

J. K. ROWLING

ХАРРИ ПОТТЕР

АЗКАБАНЫ ХОРИГДОЛ

Харри Поттер ба Азкабаны хоригдол

Зохиолч: J. K. Rowling
<http://www.jkrowling.com/>

Орчуулагч: Asuult Forum-ийн гишүүн CROFT
<http://forum.asuultserver.com>

Эмхэтгэл, хөрвүүлэлт: Б.Болдхүү

Имэйл: bxbenny@gmail.com

Блог: <http://www.boldkhuu.com>

Facebook: <http://facebook.com/bxbenny>

Twitter: <http://twitter.com/bxbenny>

Эхийг Asuult Forum-аас авав.

ГАРЧИГ

БҮЛЭГ 1: УУЛИЙН ШУУДАН	4
БҮЛЭГ 2: НАГАЦ ЭГЧ МАРЖИЙН ТОМ АЛДАА	13
БҮЛЭГ 3: ХӨЛӨГ БААТРЫН АВТОБУС	24
БҮЛЭГ 4: ЦООРХОЙ ТОГОО	36
БҮЛЭГ 5: ДЕМЕНТОР	50
БҮЛЭГ 6: ХУМС БА ЦАЙНЫ НАВЧ	69
БҮЛЭГ 7: ХУВЦАСНЫ ШҮҮГЭЭН ДЭХ БОГГАРТ	89
БҮЛЭГ 8: ТАРГАН ХАТАГТАЙН ЗУГТАЛТ	102
БҮЛЭГ 9: ГУНИГТАЙ ЯЛАГДАЛ	117
БҮЛЭГ 10: ТОНУУЛЧНЫ ГАЗРЫН ЗУРАГ	131
БҮЛЭГ 11: АЯНГА	149
БҮЛЭГ 12: ПАТРОНУС	164
БҮЛЭГ 13: ГРИФФИНДОР КОГТЕВРАНЫ ЭСРЭГ	179
БҮЛЭГ 14: СНЕГГИЙН ӨС ХОНЗОН	191
БҮЛЭГ 15: ЭЦСИЙН ТЭМЦЭЭН	206
БҮЛЭГ 16: ПРОФЕССОР ТРЕЛОНИГИЙН ЗӨГНӨЛ	223
БҮЛЭГ 17: ХАРХ, МУУР, НОХОЙ	236
БҮЛЭГ 18: СОЛИОТ, ТЭНҮҮЛЧ, ШҮДЭТ, СҮҮЛТ	248
БҮЛЭГ 19: ВОЛДЕМОРТЫН ЗАРЦ	254
БҮЛЭГ 20: ДЕМЕНТОРЫН ҮНСЭЛТ	269
БҮЛЭГ 21: ГЕРМИОНАГИЙН НУУЦ	275
БҮЛЭГ 22: АХИАД УУЛИЙН ШУУДАН	297

БҮЛЭГ 1: УУЛИЙН ШУУДАН

Харри Поттер бол ер бусын хүү байлаа. Нэгдүгээрт тэр зуны амралтыг жилийн бусад үеүүдээс илүүтэй үзэн яддаг байлаа. Хоёрдугаарт зуны даалгавараа бүх хүнийг унтсан хойно шөнө хийх дуртай байв. Хамгийн гол нь Харри Поттер бол шидтэн байсан юм.

Хэдийн шөнө дунд болжээ. Харри хөнжилдөө толгойгоо шургуулаад доошоо харан хэвтэж байв. Нэг гартаа дэнлүү барьж харин дэрэн дээр нь арьсан хавтастай зузаан ном (Батильда Бэгшот «Ид шидийн түүх») дэлгээстэй хэвтэж байв. Харри хөмсгөө өргөөд бүргэдийн өдөн үзгээрээ мөр дагуулан «XIV зууны үед шуламуудыг шатааж байсан нь утга учиргүй зүйл байсан юм» гэдэг зохион бичлэгэндээ иш татчихмаар үг хайлаа. Үзэг хуудасны эхний мөрөн дээр тогтов. Аан, энэ л хэрэгтэй байж. Харри хамар дээрээ унаж ирсэн нүдний шилээ засаад хуудсыг дэнлүүний гэрэлд ойртуулан уншлаа.

Дундад зууны үеийн шидгүй хүмүүс (магл юмуу эгэлчүүд гэвэл илүү зохимжтой) ид шидээс их айдаг байсан ч шидтэнгүүдийг сайн ялган таньж чаддаггүй байжээ. Заримдаа тэд тохиолдлоор жинхэнэ шидтэн, шулмуудыг барьж аван шатаадаг байсан ч тэдэнд гал аймшигтай биш гэдгийг мэддэггүй байна. Тэд дөл хөлдөөх шид хэрэглээд өвдөж буй мэт дүр үзүүлэн орилдог байна. Үнэн хэрэгтээ огт өвддөггүй бөгөөд гижигдэж байгаа юм шиг таатай мэдрэмж төрдөг байжээ. Венделин Вейрд түүдэг гал дээр ингэж шатах их дуртай байсан бөгөөд дөчин долоон удаа зүсээ өөрчилж маглуудын гарт өөрийгөө барьж өгсөн байна.

Харри үзгээ шүдэндээ зуугаад дэрэн дороос хуйлаастай илгэн цаас, бэхийн сав гаргаж ирлээ. Тэрбээр болгоомжтойгоор савыг онгойлгон үзгээ дүрээд бичих зуураа үргэлж чимээ анирдаж байв. Гэнэт Дурслийнхний хэн нэг нь угаалгын өрөө орох замдаа үзэгний чахрах чимээг сонсчихвол яах вэ? Тэгвэл Харри зуны амралт дуустал шатны дорх хонгилд хоригдох хэрэг гарна.

Улаан модон гудамжны дөрвөн тоотод амьдран суудаг Дурслийнхан Харригийн цорын ганц хамаатан байсан юм. Харри тэдэнтэй зуны амралтаа өнгөрүүлдэг бөгөөд энэ нь түүний хувьд жинхэнэ там болдог байв. Нагац ах Вернон болон Петунья эгч тэдний хүү Дадли нар дундад зууны хүмүүсээс дутуугүй ид шидээс чөмгөндөө хүртэл айна. Харригийн нас барсан эцэг эх нь жинхэнэ шидтэнгүүд байсан учраас тэдний нэр энэ гэрт хориотой байдаг юм. Харри өөрөө ч эртнээс тийм ч таатай амьдралыг туулаагүй билээ.

Хэрвээ хүүд ширүүн хандах юм уу, өршөөл үзүүлэхгүй муухай хандах юм бол ид шидээ гээнэ гэж Дурслийнхан боддог байв. Гэхдээ шидтэнд эгэлчүүд муу зүйл хийж чадахгүй. Дурслийнхан хэн нэг нь зээг нь сүүлийн хоёр жил ид шидтэний Хогвартс сургуульд сурдгийг мэдчихгүй байгаа гэж их айдаг байв. Ийм учраас л Харриг амралтаараа ирэхэд бүх шидэт хэрэгслүүдийг (сурах бичиг, шидэт саваа, тогоо болон шүүр) нь хураан аваад шатны дорх хонгилд хийгээд цоожилчихсон аж. Бас түүнийг хөршүүдтэйгээ ярихыг хоригложээ.

Харри хөршүүдтэйгээ ярьдаггүй учир энэ нэг их асуудал болсонгүй. Харин сурах бичиг байхгүй нь жинхэнэ асуудал боллоо. Амралтаар нь ямар их хүнд даалгаварууд өгсөн гээч. Тэдний нэг болох агшаагч хорны тухай зохион бичлэгийг Харригийн дургүй багш профессор Северус Снегг өгчээ. Харри сургуульдаа даалгавараа хийлгүй очвол таагүй явдал учрах болно. Бүтэн сарын турш анги шидгүйгээр гараараа цэвэрлэх хэрэг гарна. Тэгэхээр ямар ч л гэсэн сурах бичгээ авах хэрэгтэй.

Тэр амралтын эхний долоо хоногт л боломжийг ашиглажээ. Вернон ах нь шинэ машин худалдан аваад гэр бүлийнхэнтэйгээ цэцэрлэгт худалдаж авсан зүйлээ сонирхож байлаа. Тэдний баяртай дуу Улаан модон гудамжаар хадах нь ямар гайхамшигтай машинтайг нь хөршүүд нь мэдээсэй гэж хүссэн мэт.

Харри энэ агшинд доошоо бууж сүлбээр зүүгээр хонгилын түгжээг онгойлгон чемоданаасаа хэдэн ном аваад орныхоо дор нуув.

«Хамгийн гол нь Дурслийнханд шөнө хичээлээ хийж байгаагаа мэдэгдэхгүйн тулд орны даавуун дээр бэх дусааж болохгүй» гэж өрөөндөө ороод санаа амран өөртөө хэлжээ.

Гэсэн ч Харригийн сэтгэл санаа тайван бус байв. Тэр нагац ах, эгч хоёроо уурлуулахаас эмээж байлаа. Тэд Рон түүн рүү жинхэнэ шидтэн шиг утсаар ярихад нь ихээхэн уурласан юм.

Рон Уизли бол Харригийн хамгийн сайн анд байлаа. Рон шидтэний гэр бүлд төрж өссөн бөгөөд Харригийн мэдэхээс ч олон сонирхолтой зүйлийн талаар мэддэг юм. Харин утсаар хэзээ ч ярьж үзээгүй билээ. Тэрбээр уйдсандаа маглуудын бүтээлийг ашиглахаар шийджээ. Гай болоход харилцуурыг Вернон ах авлаа.

- Байна уу. Вернон Дурслы сонсож байна.

Тэр үед өрөөнд байсан Харри Роны дууг сонсоод хөшчихлөө.

- Байна уу! Байна уу! Намайг сонсож байна уу?! Надад Харри Поттер хэрэгтэй байна!!!

Рон хэтэрхий чанга орилсон болохоор Вернон ах цочсондоо золтой л харилцуураа унагасангүй. Түүний царайд уур хилэн тодорчээ. Харри бүр айж эхлэв.

- Хэн ярьж байна? Таньд хэн хэрэгтэй юм бэ? гэх нагац ахынх нь дуу харилцуурт нүргэлэв.

- Рон Уизли байна!!! Харригийн сургуулийнх нь анд байгаа юм!!! гэж Рон нагац ахыг нь сонсохгүй байгаа гэж бодсон аятай цэнгэлдэх хүрээлэнгийн хөгжөөн дэмжигч шиг хашгирчээ.

Вернон ахын жижигхэн нүд хөшчихсөн зогсож буй Харри дээр тогтов.

- Энд ямар ч Харри Поттер байхгүй! Ойлгов уу! Чиний ямар сургуулийн тухай яриад байгааг чинь мэдэхгүй байна! Дахиж битгий утасдаарай! Манай гэрийнхнээс

хол байгаарай! гэж Вернон ах харилцуурыг дэлбэрэх нь гэж айсан маягтай чихнээсээ холдуулж байгаад Ронноос дутуугүй ориллоо.

Тэгээд харилцуураа хортой аалз мэт чулуудав. Дараа нь хамгийн муу зүйл боллоо доо.

- Чи манай дугаарыг өөр шигээ хүмүүст өгч чаддаг байна!!! гэж тэр шүлсээ үсчүүлэн Харри руу архирлаа.

Энэ дуудлагын дараа Харрийн байдал улам хүнд боллоо. Андуудаас нь ямар ч сураг ажиг алга. Рон Харриг асуудалд орсныг мэдсэн бололтой ахин утасдсангүй. Бас Харригийн өөр нэг сайн анд болох Гермionaд утасдаж болохгүй гэж анхааруулсан бололтой холбоо барьсангүй. Харамсалтай нь Гермiona маглуудын гэр бүлээс гаралтай болохоор утас ашиглаж чадах байснаас гадна Хогвартет сурдаг гэдгээ хэлэхгүй байсан биз. Тэрбээр хоёрдугаар дамжааныхаа хамгийн шилдэг сурагч байсан юм.

Тэр андуудынхаа талаар бүтэн таван долоо хоног сонссонгүй. Энэ зун урьд урьдынхаас илүү муу байлаа. Гэсэн ч бага зэрэг сайн зүйл боллоо. Вернон ах шөнийн цагаар Хэдвигийн торыг онгойлгон анд гаргахыг зөвшөөрчээ. Харри найзууддаа захиа илгээхгүй гэж ам өгсөн болохоор нагац ах нь зөвшөөрсөн хэрэг. Гол учир нь Хэдвиг торонд түгжээтэй байхдаа хэт шуугиантай байсанд оршино.

Харри Венделин Вейрдийн тухай бичиж дуусаад ахиад л чимээ чагнав. Харанхуй байшинд нам гүм байлаа. Зөвхөн тарган Дадлигийн хурхирах дуу л сонсогдоно. Их орой болсон байх гэж Харри бодов. Түүний нүд ядарсандаа өөрийн эрхгүй анилдаж байлаа. Магадгүй зохион бичлэгээ маргааш үргэлжлүүлж болох шүү дээ.

Тэр бэхийн саваа хаагаад орон дороосоо хуучин дэрний уут гаргаж ирээд дэнлүү, Ид шидийн түүх, зохион бичлэг, үзэг, бэхийн саваа хийлээ. Орны дор байгаа шалны сул хавтан дор бүх нуудаг зүйлс нь багтах аж. Тэр босч суниагаад шүүгээн дээрх тод гэрэлтэй цагийг харлаа.

Шөнийн нэг цаг болж байв. Тэр үүнийг яаж мартаж чаддаг байна аа? Түүнд арван гурван нас хүрээд хэдийн цаг болж байв.

Харригийн өөр нэгэн онцгой зүйл бол төрсөн өдөртөө тийм ч дуртай биш явдал юм. Энэ өдөр түүнд хэзээ ч баяр хүргэсэн ил захидал ирж байсангүй. Сүүлчийн хоёр жил Дурслийнхан түүнд ямар ч төрсөн өдөр байхгүй мэт дүр эсгэж байлаа. Энэ удаад ч санахгүй байгаа гэдэгт тэр огт эргэлзсэнгүй.

Харри харанхуй өрөөн дундуур алхан Хэдвигийн хоосон торны дэргэдүүр өнгөрөөд цонхоо онгойлголоо. Тэрбээр цонхны тавцан дээгүүр бөхийгөөд шөнийн хүйтэн агаарыг таатай амьсгалав. Хэдвиг хоёр шөнө ирсэнгүй. Түүнийг хаа нэг тийш удтал нисэн алга болоод буцаж ирдэгт Харри дассан болохоор үүнд санаа зовсонгүй. Гэхдээ түүнийг удахгүй буцаад ирнэ гэж найдаж байв. Тэр энэ байшин дотор Харрийг хараад цочирдон уурсдаггүй цорын ганц амьтан билээ.

Харри үеийнхнээсээ жижигхэн туранхай харагддаг хэдий ч өнгөрсөн жил хэдэн инч өсчээ. Хөө шиг хар үс нь ямагт арзайж, маргад ногоон нүд нь дугуй шилнийхээ

цаанаас гялалзана. Харин духан дээр нь цахилгаантай адил сорви байдаг юм. Харри хүүхэд байхдаа нагац эгчээсээ энэ сорвины тухай асуудаг байлаа.

«Чи нэг ойтой байхдаа эцэг эхийнхээ хамт автомашины осолд орсон юм. Миний дүү болон түүний нөхөр үрэгдэж харин чи амьд үлдсэн. Түүнээс л сорвитой болсон юм» гэж нагац эгч нь хэлжээ. Гэхдээ энэ худал байлаа. Лили болон Жеймс Поттер хоёр авто машины ослоор үрэгдээгүй юм. Тэднийг энэ зууны хамгийн аугаа хар шидтэн болох лорд Волдеморт алжээ. Тэр бас Харриг алахыг хүссэн авч хараал жатга өөрт нь эргэн тусаж үхээгүй хэдий ч тэмцэж чадахааргүй болжээ. Тийм учраас л Хар Лорд хүчээ алдаж зугтаж явах болсон юм. Зөвхөн Харригийн духан дээр үлдсэн сорви л тэр өдрийг санагдуулах ажээ.

Хогвартсад тэр Волдеморттой хоёр удаа нүүр тулан учирсан билээ.

«Ямар ч л гэсэн арван гурван нас хүрлээ!» гэж Харри сүүлчийн удаа Хар Лордтой тулгарснаа санаад өөрийгөө урамшуулав.

Харри цонхны дэргэд зогсон Хэдвиг хошуундаа үмхий хулгана зуусаар магтаал сонсохоор нисэн ирж байна гэж төсөөлөв. Үнэхээр нисээд ирэх юм биш байгаа даа? Харри цонхоор харлаа. Үгүй дээ. Зөвхөн байшингийн дээрх тэнгэрт одод гялалзан, гудамжны дэнлүү асан гийгүүлнэ. Гэхдээ тэнд юу байна вэ?

Сарны алтлаг туяанд хачирхалтай амьтан тодрон үзэгдэв. Тэр ойртох тусмаа илүү том болж байлаа. Шуудхан Харри руу нисч байсан учраас тэр хөшжээ. Бүр ойртоод ирлээ. Тэр айсандаа цонхоо хаах гэсэн боловч далавчтай мангасыг гудамжны дэнлүү гийгүүлэхэд юу болохыг нь мэдэж үсрэн холдлоо.

Цонхоор хоёр ууль гурав дахиа дамжлан орж ирлээ. Харваас сайнгүй байгаа нь илт. Уульнууд орон дээр болгоомжтой газардан ухаан алдсан шувууг тавилаа. Том саарал ууль дээш харан хөдөлгөөнгүй хэвтэнэ. Сарвуунд нь том илгээмж уяжээ. Энэ чинь Уизлигийн гэр бүлийн Сум байна шүү дээ. Харри ууль руу гүйн очоод уяаг тайлан илгээмжийг авч Хэдвигийн торонд оруулав.

Сум сүүмгэр нүдээ нээгээд талархсаны тэмдэг болгон сулхан гууглаад ус ховдоглон уулаа.

Харри үлдсэн уульнууд руу эргэв. Тэдний нэг болох том цасан цагаан өнгөтэй эмэгчин ууль түүний Хэдвиг байлаа. Тэр бас хоосон эргэж ирээгүй байв. Харри ачааг уулиас авахад Хэдвиг талархан хацрыг нь аяархан тоншлоо. Дараа нь далавчаа дэлгэн Сумын хажууд суув.

Харри гурав дахь үзэсгэлэнтэй шаргал уулийг танихгүй байсан боловч хаанаас ирснийг нь ганц хараад мэджээ. Авчирсан захидал дээр нь Хогвартсын сүлд тэмдэг

байлаа. Харри түүнээс хуйлаасыг авахад ууль албархуу өд сөдөө өрвийлгөөд онгорхой цонхоор шөнийн тэнгэр лүү нисэн одлоо.

Харри орон дээр суугаад Сумын авчирсан илгээмжийг авч боодлыг нь задлаад алтан үсгээр баяр хүргэсэн ил захидлын дугтуйг харлаа. Амьдралдаа анх удаа Харри ил захидал авчээ. Тэрбээр чичирсэн гараараа дугтуйг задлахад захидал, сонины

хайчилбар хоёр уналаа. Хайчилбарыг «Өдөр тутмын Зөнч» сониноос авсан бөгөөд хар цагаан цагаан зурган дээрх хүмүүс хөдөлж байв. Харри хайчилбарыг тэнийлгэн уншлаа.

ИД ШИДТЭНИЙ ЯАМНЫ АЖИЛТАН ГОЛ ШАГНАЛ ХОЖЛОО

Ид шидийн яамны эгэлчүүдийн бүтээлийг хууль бусаар ашиглахтай тэмцэх хэлтсийн Артур Уизли «Өдөр тутмын зөнч» сониноос жил болгон явуулдаг сугалааны гол шагналыг хожжээ.

Бид зуны амралтаар Египетэд байдаг том хүү дээрээ очихдоо мөнгөө зарцуулах болно. Манай хүү Билл Гринготтс банкинд шившлэг цуцлагчаар ажилладаг юм гэж манай сурвалжлагчид баярлаж хөөрсөн ноён Уизли мэдэгдсэн байна.

Уизлигийн гэр бүл Египетэд бүтэн сарын турш амраад хичээлийн шинэ жил эхлэхээс өмнөх ирэх юм байна. Уизлигийн таван хүүхэд нь Хогвартс сургуульд сурдаг ажээ.

Харри Уизлигийн гэр бүлийн есөн гишүүн египетийн аварга том пирамидийн өмнө инээмсэглэн гараа даллан зогсч буй амьд зурагнаас нүдээ салгаж чадсангүй. Тэд одоохон Улаан модны гудамжны өрөөнд нь харайн орж ирэх гэж буй мэт санагдана. Харри баясан инээмсэглэв.

Жижигхэн булцгар хатагтай Уизли, өндөр туранхай ноён Уизли хоёр зургаан хүү, нэг охинтойгоо зогсож харагдана. Тэд бүгдээрээ (хар цагаан гэрэл зураг дээр харагдахгүй байв) гал шаргал үстэй билээ. Хамгийн голд нь өндөр эв хавгүй Рон Жинни дүүгээ тэврэн зогсоод мөрөн дээр нь Скабберс харх тавиастай харагдана.

Ямар сайхан юм бэ. Тэдэнд бөөн алт юунаас ч илүү хэрэгтэй байв. Тэд хичнээн эелдэг сайхан сэтгэлтэй ч ядуу байсан юм ... Харриг захиаг уншлаа. Рон юу бичсэн юм бол?

Сайн уу, Харри. Чамд төрсөн өдрийн мэнд хүргэе! Утасны дуудлагын хувьд уучлаарай. Маглуудыг тийм ч их уурлаагүй гэж найдаж байна. Аав хэлэхдээ намайг тэгж чанга хашгирах хэрэггүй байсан гэсэн.

Египетэд гайхамшигтай сайхан байна! Билл биднийг бунхануудаар дагуулан явсан. Египетийн үхэгсдийг ямар аймшигтай шивлэг хамгаалж байдаг гээч. Ээж бүр Жинниг сүүлчийн пирамид руу ч оруулаагүй. Тэнд зөндөө аймшигтай араг яс байсан! Маглууд бунханыг тонох үед хараал үйлчилж эхлэн зарим нь арван гартай болж, заримд нь хоёр толгой ургасан байсан!

Би эхэндээ аавыг «Зөнч» сонины гол шагналыг хожсон гэдэгт итгээгүй шүү. Бүхэл бүтэн долоон зуун галлеон! Амрахад нилээдгүй мөнгө зарцуулагдсан ч гэлээ эцэг эх маань надад шинэ шидэт саваа авч өгөхөөр амласан.

Харри Роны хуучин шидэт саваанд тохиолдсон явдлыг сайн санаж байлаа. Тэр хоёр Хогвартс руу Уизлигийн гэр бүлийн машинаар нисэн очих үедээ сургуулийн хашаан доторх шажигнуур удыг мөргөн саваа нь хугарсан билээ.

Бид хичээлийн шинэ жил эхлэхээс долоо хоногийн өмнө шидэт саваа болон сурах бичиг худалдан авахаар Лондон явах болно. Тэнд уулзах боломж тохиолдох ч юм билүү?

Маглуудад анхаарал хандуулах хэрэггүй.

Лондонд уулзацгаая.

Рон

Жич: Энэ долоо хоногт Перси Хогвартсаас захидал авсан. Тэр тэргүүний сурагч болон бүх сургуулийн ахлагч болсон.

Харри ахин гэрэл зураг руу харлаа. Хогвартсад долоо дахь жилдээ суралцах гэж буй Персигийн байдал албархуу төрхтэй байв. Нямбайлан самнасан үсэн дээрээ малгайгаа догь хэлтийлгэж энгэртээ тэргүүний сурагчийн тэмдэг зүүжээ. Эвэр хүрээтэй нүдний шил нь египетийн наранд гялалзах аж.

Харри захиаг тавиад бэлэгнийхээ хайрцагыг нээв. Орой хэсэг нь эргэлддэг жижигхэн шилэн бөмбөлөгтэй адил зүйл гарлаа. Бас Роны зурвас гарав.

Харри, энэ бол халаасны вредноскоп. Тэр эргэн тойронд ямар нэгэн муу юмуу, аюултай зүйл болохыг анхааруулан гэрэл нь асан эргэлддэг. Билл хэлэхдээ вредноскопийг жуулчдад зориулсан бэлэг дурсгалын зүйл болохоор найдлагагүй юу ч анхааруулж чадахгүй гэсэн. Учир нь өчигдөр оройны хоолон дээр бөмбөлөг гэрэлтсэн юм. Гэхдээ Фред, Жорж хоёр шөлөнд нь цох хийчихсэн байсныг тэр мэдээгүй л дээ.

Баяртай. Рон.

Харри бэлгийг шүүгээн дээрээ тавилаа. Вредноскоп үл мэдэгхэн найгаад тэнцвэрээ олохдоо цагны гэрэлд гялалзав. Хэдвиг юу авчирсныг харах цаг болжээ. Гермionaгийн илгээмж байна. Дотроос нь хурц боодолтой бэлэг, сайхан ил захидал бүхий захиа гарлаа.

Хүндэт Харри.

Рон надад чам руу утасдах үеэр нагац ах Вернон чинь утас авсныг ярьсан. Бүх зүйл хэвийн өнгөрсөн гэж найдъя.

Би одоо Францад амарч байна. Би чам руу бэлэг илгээхдээ замд нь задалчих вий гэж айж байлаа. Тэгтэл Хэдвиг ирдэг байгаа! Өнгөрсөн жил чи бэлэггүй байсан болохоор чамд таатай зүйл хийхийг хүссэн нь эргэлзээгүй. Дашрамд би «Өдөр тутмын Зөнч» сонинд гарсан зарлалын дагуу уулийн шуудангаар чамд бэлэг захилаа. Би одоо ч тэр сонинг энд захиалан уншиж байна (Ямар гайхамшигтай хэрэг вэ! Бүх шидтэнгүүдийн ертөнцийн тухай мэдэж болно гээч!). Долоо хоногийн өмнө сонин дээр гарсан Роны гэр бүлийн зургийг харсан уу? Түүнийг олон зүйл сурч авч байгаа гэдэгт атаархах сэтгэл төрж байна. Эртний Египетэд аугаа их шидтэнгүүд амьдардаг байсан шүү дээ! Франц ч гэсэн шидтэнгүүдийн арвин баялаг түүхтэй юм! Би энд ид шидийн түүх хичээлийн зохион бичлэгээ дуусгахаар авчирсан. Зохион

бичлэг хэмжээнээсээ хоёр дахин илүү урт болсонд профессор Бинсийг уурлахгүй байх гэж найдна.

Рон хэлэхдээ амралтын сүүлчийн долоо хоногт Лондонд ирнэ гэсэн. Харри хэрвээ нагац ах, эгч хоёр чинь чамайг явуулбал бид тэнд уулзаж болох шүү дээ. Би үүнд их найдаж байна. Хэрвээ чамайг Лондон явахыг зөвшөөрөхгүй бол есөн сарын нэгэнд

«Хогвартс Экспресс» галт тэргэнд уулзацгаая.

Хайрлан хүндэтгэсэн. Гермиона

Жич: Рон Персиг сургуулийн тэргүүний сурагч болсон гэж бичсэн. Персид хичнээн сайхан байгааг төсөөлж байна. Харин Ронд тиймгүй юм шиг санагдсан шүү.

Харри инээмсэглэн захиаг тавиад бэлгийг авлаа. Хөөх, ямар хүнд юм бэ! Магадгүй хэцүү шившлэгээр дүүрэн том ном байх даа. Тэр цаасыг урахад зүрхний цохилт нь түргэслээ. Энэ бол гялалзсан хар арьсан гэртэй эд байлаа. «ШҮҮР АРЧЛАХ ЦУГЛУУЛГА» гэсэн мөнгөлөг бичгийг Харри уншив.

- Хөөх, Гермиона! гэж Харри шивнээд дотор нь юу байгааг харахаар онгойлголоо.

Дотор нь том шилэн саваар дүүрэн Флитвүүдийн шүүрний иш өнгөлөгч, сүрэл тайрах зориулалттай гялалзсан мөнгөн хайч, удаан хугацааны аялалын үеэр зүг чигээ олоход зориулсан бяцхан гуулин луужин, Өөрсдөө Шүүрээ Арчилцгаая гарын авлага байв.

Харри андуудаа их санаж байлаа! Мөн тэднээс дутуугүй Хогвартсад тоглодог квиддичээ санаж байв. Энэ бол шидтэний ертөнцийн хамгийн түгээмэл тоглоом юм. Аюултай байж болох ч хичнээн сонирхолтой гээч! Тоглогчид нь шүүр унаж өндөрт хөөрөн тоглодог юм. Харри Хогвартсын сүүлчийн зуун жилийн хамгийн залуу баригч бөгөөд багийнхаа сайн тоглогч билээ. Харрийн хамгийн үнэтэй эд зүйлсийн нэг нь «Нимбус-2000» хэмээх уралдааны шүүр байв.

Ахин нэг боодол үлджээ. Илгээмжийг сургуулийн сахиул Хагрид явуулсан байв. Түүнээс өөр хэн ингэж сарайлган бичих билээ дээ. Харри зааны ясан өнгөтэй цаасыг

урахдаа илгээмжинд ямар нэгэн ногоон арьсан хавтастай зүйл байхыг ажиглав. Бурхан минь энэ юу вэ? Түүнийг гүйцэд задлахаас урьтаж бэлэг гэнэт чичирлээ.

Тасхийх чимээ гарав. Тэр эрүүтэй юм болов уу?

Харрийн дотор хүйт оргилоо. Тэр Хагридийг санаатайгаар аюултай юм явуулахгүй гэдгийг мэдэх ч тэр аюултай зүйлсийн талаар жирийн хүмүүсээс өөр бодолтой хүн билээ. Түүний аварга том аалзтай найзалж, аймшигт гурван толгойтой нохойг бааранд байсан залуугаас худалдаж авсныг санахад л хангалттай. Жилийн өмнө тэр овоохойдоо лууны өндөг хууль бусаар нууж байсан.

Харри сэтгэл түгшсээр боодлыг чичлээ. Тас няс хийх чимээ ахин гарав. Харри цохиход бэлтгэн шүүгээний дээрх чийдэнг шүүрэн авлаа. Тэгээд огцом хөдөлгөөнөөр цаасыг урав. Орон дээр унасан номны сайхан ногоон хавтсан дээр алтан үсгээр:

«МАНГАСУУДЫН ТУХАЙ АЙМШИГТ НОМ» гэж бичжээ.

Харриг уншиж амжихаас урьтаж ном орон дээр наймаалж шиг хажуугаараа хөдлөв.

- Энэ чинь одоо юу гээч вэ?

Түн! Ном орноос чанга унаж шалан дээгүүр түжигнүүлэн явлаа. Харри араас нь дагахад ном ширээний дорх харанхуй хэсэгт орж нуугдлаа.

Дурслийнхан битгий сэрчихээсэй билээ.

Харри өвдөглөн гараа ширээн доогуур сунгав.

- Ёо!!!

Ном хурууных нь үзүүрийг хазсанаа хавтсаа түжигнүүлэн явж түүнийг тойрлоо. Харри эргэж хараад урагш үсэрч номыг шалан дээр дарав. Зэргэлдээх өрөөнд Вернон ахын зүүдэндээ гүнгэнэх чимээ гарснаа нам гүм болов.

Харри номыг бүх хүчээрээ дараад бүсээрээ баглан боох зуур Хэдвиг, Сум хоёр сонирхон ширтэж байв. Боллоо, одоо зугтаж чадахгүй! Ном ууртайгаар чичирсэн ч бүс түүнийг чанга тогтоов. Харри Хагридын бэлгийг орон доогуур өшиглөөд ил захидлыг авлаа.

Хүндэт Харри!

Төрсөн өдрийн мэнд хүргэе. Энэ ном чамд хичээлийн жилд хэрэг болно. Өөр зүйл бичиж болохгүй нь. Дараа уулзахаараа ярья. Маглууд чамайг гомдоогоогүй гэж найдна. Сайн сайхныг хүсье.

Хагрид

Харри бодлогоширов. Хаздаг ном түүнд хэрэг болно гэнээ? Тоглож байгаа байлгүй дээ? Гэхдээ л Хагридын ил захидлыг Рон, Гермиона хоёрынхтой зэрэгцүүлэн тавихад түүний царайд аз жаргалтай инээмсэглэл тодров. Тиймээ, бас Хогвартсаас ирсэн захиа үлдсэн байдаг. Харри дугтуйг урахдаа өмнөх жилүүдийнхээс арай зузаан болсныг анзаарав. Цаасны эхний хуудсан дээр:

Хүндэт ноён Поттер!

Хичээлийн шинэ жил есөн сарын нэгэнд эхлэнэ гэдгийг таньд сануулъя. «Хогвартс Экспресс» галт тэрэг Кингс Кросс буудлын есөн бүхэл дөрөвний гурав дугаар тавцангаас арван нэгэн цагт хөдлөнө.

Гуравдугаар дамжааны сурагчид амралтын өдрүүдээр Хогсмид тосгонд зочлох болно. Захианд зөвшөөрлийн хуудсыг хавсаргасан байгаа. Таны эцэг эх юм уу асран хамгаалагчаараа гарын үсэг зуруулна уу. Түүнчлэн гуравдугаар дамжааны сурах бичгийн жагсаалтыг явуулсан болно.

Хүндэтгэсэн Профессор МакГонагалл, Сургуулийн орлогч захирал

Харри зөвшөөрлийн хуудсыг авахад инээмсэглэх зүйл байсангүй. Вернон ах, Петунья эгч хоёр нь яагаад ч энэ цаасан дээр гарын үсэг зурахгүй. Тэгтэл Хогсмид явахыг ямар их хүсч байна гээч! Энэ бол зөвхөн шидтэнгүүд амьдардаг цорын ганц тосгон юм. Харри тэнд очиж үзээгүй билээ.

Харри сэрүүлэгтэй цаг руу харлаа. Шөнийн хоёр цаг болж байв.

«За яахав, өглөө болтол хүлээхээс». Тэрбээр энэ бодолтойгоо орон дээр хажуулдан хэвтээд хананд өлгөсөн хуанли руу харлаа. Түүгээр сургуульд явахад хэр хугацаа үлдсэнийг мэдэх аж. Тэр нүдний шилээ доош нь авч тавихад баярын ил захидлууд харагдав.

Хэдийгээр Харри ер бусын хүү ч гэлээ жирийн хүүхдийн адилаар амьдралдаа анх удаа болсон төрсөн өдрийн баярт хөөрөн баярлаж байлаа.

БҮЛЭГ 2: НАГАЦ ЭГЧ МАРЖИЙН ТОМ АЛДАА

Маргааш нь Харри өглөөний цайгаа уухаар гал зууханд оров. Дурслийнхан хэдийн ширээний ард суугаад Дадлид зуны амралтыг нь тохиолдуулан бэлэглэсэн шинэ зурагтыг үзэж байв. Тэр хөргөгчнөөс зурагттай зочны өрөө хүртэл алхахад хол байна гэж гомдоллосон хэрэг. Дадли зуны амралтын ихэнхийг гал зууханд өнгөрүүлжээ. Түүний жижигхэн тооройн нүд дэлгэц ширтэн, таван давхар эрүү нь зогсоо зайгүй хөдлөх ажээ.

Харри Дадли, Вернон ах хоёрынхоо дунд суулаа. Вернон ах нь өндөр махлаг биетэй, өтгөн бавгар сахалтай бараг хүзүүгүй нэгэн байлаа. Харригийн төрсөн өдрөөр хэн ч баяр хүргэсэнгүйн дээр, өглөөний мэнд ч мэдсэнгүй түүнийг огт байхгүй мэт дүр үзүүлж байлаа. Тэр шарсан талх аваад оргосон хэрэгтний тухай ярьж буй зурагтын дэлгэц рүү ширтэв.

«Олон нийтэд анхааруулахад Блэк зэвсэглэсэн бөгөөд их аюултай. Түүнийг харсан тохиолдолд хамгаалалтын хэсэгт даруй мэдэгдэнэ үү.»

- Түүнийг олигтой амьтан биш гэдгийг сануулах ч шаардлага алга. Энэ заваан ажилгүй амьтаны царайг хар даа. Үсийг нь хар! гэж Вернон ах уухилан хэлээд сонин дээр байсан хэрэгтнийг ширтлээ.

Тэрбээр Харригийн зүг муухай харлаа. Түүний үс ямагт Дурслийнхнийг уурлуулах шалтгаан болдог байсан юм. Гэхдээ нагац ахынх нь зөв байсангүй оргосон хэрэгтний үс долоон дор байлаа. Ширэлдсэн урт үснийх нь цаанаас туранхай цонхигор царай нь бараг харагдахгүй аж.

Тэр агшинд хөтлөгч сэдвийг өөрчлөв.

«Өнөөдөр хөдөө аж ахуйн яамнаас загасчдад зориулсан мэдэгдэл хийх юм байна...»

- Байзаарай! Чи бидэнд энэ манъяк хаанаас зугтсаныг хэлсэнгүй шүү дээ!

Гэнэтхэн энэ галзуу этгээд манай гудамжинд хүрээд ирвэл яана? гэж Вернон ах хөтлөгчийг ууртайгаар харж зандарлаа.

Петунья эгчийн хэрзгэр туранхай морь шиг царай гал зуухны цонхоор анхааралтай харж байв. Энэ дэлхий дээр ийм сониуч эмэгтэй байсангүй. Тэр бүх амьдралынхаа ихэнхийг зөвхөн хөршүүдээ тагнаж чагнан хов живэнд дурлахад зориулсан билээ.

- Ийм хүмүүсийн хүрэх зам бол ганцхан дүүжлүүрт хүрэх явдал гэдгийг ойлгож ядах юмгүй гэж нагац ах нь ширээ ягаан нударгаараа балбан хэллээ.

- Яг үнэн гэж цонхны цаадах хөршийн тагтан дээр ургасан мөлхөө цэцгийг харж байсан Петунья эгч хэллээ.

Вернон ах цайгаа уугаад цаг руу хяламхийн,

- Явах цаг болж, Петунья. Маржийн галт тэрэг арван цагт ирнэ гэлээ.

Энэ үед Харрийн бодол дээд давхарт байгаа «ШҮҮР АРЧЛАХ ЦУГЛУУЛГА» дээрээ аялаж байснаа золтой л ширээнээс унасангүй. Нагац эгч Марж гэнээ!!! Үүнээс мууг ч бодох юм биш!

- Нагац эгч Марж гэнээ!? Тэр ... тэр ... өнөөдөр ирэх юм уу? гэж Харри огт бодолгүй дуу алдав.

Нагац эгч Марж бол Вернон ахын эгч нь бөгөөд Харритай төрөл садангийн хэлхээ холбоогүй хэдий ч (Харригийн ээж Петунья эгчийн дүү байлаа) түүнийг бүхий л амьдралынхаа туршид нагац эгч гэж дуудах хэрэг гарчээ. Тэрбээр хөдөө нутагт том цэцэрлэгт байшиндаа олон бульдог нохой тэжээн амьдардаг байв. Нагац эгч Марж Улаан модон гудамжинд төдийлөн зочлоод байдаггүй нь хайртай нохдоосоо салах тун дургүйтэй холбоотой. Гэхдээ түүний зочлох бүр Харрид аймшигтай дурсамж авчирдаг билээ.

Дадлигийн таван насны өдрөөр нагац эгч Марж түүнийг Дадлигийн бөмбөрийг цохиж байхад зогсоох гэж шилбэн дундуур нь таягаараа цохиж байсан юм. Хоёр жилийн дараа тэрбээр зул сарын баяраар ирэхдээ Дадлид электрон робот бэлэглэж харин Харрид нохойны хайрцаг жигнэмэг өгсөн аж. Түүний сүүлчийн айлчлал Хогвартет суралцаж эхлэхээс жилийн өмнө болсон юм даг. Тэр үеийг Харри сайтар санаж байв. Тэр түүний хайртай нохойны хөл дээр санамсаргүй гишгэчихжээ. Бульдог түүнийг цэцэрлэг дундуур хөөн элдэж Харри модон авиран гарахад Марж эгч шөнө дунд өнгөртөл буулгахаас татгалзжээ. Энэ тухай санахаараа Дадли нулимсаа гартал инээдэг юм.

- Марж бидэн дээр долоо хоногийн турш зочлоно. Харин чи намайг анхааралтай сонс! гэж Вернон ах архиран хэлээд бүдүүн хуруугаараа Харриг заналхийлэн чичиж,

- Түүнийг энд авчирахаас өмнө зарим нэг зүйлийг цэгцлэх хэрэгтэй байна гэлээ.

Дадли зурагтаасаа хөндийрөн инээмсэглэлээ. Вернон ах Харриг дээрэлхэх нь түүний дуртай үзвэрийн нэг юм.

- Нэгдүгээрт, чи Маржад хүндэтгэлтэйгээр хандах ёстой! Түүнийг доромжилж болохгүй! Ойлгов уу!?

- Мэдээж. Гэхдээ хэрвээ тэр надтай ярилцвал шүү дээ гэж Харри гашуунаар хэлэв.

Вернон ах түүний үгийг чихнийхээ хажуугаар өнгөрүүлээд,

- Хоёрдугаарт, Марж чиний хэвийн бус гэдэг тухайд чинь юу ч мэдэх ёсгүй.

Бас түүнийг энд байх хугацаанд элдэв хөгийн юм үзүүлж болохгүй! Биеэ аятайхан авч яваарай! Намайг ойлгов уу? гэлээ.

- Ойлголоо. Хэрвээ тэр ч гэсэн биеэ аятайхан авч явбал тэр шүү дээ гэж Харри шүд зуун толгой дохилоо.

- Гуравдугаарт гээд нагац ахынх нь махлаг хүрэн царай дахь жижигхэн нүд зураас болон онийжээ.

- Бид чамайг Маржад гэгээн Брутсийн засрашгүй гэмт хэрэгтэн хөвгүүдийг хүмүүжүүлэх төвд суралцдаг гэж хэлсэн.

- Юу гэнээ?! хэмээн Харри дуу алдав. Тэр ирээдүйн гэмт хэрэгтнүүдтэй хамт сурдаг хэрэг үү!

- Хүү минь, чи миний хэлснийг санаж ав. Тэгэхгүй бол муу юм болно гэж мэдээрэй гэж Вернон ах өгүүлэв.

Уурлаж цонхийн цайсан Харри Вернон ах руугаа харлаа. Нагац эгч Марж бүтэн долоо хоногоор ирэх нь байна! Тийм ээ, Дурслийнхан төрсөн өдрийг нь мартагдашгүй болгож өглөө дөө! Үүнтэй харьцуулахад Вернон ахын бэлэглэсэн хуучин оймс юу ч биш юм гээч.

- За, Петунья би галт тэрэгний буудал руу явлаа. Дадли хамт явахыг хүсэхгүй байна уу? гэж хэлээд нагац ах нь хүндээр алхлан хаалга руу дөхөв.

- Үгүй хэмээн Дадли толгой сэгсэрлээ.

Вернон ах Харриг заналхийлэхээ больсон учир тарган хүү ахиад л зурагт ширтэж байв.

- Дадлик минь нагац эгчдээ дэгжин харагдах ёстой шүү. Ээж нь хүүдээ ямар хөөрхөн эрвээхэй зангиа авсан гээч! хэмээн Петунья эгч хүүгийнхээ өтгөн цайвар үсийг илэн хэлэв.

Вернон ах Дадлигийн тарган мөрөн дээр алгадан,

- Би удахгүй эргээд ирнэ гэж хэлээд гал зуухнаас гарч одлоо.

Харри гэнэтийн энэ аймшигтай мэдээг дуулаад хүнд бодолд дарагдан суулаа. Гэнэтхэн түүнд нэг санаа төрөв. Тэр шарсан талхаа орхиод өрөөнөөс нисэн гарлаа.

Вернон ах хэдийн пальтогоо өмсчээ. Тэр Харригийн ирж байхыг хараад,

- Би чамайг авч явна гэж хэлээгүй шүү гэж бувтналаа.

- Би ч хамт явах гээгүй байна. Зүгээр л танаас өөр юм гуйх гэсэн юм гэж Харри хүйтнээр хэлэв.

Вернон ах түүн рүү сэжигтэйгээр харлаа.

- Хог ... манай сургуулийн гуравдугаар дамжааныхныг амралтын өдрүүдээр нэг тосгонд айлчилахыг зөвшөөрсөн гэж Харри хэлэв.
- Тэгээд? гэж нагац ах нь зандрангаа үүдний дэргэд өлгөөстэй байсан машиныхаа түлхүүрийг авлаа.
- Надад таны гарын үсэгтэй зөвшөөрөл хэрэгтэй байна.
- Би яагаад үүнийг зөвшөөрөх ёстой гэж? хэмээн Вернон ах басамжлан асуув.
- Ойлгож байна уу гээд Харри үгээ болгоомжтой сонгон,
- Надад нагац эгч Маржид гэгээн ... сургуульд сурдаг юм шиг харагдах нь хүндхэн байна л даа.
- Гэгээн Брутсийн хүнд хэцүү гэмт хэрэгтэн хүүхдүүдийн сургуульд гээч хэмээн Вернон ах архирахад тэвдсэн өнгө хоолойд нь илхэн байлаа.
- Яг тийм. Гэхдээ үүнийг санахад хэцүү юм. Би Марж эгчийг итгүүлэх ёстой биз дээ. Гэтэл би санамсаргүй тийм биш гээд хэлчихвэл яах бол?
- Тэгвэл би чамайг бүх тэнэг зүйлстэй чинь гаргаж хаяна гэж Вернон ах орилоод Харриг цохихоор нударгаа далайв. Гэсэн ч Харри хөдөлсөнгүй.
- Алив тэг л дээ. Тэгвэл нагац эгч Маржид би юу ярихаа мартчихна шүү гэж шийдэмгий хэллээ.

Вернон ах зангидсан гараа буулгахад нүүр нь үрчийжээ.

- Гэхдээ хэрвээ та зөвшөөрлийн бичигт гарын үсэг зурна гэвэл би энэ сургуульд сурдаг гэдгээ санаж биеэ Магл шиг, сайн хүүхэд шиг авч явна гэдгээ тангараглая.

Вернон ах шүд зуун бодлогошироход санчигных нь судас гүрэлзэж байв.

- За яахав. Маржыг энд байх үед би чиний байдлыг хянаж байх болно. Хэрвээ миний хэлснээр хийх юм бол тэр чөтгөрийн цаасан дээр чинь гарын үсэг зурья.

Ингэж хэлээд тэр эргэж гарахдаа хаалга тасхийтэл саван хаахад үүдний шил доргин хагарлаа.

Харри буцаж гал зууханд очилгүй дээшээ өрөө лүүгээ явлаа. Хэрвээ жинхэнэ Магл шиг харагдахыг хүсч байгаа бол одооноос л эхлэх хэрэгтэй. Тэрбээр бэлэг, ил захидлуудаа удаан бөгөөд гунигтайгаар цуглуулав. Эцэст нь хүндээр санаа алдаад бүгдийг орны дор сурах бичгийн хамт нуулаа. Тэгээд Хэдвигийн тор луу дөхөж очиход Сумын бие дээрдсэн бололтой харагдана. Уулинууд далавчин дороо толгойгоо шургуулан унтаж байлаа. Харри ахин санаа алдаад уулийг сэрээхийн тулд хуруугаараа түлхэв.

- Хэдваг, чи долоо хоног хэртэй алга болох хэрэгтэй байна. Сумтай хамт яваарай. Би Ронд захидал бичиж чамайг харж байхыг гуйя. Над руу ингэж харах хэрэггүй дээ. Энэ миний буруу биш. Би зөвхөн найзуудтайгаа Хогсмид явах зөвшөөрөл авахын тулд ингэж байгаа юм гэж хэлэхэд Хэдвагийн том хуван шар нүд зэмлэнгүй харж байв.

Арван хормын дараа Харри Ронд захиа бичээд Хэдвагийн хошуунд зуулгахад уулинууд нисэн одлоо. Харри хоосон торыг шүүгээнд хийв. Хийх зүйлгүй байх чинь ямар уйтгартай юм бэ.

Гэхдээ удаан уйтгарлах хэрэг гарсангүй. Удалгүй бүх гэрээр Петунья эгчийн дуу хадан доошоо бууж зочныг угтаж авахад бэлтгэ гэлээ.

Харриг доош буухад Петунья эгч,

- Наад үс зүсээ янзал гэж омогдов.

Гэхдээ түүний үсийг янзлах боломжтой гэж үү? Тийм ээ түүний цэвэрч бус назгай байдал нагац эгч Маржид харааж загнах сайхан шалтаг болно доо.

Удалгүй хайрга шажигнуулан Вернон ахын машин замаар явах чимээ гарснаа хаалга хаагдан цэцэрлэгийн зам дээр хөлийн чимээ ойртох нь дуулдав. Хүрээд ирлээ.

- Хаалга онгойлго! гэж Петунья эгч тушаав. Харрийн зүрх хүндээр цохилсоор хаалга онгойлголоо.

Үүдэн дээр нагац эгч Марж зогсож байв. Энэ ягаан нүүртэй тарган эмэгтэй Вернон ахтай их төстэй. Тэр ч байтугай Вернон ахынх шиг өтгөн биш ч гэлээ сахалтай ажээ. Тэрбээр нэг гартаа хүнд чемодан барьж, нөгөө гартаа хөгшин бульдог нохой тэвэрчээ.

- Миний Дадли хаа байна? Бамбарууш минь хаа байна? гэж нагац эгч Марж хашгирав.

Хонгилд бүдүүн Дадли найган ганхсаар ирлээ. Тосолсон үсээ нямбайлан самнаж таван давхар эрүүн дороо эрвээхэй зангиа зүүжээ. Нагац эгч чемоданаа Харри руу шидээд зээ рүүгээ ухасхийв. Гэдсэнд нь цохилт ирэхэд Харри амьсгалахаа больжээ. Нагац эгч Марж Дадли руу гүйж очоод нэг гараараа тэврэн хацар дээр нь чанга үнслээ.

Дадли түүний тэврэлтэнд дуртай байдгийн учрыг Харри сайн мэднэ. Учир нь эгч нь үүнийг хариуд мөнгө өгдөг байлаа. Үнэхээр ч тэврэх зуураа тарган гарт нь хорин фунт атгуулж байв.

- Петунья! гэж Марж дуу алдаад Харригийн хажуугаар өнгөрөхдөө хувцасны өлгүүр аятай тоож харсангүй. Тэд бие биенээ харилцан үнсэхэд, Марж Петунья эгчийн ясархаг хацар дээр нь үнслээ.

Вернон ах баясгалантай инээмсэглэн орж ирээд хаалга хаан,

- Марж цай уух уу? Харин Риппер юу хүсч байна? гэлээ.

- Рипперт миний дийтэй цайнаас болно гэж Марж эгч хэлэхэд тэд бүгдээрээ гал зууханд орж Харриг хонгилд хүнд чемодантай үлдэв.

Гэсэн ч Харри үүнд гомдоллосонгүй. «Энэ ч юу ч биш дээ харин ч сайн хэрэг боллоо» гэж Харри бодоод чемоданыг яаралгүйхэн Марж эгчид зориулан бэлтгэсэн унтлагын өрөөнд оруулж тавилаа.

Харриг гал зууханд орох үед Марж хэдийн цай ууж жимсний бялуу идэн, буланд Риппер дийтэй цай чимээтэй долоож байлаа. Петунья эгч түүний цэвэрлэсэн шалан дээр дусаасан цайны толбо, гоожсон шүлсний дусал зэргийг хараад ярвайж үзэгдэнэ. Тэр амьтныг үзэн яддаг ажээ.

- Сонсооч, Марж нохойнуудыг чинь хэн харж байгаа юм бэ? гэж Вернон ах сониучирхав.

- Өө, би хурандаа Фабстерт үлдээчихсэн. Тэр тэтгэвэртээ гарсан болохоор хийх зүйлтэй болсон нь сайн хэрэг. Харин хөөрхий хөгшин нохойгоо би орхиж чадсангүй. Риппер намайг байхгүйд их гунигладаг юм.

Харриг ширээнд суухад Риппер архирч эхлэв. Нагац эгч Маржийн анхаарал Харри руу нэн даруй шилжив.

- Аан! Чи энд байсаар л байгаа юм уу? гэж тэр зандарлаа.

- Тиймээ гэж Харри толгой дохив.

- Тийм гэнээ? Чи яаж хүний тусыг мартсан өнгөөр дуугарч чадаж байна аа?

Чөтгөр ав, Вернон, Петунья хоёр чамайг өсгөсөн нь аз гэж бод. Би л лав хэзээ ч ингэхгүй байсан. Хэрвээ чамайг миний үүдэн дээр орхисон бол би шууд л асрамжийн газарт аваачиж өгөх байлаа.

Асрамжийн газарт Дурслийнд байхаас дээр гэж Харри хэлэх гэсэн авч Хогсмидийн зөвшөөрлийн тухай бодол зогсоолоо. Тэр хүчлэн инээмсэглэв.

- Аан бас инээнэ гэнээ! Ер өөрчлөгдсөнгүй шив дээ, бүдүүлэг амьтан минь!

Сургууль чинь чамайг жаахан ч гэсэн хүмүүжүүлсэн болов уу гэж найдаж байлаа! гээд нагац эгч Марж цайгаа нэг амьсгаагаар хөнтрөөд сахлаа арчингаа,

- Ингэхэд Вернон, сургуулийн нэрийг юу гэдэг гэлээ? гэв.

- Гэгээн Брутсийн нэрэмжит сургууль. Найдлагагүй болсон хүүхдүүдэд хамгийн тохиромжтой газар гэж Вернон ах нэн даруй хариулав.

- Энэ ч тодорхой гээд нагац эгч Марж Харри руу эргэн,

- Гэгээн Брутсийн сургуулийнхан таяг хэрэглэдэг үү? гэлээ.

- Гэхдээ ...

Вернон ах нагац эгч Маржийн араас толгой дохив.

- Тийм гэж Харри толгой дохилоо. Тэгснээ ямар нэг юм нэмбэл дээр гэж бодоод,

- Үргэлж хэрэглэдэг гэлээ.

- Маш сайн байна. Би зодож байх ёстой гэсэн дүрмийг ойшоодоггүй маягтай сул дорой сургуулуудийг үздэггүй юм. Зүй бус үйлдлийн зууны ерөн есийг нь залхаан цээрлүүлж байх ёстой. Чамайг олон удаа зоддог уу?

- Өө, тэгэлгүй яахав. Үргэлж хэмээн Харри толгой дохилоо. Марж эгч нүдээ онийлгов.

- Надад чиний хоолойны өнгө таалагдахгүй байна, хүү минь. Чи шийтгэлийн тухай хэтэрхий тайван ярьж байна. Петунья би чиний оронд байсан бол сургууль руу захиа бичиж энэ хүүг илүү зодохыг гуйх байсан юм.

Вернон ах сэтгэл түгшсэн байртай харагдана. Харри гэнэтхэн биеэ барьж тэсэхээ болиод тохиролцоогоо мартан Маржид таагүй зүйл хэлвэл яах вэ?

- Марж, чи өглөөний мэдээ үзэв үү? Оргосон гэмт хэрэгтний тухай юу бодож байна? гэж тэр ярианы сэдвийг өөрчилөхөөр яаран асуулаа.

***

Нагац эгц Марж яг л гэртээ байгаа мэт аашилж эхлэхэд Харри түүнгүйгээр дөрвүүлээ амьдрах юмсан гэж хүсэж эхлэв. Вернон ах, Петунья эгч хоёр түүнийг нүдэнд өртөхгүй байхыг хүссэн бөгөөд Харри ч үүнийг баяртайгаар биелүүлж байлаа. Гэвч нагац эгч Марж Харриг цаг үргэлж харуулдан хянаж байхыг хичээн элдвийн заавар зөвөлгөө өгч байлаа. Онцгойлон түүнд тарган хүүд үнэтэй бэлэг авч өгөх нь таалагддаг байв. Бэлэглэх зуураа Харри руу харж «Нагац эгч Марж, надад юу байгаа юм?» гэж гуйхыг нь хүлээнэ. Тэрбээр цаг үргэлж Харриг ямар ч ашиггүй хэрэггүй амьтан гэж үглэсээр.

- Вернон чи энэ хүүгийн засрашгүй авиртай болсонд өөрийгөө буруутгах хэрэггүй. Энэ авир төрөлхийн бөгөөд түүнийг засах юу ч хийгээд нэмэргүй гэдэгт гол учир байгаа юм тэр ирснээсээ гурав хоногийн дараа үдийн хоолны үеэр ярьжээ.

Харри хоолондоо төвлөрөхийг хичээсэн боловч эгдүүцсэндээ гар нь чичирч нүүр нь улайлаа. «Зөвшөөрлийн тухай сана. Хогсмидын тухай бод. Түүнд анхаарал хандуулах хэрэггүй».

Марж хундагатай дарс авахаар гараа сунгаад,

- Энэ бол хүмүүжлийн тухай үндсэн дүрмүүдийн нэг. Нохойны хувьд ч тийм байдаг юм. Муу нохойноос гарсан гөлөг муу нохой болдог юм гэлээ.

Тэр агшинд түүний гарт байсан хундагатай дарс хага үсэрлээ. Гал зуухаар дүүрэн шилний хэлтэрхий цацагдав. Марж ямар нэг зүйл бувтнаад нүдээ анивчихад нүүр нь дарс шигээ хүрэн улаан болсон байлаа.

- Марж! Марж чи зүгээр үү? гэж Петунья эгч дуу алдав.
- Санаа зовох хэрэггүй дээ, Петунья. Би хундагыг хэтэрхий чанга атгачихаж.

Хурандаа Фабстертай бас тийм явдал тохиолдож байсан юм гэж нагац эгч

Марж хэлээд нүүрээ амны алчуураар арчив.

Гэвч нагац эгч, ах хоёр нь Харриг сэжигтэй харж байсан болохоор тэр амтат зуушаа орхин ширээнээс босох хэрэгтэй болжээ.

Тэр өрөөнөөс гараад хүндээр амьсгаадсаар хана налан зогслоо. Хамгийн сүүлд түүнийг хяналтаа алдахад ямар нэг зүйл дэлбэрснээс хойш урт хугацаа өнгөрчээ.

Ахин ийм зүйл болох боломж өгч болохгүй. Энэ бол Хогсмидын зөвшөөрлийг дэнчинд тавьж байгаа хэрэг юм. Түүнд ид шидийн яамнаас асуудал үүсэх болно.

Харри насанд хүрээгүй шидтэн болохоор сургуулиас гадуур илбэ шид үзүүлэх нь хуулиар хориотой байдаг юм. Өнгөрсөн зун тэр хэдийн ид шидийн яамнаас албан ёсны сануулга авсан билээ. Ахиад Улаан модон гудамжинд илбэ шид үзүүлэх аваас түүнийг Хогвартсаас хөөх болно.

Дурслийнхан ширээнээс босох чимээг сонсоод Харри өрөө лүүгээ яарлаа.

Дараагийн гурван өдрийн турш нагац эгч Марж түүнээс харцаа салгасангүйд Харри шүдээ зуун «ӨӨРСДӨӨ ШҮҮРЭЭ АРЧИЛЦГААЯ» гарын авлагын талаар бодон өнгөрүүлжээ. Энэ түүний харцанд илэрсэн бололтой учир нь нагац эгч Марж түүнийг оюун ухааны хомсдолтой гэсэн таавар дэвшүүлжээ.

Эцэст нь арайхийж Марж эгчийн Улаан модон гудамжинд байх сүүлчийн өдөр болов. Энэ явдлыг тохиолдуулан Петунья эгч тансаг оройн зоог бэлдэж, харин Вернон ах шилтэй дарс задлав. Шарсан хулд загастай шөл өгөх хүртэл Харри хэний ч анхаарлыг татсангүй. Нимбэгтэй бялуу амттай байсан учир бүгд сэтгэл хангалуун байж, нагац ах нь өөрийнхөө толгойлдог «Граннингс» пүүсийн тухай урт яриагаараа бүгдийг залхааж байв. Дараа нь Петунья эгч кофе аягалж, Вернон ах нэг лонх шарз авчирав.

- Марж, үүнээс уух уу?

Нагац эгч Марж хэдийн нэг бус хундага дарс уусан байсан учир царай нь хүрэн улаан болжээ.

- Бага хийгээрэй. Ийм бага гэж үү? Ахиад... ахиад... Аан за болно.

Дадли дөрөв дэх зүсэм бялуугаа идэж байх хооронд Петунья эгч кофе аягалав. Харри явахыг хүсэвч Вернон ахын жижигхэн нүд үлдэхийг шаардан ууртайгаар харж байлаа.

- Ай даа хэмээн нагац эгч Марж сэтгэл хангалуун тамшаалаад хоосон хундагыг буцаан тавиад,

- Гайхамшигтай сайхан хоол байлаа, Петунья! Миний арван хоёр нохойг ... гээд тэрбээр чанга хэхэрснээ гэдсээ зөөлөн алгадав.

- Өршөөгөөрэй. Гэхдээ би эрүүл чийрэг өсөж буй хүүг харах дуртай л даа. хэмээн тэр Дадли руу нүд ирмэснээ, Чи яг л эцэг шигээ том эр болно, Дадлик! Алив Вернон ахиад шарз аягалаач гэлээ.

- Одоо, ганц лонх л үлдэж ...

Нагац эгч Марж толгойгоо Харрийн зүг эргүүлэхэд түүний зүрх ёгхийгээд явчихжээ.

«Гарын авлага» гэж тэр түргэхэн бодлоо.

- Түй, давжаа амьтан минь! Чи бол нохойноос дор амьтан. Жилийн өмнө би хурандаа Фабстерт нэг нохойг живүүлэхийг тушаасан. Тэр ч гэсэн сул дорой амьтан байсан юм!

«Харри, шившлэгээ сана даа! Арван хоёр дугаар хуудас ... Дурамжхан занг эмчлэх тарни ...»

- Муу удам угсаа бол найдлагагүй зүйл гэж би үргэлж ярьдаг юм. Эрт орой ч байсан мэдэгдэх л болно. Би чиний гэр бүлийн талаар муу зүйл хэлэхийг хүсээгүй л дээ, Петунья гээд тэр хүрз шиг гараараа Петунья эгчийн ясархаг гарыг зөөлөн алгадав.

- Гэхдээ дүү чинь муу амьтан байсан гэдгийг зөвшөөрнө биз дээ. Уул нь хичнээн сайн гэр бүлээс гаралтай билээ дээ. Гэтэл өөдгүй нэг юмтай нөхцсөний үр дүн одоо та нарын урд сууж байна!

Харри таваг руугаа ширтэхэд чих нь шуугиж байв. «Шүүрнийхээ ишнээс сайтар барих хэрэгтэй» гэж тэр бодсон ч түүнээс цааш юу байсныг огт санасангүй. Марж эгчийн хоолой Вернон ахын өрөмнөөс долоон дор толгойг нь өрөмдөнө.

- Ингэхэд би эцэг Поттерынх нь тухай юу ч мэдэхгүй юм байна шүү дээ. Тэр юу хийдэг байсан юм бэ? Ажил хийдэг байсан уу? гээд Марж хундага шарз авахдаа ширээний бүтээлгэн дээр цалгилуулан асгачихлаа.

Нагац ах, эгч хоёрынх нь царай сэтгэл түгшсэндээ хатуурчээ. Дадли бялуугаа амнаасаа холдуулалгүй эцэг эх рүүгээ гайхан харлаа.

- Тэр юу ч хийдэггүй байсан. Ажилгүй амьтан байсан юм гээд Вернон ах Харри руу хяламхийв.

Марж эгч хундагатайгаасаа том балгаад,

- Ажилгүй гэдэгт нь гайхах явдалгүй! Ямар ч бодолгүй, арчаагүй, залхуу гэснээ пиджакныхаа ханцуйгаар эрүүгээ арчлаа.

- Худлаа гэж Харри гэнэтхэн хэлэв.

Өрөөнд нам гүм болов. Харри уурсан чичирч байлаа. Тэр амьдралдаа хэзээ ч ингэж уурлаж байгаагүй билээ.

- Ахиад шарз! гэж шохой шиг цагаан болсон Вернон ах нь орилоод бараг хоосорсон лонхыг нагац эгч Маржийн хундага руу тонгойлгов. Тэрбээр:

- Явж унт! гэж Харриг түлхлээ.

- Үгүй ээ, Вернон! гэж нагац эгч Марж зогьсиулаад жижигхэн нүдээрээ Харриг өрөмдөн харж,

- Хүү минь үргэлжлүүл дээ. Эцэг эхээрээ бахархдагийг чинь харж байна.

Хөөрхий амьтад! Авто машины ослоор амь үрэгдсэн гэлүү! Магадгүй хоёулаа согтуу байсан биз! гэв.

Биеэ барьж дийлэхээ байсан Харри үсрэн босоод,

- Тэд авто машины ослоор амь үрэгдээгүй! гэж хашгирлаа.

- Тэд авто машины ослоор амь үрэгдсэн өөдгүй жижигхэн худалч минь!!!

Тэгээд чамайг энэ сайхан сэтгэлтэй хүмүүст дараа болгон орхисон! Харин чи бол ичгүүргүй хүний тусыг мартсан жижигхэн ... гэж тэр хашгираад уурандаа цацагт хяруул адил хөөлөө.

Нагац эгч Марж гэнэтхэн хахсан юм шиг чимээгүй боллоо. Тэр хэлэх үгээ мартсан юм шиг харагдана. Анхандаа бүгд түүнийг уурласандаа хөөж байна гэж бодсон ч зогссонгүй. Том улаан нүүр нь хөөж, жижигхэн нүд нь аяганаасаа бүлтрэх шахан, ам нь чихээ хүртэл сунажээ. Дараагийн агшинд ноосон пиджак нь задрахад товчнууд нь жингэнэн хананд үсрэн ойлоо. Удалгүй нагац эгч Марж аварга том агаарын бөмбөлөг болон хувирлаа. Гэдэс нь томорсон учир тэлээ нь задрах шахаж, хуруунууд нь бүдүүн зайдас шиг томорлоо.

- Марж!!! гэж Вернон ах, Петунья эгч хоёр зэрэг орилоход түүний бие суудлаасаа хөндийрөөд адарт хөвж байлаа. Тэр хийлсэн тоглоом шиг бөөрөнхий болсон учир нүд нь бараг үзэгдэхгүй болж, гар хөл нь ийш тийш савчин, цээжнээс нь шуухитнах чимээ гарна.

«Хав-хав-хав!!!»

Риппер өрөөн дундуур галзуурсан юм шиг хуцан гүйлээ.

- Үгүй ээ!!!

Вернон ах Марж эгчийг доош нь буулгахын тулд хөлөөс нь зуурсан боловч өөрөө шалнаас хөндийрлөө. Хормын дараа Риппер үсрэн түүний хөлөөс хазав.

Толгой эргэм явдал болж байх зуур Харри гал зуухнаас гүйн гарч шатны дорх хонгил руу зүглэв. Хонгилын үүдийг шившлэгээр нээн чемоданаа авч босгон дээр тавиад дээшээ өрөө лүүгээ ухасхийв. Орны дорх сул хавтанг онгойлгон дэрний ууттай ном, бэлгээ авч хоосон торыг ч марталгүй доошоо чемодан руугаа буулаа. Энэ агшинд гал зуухнаас Вернон ах үсрэн гарч ирэхэд өмдний нэг шуумаг нь урагдаж цус болсон харагдана.

- Чи хаачих нь вэ!!! Одоохон буцаад Маржийг хэвийн байдалд нь оруул!!! гэж тэр орилов.

Гэвч Харри галзууртлаа уурласан байлаа. Тэрбээр чемоданаа өшиглөн онгойлгоод дотроос нь шидэт саваа авч нагац ах руугаа чиглүүлээд,

- Тэр хариугаа хүртсэн! Тэр хийсэн зүйлийнхээ төлөөсийг хүртсэн. Харин та надаас хол байгаарай! гэж амьсгаадан хэллээ.

Харри ухраад хаалганы цоожыг онгойлгов.

- Боллоо, би явлаа! Миний хувьд бүх зүйл хангалттай!

Дараагийн агшинд тэр хоосон харанхуй гудамжинд хүнд чемодан чирээд, Хэдвигийн торыг барьчихсан зогсож байлаа.

БҮЛЭГ 3: ХӨЛӨГ БААТРЫН АВТОБУС

Сэтгэлээр унасан Харри хүнд ачаагаа чирсээр хэдэн гудамж өнгөрснийг ч анзаарсангүй. Гэвч удалгүй ядарснаа мэдрэв. Тэрбээр Магнолийн гудамжинд намхан чулуун хашаан дээр суув. Харри хөдөлгөөнгүй суухад зүрх нь хүчтэй дэлсэн хэзээ ч тайвширч чадахгүй мэт санагдана.

Харанхуй гудамжинд арван хором суусны эцэст сандрал түүнийг эзэмдэн авлаа. Тэр өмнө нь хэзээ ч ийм хүнд байдалд орж байсангүй. Тэр хүний газар маглуудын харанхуй ертөнцөд ганцаар хоцроод хаашаа явахаа мэдэхгүй байв. Хамгийн аймшигтай нь гэвэл Харри ноцтой шид хэрэглэсэн учраас Хогвартсаас хөөгдөх нь гарцаагүй. Тэр насанд хүрээгүй шидтэн илбэ шид хэрэглэх хориотой тухай хуулийг зөрчсөн билээ. Харри ид шидийн яамнаас илгээсэн уулийн далавчаа дэвэх чимээг сонсох гэж оролдлоо.

Харри жихүүцэн ийш тийшээ харав. Түүнийг юу хүлээж байгаа бол? Баривчлах болов уу эсвэл шидтэний ертөнцөөс зугтчихдаг ч юм бил үү? Тэр Рон, Гермиона хоёрын тухай бодоод үзтэл зүрх нь шимширэв. Түүнийг гэмт хэрэгтэн ч бай үгүй ч бай андууд нь туслахыг хүсэх нь лавтай. Гэхдээ тэд хол байна! Бас Хэдвиг ч алга! Тэдэнтэй яаж холбоо барих вэ?

Түүнд маглуудын мөнгө ч байсангүй. Шидтэний ертөнцийн хэдэн алтан зоос бүхий хэтэвч чемоданых нь ёроолд байв. Аз болоход эцэг эх нь түүнд зориулж бүхэл бүтэн баялаг Лондонгийн газар дорхи Гринготтс банкинд үлдээжээ. Харин тэр чемоданаа чирээд Лондон хүртэл явж чадахгүй. Хэрвээ ...

Тэр гартаа байгаа шидэт савааг харлаа. Түүнийг хэдийн сургуулиас хөөсөн бол (энэ тухай бодол орж ирэхэд зүрх нь янгиан өвджээ) жаахан ид шид хэрэглэхэд болохгүй гэх газаргүй. Түүнд эцгээсээ өвлөн үлдсэн үл үзэгдэх нөмрөг бий. Хэрвээ тэр чемоданаа багасган илбэдэж бяцхан гэрэлт өд болгон шүүрэндээ уяад цуваа нөмрөн нисвэл яах бол? Тэгвэл Лондонд түргэн ажиглагдахгүй хүрэх бөгөөд банкны шүүгээнээс амьдрахад хүрэх мөнгө авч болох юм. Тэгээд хөөгдсөн шоовдор Харри Поттерын амьдрал эхлэнэ Энэ бол аймшигтай зүйл гэвч тэр энэ ханан дээр үүрд суугаад байж чадахгүй. Эсвэл маглуудын цагдаагийн газар очиж шөнө дөлөөр шившлэг дүүрэн ном бүхий чемодан, шүүртэй юу хийж яваагаа тайлбарлахыг оролддог юм билүү.

Харри чемоданаа онгойлгоод үл үзэгдэх нөмрөгөө эрлээ. Гэнэтхэн түүнийг хэн нэгэн хараад байх шиг санагджээ. Тэрбээр огцом хөдөлгөөнөөр босоод эргэн тойрноо харав. Нуруу нь хүйт оргижээ. Гэвч харанхуй хоосон гудамжинд хэн ч байхгүй том байшингуудын нэг ч цонх гэрэлгүй байлаа.

Харри чемоданаа түгжээд шидэт саваагаа атган хөл дээрээ үсрэн бослоо. Тэр ардаа байгаа хашаа, гараж хоёрын хоорондох нарийхан завсарт хэн нэгэн юм уу ямар нэгэн юм зогсож байгааг сонсохоосоо илүү мэдрээд байв. Харри харанхуй гудамж руу

хяламхийлээ. Алив, хөдлөөч, гуйж байна! Тэгвэл юу гэдэг нь мэдэгдэх болно тэнэмэл муур юм уу эсвэл ...

«Люмос» гэж Харри шивнээд савааны үзүүрээс цацрах хурц гэрэлд нүдээ анивчлаа. Тэр саваагаа толгой дээрээ өргөхөд ойролцоох байшингийн хана гялсхийн үзэгдэв. Савааны гэрэл гараж, байшин хоёрын хоорондох зайг гийгүүлэхэд Харри ямар нэгэн том зүйлийг сайтар олж харлаа. Тэр том гялалзсан нүднээс харцаа салгаж чадсангүй.

Харри хойшоо ухрахдаа чемодандаа бүдрээд усны хоолой дээр унахад саваа нь гараас мултран тоосгон хана руу шидэгдчихлээ.

Чих дөжрөм чимээ гарахад Харри нүд сохлом гэрэлд гялбахгүйн тулд нүдээ гараараа таглав.

Тэр хашгираад явган зам дээгүүр өнхрөв. Хормын өмнө түүний хэвтэж байсан газар луу аварга том хос дугуй чахарсаар өнхрөн ирээд зогслоо. Харри өндийн харвал агаарт үзэгдэх төдий гурван давхар хурц ягаан өнгийн автобус зогсож байв. Салхины шилэн дээр нь алтан үсгээр «ХӨЛӨГ БААТРЫН АВТОБУС» гэж бичжээ.

«Магадгүй би солирсон байх» гэж Харри бодох агшинд автобуснаас ягаан дүрэмт хувцастай тасалбар түгээгч үсрэн гарч ирээд шөнийн нам гүмийг чанга дуугаар эвдэн,

- Тавтай морилоорой! Энэ бол хүнд хэцүү нөхцөлд орсон ид шидтэн, шуламнуудад зориулсан онцгой тээврийн хэрэгсэл юм! Хэрвээ та саваагаа үзүүлээд дотогш орох юм бол бид таныг хүссэн газарт чинь хүргэж өгөх болно. Намайг Стэн Шанпайк гэдэг. Энэ үдэш би таны тасалбар түгээгч ...

Тасалбар түгээгч гэнэт дуугүй болоод газар дээр суусан хэвээр байгаа Харриг ширтлээ. Харри шидэт саваагаа шүүрэн аваад хөл дээрээ босов.

«Аан энэ Стэн Шанпайк надаас таваас илүүгүй ахмад юм. Ойролцоогоор арван найм юмуу, естэй байх» гэж Харри бодоод батгатай, том дэлдэн чихтэй тасалбар түгээгчийн царай луу харав.

- Чи тэнд юу хийж байсан юм бэ? гэж Стэн тасалбар түгээгчийн хоолойгоор асуув.

- Уначихсан юм.

- Яагаад уначихсан юм бэ? гээд тэр инээд алдав.

- Уначихсан тэгээд л тэр хэмээн Харри уцаарлан хэлжээ.

Түүний нэг талын өвдөг урагдаж шалбарсан гараас нь цус шүүрч байв. Харри яагаад унаснаа гэнэтхэн санаад агшин зуур гараж хашаа хоёрын хоорондох зай руу харлаа. Хөлөг баатрын автобус хурц гэрлээр гийгүүлж байсан ч тэнд хоосон байв.

- Чи тэнд юугаа хараад байгаа юм бэ? гэх Стэний дуу сонсогдов.

- Тэнд ямар нэгэн том хар юм байсан ... гэж Харри завсар луу итгэлгүйхэн заагаад,

- Яг л нохой шиг ... гэхдээ илүү том ... гэв.

Тэр Стэн рүү харахад цаадах нь амаа ялимгүй ангайчихсан зогсоно. Түүний нүд духан дээрх сорвийг нь харж байсанд Харри эвгүйцжээ.

- Чиний толгой дээрх чинь юу вэ? гэж Стэн асуув.

- Юу ч биш гэж Харри бувтнаад хурдхан шиг сорвио үсээрээ далдаллаа.

Мэдээж ид шидийн яам түүнийг хайж байгаа бол ийм амархан баригдаж болохгүй биз дээ.

- Чамайг хэн гэдэг юм бэ? гэж Стэн асуулаа.

- Невилл Долгопупс гэж Харри толгойд орж ирсэн анхны нэрээ хэлээд,

- Сонсооч энэ автобус үнэхээр миний хүссэн зүг рүү хүргэж өгөх юм уу? гэж анхаарлыг нь сарниулах санаатай түргэхэн асуулаа.

- Тэгэлгүй яахав! гэж Стэн бардам хэлээд,

- Хуурай газрын хаана ч гэсэн хүргэж өгнө! Зөвхөн усан доогуур явж чадахгүй

... Ээ ... Тэгэхээр чи биднийг дуудсан шүү дээ? Шидэт саваагаа үзүүлнэ үү?

гэв.

- Тийм ээ, тийм. Ингэхэд Лондон хүрэхэд хэд вэ? гэж Харри яаран хэллээ.

- Арван нэгэн сикль. Харин чи арван дөрвийг төлөөд халуун шоколад, арван тавыг төлөөд дуртай өнгөтэй шүдний сойзоо авч болно гэж Стэн хэлэв.

Харри чемоданаа ухан хэтэвчээ гаргаад Стэний сунгасан гарт хэдэн алтан зоос атгуулав. Тэр хоёр Хэдвигийн торыг чемодан дээр тавиад дотогш оруулав.

Автобусанд суудал байсангүй. Хөшигтэй цонхны дагуу хүрэл өнгийн зургаан ор тавилжээ. Ор болгоны хажууд байх суурьтай лаа ханын модон самбарыг асан гийгүүлнэ. Автобусны ар талд унтаж байсан бяцхан шидтэн зүүдэндээ,

- Хэрэггүй ээ, баярлалаа. Би хэдэн өт даршилчихсан гэж бувтнаад нөгөө хажуугаараа эргэлээ.

- Энэ чинийх гэж Стэн шивнээд Харригийн чемоданыг жолоочийн түшлэгтэй сандлын ардах орон доогуур чихэн оруулав.

- Энэ манай жолооч Эрни Прэнг. Эрн, харин энэ бол Невилл Долгопупс.

Эрни гэх ахимаг насны зузаан шилтэй шидтэн толгой дохилоо. Харри чичирсэн гараараа духан дээрх үсээ илбээд орон дээр суув.

- Хөдөлцгөөх үү, Эрн гэж Стэн хэлээд жолоочийн хажуугийн сандал дээр суулаа.

Дахиад чих дөжрөм чимээ гарч автобус урагш хүчтэй ухасхийсэн учир Харри орон дээр хажуулдан ойчлоо. Тэр өндийгөөд харанхуй цонхоор харахад хэдийн өөр гудамжаар явж байв. Стэн Харрийн гайхсан царайг хараад хөөрөн баясчээ.

- Чамайг биднийг дуудахаас өмнө бид энд явж байсан юм. Эрни, бид хаа явж байна? Уэльсийн хаа нэгтээ юу?

- Ай даа гэж Эрни хэлэв.

- Маглууд автобусыг сонсдоггүй юм уу? гэж Харри асуулаа.

- Маглууд гэнээ? Тиймээ тэд юу ч харж, сонсохгүй! Биднийг анзаарахааргүй тэнэг амьтад байгаа юм гэж Стэн хэлээд сэжигтэй хяламхийв.

- Стэн, явж хатагтай Маршийг сэрээвэл дээрсэн. Удахгүй Абергавенид хүрэх нь байна гэх Эрнигийн дуу сонсогдов.

Стэн Харригийн орны дэргэдүүр өнгөрөөд нарийхан модон шатаар алга болов. Харри цонхоор харахад сэтгэл түгших нь улам ихэслээ. Эрни автобусаа сайн жолоодож чаддаггүй мэт санагдана. Гэвч ямар ч осолд орсонгүй. Гудамжны дэнлүү, шуудангийн хайрцаг, хогийн сав автобусны хамарт тулан ирээд байрнаасаа үсрэн холдож байлаа.

Удалгүй Стэн буцаж ирэхдээ аян замын жанч бүхий бүдэгхэн ногоон царайтай шулмыг дагуулан авчирав.

- Хатагтай Марш, хүрээд ирлээ гэж тасалбар түгээгч баяртайгаар мэдэгдэхэд

Эрни огцом тооромслов.

Орнууд хаалга хүртэл ханаран гулслаа. Хатагтай Марш амаа нусны алчуураар дараад доошоо майжигнан буулаа. Стэн түүнд цүнхийг нь өгөхөд автобусны хаалга хаагдав. Тэгтэл автобус чанга дуугаар орилоод хөдөөгийн нарийхан зам дээгүүр пижигнүүлэн хурдлахад ойролцох моднууд замаас үсрэн холдох аж.

Харри автобусны чих дөжрөм чанга чимээ, зуун мил тутамд үсрэн донсолж буйгаас нь болоод олигтой унтаж чадсангүй. Түүний толгойд хүндхэн бодлууд эргэлдэнэ. Дурслийнхан адраас өлгөөстэй Марж эгчийг буулгаж чадсан болов уу?

Стэн хэлээ бултгануулсаар «Өдөр тутмын зөнч» сонин уншиж гарав. Сонингийн эхний нүүрэн дээр том гэрэл зураг гарчээ. Зурган дээрх хүн удаанаар нүдээ анивчин Харриг харна. Ядарсан, урт ширэлдсэн үстэй тэр хүний царай Харрид нэг л танил санагдлаа.

- Энэ хүнийг Маглуудын мэдээгээр үзүүлж байсан юм байна! гэж тэр агшин зуур бүхнийг мартаад дуу алдав.

Стэн сонины нүүрийг эргүүлж хараад инээд алдан,

- Сириус Блэк. Мэдээж Маглуудын мэдээгээр гаралгүй яахав дээ. Невилл чи арай сарнаас ирээгүй биз дээ? гэлээ.

Тэрбээр гайхсан Харриг сэжигтэй харснаа сонингоо сунгаад,

- Невилл, чи сониноос илүү ихийг мэдэх байх гэв. Харри Зөнч сониныг лааны гэрэлд барин уншлаа.

БЛЭК СУЛ ЧӨЛӨӨТЭЙ ХЭВЭЭР ЯВНА

Өнөөдөр ид шидийн яамнаас Сириус Блэк гэгдэх хамгийн аюултай гэмт хэрэгтэн Азкабаны түүхэнд анх удаа шоронгоос оргосон тухай мэдэгдлээ. Түүнийг одоо хүртэл бариагүй байгаа юм байна.

- Бид Блэкийг барихын төлөө боломжтой бүх зүйлийг хийх болно. Харин эрхэм шидтэнгүүд та бүхнийг тайван байхыг хүсье гэж ид шидийн яамны захирал Корнелиус Фаж мэдэгджээ.

Нэг бус олон улсын шидтэнгийн холбооны гишүүд Фаж үйл явдлыг Маглуудын ерөнхий сайдад мэдэгдсэн явдалд дургүй байгаа юм байна.

- Харин та нар миний оронд байсан бол яах байсан гэж? Блэк бол галзуу амьтан. Тэр шидтэнгүүдэд аюултайн адил маглуудад ч гэсэн аюултай. Ерөнхий сайд Блэкийн үнэн байдлыг нэг ч маглд хэлэхгүй гэж амалсан. Хэрвээ мэдэгдэхээр шийдсэн ч гэсэн хэн түүнд итгэх билээ дээ? гэж Фаж уурсан өгүүлжээ.

Маглууд Блэкийг буутай гэж мэдээлсэн бөгөөд (эгэлчүүд бие биеэ хөнөөхөд хэрэглэдэг нэгэн төрлийн төмөр саваа) шидтэний ертөнц Блэкийг арван хоёр жилийн өмнөх шигээ үй олноор хөнөөх вий гэсэн айдас дунд амьдарч байна. Тэр үед Блэк ганц хараалаар арван гурван хүнийг алсан билээ.

Харри Сирус Блэкийн туранхай нүүрэн дэх цорын ганц амьд хэсэг болох хар нүд рүү ширтлээ. Түүнд урьд цус сорогчтой тулгарсан явдал гарч байгаагүй хэдий ч Хар урлагаас хамгаалах хичээл дээр зургийг нь харж байсан билээ. Блэкийн үхсэн юм шиг цонхигор арьс нь цус сорогчтой адил харагдуулна.

- Аймаар харагдаж байгаа биз? гэж Стэн сониучирхав. Харри сонинг эргүүлэн өгөөд,

- Тэр нэг хараалаар арван гурван хүнийг алсан нь үнэн юм уу? гэж асуулаа.

- Тийм л дээ. Үд дунд байсан болохоор олон гэрчүүд байсан юм. Жинхэнэ хар дарсан зүүд болсон гэдэг, үнэн биз дээ, Эрн?

- Үнэн гэж Эрни баргар царайлан толгой дохив. Стэн сандлаа эргүүлэн Харригийн урдаас харан суугаад,

- Блэк Хэцүү нэртийн хамгийн ойрын туслагч байсан юм хэмээн албархуу мэдэгдэв.

- Волдеморт уу? гэж Харри юу ч бодолгүй асуулаа.

Стэний батгатай царай цайрч, Эрни цочсондоо жолоогоо огцом мушгихад автобусны замаас фермийн байшингууд үсрэн холдлоо.

- Чи чинь яаж байна аа? Яах гэж түүний нэрийг хэлж байгаа юм бэ? гэж Стэн орь дуу тавиад зүрхээ дарлаа.

- Өө, уучлаарай. Би ... би зүгээр л мартчихаж гэж Харри яаран хэллээ.

- Мартсан гэнээ! Чөтгөр ав, Хэрвээ миний зүрх хагарсан бол яана? гэж Стэн даажигнасан байртай хэлэв.

- Тэгэхээр Блэк Хэцүү нэртийн туслах байсан хэрэг үү? хэмээн Харри буруутай өнгөөр асуун яриаг буцаан эхлүүлэв.

- Ер нь бол тийм. Хэцүү нэртийн хамгийн ойрын туслах байсан ... Бяцхан Харри Поттер Хэцүү нэртийг ялах хүртэл ... гэж Стэн зүрхээ дарсан хэвээр хэллээ.

Харри цочсондоо ахин нэг удаа духныхаа үсийг илбэв.

- ... Хэцүү нэртийн бүх хамтран зүтгэгчдийг хөөж барьсан гэдэг. Эрни үүнийг батлана. Ер нь бол тэдний ихэнхи нь бууж өгсөн. Байдал хэний талд байгааг ойлгосон байхгүй юу. Ха! Гэхдээ Сириус Блэк тэгээгүй! Миний дуулснаар бол тэр одоог хүртэл Хэцүү нэртийг ахин гарч ирэхийг хүлээн суудаг гэсэн.

- Бүх зүйл яаж болсныг мэдэх үү? Блэкийг гудамжинд тойрон бүсэлжээ. Харин тэр саваагаа нэг удаа даллахад л гудамжны хагас дэлбэрэн алга болж арван хоёр магл, нэг шидтэн үхсэн. Аймаар байгаа биз? Дараа нь тэр яасныг мэдэх үү? ... гээд Стэний хоолой түгшүүртэй боллоо.

- Тэр яасан гэж? хэмээн Харри асуув.

- Инээсэн! Зогсоод зүгээр л инээсэн гэдэг. Удалгүй ид шидийн яамнаас нэмэлт хүч ирэхэд харин тэр огтхон ч эсэргүүцэж тэмцээгүй байна. Инээсэн хэвээр зогсож байжээ. Галзуу амьтан байгаа биз дээ. Тиймээ, Эрн?

- Хэрвээ би түүнийг баригдаагүй байсан бол өөрийгөө дэлбэлэх байсан юм.

Бодоод үз л дээ ... түүний хийсэн зүйлийн дараа ... гэж Эрн аажуухан яриу.

- Шидтэний яамны ажил хоолойд тулсан гэдэг. Гудамжны хагасаар дүүрэн үхсэн Маглууд. Тэд үүнийг яаж тайлбарласан гэлээ, Эрн?

- Шатдаг хийн дэлбэрэлт гэж Эрни тодруулав.

- Одоо тэгтэл зугтчихсан байдаг. Урьд нь хэн ч Азкабанаас зугтаж байгаагүй юм. Тэр яаж үүнийг хийсэн юм бол? Эрни! Аймшигтай юм. Тэр яаж хамгаалалтыг давсан юм бол? гэж Стэн хэлээд сонингийн нүүрэн дээрх Блэкийн эцэнхий царайг харлаа.

Эрни гэнэтхэн чичирлээ.

- Өөр юмны тухай ярь, Стэн. Азкабаны хамгаалагчдын тухай сонсмооргүй байна.

Стэн дургүйхэн сонингоо далд хийхэд Харри цонхоор харав. Сэтгэл санаа нь дээрдсэнгүй. Тэр Стэн шөнийн турш хичнээн зорчигчтой ингэж ярьдаг бол гэдгийг огтхон ч төсөөлөхгүй байлаа.

- Ай яа яа! Харри Поттерын тухай сонссон уу? Нагац эгчийгээ хийлчихэж! Бас түүнийг Хөлөг баатрын автобусанд явж байгаа гэсэн байна. Түүнийг ...

Тэр Харри Поттерийг Сириус Блэк шиг гэмт хэрэгтэн гэж хэлэх гэсэн байх л даа. Магадгүй нагац эгч Маржийг хийлсэн гэж түүнийг Азкабанд өгөх болов уу? Харри энэ шидтэний шоронгийн тухай юу ч мэдэхгүйн дээр аймшигт түүхийг нь ч сонсож байсангүй. Өнгөрсөн жил Хогвартсын ойн сахиул Хагрид Азкабанд хоёр сар хоригдсон юм. Энэ шорон руу авч явна гэхэд Хагридын нүдэнд ямар айдас тодорсныг Харри хэсэгтээ мартаагүй билээ. Харин тэр Харрийн мэдэх хамгийн зоригтой хүмүүсийн нэг байдаг.

Автобус харанхуйд бут сөөг, хогийн сав, утасны бүхээг, мододын дундуур давхих ажээ. Харри зүрх түгшсээр зөөлөн орон дээр хэвтэв. Стэн эцэст нь Харрид халуун шоколад өгөх ёстойгоо санав. Тэр агшинд автобус Абердинд тооромслоход Стэн авчирсан бүх шоколадаа түүний дэр лүү асгачихлаа. Дээд давхараас шидтэн, шулмууд хувцаслан гарч ирээд нэг нэгээрээ буусаар байлаа. Тэд аялал дууссанд сэтгэл хангалуун байх аж.

Эцэст нь автобусанд цорын ганц зорчигч үлджээ. Стэн гараа үрээд,

- Тэгэхээр Невилл чамайг Лондонгийн хаана буулгана гэлээ? гэв.

- Тахир гудамжинд.

- Тахир бол тахир л биз. Удахгүй очно гэж Стэн бувтнав.

Автобус чих дөжрөм нижигнэж Чаринг-Кросс-Роудыг өгсөв. Харри суугаад байшин барилга болон гудамжны сандлууд хэрхэн автобусны өмнүүр харайхыг ажиглаж байв. Үүр гэгээрчээ. Харри хэдэн цагийн дараа Гринготтсын онгойхыг хүлээх хэрэг гарах нь. Дараа нь ахиад замдаа гарна даа. Таньж мэдэхгүй газар луу явна.

Эрни хүчтэй тоормослоход Хөлөг баатрын автобус Тахир гудамж руу орох шидэт гарц болсон «Цоорхой тогоо» хэмээх жижигхэн үзэмжгүй баарны гадаа зогслоо.

- Баярлалаа гэж Харри Эрнид талархаад үсрэн буухад Стэн чемодан, тор хоёрыг нь зам дээр буулгахад тусаллаа.

- Баяртай, Стэн! гэж Харри гараа даллав.

Гэвч тасалбар түгээгч түүнийг сонссонгүй. Тэрбээр автобусны хаалган дээр зогсоод баарны үүд рүү гөлөрчээ.

- Харри минь, хүрээд ирэв үү гэх хэн нэгний дуу гарлаа. Түүнийг эргэн харахаас урьтаж мөрөн дээр нь гар дарлаа.

- Чөтгөр ав! Эрн, наашаа буюгаад ирдээ!!! Ийшээ хүрээд ир!!! гэж Стэн хашгичив.

Харри мөрөн дээрх гарны эзнийг хармагцаа дотор нь зарсхийжээ. Энэ бол ид шидтэний яамны сайд Корнелиус Фаж өөрийн биеэр байв.

Стэн зам руу үсрэн буюгаад тэдний дэргэд ирлээ.

- Сайдаа, та Невиллийг хэн гэж дуудсан бэ? гэж тэр сэтгэл хөөрөн асуулаа.

Фаж махлаг биетэй намхан хүн агаад урт судалтай жанч нөмөрчээ. Тэрбээр ядрангуй цуцсан төрхтэй харагдана.

- Невилл гэнээ? хэмээн тэр хөмсөг зангидан давтаад,

- Үгүй ээ, энэ бол Харри Поттер гэлээ.

- Би тэгж бодсон юмаа! Эрн! Эрн! Чи Невилл хэн байсныг мэдэх үү! Энэ бол

Харри Поттер! Сорви нь тэр байна! Хар даа!

- Тиймээ Фаж унтууцан хэлээд,

- Хөлөг баатрын автобус Харриг авчирсан явдалд би талархаж байна. Харин одоо бид дотогшоо орох хэрэгтэй байна гэв.

Фаж Харрийн мөрөн дээр дарсан хэвээр бааранд дагуулан орлоо. Үүдэнд дэнлүү барьсан бөгтөр дүрс зогсож байв. Энэ бол «Цоорхой тогоо»-ны эзэн шүдгүй Том байлаа.

- Та түүнийг олоо юу, сайдаа! Ямар нэг юм уухгүйсэн болов уу? Шар айраг эсвэл шарз ч юм уу?

- Халуун цай уусан нь дээр байх гэж Фаж Харрийн мөрийг тавилгүй хэллээ.

Ард нь түчигнэх чимээ гарч Стэн, Эрн хоёр чемодан, тор хоёрыг бааранд оруулж ирэв. Тэд сониучирхсанаа нуулгүй толгойгоо зүг бүр тийш эргүүлэн харна.

- Ингэхэд Невилл, чи яагаад биднээс нэрээ нуусан юм бэ? гэж Стэн инээд алдан асуухад мөрөн дээгүүр нь Эрнигийн ууль шиг нүдтэй сониуч царай цухуйж үзэгдэнэ.

- Том, тусгай өрөө байна уу гэж Фаж хэллээ. Том хаашаа явахыг үзүүлэв.
- Баяртай гэж Харри Стэн, Эрн хоёрт цөхрөнгүй хэллээ.
- Баяртай, Невилл! гэж Стэн хашгирав.

Дэнлүү барьсан Том тэднийг нарийхан хонгилоор дагуулан явсаар удалгүй жижигхэн зочны өрөөнд орлоо. Том хуруугаа инчдэхэд ханан зууханд гал асаж, тэрбээр сайдад мэхийн ёслоод гарч одлоо.

- Суу, Харри гээд Фаж зуухны өмнөх сандлыг заав.

Хүү суулаа. Ханан зууханд гал асаж байсан ч Харрийн биеэр шоргоолж гүйх аятай зарсхийнэ. Фаж судалтай жанчаа тайлаад лонхны өнгөтэй өмднийхөө түрийг шууж урдаас нь харан суув.

- Харри, би бол ид шидийн яамны сайд Корнелиус Фаж.

Харри үүнийг мэднэ. Тэр Фажийг хэдийн эцгийнхээ үл үзэгдэх нөмрөгний дороос харсан билээ. Харин Фаж үүнийг мэдээгүй.

Буудлын эзэн Том шөнийн цамцан дээр хормогч зүүн тавиуртай цай, шарсан талх авчирав. Түүнийгээ тэдний дундах ширээн дээр тавиад хаалга хаалаа.

- Тэгэхээр, Харри гээд Фаж цайнаасаа оочлон, Чи бидний санааг хичнээн их зовоосныг хэлж ч чадахгүй нь. Нагац ахынхаа гэрээс тийм аргаар зугтана гэдэг чинь! Би бодохдоо ... Бурханы авралаар чамд юу ч тохиолдоогүй байна! гэв.

Фаж талхан дээр тос түрхээд Харрийн өмнөх тавган дээр тавилаа.

- Ид, Харри. Чи яг л үхээд боссон хүн шиг харагдаж байна. Харин надад чамд дуулгах сайн мэдээ байна. Бид золгүй хийлэгдсэн хатагтай Маржори Дурслийг ердийн байдалд нь оруулсан. Хэдэн цагийн өмнө Улаан модон гудамж руу санаандгүй шидийг цуцлах хэлтсийн хоёр мэргэжилтэнг илгээсэн. Тэд хатагтай Дурслийн хийг нь гаргаад ой ухааныг өөрчилсөн болохоор одоо бүгдийг мартсан. Ямар ч аймаар зүйл болоогүй гэж хэлж болно.

Фаж аягаа тавиад хайртай зээ дүүгээ харж байгаа аятай Харри луу инээмсэглэв. Харри гайхсандаа болоод үг дуугарч чадсангүй.

- Нагац ах, эгч хоёрынхоо юу бодож байгааг мэдмээр байна уу? Юуны түрүүнд тэд их уурласан л даа. Гэсэн ч дараагийн зун чамайг хүлээн авахад бэлэн байгаа. Харин зул сарын баяр болон улаан өндөгний баярын амралтыг Хогвартсад өнгөрүүлсэн нь дээр байх.

Харрийн хоолойд бөөн юм тээглээд,

- Зул сар болон улаан өндөгний баярын амралтаар би үргэлж Хогвартсад үлддэг. Тэгээд ч Улаан модон гудамжинд буцаж очихыг хүсэхгүй байна гэлээ.

- Битгий тэгж ярь, Харри. Чи зүгээр л санаа зовсондоо тэгж байгаа юм. Эцсийн эцэст тэд чиний гэр бүл шүү дээ. Тийм сайхан ханддаг ... гэдэгт эргэлзэж байгаа ч ойр дотно байх хэрэгтэй гэж Фаж бодлогоширонгүй хэлэв.

Харри Фажийн зөв гэдэгт маргаж чадсангүй. Тэгэх ч хэрэг байсангүй. Одоо түүний хувь заяа шийдэгдэж байдаг.

- Ингээд бүгд байгаагаараа үлдлээ. Харин одоо чиний үлдсэн хоёр долоо хоногийн амралтыг хаа өнгөрүүлэх талаар бодоод үзье. Би чамайг «Цоорхой тогоо»-нд үлдэхийг зөвлөж байна гэж хэлэхдээ Фаж хоёр дахь талхандаа тос түрхэж байлаа.

- Түр хүлээгээрэй. Миний шийтгэлийн тухайд яах болж байна?

- Шийтгэл гэнээ? Харри ингэхэд чи юуны тухай яриад байна? гээд Фаж нүдээ анивчлаа.

- Би насанд хүрээгүй шидтэн илбэ шид хэрэглэхийг хязгаарлах тухай хуулийг зөрчсөн! гэж Харри хэллээ.

- Юу гэж дээ, хүү минь! Бид үнэхээр чамайг тийм дэмий зүйлийн төлөө шийтгэнэ гэж үү? Энэ чинь золгүй тохиолдол байсан! Нагац эгчээ хийлсэн

хүн болгоныг бид Азкабан руу илгээгээд байдаггүй юм! гэж Фаж уулга алдаад талхаа савчив.

Энэ үг Харрийн толгойд байгаа зүйлтэй огтхон ч нийцсэнгүй. Өнгөрсөн жил ид шидийн яамнаас түүнийг ахин тийм явдал гаргах аваас тун хатуу шийтгэнэ гэж амалсан билээ.

- Өнгөрсөн жил Дурслийн гэрт гэрийн буг бялуу унагаснаас болоод би ид шидийн яамнаас албан ёсны анхааруулга авсан! Ид шидийн яамнаас тэдний гэрт ахин нэг удаа ид шид хэрэглэх аваас Хогвартсаас хөөнө гэж анхааруулсан! гэж Харри хөмсөг зангидан хэлэв.

Харригийн нүдийг хуурах гэсэн оролдлого талаар болж Фаж гэнэтхэн эвгүйцсэн төрхтэй боллоо.

- Нөхцөл байдал өөрчлөгдсөн, Харри ... Тэгээд ч бид ахин нэг нягталж үзэх болно ... гэхдээ тохиромжтой цаг үед нь шүү дээ. Чи үнэхээр хөөгдөхийг хүсэхгүй байгаа биз дээ?

- Тэгэлгүй яахав!

- Тэгвэл энэ бүхэн чинь хэнд хэрэгтэй юм бэ? Талх идсэн чинь дээр байх Харри, харин би явж Томоос чамд сул өрөө байгаа эсэхийг асууя гэж Фаж инээмсэглэн хэлэв.

Харри Фажийн араас дагуулан харав. Итгэмээргүй юм! Ямар ч шийтгэл байхгүй юм бол яагаад сайд түүнийг «Цоорхой тогоо» -нд хүлээж байсан хэрэг вэ? Хачирхалтай

нь насанд хүрээгүй шидтэний асуудал ид шидийн яамны сайд өөрийн биеэр орооцолдохоор тийм чухал гэж үү?

Фаж удалгүй буудлын эзний хамт ирээд,

- Арван нэгдүгээр өрөө сул байгаа юм байна, Харри. Чамд тэнд таалагдах байх.

Гэхдээ бас нэг асуудал ... Чамайг ойлгох байх гэж найдна. Би чамайг ямар ч тохиолдолд Маглуудын гудамж руу бүү гараарай гэж хүсч байна. Зөвхөн Тахир гудамжаар зугаалж харанхуй болохоос өмнө эргэж ирсэн байх хэрэгтэй. Бүгд ойлгомжтой юу? Том чамайг харж байх болно гэлээ.

- Ойлголоо. Гэхдээ яагаад? гэж Харри асуулаа.

- Чамайг ахин алдахыг хүсэхгүй байна гэж Фаж хөгжилтэй инээмсэглэн хэлээд,

- Үгүй дээ, тоглосон юм. Зүгээр л бидэнд чиний байгаа газрыг мэдэж байх нь хэрэгтэй байна ... Ер нь бол ... гэв.

Тэрбээр гэнэтхэн хоолой засан ханиалгаснаа судалтай жанчаа өмсөв.

- Тэгэхээр би явах хэрэгтэй байна. Намайг ажил хэрэг хүлээж байгааг ойлгож байгаа биз дээ.

- Та нар Блэкийг бариагүй л байгаа юм уу? гэж Харри асуулаа. Фажийн хуруунаас мөнгөн товчтой жанч нь гулган унав.

- Юу гэнээ? Чи сонсчихоо юу? Үгүй дээ одоохондоо бариагүй л байна. Гэвч энэ бол цаг хугацааны асуудал. Азкабаны харгалзагчид өмнө нь хэзээ ч хоригдолоо алдаж байгаагүй юм ... тэднийг тэгж их уурласан байхыг би өмнө харж байгаагүй шүү гээд Фаж үл ялиг чичирснээ,

- Тэгэхээр, баяртай Харри гэв.

Тэр Харригийн гарыг барин сэгсчихэд гэнэт нэг санаа төрлөө.

- Х-хүндэт сайдаа, надад нэг асуух зүйл байна.

- Би чамайг сонсож байна гээд Фаж инээмсэглэв.

- Хогвартсын гуравдугаар дамжааныханыг Хогсмид тосгон руу явахыг зөвшөөрсөн юм л даа. Харин нагац ах, эгч хоёр минь зөвшөөрлийн бичигт гарын үсэг зураагүй. Та надад гарын үсэг зураад өгч чадахгүй биз?

Фаж эвгүйцсэн байдалтай харагдав.

- Үгүй дээ, үгүй. Намайг уучлаарай Харри. Тэгээд ч би чиний төрөл садан юмуу асран хамгаалагч чинь биш шүү дээ.

- Гэхдээ та ид шидтэний яамны сайд шүү дээ. Таны зөвшөөрөл ... хэмээн Харри гуйлаа.

- Болохгүй, Харри. Дүрэм бол дүрэм. Магадгүй чи ирэх жилээс Хогсмид явж болох юм. Гэвч үнэнийг хэлэхэд яваагүй нь ... дээр юм шиг санагдаж байна. Би явъя даа. Сайн сайхныг хүсье, Харри минь.

Тэрбээр сүүлчийн удаа инээмсэглэн Харригийн гарыг атгаад гарч одлоо. Том Харригийн урд инээмсэглэн зогсоод,

- Ноён Поттер, явцгаая. Би таны эд зүйлсийг оруулчихсан гэв.

Тэд улаан модон шатаар өгсөцгөөв. Том арван нэг гэсэн зэс хаяг бүхий хаалгыг онгойлгон Харриг дотогш оруулав. Өрөө маш тохилог агаад зөөлөн ор, гялалзтал өнгөлсөн царсан тавилга тавьж, ханан зууханд гал хөгжилтэй шажигнан асаж, харин хувцасны шүүгээн дээр ...

- Хэдвиг! гэж Харри дуу алдлаа.

- Цасан цагаан ууль хошуугаа тас няс хийн дуугаргаад далавчаа дэвэн түүний гар дээр суулаа.

- Та их ухаантай уультай юм. Таныг ирснээс хойш таван минутын дараа нисэж ирсэн. Ноён Поттер, хэрвээ таньд ямар нэг зүйл шаардагдах юм бол шууд надад хандахад болно гэж Том инээмсэглэн хэлэв.

Тэр ахин нэг удаа ёслоод гарч одлоо.

Харри орон дээрээ удтал Хэдвигийг илэн суулаа. Цонхны гадаа хилэн хар байснаа зэвхий саарал болж зүсээ хувиргасан шөнийн тэнгэр харагдана. Дараа нь алгуур улайж алтлаг өнгөөр гийгүүлэгдэв. Ердөө хэдхэн цагийн тэр Улаан модон гудамжинд байсан бөгөөд Хогвартсаас хөөгдөөгүй, хоёр долоо хоногийг Дурслийнхнээс гадуур өнгөрүүлэх болсоон гэдэгт итгэж чадсангүй.

- Энэ их ер бусын шөнө байлаа, Хэдвиг гээд Харри эвшээлээ.

Тэгээд шилээ тайлалгүй дэрэн дээрээ унаад бөх нойрсов.

БҮЛЭГ 4: ЦООРХОЙ ТОГОО

Харри танил болоогүй шинэ эрх чөлөөндөө дасах гэж хэдэн өдөр болов. Тэр өмнө нь хэзээ ч хүссэн үедээ сэрж, дуртай зүйлээ идэж байсангүй. Тэр ч байтугай дуртай цагтаа Тахир гудамжаар зугаалж байлаа. Энэхүү бул чулуу шигтгэж хийсэн гудамжинд олон янзын гайхамшигтай шидэт дэлгүүрүүд байдаг болохоор Харри Фажийн үгийг зөрчиж маглуудын ертөнцөд хэсэх ямар ч хүсэл байсангүй.

Харри «Цоорхой тогоо»-нд өглөөний цайгаа уух зуураа ирэгсдийг сонирхон харах дуртай байлаа. Энд хөдөөнөөс нэг өдрийн худалдаа хийхээр ирсэн хөгжилтэй бяцхан шулмууд, «Өнөөдрийн хувирал» сонингийн сүүлийн үеийн мэдээний талаар маргалдах хүндтэй шидтэнгүүд, түүнчлэн харахад зэрлэг төрхтэй байрын илбэчингүүд, сөөнгө дуугаар шивнэлдэх одой нар бүр, нэг удаа арьсан дээлээ тайлаагүй сэжигтэй шулам тавагтай түүхий элэг захиалж байв.

Өглөөний цайны дараа Харри арын хашаанд орж шидэт саваагаараа хогийн савны дээд талын дээрээсээ хоёр, зүүн талаасаа гурав дахь тоосгыг цохиход хананд Тахир гудамж руу орох үүд нээгддэг байв.

Харри зуны урт өдрүүдийг дэлгүүр хэсэн өнгөрүүлж, кафейн гаднах тод өнгийн шүхрэн дор сууж хооллонгоо худалдан авсан зүйлээ үзэх (Хуучин сарны дуран бөгөөд ямар ч газрын зураг шаардлагагүй аж) эсвэл Сириус Блэкийн талаар хөөрөлдөх (Түүнийг ахин баригдаж Азкабанд орох хүртэл би хүүхдүүдээ гудамжинд гарахыг зөвшөөрөхгүй дээ) зэргээр өнгөрүүлж байлаа. Харрид хөнжлөө толгой дээгүүрээ бүтээж байгаад дэнлүүний гэрэлд гэрийн даалгавараа хийх хэрэг байсангүй. Тэр зохион бичлэгээ зуны хурц наранд Флориана Фортескийн зайрмагны мухлагийн гадаа суугаад хийж байлаа. Харин дундад зууны үеийн шулмуудыг хэрхэн шатаасан тухай сайн мэдэх эзэн түүнд бүх зохион бичлэгээ дуусгахад туслан хагас цаг тутамд үнэгүй зайрмаг өгч байв.

Нэг удаа Харри Гринготтс банкны шүүгээнээсээ алтан галлеон, мөнгөн сикль, хүрэл кнатаар цүнхээ дүүргэж аваад цаашдаа ихээр нь үрэхгүй байсан нь дээр гэдгийг ойлгов.

«Чи ахиад Хогвартст таван жил сурах ёстой. Хэрэггүй зүйлс худалдан аваад байх юм бол шившлэгийн ном ч худалдан авч дийлэхгүй. Тэр үед яах вэ? Дурслийнхнээс гуйх хэрэг үү?» гэж өөртөө хэд сануулах хэрэг гарчээ.

Тэр цул алтан бөмбөлөг худалдан авахгүй байж арайхийн тэслээ (өнгөт бөмбөлөгтэй адилхан шидтэнүүдийн тоглоом гэхдээ эсрэг тоглогч нь оноо алдах юм бол муухай үнэртэй шингэн нүүр лүү нь шүршдэг аж). Бас дотроо том шилэн бөмбөлөгтэй хөдөлдөг огторгуйн загвар! Түүнийг авсан хүн ямар ч одон орны хичээлд суух шаардлага байхгүй аж! Гэхдээ Харри хамгийн их хүссэн зүйлээ «Цоорхой тогоо»-нд ирснээс долоо хоногийн дараа Квиддичийн бүх зүйл гэдэг дэлгүүрт олж харлаа.

Дэлгүүр дүүрэн хүнтэй байсан болохоор Харрид тэнд юу үзүүлж байгаа нь сонирхолтой санагджээ. Тэр дотогшоо түлхэлцэн ороод арайхийн урагшилж шинэ лангуун дээр тавьсан гайхалтай сайхан шүүрийг олж харлаа.

- Шинэ загвар гэж дөрвөлжин эрүүтэй шидтэн хажуугийн хүндээ хэлж байв.
- Аав аа, энэ дэлхийн хамгийн хурдан шүүр, тийм үү? гэх Харригаас арай бага насны эцгийнхээ гараас барьсан хүүгийн бахадсан дуу гарлаа.
- Ирландын олон улсын холбоо долоон шүүр захьсан. Харин тэд Дэлхийн цомыг ивээн тэтгэдэг гэж дэлгүүрийн эзэн цугласан олонд хандан хэллээ.

Харригийн урд зогсож байсан биерхүү шидтэн холдоход шүүрний дэргэд бичсэн хаягийг нь уншлаа.

«АЯНГА»

ШИНЭ ЗАГВАРЫН УРАЛДААНЫ ХУРДАН ШҮҮР. БАРИУЛЫГ НЬ ДЭЭД ЗЭРГИЙН МӨЛИЙЛГӨСӨН ЯШИЛ МОДООР ХИЙЖ АЛМАЗНЫ ҮРТСЭЭР ӨНГӨЛӨН ХАМГААЛСАН БОЛНО. ШҮҮР БОЛГОН ГАРААР СИЙЛСЭН БҮРТГЭЛИЙН ДУГААРТАЙ. ОНЦГОЙЛОН СОНГОСНЫ ХУС МОДНЫ МӨЧРӨӨР НАРИЙН ТААРУУЛАН ХИЙСЭН ИХ БИЕ НЬ ДЭЭД ЗЭРГИЙН ТЭНЦВЭР АЛДАХГҮЙ НАРИЙВЧЛАЛТАЙ. «АЯНГА» АРВАН СЕКУНТЭНД ЗУУН ТАВИН МИЛИЙН ХУРДТАЙ НИСЭХ БӨГӨӨД ЭВДРЭХГҮЙ ШИДЭТ ТООРМОСТОЙ. ҮНИЙГ ХУДАЛДАГЧААС АСУУ.

«Үнийг худалдагчаас асуу ...» Бодоод үзэхэд «Аянга»-ыг авахад хичнээн алтан галлеон зарцуулагдах нь аймшигтай байлаа. Харри юуг ч тэгтлээ хүсч байгаагүй юм! Гэтэл түүнд нэг ч тэмцээнд хожигдож байгаагүй «Нимбус-2000» загварын шүүр байдаг. Тэр Гринготтс банкны шүүгээгээ хоослоод «Аянга»-ыг авч болох ч түүнд сайн шүүр байгаа биз дээ? Харри үнийг нь мэдээгүй хэр нь өдөр болгон «Аянга»-ыг сонирхохоор очдог байлаа.

Хэдий тийм боловч зарим зүйлсийг худалдан авах зайлшгүй хэрэгтэй байлаа. Харри уусмал бэлтгэхэд хэрэглэгдэх нөөц бэлдэхээр эмийн санд оров. Бас сургуулийн дүрэмт хувцас нь хэдэн инчээр багадсан учир «Хатагтай Малкины амьдралын ямар ч тохиолдолд хэрэглэгдэх хувцас» дэлгүүрт орж шинийг авах хэрэг гарчээ. Хамгийн гол нь энэ жилээс шинээр орж эхлэх Шидэт амьтдыг арчлах болон Мэрэг төлгө гэдэг хоёр хичээлийн сурах бичгийг авах хэрэгтэй байлаа.

Флориш Блоттс гэдэг номын дэлгүүрийн цонхыг хараад Харри гайхжээ. Тоосго шиг зузаан алтан хэвтэй тавиурын оронд шилний цаана том төмөр тор тавьж дотор нь зуугаад «Мангасуудын тухай аймшигт ном» хийжээ. Торонд доторх номууд хуудсаа салам уран зодолдож, ууртайгаар араа шүдээ тачигнуулж байлаа.

Харри халааснаасаа номны жагсаалтыг гарган аваад сайтар харлаа. «Мангасуудын тухай аймшигт ном» болон Шидэт амьтдыг арчлах номууд хичээлд заавал орох

сурах бичиг байлаа. Одоо Хагрид яагаад ном түүнд хэрэг болох талаар бичсэн нь ойлгомжтой болов. Гэхдээ яагаад бэлэглэсэн явдалд нь гайхсан хэвээр байлаа.

Хагрид ахин ямар нэгэн аймшигтай амьтан тэжээж Харригийн туслалцаа хэрэг болсон юм биш байгаа?

Түүнийг дотогш ороход худалдагч нисэн ирлээ.

- Хогвартсынх уу? Шинэ сурах бичиг авах уу? гэж тэр ширүүн асуув.
- Тиймээ, надад ...
- Замаас холд гээд худалдагч тэсч ядан хэлээд Харриг хажуу тийш түлхэв.

Тэрбээр зузаан бээлий өмсөн том товруутай таяг аваад мангасуудын ном бүхий торны зүг ойртов.

- Хүлээгээрэй. Би энэ номыг авчихсан гэж Харри яаран хэлэв.
- Авчихсан гэнээ? хэмээн худалдагчийн царайд санаа амарсан төрх тодорч,
- Бурханд талархая. Би өнөө өглөө гэхэд энэ номонд таван удаа хазуулсан гэлээ.

Чангаар тас няхсийх чимээ гарч хоёр «Мангасуудын тухай аймшигт ном» гурав дахаа гаргаж хаяхыг оролдож байлаа.

- Больцгоо! Аймшигтай амьтад минь! гэж худалдагч орилоод таягаараа сараалжыг чичин салгаж,
- Би дахин хэзээ ч энэ номнуудыг авч зарахгүй! Галзуу хүмүүсийн байшин л гэсэн үг! Хоёр зуун «Үл үзэгдэх ном» худалдаж авснаас ч дор байлаа! Их мөнгө төлж авсан ч гэлээ тэднийг хэзээ ч хаанаас ч олж чадаагүй юм! ... Тэгэхээр ... юу хэрэгтэй гэлээ? гэв.
- Кассандра Вабласткийн «Хэрхэн мананг нэвтрэн ирээдүйг харах вэ» гэдэг ном хэрэгтэй гэж Харри жагсаалтаа судланаа хэлэв.
- Мэргэ төлгийн хичээл орох нь уу? гэж худалдагч тааварлав.

Тэрбээр бээлийгээ тайлаад Харриг дагуулан явлаа. Дэлгүүрийн нэг буланг тэр чигээр нь мэргэ төлөг, ирээдүйгээ тайлахтай холбоотой номуудад зориулсан байлаа. Жижигхэн ширээн дээр «Хэлж болшгүй зүйлийг хэрхэн тааварлах вэ: Өөрийгөө муу зүйлээс хамгаалах, Шидэт талст хагарах: Амжилт нүүр буруулах» гэх зэрэг номууд тавилжээ.

- Чиний ном энэ байна гээд худалдагч эвхмэл шатаар өгсөөд зузаан хар ном барьсаар бууж ирэв. Тэгснээ:

- «Хэрхэн мананг нэвтлэн ирээдүйг харах вэ». Алганы хээгээр мэргэлэх, болор бөмбөлөг, шувууны гэдэс дотор ... гээд л анхан шатны түвшинд тун сайн гарын авлага болох ном доо гэлээ.

Харри түүнийг сонссонгүй. Жижигхэн ширээн дээр овоолсон номон дундаас

«Үхлийн зөн. Аюул ойртон ирж байгааг мэдэрсэн үедээ яах вэ» гэсэн номыг харж байлаа.

- Өө, хэрвээ би чиний оронд байсан бол энэ номыг уншихгүй байсан даа. Чи эргэн тойрондоо үхлийн зөн совинг хааяагүй харах болно. Энэ хэн ч гэсэн айсандаа үхэхэд хангалттай гэж худалдагч Харригийн сонирхож буйг хараад хэллээ.

Гэхдээ Харри нүдээ номын хавтаснаас салгаж чадсангүй. Түүн дээр том хар баавгай шиг нохойны гялалзсан нүд ширтэж байв. Хачирхалтай нь түүнийг хаа нэгтээ харсан юм шиг санагдах аж ...

Худалдагч Харригийн гарт «Хэрхэн мананг нэвтлэн ирээдүйг харах вэ» номыг атгуулаад,

- Өөр ном худалдаж авах уу? гэв.

- Тиймээ гээд Харри нохойноос харцаа холдуулан жагсаалт руу хараад,

- Надад гуравдугаар дамжаанд зориулагдсан «Завсрын хувиргалт»,

«Шившлэгийн сурах бичиг» зэрэг номууд хэрэгтэй байна гэлээ.

Харри Флориш Блоттс дэлгүүрээс арван хормын дараа шинэ сурах бичгүүдээ гартаа барьсаар гарч ирээд «Цоорхой тогоо» руу буцах замдаа хаашаа явж байгаагаа анзаараагүйн улмаас хэдэн хүнтэй мөргөлдөв.

Тэрбээр шатаар өгсөн өрөөндөө ороод номнуудаа орон дээр тавив. Хэн нэгэн өрөөг цэвэрлэсэн агаад нээлттэй цонхоор нарны гэрэл тусна. Хаа нэгтээ алсад байх Маглуудын гудамжинд автобус явах чимээ гарч, Тахир гудамжинд хүмүүс шуугилдах аж. Тэр угаагуур дээр байсан толинд өөрийгөө хараад,

- Энэ үхлийн зөн байж таарахгүй! Би зүгээр л Магнолийд харсан зүйлдээ цочирдолд орсон хэрэг. Тэр бол золбин нохой байсан ... гэж хэллээ.

Тэрбээр өөрийн мэдэлгүй үсээ толийлгохыг оролдов.

«Чи тулааны талбарт ялагджээ, хонгор минь» гэж толь сөөнгөтөн хэлжээ.

Өдөр хоногууд нисэн өнгөрсөөр. Харри Рон, Гермiona хоёрын ирсэн байж болох шинж тэмдгийг хайж байлаа. Удахгүй сургууль орох болохоор Тахир гудамжинд Хогвартсын сурагчид пиг дүүрчээ. «Квиддичийн бүх зүйл» гэдэг дэлгүүрт Харри нэг ангийн Симус Финниган, Дин Томас хоёртой тааралдахад, тэд ч бас «Аянга»-аас нүд салгаж чадахгүй зогсож байв. Харин Флориш Блоттс дэлгүүрийн гадаа дугуй

царайтай мартамхай хүү Невилл Долгопупстай тааралджээ. Невилл номын жагсаалтаа хаясан тул түүний эмээ болох ширүүн төрхтэй эмэгтэйд загнуулж байлаа. Харри бурханы авралаар түүнийг ид шидийн яамнаас зугтах үедээ Невиллийн дүрд тоглосныг мэдэхгүй байх гэж найдав.

Харри амралтын сүүлчийн өдрийн өглөө Рон, Гермиона хоёртой маргаааш «Хогвартс-Экспресс» галт тэргэнд уулзана гэж бодсоор сэрлээ. Тэр босож хувцаслаад сүүлчийн удаа Аянгыг харахаар явж, дараа нь хаана хооллох талаар бодлогоширч байтал гэнэтхэн,

- Харри! Харри!!! гэж дуудах чимээ гарав.

Тэд хоёулаа Флориана Фортескийн зайрмагны кафед сууж байлаа. Роны сэвх нэмэгдэж, Гермиона улам борлосон харагдана. Харри аз жаргалдаа итгэж чадалгүй андуудынхаа дэргэд суулаа.

- Ингэж нэг олох гэж дээ! хэмээн Рон инээд алдаад,

- Биднийг «Цоорхой тогоо»-нд очих үед чамайг гадагш гарсан гэж хэлсэн шүү.

Тэгээд бид Флориш Блоттс дэлгүүрт очоод бас хатагтай Малкины ...

- Би өнгөрсөн долоо хоногт сургуулийнхаа бүх хэрэгслийг худалдаад авчихсан.

Харин та нар намайг «Цоорхой тогоо»-нд байгаа гэдгийг яаж мэдсэн юм бэ?

гэж Харри асуулаа.

- Аав хэлсэн юм гэж Рон өгүүлэв.

Ноён Уизли ид шидийн яаманд ажилладаг болохоор нагац эгч Маржад тохиолдсон явдлын тухай сонссон нь гарцаагүй.

- Харри, чи үнэхээр нагац эгчийгээ хийлчихээ юу? гэж Гермиона нухацтай асуув.

- Би хүсээгүй л дээ. Зүгээр л биеэ барьж тэссэнгүй хэмээн Харри хэлэхэд Рон писхийтэл инээд алдав.

- Рон, энэ чинь огт инээдтэй биш байна. Үнэнийг хэлэхэд чамайг яагаад хөөгөөгүйг гайхах юм гэж Гермиона зэмлэнгүй хэллээ.

- Би ч бас. Хөөхөөс гадна баривчилна гэдэгт эргэлзэхгүй байсан гэж Харри үнэнээ хэлэв. Тэгээд Рон руу хараад,

- Ингэхэд аав чинь Фаж яагаад намайг шийтгээгүйг мэдэхгүй биз? гэж асуулаа.

- Магадгүй чамтай л холбоотой байх. Алдарт Харри Поттер минь. Намайг нагац эгчийгээ хийлчихвэл ид шидийн яам яахыг төсөөлөхөд бэрх юм гэж Рон мөрөө хавчин инээд алдангаа,

- Бодоод үз дээ тэд эхлээд миний булшны нүхийг ухах хэрэг гарах байх. Учир нь ээж намайг алчихна ... Гэхдээ чи ааваас өөрөөс нь асуух хэрэгтэй байх. Бид ч бас «Цоорхой тогоо»-нд буудлласан! Гермiona бидэнтэй хамт байгаа. Маргааш бүгд хамтдаа Кингс-Кросс буудал руу явцгаах болно! гэлээ.

- Эцэг эх хоёр минь миний сургуулийн бүх хэрэгслийг өглөө авчирсан гээд Гермiona инээмсэглэн толгой дохив.

- Сайхан хэрэг! Та нар бүх сурах бичгээ авчихаа юу? гэж Харри дуу алдлаа.

- Хараач гээд Рон цүнхнээсээ урт хайрцаг гарган ирж нээн үзүүлээд,

- Шинэ шидэт саваа. Уд модоор хийсэн ганц эвэртийн сүүлний хялгас бүхий, арван дөрвөн дюйм урт саваа. Бид нар бүх сурах бичгээ авчихсан. Мангасуудын тухай номны талаар юу гэж бодож байна? Худалдагч намайг хоёрыг авна гэхэд золтой л уйлчихаагүй шүү гээд сандал доогуур байсан том цүнх рүү заалаа.

- Харин энэ чинь юу юм бэ? Гермiona? гэж Харри асуугаад дэргэд нь байсан гурван түнтгэр цүнхийг заалаа.

- Би илүү их хичээл судлах гэж байгаа. Надад тооны ухаан, шидэт амьтан арчлах, мэргэ төлгө, эртний хараалыг судлах, Магл судлал гээд л бүхий л номууд ...

- Чамд маглуудыг судлах нь ямар хэрэгтэй юм бэ? Чи өөрөө магл шүү дээ! Эцэг эх чинь ч гэсэн маглууд! Чи маглуудын тухай бүгдийг мэднэ гээд Рон нүдээ эргэлдүүлэн Харриг харлаа.

- Гэхдээ маглуудыг шидтэнгүүдийн зүгээс харж судлах нь сонирхолтой шүү дээ гэж Гермiona буурьтай хэлэв.

- Жилийнхээ төлөвлөгөөнд идэх унтах цаг оруулсан уу? гэж Харри асуухад Рон хөхөрлөө.

Гермiona тэднийг үл тоомсорлов.

- Надад арван галлеон байгаа. Есөн сард миний төрсөн өдөр болох болохоор эцэг эх маань бэлэг болгож урьдчилан мөнгө өгсөн юм гээд хэтэвчээ гаргаж ирлээ.

- Чи мэдээж гайхамшигтай сайхан ном худалдаж авна биз дээ? хэмээн Рон гэмгүйхэн хэлэв.

- Үгүй ээ, ном биш. Би уультай болохыг хүсч байна. Харрид Хэдвиг байхад, харин чамд Сум ... гэж Гермiona тайван өгүүлэв.

- Сум чинь минийх биш харин гэр бүлийн ууль. Надад зөвхөн Скабберс л байгаа. Би түүнийг мэргэжилтэнд үзүүлэх хэрэгтэй байгаа юм. Минийхээр бол Египет түүнд таалагдаагүй байх гээд Рон халааснаасаа хархыг гарган ирлээ.

Скабберс турж өнгө зүсээ алджээ.

- Холгүйхэн амьтны дэлгүүр байна лээ. Тэнд Кростад ямар нэгэн юм олдох нь уу үзье, харин Гермiona уулиа худалдаж авч болох юм гэж Тахир гудамжыг нэгд нэгэнгүй мэдэх болсон Харри хэлэв.

Тэд зайрмагныхаа үнийг төлөөд гудамжаар зам хөндлөн гарч «Шидэт амьтдын дэлгүүр» лүү явлаа.

Дэлгүүр жижигхэн агаад бүх хананыхаа дагуу өмхий үнэртэй шуугиантай янз бүрийн тор тавилжээ. Торны эзэд час часхийж, гуаглаж, гүнгэнэж исгэрч байлаа. Мухлагийн эзэн нэг шидтэнд хоёр толгойтой шанаган хорхойг хэрхэн арчлах зөвөлгөө өгч байсан болохоор андууд маань торыг харж явлаа.

Хос аварга том ягаан өнгөтэй бах өмхий үнэртэй ялаан дээр найрлаж байв. Цонхны хажууд үнэт чулуу адил гялтагнах том яст мэлхий харагдана. Хортой шаргал эмгэн шилэн хоргонд алгуурхан хөдөлж, тарган цагаан туулай торгон бортгон малгай болон хувирснаа чанга чимээ гарган төрхөндөө орох аж. Янз бүрийн өнгөтэй

муурнууд, чанга гуаглах хэрээ, сагсанд инээд хүрэм үслэг бөмбөлөгнүүд жүнгэнэлдэх бөгөөд лангуун дээрх зайтай торонд гялалзсан хар хархнууд халцархай урт сүүлээрээ ямар нэгэн үсчдэг тоглоом тоглоно.

Хоёр толгойтой шанаган хорхойтой шидтэн явахад Рон лангуунд дөхөн очоод,

- Би хархаа үзүүлэх хэрэгтэй байна. Биднийг Египетээс байх үед түүнд муу байх шиг санагдсан гэж хэллээ.

- Түүнийг лангуун дээр тавь гэж худалдагч хэлээд халааснаасаа хар өнгийн хос хүнд нүдний шил гаргаж ирлээ.

Рон халааснаасаа Скабберсыг гарган ирээд харайлдахаа болин арай дээр хоолны төлөө нүдэлдэх хархнуудын дэргэд тавилаа.

Скабберс Роны бараг бүх зүйлийнх нь адил ах нараас нь уламжлагдан ирсэн билээ (өмнө нь Роны ах Персигийнх байсан юм). Тэр туранхай хөгшин торонд байгаа хөршүүдтэйгээ харьцуулахын аргагүй харагдаж байлаа.

- Хм ... Энэ харх хэдэн настай юм бэ? гээд шидтэн Скабберсыг авлаа.

- Мэдэхгүй. Их хөгшин. Ах нараас минь надад ирсэн гэж Рон хэллээ.

- Тэр ямар нэгэн шидэт чадвартай юу? гэж шидтэн сонирхоод Скабберсыг анхааралтай харав.

- Ээ, гээд Рон дуугүй боллоо. Үнэнийг хэлэхэд Скабберс өчүүхэн төдий ч шидэт чадвар үзүүлж байсангүй. Шидтэн түүний гэмтсэн зүүн чихнээс нь авхуулаад нэг хуруугүй урд сарвуу хүртэл нь анхааралтай ажиглаж байснаа чанга шогширч,

- Тээрмийн чулуунд бяцлуулчихсан байх гэж хэлэв.

- Надад Перси яг тиймээр нь өгсөн юм гэж Рон өөрийгөө цагаатгалаа.
- Ердийн цэцэрлэгийн хархнууд гурваас илүү жил амьдардаггүй. Хүсч байвал эд нарын нэгийг сонго л доо гэж худалдагч хэлээд хөгжилтэй харайлдан буй хархнууд руу заав.
- Жүжиглэж байх шив гэж Рон бувтналаа.
- Шинэ хархтай болохыг хүсэхгүй байна уу? За яахав. Тэгвэл чамд хархны тамиржуулагч эм өгье гээд худалдагч лангуун дороос жижигхэн улаан шил гаргаж ирлээ.
- Баярлалаа. Хэд юм бэ ... Ёо!!! Тэр огцом эргэн харлаа.

Өндөр торон дээрээс ямар нэгэн аварга том шаргал амьтан Роны зүг нисч ирснээ толгой дээр нь газардан галзуу юм шиг Скабберс руу зүтгэлээ.

- Үгүй, Живоглот!!! Болохгүй!!! гэж шидтэн орь дуу тавихад Скабберс түүний гараас мултрад майга хөлөөрөө хаалганы зүг жирийлгэв.
- Скабберс! гэж Рон хашгираад хархны араас гүйн гарахад Харри дагалдав.

Ойролцоогоор арван хормын дараа Скабберс олдов. Хөөрхий амьтан «Квиддичийн бүх зүйл» гэдэг мухлагийн гадаах хогийн цаасан хайрцганд нуугджээ. Рон чичирсэн хархыг шилэн хүзүүнээс нь өргөн аваад толгойг нь илбэн халаасандаа хийлээ.

- Энэ юу байсан бэ?
- Аварга том муур эсвэл жижигхэн бар байсан байхаа гэж Харри хэлэв.
- Ингэхэд Гермiona хаа байна?
- Магадгүй ууль үзэж байгаа байх.

Тэд гадаах гудамжинд нь дүүрэн хүмүүс оволзсон «Шидэт амьтад» дэлгүүрийн гадаа ирлээ. Энэ агшинд мухлагийн хаалга нээгдэж Гермiona гарч ирэхдээ гартаа уулийн оронд аварга том шаргал өнгийн муур барьжээ.

- Чи энэ мангасыг худалдаж аваа юу? гэж Рон амаа ангайлан асуув.
- Ямар гоёмсог амьтан болохыг нь хараач гэж Гермiona шагшлаа.

Энэ үг Харриг бодлогошироход хүргэв. Муурын шаргал арьс үнэхээр сайхан хөвсгөр хэдий ч майга хөлтэй агаад тоосгон хана мөргөөд бяцлагдчихсан юм шиг нүүртэй ажээ. Одоо Скабберс далд байгаа болохоор муур Гермionaгийн гар дээр тааламжтай хүржигнэж байлаа.

- Гермiona наадах чинь хуйхыг минь золтой хуулаагүй гэж Рон дүрсхийв.

- Тэр тэгэхийг хүсээгүй байлгүй дээ тийм үү, Живоглот? гэж Гермиона муураа хамгааллаа.

- Харин чи Скабберсийн тухай бодож үзсэн үү? Тэр тайван нам гүм байх хэрэгтэй байдаг. Харин наадах чинь хажуугаар нь эргэлдээд байхад яаж амрах болж байна гээд Рон түнтийсэн халаасаа алгадав.

- Май. Чи хархныхаа эмийг мартчихсан байна лээ. Санаа зовох хэрэггүй дээ.

Живоглот миний унтлагын өрөөнд байхад харин Скабберс чинийхэд байна. Ямар ч асуудалгүй. Хөөрхий Живоглот, худалдагч хэлэхдээ түүнийг удаан хугацааны туршид хэн ч худалдан аваагүй гэсэн шүү.

- Яагаад гэдэг нь сонирхолтой биш байна уу? гэж Рон даажигнасан байртай хэлэв.

Тэд маргаанаа дуусган «Цоорхой тогоо» руу явлаа.

Ноён Уизли бааранд суугаад «Зөнч» сонин уншиж байв. Тэгээд Харриг хараад инээмсэглэн,

- Харри! Чи ямаршуу байна даа? гэв.

- Зүгээр дээ, баярлалаа гээд Харри андуудынхаа хамтаар дэргэд нь суулаа. Ноён Уизли сонингоо тавихад Харрид Сириус Блэкийн зураг харагдав.

- Түүнийг бариагүй л байгаа юм уу? гэж тэр асуулаа.

- Үгүй. Ид шидийн яамнаас түүнийг хайхад бүхий л ажилтанаа дайчилсан ч үр дүнгүй байна гээд хоолой нь чухал өнгөтэй боллоо.

- Хэрвээ бид түүнийг барьчихвал шагнах болов уу? Их мөнгөтэй болчихвол сайхан хэрэг дээ ...

- Рон, инээдтэй зүйл бүү ярь. Блэк арван гурван настай шидтэнд баригдахаар хүн биш! Азкабаны харгалзагчид түүнийг бариагүй цагт миний үгийг санаж яваарай! гэж эцэг нь тоглосон янзгүй хэллээ.

Энэ агшинд бааранд худалдан авсан олон зүйлээ барьсаар хатагтай Уизли тавдугаар дамжааны ихрүүд болох Фред, Жорж болон сургуулийн шинэ ахлагч Перси, хамгийн бага охин болох Жинни нарын хамт орж ирлээ. Жинни Харригийн дэргэд үргэлж ичингүйдэг юм. Өнгөрсөн жил Хогвартсад түүний амийг Харри аварсан билээ. Одоо охин өмнөхөөсөө илүү догдолж байлаа.

- Сайн уу гэж тэр улайн бувтналаа. Перси Харри руу гараа албархуу сунгаад,

- Чамайг харахад таатай байна, Харри гэлээ.

- Сайн уу, Перси гэж хэлэхдээ Харри инээхгүй байхыг хичээв.

- Чиний бүх зүйл хэвийн гэж найдна хэмээн Перси ихэрхэг хэлээд гарыг нь сэгсэрлээ. Энэ нь яг л сайдтай уулзаж байгаа мэт ажээ.

- Баярлалаа, зүгээр дээ.

- Харри! Сайхан харагдаж байна, хөгшин минь! гэж Фред Персиг нудран холдуулаад бөхөлзөв.

- Зүгээр л гайхамшигтай. Туйлын дэгжин хэмээн Жорж Фредийг холдуулан түлхээд Харригийн гарыг сэгсчив.

Перси хөмсөг зангидав.

- Одоо болно гэж ихрүүдэд хандан хатагтай Уизли хэлэв.

- Ээж ээ! Энэ чинь гайхамшигтай биз дээ гэж Фред дуу алдаад гарыг нь бас сэгсэрлээ.

- Би болно гэж хэлсэн шүү хэмээн хатагтай Уизли хэлээд худалдан авсан зүйлсээ сандал дээр тавилаа.

- Харри хонгор минь, сайн уу! Манайд сэтгэл хөдөлгөм явдал болсныг сонссон биз дээ? Сургуулийн хоёр дахь ахлагч гээд Персигийн энгэр дээр гялалзах мөнгөн тэмдэг рүү заахад цаадах нь бардмаар хоолойгоо заслаа.

- Бас сүүлчийнх гэж Фред сонсох үгүйтэй шивнэлээ.

- Эргэлзэх юмгүй. Та хоёрын хэн ч ахлагч болж чадахгүй гэж хатагтай Уизли хөмсөг зангидан хэлэв.

- Бид ахлагч болох ямар хэрэгтэй юм бэ? Амьдралынхаа хамаг баяр цэнгэлийг алдах хэрэг үү? хэмээн Жорж эсэргүүцлээ.

Жинни хөхрөв.

- Дүүдээ ямар үлгэр үзүүлж байгаагаа хараач! гэж хатагтай Уизли хангинав.

- Ээж ээ Жиннид үлгэр үзүүлэх өөр ах нар байгаа гэж Перси ихэмсэг хэлээд,

- Дээшээ гарч оройн хоолны хувцасаа сольж өмсөө гэлээ ... Түүнийг алга болоход Жорж гүнзгий санаа алдан,

- Бид түүнийг пирамидад түгжихийг оролдсон юм. Даанч ээж боломж өгөөгүй гэж Харрид хэллээ

Энэ оройн хоол туйлын сайхан болж өнгөрлөө. Буудлын эзэн Том жижигхэн зочны өрөөнд гурван ширээ засахад бүгд сэтгэл хангалуун таван янзын амтат хоолыг идэж дуусгалаа. Шоколадны чунз ямар салахын аргагүй байсан гээч. Тэгтэл Фредийн дуу гарч,

- Аав аа бид маргааш Кингс Кросс буудалд яаж хүрэх юм бэ? гэв.
- Ид шидийн яамнаас бидэнд хоёр машин явуулсан гэж ноён Уизли хэлэв. Бүгд эцэг рүүгээ гайхан харлаа.
- Яагаад? хэмээн Перси гайхжээ.
- Перси, чамаас болсон байлгүй дээ. Бодвол машинууд дээр бяцхан далбаа хатгаж дээр нь ТТ-г сийлсэн байх биз гэж Жорж чухалчлан хэлэв.
- Том толгойтнууд гэж Фред утгыг нь тайлбарлав.

Хатагтай Уизли болон Персигээс бусад хүмүүс чунз руугаа пирхийтэл инээд алдав.

- Ааваа яагаад яамнаас бидэнд машин явуулж байгаа юм бэ? гэж Перси албархуу асуув.
- Бидэнд өөрийн машин байхгүй шүү дээ. Харин би яаманд ажилладаг болохоор тэд тусалж байгаа хэрэг ...

Ноён Уизли хайхрамжгүй ярихыг хичээж байсан ч чих нь Роны адил улайсныг

Харри ажиглахгүй байж чадсангүй.

- Их сайн байна. Бид нар хичнээн ачаа тээштэй болохыг та нар ойлгож байна уу? Бүгд Маглуудын метрогоор явбал ямар харагдах бол ... Ингэхэд та нар юмаа багласан уу?
- Рон худалдаж авсан юмаа чемодандаа хийгээгүй байна лээ. Миний орон дээр асгачихсан байсан гэж Перси таагүй дуугарлаа.

- Рон, явж юм хумаа цэгцэл. Өглөө бидэнд тэгэх цаг байхгүй гэж хатагтай Уизли тушаав.

Рон Перси руу муухай харлаа.

Хоолны дараа бүгдийн нойр хүрчээ. Хүүхдүүд өрөө рүүгээ явж маргаашийн өдөрт бэлтгэн юмаа цэгцлэв. Рон, Перси хоёрын өрөө Харригийн дэргэд таарчээ. Тэр чемоданаа янзлах зуураа хананы цаана ууртай хоолой гарахыг сонсоод юу болсныг мэдэхээр очлоо.

Арван хоёрдугаар өрөөний дутуу нээгдсэн хаалгаар Персигийн орилох дуу сонсогдоно.

- Тэр орны хажуу дахь ширээн дээр хэвтэж байсан! Би түүнийг зүлгэхийн тулд тайлсан юм ...
- Би түүнд чинь хүрээ ч үгүй, ойлгов уу? гэж Рон хариу хашгирлаа.
- Юу болоод байна? гэж Харри асуув.

- Миний сургуулийн ахлагчийн тэмдэг алга болчихсон гэж Перси эргэж хараад тайлбарлав.

- Бас миний хархны эм хаа нэг тийш алга болчихож. Би түүний доор орхисон юм байх даа гэж Рон чемоданаа ухах зуур үглэнэ.

- Чи миний тэмдгийг олохоос нааш хаашаа ч явахгүй шүү! гэж Перси орилов.

- Би яваад Скабберсийн эмийг аваад ирье гэж Харри Роныг тайтгаруулаад доош уруудлаа.

Харри харанхуй хонгилоор баар руу явж байтал зочны өрөөнөөс ууртай хоолойнууд сонсогдов. Энэ чинь ноён ба хатагтай Уизли байна шүү дээ! Харри тэдний маргааныг сонсохыг хүсээгүй болохоор зогсов. Гэхдээ түүнийг хаалганд ойртох үеэр өөрийнх нь нэр сонсогджээ.

- Түүнд хэлэхгүй гэж бодсоны ч хэрэггүй. Харри үнэнийг мэдэх ёстой шүү дээ.

Би Фажтай ярилцахыг оролдсон ч тэр Харрид хүүхэд шиг л хандаж байна. Гэтэл тэр хэдийн арван гурав хүрчихээд байдаг хэмээн ноён Уизли уурсав.

- Артур үнэн түүнийг айлгах болно! Чи үнэхээр Харриг сургууль дээр юм бүхнээс айж яваасай гэж хүсээ юу? Бурханы авралаар тэр мэдэхгүй болохоор жаргалтай байна хэмээн хатагтай Уизли ширүүхэн хэллээ.

- Би түүнийг айлгах гээгүй байна. Гэхдээ Харри хамгаалалтанд байх ёстой! Чи Рон тэр хоёрыг хаа хамаагүй тэнэдгийг мэднэ дээ ... Тэд хоёр ч удаа Хориотой ойд очсон! Харин энэ жил Харрид тийм зүйл тохиолдож болохгүй! Түүнийг гэрээсээ зугтдаг шөнө юу тохиолдож болох байсныг бодохоос аймшигтай юм! Түүнийг Хөлөг баатрын автобус хүргэж ирээгүй байсан бол ид шидийн яам амьд олохгүй байсан байх!

- Гэхдээ тэр үхээгүй эсэн мэнд байгаа шүү дээ. Өөр ямар асуудал байгаа гэж ...

- Молли минь, Сириус Блэкийг галзуу гэж ярьцгааж байна. Гэсэн ч түүнд Азкабанаас зугтах хангалттай ухаан байсанд хэн ч гайхахгүй байгаа юм. Түүнийг усанд шумбасан мэт алга болсноос хойш гурван долоо хоног

өнгөрлөө. Фаж Зөнч сонинд Блэкийг барихад хол байна гэж хэлсэн. Бидний мэдэж байгаа цорын ганц тодорхой зүйл Блэкийн араас нь ...

- Гэхдээ Харри Хогвартсад найдвартай хамгаалалтанд байх болно ...

- Бид Азкабаныг ч гэсэн найдвартай хамгаалалттай гэж бодож байсан. Блэк тэндээс зугтаж чадсан юм чинь Хогвартсад нэвтрэхэд ямар ч хүндрэлгүй!

- Гэхдээ Блэк чухам яагаад Харригийн араас яваа гэж ...

Харри бөглүүхэн түсхийх чимээ сонслоо. Магадгүй ноён Уизли нударгаараа ширээ цохисон байх.

- Молли энэ тухай чамд хичнээн хэлэх болж байна? Фаж чимээгүй байлгахыг хүссэн болохоор сурвалжлагчид энэ тухай юу ч бичихгүй байгаа юм. Гэхдээ Блэкийг Азкабанаас зугтсан шөнө Фаж тэнд очсон юм. Харгалзагчид түүнд Блэкийг зүүдэндээ нэг л үг бувтнаад байсан гэсэн. «Тэр Хогтвартсад байгаа... тэр Хогвартсад байгаа ...» Блэк бол галзуу хүн. Молли минь, тэр Харриг алахыг хүсч байгаа. Хүүгийн үхэл Хэцүү нэртэд эргэж ирэх хүч өгнө гэж бодож байгаа. Харриг Хэцүү нэртийг зогсоодог шөнө Блэк бүх юмаа алдсан. Тэр арван хоёр жилийн турш Азкабанд байхдаа ганцхан энэ тухай бодлогоширч ...

Дотор чимээгүй болов. Харри хаалганд наалдаад тэдний юу ярихыг тэвчээргүйхэн хүлээлээ.

- За яахав, Артур минь зөв гэж бодсон зүйлээ хий. Гэхдээ чи Альбус Дамблдорыг мартсан байна. Түүнийг Хогвартсын захирал байгаа цагт Харрид аюул учрана гэж бодохгүй байна шүү. Дамблдор бүгдийг мэдэж байгаа гэж бодож байна уу?

- Мэдээж тэр мэдэж байгаа. Бид түүнээс сургуулийн орох гарах бүх гарцан дээр Азкабаны хамгаалагчдыг гаргахыг гуйсан. Тэр үүнд баярлаагүй хэдий ч зөвшөөрсөн дөө.

- Баярлаагүй гэнээ? Гэхдээ яагаад баярлаагүй гэж? Тэд Блэкийг бариад авчих ч юм билүү?

- Дамблдор Азкабаны харгалзагчдыг тэвчдэггүй юм. Яг л над шиг. Гэхдээ ажил хэрэг тийм байсан болохоор түүнд зөвшөөрхөөс өөр арга байгаагүй гээд ноён Уизли санаа алдлаа.

- Гэхдээ тэд Харриг хамгаалах юм бол ...

- Тэгвэл би тэдний талаар хэзээ ч муу үг хэлэхгүй. Орой болжээ, Молли минь.

Явж унтъя гэж ноён Уизли ядрангуй хэлэв.

Сандал хөдлөх чимээ гарлаа. Харри чимээгүйхэн өлмий дээрээ гэтэн бар луу оров. Зочны өрөөний хаалга нээгдэж хэдэн хормын дараа ноён ба хатагтай Уизли шатаар өгсөх чимээ гарлаа.

Тэдний түрүүхэн сууж байсан ширээний доогуур хархны тамиржуулагч хэвтэж байв. Харри Уизлигийн өрөөний хаалга хаагдахыг хүлээж байгаад шилтэйг аван дээшээ өгслөө.

Шатан дээрх сүүдэрт ихрүүд нуугдан Перси тэмдгээ хайн өрөөгөө буулгахыг сонсоод инээлдэж байв.

- Бид авчихсан юм. Тэгээд бага зэрэг сайжруулсан гэж Фред Харрид шивнэлээ. Тэмдгэн дээр «Том толгойт» гэж бичжээ.

Харри хүчлэн инээмсэглэв. Тэр Роны хархны эмийг өгөөд орондоо орж хэвтлээ.

Тэгэхээр Сириус Блэк түүний араас мөрдөж байгаа юм байна. Энэ нь бүгдийг тайлбарлаж өглөө. Фаж Харриг амьд олсондоо баярлаад шийтгээгүй байх нь. Тэр Харригаас Тахир гудамжинд үлдэх амлалт авахдаа шидтэнгүүдийн хараа хяналтан дор үлдээжээ. Маргааш Фаж Уизлигийн гэр бүлийнхнээр түүнийг харуулахын тулд хоёр машин илгээх юм байна.

Харри зэргэлдээх өрөөнд хашгичих чимээг сонсохгүйн тулд хөнжлөөрөө хучаад яагаад түүнд яагаад аймшигтай биш байгаа талаар бодлоо. Блэк ганцхан хараалаар арван гурван хүн алсан байдаг. Ноён ба хатагтай Уизли Харриг үнэнийг мэдвэл айна гэж бодож байна. Гэхдээ хатагтай Уизлигийн зөв байлаа. Дамблдор тэнд байгаа цагт түүнд ямар ч аюул учрахгүй. Дамблдорыг Хэцүү нэртийг айлгадаг цорын ганц хүн гэлцдэг. Харин Блэк бол түүний баруун гар юм чинь бас айх нь эргэлзээгүй.

Бас тэдгээр Азкабаны харгалзагч нарын талаар бүгд ярьцгааж байна. Тэд хүмүүсийг ухаангүй айлгадаг юм шиг санагдана. Эдгээр харгалзагч нар сургуулийн эргэн тойронд байх юм байна! Блэкэд дотогш орох аз тохиолдохгүй нь мэдээж шүү дээ.

Гэхдээ Харригийн сэтгэлийг бүхнээс илүү зовоож байсан зүйл гэвэл Хогсмид явах найдлага үлдээгүйд байлаа. Хэн ч Харриг шилтгээний аюулгүй ханыг орхин Блэкийн саварт өртөхийг зөвшөөрөхгүй нь мэдээж. Тэр аюултай учрахгүйн тулд үйл хөдлөл болгоноо болгоомжтой харж байх хэрэгтэй болох нь.

Харри харанхуй адар өөд ууртайгаар ширтэв. «Тэд намайг өөрийгөө хамгаалж чадахгүй гэж бодож байгаа юм байх даа? Гэтэл би гурван удаа Волдеморттой тулгараад амьд үлдсэн байдаг! Би юу ч хийж чадахааргүй аймхай амьтан гэж үү?!»

Тэгтэл Магнолийн харанхуй гудамжинд байсан нууцлаг амьтан санаанд орж ирлээ.

«Гай зовлон хаалга тогших үед юу хийх вэ ...»

- Би хэнд ч намайг алах боломж өгөхгүй гэж Харри чанга хэлэв.

«Наадах чинь зүгээр бодол, хонгор минь» гэж толь нойрмог бувтналаа.

БҮЛЭГ 5: ДЕМЕНТОР

Маргааш өглөө нь шүдгүй Том ердийнхөөрөө инээмсэглэсээр цай авчран Харриг сэрээлээ. Харри хувцаслаад Хэдвиг руу очив. Ууль торондоо орох хүсэлгүй байв. Түүнийг торонд орохыг ятгаж байтал өрөөнд Рон цамцаа толгойдоо угласаар ууртай орж ирлээ.

- Ашгүй бид удахгүй галт тэргэнд суух нь байна. Би Хогвартсад очоод Персигээс өчүүхэн төдий ч гэсэн зугтаж чадахаар боллоо! Одоо тэр намайг Пенелопа Кристалын зурган дээр цай дусаачихсаны төлөө буруушааж байна. Чи мэднэ дээ гээд Рон ярвайж,

- Түүний найз охин байгаа юм. Түүний хамар толбо болчихсон болохоор жаазныхаа цаагуур нуугдаад ... гэв.

- Надад чамтай ярих зүйл байна гэж Харри хэлтэл Фред, Жорж хоёр орж ирэв.

- Мянгантаа баяр хүргэе, Рон! Чи ахиад л манай ахлагчийг уурлуулчихлаа.

Тэднийг өглөөний цайгаа уухаар бууцгаахад, ноён Уизли хөмсөг зангидан «Зөнч» сонины эхний нүүрийг уншиж, харин хатагтай Уизли Жинни, Гермiona хоёртой жаахан охин байх үедээ хайрын уусмал хийж байсан үеийнхээ тухай ярин хөхрөлдөнө. Хүүхдүүд ширээнд сууцгаалаа.

- Чи юу хэлэх гэсэн юм? гэж Рон Харригаас асуулаа.

- Дараа хэлье гэж Персигийн орж ирэхийг хараад Харри шивнэв.

Энэ хөл үймээн дунд Харри андуудтайгаа ярих боломж олдсонгүй. Бүгд л нааш цааш хөлхөлдөн хүнд чемоданаа чирэн «Цоорхой тогоо»-ны нарийхан шатаар бууж хаалганы хажууд овоолоод дээр нь Хэдвиг, Сум, Персигийн орилоо ууль болох Гермес нарын торыг тавив. Овоолоостой чемоданы хажууд байгаа жижигхэн сүлжмэл сагснаас чангаар тургилах чимээ гарна.

- Живоглот минь уурлах хэрэггүй дээ. Би гал тэргэнд оронгуутаа чамайг гаргах болно гэж Гермiona хэлэв.

- Тэгэхгүй шүү. Хөөрхий Скабберсийн тухай санаач гэж Рон дургүйцээд халаасандаа түнтийсэн хархыг заан үзүүлэв.

Гадаа яамны машин ирэхийг хүлээж байсан ноён Уизли дотогш толгой шургуулан,

- Тэд ирлээ. Явцаая, Харри гэлээ.

Ноён Уизли түүнийг дагуулан явган замаар алхаж хуучин загварын хоёр хар ногоон өнгөтэй машины эхнийхэд нь очив. Жолооны ард маргад ногоон өнгийн хувцастай нууцлаг жолооч нар сууцгаажээ.

- Харри чи энд сууна гээд ноён Уизли пиг дүүрэн хүнтэй гудамж руу хяламхийв.

Харри арын суудалд суухад дэргэд нь Рон, Гермиона хоёр сууж эцэст нь гомдсон царайтай Перси орж ирэв.

Шөнийн Хөлөг баатраар аялсан жуулчлалтай харьцуулахад Кингс Кросс хүрэх явдал хамаагүй тайван өнгөрлөө. Яамны машин Маглуудынхаас нэг их ялгагдахгүй ч Харрийн ажигласнаар бол Вернон ахын шинэ машин гарч чадахгүй нүх цоорхой дээгүүр гулгаад гарчих юм. Тэд Кингс Кросс буудал дээр галт тэрэг хөдлөхөөс хорин минутын өмнө ирэв. Жолооч нар чемодануудыг тэргэнцэрт ачаад малгайгаа аван ноён Уизли салах ёс гүйцэтгэж гэрлэн дохионд хөдөлгөөнгүй зогсож байсан урсгал дээгүүр харайн одлоо.

Ноён Уизли буудал хүртэлх бүх замын туршид Харригийн дэргэд явав.

- Хүрээд ирлээ гээд тэр эргэн тойрныг хяламхийж,

- Бид олуулаа болохоор хос болон хуваагдацгаая. Би Харритай түрүүлж явлаа гэв.

Ноён Уизли есөн бүхэл дөрөвний гуравдугаар тавцанг тусгаарласан хаалтыг чиглэн

Харригийн тэргэнцрийг түлхэн явах зуураа есдүгээр тавцан дээр ирж байгаа

«ИнтерСити 125» хэмээх цахилгаан галт тэргийг нүд салгалгүй ажна. Тэрбээр Харри руу учиртай харснаа хаалт руу орохын өмнө бөхийлөө. Харри ч мөн адил дагалдав.

Агшин зуур төмөр хаалт ард хоцорч тэд есөн бүхэл дөрөвний гуравдугаар тавцан дээр гарч ирэхэд «Хогвартс Экспресс» хэмээх гал улаан буухиа галт тэрэгнээс өтгөн утаа суунаглаж тавцангаар дүүрэн хүүхдүүд бужигнаж, ачаатай шидтэнгүүд өөд сөөргөө холхилдоно.

Харригийн ард Перси, Жинни хоёр амьсгаадсаар гүйн гарч ирлээ.

- Өө, Пенелопа тэнд байна! гээд урт буржгар үстэй охныг харангуутаа Персигийн царай улайж үсээ илээд цээжээ түхийлгэн алхахад гялалзсан тэмдэг нь төвөггүй харагдахаар байлаа. Харри Жинни хоёр тэсэлгүй эргэж хараад инээлдэв.

Удалгүй үлдсэн хүмүүс ирэв. Харри, ноён Уизли хоёр хоосон тасалгаа эрж олоод ачаагаа оруулав. Тэд чемоданаа дотогш оруулж, Хэдвиг, Живоглот хоёрыг тээшийн тавиур дээр тавиад ноён Уизли ба хатагтай Уизлитай салах ёс гүйцэтгэхээр гарав.

Хатагтай Уизли бүх хүүхдүүдээ болон Гермионаг үнсэж эцэст нь Харригийн ээлж ирлээ. Түүнийг тэвэрсэн явдалд Харри ичсэн авч сэтгэл хангалуун байв.

- Яв даа, Харри минь гэж тэр хэлэхэд нүдэнд нь нулимс мэлтрэх шиг Харрид санагджээ. Тэгээд том цүнхээ нээгээд,

- Би бүгдэд хачиртай талх бэлтгэсэн. Үүнийг чамд, Харри. Рон чи, үхрийн махтайг ав ... Фред? Фред хаа байна? Хонгор минь, энэ чинийх шүү ...

- Харри. Ийшээ түр холдоё гэж ноён Уизли шивнэлээ. Тэр хоёр бусдаас зайдуухан холдов.

- Чамайг явахаас урьтаж би зарим нэг зүйлийг хэлэх ёстой гэж ноён Уизли сэтгэл зовсон байртай хэлэв.

- Санаа зовох хэрэггүй дээ, ноён Уизли. Би бүгдийг мэднэ.

- Мэднэ гэнээ? Хаанаас тэр вэ?

- Би ... гэхдээ ... би өнгөрсөн шөнө хатагтай Уизли та хоёрын яриаг санамсаргүй сонсчихсон юм гээд Харри хурдхан шиг, Уучлаарай гэлээ.

- Чухал зүйлийг мэдэх сайн арга биш л байна даа гээд ноён Уизлигийн царай түгшсэн өнгөтэй боллоо.

- Бүх зүйл сайн, үнэн шүү. Би бүгдийг мэдсэн болохоор та Фажийн үгийг зөрчих хэрэггүй боллоо.

- Гэхдээ чи, Харри их айсан байх даа.

- Огтхон ч үгүй. Би өөрийгөө баатар гэж бодоогүй ч Сириус Блэк, Волан де Мртоос огтхон ч аюултай биш байх.

Энэ нэрийг сонсоод ноён Уизли давхийсэн ч биеэ барьж тэслээ.

- Харри чамайг Фажийн бодож байгаагаас ч илүү хүчтэй гэдэгт эргэлзэх юм алга. Чамайг айгаагүй явдалд би баяртай байгаа ч ...

- Артур! Чи тэнд юу хийгээд байна вэ? Галт тэрэг одоохон явах нь! гэсэн хатагтай Уизлигийн хоолой хангинав.

- Одоохон, Молли минь гээд ноён Уизли дуугаа намсган,

- Надад ам өг гэж яаран хэллээ.

- ... сайн хүү байж, шилтгээнээс алхам ч холдохгүй гэж үү? хэмээн Харри баргар царайлан асуув.

- Зөвхөн үүний төлөө ч биш (Ноён Уизлигийн тийм түгшсэн төрхтэй байхыг Харри хэзээ ч харж байсангүй). Харри, чи Блэкийг өөрөө эрэхгүй гэдгээ надад тангарагла.

- Юу гэнээ? гэж Харри асуулаа.

Шүглийн чанга дуу гарлаа. Буудлын жижүүр галт тэргэн дундуур явж хаалгануудыг хаав.

- Надад амла, Харри минь. Тийм юм тохиолдохгүй гэж ... хэмээн ноён Уизли түргэхэн хэлэв.

- Би яагаад намайг алахыг хүсч байгаа хүнийг хайх ёстой гэж хэмээн Харри бувтнажээ.

- Чи сонссон зүйлийнхээ төлөө надад тангарагла.

- Түргэл, Артур! гэж хатагтай Уизли хашгирав.

Уурын яндангаас утаа суунаглан галт тэрэг хөдөллөө. Харри галт тэрэг лүү ухасхийхэд Рон түүнд хаалга онгойлгож өгөөд гараас нь татав. Андууд маань цонхоор ноён Уизли, хатагтай Уизли хоёр луу даллахад тэд төдхөн харагдахаа больжээ.

Галт тэрэг бүх хүчээ аван жигдэрлээ. Харри Рон, Гермиона хоёрыг дуудан,

- Надад та хоёрт хэлэх нууц байна гэж шивнэв.

- Өрөөндөө ор гэж Рон дүүгээ хөөв.

- Их таатай байна гэж Жинни гомдон хэлээд явж одлоо.

Харри, Рон, Гермиона гурав хонгилоор явж хоосон тасалгаа эрлээ. Тэдний аз болоход сүүл хэсэгт тийм тасалгаа таарчээ.

Өрөөнд ердөө ганц зорчигч байсан нь цонхны хажууд зүүрмэглэж байв. Тэр гурав босгон даван орлоо. Хачирхалтай юм. Хогвартс-Экспресс галт тэргэнд сурагчид болон тэрэгтэй идэх юм зардаг эмэгтэйг эс тооцвол насанд хүрсэн хүнийг тэд харж байсангүй.

Үл таних хүн элэгдсэн ноорхой хувцастай агаад нөхөөстэй жанч нөмөрчээ. Өвчтэй юм шиг зүдэнги царайтай ч залуухан агаад цайвар хүрэн үс нь үл мэдэгхэн бууралтжээ.

Хүүхдүүд хаалга хаагаад цонхноос холхон суулаа.

- Энэ хэн бэ? гэж Рон шивнэлээ.

- Профессор Р. Ж. Люпин гэж Гермиона даруй хариулав.

- Чи хаанаас мэдсэн юм бэ?

- Тээшийг нь хараач гээд Гермиона тэр хүний толгой дээрх тавиурыг заав.

Жижигхэн хэмхэрхий чемоданыг олсоор баглаж холбоосуудыг нямбайлан зангиджээ. Нэг буланд нь «Профессор Р. Ж. Люпин» гэж бичсэн бөгөөд захаасаа үсэгнүүд нь ховхорч эхэлжээ.

- Сонирхолтой юм, тэр юу заадаг бол? гэж Рон нүдээ анивчаад цонхигор төрхийг нь ажиглав.

- Тодорхой шүү дээ. Хар урлагаас хамгаалах хичээл. Зөвхөн тэр хичээл багшгүй биз дээ?

Харри, Рон, Гермиона гурав хэдийн хар урлагаас хамгаалах хичээлийн хоёр багшийн нүүр үзсэн бөгөөд хоёулаа нэг жил багшилсан байлаа. Энэ хичээлийг хараал идсэн гэсэн цуу үг явдаг билээ.

- Түүнийг дажгүй гэж бодож байна. Гэхдээ тэр өөрөө шившлэгт өртсөн юм шиг санагдаж байна ... гээд Рон Харри руу эргэн,

- Чи бидэнд юу хэлэх гэсэн юм? гэлээ.

Ингээд Харри ноён ба хатагтай Уизлигийн маргаанаас авахуулаад анхааруулга хүртэлх бүх зүйлийг ярилаа. Түүнийг яриагаа дуусгах үед Рон мэл гайхсан бол харин Гермиона гараараа амаа дараад,

- Тэгэхээр Сириус Блэк чамаас болоод шоронгоос зугтсан болж байна уу? Өө, Харри минь ... Чи их болгоомжтой байх хэрэгтэй. Аюул ослыг бүү хайгаарай гэв.

- Би аюул ослыг хайгаагүй. Тэд намайг хайж байна гэж Харри уцаарлав.

- Харри түүнийг хайхааргүй хангалттай ухаантай гэж бодож байна. Блэк түүнийг алахыг хүсч байгаа шүү дээ гэж Рон чичирэн хэлэв.

Андууд нь мэдээг Харригийн бодсоноос ч илүү муугаар хүлээж авчээ. Тэр хоёр Блэкээс тоглоомгүй айсан байлаа.

- Хэн ч түүнийг Азкабанаас яаж зугатаасныг мэдэхгүй байгаа юм. Урьд нь хэзээ ч ийм явдал гарч байгаагүй. Тэр үнэхээр аюултай гэмт хэрэгтэн байх гэж Рон аягүйцэн хэлэв.

- Түүнийг заавал барих болно. Би маглуудын цагдааг ч хөл дээр нь босгосон байгаа гэж сонссон юм байна гэж Гермиона хэллээ.

- Энэ юун чимээ вэ? гэж Рон гэнэтхэн болгоомжилов.

Хаа нэгтээгээс сулхан исгэрэх чимээ гарав. Тэд эргэн тойрноо харцгаалаа.

- Харри, чиний чемоданаас гарч байх шиг байна гээд Рон босож тээшний тавиур дээр байсан жанчны халааснаас халаасны вредноскоп гаргаж ирлээ. Тэр алган дээр нь эрчигнүүр шиг эргэлдэж байв.

- Энэ вредноскоп уу? гэж Гермиона сонирхон асуугаад сайн харахын тулд суудлаасаа босов.

- Тиймээ, хямдхан эд дээ. Минийхээр бол муу ажилладаг юм шиг санагдсан. Би түүнийг Харрид явуулахаар Сумын сарвуунд уяж байхад яаж эргэлдэж байсан гээч. Энэ миний Харрид өгсөн төрсөн өдрийн бэлэг байгаа юм.

- Одоо ямар нэгэн муу юм болно гэж бодож байна уу? гэж Гермiona асуулаа.

- Үгүй дээ! Би зүгээр л ... Сумаар явуулах хэрэггүй байж ... Чи түүнийг удаан нислэг хийх хүчгүй гэдгийг мэднэ дээ. Гэхдээ би яаж өөрөөр Харрид бэлгээ явуулах байсан гэж?

Вредноскоп улам чанга исгэрлээ.

- Наадхаа чемоданд буцаагаад хий. Түүнийг сэрээх нь байна гэж Харри хэлээд профессор Люпины зүг толгой дохив.

Рон вредноскопийг дуугүй болгохын тулд Вернон ахын аймшигтай хуучин оймсонд хийгээд чемоданаа сайтар хаав.

- Бид түүнийг Хогсмидэд шалгуулж болох юм. Фред, Жорж хоёр хэлэхдээ яг иймийг «Дэрвиш ба Бэнгс» мухлагаас авч болно гэсэн. Тэнд янз бүрийн шидэт хэрэгслүүд зардаг юм гээд Рон буцан суулаа.

- Чи Хогсмидын талаар өөр юу мэдэх вэ? Би түүнийг бүх Британий маглууд амьдардаггүй цорын ганц тосгон гэж уншсан юм байна гэж Гермiona хэлэв.

- Би ч бас тэгж бодож байна. Гэхдээ ийм учраас би очих гээгүй. «Амтат ван» дэлгүүрт орохыг хүсч байна.

- Тэр чинь юу юм бэ? хэмээн Гермiona гайхан асуулаа.

- Энэ бол амтатны дэлгүүр байгаа юм. Тэнд хичнээн их амттан байдаг гээч!

Идэхэд амнаас утаа гардаг бяцхан чинжүүт чөтгөр, гүзээлзгэнэтэй цэлцэгнүүр бүхий том шоколадан бөмбөлөг, бас чихрэн үзгийг ямар гээч! Хичээл дээрээ суугаад тийм үзэг зууж байхад бүгд чамайг дараагийн бичих ёстой зүйлээ бодлогоширч байна гэж бодно ... хэмээн Роны царайд мөрөөдөнгүй инээмсэглэл тодров.

- Гэхдээ Хогсмидэд их олон сонирхолтой газар байдаг биз дээ? Ид шидийн түүхийн дурсгалд дурьдахдаа мянга зургаан зуун арван хоёр онд албингуудын бослогын үеэр дэн буудал нь төв штаб болж, «Орилоо овоохой» Английн хамгийн хөл үймээнтэй газар болж байсан гэдэг.

- ... аварга том зайрмаган бөмбөлөг хүлэхэд газраас хэдэн инчийн өндөрт хөвөх мэт болдог хэмээн Рон Гермониагийн үгийг чихнийхээ хажуугаар өнгөрүүлээд хэллээ.

Гермiona Харри руу харав.

- Сургуулиас гадуур гарч болно гэдэг чинь сайхан биш гэж үү? Хогсмидод судлах зүйл их байгаа даа!

- Тиймээ сайхан байх. Эргэж ирээд тэнд ямар байсныг надад яриарай гэж Харри гунигтай санаа алдлаа.

- Чи юуны тухай яриад байна? гэж Рон асуув.

- Би явахгүй. Дурслийнхан ч тэр, Фаж ч тэр зөвшөөрлийн бичигт гарын үсэг зураагүй.

Рон айдаст автан харлаа.

- Чамд явахыг зөвшөөрөөгүй гэнэ ээ? Хүлээгээрэй, профессор МакГонагаллаас юмуу өөр хэн нэгнээс гарын үсэг зурахыг гуйж болох шүү дээ ...

Харри инээд алдав. Гриффиндор тэнхимийн эрхлэгч профессор МакГонагалл хэзээ ч дүрэм зөрчихөөргүй ширүүн хүн билээ.

- Ямартай ч Фред, Жорж хоёроос асууж болох юм. Тэд шилтгээнээс гардаг бүх нууц хонгилыг мэддэг болохоор ...

- Рон! Блэк сул явж байгаа үед Харри шилтгээнээс гарч болохгүй гэж Гермиона хатуу эсэргүүцэв.

- Намайг зөвшөөрөл дээр гарын үсэг зуруулахыг гуйх үед МакГонагалл яг ингэж хэлэх биз гээд Харри гашуунаар инээмсэглэв.

- Харри, гэхдээ бид чамтай хамт байх болно! Ямар ч Блэк хүрч чадахгүй ... гэж

Рон нүдээ гялалзуулан хэллээ.

- Рон, битгий дэмий юм ярь. Блэк өдрийн цагаар гудамжинд хичнээн олон хүнийг алсан билээ дээ! Тэр үнэхээр биднийг хараад айсандаа Харриг тайван орхино гэж үү?

Ингэж хэлээд тэрбээр Живоглотын сагсны бүсийг суллав.

- Наадхаа битгий гарга! гэж Рон хашгирсан хэдий ч хожимджээ.

Живоглот хэдийн сагнаас хөнгөхөн харайгаад түүний өвдөг дээр буулаа. Роны түнтгэр халаас чичрэхэд тэр муурыг бүдүүлгээр хөөн,

- Эндээс зайл! гэж орлив.

- Ямар ичдэггүй юм бэ, Рон! гэж Гермиона уурсав.

Хэрвээ профессор Люпин энэ агшинд хөдлөөгүйсэн бол Рон удаан тэсэхгүй байсан биз. Бүгд хөшихөд профессор толгойгоо өөр зүг рүү эргүүлээд амаа ялимгүй ангайн үргэлжлүүлэн унтлаа.

«Хогвартс Экспресс» галт тэрэг хойд зүг рүү явсаар. Тэнгэр үүлээр хучигдан цонхны цаадах байдал харанхуйлав. Хонгилоор хүмүүс нааш цааш холхилдох аж. Живоглот хоосон суудал дээр суугаад шаргал нүд нь Роны халаасыг нь өрөмдөнө.

Нэг цагийн үед тарган шидтэн эмэгтэй тасалгааны үүдэнд тэрэгтэй хоол түрсээр ирэв.

- Түүнийг сэрээх хэрэгтэй юу? Тэр бага зэрэг юм идвэл зүгээрсэн гээд Рон эв дүйгүйхэн профессорын зүг толгой дохилоо.

Гермиона профессор Люпинд болгоомжтой ойртов.

- Э-э ... Профессор? Намайг уучлаарай ... профессор! Люпин хөдөлсөнгүй.

- Санаа зовох хэрэггүй дээ, хонгор минь. Сэрээд идэхийг хүсвэл би эхний вагонд жолоочийн хамт яваа ... гэж эмэгтэй хэлээд Харрид хайрцагтай бялуу өглөө.

Тэр хаалга хаагаад цааш явлаа.

- Тэр үнэхээр унтаж байгаа юм болов уу? Үхчихээгүй биз дээ? гэж Рон аяархан хэлэв.

- Үгүй дээ. Тэр амьсгалж байна гэж Гермиона шивнээд Харрийн сунгасан бялууг авлаа.

Замын ханьд аз тохиолдоогүй хэдий ч түүний байсан явдал хэрэг болов. Үдээс хойш бороо орж эхлэхэд цонхны цаадах толгод бүдэгхэн үзэгдэж, хүүхдүүд нойрмоглож эхлэв. Тэгтэл хонгилд хөлийн чимээ сонсогдон хаалган дээр эвлэршгүй дайсан болох Драко Малфой, Винсент Крэбб, Грегори Гойл хоёрын хамтаар зогсож байв.

Драко Малфой Хогвартс руу явах хамгийн эхний аялалд Харритай дайсан болсон юм. Малфойгийн цонхигор нүүрэнд ямагт басамжлан тохуурхсан инээмсэглэл тодроно. Тэрбээр Слизеринд суралцдаг билээ. Харри тэр хоёр өөрсдийн багийнхаа баригч байсан юм. Хүчирхэг булчинлаг биетэй Крэбб, Гойл хоёр бол Малфойгийн дагалдагчид юм. Крэбб өндөр биетэй хөтөвч лугаа адил үстэй, бүдүүн хүзүүтэй бол Гойл намхан өрөвгөр үстэй бөгөөд гориллынх шиг урт гартай ажээ.

- Өө, энд хэн байгааг хараач гэж Малфой ердийнхөөрөө сунжруулан хэлээд үүдийг дэлгэлээ.

- Потти бас Уизел нар ...

Крэбб, Гойл хоёр тэнэгдүүхэн инээлдэв.

- Би танай аавыг энэ зун жаахан алтан зоостой болсон гэж сонслоо, Уизли. Ээж чинь баярласандаа болоод үхчихээгүй биз дээ?

Рон үсрэн босохдоо Живоглотын сагсыг цохиод уначихлаа. Профессор Люпин хурхирав.

- Энэ хэн бэ? гэж Малфой хэлээд Люпиныг харан алхам ухарлаа.
- Шинэ багш гээд Харри, Ронд туслахын тулд мөн адил үсрэн босоод,
- Чи юу хэлсэн бэ, Малфой? гэж шаардан асуулаа.

Малфойгийн зэвхий нүд зураас болон онийв. Багшийн хамар дор зодолдох гэж үү? Үгүй дээ, өөр тэнэгийг эрж ол.

- Явцгаая гэж тэр эгдүүцэн бувтнаад Крэбб, Гойл хоёрын хамтаар гарч одлоо. Харри, Рон хоёр суудалдаа буцаж суув. Рон уурсан нударга зангиджээ.
- Би Малфойг үүнээс илүү тэвчиж чадахгүй нь! Ахиад миний гэр бүлийн талаар нэг үг хэлвэл үзүүлээд өгөх болно доо ... гэж Рон уурсан хэлээд гараа савчив.
- Рон, гуйя чимээгүй гэж Гермиона шивнээд профессор Люпины зүг дохив. Гэсэн ч профессор юу ч болоогүй мэт унтаж байв.

Бороо ширүүсч, «Хогвартс Экспресс» хойд зүг руу улам алслан холдсоор байлаа. Цонхны цаана гялалзсан дуслууд сааралтаж бүрэнхий болсон учир бүх өрөөний тээшний тавиур дээрх чийдэн асжээ. Галт тэрэг түчигнэх, дээвэр балбан шаагих бороо, улин исгэрэх салхины алин ч профессор Люпинд нөлөөлсөнгүй унтсан хэвээр байв.

- Бид удахгүй очих нь гээд Рон харанхуй цонхоор ямар нэгэн юм харахыг оролдов.

Түүнийг дөнгөж ингэж хэлтэл галт тэрэг удааширлаа.

- Ямар сайн юм бэ! гэж Рон уулга алдаад профессор руу болгоомжтой харснаа гадагшаа ширтсэн хэвээр,
- Өлсөж үхэх нь. Удахгүй цайллагын ширээнд сууна даа гэв.
- Бид хүрэх болоогүй байна гээд Гермиона цагаа харлаа.
- Тэгвэл яагаад зогссон юм бол?

Галт тэрэгний хурд алгуурхан удааширсаар байлаа. Хөдөлгүүрийн чимээ намдаж харин цонх нүдэн нижигнэх салхитай бороо ширүүслээ.

Харри хаалганд бусдаас ойрхон сууж байсан болохоор хонгил руу харав. Бусад өрөөнийхөн ч гэсэн сонирхон цухуйж үзэгдэнэ.

Галт тэрэг огцом донслон зогсоход пид падхийн тавиур дээрээс тээш унах чимээ сонсогдов. Гэнэтхэн бүх гэрэл унтран галт тэрэг харанхуйд умбалаа.

- Юу болоод байна вэ? гэх Роны хоолой Харригийн ард гарлаа.

- Ёо! Рон, энэ чинь миний хөл шүү дээ! гэж Гермиона дуу алдав. Харри суудалдаа буцаж суув.

- Осол болсон юм болов уу?

- Мэдэхгүй ...

Ямар нэгэн юм шар шур хийхэд Харри цонхны шил арчин гадагшаа шагайх Роны бүдэгхэн дүрсийг олж харлаа.

- Тэнд ямар нэг юм хөдлөөд байна. Хүмүүс гарч байгаа байх гэж Рон хэлэв. Хаалга онгойж хэн нэгэн Харригийн хөл дээр өвдтөл гишгэчихлээ.

- Уучлаарай! Юу болсныг та мэдэхгүй биз? Ёо! Уучлаарай ...

- Сайн уу, Невилл! гээд Харри харанхуйд гараа сунган түүний жанчнаас татав.

- Харри? Энэ чи юу? Юу болсон юм бэ?

- Мэдэх юм алга! Бидэнтэй суу л даа.

Чанга гангинах чимээ гарснаас үзэхэд Невилл Живоглот дээр суусан бололтой.

- Жолооч руу очиж юу болсныг асууя гэх Гермионагийн дуу сонсогдов.

Харри түүний хажуугаар өнгөрөхийг мэдрэв. Тэгтэл хаалга ахин нээгдэж хоёр хоолой өвдсөндөө хашгирав.

- Хэн бэ?

- Харин чи хэн бэ?

- Жинни юу?

- Гермиона?

- Чи юу хийж яваа юм бэ?

- Роныг хайж байна.

- Ороод суу л даа.

- Ийшээ бишээ! Би энд байна гэж Харри яаран хэлэв.

- Ёо! гэж Невилл хашгирлаа.

- Чимээгүй! гэх сөөнгө хоолой гэнэтхэн сонсогдов.

Профессор Люпин эцэст нь сэржээ. Харри түүний буланд хөдлөх чимээг сонслоо. Бүгд дуугүй болов.

Сулхан шардхийгээд өрөөнд гэрэл асав. Профессор Люпины алган дээр гал асаж царайг нь гийгүүлнэ. Ядарсан зүдэнги хэдий ч харц нь сэрэмжтэй ажээ.

- Байрандаа үлдэцгээ гэж хэлэхэд түүний хоолой сөөнгө хэвээр байв. Тэр алган дээрх галтайгаа алгуур босож үүд рүү очлоо.

Гэвч хаалга Люпиныг хүрэхээс өмнө алгуурхан онгойжээ.

Люпины алган дээрх чичигнэсэн дөл тааз хүртэл нөмрөгөөр хучигдсан дүрсийг гийгүүлэв. Царайгаа бүхэлд нь юүдэнгээр далдалжээ. Харригийн нүд доошлон түүнийг ажсанаа дотор нь муухайраад явчихлаа. Нөмрөг дотроос усан дор удаан живсэн хүүрийнх шиг гялалзсан саарал ов тов яртай гар цухуйж байв.

Үзэгдэл хормын төдийд алга болов. Нөмрөг дорх амьтан Харрийн харж байгааг мэдсэн янзтай гараа хар цуван дотроо яаран нуулаа.

Дараа нь юүдэн дорх амьтан удаан бөгөөд сөөнгөтөн амьсгалж эргэн тойрноосоо агаар биш ямар нэгэн юм сорохыг хичээж байх шиг байв.

Хүчтэй хүйтэн урсгалд бүгд автлаа. Харри амьсгалахаа болив. Хүйтэн түүний арьсыг нэвтлэн цээжний дотор зүрхний гүнд нь хүрлээ.

Харрийн нүд харанхуйлав. Тэр юу ч харсангүй. Зөвхөн яс янгинам хүйтнийг мэдэрч байв. Чихэнд нь усны урсгал шаагина. Түүнийг доошлох тусам орилоон чангарч байлаа.

Хаа нэгтээ алсад аймшигтай царайчилсан орилоон сонсогдов. Харри туслахыг хүсэн гараа хөдөлгөх гэсэн авч чадсангүй ... өтгөн цагаан манан хуйларч түүнийг дотор гаднагүй нэвчиж байлаа ...

- Харри! Харри! Чи зүгээр үү? Хэн нэгэн нь нүүрийг нь алгадав.

- Юу ... юу гэнээ?

Харри нүдээ нээлээ. Толгой дээр нь дэнлүү савчин хөдөлж, доор нь шал чичирсээр

«Хогвартс Экспресс» ахин замдаа гарч хойд зүг рүү зорьж байв. Тэр суудлаасаа гулган шалан дээр уначихсан хэвтэж байлаа. Рон, Гермиона хоёр өвдөг дээрээ суун дээгүүр нь тонгойн зогсох Невиллийн ард профессор Люпин харагдана. Харри нүдний шилээ засахыг хүссэн ч дотор нь муухай оргиж духных нь хүйтэн хөлс асгарчээ.

Рон, Гермиона хоёр түүнийг суудал дээр нь буцаан суулгав.

- Чи зүгээр үү? гэж Рон зүрхшээнгүй асуув.

- Зүгээр дээ. Юу болсон юм бэ? Хэн хашгираад байсан юм бол? гээд Харри үүд рүү харлаа. Юүдэнтэй дүрс алга болжээ.

- Хэн ч хашгираагүй гээд Рон гайхширан толгой сэгсрэв.

Харри хурц гэрэлтэй өрөөг харлаа. Цонхийж цайсан Жинни, Невилл хоёр түүнийг нүдээ бүлтийлгэн ширтэнэ.

- Гэхдээ би хашгираан сонссон доо ...

Ямар нэг юм чанга тасхийхэд бүгд цочив. Профессор Люпин томоохон дөрвөлжин шоколадыг хэсэг хэсэг болгон хувааж байлаа.

- Май, үүнийг ид. Дээрдэх болно гээд тэр Харрид хамгийн том хэсгийг нь сунгалаа.

Харри шоколадыг авсан ч идэхийг хүссэнгүй.

- Энэ хэн байсныг та мэдэх үү? гэж тэр Люпинээс асуув.

- Дементор. Азкабаны Дементоруудын нэг гээд Люпин шоколадыг үлдсэн хүмүүст тараан өглөө.

Бүгд түүний чихэндээ итгэхгүй шахам харав. Профессор Люпин хоосон цаасыг базаад халаасандаа хийчихлээ.

- Ид. Дээрдэх болно шүү. Өршөөгөөрэй, надад жолоочоос асуух зүйл байгаа учир явах хэрэгтэй байна ... гээд Люпин хонгилд гаран алга болов.

- Харри чи үнэхээр зүгээр үү? гэж Гермиона сэтгэл түгшин асуулаа.

- Би юу болсныг ойлгохгүй байна гээд Харри духан дээрх хөлсөө арчив.

- Тэгэхээр ... Дементор ... энд зогсоод харж байсан (гэхдээ нүүр нь харагдаагүй л дээ) харин чи, чи ...

- Би чамайг саа дайрсан гэж бодсон шүү. Чи хөшсөнөө газар унаад татвалзаж эхэлсэн гэж Рон айсан байртай хэлэв.

- Харин профессор Люпин чиний дээгүүр алхан Дементорт саваагаа өргөн дөхөж очоод «Бидний хэн нь ч Сириус Блэкийг жанчан дороо нуугаагүй. Эндээс яв» гэсэн. Гэхдээ тэр хөдлөөгүй л дээ. Тэгтэл Люпин ямар нэгэн юм

бувтнатал саваанаас нь Дементорыг чиглэн мөнгөлөг сум шиг зүйл гараад цаашаа хөвөөд явчихсэн ... гэж Гермиона хэлэв.

- Ямар аймшигтай байсан гээч! Та нар түүнийг орж ирэх үед хүйтэн болсныг анзаарсан уу? гэж Невилл өөрийн бус хоолойгоор хэллээ.

- Би нэг хачин зүйл мэдэрсэн. Яг л хэзээ ч ахин баярлаж чадахгүй юм шиг гээд Рон мөрөө хөдөлгөв.

Буланд суугаа Жинни Харригаас дээргүй харагдаж байв. Тэр гэнэтхэн уйлагнахад Гермиона тайвшируулан тэвэрлээ.

- Гэхдээ та нарын хэн ч суудлаасаа ойчоогүй шүү дээ гэж Харри эв дүйгүйхэн хэлэв.

- Үгүй ээ. Ганцхан Жинни л галзуу юм шиг чичирч байсан... гэж Рон хэлээд ахиад л түгшсэн харцаар харав.

Харри юу ч ойлгосонгүй. Түүний бие ханиад томуу хүрсэн юм шиг сульданд чичирч байлаа. Дементорыг бүгд хараад яагаа ч үгүй байтал, харин тэр ухаан алдаж унасан байдаг! Ямар ичмээр юм бэ!

Профессор Люпин эргэн ирлээ. Тэр эргэн тойрноо хараад эелдэгээр инээмсэглэн,

- Идэж үз, гуйя би шоколаданд хор хийгээгүй гэлээ.

Харри шоколадыг идлээ. Гайхалтай нь хурууны үзүүр болон хөл нь бүлээцэж эхлэв.

- Арван хормын дараа Хогвартсад хүрнэ. За, Харри дээрдсэн үү?

- Тийм гэж хэлэхдээ Харри профессор түүний нэрийг хаанаас мэдсэнийг ойлгосонгүй.

Тэд аялалын үлдсэн хугацаанд юу ч ярилцсангүй. Эцэст нь галт тэрэг алгуурхан Хогсидын зогсоол дээр ирж зогсоход гадаа чимээ шуугиан буцаллаа. Уулинууд гуугалж, муурнууд мяулан, Невиллийн хайртай бах малгай дор нь вааглах ажээ. Жижигхэн тавцан борооны дараа мөстөн хөлджээ.

- Нэгдүгээр дамжааныхан, наашаа! гэх танил хоолой гарлаа.

Харри, Рон, Гермиона гурав эргэж харахад Хагридын аварга том дүрс буудлын нөгөө захад үзэгдэв. Ойн сахиул маань нэгдүгээр дамжааныхныг уламжлал ёсоор нууран дээгүүр аялуулахаар цуглуулж байгаа аж.

- Өө, та гурав уу? гээд Хагрид бужигналдсан хүүхдүүдийн толгой дээгүүр орилов.

Андууд маань гараа даллаад түүн рүү дөхтөл хүмүүсийн урсгалд шахагдан холдчихов. Тэр гурав бусдын адил шавар шавхай дундуур туучин тавцангаас гарахад зуугаас багагүй морьгүй тэрэгнүүд хүлээн зогсож байв. Гэвч шилтгээнд үл үзэгдэх морьд байдаг гэлцдэг юм. Хүүхдүүдийг дотор ормогц хаалга чанга хаагдан сүйх тэрэг өөрөө донслон найгсаар давхилаа.

Сүйх тэргэн дотор хөгц сүрэлний үнэр ханхална. Шоколад идсэний дараа Харри дээрдэхээ мэдсэн ч бас л сул хэвээр байв. Рон, Гермиона хоёр бүхий л замын туршид түүнийг дахин унахаас айсан мэт харж явлаа.

Сүйх тэрэг сүр жавхлантай том хаалгаар ороход далавчтай гахайн суурьтай чулуун баганы зүүн баруун хоёр талд хөлөөсөө толгой хүртэл жанч нөмөрсөн хоёр Дементор зогсож байв. Харри чичрэн дагжихаа мэдрээд суудлынхаа түшлэгийг налж хаалга өнгөртөл нүдээ нээсэнгүй. Сүйх тэрэг шилтгээн хүрэх урт замаар явж байлаа.

Гермиона цонхоор цухуйн дэргэдүүр өнгөрөх олон цамхагуудыг сонирхож байв. Сүйх тэрэг найган ганхсанаа зогсоход Рон, Гермиона хоёр буулаа. Харри араас нь дагаад буутал гэж үгээ зөөн дуугарах баяртай хоолой хажууханд нь гарлаа.

- Чи ухаан алдсан гэлүү, Поттер. Долгопупсын хэлсэн үнэн үү? Чи үнэхээр ухаан алдсан юм уу?

Малфой Гермионагийн хажуугаар өнгөрөхдөө тохойгоороо нудраад, шилтгээн рүү явах чулуун зам дээр Харригийн замыг халхалж зогсов. Түүний царай баяр хөөрөөр гэрэлтэж өнгөгүй нүд нь хорсолтойгоор гялалзана.

- Эндээс холд, Малфой гэж Рон шүд зуун хэлэв.

- Аан, Уизли чи юу? Хөгшин дементоруудаас бас айсан байх даа?

- Энд асуудал үүсээ юу? гэх зөөлөн дуу гарав. Профессор Люпин сүйх тэрэгнээс бууж байлаа.

Малфой профессор Люпины үнгэгдсэн жанч, эвдэрхий чемоданыг хараад илэрхий шоолсон янзтай,

- Өө, үгүй ... э-э ... профессор гээд Крэбб, Гойл хоёр руу нүд ирмэснээ шатаар өгсөв.

Гермиона Роныг яаруулан нуруу руу нь түлхэхэд найзууд хамтдаа цугласан хүүхдүүдийн дундуур том царсан хаалгаар асан буй бамбар гийгүүлсэн аварга том танхимд орлоо. Дээшээ гантиг шат хөтлөн оджээ.

Их танхимын хаалга зочломтгой нээлттэй байв. Харри олон сурагчдын дундаас шидэт адар хар үүлээр бүрхэгдсэн байхыг олж харжээ.

- Поттер! Грэйнджер! Би та хоёртой уулмаар байна! гэх хэн нэгний хоолой гарлаа.

Харри, Гермиона хоёр гайхан эргэж харлаа. Гриффиндор тэнхимийн эрхлэгч, хувиргалын хичээлийн багш профессор МакГонагалл тэднийг шаардангуй харж байв. Тэр үргэлжид ширүүн төрхтэй байдаг юм. Үсээ дээр овоолон зангидаж, дөрвөлжин шилнийх нь цаанаас хурц нүд нь цоргино. Харри таагүй мэдрэмжинд автсаар олны дундуур тохойгоороо түлхэн зүтгэлэв. Тэрбээр профессор МакГонагаллын өмнө үргэлж өөрийгөө буруутай юм шиг мэдэрдэг юм.

- Санаа зовох хэрэггүй дээ. Би зөвхөн та нартай тусгайлан өрөөндөө ярихыг хүссэн юм. Харин, Уизли та танхим руу явж болно.

Рон тэр гурвын араас харснаа баярын ширээ рүү яарлаа. Профессор тэднийг танхим дундах гантиг шатаар дагуулан өгсөж хонгилоор явсаар өрөөндөө авчирлаа. Энэ бол том ханан зууханд гал дүрэлзэн асаж буй жижигхэн өрөө байлаа. Профессор зочдоо зуухны өмнө суухыг уриад өөрөө бичгийн ширээний ард суув.

- Профессор Люпин надад уулиар мэдээлэл явуулсан. Поттер, чи гал тэргэнд ухаан алдсан юм уу.

Харрийг хариулж амжаагүй байтал хаалга зөөлөн тогших чимээ гарч өрөөнд эмнэлгийн сувилагч хатагтай Помфри орж ирлээ.

Харри нүүр улайхаа мэдрэв. Түүний ухаан алдаж унаснаас болж ингэж төвөг удаж байгаа хэрэг байх нь.

- Би зүгээр дээ. Надад юу ч хэрэггүй ...

- Өө, энэ чинь чи юу! Чи ахиад л аюултай байдалд ороо юу? гэж хатагтай Помфри Харригийн үгийг тоолгүй хэллээ. Тэрбээр бөхийн түүнийг анхааралтай ажиглав.

- Энэ Дементор байсан, Поппи минь гэж МакГонагалл багш тайлбарлав.

Тэд хөмсөг зангидан муухай харцгаахад хатагтай Помфри зэмлэнгүйхэн шогширлоо.

- Дементорыг сургуулийн эргэн тойронд байрлуулж байх гэж. Нэг ухаан алдалтаар бүх зүйл дуусахгүй дээ. Тэр бүр хөлөрчихөж! Хамгийн аймшигтай нь тэд сул дорой хүмүүст онцгой нөлөөлдөг юм ...

- Би сул дорой биш! гэж Харри дүрсхийв.

- Мэдээж үгүй гэж хатагтай Помфри хэлээд түүний судсыг барилаа.

- Тэр одоо яах ёстой вэ? Хэвтэж эмчлүүлэх үү? Магадгүй өнөө оройг эмнэлгийн жигүүрт өнгөрүүлсэн нь дээр байх тийм, үү? гэж профессор МакГонагалл эрс шийдэмгий асуув.

- Би зүгээр байна! гээд Харри үсрэн бослоо. Малфой түүнийг эмнэлэгт хэвтсэн гээд ярьж байна гээд төсөөлөөд үз дээ!

- За яахав, түүнд жаахан шоколад өгч болох юм гэж хатагтай Помфри хэлээд

Харригийн нүдийг ажиглан харав.

- Би шоколад идчихсэн. Профессор Люпин өгсөн юм. Тэр галт тэрэгний өрөөнд байсан бүх хүнд өгсөн.

- Тэгсэн гэж үү? Эцсийн эцэст бид ажлаа мэддэг хар урлагаас хамгаалах хичээлийн багштай болж дээ гэж хатагтай Помфри сайшаав.

- Поттер, та зүгээр гэдэгтээ үнэхээр итгэлтэй байна уу? гэж МакГонагалл багш ширүүн асуулаа.

- Тиймээ гэж Харри хариулав.

- Их сайн байна. Харин одоо гараад биднийг хонгилд хүлээж бай. Надад хатагтай Грэйнджертэй хичээлийн хуваарийн талаар ярилцах хэдэн үг байна. Дараа нь хамтдаа доошоо бууж цайллага руу явцгаана.

Харри эмнэлэгт аваачих талаар ямар нэгэн зүйл бувтнаж байгаа хатагтай Помфритэй хонгилд гарлаа. Удалгүй ихэд баярлаж хөөрсөн Гермiona МакГонагалл багшийн хамт гарч ирэхэд, гурвуулаа гантиг шатаар доошоо бууж их танхим руу явлаа.

Тэднийг шовгор оройтой бүрхийн бүтэн тэнгис угтав. Агаарт хөвөн хөөрч буй олон мянган лааны гэрэл урт ширээнд суусан сурагчдын царайг гэрэлтүүлнэ. Профессор Флитвик хэмээх толгойдоо булдруу бүхий цагаан үстэй жижигхэн шидтэн Их танхимаас хуучин бүрх малгайг гурван хөлтэй сандлын хамтаар гаргаж байв.

- Хуваарилах ёслол хэдийн дуусчээ гэж Гермiona хэлэв.

Хогвартсын шинэ сурагчдыг хуваарилагч бүрх малгай тэнхимүүдэд хуваарилдаг юм. Түүнийг шинэ сурагчид ээлжээр толгойдоо өмсөхөд түүний бодлоор илүү зохицох тэнхимийг хашгиран дууддаг билээ (Гриффиндор, Когтевран, Пуффендуй, Слизерин). Профессор МакГонагалл багш нарын ширээн дэх суудал руугаа яарлаа. Харри, Гермiona хоёр эсрэг зүгт байгаа Гриффиндорын ширээ рүү явлаа. Тэд анхаарал татахгүйг хичээж чимээгүйхэн явлаа. Тэгсэн ч олон хүүхдүүд Харрийг сониучирхсан харцаар ажиглаж, зарим нь хуруугаараа заана. Түүний ухаан алдсан түүх үнэхээр Хогвартсад тийм хурдан тарчихлаа гэж үү?

Тэд Роны хоёр талд сууцгаалаа.

- Та нарыг яагаад дуудсан юм бэ? гэж тэр Харригаас асуув.

Харри түүнд шивнэн тайлбарлах агшинд сургуулийн захирал үг хэлэхээр дээшээ бослоо.

Хэдийгээр профессор Дамблдор их хөгшин ч гэлээ үргэлжид эрч хүчтэй сэтгэгдэл төрүүлдэг юм. Тэрбээр мөнгөлөг үс мөрөө хүрсэн урт сахалтай, бараан нүдний шилтэйн дээр ер бусын урт монхор хамартай. Түүнийг цаг үеийнхээ хамгийн аугаа шидтэн гэж цаг үргэлж ярилцдаг ч Харри зөвхөн үүнийх нь төлөө хүндэтгэдэггүй юм. Дамблдор бүгдэд итгэл төрүүлдэг билээ. Тэгээд ч түүнийг сурагчдыг гэрэл цацруулан харахад галт тэргэнд Дементортой учирснаас хойш анх удаа Харригийн дотор тайвшираад явчихжээ.

- Тавтай морилоорой! гэж тэр хэлэхэд лааны гэрэлд сахал нь туяаран гялалзав.

- Хогвартс сургуулийн дахин нэг хичээлийн жилд тавтай морилоорой. Надад та нарт хэлэх олон зүйл байна. Ингээд гайхалтай сайхан цайллага эхлэхээс өмнө хамгийн чухлаас нь эхлэе гээд Дамблдор хоолой засан ханиалгаснаа,

- Энэ хэдийгээр таагүй мэдээ хэдий ч манай сургуулийг хэсэг хугацаанд хамгаалахаар ид шидийн яамнаас Азкабаны шоронгийн хамгаалагчдыг илгээснийг та

бүхэн мэдэх билээ. Өнөө орой тэд «Хогвартс Экспресс» галт тэргэнд нэгжлэг хийсэн байна гээд Дамблдор хэсэг зуур дуугүй болов.

Харри ноён Уизли Дамблдорыг Дементорууд сургуулийг хамгаалах болсон явдалд тийм ч таатай биш байгаа гэж хэлсэн гэдгийг саналаа.

- Тэд сургуулийн нутаг дэвсгэрийн бүх үүд гарцан дээр зогсох болно. Тэднийг энд байгаа үед хэн ч Хогвартсаас зөвшөөрөлгүй гарах ёсгүй гэдгийг хатуу сануулъя. Дементорууд ямар нэгэн заль мэх, зүсээ хувиргах явдалд хууртагдахгүй бөгөөд үл үзэгдэх нөмрөг ч тус болохгүй гэдгийг хэлэх байна.

Түүнийг ингэж хэлэхэд Харри, Рон хоёр түргэхэн харц солилцов.

- Дементорууд өршөөл уучлал гэдгийг мэдэхгүй. Ийм учраас би та бүхнээс ямар нэг гай зовлонд өртөхгүй байхыг хүсч байна. Би тэнхимийн ахлагчдаас хоёр нь сургуулийн ахлагч болсон гэдгийг хэлсэн билээ. Тэд хэнийг ч Дементортой осолтой тоглоом тоглуулахгүйн тулд харж байх ёстой.

Харригаас хэдэн хүний цаана сууж байсан Перси ахин цээжээ гүдийлгэж эргэн тойрноо бахархалтайгаар харлаа. Дамблдор ахин чимээгүй болоод хүүхдүүдийг анхааралтай тойруулан харахад хэн ч дуугарч хөдөлсөнгүй.

- Одоо сайхан мэдээндээ оръё. Энэ жил бидний эгнээнд хоёр шинэ багш нэмэгдэж байгааг дуулгахдаа таатай байна. Нэгдүгээрт, профессор Люпин хар урлагаас хамгаалах хичээлийг заахыг баяртайгаар зөвшөөрсөн юм.

Энд тэнд шивэр авир хийх чимээ гарч урамгүйхэн алга таших нь дуулдав. Зөвхөн Харриг оролцуулаад профессор Люпинтэй галт тэргэн дотор нэг тасалгаанд байсан хүүхдүүд л халуун дотноор алга ташив. Профессор сайхан хувцастай багш нарын дунд өрөвдөлтэй ноорхой харагдана.

- Снеггийг хараач! гэж Харригийн чихэнд Рон шивнэв.

Шидэт уусмалын мэргэжилтэй профессор Снегт профессор Люпиныг ширтэж байв. Бүгд Снегт эртнээс Люпины суудлыг эзлэхийг хүсдэг болохыг мэднэ. Тэр ч байтугай Снеггийг үзэн яддаг Харри туранхай шарангуй царайг нь хараад айчихлаа. Түүнд уур хилэн атаархлаас илүү жигшил илэрч байлаа. Харри энэ царайны хувирлыг сайн мэдэх билээ. Энэ бол Снеггийн үргэлж түүн рүү хардаг харц юм.

- Манай дараагийн шинэ багш бол гэж Дамблдор хэлээд хайхрамжгүй алга ташилтыг намдахыг хүлээснээ,

- Харамсалтай нь манай шидэт амьтан арчлах хичээлийн багш профессор Кеттлберн өнгөрсөн жилийн эцсээр уучлал гуйгаад ажлаасаа гарч үе мөчний өвчнөө эмчлүүлэхээр явсан. Ийм учраас түүний оронд Рубеус Хагрид багшлахыг зөвшөөрснийг мэдэгдэхэд таатай байна. Тэр ойн сахиул, багшийн ажлыг хавсран хийх болно гэв.

Харри, Рон, Гермиона гурав чихэндээ итгэсэнгүй. Тэгтэл нижигнэсэн алга ташилтын ихэнхи нь Гриффиндорын ширээнээс гарлаа. Харри Хагридыг сайн харахын тулд урагшаа бөхийв. Ойн сахиул улайгаад аварга том гараа ширтэхэд өтгөн хар сахал дээр нь сэтгэл хангалуун инээмсэглэл тодров.

- Бид яагаад үүнийг тааварласангүй вэ! Өөр хэн бидэнд хаздаг ном илгээх билээ дээ? гэж Рон нударгаараа ширээ балбан орилоно.

Харри, Рон, Гермиона гурав хамгийн сүүлд алга ташиж дууслаа. Дамблдор ахин ярьж эхлэхэд андууд Хагридыг ширээний бүтээлгээр нүдээ арчихыг харжээ.

- За ингээд, гол зүйлсээ хэлж дууслаа. Харин одоо цайллагаа эхэлцгээе!

Алтан таваг цомнууд идэж уух юмаар дүүрэв. Харри гэнэтхэн өлсөж үхэх шахсанаа мэдээд гартаа тааралдсан бүхнийг тавган дээрээ овоолов.

Цайллага гайхамшигтай байлаа! Танхимаар дүүрэн инээд, яриа хөөр дүүнгэнэлдэж, хутга сэрээ харшилдах чимээ цуурайтна. Харри, Рон, Гермиона гурав баяр дуусч Хагридтай ярилцахыг тэсч ядан хүлээж байлаа. Тэд түүнийг багшлахаар олон зүйл мэддэг гэдгийг мэднэ. Гэхдээ түүнд шидтэний диплом байхгүй л дээ. Гуравдугаар дамжаанд нь түүнийг буруугүй хэргийнх нь төлөө сургуулиас хөөсөн юм. Харин тэр гурав өнгөрсөн жил түүний сайн нэрийг сэргээж өгсөн билээ.

Эцэст нь сүүлчийн зүсэм хулууны бялуу алтан тавагнаас алга болоход Дамблдор бүгдийг унтахаар явахыг хүсэв. Андууд маань одоо л Хагрид руу очлоо.

- Баяр хүргэе, Хагрид! гэж Гермиона багш нарын ширээ рүү хүрэв үү үгүй юу дуу алдлаа.

- Та гурав сайн уу. Итгэж ч чадахгүйнээ! Дамблдор аугаа хүн шүү ... Тэр миний овоохойд ирээд ... шууд л профессор Кетлберний ажлаас гарсан гэдгийг хэлсэн ... Би үүнийг бүхий л амьдралынхаа турш мөрөөдөж байлаа гэж Хагрид хэлээд хөлсөө амны алчуураар арчив.

Тэр хөөрч догдолсон нүүрээ алчуурын ард нуух үед профессор МакГонагалл бүгдийг явж унт гэж хөөв.

Харри, Рон, Гермиона гурав нойрмоглон ядарсан Гриффиндорынхны хамтаар гантиг шатаар өгсөн хонгилоор эргээд, өөр олон зуун шатаар өгссөөр цамхагын үүдэнд ирлээ. Ягаан торгон даашинзтай тарган хатагтай нууц үг асуув.

- Орцгоо, орцгоо! Шинэ нууц үг «Азтай хошууч!» гэж Перси араас хэллээ.

- Өө, үгүй ээ гээд Невилл золтой л уйлсангүй. Тэр үргэлж л нууц үгээ мартдаг юм.

Гриффиндорын зочны өрөөнд ороод охидууд унтлагынхаа өрөө рүү шатаар өгсөхөд хөвгүүд өөр шат руу эргэлээ. Харри эргүүлгэн шатаар өгсөхдөө буцаж ирсэндээ

баяртай байгаагаа мэдэрчээ. Тэд дөрвөн хөлтэй таван ор бүхий танил дугуй унтлагын өрөөндөө оров. Харри эргэн тойрноо хараад эцэст нь гэртээ ирснээ мэдэрлээ.

БҮЛЭГ 6: ХУМС БА ЦАЙНЫ НАВЧ

Маргааш өглөө нь Их танхимд Харри, Рон, Гермиона гурав өглөөний цайгаа уухаар ороод хамгийн түрүүнд Драко Малфойг тойрон хүрээлсэн Слизеринийхэнд ямар нэгэн хөгжилтэй түүх ярьж байхыг харжээ. Тэднийг дэргэдүүр нь өнгөрөх үед Малфой инээд хүрэм ухаан алдан унаж буй дүр үзүүлэхэд бусад нь хашгичин инээлдэх ажээ.

- Энэ тэнэгт анхаарал хандуулах хэрэггүй. Зүгээр л битгий тоо ... гэж

Харригийн ард явсан Гермиона шивнэлээ.

- Хөөе, Поттер! гэж хав нохойтой адилхан Пэнси Паркинсон гэдэг Слизериний охин дуудаад,

- Поттер! Эргээд хар даа! Ард чинь Дементор! У-у-у-у! гэж хашгирлаа. Харри хөмсөг зангидан Гриффиндорын ширээнд Жорж Уизлигийн хажууд суулаа.

- Май энэ гуравдугаар дамжааны хичээлийн хуваарь гэж Жорж хэдэн хуудас цаас сунгаад,

- Юу болоо вэ, Харри? гэлээ.

- Малфойгоос болж байгаа юм гэж Рон хэлээд Жоржийн нөгөө талд суун Слизериний ширээ лүү муухай харлаа.

Жорж ахиад л ухаан алдсан дүр үзүүлэн баашилж буй Малфой руу харлаа.

- Тэнэг амьтан. Өчигдөр орой галт тэргэнд Дементорууд орж ирэх үед ийм ичгүүргүй байгаагүй дээ. Манай өрөөнд гүйж орж ирэхдээ айсандаа чичирч байсныг санаж байна уу, Фред?

- Өмдөө арай л норгочихоогүй гээд Фред Малфойг зэвүүцэнгүй ажиглав.

- Үнэнийг хэлэхэд би өөрөө ч бас тэднээс айсан ... гэж Жорж хэллээ.

- Дотроос бүх бие хөлдөх шиг болсон гэж Фред дэмжив.

- Гэхдээ хэн ч ухаан алдаж унаагүй биз дээ гэж Харри аяархан хэллээ.

- Мартаж үздээ, Харри гэж Жорж Харрийг урамшуулаад,

- Аав нэг удаа Азкабан руу явсныг санаж байна уу, Фред? Тэр хэлэхдээ түүнээс аймшигтай газар дэлхий дээр байхгүй гэсэн. Тэр буцаж ирсэн хойноо ч хэдэн өдрийн турш чичирсээр байсан шүү. Дементорууд амьд хүний халуун дулаан баяр хөөрийг бүгдийг сороод авчихдаг гэсэн. Ихэнх хоригдлууд тэнд очоод солиорцгоодог юм гэлээ.

- Малфойг эхний тэмцээний дараа яаж хөгжилдөхийг нь харъя. Улирлын анхны тэмцээнээр Гриффиндор Слизериний эсрэг тоглоно биз дээ гэж Фред хэллээ.

Харри Малфой хоёр цорын ганц удаа квиддичийн тэмцээний үеэр нүүр тулж байсан бөгөөд тэр шүүрнээсээ унаж төгссөн билээ. Харри зайдас, шарсан улаан лооль идэх зуураа хөгжилтэй болов.

Гермиона хичээлийнхээ хуваарийг судалж байснаа,

- Сайхан хэрэг! Өнөөдөр бидэнд хэдэн шинэ хичээл орох нь байна гэж баяртайгаар мэдэгдэв.

- Минийхээр бол, Гермиона тэд хуваарийг чинь будлиулсан байх аа. Чамд өдөрт арван хичээл байна. Гэтэл сурах хугацаа байхгүй шүү дээ гэж Рон мөрөн дээгүүр нь хараад хэллээ.

- Би чадна. Профессор МакГонагаллтай бүгдийг нь яриад тохирчихсон юм.

- Үгүй ээ, чи хар л даа. Өнөөдөр есөн цагаас мэргэ төлгийн хичээлтэй байхад, ахиад есөн цагаас Магл судлалын хичээл байна. Бас өөр ... гэж Рон инээд алдан хэлээд нүдэндээ итгэлгүй шахам хуваарь луу бөхийснөө,

- Тооны хичээл бас есөн цагаас. Мэдээж чи биднээс хамгийн ухаантай гэдэг нь эргэлзээгүй л дээ. Гэхдээ чи яаж гурван хичээлд нэгэн зэрэг суух юм бэ? гэв.

- Бүү тэнэг юм ярь. Би нэгэн зэрэг гурван хичээл дээр байж чадахгүй гэж

Гермиона хэлэв.

- Тэгвэл, яагаад ...

- Надад жимсний чанамал өгөөч гээд Гермиона түүний яриаг таслав.

- Гэхдээ ...

- Рон хэлдээ, чамайг яагаад миний хичээлийн хуваарь түгшээгээд байгаа юм бэ? Би профессор МакГонагалл багштай бүгдийг нь яриад тохирчихсон гэж хэлсэн биз дээ.

Энэ агшинд Их танхимд Хагрид орж ирэв. Тэр сохор номингийн арьсан дээл өмсөж том гартаа өмхий хүрэн барьсан байх агаад тэднийг хараад даллав.

- Сайн уу! Миний анхны сурагчид минь. Үдийн хоолны дараа шууд орно шүү!

Би өнөөдөр түүнийг ... өглөөний таван цагт хөл дээрээ ... Хичээлдээ бэлтгээд

... санаа зовж л байна л даа ... Багш шүү! ... үгүй, үнэндээ ... Тэр өмхий хүрэнгээ савчсан хэвээр тэдний зүг инээмсэглэв.

- Тэр юу бэлтгэсэн гэдэг нь сонирхолтой биш гэж үү? хэмээн Рон хэлэхэд хоолойд нь сэтгэл зовсон өнгө сонсогдов.

Их танхим түргэн хоосорч сурагчид анхны хичээлдээ яарлаа. Рон хуваариа харав.

- Бид яарах хэрэгтэй болох нь. Мэргэ төлгийн хичээл хойд зүгийн цамхагт орох юм байна. Харин тийшээ явахад арваас багагүй хором орно.

Тэд өглөөний цайгаа яаран уугаад Фред, Жорж хоёртой салах ёс гүйцэтгэн хаалга руу явлаа. Слизеринийхний хажуугаар өнгөрөхөд Малфой ахиад л ухаан алдан унаж түүнийг дэмжигчид нь инээлдэх аж.

Хойд зүгийн цамхаг руу хийх аялал удаан үргэлжлэв. Хогвартсад хоёр жил болохдоо андууд шилтгээний өнцөг булан бүрийг мэдэж амжаагүй болохоор хойд зүгийн цамхаг тэдний хувьд байхгүйтэй адил байв.

- Магадгүй товчилсон зам байдаг байх гэж Рон найман давхарын талбай дээр гараад амьсгаадан хэллээ.

Нэг хананд өлгөсөн том тосон зурагнаас өөр юу ч байсангүй. Хөрөг дээрхи ногоон нуга дээр амьдралын шинж огт үгүй ажээ.

- Ийшээ явсан нь дээр байх гэж Гермiona гараа даллан хэлээд хоосон хонгилоор баруун тийшээ явлаа.

- Тэгвэл өмнөд цамхаг руу явчихна шүү дээ. Цонхоор гадаа байгаа нуурын хэсгийг харж байна уу гэж Рон татгалзлаа.

Харри сониучирхан зураг руу харлаа. Нуга дээр бүдүүн саарал одой морь жолоогоо унжуулан тайван идээшилж байв. Харри Хогвартсын зурагнууд хөдөлж, ярин хөрөг хоорондоо зочилж чаддагыг мэдэх болохоор тэднийг харах дуртай билээ. Хормын дараа одой морины цаанаас намхан тагдгар рыцарь хуяг дуулгаа хангинуулан гүйн гарч ирлээ. Тэр саяхан мориноосоо унасан бололтой өвдөг нь ногооны шүүсэнд будагджээ.

- Хөөе! Өөдгүй новшнууд та нар миний эзэмшилд халдаж яаж зүрхлэнэ вэ!

Намайг унахыг хараад дооглохоор ирцгээв үү? Муусайн луйварчид, галзуу нохойнууд! гэж тэр гурвын зүг ориллоо.

Тэд гайхан харвал жижигхэн хөлөг баатар сэлмээ ууртайгаар савчуулан хилэгнэн үсчих ажээ. Гэхдээ түүний сэлэм хэтэрхий урт байсан болохоор хөлөг баатар даллах хүч хүрсэнгүй тэнцвэр алдан ногоон дээр нүүрээрээ харуулдан уначихлаа.

- Та гэмтээгүй биз? гэж Харри зурганд ойртон асуулаа.

- Эндээс зайл, сагсуу амьтан минь! Ухар гэж байна луйварчин минь!

Жижигхэн хөлөг баатар хөл дээрээ босоод сэлмээ авах гэсэн ч газарт хэт гүн зоогдсон болохоор хөдөлгөж чадсангүй. Хөлөг баатар ахиад л ногоон дээр унаж хаалтаа аван нүүрнийхээ хөлсийг арчив.

- Сонсооч, бид хойд цамхагийг хайж байна. Тийшээ яаж явахыг мэдэхгүй биз дээ? гэж Харри баатрын эцэж ядарсныг ашиглан асуулаа.

- Эрэлчид үү! гээд хөлөг баатрын уур хилэн дорхноо үгүй боллоо. Тэр хөл дээрээ үсрэн босоод хуяг дуулгаа хангинуулан,

- Намайг дагаад яв, анд найзууд минь! Бид эрсэн зүйлээ олж эсвэл үнэн хэргийн төлөө эрэлхэгээр үрэгдэх болно! гэв.

Тэгээд сэлмээ чирсээр ахин нэг удаа одой мориндоо морьдох гэж үзсэн ч чадсангүй тул,

- Тэгвэл явган явцгаая, эрхэмсэг ноёд хатагтай нараа! Миний араас! гэлээ.

Тэр хуяг дуулгаа хангинуулан зурагны зүүн өнцөг рүү гүйн алга болов. Заримдаа хөлөг баатар дараагийн зурганд гүйж үзэгдэх ч ахиад л алга болоод зөвхөн дуулга хангинах чимээ сонсогдоно.

- Хүндхэн сорилтын өмнө сэтгэлээ чангалцгаа! гэж тэр чангаар хашгираад айсан хатагтай нарын дунд орон алга болов. Хөгжилтэй хатагтай нар бүхий зураг нарийхан эргүүлгэн шатны хамгийн эхний ханан дээр өлгөөтэй байлаа.

Харри, Рон, Гермиона гурав амьсгаадан толгой эргэм эргүүлгэн шатаар өгссөөр эцэст нь олон хүний дүнгэнэн ярилцах хоолойг сонсоод ангидаа ирснээ мэдлээ.

- Аян замдаа сайн яваарай! Баяртай, зэвсэг нэгт нөхөд минь! Хэрвээ хэзээ нэгэн цагт та нарт уужим зүрх, хүчирхэг булчин хэрэгтэй болвол ноён Кэдоганыг санаарай! гэж хөлөг баатар хашгираад муу ёрын төрх бүхий гэлэнгүүдийн зураг руу харайлаа.

- Тиймээ, бид дуудна. Галзуу хэн нэгэн шаардагдсан үед гэж Рон хөлөг баатрыг харагдахаа больсон үед хэлжээ.

Ахин хэдэн гишгүүр яваад жижигхэн талбай дээр гарч ирэхэд ангийхан нь цугласан байлаа. Тэнд нэг ч хаалга байсангүй. Рон Харриг нудран адар өөд заавал хүрэл хаягтай тагтай дугуй нүх байх ажээ.

«Сивилла Трелони, Мэргэ төлгийн багш» гэж бичсэнийг Харри уншаад,

- Бид тийшээ яаж орох болж байна? гэж асуулаа.

Түүний асуултын хариу болгох гэсэн шиг тагтай нүх гэнэтхэн онгойж Харригийн өмнө мөнгөлөг олсон шат бууж ирлээ. Анги гайхсандаа чимээгүй болов.

- Зөвхөн чиний дараа гэж Рон инээмсэглэв.

Ингээд Харрид түрүүлж орох аз тохиолдлоо. Тэр урьд өмнө хэзээ ч харж байгаагүй хачирхалтай ангид орж иржээ. Юунаас түрүүнд энэ анги биш дээврийн хөндий дэх хуучин загварын цайны өрөө шиг санагдана. Танхимын голд улаан бүтээлэгтэй ойролцоогоор хорь орчим дугуй ширээг тойруулаад зөөлөн бүрээстэй түшлэгтэй сандал тавилжээ. Цонхны бүх хөшиг хаалттай агаад ширээний чийдэнг бараан улаан даавуугаар бүтээсний улмаас эндхийн бүх юм хүрэн улаан өнгөтэй харагдана. Ангид бүгчим халуун агаад хананд зууханд асаж байгаа гал дотроос мансууруулам анхилам үнэр гарах аж. Гал дээр том зэс данх дүүжилжээ. Дугуй хананы дагуу тавиур байлаа. Түүн дээр юу эс байсан гээч. Шувууны тоостой өд, лааны хугархай, хуучирч навсайсан багц хөзөр, тоо тоомшгүй олон болор бөмбөлөгүүд бас цайны аяганы бүхэл бүтэн цуглуулга байлаа.

Харригийн араас Рон болон нэг ангийхан нь орж ирэхдээ бүгд яагаад ч юм шивнэлдэх аж.

- Тэр хаана байна? гэж Рон асуулаа.

Тэгтэл хаа нэгтээгээ харанхуйгаас зөөлөн бүүдгэр хоолой,

- Тавтай морилоорой. Та нарыг эцэст нь бодит ертөнцөд харах таатай байна гэлээ.

Харрид эхлээд ханан зуухны гэрэлд том гялалзсан тэмээлзгэнэ гараад ирэх шиг санагджээ. Профессор Трелони их туранхай агаад зузаан нүдний шилнийхээ араас нүд нь ердийнхөөс хэд дахин томорч үзэгдэнэ. Мөрөндөө нимгэн алчуур тохож нарийхан хүзүүнээсээ олон тооны гинж, эрхи, зүүлт унжуулаад хуруу болон бугуйгаа бөгж, бугуйвчаар чимэглэжээ.

- Сууцгаа, хүүхдүүдээ, сууцгаа гэж профессор сурагчдыг хүндэт зочин мэт урив. Хүүхдүүд хоорондоо түлхэлцсээр сандал дээр сууцгаав. Харри, Рон, Гермиона гурав нэг ширээг тойрон суужээ.

- Мэргэ төлгийн хичээлд тавтай морилоорой. Намайг профессор Трелони гэдэг.

Та нар урьд нь намайг харж байгаагүй байх. Би цамхагаасаа ховорхон гардаг юм. Сургуулийн хөл үймээнтэй адил миний билгийн нүдийг халхалдаг болохоор тэр.

Түүний энэ хачин жигтэй мэдэгдлийн хариуд хэн ч юу ч хэлсэнгүй. Сивилла

Трелони мөрөн дээрх алчуураа ёсорхуу засаад,

- Тэгэхээр та нар ид шидийн урлагийн хамгийн хүнд төрөл болох мэргэ төлгийн хичээлийг суралцахаар сонгожээ. Хэрвээ та нарт анхнаасаа далдыг харах авъяас үгүй аваас би олон зүйлийг зааж сургаж чадахгүй гэдгийг анхааруулж байна. Номнууд зөвхөн хичээлийг тодорхой болгоход тусалдаг юм ... гэлээ.

Харри, Рон хоёр ном онц хэрэг болохгүй гэсэн үгийг сонссоод инээмсэглэн

Гермиона руу харлаа.

- Олонхи шулам, шидтэнгүүд чанга чимээ, муухай үнэр, гэнэт алга болох зэрэг авъяастай байдаг ч мананг нэвтлэн ирээдүйг харах чадваргүй байдгийг хэлэх байна гээд профессор гялалзсан том нүдээрээ хүүхдүүдийн царайг харлаа.

- Энэ авъяас хэдхэн хүнд л заяасан байдаг. Ингэхэд хүү минь, чи эмээгээ сайн гэдэгт итгэлтэй байна уу? гэж тэр гэнэтхэн Невиллд хандахад цаадах нь золтой л сандлаасаа уначихсангүй.

- Найдаж байна гэж Невилл чичирсэн хоолойгоор хэлэв.

- Би чиний оронд байсан бол итгэлгүй байх байсан даа, хонгор хүү минь гэж профессор Трелони хэлэхэд ханан зуухны гэрэлд маргад ногоон урт ээмэг нь гялалзлаа. Невиллийн амьсгаа давхцав. Профессор намуухнаар цааш нь,

- Бид энэ жил мэргэ төлгийн үндсэн аргуудыг судлах болно. Нэгдүгээр улиралд цайны навчийг уншиж сурна. Хоёрдугаар урилралд алганы хээгээр мэргэлэх болно гэснээ гэнэт Парвати Патилд хандаж,

- Дашрамд, хонгор минь чи шаргал үстэй хүнээс болгоомжилж яваарай гэв.

Парвати ардаа сууж байсан Рон руу айсан харц шидээд сандлынхаа өнцөг рүү холдон суув.

- Дараагийн улиралд галын дөлөөр зөгнөн хэлэхийг дуусвал болор бөмбөлөгтэй ажиллах юм. Харамсалтай нь хоёр сард надад хүнд ханиад тусаж хоолой өвдсөнөөс болоод хичээлүүд тасалдах юм. Харин улаан өндөгний баяраар бидний хэн нэг нь үүрд явна.

Ангид түгшүүртэй чимээгүй байдал бий болсон ч Трелони юу ч ажигласангүй үргэлжлүүлэн,

- Би гайхаж байна л даа хонгор минь гэж бусдаас илүү ойр сууж байсан

Лаванда Браунд хандахад цаадах нь айсандаа агийлаа.

- Чи надад хамгийн том мөнгөн данхыг аваад өгч чадах болов уу?

Лаванда санаа амарсан янзтай сандлаас босч тавиур дээрээс том мөнгөн данх аван професорын урдах ширээн дээр тавилаа.

- Баярлалаа, хонгор минь. Чи арван сарын арван зургааны баасан гаригаас айж яваарай.

Лаванда чичирлээ.

- Харин би одоо та нарыг хос болон хуваагдаад тавиур дээрээс аяга сонгон авч миний өмнө ирэхийг гуйж байна. Би цай аягалж өгөхөд суудалдаа суугаад алгуурхан шавхруу үлдтэл уугаарай. Үүний дараа аягаа зүүн гартаа барьж гурван удаа эргүүлэн зайлаад дийзэн дээр доош харуулан тавьж цайг нь хатангуут хамтрагчдаа өгч

уншуулах хэрэгтэй. Тайлбар «Хэрхэн мананг нэвтлэн ирээдүйг харах вэ» гэдэг номын дөрөв, тав дугаар хуудсанд байгаа. Харин би ширээний хооронд явж та нарт туслах болно. Хүү минь! гээд тэр яг босох гэж байсан Невиллийн гараас атган аваад,

- Анхны аягыг хагалсны дараа тэр цэнхэр аягыг аваарай. Ягаан нь надад харамсалтай байна. Миний дуртай аяга байсан юм гэлээ.

Тэгтэл ч Невилл цайны аягыг авч амжаагүй байхад шаазан хагарах чимээ гарав. Профессор түүн рүү зүтгэлэн очиж хагархайг гаргуул дээр шүүрдэн авах зуураа,

- Цэнхэрийг нь аваарай. Танаас гуйя. Их баярлалаа гэх нь сонсогдов.

Харри, Рон хоёр аяга дүүрэн цайтай ширээндээ эргэж ирээд дотор шазлам цайг түргэн уулаа. Тэд профессор Трелонигийн хэлсэн ёсоор цайны шаарыг эргэлдүүлэн зайлж хоорондоо солилцов. Тэд хоёулаа заасан хуудсыг нээв.

- Тэгэхээр гэж Рон номны тав зургадугаар хуудсыг нээгээд,

- Харри чи миний аяганд юу харав даа? гэлээ.

- Нялцгар хүрэн зүйлс гэж өрөөний мансуурам агаарт нойр нь хүрсэн Харри арайхийн хэлжээ.

- Оюун бодлоо сайн тэлцгээ хүүхдүүд минь. Өөрсдийн харцаараа ердийн зүйлсийг нэвтлэн харцгаа гэж профессор Трелони өтгөн мананы хаа нэгтээгээс хашгична.

Харри төвлөрөхийг хичээв.

- Тэгэхээр чамд тахир загалмайны дүрс байна ... гээд Харри сурах бичиг рүүгээ бөхийгөөд,

- Энэ бол харамсалтай нь чамайг «гай зовлонгийн сорилт» хүлээж байгаагийн тэмдэг. Аа бас нар байх шиг санагдаж байна. Гэтэл нар бол эсрэгээрээ

«томоохон баяр хөөр» юм байна ... Ойлгомжтой чи удахгүй зовж шаналахын зэрэгцээ баяр хөөрийг мэдрэх нь ... гэв.

- Минийхээр чи билгийн мэлмийгээ шалгахад илүүдэхгүй шүү гэж Рон хэлэхэд тэд хоёул инээлдэхдээ профессор тэдний зүг харж байхыг ажиглав.

- Одоо миний ээлж гээд Рон Харригийн аягыг духаа үрчийлгэн харж,

- Бортгон малгайтай төстэй хар дүрс байна. Магадгүй чи ид шидийн яаманд ажиллах юм болов уу ... гэв.

Тэр цайны аягыг эргүүлэн өөр өнцгөөс харлаа.

- Гэхдээ энэ талаасаа царсны боргоцойтой адилхан харагдаж байна. Алив энэ юуны тэмдэг болохыг харцгаая гээд тэр онгорхой хуудсан дээгүүр хуруугаа гүйлгэснээ,

- «Олз ашиг, гэнэтийн алт мөнгө». Сайн байна, чамайг надад зээлдүүлнэ гэж найдья. Энд бас нэг юм байна гээд Рон аягыг ахин эргүүлээд,

- Ямар нэгэн амьтантай төстэй дүрс харагдаж байна. Хэрвээ үүнийг толгой гэвэл ... энэ усны үхэртэй ... үгүй ээ хоньтой төстэй юм байна ... гэлээ.

Харри писхийгэл инээд алдахад профессор Трелони эргэж харав.

- Алив би харья гэж тэр Ронд зэмлэнгүй хэлээд Харригийн аягыг шүүрэн авлаа.

Бүх анги түүний тайлбарыг хүлээн чимээгүй болов.

Профессор аягыг цагийн зүүний дагуу эргүүлэн доторхийг нь анхааралтай харав.

- Энэ бол шонхор шувуу ... хүү минь, чамд үхлийн аюултай дайсан байна.

- Гэхдээ хүн бүр л үүнийг мэддэг шүү дээ хэмээн Гермiona чанга шивнэхэд профессор Трелони түүн рүү том шилнийхээ цаанаас нэвт харлаа.

- Тиймээ бүгд мэдэж байгаа. Бүгд л Харриг Хэцүү нэртийн эсрэг гэдгийг мэддэг шүү дээ.

Харри, Рон хоёр Гермionaг гайхах багдах зэрэгцсэн өнгөөр харлаа. Гермiona хэзээ ч багштай ийм өнгөөр ярьж байсангүй. Профессор Трелони юу ч хэлсэнгүй. Тэр том нүдээ Харригийн аяганд ойртуулан үргэлжлүүлэн эргүүлээд,

- Бороохой ... энэ бол дайралт гэсэн үг. Бурхан минь, ямар золгүй аяга вэ! гэлээ.

- Минийхээр бол бүрх малгай л байсан юмдаа гэж Рон итгэлгүйхэн бувтнажээ.

- Гавлын яс ... зам дээр чинь аюул байна, хүү минь ...

Бүгд профессор Трелони аягыг сүүлчийн удаа эргүүлээд хашгирахыг амьсгаа даран харав. Тэр агшинд шаазан хагарах чимээ гарч Невилл ахиад нэг аяга хагалж байлаа. Профессор Трелони хамгийн ойрын суудал дээр унаж нүдээ анин зүрхээ гараараа дарлаа.

- Хонгор хүү минь, хөөрхий хүү минь ... Үгүй ээ, миний уяхан зүрх чимээгүй байхыг шаардаж байна ... Надаас бүү асуугаарай ...

- Та юу харсан юм бэ, профессор? гэж Дин Томас асуулаа.

Харри, Рон хоёрын ширээн дээр байсан аягыг харахын тулд бүх ангиараа суудлаасаа бослоо.

- Хүү минь. Чамд Үл өршөөл байна гэж профессор том нүдээ нээгээд хэлэв.

- Юу гэнээ? гэж Харри ойлгосонгүй асуулаа.

Зөвхөн тэр ч ойлгосонгүй бишээ. Дин мөрөө хавчиж, Лавандагийн царайд гайхширсан өнгө тодорч, бусад нь айсандаа гараараа амаа дарлаа.

- Үл өршөөл, хүү минь! Үл өршөөл! гэж профессор Трелони юу ч ойлгоогүй

Харрид хандан хашгираад,

- Оршуулгын газар орогнодог аврага том нохойны дүрстэй хий үзэгдэл! Хонгор хүү минь, энэ бол үхлийн хамгийн аймшигтай шинж тэмдэг байгаа юм.

Харригийн зүрх түгшчээ. Флориш Блоттс дэлгүүрт байсан номын хавтсан дээр ч, Магнолийн гудамжинд ч тэр нохой харагдсан шүү дээ. Лаванда Браун амаа гараараа дарлаа. Бүгдийн харц Харри дээр тусав. Гермiona профессор Трелонигийн сууж байсан сандлын араас босоод,

- Би үүнийг Үл өршөөлтэй адилхан гэж бодохгүй байна хэмээн хатуу өгүүлэв. Трелони охин руу дургүйцсэн байртай харав.

- Ингэж хэлж байгаад минь уучлаарай, хонгор минь. Гэвч би чиний эргэн тойронд байгаа сул аура эргэлдэж байгааг мэдэрч байна. Ирээдүйд хүрэхэд их бага авхаалж самбаа шүү.

Симус Финниган толгойгоо сэгсэрлээ.

- Энэ талаасаа харахад Үл өршөөлтэй төстэй санагдаж байгаа юм. Харин эндээс нь харвал гээд тэр зүүн тийш эргүүлэн,

- Илжигтэй төстэй болж байна гэлээ.

- Миний удахгүй үхэх эсэхийг таахаа больж үзээч! гэж биеэ барьж тэсэхээ больсон Харри гэнэт дуу алдав. Одоо хэн ч түүн рүү харахыг зориглохгүй байх шиг санагдана.

- Өнөөдрийн хичээлийг дуусгах цаг болжээ. Авсан зүйлсээ буцааж байранд нь тавиарай гэж Трелони сулхан хоолойгоор хэлэв.

Сурагчид цайны аягаа чимээгүйхэн байранд нь тавиад сурах бичгээ цуглуулан хийж цүнхээ хаалаа. Тэр ч байтугай Рон хүртэл Харригийн харц руу харахыг зориглохгүй байлаа.

- Дараа уулзацгаая, хүүхдүүд минь. Та нарт амжилт хүсье. Харин, Невилл чи дараагийн удаа хоцрох болно. Тиймээс хичээлээ гүйцэхийн тулд хичээж ажиллаарай.

Андууд чимээгүйхэн олсон шатаар буугаад профессор МакГонагаллын хувиргалын хичээлд яарцгаав. Тэд ангиа удтал хайх хэрэг гарсан ч мэргэ төлгийн хичээлээс эрт гарсан учир хоцорсонгүй.

Харри ангийн хамгийн ард суудал сонгон авахдаа галаар төөнөж байгаа юм шиг харцнуудыг мэдэрчээ. Бүх ангиараа түүнийг одоохон унаад үхчих юм шиг ширтэж байлаа. Тэр профессор МакГонагаллын анимагуудын (амьтан болон хувирч чаддаг шидтэн) тухай яриаг бараг сонссонгүй. Тэр ч байтугай түүнийг бүгдийн нүдэн дээр нүдээ тойрсон толботой судалтай муур болон хувирсныг ч харсангүй.

- Өнөөдөр, та нар чинь яагаа вэ? гэж профессор МакГонагалл бөглүүхэн тасхийсэн чимээ гарган ердийн төрхөндөө ороод асуулаа.

- Хэдийгээр чухал биш хэдий ч миний хувиралт алга ташилтгүй өнгөрсөн явдал хэзээ ч тохиолдож байгаагүй юм.

Тэгтэл бүгдийн харц ахиад л Харри дээр тусав. Гермiona гараа өргөв.

- Профессор, бидний эхний хичээл мэргэ төлгө байсан бөгөөд цайны навч уншиж сурсан юм. Гэхдээ ...

- Аан энэ л байж! Тэгвэл бүх зүйл ойлгомжтой. Хатагтай Грэйнджер цаашаа ярих хэрэггүй дээ. Энэ жил та нарын хэн чинь үхэх вэ? гэж тэр хөмсгөө зангидан хэллээ.

Ахиад л чимээгүй болов.

- Би гэж эцэст нь Харри хэллээ.

- За яахав! Тэгвэл мэдэж ав, Поттер. Сивилл Трелони энэ сургуульд ирсэн цагаасаа хойш жил болгон удахгүй үхэх нэг сурагчийг нэрлэдэг болоод удаж байгаа юм. Гэхдээ одоог хүртэл тэдгээрийн хэн нь ч үхээгүй байна. Үхлийн шинж тэмдгийг харах нь түүний ангитайгаа танилцах дуртай арга юм. Хэрвээ энэ худлаа байсан бол би хэзээ ч мэргэжил нэгтнийхээ талаар муу үг ярихгүй

байсан билээ гэж МакГонагалл багш Харриг харцаараа өрөмдөн хэлээд чимээгүй болоход хамрынх нь үзүүр цайрлаа. Тэгснээ,

- Мэргэ төлөг бол ид шидийн хамгийн тодорхой бус ухаан. Би үүнийг тэвчиж чаддаггүйгээ та нараас нуух юун. Жинхэнэ ирээдүйг харагчид ховорхон тохиолдох хэдий ч профессор Трелони бол ... гээд профессор МакГонагалл ахиад чимээгүй болсноо Харрид хандан ердийн өнгөөр,

- Та сайн харагдаж байна, Поттер. Гомдох хэрэггүй шүү, би таныг гэрийн даалгавараас чөлөөлөхгүй. Гэхдээ үхчихвэл заавал хийх шаардлагагүй гэдэгт бүү эргэлзээрэй гэлээ.

Гермиона инээд алдав. Харри ч дээрдэхээ мэдэрчээ. Мансуурам үнэртэй цайны өрөөнд улаан өнгийн гэрэлд ирээдүйг зөгнөн хэлэхээс айх хэрэггүй юм байна. Гэсэн ч айдас өдрийн дунд хүртэл байлаа. Профессор МакГонагаллын үг бүгдийг тайтгаруулж чадаагүй бололтой. Рон зүүн дээр суусан юм шиг болж, харин Лаванда гэнэтхэн,

- Гэхдээ Невилл цайны аягыг хагалсан биз дээ! Үүнийг яаж тайлбарлах болж байна гэв.

Хувиргалын хичээлээ дуусгаад тэд үймж бужигнасан олонтой нийлэн Их танхимд үдийн хоол идэхээр явав.

- Рон, сэргэ л дээ. Чи профессор МакГонагаллын хэлсэн үгийг дуулсан биз дээ гээд Гермиона жигнэсэн махыг түүний зүг түлхэв.

Рон тавагтай махыг урдаа тавиад сэрээгээ авсан ч идсэнгүй.

- Харри чамд хаа нэгтээ том хар нохой харсан явдал тохиолдоогүй биз? гэж тэр аяархан хоолойгоор чухалчлан асуув.

- Тохиолдсон шүү. Би түүнийг Дурслийнхаас зугтсан тэр шөнө харсан гээд Харри толгой дохилоо.

Рон сэрээгээ чимээтэй унагачихлаа.

- Магадгүй ямар нэгэн тэнэмэл нохой байсан биз гэж Гермиона тайван хэлэв. Рон түүнийг галзуурсан аятай харлаа.

- Гермиона хэрвээ Харри үл өршөөлийг харсан бол ... их муу зүйл дээ. Манай авга ах Билиус түүнийг харсан хойноо хорин дөрвөн цагийн дараа үхчихсэн юм.

- Тохиолдлоор давхацсан биз гээд Гермиона өөртөө хулууны шүүс аягаллаа.

- Чи юуны тухай ярьж байгаагаа мэдэхгүй байна! Ихэнхи шидтэнгүүд Үл өршөөлийг хараад айснаасаа болж үхдэг юм гэж Рон уурслаа.

- Учир нь үүнд л байхгүй юу гэж Гермиона дийлсэн байдалтай хэлээд,

- Тэд Үл өршөөлийг хараад айсандаа үхсэн байна. Үл өршөөл үхлийг зөн биш харин түүний шалтгаан болж байна. Одоо Харри бидэнтэй хамт байгаагийн учир бол тэр хар нохой хараад үхэхээр тэнэг биш гэв.

Рон ямар нэгэн үл ойлгогдох юм бувтнаснаа Гермиона руу муухай харав. Харин Гермиона шинэ тооны сурах бичгээ гаргаж ирээд ваартай хулууны шүүс түшүүлэн тавингаа,

- Минийхээр мэргэ төлгийн хичээл бол ямар ч тодорхойгүй юм. Хэтэрхий их тааварлах зүйлтэй гэж хуудас эргүүлэн хэллээ.

- Үл өршөөл аяганд тодхон байсан шүү дээ гэж Рон дүрсхийв.

- Харин чи хичээл дээр үүнд итгэлгүй байсан даа. Харрид усан үхэр ч юмуу хонь гэж хэлээ биз дээ гэж Гермиона хүйтнээр хэллээ.

- Профессор Трелони чамайг сулхан ауратай гэж хэлсэн! Чи зүгээр л ямар нэг зүйл муу тал руугаа өөрчлөгдөхөд дургүй.

Сүүлчийн үг Гермionaг уурлууллаа. Тэр сурах бичгээ чанга хаагаад ширээн дээр тасхийтэл тавихад тавган дээрх мах, лууван зүг бүр тийшээ нисэв.

- Хэрвээ мэрэг төлгийн хичээл дээр ахин цайны навчаар үхлийн зөнг харахыг заах юм бол би тийшээ явахгүй байсан нь дээр. Энэ бол миний дуртай тооны хичээлтэй харьцуулахад зүгээр л дэмий зүйл.

Тэр цүнхээ шүүрч аваад явчихлаа.

Рон түүний араас хөмсөг зангидан хараад,

- Тэр сая юуны тухай хэлсэн бэ? Тэр тооны хичээлд суугаагүй байгаа шүү дээ гэв.

Хоолны дараа цэвэр агаарт гарах таатай байлаа. Өчигдөрийн борооны дараа тэнгэр цэлмэж цайвар саарал өнгөөр сүлэгдэн, чийгтэй ногоо хөлийн дор шалчгана. Андууд шидэт амьтан арчлах анхны хичээлдээ явцгаав.

Рон, Гермiona хоёр хоорондоо дуугарсангүй. Харри ч мөн адил чимээгүй байв. Тэд нуга дундуур Хориотой ойн цоорхойд байдаг Хагридын овоохой руу явцгаалаа. Урд нь хэтэрхий сайн танил нуруу харагдав. Тэд Слизеринийхэнтэй хоёр цаг хичээллэх юм байна. Малфой ямар нэг юмны тухай хөгжилтэй ярьж Крэбб, Гойл хоёр хөхрөлдөнө. Түүний тухай ярьж байгаа гэдэгт Харри огтхон ч эргэлзсэнгүй.

Хагрид сурагчдыг овоохойныхоо урд хүлээж байв. Тэр сохор номины арьсан дээлтэйгээ зогсоод хөлд нь анч нохой Соёт байлаа. Энэ түүний анхны хичээл болохоор тэсч ядсан байртай харагдана.

- Алив хурдлаарай! гэж тэр сурагчдыг харангуугаа хашгираад,

- Жинхэнэ баяр баясгаланг өнөөдөр үзүүлнэ ээ! Би та нарт ямар хичээл бэлтгэсэн гээч! Одоохон харна. Бүгд миний хойноос! гэв.

Хагрид тэднийг Хориотой ойн зүг дагуулах нь гэсэн бодлоосоо Харри давхийн цочжээ. Ойн дундах зугаалга түүний хувьд хүндхэн сорилго болсныг амьдралынхаа эцэс хүртэл мартахгүй биз. Гэвч Хагрид тэднийг модны захаар дагуулан явсаар таван хормын дараа уужим хашаа бүхий ойн цоорхойд аваачив. Тэнд хэн ч байсангүй.

- Бүгдээрээ хашаа тойроод зогсоцгоо! Бүгдийг ... сайн харахын тулд. Харин одоо хамгийн түрүүнд хийх ажил бол номоо онгойлгох ...

- Юу-у? Яаж онгойлгох юм бэ? гэж Малфой сунжирсан хоолойгоор хүйтнээр хэлэв.

- Юу гэнээ? гэж Хагрид ойлгосонгүй.

- Бид номоо яаж онгойлгох юм бэ? гэж Малфой давтав.

Тэр урт уяагаар чангахан хүлсэн «Мангасуудын тухай аймшигт ном»-ыг гаргаж ирлээ. Бусад нь ч гэсэн аюултай номоо мөн адил тэгсэн харагдана. Зарим нь Харрийн адил бүсээрээ баглаж, олонхи нь цүнхэндээ зайгүй чихэж, хэн нэг нь аврага том хавчаараар хавчсан байлаа.

- Хэн ч ... хэн ч онгойлгож үзээгүй юм уу? гэж Хагрид урам хугаран асуулаа. Бүгдээрээ толгойгоо сэгсрэв.

- Энэ чинь маш амархан зүйл шүү дээ. Та нар түүнийг илэх хэрэгтэй байсан юм гэж Хагрид жирийн зүйлийн талаар ярьж байгаа аятай хэлээд,

- Харцгаагаарай гэлээ.

Тэрбээр Гермionaгийн сурах бичгийг аваад наадаг туузаас нь салгав. Сурах бичиг Хагридын хурууг хазах гэж оролдсон ч ойн сахиул аврага том долоовор хуруугаараа илбэж амжив. Ном чичирснээ алган дээр нь нээгдэв.

- Өө, бид ямар тэнэг юм бэ! Ердөө л түүнийг илэх хэрэгтэй байж! Харин бид мэдээгүй байдаг гэж Малфой басамжилсан өнгөөр хэллээ.

- Би ... би ... үүнийг хөгжилтэй гэж бодсон юм гэж Хагрид хэлээд Гермiona руу харлаа.

- Өө, маш хөгжилтэй байна! Бид номоо нээх гэж оролдоод гараа хазуулах нь сайхан тоглоом байна даа гэж Малфой элэглэв.

- Амаа тат Малфой гэж Харри аяархан хэллээ.

Хагрид золгүй төрхтэй харагдаж байсан болохоор түүний анхны хичээлийг сайн болоосой гэж Харри хүслээ.

- За яахав ... тэгвэл. Одоо та нар ... сурах бичгээ ... мэддэг боллоо. Гэхдээ хамгийн гол нь шидэт амьтад шүү дээ. Яваад одоохон аваад ирье. Хүлээж байгаарай ...

Ойн сахиул ой руу ороод мододын цаагуур түргэн алга боллоо.

- Бурхан минь, ийм газар ноход л ирдэг байх гэж Малфой дуу алдаад,

- Энэ дүйнгэ амьтан биднийг сургах юм гэнээ! Би энэ тухай эцэгтээ хэлэхэд л тэр дор нь ...

- Амаа тат, Малфой гэж Харри давтлаа.

- Болгоомжтой, Поттер. Ард чинь Дементор байна!

- Ёо-ёо-о! гэж Лаванда хашгираад хашааны нөгөө өнцөг рүү заав.

Тэгтэл тэдэн рүү ойролцоогоор арван хоёр хамгийн хачирхалтай амьтан хатирсаар ирж байгаа үзэгджээ. Үүнтэй төстэй зүйлийг Харри амьдралдаа хэзээ ч харж байсангүй. Их биений хойд хэсэг нь морины сүүлтэй боловч, урд талдаа жигүүртэй бөгөөд аварга том бүргэдийн толгойг санагдуулам ган хошуу гялалзсан шар нүдтэй ажээ. Урд хөлийнх нь хагас тохой урт хумс жинхэнэ аллагын зэвсэг байлаа. Амьтан болгоны хүзүүнд зузаан арьсан хүзүүвч байснаас гадна жолооных нь оронд урт гинж байлаа. Жолооны үзүүрээс Хагрид аварга том гараараа зуурч шидэт амьтдын араас чирэгдэж байлаа.

- Тийшээгээ! гэж Хагрид орилоод гинжийг угзчин амьтдыг сурагчдын зогсож байсан зүг рүү чиглүүлэв. Хагридыг амьтадтайгаа ойртонгуут сурагчид болгоомжлон ухрав.

- Танилц! Гиппогриф! Сайхан амьтад байгаа биз! гэж ойн сахиул баясгалантай дуу алдав.

Харри түүний бодлыг сайн ойлгож байлаа. Хагас морь, хагас бүргэд төрхтэй амьтдыг хараад төрсөн цочирдол бахадсан төрхөөр түргэн солигдов. Тэд толигор өд сөд гялалзсан их биетэй агаад хар саарал, боронзон хүрэл, ягаавтар буурал, элгэн хүрэн, бэхэн хар гээд л янз бүрийн өнгөтэй ажээ.

- За, ямар байна даа? гэж Хагрид гараа үрчин тэднийг баяртайгаар тойруулан хараад,

- Хүсвэл ойртож болно шүү гэлээ.

Харри, Рон, Гермиона гурваас өөр хэн ч үүнийг хүссэнгүй. Андууд маань хашаанд болгоомжтой ойртлоо.

- Хамгийн түрүүнд санаж авах зүйл гэвэл тэд бардам, гомдомтгой амьтад.

Хэзээ ч түүнийг доромжилж болохгүй. Учир нь энэ та нарын хийсэн хамгийн сүүлийн зүйл ч байж болно.

Малфой, Крэбб, Гойл нар сонсолгүй ямар нэг юмны тухай аяархан ярилцаж байлаа. Магадгүй хичээлийг тасалдуулахаар бэлтгэж байгаа байх гэж Харри түгшин бодлоо.

- Гиппогриф бүгдийг өөрийнхөөр хүслээр хийдэг бөгөөд ёс журмыг сахих дуртай амьтан. Түүнд ойртоод мэхийн ёсол. Тэгээд хүлээх хэрэгтэй. Түүнийг хариу бөхийвөл илж болно. Хэрвээ бөхийхгүй бол түргэн холдох хэрэгтэй. Түүний хумс их хурц шүү. За тэгэхээр, хэн түүнтэй танилцахыг хүсч байна?

Сурагчид хашаанаас алхам ухрав. Тэр ч байтугай гурван найзууд маань хүртэл далавчтай амьтанд ойртохыг хүссэнгүй. Гиппогриф хэрцгий толгойгоо сэжин хүчирхэг далавчаа шилгээх аж. Тэдэнд гинжтэй байх нь таалагдахгүй байгаа бололтой.

- Хэн ч хүсэхгүй байна гэж үү? гээд Хагрид царайчилсан өнгөөр харлаа.

- Би хүсч байна гэж Харри шийдлээ.

Ард хэн нэгний сэтгэл түгшин амьсгаадах чимээ гараад Лаванда, Парвати хоёр зэрэг шивнэлээ.

- Харри үүнийг бүү хий. Цайны навчийг санаж байгаа биз дээ! Харри сонсоогүй дүр эсгэн хашаа руу авирлаа.

- Сайн байна Харри! Би чамайг Клювокрылд таалагдана гэдэгт итгэлтэй байна гэж Хагрид хашгирлаа.

Тэр саарал өнгөтэй гиппогрифийг угзчин бусдаас нь холдуулаад арьсан хүзүүвчийг нь тайлав. Сурагчид хашааны гадаа амьсгаа даран хүлээхэд, Малфойн нүд хорсолтойгоор ониллоо.

- Тайван бай, Харри. Харааны холбоо тогтоохын тулд түүний нүд рүү шууд харах хэрэгтэй. Цавчихгүй байхыг хичээгээрэй. Гиппогрифүүд байнга цавчаад байдаг хүнд итгэдэггүй юм.

Харрийн нүдэнд дорхноо ус дүүрээд ирсэн ч цавчихгүй байхыг хичээв. Клювокрыл том хурц хошуутай толгойгоо Харри руу эргүүлээд догшин шаргал нүдээрээ ширтлээ.

- Сайн байна, Харри. Сайн байна ... одоо мэхийн ёсол гэж Хагрид хэлэв.

Харри хүзүүгээ гиппогрифийн хурц хошууны өмнө тавьж өгөхийг хүсэхгүй байсан боловч хийлээ. Түргэн бөхийгөөд амьтан руу харав.

Гиппогриф хөдөлсөнгүй ихэмсгээр үргэлжлүүлэн ширтсээр байлаа.

- Харри! Алхам ухраарай, түргэн гэхдээ огцом биш ...

Тэгтэл Харригийн гайхлыг төрүүлсэн явдал болж гиппогриф өвдөө нугалаад эргэлзээгүй бөхийн ёслов.

- Сайн байна, Харри! Одоо түүн рүү ойртож хошууг нь илж болно! гэж Хагрид хөөрөн хэлэв.

Харрийн хувьд хашааг орхих нь хамгийн том шагнал байсан боловч гиппогриф руу алгуур дөхөн гараа сунгав. Тэрбээр хошууг нь зөөлхөн алгадахад Гиппогриф залхуутайхан тааламжтай нүдээ анилаа.

Урам хугарсан Малфой болон түүний андуудаас бусад бүх хүн алга ташив.

- Сайн байна, Харри. Би чамайг түүнийг унаж болно гэж бодож байна!

Гэхдээ энэ арай дэндлээ! Харри шүүрэн дээр нисч чадах билээ. Харин гиппогриф шүүртэй харьцуулахад том ялгаатай байлаа.

- Дээшээ авирч гараад далавчин дунд нь суугаарай. Өднөөс нь зуурахгүй байхыг бодоорой. Тэр үүнд дургүй шүү.

Харри хөлөө далавчин дээгүүр нь тавиад гиппогрифын нуруун дээр үсрэн суулаа. Клювокрыл босов. Эргэн тойрон битүү өд байсан болохоор Харри юунаас барихаа мэдэхээ байжээ.

- Урагшаа! гэж Хагрид тушаагаад Клювокрылын бөгсөн дээр алгадав.

Гэнэтхэн Харригийн хоёр талд дөрвөн метр урт далавч дэлгэгдэхэд тэнгэрт хөөрөхөөс өмнө арайхийн хүзүүнээс нь зуурч амжлаа. Тиймээ, шүүрээр нисэхтэй адилгүй юм. Гэхдээ Харри алиныг нь илүү дээрд үзэхээ мэдэж байв. Гиппогрифийн аварга том жигүүр дэвэхдээ өвдгийг нь эвгүй цохин одоохон унагах гэж байгаа мэт санагдана. Гилгэр зөөлөн өд сөдөнд хуруу нь гулгаж байсан ч «Нимбус-2000» шүүрээ барьдаг шигээ чанга зуурч зүрхэлсэнгүй. Тэр гиппогрифийн нуруун дээр урагш хойш шидэгдэх зуураа далавчны дэвэлтийг нь мэдэрч байв.

Клювокрыл хашаан дээгүүр тойрч нисэн тэнгэрт дүүлснээ газар луу шунган буухад Харри юунаас илүүтэй айжээ. Тэр гиппогрифын торго шиг гөлгөр хүзүү рүү бөхийн арай л урагшаа уначихсангүй тэслээ. Тэр агшинд пид падхийх чимээ гарч дөрвөн хөлөөрөө ширүүн газардав. Харри арайхийн тогтоод хөл дээрээ босов.

- Сайн ажиллаа, Харри! гэж Хагрид бахдан орилоход Малфой, Крэбб, Гойл гурваас бусад бүх хүн алга ташлаа.

- За, өөр хэн үүнийг хүсч байна?

Харрийн амжилтанд урам орсон ангийхан нь болгоомжтойгоор хашаа руу авирцгаав. Хагрид гиппогрифын уяаг нэг нэгээр суллаж удалгүй бүгд гайхалтай амьтантай танилцлаа. Хөвгүүд, охид сандрангүй мэхийн ёсолж, Невилл өвдөг сөгдөхийг хүсэхгүй байгаа нэгэнд хэд дахин хүрч очих хэрэг гарав. Рон, Гермiona хоёр илгэн хүрэн гиппогрифийг илэхийг Харри холоос зогсоод харж байлаа.

Малфой дагалдагчидтайгаа Клювокрылийг сонгохоор шийджээ. Клювокрыл Малфойд хариу ёслоход тэр хошууг нь алгадаад басамжлангуй харав.

- Энэ чинь маш амархан юм гэж тэр Харрид сонсуулахын тулд үгээ зөөн хэлээд,

- Поттер үүнийг чадсан болохоор би үүнд эргэлзээгүй л дээ. Чамайг аюулгүй гэдэгт мөрийцсөн ч болох юм, тийм үү? Аварга том үзэшгүй адгуус минь гэв.

Хормын төдийд ган хумс гялсхийхэд Малфой муухай ориллоо. Хагрид гомдоогч руу ахин цохилт өгөхөөр дайрах Клювокрыл руу ухасхийж хүзүүвчийг нь зүүлээ. Малфой ногоон дээр эвхрэлдэн хэвтээд жанч нь хурц улаан цусны толбонд будагджээ.

- Би үхэж байна! Тиймээ би үхэж байна! Харж байна уу, тэр намайг алсан! гэж

Малфой чанга ёолоход айсан хүүхдүүд тойрон хүрээлэв.

- Чи үхэхгүй! гэж цонхийн цайсан Хагрид хэлээд,
- Хэн нэгэн надад туслаач. Түүнийг эндээс холдуулах хэрэгтэй байна гэв.

Гермиона хаалгыг түргэн нээхэд Хагрид Малфойг тэврэн гарлаа. Тэднийг хажуугаар нь өнгөрөхөд Харри Малфойн гар дээр урт гүнзгий шарх байхыг харав. Шархнаас ногоон дээр цус дуслах аж. Хагрид түүнийг тэвэрсэн чигтээ шилтгээн руу гүйгээд явчихлаа.

Айж чичирсэн сурагчид шилтгээн руу алгуурхан буцав. Слизеринийхэн Хагридыг хараацгаана.

- Түүнийг даруйхан халах хэрэгтэй! гэж Пэнси Паркинсон нулимс мэлтэлзүүлэн хэлэв.
- Малфой өөрөө буруутай! гэж Дин Томас Хагридыг өмөөрлөө. Крэбб, Гойл хоёр булчинлаг гараараа сүрдүүлэн заналхийлэх аж. Бүгд чулуун шатаар өгсөн хоосон танхимд орцгоов.
- Явж түүнийг хэр байгааг үзье! гэж Пэнси хэлээд бүгдийн нүдэн дээр гантиг шатаар дээшээ гүйж одов.

Үлдсэн Слизеринийхэн Хагридын тухай ярилцаар доошоо бууж газар дорхи зочны өрөө лүүгээ явлаа. Харри, Рон, Гермиона гурав цамхаг руугаа яарав.

- Та нар юу гэж бодож байна? Түүний бүх зүйл хэвийн болов уу? гэж Гермиона түгшин асуулаа.
- Мэдээж шүү дээ. Хатагтай Помфри тийм шархыг хормын дотор эмчилнэ гэж Харри хэлжээ.

Өнгөрсөн жил тэр профессор Туг үсийн шившлэгийн дараа Харриг гайхамшигтайгаар хөл дээр нь босгосон билээ.

- Хагридын анхны хичээлийн хувьд үнэхээрийн муу зүйл боллоо доо. Хараад байгаарай, Малфой энэ түүхийг орхихгүй нь лавтай гэж Рон сэтгэл түгшин хэлэв.

Тэд Их танхимд оройн хоолны үеэр түрүүлэн ирэхдээ Хагридыг харна гэж найдсан ч тэр байсангүй.

- Түүнийг энэ бүхний төлөө хөөх болов уу? гэж Гермиона сэтгэл зовнин хэлээд үхрийн мах, бөөртэй хуушуурыг амандаа ойртуулсангүй.
- Үгүй байлгүй дээ гэж Рон хэлсэн ч мөн адил юу ч идсэнгүй.

Харри Слизериний ширээнийхэн юу хийж буйг ажиглав. Крэбб, Гойл тэргүүтэй хэсэг хүмүүс гүнзгий яриа өрнүүлэх нь Малфойн хэрхэн шархадсан тухай өөрсдийн түүхээ зохиож байгаа бололтой.

- Ямар ч атугай анхны өдрийн хичээлийг сонирхолгүй өнгөрсөн гэж хэлж болохгүй нь гэж Рон гунигтай хэлэв.

Тэд хоолны дараа зочны өрөөндөө орж профессор МакГонагаллын өгсөн гэрийн даалгаварыг хийхээр зэхлээ. Гэвч ажил хэрэг урагшилсангүй гурвуулаа цонх руу очив.

- Хагридын цонхонд гэрэл асчихаж гэж Харри гэнэтхэн хэлэв.

Рон цагаа харлаа.

- Хэрвээ бид яарвал түүнтэй уулзаж чадах байх. Бас ч гэж эрт байна шүү дээ.

- Мэдэхгүй л дээ гэж Гермiona удаанаар хэлээд Харри руу харав.

- Намайг сургуулийн талбай дотуур явахыг хэн ч хориглоогүй. Сириус Блэк Дементоруудын хамгаалалтыг нэвтрэн орж ирэх боломжгүй гэж Харри түүний харцыг ойлгоод хэллээ.

Тэгээд гурвуул сурах бичгээ хураагаад хөргөн нүхээр гарч үүдний зүг хөдлөв. Тэд зөв алхам хийж байгаа гэдэгтээ итгэлгүй байсан ч аз болоход хэнтэй ч тааралдсангүй.

Өтгөн чийгтэй ногоо үдшийн бүрэнхийд харлан харагдана. Тэднийг овоохойны үүд рүү очоод цохиход, дотроос «Орцгоо!» гэх сөөнгө хоолой сонсогдлоо.

Хагрид цамцтайгаа сойздож цэвэрлэсэн ширээний ард суугаад анч нохой Соёт өвдөг дээр нь толгойгоо тавьжээ. Тэр согтуу байгаа гэдэг нь ганц харахад ойлгогдов. Ширээн дээр түүний урд хувин шиг том цагаан тугалган аяга тавиаастай байлаа.

- Дээд амжилт ... э-э ... тогтоолоо. Над шиг ганц өдрийн хугацаатай багшилсан хүн урьд нь хэзээ ч байгаагүй юм гэж тэр гурван андыг таниад хэллээ.

- Хэн ч чамайг халаагүй шүү дээ, Хагрид! гэж Гермiona яаран хэлэв.

- Одоохондоо халагдаагүй байна гэж тэр золгүй дуугараад аягатайгаас том балгаснаа,

- Гэхдээ энэ бол цаг хугацааны асуудал ... Малфойд тохиолдсон зүйлийн дараа ... гэв.

- Тэр яаж байна? Шарх нь тийм хүнд биш юм шиг санагдсан гэж Рон бүгдийг суусан хойно асуулаа.

- Хатагтай Помфри чадах бүхнээ хийнэ гэсэн. Харин тэр боолттой хэвтээд үхэж байна гэж чангаар орилон ёолоод байсан гээд ойн сахиулын толгой бөхийлөө.

- Баашилж байгаа юм. Хатагтай Помфри юуг ч эмчилж чадна. Тэр өнгөрсөн жил миний ясны хагасыг ургуулсан. Малфой ялааг заан болгон өсгөн ярьж байгаа биз гэж Харри хэллээ.

- Сургуулийн захиргаанаас надад анхааруулсан ... Тэд намайг том зүйлээс эхлэх хэрэггүй байсан гэж хэлсэн. Гиппогрифээс эхлэх нь эртдэнэ ... Флоббер өтнүүдээс ч юмуу ... эсвэл өөр ... Анхны хичээл минь ... сайн болоосой гэж хүссэн юм сан ... Миний алдаа болж ...

- Ямар ч тийм зүйл болоогүй. Малфой өөрөө буруутай гэж Гермiona хатуу хэлэв.

- Бид гэрчилэх болно. Чи гиппогрифийг доромжлох юм бол дайрдаг гэж хэлсэн. Харин Малфой энэ үед сонсоогүй. Бид Дамблдорт бүгдийг байснаар нь хэлэх болно гэж Харри нэмэрлэв.

- Тиймээ, санаа зовох хэрэггүй дээ Хагрид. Бид чамайг дэмжинэ гэж Рон андуудтайгаа нэгдлээ.

Хагридын цох шиг хар нүдэнд нулимс мэлтэрчээ. Тэр Харри, Рон хоёрын ясыг шажигнатал чанга тэврэв.

- Хагрид, миний бодлоор чи ахиж уух хэрэггүй байх гэж Гермiona хэлээд ширээн дээрх аягыг аван гадагшаа гарч асгалаа.

- Магадгүй, түүний зөв байх гэж Хагрид сөөнгөтөн хэлээд Харри, Рон хоёрыг тавихад тэд найгаснаа хавиргаа бүртгэж үзэв. Ойн харуул маань суудлаасаа босоод ганхсаар Гермionaг дагалдан гарлаа. Гадаа чанга цалгилах чимээ сонсогдов.

- Тэр тэнд юу хийгээд байна? гэж Харри сэтгэл түгшин асуухад,

- Торхтой усанд толгойгоо дүрж байна хэмээн хоосон аягатай эргэн ирсэн Гермiona хэлэв.

Хагрид нойтон урт үс сахалтай эргэж ирээд нүднийхээ усыг арчив.

- Ингэсэн нь дээр гэж тэр хэлээд толгойгоо нохой шиг сэгсрэн бүгдийг шалба норгож орхилоо.

- Сонсооч, та нар над дээр ирсэн чинь сайн хэрэг болж, би үнэхээр ...

Хагрид гэнэтхэн таг болж Харриг ширтсэнээ сая л түүний байгааг ойлгов бололтой.

- Чи энд юугаа бодож ирээ вэ, аан? Чи харанхуй болсон хойно гадуур тэнэж болохгүй, Харри! Харин та хоёр! Түүнийг яаж авчирч зүрхлэв! гэж орилоод хөл дээрээ үсрэн босов.

Тэрбээр Харригийн гарнаас зуураад үүд рүү чирэхдээ,

- Явъя! Би чамайг сургууль руу чинь хүргэж өгнө. Ахиж над дээр харанхуй болсон хойно бүү ирээрэй. Би үүнийг зөвшөөрөхгүй гэж уурсан хэлжээ.

БҮЛЭГ 7: ХУВЦАСНЫ ШҮҮГЭЭН ДЭХ БОГГАРТ

Пүрэв гариг хүртэл Малфой ирээгүй л байв. Дөрөв дэх өдрийн өглөө Слизерин болон Гриффиндорынхон уусмалын хоёр хичээл хамт орлоо. Малфой газар дорхи өрөөнд үхлийн аюулт тулалдаанаас баатарлагаар амьд үлдсэн хүн шиг ихэмсгээр орж ирэхдээ шархдсан баруун гараа боолтоор боожээ. Харригийн бодлоор тэр зүгээр л жүжиглэж байлаа.

- Гар чинь ямар байна даа, Драко? Өвдөж байна уу? гэж Пэнси Паркинсон санаа тавин асуув.

- Өвдөж байна гэж Малфой хэлээд баатарлаг царай гарган үрчийв. Гэвч Харри түүнийг Пэнсигийн араас Крэбб, Гойл хоёр луу ирмэхийг харжээ.

- Суудалдаа суу гэж Снегт дэмий шахуу бувтнав.

Харри, Рон хоёр муухай харлаа. Хэрвээ тэднийг хоцорч ирсэн бол Снегт «суудалдаа суу» гэж хэлэхийн оронд хичээлийн дараа үлдээж шийтгэл оноох байсан даа. Гэвч Малфойн гарт тохиолдсон явдлын дараа Слизерин тэнхимийн эрхлэгч Снегт бүхнийг уучилж байлаа.

Тэд өнөөдөр Агшаагч уусмал гэдэг шинэ уусмал бэлтгэцгээв. Малфой тогоогоо

Харри, Рон хоёрын дэргэд тавиад өөдөөс нь харан суулаа.

- Ноёнтоон. Миний гар өвдөж байгаа болохоор хонин нүдэн цэцгийн үндсийг зүсэхэд туслалцаа хэрэгтэй байна гэж тэр Снеггэд хандан хэлэв.

- Уизли Малфойн үндсийг зүсэж өг гэж Снегт харалгүй тушаалаа. Рон чихээ хүртэл улайжээ.

- Чиний гар яагаа ч үгүй байна! гэж тэр шивнэлээ. Малфой сэтгэл хангалуун инээмсэглэв.

- Уизли, чи профессор Снегтийн хэлсэн үгийг сонссон биз дээ? Энэ үндсийг зүсээд өг.

Рон хутга аваад үндсийг хайш яйш хэрчтэл янз бүрийн хэмжээтэй болчихлоо.

- Профессор оо, Уизли миний үндсийг зэрэмдэглэхчлээ гэж Малфой хэлэв. Снегт тэдний ширээнд ойртож ирээд унжуу хамраа доошлуулан үндэс рүү ширтсэнээ таагүй инээмсэглэл тодруулан,

- Уизли, Малфойд өөрийнхөө үндсийг өгөөд түүнийхийг ав гэж хэлэв.

- Гэхдээ, ноёнтоон ...!

Рон цагийн дөрөвний хугацааг өөрийнхөө үндсийг нямбайлан тэнцүү зүсэхэд зарцууллаа.

- Одоо өг! гэж Снегг тун аюултай хоолойгоор хэллээ.

Рон сайхан зүссэн үндсээ Малфой руу түлхээд ахин хутга шүүрч авав.

- Ноёнтоон, бас энэ хатсан инжрийг хальслах хэрэгтэй байна гэж Малфой хортой инээмсэглэл тодруулан хэлжээ.

- Поттер, чи Малфойн хатсан инжрийг хальсалж өгч чадах байх гэж Снегг хэлээд Харри руу үзэн ядсан өнгөөр харснаа ширээнээс холдов.

Харри хатсан инжрийг чимээгүйхэн авах үед Рон өөрийнхийгөө янзлах гэж хичээж байлаа. Тэр хатсан инжрийг хутгаараа түргэхэн хальслаад Малфойн ширээ рүү шидлээ. Тэгтэл Малфой баясгалантай инээмсэглэв.

- Чи найз Хагридаа хэзээ хамгийн сүүлд олж харсан бэ?

- Чамд хамаагүй гэж Рон толгой өргөлгүй эсэргүүцэв.

- Түүнд биднийг удаан сургах цаг үлдсэнгүй гэж айж байна хэмээн Малфой элэглэсэн гашуудалтай хоолойгоор хэлээд,

- Аав миний гэмтсэн явдалд их санаа зовж байгаа ... гэв.

- Амаа тат, Малфой. Эс тэгвээс би чамайг жинхэнээс чинь гэмтээх болно шүү!

гэж Рон хэдэрлэв. Гэвч Малфой сонсоогүй мэт,

- Тэр сургуулийн зөвлөлд гомдол гаргасан. Бас ид шидийн яаманд. Аавд минь түүний төлөө бүхнийг хийх томоохон хэлхээ холбоо бий. Бас энэ удаан хугацааны гэмтэл байна. Би бүхий л амьдралынхаа туршид зэрэмдэг болохыг хэн байг гэхэв гээд хуурамчаар санаа алдав.

- Энэ жүжиг чинь хэнд хэрэгтэй юм бэ! Чи Хагридыг халуулахыг хүсээд байгаа юм уу? гээд Харригийн гар уурандаа чичрэхэд санамсаргүй жаран хөлтийн толгойг тасалж орхилоо.

- Тэгэхээр, Поттер. Зарим талаар тийм шүү гэж Малфой нам дуугаар шивнэснээ,

- Уизли миний жаран хөлтийг зүсээд өг дөө гэж тушаав.

Тэр агшинд профессор Снегг Невилл дээр хүрч очлоо. Тэр уусмалын хичээл дээр үргэлж бүтэлгүйдэг билээ. Невилл уусмалын хичээлийг үзэн ядахын зэрэгцээ профессор Сеггээс их айдаг байв. Уусмал жорын дагуу хортой ногоон өнгөтэй болох ёстой байтал Невиллийнх ...

- Шаргал болчихож, Долгопупс! гэж Снегг хашгираад бүх ангийнхний нүдэн дээр шанагаар хутган авч тогоо руу цалгиулан хийлээ.

- Шаргал! Надад хэлээч хүү минь, наад усан толгой чинь юм ойлгодог юм уу?

Би тодоос тод хархын нэг дэлүү, гогодын хоёр дусал шүүс хийнэ гэж хэлсэн биз дээ! Чамайг ойлгуулахын тулд би юу хийх хэрэгтэй болж байна?

Невилл айсандаа улайн чичирэв. Тэр яг одоохон уйлах гэж байгаа мэт санагдана.

- Ноёнтоон. Би уусмалыг зөв хийхэд Невиллд тусалж чадна гэж Гермиона хэлэв.

- Би таныг элдэв маяг үзүүлээдэх гэж хэлснээ санахгүй байх чинь, хатагтай

Грэйнджер гэж Снегг хүйтнээр хэлэхэд Гермиона бас улаан болчихлоо.

- Хичээлийн төгсгөлд Долгопупс бид энэ уусмалаас хэдэн дуслыг чиний бахад өгөөд юу болохыг харах болно. Тэгвэл та илүү ухаалаг байх биз гээд Снегг цааш явлаа.

Невилл айсандаа чичирэн Гермиона руу эргэн хараад гуйсан хоолойгоор,

- Надад туслаач гэлээ.

Симус Финниган Харригаас зэс жинлүүрийг нь гуйн авахдаа,

- Харри «Зөнч» сонинд өглөө юу гарсан байсныг сонссон уу? Сириус Блэкийг харсан гэнэ хэмээн түгшүүртэй асуув.

- Хаана? гэж Харри, Рон хоёр зэрэг асуув. Ширээний нөгөө өнцгөөс Малфой мөн адил чих тавьж байлаа.

- Эндээс холгүй. Түүнийг нэг магл харсан байна. Мэдээж түүнийг ердийн гэмт хэрэгтэн гэж бодсон болохоор утсаар цагдаа дууджээ. Ид шидийн яамныхныг ирэхэд Блэк ор сураггүй алга болсон байна.

- Эндээс холгүй гэнээ ... хэмээн Рон давтаад Харри руу учиртай харав. Тэгээд

Малфойн сонсож байгааг ажиглангуутаа,

- Чамд юу хэрэгтэй вэ? Ахиад ямар нэг юм хальслуулах уу? гэлээ.

Малфойн нүд хорон гялалзаад Харри дээр тогтов. Тэгээд ширээн дээгүүр бөхийнгөө,

- Блэк ганцаараа шүү дээ. Түүнийг барихыг оролдоод үзэхгүй юм уу? гэлээ.

- Тэгэлгүй яахав гэж Харри зайлсхийв.

Малфойгийн нимгэн уруул дээр ёжтой инээмсэглэл тодорч,

- Хэрвээ би чиний оронд байсан бол ямар нэгэн зүйл хийх байсан юм. Би сайн хүүхэд шиг сургууль сахиж суухгүй түүнийг хэдийн хайж олох байсан юм гэж шивнэлээ.

- Малфой чи юуны тухай яриад байна? гэж Рон бүдүүлгээр асуув ...

- Поттер, чи мэдээгүй юу? гээд Мафойгийн нүд нарсийчээ.
- Юу мэдэхгүй гэж?

Тэрбээр аяархан хоолойгоор инээд алдав.

- Магадгүй чи өөрийгөө эрсдэлд оруулахыг хүсэхгүй байж мэднэ! Түүнийг Дементорт үлдээхийг хүсч байна гэж үү? Би чиний оронд байсан бол өшөө авахыг хүсэх байсан юм. Түүнийг өөрөө барих байлаа.

- Чи юуны тухай яриад байгаа юм бэ? гэж Харри уурсан асуув. Тэр агшинд

Снеггийн хоолой,

- Бүгд тогоондоо хамгийн сүүлчийн орцуудаа хийгээрэй. Уусмалыг бэлэн болох хүртэл ширээн дээрхээ цэвэрлээрэй. Хичээлийн төгсгөлд Долгопупсын уусмалыг шалгаж үзнэ ... гэв.

Невилл хөлсөө гоожуулан чичирсээр булингартай уусмалыг хутгав. Түүнийг хараад Крэбб, Гойл хоёр ангиар дүүрэн хөхрөлдөв. Гермiona Невиллд юу хийх ёстойг нь нууцхан шивнэн хэлж байлаа. Харри, Рон хоёр хэрэглээгүй үлдсэн орцоо цэгцлээд ангийн булан дахь чулуун угаагуурт гараа угаахаар очив.

- Малфой юуны тухай яриад байгаа юм бол? Би яагаад Блэкээс өшөө авах ёстой гэж? Тэр надад ямар ч муу зүйл хийгээгүй шүү дээ гэж Харри хэлээд лууны амнаас гоожиж буй хүйтэн усанд гараа дүрлээ.

- Тэр чамаар ямар нэгэн тэнэг юм хийлгэхийн тулд санаанаасаа зохиож байгаа юм.

Хичээлийн төгсгөлд Снегг Невилл рүү очлоо. Невилл тогооныхоо дэргэд дальдчин зогсох аж.

- Бүгд ийшээ ирцгээ гэж Снегг нүдээ гялалзуулан дуудаад,

- Долгопупсын бахад юу тохиолдохыг харцгаая. Хэрвээ Агшаагч уусмалыг зөв чанасан бол тэр шанаган хорхой болон хувирах болно. Харин буруу чанасан бол (энэ ч эргэлзээгүй л дээ) түүний бах хордож үхнэ гэж хэллээ.

Гриффиндорынхон юу болохыг болгоомжтой хүлээв. Слизерийнхэн хөгжилтэй харагдана. Снегг Треворыг аваад зүүн гараараа жижигхэн халбагаар Невиллийн ногоон уусмалаас хутгаж аманд нь дусаав.

Нам гүм болов. Тревор уусмалыг залгиад тасхийн дуугартал шанаган хорхой болж хувираад Снеггийн алган дээр эргэлдэж байлаа.

Гриффиндорынхон алга ташив. Снегг гашуунаар жанчныхаа халааснаас бяцхан шил гаргаж ирээд Тревор дээр дусаахад шанаган хорхой ахин бах болов.

- Гриффиндороос таван оноо хаслаа гэж тэр хэлэхэд Гриффиндорынхны царайнаас инээмсэглэл алга болчихлоо.

- Хатагтай Грэйнджер би таныг Долгопупсд туслахыг хориглосон байх аа. Хичээл дууслаа.

Харри, Рон, Гермиона гурав ангиас гарлаа. Танхимын шатаар өгсөж байхдаа Харри Малфойн үгийн талаар бодож байв. Харин Роны уур огт гараагүй хэвээр,

- Сайн уусмал чанасны төлөө Гриффиндороос таван оноо хасна гэнээ! Гермиона чи яагаад дуугүй байсан юм бэ? Невилл түүнийг өөрөө чанасан гэж хэлж болох байсан шүү дээ! гэв.

Гермиона хариу хэлсэнгүйд Рон эргэж хараад,

- Тэр хаана байна аа? гэлээ.

Харри бас эргэж харлаа. Дэргэдүүр нь үдийн хоолонд орохоор Гриффиндорынхон болон Слизерин түүнчлэн өөр тэнхимийнхэн өнгөрцгөөлөө. Гермиона газар доогуур орсон аятай алга болжээ.

- Тэр бидний араас явж байсан даа гэж Рон хөмсөг зангидан хэлэв.

Крэбб, Гойл хоёр Малфойтой гарч ирэв. Харрийн дэргэдүүр өнгөрөхдөө тэр ёжтой инээмсэглэлээ.

- Тэр байна гэж ард нь хэдэн алхамын цаана байсан Гермионаг хараад Харри хэлэв.

Гермиона бага зэрэг амьсгаадсаар яаран шат өгсөн гарч ирэхдээ нэг гартаа дүүрэн сурах бичиг, нөгөө гартаа жанчин доогуур шургуулсан ямар нэг юм барьсан харагдана.

- Чи яаж ингэв ээ? гэж Рон гайхлаа.

- Юу? гэж Гермиона асуув.

- Нэг хормын өмнө дэргэд явж байснаа, дараагийн хоромд гэнэтхэн шатаар ахин гарч ирээд л.

- Юу гэнээ? хэмээн Гермиона үл ялиг сандарснаа,

- Би ... м-м ... ангид юмаа мартчихсан юм. Өө, үгүй ...

Гермионагийн цүнх оёосоороо задарчихлаа. Түүний цүнхэнд дүүрэн хүнд том номнууд чихээстэй байсан болохоор Харри үүнд гайхсангүй.

- Чи яах гэж ийм их сурах бичиг авч явдаг юм? гэж Рон асуулаа.

- Би та нарынхаас олон хичээл судалдаг шүү дээ гэж Гермиона амьсгаадан тайлбарлаад,

- Үүнийг түр барьж байгаач гэлээ.

- Гэхдээ бидэнд өнөөдөр энэ хичээлүүд орохгүй шүү дээ. Хоолны дараа зөвхөн хар урлагаас хамгаалах хичээл орно гэж Рон номнуудыг гартаа эргэлдүүлэн нэрийг нь уншингаа хэллээ.

- Тиймээ, үнэн гэж тэр зөвшөөрөөд ахин сурах бичгээ цүнхэндээ чихэж юу ч болоогүй аятай,

- Хоолон дээр юу байгаа бол? Өлсөж үхэх нь гэв! Ингэж хэлээд тэрбээр их танхимын зүг алхлан одов.

- Чамд тэр биднээс ямар нэгэн юм нуугаад байгаа юм шиг санагдахгүй байна уу? гэж Рон хэлжээ.

***

Хоолны дараа хар урлагаас хамгаалах хичээлийн энэ жилийн анхны хичээл орлоо. Сурагчид ангид ороод суудалдаа суун сурах бичиг, цаас, үзгээ гаргаж тавиад багш орж ирэхийг хүлээн шуугилдаж байлаа. Люпин инээмсэглэсээр орж ирээд ширээн дээр цүнхээ тавилаа. Түүний хувцас элэгдсэн ноорхой байсан ч галт тэргэнд байсныгаа бодвол эрүүл жин нэмсэн харагдана.

- Өдрийн мэнд гэж тэр сурагчидтай мэндлээд,

- Сурах бичгээ хурааж болно. Өнөөдөр бид дадлагын хичээлтэй болохоор зөвхөн шидэт саваа хэрэг болно гэв.

Сониучирхан харсаар сурагчид сурах бичиг, үзэг, цаасаа далд хийв. Хар урлагаас хамгаалах хичээлийн дадлага цорын ганц удаа орсныг тэд сайн санаж байв. Профессор Туг үс тортой корнуэллийн шунгинуурууд авчирч суллахад тэд бүгдийг эвдэж сүйтгэсэн билээ.

- За, бэлэн үү? гэж Люпин асуугаад,

- Тэгвэл явцгаая гэлээ.

Сурагчид сониучирхан шуугилдана. Тэд профессорыг даган ангиас гараад хонгилоор явж булан тойрон эргээд хамгийн анхны харсан зүйл бол хий үзэгдэл Пивз агаарт толгойгоо уруу харуулан хөвж цоожны нүхэнд бохь чихэж байлаа.

Люпиныг хараад хий үзэгдэл хөлөө агаарт савчуулан,

- Тэнэг Люпин, тэнэгхэн Люпин, тэнэг Люпин гэж дуулав.

Бүдүүлэг хүмүүжилгүй Пивз ердийнхөөрөө зарим багшид үзүүлдэг хүндэтгэлээ үзүүлж байгаа нь тэр. Бүгд Люпин рүү түргэн эргэж хараад яахыг нь харцгаав. Тэдний гайхлыг төрүүлэн Люпин инээмсэглээд,

- Би чиний оронд байсан бол бохио цоожны нүхээс авах байсан даа, Пивз. Ноён Филч түүнийг сойзоор ухаж авахыг зөвшөөрөхгүй дээ гэв.

Филч бол сургуулийн харуул бөгөөд Хогвартст бас суралцаж байсан боловч шидтэн болж чадаагүй юм. Ийм болохоор Филч үргэлж сурагчдад атаархан тэдний эсрэг дайн өрнүүлдэг бөгөөд энэ нь Пивзэд ч хамаатай байдаг юм. Пивз Люпины үгийг нэг чихээрээ өнгөрүүлээд бөөрөлзгөнө үлээх адил чимээ гаргалаа.

Профессор Люпин үл мэдэгхэн санаа алдаад шидэт саваагаа авлаа.

- Энэ тохиолдолд хэрэглэх жижигхэн ашигтай шившлэг бий. Анхааралтай хараарай гэж тэр мөрөн дээгүүрээ харан хэллээ.

Тэр гараа түргэн сунгаж саваагаа Пивз рүү чиглүүлээд,

- Ваддивази! гэж хашгирав.

Бохь цоожны нүхнээс бууны сум шиг үсрэн гарч Пивзийн зүүн хамрын нүхэнд ороход тэр агаарт хий эргэлдэн хараасаар алга боллоо.

- Гайхалтай, ноёнтоон! гэж Дин Томас хөөрөн дуу алдав.

- Баярлалаа, Дин. За алив, цаашаа явцгаая гээд Люпин шидэт саваагаа далд хийлээ.

Тэднийг цааш явахад сурагчид ноорхой профессор Люпиныг хүндлэх хүндлэл эрс нэмэгдсэн байлаа. Дараагийн хонгилоор яваад Люпин багш нарын өрөөний өмнө ирж зогсов.

- За бид ирлээ. Орцгоогоорой гээд тэр хаалга онгойлгов.

Энэ бол модон хавтангаар доторлосон урт өрөө бөгөөд олон янзын хуучин сандал тавилжээ. Тэдний нэг болох ханан зуухны урдах сандал дээр профессор Снегг сууж байлаа. Тэр чимээ шуугианаар эргэж хараад нүдээ гялалзуулан гашуунаар инээмсэглэв. Профессор Люпин хамгийн сүүлд орж ирээд хаалга хаах гэсэн боловч Снегг,

- Хүлээгээрэй, Люпин би гарна. Ийм таагүй зүйлийг үзэхгүй байсан нь дээр гэлээ.

Снегг том алхлан сурагчдын дэргэдүүр жанчаа намируулан өнгөрлөө. Тэрбээр үүдэн дээрээс эргэж хараад ёжтой инээмсэглэн,

- Таньд анхааруулахад Люпин, энэ ангид Невилл Долгопупс гэдэг сурагч сурдаг юм. Таньд зөвлөхөд хатагтай Грэйнджер түүний чихэнд шивнээгүй үед хэцүү зүйл юу ч даалгах хэрэггүй шүү гэлээ.

Невилл час улайжээ. Харри Снегт руу муухай харав. Түүнд Невиллийг өөрийн хичээл дээрээ доромжилсон нь багадаад одоо өөр багшийн дэргэд доромжилж байна.

Профессор Люпин гайхан хөмсгөө өргөөд,

- Харин би чухам Невилл өнөөдөр надад туслана гэж найдаж байна. Тэр даалгаварыг сайн биелүүлнэ гэдэгт итгэлтэй байна гэлээ.

Невилл улаан манжин шиг хүрэн улаан болов. Снегт сэжигтэй ярвайснаа хаалга чанга хаан гарч одлоо.

- Одоо ийшээ ирцгээ гэж профессор Люпин хэлээд сурагчдыг өрөөний нэг буланд цуглуулахад тэнд юу ч байхгүй агаад зөвхөн багш нарын хувцасыг хийдэг хуучин шүүгээ харагдана.

Люпин шүүгээний хажууд зогсоход шүүгээ гэнэтхэн найгаснаа хана балбах чимээ гарав. Сурагчид айсандаа хойшоо үсэрцгээлээ.

- Тэнд ердөө л боггарт байгаа юм. Айх зүйл юу ч байхгүй гэж тэр сурагчдыг тайвшируулан хэлэв.

Ихэнхи нь үүнийг сонсоод санаа зовж байгаа нь илт. Невилл профессор Люпин руу айсан нүдээр харж, Симус Финниган чимээтэй таржигнах хаалганы бариулаас болгоомжилсон харцаа салгасангүй.

- Боггартууд харанхуй хязгаарлагдмал орон зайд дуртай. Ийм учраас хувцасны шүүгээ юм уу, орны хөндий эсвэл угаагуурын доод талын хайрцагт нуугддаг юм. Би нэг удаа боггартыг өвөөгийнхөө цагны хайрцагнаас олж билээ. Би үүнийг өчигдөр орой олсон юм. Тэгээд сургуулийн захирлаас өнөөдрийн хичээлд зориулан үлдээхийг гуйсан юм. Боггарт гэж юу болох талаар хэн хэлэх вэ?

Гермиона гараа өргөөд,

- Боггарт бол хэлбэр дүрсээ сольж чаддаг хий үзэгдэл. Тэр дэлхий дээрх хүний юунаас ч илүү айдаг зүйлд хувирдаг юм гэв.

- Гайхамшигтай, би өөрөө ч ингэж тодорхой хариулж чадахгүй юм байна гэж

Люпин магтахад Гермионагийн царай улайчихлаа.

- Тэгэхээр, боггарт харанхуйд сууж байхдаа юутай ч адил биш. Тэр хаалганы цаана зогсож буй хүн юунаас айдгийг одоохондоо мэдээгүй байгаа. Хэн ч Боггарт ганцаараа байхдаа юутай адилхан харагддаг болохыг мэдэхгүй. Харин би түүнийг чөлөөлөх юм бол бидний дэлхий дээр юунаас ч илүү айдаг зүйл болж хувирах болно.

Невилл нүдээ бүлтийлгээд ямар нэг юм бувтналаа.

- Харин энэ бол гэж профессор Невиллд анхаарал хандуулалгүй үргэлжлүүлэн,
- Бидэнд боггартын өмнө томоохон давуу чанар байна гэсэн үг. Яагаад гэж бодож байна, Харри? гэлээ.

Гермиона түүний хажууд өлмий дээрээ үсрэн агаарт гараа савчуулж байхад асуултанд хариулна гэдэг хэцүү байлаа. Гэсэн ч Харри хариу хэлэхээр шийдэв.

- Учир нь бид энд олуулаа байгаа учраас тэр ямар дүрсэд хувирахаа мэдэхгүй байгаа.
- Зүйтэй гэж Люпин хэлэхэд Гермиона гараа гомдолтойёо буулгав.
- Ийм учраас л боггартын эсрэг хоёулаа тэмцвэл дээр байдаг юм. Тэр сандарч хэний дүрд хувирахаа шууд шийдэж чадахгүй. Толгойгүй үхдэл юм уу хүүр идэгч авгалдай болох уу? Нэг удаа боггарт миний нүдэн дээр шууд хоёр хүнийг айлгах гэж байгаад алдаа гаргаж тал өт болохыг харсан юм. Хэн ч өчүүхэн төдий айгаагүй л дээ.

- Боггартын эсрэг шившлэг бол энгийн зүйл. Гэвч оюун бодлын хүч шаардагдана. Түүний эсрэг шилдэг зэвсэг бол инээд юм. Түүнийг хувирангуут ямар нэгэн инээдтэй юм бодож олоод инээвэл тэр алга болно.

- Эхлээд шившлэгийг шидэт саваагүй хэлж сурцгаах болно. Намайг дагаад хэлээрэй, ридикулус!

- Ридикулус! гэж бүгд зэрэг давтлаа.

- Сайн байна! Маш сайн байна. Гэхдээ энэ бол хамгийн амархан хэсэг нь гэж айж байна. Шидэт үг дангаараа та нарт туслахгүй. Надад Невилл чиний тусламж хэрэгтэй байна. Наашаа хүрээд ирдээ.

Шүүгээ ахин чичирэхэд Невилл аймшигт автлаа. Тэр шүүгээ рүү яг л цаазын тавцан руу алхаж буй мэт алхав.

- За, Невилл. Чи энэ дэлхий дээр юунаас илүү их айдгаа хэлдээ? Невилл ямар нэгэн ойлгомжгүй юм бувтнав.

- Чи юу гэж хэлсэн бэ, Невилл? Би сонссонгүй, уучлаарай гэж Люпин хөгжилтэй хэлэв.

Невилл гуйсан харцаар нөхөд рүүгээ хараад,

- Профессор Снегг гэж шивнэн хэлэв.

Бүгд хөхрөлдлөө. Невилл гэмшингүй инээмсэглэв. Профессор Люпин бодлогоширов.

- Тэгэхээр ... профессор Снегг юм биз дээ ... хмм ... Невилл чи эмээтэйгээ амьдардаг билүү?

- Тиймээ. Гэхдээ боггарт миний эмээ болж хувираасай гэж би хүсэхгүй байна.

- Үгүй, үгүй би ч бас үүнийг хүсэхгүй гэж профессор Люпин инээмсэглээд,

- Чи бидэнд эмээгийнхээ ихэнхдээ өмсдөг хувцсыг хэлж чадах уу? гэлээ. Невилл эмээсэн хэдий ч,

- Дандаа нэг янзын малгай өмсөж байдаг юм. Орой дээрээ тасын өд хатгачихсан. Бас урт ногоон дашинз ... заримдаа үнэгний арьсан ороолт зүүдэг.

- Харин цүнх нь? гэж профессор хэлэхэд,

- Том улаан өнгөтэй.

- Сайн байна. Харин одоо эмээгийнхээ өмсдөг хувцасыг тодоор төсөөлөхийг хичээ дээ, Невилл. Төсөөлөв үү?

- Ти-йм гэж Невилл итгэлгүйхэн хариулав.

- Боггарт шүүгээнээс гарч ирээд чамайг харангуутаа профессор Снегг болон хувирах болно. Чи тэгэхээр нь саваагаа яг ингэж өргөөд эмээгийнхээ хувцасыг төсөөлөн чангаар Ридикулус! гэж хэлээрэй. Хэрвээ бүгдийг зөв

хийвэл аймшигтай професор боггарт Снегг тасын өд хатгасан малгай, ногоон дашинз өмсөж гартаа эмэгтэйчүүдийн цүнх барьсан байх болно.

Гриффиндорынхон хөгжилтэй инээлдэв. Шүүгээ хүчтэй дайвалзлаа.

- Хэрвээ Невиллийнх амжилттай болох юм бол боггарт анхаарлаа дараагийн хүнд хандуулах болно. Одоо юунаас илүү айдаг зүйлээ инээдтэй зүйл болон хувирах талаар сана гэж профессор Люпин хэлэв.

Өрөөнд нам гүм болов. «Би энэ дэлхий дээр юунаас илүү айдаг юм бол? гэж Харри бодлогоширов. Волдеморт эргэж ирэн хүч чадалтай болохоос уу?»

Гэвч түүнийг боггарт Вол-де-Мортын эсрэг давших төлөвлөгөө гаргахаас өмнө толгойд нь агаарт хөвсөн аймшигтай дүр зураг орж ирлээ.

Хар цуван дороос цухуйх ялзарч муудсан гялтагнасан гар ... үл үзэгдэх амнаас гарах сөөнгө хүнд амьсгал ... усанд живж байгаа мэт янгинасан хүйтэн ...

Харри чичирснээ эргэн тойрноо харлаа. Бүх ангиараа нүдээ аниад хамгийн аймшигтай зүйлсийн талаар бодож байв. «Түүний хөлийг тасла ...» гэж Рон бувтнана. Харри түүний юун тухай ярьж байгааг мэдэж байв. Рон аалзнаас үхтлээ айдаг билээ.

- Бүгд бэлэн үү? гэж Люпин асуулаа.

Харри гэнэтхэн айдаст автлаа. Тэр бэлэн болоогүй байдаг. Дементорын эсрэг юуны талаар бодох гэж? Гэхдээ бүгд толгой дохин ханцуй шамлаж байсан болохоор ахин хугацаа гуйх нь ичгэвтэр байлаа.

- Невилл, бид хойшоо ухарч чамайг урдаа гаргах болно. Чамд зайтай талбай хэрэгтэй, ойлгосон уу? Тэгээд би дараагийн хүнийг дуудах болно. Бүгд Невиллд саад болохгүй тулд алхам ухраарай.

Сурагчид ухраад хана налан зогсоход, Невилл шүүгээний дэргэд ганцаараа үлдэв. Түүний царай айсандаа цонхийн цайсан ч ханцуйгаа хойш шамлан гартаа шидэт саваагаа чанга атгажээ.

- Гурав хүртэл тоолоод эхлэе, Невилл гээд профессор Люпин саваагаа шүүгээний хаалга руу чиглүүлээд,

- Нэг, хоёр, гурав одоо! гэлээ.

Профессор Люпины шидэт саваанаас оч үсрэн гарч хаалганы бариулыг онолоо. Шүүгээ ганхан нээгдсэнээ дотроос нь унжуу хамартай заналхийлсэн төрхтэй профессор Снегт гарч ирээд Невилл руу алхлаа.

Невилл ухарсан ч шидэт саваагаа буулгасангүй шившлэгээ амандаа бувтналаа. Харин Снегт Невиллийн жанчнаас шүүрээд авах нь уу гэлтэй боллоо.

- Ри-ри-ридикулус! гэж Невилл хашгирав.

Ташуур тас няс хийхтэй төстэй чимээ гарав. Снегт гуйвснаа урт сүлжмэл хээтэй даашинз өмсөж, толгойдоо эрвээхий идчихсэн тасын өд хатгасан бүрх малгай углаад, гартаа эмэгтэй хүний улаан цүнх барьчихсан зогсож байлаа.

Бөөн орилоон инээдэм дунд боггарт мэгдсэн аятай хөшчихлөө.

- Парвати, урагшаа! гэж профессор Люпин хашгирав.

Парвати итгэлтэй урагш алхав. Снегт түүн рүү эргэлдэн харав. Тэгтэл ахин тасхийх чимээ гараад тэр цусны толботой муми болон хувирлаа. Тэр хараагүй нүүрээ Парвати руу эргүүлэн, гараа урагш сунгаад, хөлөө удаанаар зөөн охин руу дөхөж эхлэв ...

- Ридикулус! гэж Парвати хашгирлаа.

Мумигийн ороолт задран шалан дээр унаснаа толгой нь газар өнхрөв.

- Симус! гэж Люпин дуудав.

Симус Парватигийн араас дөхөн зогслоо.

Тасхийх чимээ гарахын хамт муми шал шүргэсэн хар үстэй, ногоон өнгийн нүүртэй ясархаг эмгэн шуламс болон хувирлаа. Тэр амаа том ангайгаад ер бусын дуугаар Харригийн үсийг бостол муухай ориллоо.

- Ридикулус! гэж Симус хашгирав.

Эмгэн шулмас хоолойд нь юм тээгэлсэн аятай хяхарсан чимээ гаргав ...

Тас няс! Эмгэн шулмас харх болон хувирч сүүлтэйгээ хөөцөлдөв. Ахин нэг тас няс хийхэд хоржигнуурт могой мөлхөж эхэлснээ гэнэтхэн цусан улаан нүд болон хувирлаа.

- Хараач, тэр сандарч байна! Бид үүнийг хийж чадлаа! Дин чиний ээлж! гэж профессор Люпин хашгирлаа.

Дин яаран урагшлав.

Тас няс хийж цустай нүд тас цавчуулсан гар болж хувираад шалан дээгүүр наймаалж аятай мөлхөж эхлэв.

- Ридикулус! гэж Дин орилов.

Тас хийгээд гар хулганы хавханд орчихлоо.

- Сайн байна, Дин! Одоо Роны ээлж. Рон өрөөний дунд очин зогслоо.

Тас няс! Хэдэн хүүхдүүд айсандаа дуу алдлаа. Аварга том зургаан тохой өндөр үсэрхэг аалз аймшигт хошуугаа тас няс хийлгэн заналхийлсээр Рон руу ойртлоо. Харри Роныг хөшсөн байх гэж бодох агшинд,

- Ридикулус!

Тэгтэл аалзны хөл алга болж их бие нь эргэлдсээр Лаванда Браун руу дөхөв. Түүнийг хашгиран холдоход Харригийн хөлд ирлээ. Харри савааг өргөтөл ...

- Надад зөвшөөрөөч! гэж профессор Люпин гэнэтхэн хашгираад Харри аалз хоёрын дундуур оров.

Тас няс хийж хөлгүй аалз алга болов. Хормын дараа багшийн өмнөх агаарт мөнгөлөг болор бөмбөлөг үзэгдэв. Люпин тайвнаар «Ридикулус!» гэж хэлэхэд хэлэхэд тас няс хийх чимээ гарав.

- Нааш ир, Невилл түүнийг дуусга гэж Люпин хэлэх агшинд боггарт шаланд газардаад жоом болон хувирлаа.

Тас няс хийх чимээ гарч жоом Снегг болон хувирлаа. Невилл энэ удаад боггартыг итгэлтэйгээр хөөв.

- Ридикулус! гэж тэр хашгирахад Снегг агшин зуур анги дотор урт сүлжээсэн даашинзтай зогсож байв. Невилл инээд алдахад боггарт дэлбэрч агаарт суунагласан утаа болон замхарлаа. Хий үзэгдэл алга болчихлоо.

- Сайн байна! гэж Невиллийг профессор Люпин магтахад сурагчид алга нижигнүүлэн ташив.

- Онц сайн, Невилл! Та нар бүгдээрээ сайн байлаа. Боггарттай тэмцсэн хүн бүрт таван оноо өглөө. Невилл хоёр удаа тэмцсэн учир арван оноо өглөө. Бас Харри, Гермиона хоёрт таван оноо.

- Гэхдээ би юу ч хийгээгүй шүү дээ гэж Харри хэллээ.

- Гермиона та хоёр асуултанд зөв хариулсан гэж Люпин тайлбарлаад,

- Сайн байна, гайхалтай сайхан хичээл боллоо. Гэрийн даалгаварт сурах бичгээсээ боггартгийн тухай уншин товч дүгнэлт бичээд нэг дэх өдөр хураалгаарай. Боллоо.

Сурагчид сэтгэл хөөрөн ярьсаар ангиас гарлаа ... Зөвхөн Харри л баяртай байж чадсангүй. Профессор Люпин санаатайгаар түүнд хий үзэгдлийн эсрэг тэмцэх боломж өгсөнгүй. Яагаад? Тэр үнэхээр галт тэргэн дэх шиг ухаан алдах байсан болов уу? Профессор үнэхээр түүнийг сул дорой гэж бодлоо гэж үү?

Гэхдээ хэн ч юу ч анзаарсангүй.

- Намайг эмгэн шулмыг болгож тависныг харсан уу! гэж Симус хашгирна.

- Харин би гарыг дийлсэн! гэж Симусаас Дин илүү чанга хашгирахыг хичээв.

- Снегг ямар малгай өмсчихсөн байсан гээч!

- Харин миний муми!

- Профессор Люпин яагаад болор бөмбөлөгөөс айдаг нь сонирхолтой юм? гэж

Лаванда бодлогоширон хэлэв.

- Энэ бол хар урлагаас хамгаалах шилдэг хичээл боллоо! Үүнээс илүүг харж байсангүй гэж Рон сурах бичиг, цүнхээ авахаар анги руугаа явахдаа хэллээ.

- Тэр их сайн багш шиг санагдлаа. Гэхдээ би боггарттай тэмцэж чадаагүй нь харамсалтай байна гэж Гермиона хэлэв.

- Чиний хувьд тэр юу болох байсан бэ? Арван гэрийн даалгавараас есийг нь хийсэн тасархай юу? гээд Рон инээд алдав.

БҮЛЭГ 8: ТАРГАН ХАТАГТАЙН ЗУГТАЛТ

Төдийлөн их хугацаа өнгөрөөгүй байтал хар урлагаас хамгаалах хичээлд олонхи хүмүүс дуртай болжээ. Зөвхөн Драко Малфой дагалдагч нарынхаа хамтаар профессор Люпины талаар муу үг хэлэх боломжийг алдахгүй байлаа.

- Түүний өмссөн жанчыг хараач ээ! Манай гэрийн үйлчлэгч л гэсэн үг! хэмээн Малфой Люпинг хараад чанга шивнэжээ.

Гэхдээ хэн ч Люпины элэгдсэн ноорхой жанчыг тоохгүй байлаа. Түүний заадаг хичээл нэг нь нөгөөгөөсөө сонирхолтой байв. Боггартын дараа тэд Улаан толгойт гэдэг хочтой шилтгээний гяндан, тулалдааны талбар зэрэг цус урссан газар болгонд амьд үлдсэн хүмүүсийг бороохойдохоор нуугдаж байдаг зэвүүн жижигхэн бугийг судлав. Улаан толгойтын дараа тэд каппа гэдэг усанд амьдардаг хайрстай сармагчин шиг төрхтэй бөгөөд сарьсан сарвуугаараа цөөрөмд сэлэн амьдардаг амьтдын тухай үзэв.

Харри зарим хичээл нь ийм хөгжилтэй бишд харамсчээ. Хамгийн үзэн ядмаар хичээл нь уусмалын хичээл байлаа. Бүх сургуулиараа агшин зуур боггарт профессор Снеггийн төрхийг дуурайж урт дашинз, Невиллийн эмээгийн малгайг өмссөнийг мэджээ. Сурагчид болон зарим профессорууд элгээ хөштөл инээж зөвхөн Снегг аадрын хар үүл шиг барайж байлаа. Профессор Люпиныг сануулсан ямар нэгэн явдал тохиолдоход түүний нүд ууртайгаар гялалзаж Невиллд хоёр дахин илүү даалгавар өгч байлаа.

Бас Харри цамхагийн бүгчим өрөөнд ордог профессор Трелонигийн хичээлээс айж эхэллээ. Ханан зуухаар гэрэлтүүлэгдсэн өрөөнд ангийхан нууц зөн, дүрс тэмдэгтүүдийг хайж харин профессор Трелонигийн том нүд Харри руу харах болгондоо нулимс дүүрдэг байв. Тэр түүнийг тоохгүй байхыг хичээнэ. Түүнд профессор Трелони таалагдсангүй хэдий ч ангиас бишрэн хүндэтгэх хүүхдүүд гарч ирлээ. Парвати Патил, Лаванда Браун хоёр үдийн хоолны цагаар профессор Трелонигийн цамхагт байнга очоод ирэхдээ бусдын мэдэхгүй зүйлийг мэддэг хүний ихэмсэг, сэтгэл хангалуун харц тодруулан ирдэг болсон байлаа. Бас тэр хоёр Харритай үхлийн ирмэгт байгаа хүнтэй ярьж байгаа юм шиг хоолойгоо намсан ярьдаг болчихсон байв.

Шидэт амьтныг арчлах хичээл бүгдийг уйтгарт автуулна. Хагрид Клюквокрылд тохиолдсон явдлын дараа итгэлээ алдсан мэт санагдана. Одоо түүний хичээл дээр

ангиараа флоббер-өт юмуу ямар нэгэн уйтгартай амьтны тухай үзэж өнгөрүүлэх болов.

- Тэднийг арчлах нь хэнд хэрэгтэй юм бэ? гэж Рон хоёр цагийн турш өтийг шанцайгаар хооллосны дараа хэлжээ.

Арван сар боллоо. Удалгүй улирлын тэмцээн эхэлж уйтгартай хичээлийг тэвчихэд амар болно. Пүрэв гаригийн орой Гриффиндорын багийн ахлагч Оливер Вуд тоглогчдоо дуудан шинэ төлөвлөгөөгөө хэлэлцжээ.

Квиддичийн багт гурван ангууч, хоёр довтлогч, нэг баригч болон хаалгач гэсэн долоон хүний бүрэлдэхүүнтэй тоглодог юм. Бүгд шүүрээр ниснэ. Квиддичийн талбай том бөгөөд эсрэг талдаа арван таван метрийн өндөрт орших хоёр өндөр цагаригтай. Ангуучид хөл бөмбөгийн хэмжээтэй квоффл хэмээх улаан бөмбөгөөр тоглоно. Довтлогчид талбай дээгүүр нисэн тоглогчдыг шүүрнээс унагахыг хичээдэг блажер хэмээх хар бөмбөгийг цохиураар цохин хамгаална. Хаалгач хаалгаа хамгаална. Баригчийн үүрэг бол хамгийн хүнд бөгөөд газрын самар шиг жижигхэн хэмжээтэй жигүүртэй алтан бөмбөгийг барих ёстой билээ. Баригч снитчийг барьсан үед тоглоом дуусна. Түүний баг зуун тавин оноо авдаг болохоор ихэнхидээ хождог юм.

Гриффиндор багийнхан хүйтэн хувцасны өрөөнд цуглав. Нар жаргаж талбай дээгүүр харанхуй болж эхэлжээ. Багийн ахлагч Оливер Вуд хэмээх арван долоон настай долдугаар дамжааны өндөр чийрэг хүү энэ жил сургуулиа төгсөнө. Тэр өнөөдөр багийнхантайгаа уулзахдаа цөхөрсөндөө болоод арай л нулимс унагасангүй.

- Энэ бол бидний сүүлийн тодруулж хэлвэл миний сургуулийн цомыг хожих цорын ганц боломж гэж Оливер хэлээд багийнхан дундуураа холжих зуураа,

- Би та нартай сүүлчийн жилдээ тоглох гэж байна. Энэ бол миний сүүлчийн боломж. Гриффиндорын баг долоон жилийн турш хожигдлоо. Бидэнд аз таарсангүй. Өнгөрсөн жил ... гээд Вуд хоолойд нь бөөн юм хуралдсан аятай шүлсээ залгиад сэтгэлээр унасандаа яриагаа зосоов.

- Гэхдээ манайх бол сургуулийн хамгийн сайхан баг гээд түүний нүд гэрэлтэн нударгаараа алгаа цохилоо.

- Бидэнд гайхамшигтай сайхан гурван ангууч бий гээд түүний нүд Алисия Спиннет, Анжелина Жонсон, Кэти Белл нар дээр тусав.

- Бас юунд ч дийлдэшгүй хоёр хамгаалагч бий.

- Боль доо, Оливер чи биднийг ичээгээд байна гэж Фред, Жорж хоёр хэлээд улайсан дүр үзүүлэн баашлав.

- Бас нэг ч удаа тэмцээнд хожигдож байгаагүй баригч бий! гээд Харри руу бахархал дүүрэн харцаар харав. Тэгээд чимээгүй болсноо даруухнаар,

- Эцэст нь би гэж хэлэв.

- Бид чамайг бас их сайн гэж боддог шүү, Оливер! гэж Жорж хэллээ.

- Маш хурдтай хаалгач! гэж Фред магтлаа.

- Бидний нэр хоёр жилийн өмнө цомон дээр сийлэгдэх ёстой байсан юм.

Харриг манай багт ирэх үед би өөртөө «цом бидний халаасанд байна» гэж хэлж билээ. Гэхдээ болсонгүй. Гэтэл энэ жил миний нэрээ бичүүлэх сүүлчийн

...

Түүний хоолой маш гунигтай байсан болохоор Фред, Жорж хоёр хүртэл өрөвдсөн харцаар ширтэх аж.

- Оливер, энэ жил цом биднийх болно гэж Фред хэллээ.

- Бид хожноо, Оливер! гэж Анжелина итгүүлэв.

- Эргэлзэх явдалгүй гэж Харри нэмлээ.

Багийнхан урам зоригтойгоор долоо хоногт гурван удаа сургуулиж байв. Цаг агаар хүйтрэн өдөр улам богиносож байсан ч шавар шавхай, салхи, бороо ч тэр Харригийн квиддичийн мөнгөн цомыг бариад зогсч байна гэсэн нүдний өмнөх гялалзсан зургийг өөрчилж чадсангүй.

Сүүлчийн нэг бэлтгэлийн дараа Харри даарч хөрсөн ч сэтгэл хангалуун дүүрэн хүүхдүүд шуугилдаж буй зочны өрөөнд орж ирэв. Рон, Гермиона хоёр ханан зуухны өмнөх сандал дээр суугаад одон орон судлалын хичээлд бэлтгэн одот тэнгэрийн зураг судалж байв.

- Юу болсон юм бэ? гэж Харри андуудаасаа асуулаа.

- Зарлал харав уу? Арван сарын сүүлчээр Хогсмид явах юм байна гээд Рон барьж байсан цаасаараа модон самбарт өлгөсөн зарлалын зүг дохилоо.

Хөрөг зураг бүхий нүхэн хаалгаар Харригийн араас Фред орж ирээд,

- Сайн байна! Зонкогийн мухлагт очих хэрэгтэй байгаа юм. Миний өмхий үнэрт үрлэн сумнууд бараг дуусаж байсан юмсан гэв.

Харри сандал налан суугаад гуниглав.

- Сэтгэлээр унах хэрэггүй дээ. Дараагийн удаа явах байлгүй. Блэкийг харсан юм чинь удахгүй барих байх гэж түүний бодлыг таасан Гермиона хэлэв.

- Блэк тийм тэнэг биш. Түүнд Хогсмидэд хийх зүйл байхгүй. МакГонагалл багшаас гуйгаад үз дээ. Бидэнтэй хамт явахыг чинь зөвшөөрөх ч юм билүү. Дараагийнх нь ч гэсэн удаан хүлээлгэхгүй байх ...

- Рон! Харри сургуульдаа үлдэх ёстой гэж Гермиона хэлэв.

- Тэгээд ганцаараа энд суугаад байх хэрэг үү! Алив, Харри МакГонагалл багшаас заавал гуйх хэрэгтэй шүү ...

- Гуйна аа.

Гермиона эсэргүүцэхийг хүсэн ам нээсэн авч амандаа том аалз зуусан Живоглот өвдгөн дээр нь харайн гараад иржээ.

- Тэр түүнийг бидний нүдэн дээр идэх ёстой юм уу? гээд Рон үрчийв.

- Ухаантай, Живоглот. Чи түүнийг өөрөө барьсан уу? гээд Гермиона Роныг тоолгүй муураа илнэ.

Живоглот шар нүдээ Роноос салгалгүй аалзыг алгуурхан идэж эхлэв.

- Наадхаа надад битгий ойртуулаарай. Скабберс миний цүнхэнд унтаж байгаа гэж Рон уурсан бувтнаад газрын зураг руу бөхийлөө.

Харри эвшээлээ. Одоохон унтах хэрэгтэй байхад бас газрын зургаа дуусгах хэрэгтэй байдаг. Тэр цүнхээ онгойлгоод цаас, бэх, үзэг гарган ажилдаа орлоо.

- Хүсч байвал минийхийг хуулж боно шүү гэж Рон Харригийн ажлыг харан хэлээд сүүлчийн одныхоо зураасийг тавилаа.

Гермиона уруулаа жимийжээ. Тэр хуулахыг тэвчиж чаддаггүй билээ. Живоглот Рон руу нүд цавчилгүй харж өтгөн сүүлнийхээ үзүүрийг хөдөлгөнө. Тэгснээ урагшаа гэнэтхэн үсэрч цүнхэнд хумсаа шигтгэв.

- Үгүй ээ гэж Рон хашгираад түүний сарвуун дор байсан цүнхээ шүүрч авч,

- Эндээс зайл, тэнэг муур минь! гэж орилон цүнхээрээ савчин хөөсөн авч муур цүнхэнд хумсаа шигтгэн урж тасдаж байлаа.

- Рон, түүнд өвдөж байгаа шүү дээ гэж Гермиона дуу алдахад зочны өрөөнд байсан бүх хүмүүс энэ тэмцлийг сонирхон харлаа. Рон гартаа чанга барьсан цүнхээ савчуулж Живоглот салахгүй зууралдах аж. Тэтэл цүнхнээс Скабберс нисэн гараад тэртээ хол үсрэв.

- Наад муураа бариад аваарай! гэж Рон орилоход Живоглот урагдсан цүнхийг орхиод ширээн дээгүүр харайж айсан Скабберсийн араас хөөлөө.

Жорж муур рүү ухасхийсан хэдий ч хожимджээ. Скабберс олон хүний хөл доогуур гялалзан алга болж хуучин шүүгээн доогуур далд оров. Живоглот шүүгээний өмнө зогсоод майга хөлөөрөө гэтэн урд сарвуугаараа маажилж байлаа.

Рон, Гермиона хоёр яаран ухасхийв. Гермиона муурныхаа гэдэснээс тэвэрч холдуулав. Рон шалан дээр элгээрээ мөлхөөд Скабберсийн сүүлнээс татлаа.

- Чи түүнийг хар даа! гээд Рон чичирсэн хархаа ууртайгаар Гермионагийн нүүрний өмнө барин харуулаад,

- Арьс яс гэсэн үг! Чиний Живоглот түүнийг элдэж байна. Түүнийгээ миний хархнаас холхон байлгаарай! гэлээ.

- Рон, Живоглот үүнийг муу зүйл гэдгийг ойлгохгүй. Бүхий л муур хулганы араас хөөдөг шүү дээ гэж Гермiona чичирсэн хоолойгоор цагаатган хэллээ.

- Энэ чинь жирийн муур биш. Тэр Скабберс миний цүнхэнд байгаа гэсэн үгийг сонссон гээд Рон хархаа энгэрийн халаасандаа хийлээ.

- Тэнэг гэдэг нь! Живоглот түүний үнэрийг нь авсан байхгүй юу, Рон. Яаж чиний бодсон шиг ...

- Чиний муур Скабберсийн байрыг эзэлсэн гэж Рон хэлэхэд эргэн тойрон байсан хүүхдүүд хөхрөлдөв. Гэсэн ч тэр юу ч ажиглалгүй,

- Скабберс урьд нь энд байсан шүү дээ. Тэгээд ч тэр өвчтэй байна! гэлээ.

Ингэж хэлснийхээ дараа тэрбээр өсгий дээрээ эргээд унтлагын өрөө лүүгээ явлаа.

Маргааш нь Рон бүх өдрийн турш Гермionад зан муутай байлаа. Ургамал судлалын хичээл дээр тэр гурав ягаан буурцагны үрийг хальсалж байв. Рон чимээгүй байв.

- Скабберс яаж байна? гэж Гермiona бүдүүн ягаан шошны хальсыг хуулан гялалзсан буурцагнуудыг модон хувинд хийхдээ хулчгархан асуув.

- Миний хөнжил доогуур нуугдаад айсандаа чичирч байгаа гэж Рон уурсан хэлээд модон савыг алдахад буурцагнууд шалаар нэг тарав.

- Болгоомжтой, Уизли! гэж профессор Стебль хашгирлаа.

Дараагийн хичээл профессор МакГонагаллын хувиргалын хичээл байв. Харри түүнээс Хогсмид явах зөвшөөрөл гуйх гэсэн ч яаж хандвал дээр эсэхийг мэдэхгүй байв. Хонгилын эцэст бөөгнөрсөн хүүхдүүдийг хараад Харри энэ бодлоосоо саллаа.

Лаванда Браун сурагчдыг тойруулан мэгшиж харин Парвати Патил найзынхаа мөрөөр тэврэн ямар нэг зүйлийг Симус Финниган, Дин Томас хоёр чухалчлан тайлбарлаж байлаа.

- Юу болоо вэ, Лаванда? гэж Гермiona түгшин асуулаа.

- Түүнд өглөө гэрээс нь захидал иржээ. Түүний туулай Бинкиг үнэг барьчихаж гэж найзынхаа өмнөөс Парвати хариулав.

- Өө, намайг уучлаарай гэж Гермiona харамсангуй хэлэв.

- Би мэдэх ёстой байж! Өнөөдөр ямар өдөр болохыг мэдэх үү? гэж Лаванда уйлагнан хэллээ.

- Ямар?

- Арван сарын арван зургаан! «Арван сарын арван зургаанд тохиолдох явдал чамайг айлгах болно». Санаж байна уу? Түүний зөв байж!

Лавандагийн эргэн тойрон ангийхан нь цуглав. Симус толгойгоо нухацтай сэгсрэв. Гермiona тээнэгэлзсэнээ,

- Тэгэхээр чи ... энэ бүх хугацааны туршид Бинкиг үнэг иднэ гэж айж байсан хэрэг үү? гэв.
- Гэхдээ ... заавал үнэг биш гэж Лаванда хэлээд Гермionaг нулимстай нүдээрээ харж,
- Би түүнийг үхэхээс айж байсан юм гэв.
- Туулай чинь хөгшин байсан уу?
- Ү-үгүй! Ердөө жаахан зулзага шүү дээ гэж Лаванда усан нүдлэв.

Парвати найзынхаа мөрийг чанга тэвэрлээ.

- Тэгвэл чи яагаад түүнийг удахгүй үхнэ гэж айсан юм бэ? Парвати Гермiona руу ууртай харцаар хяламхийлээ.
- Алив логикоор авч хэлэлцээд үзье гээд Гермiona эргэн зогсоод,
- Бинки өнөөдөр биш ч үхэх л байсан. Лавандад зөвхөн өнөөдөр захиа иржээ гэхэд тэр улам чанга уйллаа.
- Лаванда энэ бүхнийг гэнэтхэн болохоос айж байсан байна ...
- Түүнийг бүү сонс, Лаванда. Түүнд бусдын амьтан хамаагүй гэж

Герминагийн яриаг Рон таслав.

Тэр агшинд профессор МакГонагалл орж ирсэн нь бараг аз тохиосон хэрэг болжээ. Рон, Гермiona хоёр бие биенээ уурсан харцаар сүлбээд ангидаа орж Харригийн хоёр талд суун хичээлийн турш нэг ч үг солилцсонгүй.

Хичээлийн төгсгөл болж хонх дуугартал Харри профессор МакГонагаллтай ярих эсэхээ шийдээгүй л байлаа. Гэхдээ профессор Хогсмидийн тухай яриаг өөрөө эхлүүлжээ. Сурагчидыг ангиас гарах үед тэрбээр,

- Ганцхан хором, хүлээнэ үү. Та нар бүгд миний тэнхим болохоор Хэллоуины баяраас өмнө Хогсмидын зөвшөөрлөө надад хураалгаарай. Зөвшөөрөл байхгүй бол Хогсмид явахгүй гэдгийг бүү март! гэв.

Невилл гараа өргөв.

- Профессор, би ... гээчихсэн юм шиг байна.
- Долгопупс, танай эмээ зөвшөөрлөө над руу шууд ирүүлсэн. Ингэсэн нь найдвартай гэж тэр шийджээ. За ингээд боллоо, тарцгааж болно.

- Очоод түүнээс гуй гэж Рон шивнэлээ.
- Өө, гэхдээ ... гэж Гермиона эхэлсэн ч,
- За алив, яваач гэж Рон түүнийг түлхэв.

Харри бүх хүнийг гарахыг хүлээж байгаад сэтгэл хөдөлсөндөө уруулаа хазлан МакГонагалл багш руу хүрч очлоо.

- Таньд юу хэрэгтэй вэ, Поттер? гэхэд нь Харри гүнзгий амьсгаа аваад,
- Профессор миний нагац ах, нагац эгч хоёр зөвшөөрөлд гарын үсэг зурахаа мартчихсан гэв.

Профессор МакГонагалл түүнийг дөрвөлжин шилнийхээ дээгүүр харлаа.

- Таны бодлоор ... би ... Хогсмид явж болох уу? Профессор ширээн дээрх цаасыг хураагаад дээш харалгүй,
- Үгүй гэж айж байна, Поттер. Та миний юу хэлснийг сонссон биз дээ.

Зөвшөөрөл байхгүй бол Хогсмид явахгүй. Тийм дүрэмтэй юм.

- Гэхдээ ... нагац ах, эгч маань маглууд болохоор ... зөвшөөрөл юунд хэрэгтэйг ойлгохгүй байгаа юм ... гээд Харри бууж өгсөнгүй. Рон хаалганы цаанаас урамшуулсны тэмдэг болгон цөхрөнгүй толгой дохив.

- Хэрвээ та зөвшөөрвөл ...

- Гэхдээ би зөвшөөрч чадахгүй. Дүрэм ёсоор зөвшөөрлийг эцэг эх юм уу асран хүмүүжүүлэгч өгөх ёстой гээд МакГонагалл багш босож цааснуудыг шүүгээнд нямбайлан хийлээ. Тэрбээр нүдээ өргөхөд царайд нь хачирхалтай өнгө тодров.

- Намайг уучлаарай, Поттер. Гэвч энэ бол миний эцсийн үг шүү. Чи яарахгүй бол дараагийн хичээлээс хоцрох нь байна.

Ингээд юу ч бүтсэнгүй. Рон МакГонагалл багшийг янз бүрээр нэрлэн Гермионагийн уурыг ихэд хүргэв. Харин Гермионагийн «Ингэсэн нь дээр» гэх шиг царайны хувирал Роныг илүү ихээр уурлуулж байв. Харри нэг ангийхан нь Хогсмидэд очсон даруйдаа юу хийх тухайгаа хөөр баяртай ярилцахыг тэвчин өнгөрүүлэх хэрэгтэй болжээ.

- Гуниглах хэрэггүй дээ! Хэллоуйны өдөр орой Их танхимд баярын зоог болно гэж Рон Харригийн мөрийг алгадаад хэлэв.
- Тиймээ гэж Харри баргар царайлан толгой дохилоо. Баяр бол баяр л байгаа биз, Хогсмидод очихтой адилгүй шүү дээ.

Бүгд Харрийг тайтгаруулахыг хичээсэн авч амжилтгүй болжээ. Дин Томас дуртай бичгийн хэвээрээ гарын үсэг зурж чаддаг болохоор Вернон ахын өмнөөс зураад өгье гэсэн ч профессор МакГонагалл нагац ах нь зөвшөөрөөгүйг аль хэдийн мэдсэн билээ. Харин Рон үл үзэгдэх нөмрөгний тухай санасан ч Гермиона Дементорын хажуугаар нуугдан өнгөрч чадахгүй, тэд хүнийг цувны цаанаас мэдэрдэг гэж эсэргүүцжээ. Юунаас ч илүү Харриг Персигийн үг тайтгарууллаа.

- Хогсмидийн тухай юун хөл үймээн болоод байгаа юм бэ? Үүнийг тоох хэрэггүй дээ. За яахав амттаны дэлгүүр дажгүй л дээ. Гэвч Зонкогийн тоглоомын мухлагт орох тэр ч байтугай осолтой. Орилоо овоохойг харин үзэхээр очиж болох юм. Гэвч үнэндээ Харри чи тэнд очоогүй гээд юунаас ч хоцрохгүй.

Хэллоуйны баярын өглөө Харри босоод өглөөний цайгаа уухаар явлаа. Түүний сэтгэл санаа тааруу байсан ч үүнийгээ үзүүлэхийг хүссэнгүй. Найзууд нь түүнийг сэргээхийг хичээнэ.

- Бид чамд амттай зүйл олныг авчирна гэж Гермиона цөхрөнгүй уучлал гуйсан байртай хэллээ.

- Маш ихээр нь авчирна! гэж Рон хөхүүлэн дэмжив. Тэд Харригийн царайд тодорсон гунигаас болоод өчигдөрийн маргаанаа мартаж орхижээ.

- Санаа зовох хэрэггүй дээ. Цайллага дээр уулзая. Цагаа сайхан өнгөрүүлээрэй хэмээн Харри андуудаа танхим дундуур явахад хайхрамжгүйхэн мөрөө хавчлаа.

Үүдэн дээр сургуулийн манаач Филч хаалган дээр урт жагсаалт барин зогсоод зөвшөөрөлгүй хүн нэвтрүүлэхгүйн тулд гарч байгаа хүн бүрийн царайг сэжигтэйгээр харж нарийн шалгаж байлаа.

- Поттер, энд үлдэж байгаа юм уу? Дементорын хажуугаар гарахаас айгаа юу? гэж Крэбб, Гойл хоёрын хамт дараалалд зогсож байсан Малфой хашгирав.

Харри сонсоогүй дүр эсгээд гантиг шатаар гунигтай өгсөж Гриффиндорын цамхагын хоосон хонгилд гарч ирлээ.

- Нууц үг гэж зүүрмэглэж байсан тарган хатагтай асуув.

- Азтай хошууч гэж Харри хайхрамжгүй хэлэв.

Хөрөг нээгдэв. Зочны өрөөнд нэг ба хоёрдугаар дамжааныхан хөлхөлдөн, хэдэн ахлах ангийн сурагчид Хогсмидэд байсан тухайгаа ярилцаж байлаа.

- Харри! Харри! Сайн уу, Харри! гэж Колин Криви дуудав.

Энэ бол хоёрдугаар дамжааны сурагч бөгөөд Харриг бишрэн шүтэж түүнтэй ярилцах ямар ч боломжыг алддаггүй нэгэн.

- Чи Хогсмид яваагүй юм уу? Яагаад? Бидэнтэй жаахан суу л даа гэж Колин алдартай хүнтэй ярьж байгаадаа аз жаргалдаа автан хэлээд найзууд руугаа бардам харлаа.

- Баярлалаа, Колин. Би номын сан руу явж гэрийн даалгавараа хийх хэрэгтэй байна гэж Харри хэлэв. Тэр хүмүүсийг сорви руу нь харахыг тэвчиж чаддаггүй билээ.

Үүний дараа ямар ч сонголтгүй болсон Харри хөрөг нүхэн хаалгаар буцаж гарахаас өөр аргагүй болжээ.

- Намайг хагас хором тутамд сэрээх нь ямар хэрэгтэй гэж хэмээн тарган хатагтай дургүйхэн бувтнав.

Сэтгэлээр унасан Харри номын сан руу очих замдаа хичээл хийх хүсэл нь арилан оджээ. Тэр эргээд явтал Филчтэй нүүр тулчихлаа. Филч Хогсмид явах сүүлчийн сурагчийг шилтгээнээс дөнгөж гаргаад байсан аж.

- Чи энд юу хийж байгаа юм бэ? гэж Филч сэжигтэй асуув.

- Юу ч биш гэж Харри үнэнээ хэлэв.

- Юу ч биш гэнээ! Сайхан хэрэг байна даа! Чи яагаад Хогсмид яваагүй юм бэ?

Чиний найзууд Хогсмидэд өмхий үнэртэй сум, хэхрүүлдэг нунтаг, исгэрдэг өт худалдан авч хөгжилдөж байхад үүгээр тэнэж явах гэж. Ямар нэгэн зүйл сэжигтэй л байна даа! гэж Филч эрүүгээ чичигнүүлэн хэллээ.

Харри чимээгүйхэн мөрөө хавчив.

- Одоохон зочны өрөө лүүгээ яв! гэж тэр тушаагаад Харрийн булан эргэхийг дагуулан харав.

Гэвч Харри зочны өрөө лүүгээ очсонгүй. Тэр шатаар дээшээ өгсөөд уулийн байранд очиж Хэдвигтэй уулздаг юм билүү гэж бодсоор өөр нэгэн хонгилоор явж байтал нэг өрөөнөөс,

- Харри юу? гэж дуудах чимээ гарлаа.

Харри хоёр алхам ухраад хаалганы цаадах өрөөнд профессор Люпин байхыг харлаа.

- Чи энд юу хийж байгаа юм бэ? Рон, Гермiona хоёр хаана байна? гэж Люпин Филчээс өөр өнгөөр асуулаа.

- Хогсмид явсан гэж Харри хайхрамжгүй хэлэхийг оролдсон ч юу ч бүтсэнгүй.

- Аан гээд Люпин хэсэгхэн зуур чимээгүй болсноо,

- Орохыг хүсэхгүй байна уу? Би саяхан дараагийн хичээлд зориулан гриндилоу авчираад байна гэлээ.

- Юу авчирсан гэнээ?

Харри Люпины өрөөнд орлоо. Буланд дүүрэн устай том шилэн хорго байв. Бөөлжис цутгам төрхтэй ногоон өнгийн жижигхэн хурц эвэртэй чөтгөр шилэнд наалдан урт нарийхан хуруугаараа маажив.

- Усны чөтгөр гэж Люпин тайлбарлаад түүнийг анхааралтай харав.

- Бид каппаг үзсэний дараа тэдэнтэй тэмцэх тийм ч хэцүү биш. Зөвхөн хурууг нь хугалах хэрэгтэй. Чи урт хуруунуудыг нь харж байна уу? Хүчирхэг хэдий ч хэврэгхэн эд дээ.

Усны чөтгөр ногоон шүдээ гарган ярзайснаа замагны цаагуур оров.

- Цай уух уу? гээд Люпин нүдээрээ данхаа эрснээ, Би аяга цай уудаг юм билүү гэж бодож байлаа гэв.

- Тэгье гэж Харри хэллээ.

Люпин цайны данхыг шидэт саваагаар тогшиход гэнэтхэн цоргоноос нь уур олгойдож эхлэв.

- Суугаач. Надад ердөө цайны ханд л бий. Гэвч би чамайг цайны навч хангалттай уусан гэж айж байна хэмээн Люпин хэлээд тоостой төмөр хайрцагны тагыг онгойлгов.

Харри түүн рүү харахад Люпины нүд гялсхийжээ.

- Та энэ тухай хаанаас мэдээ вэ?

- Надад профессор МакГонагалл хэлсэн. Гэхдээ чи үүнд санаа зовоогүй биз дээ? гээд Люпин Харрид сэнжтэй аяга дүүрэн цай өгөв.

- Үгүй.

Тэр агшин зуур Люпинд Магнолийн гудамжинд харсан нохойг хэлэх юмуу гэж бодсоноо үгүй хэмээн шийдэв. Тэр Люпин түүнийг хулчгар гэж бодохыг хүсэхгүй байлаа. Ялангуяа Люпин түүнийг боггарттай тэмцэж чадахгүй гэж боддог болсны дараа шүү.

Түүний энэ бодол царай дээр нь илэрсэн бололтой учир нь Люпин,

- Ямар нэг зүйл чамайг зовоогоод байна уу? гэж асуулаа.

- Үгүй гэж Харри худал хэлээд аягатайгаасаа балгав. Усны чөтгөр түүн рүү нудрага зангидав. Тэрбээр гэнэтхэн цайгаа Люпины ширээн дээр тавьж,

- Бид боггартын эсрэг тэмцээнийг санаж байна уу? гэлээ.
- Тэгэлгүй яахав гэж Люпин удаанаар хэлэв.
- Тэгэхэд та яагаад надад оролдож үзэх боломж өгөөгүй юм бэ? Люпин гайхан хөмсгөө өргөөд,
- Надад чи үүнийг ойлгох шиг санагдсан шүү гэв.
- Гэхдээ яагаад? гэж Харри асуулаа.
- Илэрхий шүү дээ. Чамайг хараад боггарт Волдеморт болж хувирах байсан гээд Люпин үл хөмсөг зангидав.

Харри гайхсандаа нүдээ бүлтийлгэв. Тэр ийм хариултыг хүлээгээгүй билээ. Түүнээс гадна Люпин Хар Лордын нэрийг хэллээ. Тэгтэл Дамлблдор, Харри хоёроос гадна хэн ч түүнийг нэрлэхийг зүрхэлдэггүй юм.

- Миний буруу байсан бололтой. Гэхдээ би Волдеморт багш нарын өрөөнд зогсож байх нь сайхан санаа гэж бодоогүй. Бүгд айж сандран хичээл үр дүнгүй болох байсан.
- Надад Волдемортын тухай өчүүхэн төдий ч бодол төрөөгүй. Би Дементорын тухай санасан юм ...
- Тийм байж. Гайхамшигтай! гэж Люпин чанга дуу алдав. Харрийн гайхширсан царайг хараад тэрбээр инээмсэглэн,
- Энэ бол чиний юунаас ч илүү айдаг зүйл бол айдас өөрөө гэдгийг хэлж байгаа юм. Их ухаалаг байлаа, Харри гэв.

Харри юу хариулахаа мэдээгүй учир цайгаа балгалаа.

- Тэгэхээр би чамайг боггартын эсрэг тэмцэж чадахааргүй аймхай гэж бодсон гэж үзсэн хэрэг үү?
- Тийм шүү гэсэнээ Харри гэнэтхэн баяртай болж,
- Профессор Люпин та Дементорын тухай сайн мэднэ шүү дээ ... гэв. Хаалга тогших чимээ гарав.
- Ороорой гэж Люпин хэллээ.

Хаалга нээгдэн Снегг гартаа ялимгүй уур савсуулсан хундага барин орж ирснээ Харриг хараад нүдээ нарийсгав.

- Аан энэ та юу, Северус. Их баярлалаа. Ширээн дээр орхичихгүй юу гэж Люпин инээмсэглэн хэлэв.

Снегг тэр хоёр луу ээлжлэн харснаа хундагаа тавилаа.

- Би Харрид усны чөтгөр үзүүлж байна гээд Люпин хорго руу заав.
- Гайхалтай гэж Снегг хорго руу анхаарал хандуулалгүй хэлээд,
- Одоохон уух ёстой шүү, Люпин гэв.
- Тиймээ тийм, тэгэлгүй яахав.
- Хэрвээ ахин шаардагдвал хүрээд ирээрэй. Би бүтэн тогоо чанасан байгаа.
- Маргааш надад ахин хэрэг болох байх. Их баярлалаа, Северус.
- Зүгээр дээ гэж Снегг хөндий хэлэхэд Харри таалагдсангүй нь илт байлаа.

Тэрбээр инээмсэглэлгүй болгоомжтой гарч одлоо.

Харри шилэн аяга руу сониучирхон ширтэв. Люпин инээмсэглэлээ.

- Профессор Снегг надад энэ ундааг дуртайяа бэлтгэж өгч байгаа юм. Энэ их хэцүү найрлагатай болохоор би өөрөө чанаж чаддаггүй юм гээд Люпин хундагыг авч үнэрлээд амссанаа,
- Жаахан чихэр нэмж болохгүй нь харамсалтай байна гэв.
- Яагаад? гэж Харри эхэлсэн ч Люпин түүний яриаг таслажээ.
- Миний бие сүүлийн үед тааруу байгаа юм. Энэ ундаа бол надад тус болох цорын ганц зүйл. Түүнийг чанаж чадах хүн цөөхөн хэдий ч аз болоход би профессор Снеггтэй хамт ажилладаг билээ. Түүн шиг уусмал чанадаг хүн ховор шүү.

Люпин ахин балгахад Харри гараас нь хундагыг булаан авахгүй байж арайхийн тэслээ.

- Профессор Снегг хар урлагийг ихээхэн сонирхдог юм гэж тэр шүд зуун хэлэв.
- Тийм үү? гээд Люпин ахин балгалаа.
- Тэр ч байтугай ... зарим хүмүүс түүнийг хар урлагаас хамгаалах хичээлийн багш болохын тулд юу ч хийхэд бэлэн гэж ярьцгаадаг.

Люпин үлдсэн уусмалыг уугаад үрчийв.

- Ямар муухай юм бэ! За яахав, Харри би ажилдаа эргэж орсон нь дээр байх. Их танхимд баярын зоогон дээр уулзацгаая.
- Цайгаар зочилсон явдалд баярлалаа гээд Харри хоосон аягыг ширээн дээр тавилаа.
- Хоосон хундага уугьсан хэвээр ажээ.

- Чи хаана байсан бэ! Бид чамд хичнээн их зүйл авчирснийг хараач! гэж Рон уулга алдав.

Харригийн өвдөг дээр гялалзсан амттаны бороо оров. Рон, Гермиона хоёр дөнгөж амралтын өрөөнд орж ирээд байсан агаад хүйтэнд улайсан сэтгэл хангалуун хөөрсөн царайтай байв.

- Баярлалаа. Хогсмидэд тэгээд ямар байна? Та нар хаагуур оров доо? гэж Харри хэлээд хар боодолтой бяцхан чинжүүт чөтгөрийг задлав.

Андууд нь хаана эс байгаагүй гээч! Шидэт эд хэрэгслийн дэлгүүр болох «Дэрвиш Бэнгс», шидэт тоглоомны мухлаг «Зонкогийн тоглоомын дэлгүүр», «Гурван шүүр» баарт ямар гайхамшигтай сайхан халуун цөцгийний шар айраг байдаг гээч!

- Харин шуудан нь ямар гэж бодно, Харри! Хоёр зуун уультай бүгд өөрийн тавиур дээр суугаад захиа хүргэх хурдаар нь өнгөөр дугаарласан байсан.

- «Амтат ван»-гийнхан шинэ төрлийн зөөлөн чихэр гаргажээ! Бүгдэд үнэгүй өгсөн. Май, энэ байна.

- Гурван шүүрд бид жинхэнэ махчин харсан шүү ... Тэнд ёстой янз янзаараа сууж байна лээ!

- Цөцгийний шар айраг авчирч болохгүй нь харамсалтай байна. Сайхан дулаацуулдаг юм!

- Харин чи юу хийсэн бэ? Хичээлээ хийсэн үү? гэж Гермиона санаа тавин асуулаа.

- Үгүй ээ ... Люпины өрөөнд орж цай уусан. Дараа нь Снегг ирээд гээд Харри андууддаа хундагатай ундааны тухай ярилаа.

Рон гайхсандаа амаа ангайжээ.

- Тэгээд Люпин уусан хэрэг үү? Тэр галзуурсан юм болов уу? Гермиона цагаа хараад,

- Бид доошоо буусан нь дээр байх. Цайллага таван минутын дараа эхлэх нь байна гэж хэлэхэд найзууд нүхэн хөргөөр гарч хамтдаа Их танхим руу яарлаа.

- Гэхдээ тэр үнэхээр ... гэснээ Гермиона дуугаа намсган ийш тийшээ сэтгэл түгшсэн шинжтэй харж,

- Снегг Люпиныг хордуулах гэж байсан бол түүнийгээ Харригийн нүдэн дээр хийнэ гэж үү гэлээ.

- Тиймээ, магадгүй л юм гэж Харри хэлэв.

Их танхимд орлоо. Танхимыг олон зуун гэрэлт хулуугаар чимэглэж, адарт үүл шиг хөшиглөсөн сарьсан багваахай нисэлдэн, хурц шаргал өнгийн дарцагууд шуургат адар луу усны могой шиг намилзах аж.

Хоол гайхамшигтай байлаа. Гермiona, Рон хоёр «Амтат ван»-гуудын амттангаар гэдсээ дүүргэсэн хэр нь бүгдээс амсаж үзэж байв. Харри багш нарын ширээ рүү харлаа. Профессор Люпин шившлэгийн жижигхэн багш Флитвиктэй хөгжилдөнө. Магадгүй түүний төсөөллөөс ч болсон уу Снегг цаг үргэлж Люпин рүү хараад байв.

Хоолны дараа Хогвартсын хий үзэгдлүүд бүтэн үзүүлбэр тоглолоо. Гэнэтхэн хана ширээнээс нисэн гарч ирээд зөвхөн хий үзэгдлүүдийн хийж чадах тоглолт хийв. Гриффиндор шилтгээний хий үзэгдэл бараг толгойгүй Ник том амжилт гаргалаа. Тэр толгойгоо бараг салгаж чаджээ.

Энэ үдэш Харрид төрсөн гайхамшигтай сэтгэгдлийг Малфой ч гутааж чадсангүй.

- Дементорууд чамд хайраа илгээнэ шүү, Поттер! гэж тэр танхим дундуур явахдаа хашгирав.

Гурван найз Гриффиндорынхны хамт ердийн замаар цамхаг руугаа буцлаа. Тарган хатагтайн хөрөг зургийн урд ямар нэг учраас овооролдоон үүсчээ.

- Яагаад хэн ч орохгүй байгаа юм бол? гэж Рон гайхлаа.

Харри өлмий дээрээ зогсон харахад зочны өрөө рүү орох хаалга хаалттай байлаа.

- Алив, холдоорой гэх Персигийн хоолой сонсогдоод хүүхдүүд дундуур албархуу орж ирэв.

- Яагаадбөөгнөрөөд байна?Бүгдээрээ нууц үгээ мартчихсан юм уу?

Уучлаарай, би сургуулийн ахлагч шүү дээ ...

Тэгтэл чимээгүй болчихлоо. Эхлээд ойрхон байсан хүмүүс чимээгүй болов. Удалгүй бүгд дуугүй болчихлоо.

- Хэн нэгэн профессор Дамблдорыг түргэн дуудаарай гэж Перси гэнэтхэн хашгирав.

Бүгдийн харц түүн дээр төвлөрч хойно зогсож байсан нэг нь өлмийгөө өргөн харлаа.

- Юу болсон бэ? гэж дөнгөж ирээд байсан Жинни асуулаа.

Хормын дараа профессор Дамблдор хүрч ирэхэд Гриффиндорынхон зай гаргаж өгөн Харри, Рон, Гермiona гурав үүдэнд ойртлоо. Гермiona дуу алдаад Харригийн гараас зуурав. Тарган хатагтай хөрөг алга болж шалан дээр маш хэрцгий сийчсэн зургийн өөдөс үлджээ. Нэг том хэсгийг бүхлээр нь хуулан авсан байв. Дамблдор зургийн

үлдэгдлийг түргэн гүйлгэн хараад яаран ирж байсан МакГонагалл, Снегг, Люпин нар руу эргэж харлаа.

- Бид түүнийг хайх хэрэгтэй. Профессор МакГонагалл Филчийг дуудахгүй юу.

Тэр тарган хатагтайн хөргийг олохын тулд нэн даруйхан шилтгээний бүх хөргийг шалгах хэрэгтэй байна.

- Та нарт амжилт хүсье! гэх хэн нэгний тавлангуй дуу гаргав.

Энэ бол хий үзэгдэл Пивз байв. Тэд адар доогуур хөвөн ердийнхөөрөө гай зовлон болсонд баясч байлаа.

- Чи хэлэхийг хүсээ вэ, Пивз? гэж Дамблдор тайван асуухад Пивз хөшчихлөө. Тэр Дамблдорыг элэг доог хийж зүрхэлдэггүй билээ. Тэгээд өмнөхөөсөө дээрдэх юмгүй нялуун хоолойгоор,

- Тэр ичсэндээ нуугдаж байгаа, захирал минь. Би түүнийг дөрвөн давхарын ой модон дундуур орилон гүйж байхыг харсан юм байна гээд инээмсэглэсэнээ, хөөрхий амьтан гэж хэлсэн нь огт үнэмшилгүй сонсогдлоо.

- Тэр хэн үүнийг хийснийг хэлээгүй юу? гэж Дамблдор тайван хэвээр асуулаа.

- Хэлсэн шүү, захирал аа! Тэр түүнийг нууц үггүй оруулахгүй гэхэд аймшигтай уурласан гэсэн гээд Пивз хий эргэлдэн хоёр хөлийнхөө завсраар хараад, зөвхөн тийм араншин Сириус Блэкээс л гарна даа гэлээ.

БҮЛЭГ 9: ГУНИГТАЙ ЯЛАГДАЛ

Дамблдор Гриффиндорынхныг нэн даруй Их танхимд очихыг тушаав. Арван хормын дараа тэдэнтэй хэн ч юу ч ойлгоогүй сургуулийн бүх сурагчид нэгдэв.

- Бид шилтгээнийг нямбайлан самнах болно. Би та бүхнийг аюулгүй байдлын тулд өнөө шөнийг эндээ өнгөрүүлсэн нь дээр болов уу гэж айж байна. Тэнхимийн ахлагч нар хаалга бүрийг манана. Сургуулийн ахлагч болохоор сонгогдсон охид, хөвгүүд энд үлдэх болно. Бүгд болсон үйл явдлын талаар надад яаралтай мэдэгдээрэй гэж Дамблдор зарлах үед МакГонагалл, Флитвик багш нар Их танхимийн бүх гарцыг хаалаа. Сургуулийн захирал албархаг цээжээ гүдийлгэсэн Перси руу эргэн харлаа.

- Мэдээ дуулмагц хий үзэгдэл илгээгээрэй гээд Дамблдор хэсэг бодсоноо,

- Өө, тийм л дээ та нарт энэ хэрэгтэй гэв.

Тэрбээр шидэт саваагаа даллалат танхимын урт ширээнүүд хана дагуу хураагдан, ахин нэг даллалат шалаар дүүрэн унтлагын ягаан хөнжил бий боллоо.

- Тавтай нойрсоорой гэж тэр хүсээд хаалгыг гаднаас нь хаав.

Танхим тэр даруй чимээ шуугианаар дүүрч, Гриффиндорынхон тарган хатагтайд юу тохиолдсон талаар хөөрөн ярьж байлаа.

- Бүгд унтлагын хөнжилдөө түргэн ор! Ямар ч яриа хөөрөө байхгүй. Арван хормын дараа гэрэл унтраана гэж Перси орилов.

- Явцгаая гэж Харри найзуудаа дуудаад унтлагын хөнжлийг авч танхимын өнцөг руу очлоо.

- Та нар Блэкийг шилтгээнд байсаар байгаа гэж бодож байна уу? гэж Гермiona айн шивнэв.

- Дамблдор, тэгж бодож байх шиг байна гэж Рон хэллээ.

- Блэк өнөөдөр олдсон сайн хэрэг болж. Ашгүй бид энэ үед шилтгээнд байсан болохоор ... гэж Гермiona өгүүлэв. Тэр гурав унтлагын хөнжилдөө орон хэвтээд яриагаа үргэлжлүүлээ.

- Блэк цаг хугацааны баримжаа алдсан байж болох юм. Хэллоуйн болж байгаа гэдгийг ойлгоогүй байх. Тэгээгүй бол ийшээ ирэх байсан шүү дээ гэж Рон хэлэв.

Гермiona айсандаа чичирлээ.

Бүгдийн бодол Блэк цамхагт яаж орж ирээ вэ? гэдэг ганцхан зүйлд автжээ.

- Тэр шилжиж чаддаг юм болов уу? Нэг газраас нөгөө рүү шилждэг шидтэн шиг гэж Когтевраныхан таавар дэвшүүлнэ.

- Зүсээ хувиргасан байх гэж тавдугаар дамжааны Пуффендуйхэн үргэлжлүүлэв.
- Зүгээр л нисээд ирсэн хэрэг! гэж Дин Томас хэлжээ.
- Үнэнийг хэлэхэд би ганцаараа Хогвартсын түүхийг уншдаг хүн байх! гэж

Гермиона хэллээ.

- Магадгүй л юм! Тэгээд юу гэж! хэмээн Рон дуу алдав.
- Учир нь шилтгээн зөвхөн ханануудаар хамгаалагдаагүй. Түүнийг шившсэн болохоор ийшээ зүгээр нэг орж ирж чадахгүй. Бас шилжилтийг хэрэглээд ч шилтгээний ханан дундуур нэвтэрч чадахгүй. Ямар тэнэг нь Дементорын хажуугаар зүсээ хувиргаад өнгөрөхийг харах юмсан. Тэд бүх гарцуудыг хамгаалж байгаа шүү дээ. Нисэж орж ирсэн ч байлаа ч гэсэн харах л байсан. Харин Филч бүх нууц орц хонгилуудыг мэддэг болохоор түгжээтэй ...
- Гэрэл унтраалаа шүү! гэж Перси хашгираад,
- Бүгд хөнжлөө нөмөрцгөө ярьж болохгүй гэлээ.

Гэрэл бөхлөө. Зөвхөн ахлагч нарын чухал ярианы дундуур хөлхөх хий үзэгдэл сулхан мөнгөлөг гэрлээр гийгүүлнэ. Шидэт адар тэнгэрийн байдлыг давтдаг болохоор одод түглээ. Танхимын эргэн тойрон дахь нам гүмхэн шивнээ Харрид гадаа зөөлөн сэвшээ салхинд унтаж байгаа юм шиг санагджээ.

Үе үе их танхимд багш нар бүх зүйл хэвийн эсэхийг шалгахаар орж ирж байлаа. Гурван цагт бараг бүгд унтах үед Дамблдор ирлээ. Харри өндийн харахад Перси ярьж байгаа хүмүүсийг чимээгүй болохыг анхааруулан унтлагын хөнжил дундуур явж байв. Тэр Харри, Рон, Гермиона гурвын хэвтэж байгаа буланд ойртон ирлээ. Дамблдор сургуулийн ахлагч руу очив. Андууд унтсан дүр үзүүлэн чих тавин чагналаа.

- Ямар нэгэн ул мөр олсон уу, ноёнтоон? гэж Перси шивнэлээ.
- Олоогүй байна. Бүгд сайн байгаа биз дээ?
- Бүгд хяналтанд байна, эрхэм ээ.
- Сайн байна. Өглөө хүртэл эндээ үлдээрэй. Би Гриффиндорын хөргөн нүхэнд түр зуурын хамгаалалт гаргасан. Маргааш унтлагын өрөөндөө унтаж болох байх гээд Дамблдор хүүхдүүдийг ажиглав.
- Тарган хатагтай яасан бэ, ноёнтоон?
- Хоёр давхарын Аргиллширын зурган дотор нуугдсан байсан. Тэр Сириус Блэкийг нууц үггүй оруулахгүй гэхэд түүнийг довтолсон байна лээ. Их айсан байсан даа. Тайвширахаар нь ноён Филч түүнийг сэргээн засварлах юм.

Их танхимын үүд нээгдэн хэн нэгний хөлийн чимээ сонсогдов. Харри хөдөлж зүрхэлсэнгүй.

- Ноён захирал аа, гурван давхрыг нэгжсэн. Тэр хаа ч алга. Харин Филч газар дорхи хонгилуудыг нэгжсэн.

- Одон орны цамхагт үзсэн үү? Профессор Трелонигийн өрөөнд? Уулийн байранд?

- Бүгдийг шалгасан.

- Сайн байна, Северус. Би Блэкийг одоо хүртэл шилтгээнд байгаа гэж бодохгүй байна.

- Таныхаар бол тэр яаж ийшээ орж ирсэн юм бол, профессор? Харри хоёр чихээрээ сонсохын тулд толгойгоо өргөв.

- Мэдэхгүй, Северус. Надад нэг нь нөгөөгөөсөө итгэхийн аргагүй олон таавар байна.

Харри нүдээ ялимгүй нээгээд тэдний зогсож байгаа газрыг түргэн гүйлгэн харлаа. Дамблдор цаашаа харан зогсоод Персигийн анхааралтай сонсох царай луу ширтэж байв. Снегг тэдний хооронд уурссан байртай зогсоно.

- Хичээлийн жилийн эхэнд болсон бидний яриаг санаж байна уу, захирал аа? гэж Снегг Персид сонсогдохооргүй асуулаа.

- Санаж байна, Северус, санаж байна гэхэд Дамблдорын хоолойд түгшсэн өнгө илрэв.

- Бараг боломжгүй юм шиг санагдаж байгаа ч Блэк сургууль доторх хэн нэгний тусламжгүй ийшээ нэвтэрч чадахгүй.

- Би энэ шилтгээн доторх нэг ч хүн Блэкт туслан дотогш оруулсан гэдэгт итгэхгүй байна гэж Дамблдор Снеггт эсэргүүцэх боломж өгөлгүй хэлээд,

- Би явж Дементоруудтай уулзах ёстой. Хайгуул дуусахаар тэдэнд үр дүнг нь мэдэгдэнэ гээд амлачихсан юм гэв.

- Тэд туслахыг хүсэхгүй байна уу, ноёнтоон? гэж Перси асуулаа.

- Өө, тэгсэн л дээ. Гэвч намайг сургуулийн захирал байгаа үед шилтгээний босгыг нэг ч Дементор давахгүй гэж айж байна хэмээн Дамблдор хүйтнээр хэллээ.

Перси ичсэндээ улайжээ. Дамблдор эргээд чимээгүй алхаагаар Их танхимыг орхин гарлаа. Снегг хэсэг зуур зогссоноо эгдүүцсэн байртай мөн гараад явчихлаа.

Харри хэвтээд ододыг нүдээ том нээн харж буй андууд руугаа эргэлээ.

- Бүх зүйл тэгээд яаж болсон хэрэг вэ? гэж Рон хэлэв.

Сурагчид хэдэн өдрийн турш зөвхөн Сириус Блэкийн тухай ярьцгаалаа. Түүнийг шилтгээнд хэрхэн нэвтэрсэн тухай нэг нь нөгөөгөөсөө бодлогогүй таавар дэвшүүлнэ.

Пуффендуй тэнхимийн Ханна Эббот ургамал судлалын хичээлийн турш Блэк сарнайн бут болон хувирсан гэдэгт итгэлтэй байлаа.

Тарган хатагтайн сийчигдсэн зургийн оронд тарган саарал одой морьтой ноён Кэдоганы хөргийг байрлуулав. Хэн ч үүнд баярласангүй. Ноён Кэдоган ихэнхи цагаа хүмүүсийг ирүүл тулаанд дуудахад зориулж, инээд хүрэм хөгийн нууц үгнүүдийг өдөрт хоёр гурван удаа сольж байлаа.

- Тэр чинь дүүрчихсэн тэнэг юм байна. Бид өөрийг эрж олвол дээрсэн гэж Симус Финниган Персигээс шаардав.

- Өөр ямар ч зураг энэ ажлыг хийхийг хүсэхгүй байна. Тэд тарган хатагтайд тохиолдсон явдлаас айж байна. Зөвхөн ноён Кэдоган л хангалттай зориг зүрхтэй бололтой гээд Перси гараа савчлаа.

Хэдий тийм боловч ноён Кэдоган Харрийн санааг зовоосонгүй. Түүнийг нэг хором ч ганцааранг нь орхихгүй байлаа. Багш нар хичээл хооронд анги руу нь хүргэж, Перси (эхийнхээ даалгавраар байх) ямбатай харуулын нохой шиг өсгий даран мөрдөж байлаа. Профессор МакГонагалл Харриг өрөөндөө дууджээ. Түүний гунигтай төрхийг хараад Харри хэн нэгэн үхсэн байх гэж бодов.

- Танаас үүнийг удтал нуух аргагүй боллоо, Поттер гэж профессор маш ноцтой хоолойгоор хэлээд,

- Би чамайг цочирдоно гэж мэдэж байгаа ч, Сириус Блэк ...

- Миний араас явж байгаа гэж үү? Би мэднэ гэж Харри хайхрамжгүйхэн хэлээд,

- Би Роны аав энэ талаар ээжид нь ярьж байхыг нь санамсаргүй сонсчихсон юм.

Ноён Уизли ид шидийн яаманд ажилладаг юм гэв.

Профессор МакГонагалл хирдхийн цочсон төрхтэй болов. Тэрбээр Харриг хоёр хормын турш ширтсэнээ,

- Тийм байж! Тэгэхээр та намайг ойлгох ёстой, Поттер. Би таныг орой үдшийн цагаар квиддичийн бэлтгэл хийж болохгүй гэж бодож байна. Талбай дээр зөвхөн багийн гишүүдтэйгээ байх нь маш аюултай ...

- Профессор бямба гаригт бидний эхний тэмцээн шүү дээ! Бэлтгэл хийхгүй яаж болох юм бэ!

Профессор МакГонагалл түүн рүү анхааралтай харав. Харри түүнийг өөрийн багаа ялаасай гэж хүсэж байгааг мэднэ. Эцсийн эцэст тэр Харриг Гриффиндорын багт баригчаар орохыг санал болгосон билээ. Харри амьсгал даран хүлээлээ.

- Хмм ... гээд профессор МакГонагалл босоод цонх руу очив. Гадаа бороо орж байсан болохоор квиддичийн талбай бараг үзэгдэхтэй үгүй ажээ.

- Мэдээж би өөрийн багаа ялаасай гэж хүсэлгүй яахав. За яахав бэлтгэлдээ ор.

Зөвхөн талбай дээр хатагтай Нугарагч байх болно. Би түүнээс чамайг бэлтгэлийн үеэр харж байхыг гуйя.

Квиддичийн анхны тэмцээн хаяанд ирээд байхад цаг агаар муудлаа. Аймшиггүй Гриффиндорын багийнхан хатагтай Нугарагчийн хараан дор хүнд бэлтгэл хийж байв. Тэднийг сүүлчийн бэлтгэлээ хийж байх үед Оливер Вуд аадрын үүл шиг барин ирээд таагүй мэдээ дуулгав.

- Бид Слизеринийхэнтэй тоглохгүй нь! Флинт сая биднийг Пуффендуйхантай тоглоно гэж хэллээ хэмээн тэр уурсан хэлэв.

- Яагаад? хэмээн багийнхан нь дуу алдав.

- Флинтийн хэлснээр бол тэдний баригчийн гар өвдөж байгаа юм байх. Гэвч яагаад ингэж байгаа нь тодорхой шүү дээ. Ийм цаг агаартайд тоглохыг хүсэхгүй байгаа хэрэг. Тэдний боломж багасана гэж үзсэн биз ... гээд Вуд уурласандаа шүдээ зуулаа.

Аадар бороо өдөржингөө орж салхи исгэрсээр л. Харин одоо бүр аянга нижигнэж байлаа.

- Малфойгийн гар яагаа ч үгүй! Тэр мэхэлж байгаа юм! гэж Харри дүрсхийлээ.

- Би үүнийг мэднэ. Гэвч бид баталж чадахгүй. Бид Слизеринийхний эсрэг тоглоно гэж бэлтгэсэн байдаг. Харин Пуффендуйнхан өөр аргаар тоглодог. Ингэхэд тэдний шинэ ахмад Седрик Диггори нь баригч юм гэсэн.

Анжелина, Алисия, Кэти нар гэнэтхэн хөхрөлдөв.

- Яасан? гээд Вуд хөмсөг зангидав.

- Өндөр сайхан залуу юу? гэж Алисия асуулаа.

- Хүчирхэг бас чимээгүй гэдгийг нь хэлсэнгүй гэж Кэт нэмэрлээд гурвуулаа ахиад писхийтэл инээд алдав.

- Тэр чинь хоёр үг холбоод хэлж чадахгүй болохоороо чимээгүй байгаа юм. Би чамайгюунд санаа зовоод байгаагүй ойлгохгүй байна, Оливер. Пуффендуйнхан хялбар шүү дээ. Бид тэднийг өнгөрсөн жил ялсныг санаж байна уу? Тэгэхэд Харри тэмцээн эхэлснээс хойш таван хормын дараа снитчийг барьж билээ.

- Тэгэхэд цаг агаар хамаагүй дээр байсан. Бас баригч нь ч өөр хүн байсан.

Диггори сайн ахмад шигээ сайн баригч! Тайвширч болохгүй гэж Вуд нүдээ эргэлдүүлэн орилоод,

- Слизеринийхэн үүнийг тооцоолсон нь лавтай. Бид хожих хэрэгтэй байна! гэв.

- За боль доо, чи Оливер гэж Фред үл ялиг түгшин хэлээд,

- Хэн ч тайвширах тухай бодоогүй байна. Үнэн шүү гэв.

Тэмцээний өмнөх өдөр салхи улин исгэрч бороо хүчтэй шаагиж байв. Анги хонгилуудад бамбар болон дэнлүү нэмж асаав. Слизериний тоглогчид ялангуяа Малфой сэтгэл хангалуун төрхтэй байх аж.

- Ай даа, миний гар үүнээс арай дээр байсан бол! гэж Малфой санаа алдаад салхитай бороо нижигнүүлж буй цонх руу харлаа.

Харри зөвхөн маргаашийн тэмцээний тухай бодож байлаа. Оливер Вуд түүнийг чөлөөтэй хором бүрдээ дагалдан элдэв заавар зөвөлгөө өгч байв. Түүний урт ярианаас болж гурав дахь цагийн завсарлагааны үеэр Харри хар урлагаас хамгаалах хичээлд арван хором хоцрон орлоо. Харриг анги руугаа чиглэхэд Вуд араас нь,

- Диггори маш сайн эргэлт хийдэг шүү, Харри. Гогцоо эргэхийг бодоорой ... гэж хашгирлаа.

Харри ангидаа гүйн хүрээд үүд нээн дотогш орлоо.

- Намайг уучлаарай, профессор Люпин би ...

Гэвч профессор Люпин үзэгдсэнгүй. Багшийн ширээний ард Снегг сууж байв.

- Хичээл арван хормын өмнө эхэлсэн, Поттер. Гриффиндороос арван оноо хаслаа. Суу.

Харри байрнаасаа хөдөлсөнгүй.

- Профессор Люпин хаачаа вэ? гэж асуулаа.

- Түүний бие өвдсөн гэж Снегг ёжтой инээмсэглэн хэлээд,

- Би таныг суу гэж хэлсэн санагдах юм гэв.

- Тэр яагаа вэ? гэж Харри асуулаа.

Снегг нүдээ гялалзуулаад харамссан байртай,

- Аминд нь хүрэх юм байхгүй. Гриффиндороос ахин таван оноо хаслаа. Хэрвээ та одоохон суухгүй бол ахин тавин оноо хасна гэв.

Харри ширээндээ алгуурхан суулаа. Снегг хүүхдүүд рүү харав.

- Поттер миний яриаг тасалдуулахаас өмнө ярьж байсанчлан профессор Люпин үзэх ёстой сэдвүүдээс нэгийг нь ч ...

- Ноёнтоон бид боггарт, улаан толгойт, усны чөтгөрийн тухай үзэж судалсан.

Өнөөдөр бид ... гэж Снеггийн яриаг Гермиона тасалдуулан хэллээ.

- Чимээгүй бай, хатагтай Грэйнджер. Би та нарын юу үзсэн тухай асуугаагүй. Би зөвхөн профессор Люпины эмх цэгцгүй хичээлийн дутагдалтай талын тухай тайлбар өгч байна.

- Люпин хар урлагаас хамгаалах хичээл шилдэг багш гэж Дин Томас хэлэхэд дэмжсэн чимээ эргэн тойронд сонсогдов.

Снегг нүдээ гялалзуулсан хэвээр,

- Люпин та нарт шальгүй даалгавар өгчээ. Улаан толгойт, усны чөтгөрийн эсрэг нэгдүгээр дамжааныхан ч тэмцэж чадна. Өнөөдөр бид ... гээд сурах бичгийг дэлгээд сүүлчийн хуудсыг нээлээ.

- ... хүн чонын тухай үзнэ.

- Гэхдээ ноёнтоон бид хүн чонын тухай үзэх болоогүй байна шүү дээ. Бид зөвхөн ... гэж Гермиона тэсгэлгүй хэлэв.

- Хатагтай Грэйнджер энд би хичээл зааж байгаа болохоос та биш шиг санагдаж байна. Сурах бичгээ дэлгээд гурван зуун ерөн дөрөвдүгээр хуудсыг нээ. Та нар миний үгийг сонсов уу? гэж тэр мөс шиг хүйтэн хоолойгоор хэлээд ангийг тойруулан харав.

Хүүхдүүд сэтгэл хангалуун бус дүнгэнэлдсээр номоо нээлээ.

- Хэн надад хувилгаан чоно болон жирийн чонын ялгааг хэлэх вэ? Бүгд чимээгүй болоход Гермиона ердийнхөөрөө гараа өргөв.

- Хэн ч алга уу? гэж Снегг Гермионаг үл тоомсорлон хэлээд,

- Та нарын чимээгүй байгаагаас үзэхэд профессор Люпин тэдний хоорондын үндсэн ялгааг тайлбарлаагүй нь ойлгомжтой ...

- Таньд хэлсэн биз дээ, бид хүн чонын тухай үзээгүй байгаа. Бид одоохондоо ... хэмээн Парвати хэлэв.

- Чимээгүй бай! гэж Снегг зандраад,

- Тийм байдаг байжээ. Гуравдугаар дамжааныхан хүн чоныг жирийн чоноос ялган таньж чадахгүй гэж би хэзээ ч бодож байсангүй. Энэ тухай Дамблдор хэлэх хэрэгтэй юм байна.

- Ноёнтоон гээд Гермиона гараа буулгалгүй,

- Хувилгаан чоно жирийн чоноос бага зэрэг ялгаатай. Хүн чонын хошуу ...
- Хатагтай Грэйнджер та хоёр дахь удаагаа зөвшөөрөлгүй ярилаа гэж Снегг хүйтнээр түүний яриаг таслаад,
- Тэсэхийн аргагүй их мэдэгчээс болж Гриффиндороос ахин таван оноо хаслаа гэв.

Гермиона улайн гараа буулгахдаа нулимсаа арай ядан барьж доошоо ширтлээ. Бүгд түүнийг их мэдэх гэдэг авч, бүр Рон энэ үгийг долоо хоногт хоёр удаа давтдаг ч гэсэн Снеггийг уурсан харцаар ажиглав.

- Таны тавьсан асуултын хариуг Гермиона мэдэж байна. Хариулт хэрэггүй юм бол яах гэж асуусан юм бэ? гэж Рон хэлэв.

Тэр зохих хязгаарыг арай хэтэрчээ. Анги даяар чимээгүй болов. Снегг Рон руу алгуурхан дөхөн очоод нүүрээ ойртуулан,

- Та шийтгэгдсэн, Уизли. Хэрвээ та ахин миний багшлах арга барилыг шүүмжлэх аваас үнэнээсээ харамсах болно шүү. Би таньд үүнийг амлачихъя гэв.

Хичээлийн төгсгөл хүртэл хэн ч юу ч дуугарсангүй. Сурагчид үзгээ чахруулан сурах бичгээсээ хүн чонын тухай бичих зуур Снегг ширээ хооронд холхин Люпины хичээл дээр хийсэн зүйлийг уншина.

- Ямар хөөрхийлөлтэй тайлбар вэ. Энэ чинь буруу байна, улаан толгойтнууд ихэвчлэн Монголоос олддог юм ... Профессор Лпюин үүнд арваас найман оноо өгсөн хэрэг үү? Би бол гурван оноо ч өгөхгүй ...

Снегг хонх дуугаргасан ч бүгдийг босгосонгүй.

- Гэрийн даалгаварт хүн болгон хүн чоныг алах тухай ойлгосон зүйлээ бичиж ирээрэй. Даваа гаригт хоёр хуйлаастай зохион бичлэг хураалгана шүү. Уизли, үлдээрэй. Би таныг шийтгэлтэй гэж хэлсэн байхаа.

Ангиас гаран аюулгүй газар орсон хойноо хүүхдүүд хичээл дээр болсон үйл явдлын тухай уурсан ярьцгаав.

- Тэр Люпины суудалд суухыг хүсч байгаа нь ойлгомжтой. Гэхдээ тэр хэзээ ч хар урлагаас хамгаалах хичээлийн багш нарын тухай тэгж ярьж байгаагүй юм даа. Тэр яагаад Люпинд тэгж хандаж байгаа юм бол? Боггартаас болсон юм болов уу? гэж Харри Гермионад хандан хэлэв.

- Мэдэхгүй. Профессор Люпиныг удахгүй эдгэрнэ гэж найдахаас ... хэмээн Гермиона гүн бодолд автан хэлжээ.

Рон тэднийг таван хормын дараа гүйцэн ирэхдээ аймшигтай уурласан байлаа.

- Энэхүү (Түүнийг Снеггийг ингэж хэлэхэд Гермiona сэжигтэйгээр «Рон!» гэж дуу алдав) надаар юу хийлгэсэнийг та нар мэдэх үү? гэж Рон нударга зангидан хэлээд,

- Эмнэлгийн хөтөч цэвэрлүүлэх юм гэнэ! Ид шидгүй шүү! Блэк яагаад Снеггийн өрөөнд нуугдаагүй юм бол доо? Тэр түүнийг дуусгавал бүгд зөвхөн баярлалаа гэж хэлэх байсан даа гэв.

Харри маргааш өглөө нь эрт сэрэхэд үүр гэгээрээгүй байв. Тэр түүнийг салхины улиан сэрээлээ гэж боджээ. Тэгтэл хүйтэн салхи шилэн хүзүүн дээр ирвэгнэхэд огцом хөдөлгөөнөөр босож суулаа. Түүний дэргэд хий үзэгдэл Пивз чанга исгэчин хөвж байлаа.

- Чи яах гэж ингэв? гэж Харри уурлав. Пивз хацраа төмбийлгөн таагүйхэн чимээ гаргаад унтлагын өрөөнөөс нисэн гарлаа.

Харри харанхуйд тэмтчин сэрүүлэгтэй цагаа харахад дөрөв хагас болж байлаа. Тэр Пивзийг хараан нөгөө хажуугаараа хэвтээд унтахыг хичээв. Гэвч аянга нижигнэх, цонхны цаана салхи улин исгэрэх, Хориотой ойн модод шуугин ганхах зэргийг тоохгүй байхын аргагүй ажээ. Ахиад хэдэн цагийн дараа тэр квиддичийн талбай дээр гарч шуурганы эсрэг тэмцэх ёстой... Тийм ээ унтаж чадахгүй нь. Харри босч хувцаслаад «Нимбус-2000» шүүрээ авч хаалга руу чимээгүйхэн явлаа.

Харриг дөнгөж хаалга онгойлготол хөлөнд нь ямар нэгэн үсэрхэг юм тээгэлдэв. Тэр бөхийгөөд Живоглотийн өтгөн сүүлний үзүүрээс барьж амжлаа.

- Аанхан, Рон чиний тухайд зөв хэлсэн гэж бодож байна. Шилтгээнээр дүүрэн хулгана байгаа. Явж тэднийг барь. Скабберсийг тайван орхиж үз! гээд Харри муурыг хэдэн гишгүүрийн доор тавиад хөлөөрөө түлхэв.

Зочны өрөөнд шуурга улам хүчтэй сонсогдоно. Гэсэн ч тэмцээн болдгоороо болно. Ямар ч цаг агаар тэмцээнийг өөрчилж чадахгүй билээ. Харри Седрик Диггорийн тухай санаад сэтгэл түгшлээ. Тэр Вудийн хамт явж байхдаа түүнтэй нэг бус удаа хонгилд таарч байсан. Диггори тавдугаар дамжаанд сурдаг бөгөөд Харригаас хамаагүй том биетэй аж. Баригч ердийнхөөр бол жижигхэн хөнгөн байх ёстой боловч ийм цаг агаарт Диггорийн жин салхины эсрэг тэмцэх давуу тал болж байлаа.

Харри үүр гэгээртэл зочны өрөөнд ханан зуухны хажууд суулаа. Живоглот зочны өрөөнд орж ирэхэд нь дахин хөөлөө. Цаг хугацаа удаанаар өнгөрнө. Эцэст нь өглөөний хоолны цаг болж Харри хөргөн нүх рүү явав.

- Сэлмээ ав, хулчгар амьтан минь! гэж түүнийг хараад ноён Кэдоган орилов.

- Амаа тат! гээд Харри эвшээлээ.

Хоолны ширээнд Харри томоохон тавганд будаа хийж аваад халбагадах үедээ арай дээрдэв. Шарсан талх идэж байх үед багийнхан нь орж ирлээ.

- Улам л ширүүсээд байх юм гэж Вуд хэлээд ширээний ард суусан ч хоолонд хүрсэнгүй.

- Санаа зовох хэрэггүй дээ, Оливер. Бид бороог яаж ч чадахгүй. Аадар бол аадар байгаа биз түүнийг Алисия тайвшируулах санаатай хэлэв.

Гэсэн ч тийм аадар ерөөсөө орж байсангүй. Бүх сургуулиараа тэмцээн рүү яарав. Сурагчид квиддичийн талбай хүртэл нугын дундуур исгэрэх салхин дундуур толгой бөхийн гүйлдэж, шүхэрнийхээ бариулаас зуурцгааж байлаа. Харри хувцас солих өрөөнд орохын өмнөхөн Крэбб, Малфой, Гойл гурав нэг том шүхрийн дор дор инээлдэн зогсож байхыг харлаа.

Гриффиндорынхон гал улаан бэлтгэлийн хувцсаа сольж өмсөөд Вудыг ердийнхөөрөө урам зоригтой ярьж эхлэхийг хүлээсэн авч юу ч сонсогдсонгүй. Тэрбээр хэдэнтээ ярихыг оролдон амаа ангалзуулан хачирхалтай чимээ гаргаснаа эцэст нь толгой сэгсэрч багийнхнаа араас нь явахыг зангалаа.

Тэднийг талбай дээр гартал салхи хийстэл үлээж байв. Хөгжөөн дэмжигчдийн хашгиралтыг аянгын чимээ дарж байлаа. Харригийн шил битүү ус болжээ. Ийм байхад жижигхэн снитчийг яаж олж харах болж байна?

Талбайн эсрэг талд шаргал өнгийн хувцастай Пуффендуйнхан гарч ирэв. Ахлагч нар гар барилцав. Диггори нөхөрсгөөр инээмсэглэхэд харин Вуд зөвхөн эрүүгээ чангалан толгой дохижээ. «Шүүрэндээ!» гэсэн үгийг Харри хатагтай Нугарчийн уруулаас олж харлаа. Харри зууралдсан шавраас арайхийн хөлөө салгаж шүүрээ унав. Хатагтай Нугарагч уруулдаа шүглээ ойртуулан үлээмэгц арван дөрвөн тоглогч агаарт хөөрлөө.

Таван хормын дараа Харри чөмгөндөө хүртэл норж даарлаа. Снитч харагдах нь битгий хэл багийн нөхөд нь ялгагдах төдий үзэгдэнэ. Харри талбай дээгүүр урагш хойш нисэн улаан шаргал толбонуудыг арайхийн ялган харж байлаа. Юу болж оноо хэд болоод байгааг ойлгох юм алга. Тайлбарлагчийн хоолой ч салхин дунд сонсогдохгүй байлаа. Хөгжөөн дэмжигчид шүхэр, цувны давалгаа болжээ. Харри хоёр ч удаа блажертай маш ойрхон өнгөрлөө. Битүү ус болсон шилнээсээ болоод Харри түүний ойртон ирэхийг хараагүй байна.

Хэр удаан тоглох юм бол? Шүүрэн дээр байхад улам л хүнд болж байлаа. Тэнгэр эрт шөнө болгохоор шийдсэн мэт улам барайх аж. Хоёр ч удаа Харри хэн нэгний хажуугаар нисэн өнгөрөв. Өөрийнх эсвэл өөр багийнх уу? Бүгдийн хувцас шалба норсон болохоор бие биенээ арай ядан ялгаж байлаа.

Аянгын нүргээний дараа шүүгчийн шүгэл тасхийв. Вудын балархай дүрс гараа даллаад газардав. Харри бусдын хамт талбай дээр буулаа.

- Би цаг авсан юм! Бүгд нааш ир! гэж Вуд хашгиран хэллээ.

Тэд талбайн захад аварга том шүхэр дор шахцалдан зогсов. Харри нүдний шилээ аваад жанчаараа яаран арчлаа.

- Оноо хэд болж байна?

- Бид тавин оноогоор тэргүүлж байна. Гэхдээ снитчийг хурдан барихгүй бол шөнө болтол тоглох шинжтэй гэж Вуд хэлэв.

- Ийм шилтэй би юу ч харахгүй байна! гээд Харри шилээ цөхрөн сэгсэрлээ.

Тэр агшинд толгой дээгүүрээ цуваа нөмөрсөн Гермiona түүний дэргэд зогсож байлаа.

- Надад нэг санаа байна, Харри! Шилээ түргэн өгдөө!

Хэн ч амаа нээж амжаагүй байхад тэр шилийг аваад шидэт саваагаараа гурван удаа тоншин,

- Импервиус! гэж хэлээд Харрид буцаан өгөхдөө,

- Одоо усны хамгаалалттай болсон гэв.

Вуд баярласандаа түүнийг арай л үнссэнгүй. Гермiona үзэгчийн суудал руу гүйж одов.

- Гайхамшигтай! гэж тэр араас нь сөөнгөтөн хашгираад,

- Нисцгээе! гэж багтаа тушаалаа.

Гермионагийн шившлэг зохих үр дүнгээ өгчээ. Харри нойтон хувцастай даарч хөрч байсан хэдий ч сайн харж байлаа. Тэр итгэлтэйгээр шүүрээ жолоодон нүдээрээ снитчийг эрэх зуураа блажераас хөнгөхөн бултаад урдаас угтан нисэж байсан

Диггорийн доогуур шумбан орлоо.

Ахиад тэнгэр нижигнэн цахилгаан хоёр удаа цахив. Тоглоход аюултай болсон болохоор Харри снитчийг хурдхан барих хэрэгтэй болжээ.

Харри шүүрэн дээрээ эргээд талбайн гол руу нисэхэд үзэгчдийн суудал цахилгааны гэрлээр гийгүүлэгдэн дээд эгнээнд хөдөлгөөнгүй сууж буй том нохойны дүрсийг олж харлаа.

Харригийн бээрсэн гар нойтон модонд хальтраад хоёр метрийн өндрөөс уначихлаа. Толгойгоо сэгсрэн үсээ илээд суудлын зүг харвал нохой алга болжээ.

- Харри! Харри! Ард чинь гэж Вуд бачимдан орилов.

Харри эргэж харлаа. Седрик Диггори талбай дээгүүр дүүлэх бөгөөд тэдний дунд жижигхэн алтан бөмбөг гялалзан үзэгдэнэ.

Харри аяганд цохиулсан мэт болж шүүрнийхээ ишнээс атган дээшээ нислээ.

- Алив! Түргэл! гэж тэр сөөнгөглөө.

Тэгтэл гэнэтхэн ямар нэгэн хачирхалтай юм болов. Цэнгэлдэх хүрээлэнд үхлийн нам гүм ноёрхов. Салхи хүчтэй байсан ч улин исгэрэхээ мартсан мэт. Хэн нэг нь бүх чимээг дарчихсан юм шиг. Эсвэл Харри дүлийрсэн юм болов уу?

Танил хүйтэн айдас түүнийг нэвт цохих үед талбай дээр ямар нэгэн зүйл хөдлөв ... Харри бүхнийг мартаад снитчээс хараа салган доошоо харав.

Ойролцоогоор зуугаад Дементорууд түүний дор зогсох бөгөөд юүдэнтэй нүүр нь түүний зүг чиглэжээ. Харригийн цээж мөс шиг хүйтэн усанд янгинаан өвдөх шиг болов. Тэр ахиад л ... хэн нэгний хашгирах ... эмэгтэй хүний хоолой сонслоо.

«Харрийг л биш шүү, гуйя хэрэггүй!»

«Эндээс зайл, тэнэг охин минь ... Одоохон зайл ...»

«Гуйя, зөвхөн Харрийг л биш шүү ... Намайг оронд нь ал ...»

Харрийн тархинд цагаан манан хуйлран дүүрэв ... Тэр одоо юу ёстой вэ? Хаашаа нисэх юм бэ? Тэр туслах ёстой ... түүнийг алж байна, түүнийг ...

Харри доошоо мөс шиг манан луу уналаа.

«Гуйя, зөвхөн Харриг л биш шүү! ... өршөө ... өршөөгөөч дээ»

Чанга хүйтэн инээд, эмэгтэй хүний уйлах дуу ... гээд Харри цааш нь юу болсныг мэдсэнгүй.

- Аз болоход газар зөөлхөн байлаа.
- Би ч түүнийг үхлээ гэж бодсон шүү.
- Түүний шил нь ч хагараагүй байна.

Харри хэн нэгний шивнэх чимээг сонслоо. Тэгээд юу ч ойлгосонгүй. Тэр хаана байна вэ? Ийшээ яаж ирсэн юм бол? Юу болсон юм бэ? Бүх бие нь нүдүүлчихсан аятай хүчтэй янгинаан өвдөж байв.

- Хэзээ ч үүнээс аймшигтай зүйл харж байсангүй.

Хэзээ ч үүнээс аймшигтай ... юүдэнтэй аймшигтай хар дүрсээс өөр ... хүйтэн ... хашгиралт ...

Харри нүдээ нээлээ. Тэр эмнэлэгийн орон дээр хэвтэж байв. Эргэн тойронд нь хөлөөсөө толгой хүртлээ шавар шавхай болсон багийнхан нь зогсчээ. Рон, Гермиона хоёр ч гэсэн саяхан цөөрмөөс гараад ирсэн мэт харагдана.

- Чи ямаршуу байна даа, Харри? гэж Фред асуулаа. Тэр даавуу шиг цонхийн цайжээ.

Харригийн нүдэнд дүр зураг эргэлдэн үзэгдэв. Аянга ... Үл өршөөл ... алтан снитч ... Дементорууд ...

- Юу болсон юм бэ? гээд Харри гэнэтхэн босон суухад бүгд амьсгаагаа дарлаа.
- Чи уначихсан гэж. Тавин метрийн өндрөөс гэж Фред товч тайлбарлав. Тэр найзуудаа харахад зөвшөөрөн толгой дохицгоов.
- Бид чамайг үхсэн гэж бодсон шүү гэж Алисия чичирсэн хэвээр хэллээ. Гермionaгийн уйлсаар нүд нь улаан болжээ.
- Гэхдээ тэмцээн яасан бэ? Ахиж тоглох юм уу? Бүгд чимээгүй болов. Аймшигт үнэн чулуу шиг дарлаа.
- Бид хожигдсон уу? гэж Харри шивнэлээ.
- Диггори снитчийг барьсан. Чамайг унасны дараа. Тэр эхлээд юу ч ойлгоогүй.

Дараа нь доошоо хараад чамайг газар хэвтэж байхыг харсан. Тэр буцаахыг оролдсон л доо. Эргэж тоглохыг хүссэн. Гэсэн ч бүх зүйл шударга байсан болохоор Вуд хүртэл хүлээн зөвшөөрсөн шүү гэж Жорж хэлэв.

- Вуд хаана байгаа юм бэ? гэж түүний байхгүйг анзаарсан Харри хэллээ.
- Шүршүүрт орж байгаа. Магадгүй өөрийгөө живүүлэхийг оролдож байгаа биз гэж Фред хэлэв.

Харри нүүрээ өвдгөндөө наагаад гараараа толгойгоо барилаа. Фред түүний мөрнөөс бариад хөнгөхөн сэгсэрлээ.

- Алив л дээ, Харри. Чи хэзээ ч снитчийг алдаж байгаагүй биз дээ!
- Хэзээ нэгэн цагт алдах л болно гэж Жорж хэлэв.
- Бас ч гэж дуусаагүй байна. Бид зуун оноогоор хожигдсон, тийм үү? Тэгэхээр Пуффендуйнхан Когтеверанд хожигдчихвол бид Когтевран болон Слизеринд үзүүлээд өгөх болно ... гэж Фред хэлэв.
- Гэхдээ Пуффендуйнхан хоёр зуун оноогоор хожигдох хэрэгтэй гэж Жорж эсэргүүцэв.
- Хэрвээ тэд Когтевранчуудыг хожчихвол ...
- Үгүй дээ, Когтевраныхан тэдэнд боломж өгөхгүй. Хэрэв Слизеринийхэн Пуффендуйд хожигдвол ...
- Бүгд оноо тэнцүү болно. Бидэнд зуун оноо хэрэгтэй байна ...

Харри юу ч хэлэлгүй хэвтлээ. Тэд хожигдсон ... Тэр анх удаагаа квиддичийн тэмцээнд хожигдлоо.

Арван хормын дараа хатагтай Помфри орж ирээд бүгдийг өрөөнөөс гарахыг шаардав.

- Бид удахгүй чам дээр ирнэ ээ, Харри. Өөрийгөө зовоох хэрэггүй дээ, чи шилдэг баригч шүү дээ. Тийм баригч бидэнд хэзээ ч байгаагүй гэж Фред хэлэв.

Ингээд бүх багийнхан бохир мөр үлдээн өрөөнөөс гарлаа. Хатагтай Помфри тэдний араас таагүйхэн өнгөөр хаалга хаав. Рон, Гермиона хоёр оронд ойртож ирлээ.

- Дамблдор яаж уурласныг чи харсан ч болоосой. Би хэзээ ч түүнийг тийм байдалтай байхыг харж байгаагүй юм байна. Чамайг унахад тэр талбай руу гүйж очоод саваагаа даллан хөнгөн газардуулсан юм. Дараа нь тэр саваагаа Дементорууд руу чиглүүлсэн ... Түүнээс мөнгөлөг үүл гараад тэднийг салхи шиг хийсгэчихсэн ... Тэднийг сургуулийн талбайд орж явдалд хичнээн их уурласан гээч ... гэж Гермиона хэлэв.

- Дараа нь тэр шидэт дамнуурга илбэдэн гаргаж чамайг хэвтүүлсэн. Дамнуурга чамайг энд авчирсны дараа тэр сургууль руу явчихсан. Бүгд бодохдоо чамайг

... гэж Рон үргэлжлүүлээ.

Рон чимээгүй болсон ч Харри түүнийг сонссонгүй. Тэр Дементортой тулгарахад сонсогдсон хоолойны тухай бодож байв... Дараа нь Рон, Гермиона хоёрын түгшсэн өнгийг хараад гэнэтхэн нэг зүйлийг саналаа.

- Хэн нэгэн миний шүүрийг авсан уу? гэж тэр асуув. Рон, Гермиона хоёр түргэн харц солилцлоо.

- Ээ ...

- Яасан? гэж Харри асуугаад тэднийг ээлжлэн ширтэв.

- Тэгэхээр чамайг унахад салхинд туугдаад гэж Гермиона холоос эхлэв.

- Тэгээд яасан гэж?

- Тэр ... Ойлгож байна уу, Харри ... шажигнуур уд модыг ... шуудхан мөргөчихсөн.

Харрийн зүрх ёгхийжээ. Шажигнуур уд бол талбайн дунд ганцаар ургадаг аймшигтай өсөрхөг мод билээ.

- Тэгээд яасан? гэж Харри айдаст автан хариу хүлээлээ.

- Чи түүнийг мэднэ дээ. Тэр үргэлж хариуг нь өгдөг юм гэж Рон хэллээ.

- Профессор Флитвик чамайг энд ирэхээс чинь өмнө шүүрийг чинь авчирсан гэж Гермиона сонсогдох төдий хэлээд тонгойн шалан дээрээс үнэнч «Нимбус-

2000» шүүрнээс нь үлдсэн хугарсан иш, сүрлийн өөдөс бүхий уут гаргалаа.

БҮЛЭГ 10: ТОНУУЛЧНЫ ГАЗРЫН ЗУРАГ

Хатагтай Помфри Харриг долоо хоногийн үлдсэн өдрүүдэд эмнэлэгт байхыг шаардав. Харри түүнтэй маргасан ч үгүй, харамссан ч үгүй гэвч бас «Нимбус-2000»-нхаа үлдэгдлийг хаяхыг зөвшөөрсөнгүй. Тэр шүүрийг засах нь боломжгүй гэж мэдэж байсан ч яаж ч чадсангүй яг л хамгийн үнэнч нөхрөө алдсан мэт байлаа.

Харрийг зоригжуулахаар найзууд нь ирлээ. Бямба гаригт Хагрид түүнд байцаатай төстэй чимхүүр хорхойд идэгдсэн шар цэцэг явуулжээ. Харин Жинни Уизли час улайн эргэхдээ өөрийн гараар хийсэн түргэн эдгэрэхийг хүссэн ил захидал бэлэглээ. Ил захидал өөрөө нээгдэн чанга хоолойгоор дуулах учир Харри түүнийг жимстэй ваарны доор хийжээ. Ням гаригийн өглөө эмнэлэгт бүх багийнхан ирж Оливер Вуд аймшигтай хөндий хоолойгоор Харриг буруугүй гэж мэдэгдэхдээ үл ялиг зэмлэнгүй дуугарахгүй байж чадсангүй. Рон, Гермиона хоёр Харригийн хажууд өглөөнөөс үдэш хүртэл суудаг байв. Гэвч Харри урьдын байдалдаа орж чадсангүй нь зөвхөн шүүр юмуу тоглоомд болсноос хожигдоогүй гэдгийг хэн ч тааварласангүй.

Тэр хэнд ч тэр ч байтугай Рон, Гермиона хоёрт Үл өршөөлийн тухай хэлээгүй билээ. Хэрвээ хэлэх юм бол Рон цочирдолд орж, Гермиона тохуурхах байх даа. Гэхдээ түүнийг үзэгдэх үед тэр хоёр ч удаа үхлийн аюултай байдалд орсон билээ. Эхний удаад шидэт автобусны доор арай л орчихоогүй, харин одоо тавин метрийн өндрөөс шүүрнээсээ унана гэдэг чинь. Үл өршөөл түүнийг үхэх хүртэл үзэгдсээр байх юм даа? Тэр бүх амьдралынхаа туршид аюул ослыг харж Үл өршөөл ойртсон эсэхийг харж явах хэрэг үү.

Тэгтэл бас Дементорууд ... Харри тэдний тухай бодохдоо үргэлж доромжлогдсоноо мэдэрдэг байв. Хүн бүр Дементорыг аймшигтай гэдэг ч тэднийг ойртон ирэхийг хараад хэн ч ухаан алдаж унаагүй билээ. Бас хэн ч нас барсан эцэг эхийнхээ дуу хоолойг сонсоогүй байдаг.

Учир нь Харри дуу хоолойн эзнийг мэдэх болжээ. Тэр шөнө удтал унталгүй адар дээр туссан сарны гэрлийг ширтэн чихэнд нь сонсогдсон хэвээр байгаа хоолойг сонсдог байв. Дементорууд түүнд ойртон ирэхэд тэр ээжийнхээ амьдралын сүүлийн мөчид болсон зүйлийг сонсдог хэрэг үү. Тэр түүнийг Волдемортоос хамгаалахыг хичээхэд Хар Лорд хүйтнээр инээмсэглэн түүнийг алсан. Харри зүүрмэглэхдээ ялзарч муудсан гар, цөхөрсөн гуйлт, эхийнхээ хоолойг сонсоод цочин сэрдэг байлаа.

Даваа гаригийн өглөө Харри сургуулийн хөл үймээнт амьдралдаа эргэж ирээд Драко Малфойн элэг доог хийхийг тэвчин өнгөрүүлэх хэрэгтэй болжээ. Малфой Гриффиндорынхныг тэмцээнд хожигдсон явдалд баярласандаа тэнгэрт хөөрөх нь холгүй байлаа. Түүний гарыг боолтыг авсан болохоор хоёр гараараа Харригийн шүүрнээс яаж унасныг дүрслэн үзүүлэх аж. Тэрбээр уусмалын хичээлийн ихэнхи цагыг Дементорын тухай элэглэн үзүүлж өнгөрөөлөө. Рон биеэ барьж тэсэлгүй түүний нүүр лүү том матрын зүрхээр нүүлгэчихв. Снегт Гринфидороос тавин оноо хасчээ.

- Хэрвээ хар урлагаас хамгаалах хичээлийг Снегг ахиад заах юм бол би өвдсөн гэж хэлээд очихгүй гэж Рон хоолны дараа Люпины анги руу явж байхдаа хэлжээ.

- Гермiona ангид хэн байгааг хараадхаач. Гермiona ангийн хаалгаар цухуйн хараад,

- Айх хэрэггүй, ор гэлээ.

Багшийн ширээний ард профессор Люпин сууж байв. Харваас өвдсөн нь илт байлаа. Тэрбээр турж цонхийгоод элэгдсэн хувцас нь шуудай өлгөсөн юм шиг болж нүдний доогуур нь хөхөртсөн байсан ч хөгжилтэйгээр инээмсэглэж байлаа. Сурагчид юуны түрүүнд Снеггийн за аашийн тухай гомдол мэдүүлэв.

- Тэр зөвхөн таныг орлож байсан мөртлөө гэрийн даалгавар өгсөн нь шударга бус хэрэг шүү дээ!

- Бид хувилгаан чонын тухай юу ч мэдэхгүй ...

- ... Бүтэн хоёр хуйлаас! ...

- Хувилгаан чонын тухай орох болоогүй гэж та нар профессор Снеггт хэлэх хэрэгтэй байсан юм гэж Люпин хөмсөг зангидав.

Хүүхдүүд чанга дүнгэнэлдлээ.

- Тиймээ бид хэлсэн ч, тэр биднийг ...

- Тэр юу ч сонсохыг хүсээгүй ...

- Бүтэн хоёр хуйлаас шүү!!!

Люпин эгдүүцсэн сурагчдыг хараад инээмсэглэлээ.

- Зүгээр дээ. Би профессор Снеггтэй ярилцах болно. Түүний даалгаварыг хийгээд хэрэггүй.

- Өө үгүй ээ, би хэдийн биччихсэн шүү дээ гэж Гермiona гомдоллов.

Хичээл гайхамшигтай сайхан өнгөрлөө. Люпин намгийн дэнлүүт бүхий шилэн хайрцаг авчирчээ. Энэ эмзэгхэн хоргүй мэт харагдах амьтан нэг хөлтэйн дээр утаагаар хийсэн мэт санагдана.

- Хүмүүсийг намаг руу дагуулдаг юм. Түүний гар дор дэнлүү байгааг харж байна уу? Тэр довон дээгүүр үсрэн алслан холдоход хүмүүс гэрлийг даган ...

Энэ үгийн дараа дэнлүүт бүх хүчээ гарган хөлөөрөө шил цохиход бүгд цочирдлоо. Хонх дуугарлаа. Хүүхдүүд цүнхээ аваад үүд рүү явцгаахад Харри бас гарсан авч,

- Хүлээгээрэй, Харри. Надад чамд хэлэх зүйл байна гэж профессор Люпин хэлэв.

Харри эргэж харахад профессор Люпин шилэн савыг бүтээлээ.

- Би тэмцээний тухай сонссон. Чиний шүүрний хувьд харамсалтай байна.

Түүнийг засаж болно биз дээ? гээд Люпин ширээн дээрх номоо цүнхлэв.

- Үгүй. Түүнээс хэсэгхэн модны өөдөс л үлдсэн. Люпин санаа алдав.

- Намайг Хогвартсад элсдэг жил шажигнуур удыг суулгаж билээ. Бид хэн түүний мөчирт оногдохгүй зугтах вэ гэж тоглодог байсныг санаж байна. Гэвч Дэйви Гажен гэдэг нэртэй хүү нэг нүдээ алдах шахсанаас хойш бидэнд түүнд ойртохыг хориглосон юм. Түүнд хүрэхгүй байсан нь дээр л дээ. Ямар ч шүүрэнд бүтэн үлдэх боломж байхгүй.

- Та Дементоруудын тухай сонссон уу? гэж Харри хүндхэн асуулаа. Люпин түүн рүү хурдхан харав.

- Тиймээ, би сонссон. Профессор Дамлблдорыг тийм их уурлаж байсныг хараагүй юм бана. Дементорууд сэтгэл хангалуун бус байгаа... тэднийг сургуулийн нутаг дэвсгэрт оруулахгүй байгаад уурсаж байгаа... Чи тэднээс болж унасан биз дээ?

- Тиймээ. Гэхдээ яагаад? Би яагаад тэднийг хараад ухаан алдаж унадаг юм бол?

Би ...

Люпин түүний бодлыг уншжээ.

- Үгүй ээ, чи сул дорой биш. Дементорууд чамд хүчтэй нөлөөлдөг юм байна.

Учир нь чи аймшигтай нөхцөл байдлаас амьд үлдсэн шүү дээ.

Өвлийн нарны гэрэл түүний залуухан царай, буурал үсэн дээр нь гэрэл ойлгон тоглох аж.

- Дементорууд энэ дэлхий дээрх хамгийн жигшүүртэй амьтад. Тэд харанхуй муу муухай газар оволзож уйтгар гуниг, цөхрөлийг түгээн аз жаргал, итгэл найдварыг сордог юм. Тэр ч байтугай Маглууд хүртэл харахгүй байгаа мөртлөө мэдэрдэг юм шүү дээ. Чамайг Дементорын дэргэд байхад бүх гэрэл гэгээтэй мэдрэмж, аз жаргалтай дурсамжууд чинь алга болно. Энэ бол тэдний хоол юм. Тэд хүний бүхий л сайн зүйлсээр хооллож хамгийн аймшигтай дурсамжийг нь үлдээх болно. Тэгэхээр чи тэднийг хараад шүүрнээс унасан явдалдаа гайхах хэрэггүй байгаа биз, Харри. Чний оронд хэн ч байсан ухаан алдаж унах л байсан. Ичих зүйл юу ч байхгүй.

- Тэднийг надад ойртох үед би Волдеморт ээжийг алж байгааг сонсдог юм гээд

Харри харцаа буруултал хоолойд нь бөөн юм тээглэв.

Люпины гар Харрийн мөрнөөс барихыг хүссэн мэт хөдөлсөн ч санаагаа өөрчлөв бололтой.

Тэд хэсэг зуур чимээгүй болов.

- Тэд яагаад тэмцээн дээр ирсэн юм бол? гэж Харри асуув.
- Тэд өлссөн байх л даа. Дамблдор тэднийг сургууль руу оруулахгүй байгаа болохоор хэн нэгний баяр хөөрийг сорон авч чадахгүй байгаа юм. Тэгтэл квиддичийн тэмцээн дээр хичнээн хөгжөөн дэмжигч цугласан гээч! Баяр хөөр бол Дементоруудын хувьд жинхэнэ найр байгаа юм. Тэд тэсээгүй байх.
- Азкабанд аймшигтай байх даа гэж Харри хэллээ. Люпин хөмсөг зангидан толгой дохилоо.
- Цайз тэнгисийн дундах жижигхэн арал дээр оршдог юм. Гэвч тэдэнд зузаан хана хэрэггүй. Устай болохоор хоригдлууд зугтаж чаддаггүй юм. Тэд харанхуй аймшигт бодолтойгоо үлддэг юм. Барак л бүгд ухаан солирсон байдаг.
- Гэхдээ Сириус Блэк тэндээс зугтсан шүү дээ ... Тэр оргочихсон гэж Харри удаанаар хэлэв.

Люпины цүнх ширээнээс гулган унахад барьж авлаа.

- Тиймээ, зугтсан. Блэк тэдний эсрэг тэмцэх арга олсон бололтой. Хэдийгээр итгэхэд бэрх ч гэсэн ... Дементорууд шидтэний хүчийг сордог ч тэр тэдний дунд удаан байсан болохоор ...
- Та галт тэргэнд Дементорыг хөөсөн гэж Харри гэнэтхэн саналаа.
- Тиймээ ... зайлшгүй хамгаалалт хийсэн ... Тэгээд ч галт тэргэнд ердөө ганцхан Дементор байсан. Тэд олуулаа байвал эсрэг тэмцэх нь их хэцүү л дээ.
- Ямар хамгаалалт вэ? Та надад зааж өгөөч?
- Харри, би Дементорын эсрэг тэмцдэг мэргэжилтэн биш ...
- Гэхдээ Дементорууд квиддичийн тэмцээн дээр хүрээд ирвэл би тэдний эсрэг тэмцэж чаддаг байх хэрэгтэй ...

Люпин Харрийн шийдэмгий царай луу тээнэгэлзэн хараад,

- За яахав. Би туслахыг оролдоё. Зөвхөн дараагийн улирлыг хүлээх хэрэгтэй болох нь дээ гэж айж байна. Надад амралтын өмнө хийх ажил их байна. Хамгийн таагүй үеэр өвдсөнийг ч хэлэх үү!

Харри хөгжилтэй боллоо. Люпин түүнд Дементорыг хөөхийг зааж өгнө гэсэн болохоор ээжийнхээ үхлийн өмнө зүрх зүсэм хашгирахыг сонсохоо болих биз. Арван нэгэн сард Когтевранчууд Пуффендуйчуудтай тэнцсэн явдалд Гриффиндорынхон сургуулийн цомыг хожих найдлага төржээ. Гэхдээ сүүлийн тэмцээнд хожигдож болохгүй байлаа. Вуд арван хоёр сарын хүйтэн бороог үл харгалзан багийнхнаа эрч

хүчтэй бэлтгэл хийлгэж байв. Дементорууд ахиж үзэгдсэнгүй. Тэд Дамблдорын уур хилэнгээс айсандаа байрнаасаа ахин хөдлөхгүй байгаа бололтой.

Хичээл дуусахаас хоёр долоо хоногийн өмнө хүйтэрч сурагчид өглөө эрт сэрэхдээ шавар шавхайтай газар мөстөн хөлдсөн байхыг хардаг боллоо. Шилтгээнд зул сарын баярын уур амьсгал орж эхлэв. Шившлэгийн багш профессор Флитвик ангиа гялалзсан галаар чимэглэхэд бүгд гэнэтхэн жинхэнэ нисдэг дагина болон хувирав.

Сурагчид амралтыг тэсэн ядан хүлээж гэртээ юу хийх талаараа ярилцаж байлаа. Рон, Гермиона хоёр шилтгээнд үлдэхээр шийджээ. Рон Перситэй нэг гэрт хоёр долоо хоногийг өнгөрөөхгүй хэмээн андгайлж харин Гермиона номын санд давтах хичээл ихтэй гэж нотолж байсан ч тэд түүнийг баярлуулахын тулд хамт үлдсэн гэдгийг Харри ойлгож байсан тул талархах сэтгэл төржээ.

Харригаас бусдыг илүү баярлуулсан зүйл гэвэл улирлын сүүлчийн долоо хоногт Хогсмидэд зочлох боломжтой болжээ.

- Ямар сайхан юм бэ! Бид зул сарын баярын бэлгүүдээ тэндээс худалдан авч болох юм! гэж Гермиона алгаа ташаад,

- Аав ээж хоёр шидэт дэн буудалд их баярлах байх! гэлээ.

Харри ахиад л гуравдугаар дамжааныхан дундаас цор ганцаараа шилтгээнд үлдэх болжээ. Тэр цаг нөгцөөхийн тулд Вудын «Өөртөө шүүр сонго» каталогыг авчээ. Тэр одоо сургуулийн «Солир» гэдэг хуучин удаан нисдэг шүүрээр хичээллэж байсан болохоор шинэ шүүр хэрэгтэй болохыг ойлгож байлаа.

Бямба гаригийн өглөө Харри дулаан хувцасласан Рон, Гермиона хоёрыг танхимаас гар даллан үдэж өгөөд гантиг шатаар өгсөн Гриффиндорын цамхаг руу буцав. Цонхны цаана цас бударч шилтгээнд тайван нам гүм байлаа.

- Чшш ... Харри! гэж хэн нэгэн түүнийг гуравдугаар давхарын хонгилоор явж байхад дууджээ.

Харри эргэж хараад ганц нүдтэй бөгтөр шулмын хөшөөний цаанаас Фред, Жорж хоёрыг цухуйж байхыг харав.

- Та нар энд юу хийж байгаа юм бэ? Би бүгдийг Хогсмид явсан гэж бодсон юмсан гэж Харри гайхлаа.

- Бид чамайг уйдаахгүйн тулд баярын бэлэг өгөхийг хүссэн юм гэж Фред зальжин нүдээ ирмээд,

- Нааш ир ... хэмээн хажуугийн хоосон анги руу зангалаа.

Харри ихрүүдийн араас ороход, Жорж хаалга аяархан хаагаад гэрэлтсэн нүдээр Харриг харлаа.

- Зул сарын бэлгийг чинь түрүүлээд өгчихье, Харри гээд тэр жанчныхаа өврөөс том дөрвөлжин үнгэгдсэн цаас гаргаж ирээд баясгалантайгаар гардуулав.

Цаасан дээр юу ч байгаагүй блохоор ихрүүдийн ээлжит тоглоом байх гэж Харри бодов.

- Энэ чинь тэгээд юу юм бэ?

- Энэ бол бидний амжилтын нууц гэж Жорж хариулаад цаасыг энхрийлэн илбэв.

- Түүнээс хагацахад амаргүй л байна. Гэхдээ бид түүнийг чамд хэрэгтэй гэж үзлээ гэж Фред хэлэв.

- Бид бүгдийг нь цээжилчихсэн. Ийм учраас чамд өгч байгаа юм. Одоо дахин бидэнд хэрэг болохгүй байх гэж Жорж нэмлээ.

- Би тэгээд үнгэгдсэн цаасаар юу хийх болж байна вэ?

- Үнгэгдсэн хуучин цаас гэнээ? хэмээн Фред үхтэлээ гомдсон царай гарган нүдээ анивчин ярвайснаа,

- Түүнд тайлбарлаад өг, Жорж гэлээ.

- Бид нэгдүгээр дамжаанд сурч байхдаа, Харри ... жижигхэн гэм хоргүй амьтад байсан юм.

Харри тургиллаа. Тэр Фред, Жорж хоёрыг гэм хоргүй байсан гэдэгт эргэлзэж байв.

- Ямар ч л гэсэн одоогийнхосоо гэм хоргүй байсан юм. Дараа нь Филчийн хараанд өртөж эхэлсэн.

- Бид газар доорх хонгилд шивхэн бөмбөлөг дэлбэлчихсэн учраас Филч бидэнд уурлаад ...

- ... өрөөндөө оруулж хатуу ...

- ... шийтгэхийн тулд ...

- Бид түүнийг сонсож байтал гэнэтхэн тусгай хайрцган дээр «Хураагдсан онц аюултай зүйлс» гэж бичсэнийг ажигласан юм.

- Цаашаа битгий яриарай гээд Харри инээмсэглэв.

- Тэгээд чи биднийг яасан гэж бодож байна? Жорж ахин нэг шивхэн бөмбөг дэлбэлж Филчийг орилж байх хооронд би хайрцагыг онгойгоод энэ хуудас цаасыг авсан юм гээд Фред мөрөө хавчлаа.

- Юу нь муу байгаа юм бэ? Филч түүнийг яаж ашиглахыг мэдэхгүй байсан байх. Гэхдээ тааварлаж байсан учраас хурааж авсан биз.

- Харин та нар юу хийхээ мэддэг хэрэг үү?
- Мэднэ. Энэ жижигхэн цаас биднийг ямар ч багшийн заагаагүй зүйлд сургасан юм даа гээд Фред сэтгэл хангалуун инээмсэглэв.
- Та нар бүр толгой эргүүлчихлээ гээд Харри үнгэгдсэн цаасыг харав.
- Өө, бид үү? гэж Жорж хэлээд шидэт саваагаа гарган цаасанд хөнгөхөн хүрч,
- Зөвхөн дүрсгүйтэнэ гэдгээ баясгалантайгаар тангараглаж байна гэв.

Тэгтэл цаасан дээр Жоржийн хүрсэн газарт нарийхан бэхэн зураас бий боллоо. Шугам өсөн нэмсэгдсээр аалзны тор шиг хуудасны өнцөг булан бүрд хүрч удалгүй дээшээ алга болоход ногоон бэхээр бичсэн,

Хүндэт Солиот, Тэнүүлчин, Сүүлт, Шүдэт!

Ид шидийн дүрсгүй явдлаар хөөцөлцөгчдөд туслах шинэ бүтээлээ бахархалтайгаар тунхаглаж байна.

ТОНУУЛЧНЫ ГАЗРЫН ЗУРАГ гэсэн үгс үзэгдэв.

Газрын зурган дээр шилтгээний бүхий л өнцөг булан болон сургуулийн нутаг дэвсгэрийн олон миль газрыг үзүүлсэн байх ажээ. Хамгийн гайхалтай нь дээр нь нэрийг нь бичсэн жижигхэн бэхэн цэгүүд явж байв. Харри гайхан бахадсандаа газрын зураг руу бөхийлөө. Зүүн дээд буланд профессор Дамблдор өрөөн дотроо явж, хатагтай Норрис гэдэг сургуулийн харуулын муур хоёр давхарт эргэлдэн, хий үзэгдэл Пивз шагналын танхимд үсчинэ. Тэнд бас хаа ч байдаггүй нууц орц хонгилуудыг үзүүлжээ. Тэдний олонхи нь ...

- Шууд Хогсмид явж болно гэж Фред хэлээд тэдний нэгийг заалаа.
- Тийм гарц долоо байгаа. Филч эдгээрийн дөрвийг мэддэг ч үлдсэнийг нь зөвхөн бид мэднэ. Дөрвөн давхарын толины ар тал руу орж болохгүй. Бид өнгөрсөн өвөл хүртэл ашиглаж байсан ч тэнд адар нурчихсан юм. Ийшээ бас явах хэрэггүй. Шууд шажигнуур уд руу очдог гарц байгаа юм. Харин энэ гарц бол «Амтат ван»-д хүргэнэ. Бид энэ гарцыг үргэлж хэрэглэдэг юм. Чи ажиглаагүй байх өрөөний гаднах ганц нүдэт бөгтөр шулмын хөшөөний ард байдаг юм л даа.

- Тэнүүлч, Солиот, Сүүлт, Шүдэт нартаа баярлалаа. Би тэдэнд их өртэй гэж

Жорж санаа алдан хэлээд нөхөрсгөөр зургийг алгадав.

- Аугаа сэтгэлт хүмүүс дүрсгүйчүүдийн шинэ үеийг бэлдэхэд цуцалтгүй тусладаг юм гэж Фред хэлэв.
- Нээрээ, Харри. Хэрэглэж дуусаныхаа дараа зургаа хаахыг битгий мартаарай ... гэж Жорж хэлэхэд,
- ... эс бөгөөс хэн нэгэн нууцыг нь мэдчихнэ шүү гэж Фред анхааруулав.

- Зөвхөн ахин нэг тогшоод «Дүрсгүйтэж ханалаа!» гэж хэлэхэд л хангалттай.

Зураг алга болчихно.

- Тэгээд залуу Харри минь. Биеэ сайн авч яваарай даа гэж Фред Персигийн хоолойгоор хэллээ.

- «Амтат ван»-д уулзацгаая гээд Жорж нүд ирмэв. Ихрүүд сэтгэл хангалуун гарч одлоо.

Харри гайхамшигтай газрын зургийг ширтсэн хэвээр үлджээ. Хатагтай Норрисийн жижигхэн цэг ямар нэг юм үнэрлэсэн бололтой шалан дээр зүүн тийшээ эргэлээ. Хэрвээ Филч үнэхээр мэдэхгүй бол ... Дементоруудын дэргэдүүр өнгөрөх шаардлага гарахгүй нь ...

Харри ингэж их хөөрч байснаа санасангүй. Тэгтэл ой ухаанд нь ноён Уизлигийн хэлсэн «Бодож чаддаг зүйлд хэзээ ч итгэх хэрэггүй. Түүний ухаанд юу байгааг хэн мэдэх юм бэ?» гэсэн үг санаанд оров.

Шидэт газрын зураг ноён Уизлигийн анхааруулсан аюултай зүйлсийн нэг байх ... Тэгтэл Хогсмидэд очихыг ямар их хүсч байна гээч! Тэр ямар нэгэн юм хулгайлж хэн нэгнийг гомдоохыг хүссэн гэж үү? Тийм ээ, Фред, Жорж хоёр хичнээн жил газрын зургийг аюулгүй ашигласан билээ дээ ...

Харри хуруугаа шилтгээнээс «Амтат ван» хүрэх нууц хонгилын дагуу гүйлгэв.

Дараа нь түүнд тушаасан юм шиг газрын зургаа түргэн хуйлаад жанчныхаа дотор халаасанд хийж хаалгаар гарахын өмнө хонгил руу харлаа. Хэн ч байсангүй. Харри болгоомжтойгоор ангиас гараад ганц нүдтэй шулмын хөшөөний ард нуугдав.

Одоо яах вэ? Харри газрын зургаа гаргаж ирээд «Харри Поттер» гэж бичсэн шинэ дүрсийг харлаа. Дүрс яг түүнийг зогсч байгаа газар гурван давхарын хонгилын дунд байв. Түүний жижигхэн бэхэн дүрс шидэт саваа сунган хөшөөг тогшлоо. Юу ч болсонгүй. Дүрсийн толгой дээр «Диссендиум!» гэсэн бичиг гарч ирээд хөөс шиг замхрав.

- Диссендиум! гэж Харри шивнээд ахин хөшөөнд хүрэв.

Тэгтэл хөшөөний бөх нээгдэн туранхай хүн багтах хэмжээтэй нүхний ам онгойлоо. Харри ийш тийшээ хараад газрын зургийг хумин толгойгоо нүх рүү шургууллаа.

Тэр чулуун зам дээгүүр доошоо гулгасаар хүйтэн чийгтэй талбайд газардав. Босоод ийш тийшээ харав. Харанхуй байлаа. Харри саваагаа гаргаж ирээд «Люмос!» гэж шивнэхэд хүйтэн дөл давчуу нарийхан газар дорхи хонгилыг гийгүүлэв. Харри газрын зургаа гаргаж ирээд савааныхаа үзүүрийг хүргэн «Дүрсгүйтэж ханалаа!» гэж хэлэхэд зураг алга болов. Тэр болгоомжтойгоор цаасыг хуйлаад жанчныхаа дор нуун зүрхээ чагнасаар хонгилоор явлаа.

Хонгил яг аварга туулайн ичээ шиг тахирлан тогтсон аж. Харри бүдрэхгүйн тулд саваагаа толгой дээрээ өргөлөө. Тэр удаан явсан болохоор буцах талаар бодсон ч

«Амтат ван»-гийн тухай санаад цааш явлаа. Тэр энд хэдийн цаг болсон мэт

санагдана. Хонгилын төгсгөл дээшээ өгслөө. Харри хурдаа нэмэхэд зүрх нь цохилон, нүүр нь хөлөрч, харин хөл нь хүйт оргиж байв.

Арван хормын дараа газраас ургасан аятай шатны гишгүүрүүд тааралдав. Харри чимээ гаргахгүйг хичээн дээшээ өгсөв. Тэр гишгүүрийг тоолж эхэлснээ төдхөн больтол гэнэтхэн толгойгоо ямар нэг хатуу зүйлд цохичихлоо.

Тагтай үүдтэй төстэй юм. Харри толгойгоо илээд чимээ чагнахад юу ч сонсогдсонгүй. Тэр нүхний тагийг алгуур нээв.

Энэ бол модон хайрцаг, сав дүүрэн өрсөн зоорь байлаа. Харри нүхнээс гараад буцаан таглахад түүнийг мэдэхгүй хүн дор нь газар дорхи хонгилын гарц байна гэж бодогдохгүйгээр сайн таглагдах нь тэр. Тэгээд өлмий дээрээ гэтэн модон шатаар өгсөв. Дээр хоолойнууд сонсогдох агаад үүдний хаалга хаагдаж хонх жингэнэлээ.

Харри цааш явах эсэхээ шийдэж чадаагүй байтал гэнэтхэн хаалга нээгдэж хэн нэгэн шатаар уруудав.

- Хайрцаг суман царцаамаг авчрахаа битгий мартаарай. Тэд биднийг бараг хоослох нь байна гэж эмэгтэй хүний хоолой хашгирав.

Харри том хайрцагны ард нуугдан хөлийн чимээг холдохыг хүлээлээ Хэн нэгэн эсрэг талын хананд байсан хайрцагнуудыг холдуулах нь сонсогдов. Түүнд өөр боломж олдохгүй ...

Харри түргэн бөгөөд чимээгүйгээр нуугдаж байсан газраасаа гаран шатаар өгсөхийн өмнө эргэж хартал том гялалзсан толгой хайрцагнуудын дунд харагдав. Харри хаалганд хүртэл халтираад дэлгүүрийн лангууны ар луу гулгаад орчихлоо. Тэр тонгойн холдсоноо дээшээ босов.

«Амтат ван»-д Хогвартсын сурагчид дүүрэн байсан хэдий ч хэн ч Харрид анхаарал хандуулсангүй. Тэр тавиур дээрх амтатнуудыг харан инээд алдав. Дадли одоо Харриг хаана байгааг мэдсэн бол атаархаж үхэх байсан биз.

Тавиур дээр хорхой хүрэм амттангууд дүүрэн байлаа! Зөгийн баланд хутгасан самартай цөцгийтэй чихэр, гялалзсан ягаан өнгөтэй дөрвөлжин наргил модны самартай мөс, бурамтай чихэрнүүд, янз бүрийн хэлбэр хэмжээтэй шоколадыг тэвхийтэл хураажээ. Дэлгүүрийн голд том торхон дотор янз бүрийн амттай Берти Боттс үрэл, Роны ярьж байсан гүзээлзгэний нунтаг цацсан жимстэй зайрмаг байсан бөгөөд өөр ханын дэргэд онцгой үр нөлөөтэй амттангууд болох Друблсийн хамгийн сайн тэсэрдэг бохь (түүнийг аварга том цэнхэр бөмбөлөг болтол нь үлээхэд өрөөн дотор хэдэн өдрийн турш хөөрөн явдаг аж), Гаатай шүд цэвэрлэгч, Бяцхан чинжүүт чөтгөр (Андүүд руугаа галаар амьсгал!), Мөсөн хулгана (Шүднийхээ хавших чимээг

сонс!), бахтай адилхан гаатай батраш (Гэдсээ хөрвөхийг сонс!), хэврэгхэн чихрэн үзэгнүүд болон тэсэрдэг зөөлөн чихэрнүүд байлаа.

Харри зургадугаар дамжааныхан дунд чихэлдэн явсаар дэлгүүрийн алсын буланд өлгөөтэй байгаа «ЕР БУСЫН АМТ!» гэсэн бичгийн дор Рон, Гермиона хоёр зогсож байхыг харлаа. Тэр хоёр тавиур дүүрэн цусан улаан өнгөтэй мөсөн чихэр амталж байлаа. Харри ажиглагдахгүй явсаар ард нь очиж зогсов.

- Түй, ямар муухай амттай юм бэ! Харрид ч бас таалагдахгүй байсан даа. Энэ чинь цус сорогчдод зориулсан юм байна гэж Гермиона хэлэв.

- Үүнийг юу гэж бодож байна? гээд Рон Гермионагийн хамар дор дүүрэн жоомтой шилэн сав сунгав.

- Бас юу вэ! гэж Харри гайхлаа.

Рон шилэн савыг золтой л унагачихсангүй.

- Харри! Чи энд юу хийж байгаа юм бэ? Чи ийшээ яаж ... гэж Гермиона дуу алдав.

- Үгүй ерөө! Чи шилжихийг сурсан юм уу? гээд Рон гайхсандаа амаа ангайлаа.

- Мэдээж, үгүй гэж Харри хэлээд дуугаа намсган андууддаа «Тонуулчны газрын зураг»-ны тухай ярьж өглөө.

- Фред, Жорж хоёр надад нэг ч удаа үзүүлээгүй шүү дээ! Харин би дүү нь байдаг гэж Рон гомдоллов.

- Ямар ялгаатай юм бэ? гэж Гермиона мөрөө хавчаад,

- Харри газрын зургийг өөртөө үлдээхгүй профессор МакГонагаллд өгөх болно. Тийм биз дээ, Харри? гэв.

- Үгүй, тэгэхгүй шүү! гэж Харри хэллээ.

- Чи галзуурав уу? Тийм үнэ цэнэтэй зүйлийг өгнө гэдэг чинь! хэмээн Рон нүдээ бүлтийлгэв.

- Хэрвээ түүнийг өгөх юм бол хаанаас авсанаа тайлбарлах хэрэг гарна. Тэгтэл

Фред, Жорж хоёр Филчээс хулгайлсан байдаг гэж Харри хэллээ.

- Гэхдээ Сириус Блэк яах болж байна? Тэр газрын зураг дээрх шилтгээний нууц хонгилуудын нэгийг ашиглан шилтгээн рүү нэвтэрч болно шүү дээ! Багш нарт анхааруулах хэрэгтэй!

- Хэнийг ч анхааруулах хэрэггүй гэж Харри түргэхэн хэлээд,

- Газрын зурган дээр долоон нууц хонгил байсан. Фред, Жорж хоёрын хэлсэн үгээр бол Филч дөрвийг нь мэднэ гэсэн. Үлдсэн гурвын нэг нь нурж, хоёр дахь гарц нь шажигнуур уд руу очдог юм. Харин миний сая ирсэн бол... огт анзаарагдахгүй зооринд байдаг гарц юм. Блэк нууц гарцыг мэдлээ гээд яах юм бэ?

Харри тээнэгэлзээд «Хэрвээ Блэк тэр гарцыг мэддэг бол яах вэ?» гэж бодов. Рон хоолой засан албархуу ханиалгаад үүдэн дээр өлгөөтэй байсан зарлалыг заав.

ИД ШИДИЙН ЯАМНЫ АНХААРУУЛГА

Худалдан авагч та бүхэнд Дементорууд нар жаргаснаас хойш шөнө болгон Хогмидын гудамжуудыг харуулдаж байгаа болохыг анхааруулъя. Энэ арга хэмжээ Хогсмидийн оршин суугчдын аюулгүй байдлыг хангахын тулд Сириус Блэкийг барих хүртэл явагдах болно. Та бүхэнд нар жаргахаас өмнө худалдаагаа дуусгахыг зөвлөж байна.

Зул сарын мэнд хүргэе!

- Харав уу? Дементорууд тосгоноор дүүрэн хөлхөлдөж байхад Блэк «Амтат ван»-д хэрхэн нэвтрэхийг харах юмсан. Түүнийг эндэхийг сүйтгэхийг оролдох үеэр эзэд нь сонсоод ирэх болно. Тэд хоёр давхарт амьдардаг юм гэж Рон хэллээ.

- Тийм л дээ ... гэхдээ хэмээн Гермiona татгалзах шалтгаан хайснаа,

- Харрид Хогсмид явах зөвшөөрөл өгөөгүй. Хэрвээ хэн нэг нь түүний энд байгааг мэдэх юм бол сургуулиас хөөх болно шүү дээ. Бас нар жаргаагүй байхад Блэк Хогсмидэд гэнэтхэн хүрээд ирэх ч юм билүү? Эсвэл одоо ч юм уу? гэв.

- Тэр ийм цасан шуургатайд Харриг харахгүй гээд Рон цонхны хүрээнд тогтон хунгарласан зузаан цас руу толгой дохисноо,

- Алив ээ, Гермiona. Зул сарын баяр болох гэж байна шүү дээ. Харри үүнийг хүртэх эрхтэй гэв.

Гермiona сэтгэл түгшсэн байртай уруулаа хазлав.

- Чи намайг зовлонд учруулах гээд байгаа юм уу? хэмээн Харри инээмсэглэв.

- Мэдээж үгүй л дээ ... Гэвч үнэндээ, Харри ...

- Харри чи шажигнадаг тэсэрдэг чихрүүдийг харсан уу? гэж Рон Гермionaгийн яриаг таслан хэлээд Харригийн гараас чангаан торхтой чихэр рүү авчрав.

- Бас суман царцаамалуудыг? Исгэлэн чихрийн тухайд юу бодож байна? Фред намайг долоотой байхад нэгийг өгөхөд миний хэл нэвт түлэгдсэнийг санаж байна. Ээж тэгэхэд түүнийг шүүрээр болгож өгч билээ гээд Рон сагстай чихэр рүү бодлогоширон харснаа,

- Хэрвээ би Фредийг жоомоор зочилохдоо газрын самар гээд хэлчихвэл итгэх болов уу? гэв.

Рон, Гермиона хоёр авсан амтатнуудынхаа үнийг төлөөд андууд гудамжинд гарлаа. Хогсмид зул сарын баярын ил захидалтай төстэй болжээ. Сүрлэн дээвэртэй үлгэрийн юм шиг байшингууд, цасан малгайтай дэлгүүрүүд, хаалганд цэцгийн хэлхээ өлгөөстэй байх агаад мододыг лаагаар чимэглэжээ.

Харри жанчаа шилтгээнд үлдээсэн болохоор хүйтэнд дагжин чичирч байлаа. Найзууд гудамж өгсөн салхи сөрөн явахад Рон, Гермиона хоёр ороолтныхоо цаанаас,

- Энэ бол шуудан ...

- Тэнд Зонкогийн дэлгүүр ...

- Орилоо овоохой руу явах уу ...

- Гурван шүүр лүү орж цэцгийтэй шар айраг уусан нь дээр байх гэж Рон шүдээ хавшин хэллээ.

Харри хүйтэн салхинд гар нь осгох шахсан тул дулаахан газар орохдоо таатай байлаа. Андууд маань дараагийн гудамж руу яван жижигхэн дэн буудал дотор байрлах бааранд оров.

Дотор дүүрэн хүнтэй байсан бөгөөд чимээ шуугиан, утаатай байлаа. Лангууны өмнө хэсэг халамцуу хүмүүс бөөгнөрөн зогсоод чанга ярилцан инээлдэж, аятайхан төрхтэй булцгар эмэгтэй шилэн аягуудыг арай ядан амжиж дүүргэнэ.

- Энэ бол хатагтай Розмерта. Би яваад уух юм аваад ирэх үү? гэж Рон ялимгүй улайн хэлэв.

Харри, Гермиона хоёр цонх, зул сарын гацуур мод хоёрын хооронд зассан жижигхэн сул ширээ зүтгэлэв. Дэргэд нь хана зуух асаж байсан болохоор дулаахан хөгжилтэй байв. Рон гурван аяга шар айраг авчрав. Хөөсөрсөн халуун ажээ.

- Зул сарын мэнд хүргэе! гэж Рон хөгжилтэй хэлээд аягаа өргөв.

Харри томоохон балгатал гайхалтай ундаа бүх биеийг нь дулаацууллаа. Гэнэтхэн үүдний хаалга онгойж Харригийн үсийг салхинд арзайлгаж орхилоо. Тэр аяган дээгүүрээ өлийн харснаа хахаж цацан ханиалгав.

Бааранд профессор МакГонагалл, Флитвик, Хагрид болон тэдэнтэй цуг ид шидийн яамны сайд Корнелиус Фаж хамээх ногоон бүрх малгай, судалтай жанч бүхий намхан хүн цуг орж ирлээ. Тэд ямар нэг зүйлийн талаар гүнзгий хөөрөлдөх аж.

Рон, Гермиона хоёр агшин зуур Харригийн толгой дээр хүчтэй дарав. Харри доошоо бөгтийхдөө шар айрагаа цалгиулан асгачихлаа. Тэр хоосон аягаа барьсан хэвээр ирж

буй хүмүүсийн хөлийг харав. Тэд лангууны урд зогсоцгоосноо эргэж шууд тэдэн рүү хүрч ирэв.

Тэгтэл Гермiona түүний толгой дээгүүр,

- Мобилиарбус! гэж шивнэлээ.

Тэдний хажууд байсан зул сарын гацуур газраас хөндийрөн нисэж бөглүүхэн чимээ гаргаад урд нь газардахдаа өтгөн мөчрөөрөө ширээг нь халхалав. Харри өтгөн шигүү нягт мөчир доогуур тэднийг дагуулан харсаар зэргэлдээх ширээнд найман хос хөл дөрвөн сандал дээр суухыг харлаа.

Тэдэн рүү өндөр өсгий бүхий гялалзсан шаахай чиглэв.

- Жижиг аягатай цэвэр ус захиалсан уу гэх эмэгтэй хүний хоолой сонсогдов.

- Минийх гэж профессор МакГонагалл хариулав.

- Халаасан дарс ...

- Баярлалаа, Розмерта гэж Хагрид хэллээ.

- Шүхэрт мөс бүхий содтой интоорын өтгөн ундаа ...

- М-м-м гэж профессор Флитвик уруулаа тамшаалаад гараа аяга руу сунгав.

- Тэгэхээр, үхрийн нүдтэй ром дарс таных байх нээ, сайдаа?

- Баярлалаа, Розмерта. Таныг ахин харсандаа баяртай байна. Бидэнтэй суухгүй юу?

- Баярлалаа, ноён сайдаа таатай байна.

Харри гялалзсан өсгий яваад эргэж ирэхийг харав. Түүний зүрх түгшин цохилж хоолой нь аргана. Тэр өнөөдөр бас багш нарын амралтын өдөр гэдгийг мартсан юм байна шүү дээ? Тэд энд хэр удаан суух юм бол? Харин тэр «Амтат ван»-д эргэж очин сургууль руугаа буцах хэрэгтэй байдаг ... Гермiona мөн адил тэгж бодсон бололтой хөлөө үрчив.

- Ямар салхи таныг ийш нь авчирсан хэрэг вэ, сайдаа? гэж хатагтай Розмерта асуув.

Фажийн махлаг зузаан бие сандал дээрээ эргэн тойрон хүн сонсож байгаа эсэхийг шалгах гэж байгаа мэт эргэн харж үзэгдэв.

- Тодорхой шүү дээ. Сириус Блэк, хонгор минь. Та Хэллоуины баярын үеэр сургууль дээр юу болсныг сонсоо л биз дээ?

- Би цуу яриа сонссон шүү гэж хатагтай Розмерта үнэнээ хэлэв.

- Хагрид, та бүх баарныханд амжаад ярьчихсан хэрэг үү? гэж МакГонагалл унтууцав.

- Та Блэкийг одоо хүртэл энэ хавьд байгаа гэж бодож байгаа юм уу? хэмээн зочид буудлын эзэгтэй сэтгэл түгшин хэлэв.

- Би үүнд итгэлтэй байна.

- Дементорууд хоёр ч удаа тосгоныг шалгасан болохыг та мэднэ дээ? Тэд миний бүх үйлчүүлэгчийг шалгасан ... Энэ бол бизнест их муу хэрэг шүү, сайдаа гэж хатагтай Розмерта хэлэв.

- Розмерта, хонгор минь. Би таны адилаар тэдэнд дургүй. Гэхдээ би яах ёстой байсан гэж? Та нарыг хамгаалах хэрэгтэй биз дээ? Би сая тэдэнтэй уулзсан. Дамблдор тэднийг сургуулийн нутаг дэвсгэрт оруулахгүй байгаад аймшигтай уурлаж байна лээ гэж Фаж таагүйхэн хэлэв.

- Зүйтэй шүү дээ. Тийм аймшигтай мангасууд эргэн тойронд хөлхөж байхад бид яаж хичээлээ заах юм бэ? гэж МакГонагалл ширүүн хэлэв.

- Яг үнэн гэж нарийхан хоолойгоор Флитвик хэлэхэд хөл нь газар хүрэхгүй савчиж байлаа.

- Тэд та нарт ямар нэгэн муу зүйл тохиолдохоос хамгаалж байгаа. Бид бүгд Блэкийн юу чадахыг ...

- Харин би үүнд итгэхгүй байна. Олонхи хүмүүс хар талд урвасан ч Блэкийг ганцаар үлдэнэ гэж би боддог байсан ... Би түүнийг Хогвартсад сурч байсан үеийг санаж байна. Хэрвээ тэр үед надад түүнийг хэн нэгэн хар шидтэн болно гэж хэлсэн бол би хэтэрхий их уужээ гэж бодох байсан гэв.

- Розмерта та түүнийг бүрэн гүйцэд мэдэхгүй шүү дээ. Хүмүүс түүний хийсэн хамгийн аймшигтай зүйлийг нь мэддэггүй юм гэж Фаж уцаарлангуй хэлэв.

- Гэм буруугүй хүмүүсийг алахаас өөр аймшигтай зүйл юу байх вэ? гэж эзэгтэй гайхлаа.

- Байж болно.

- Би итгэхгүй байна. Үүнээс муу юу байж болно гэж?

- Розмерта та түүний сурагч байх үеийг санаж байна гэж хэлсэн. Харин хэн түүний хамгийн сайн найз байсныг санаж байна уу? гэж профессор МакГонагалл хэлэв.

- Тэгэлгүй яахав. Салж хагацашгүй хоёр. Тэд үргэлж л энд ирдэг байлаа.

Хичнээн хөгжилтэй гээч! Тэдний зогсож байгаа нь одоо ч нүдний өмнө тодхон байна. Сириус Блэк Жеймс Поттер хоёр.

Харри аягаа алдахад шалан дээр чимээтэй уначихлаа. Рон түүнийг өшиглөв.

- Тийм шүү гэж профессор МакГонагалл батлаад,
- Блэк ба Поттер. Боломжтой бүхий л тохиолдлоор зүтгүүтэгчид. Хоёулаа гялалзсан сурагчид төдийгүй ховорхон авъяастай байсан юм! Тийм зүйл урьд нь хэзээ ч байгаагүй! гэлээ.
- Мэдэхгүй юм даа. Фред, Жорж Уизли хоёр тэдний хийсэн зүйлийн төлөө бүхнээ өгөх байсан даа гэж Хагрид хэлэв.
- Тэд яг л ах дүү шиг байсан юм. Ямар ч ялгаагүй ихрүүд шиг гэж Флитвик нэмлээ.
- Мэдээж тэд тийм байсан. Поттер Блэкт итгэдгийнхээ адил хэнд ч итгэж байгаагүй юм. Тэд сургуулиа төгссөн хойноо ч нөхөрлөсөөр байсан. Блэк Жеймс, Лили хоёрын хуримын гэрч болсон. Дараа нь Харри төрөхөд Блэк загалмай зүүлгэсэн эцэг нь болсон. Харри мэдээж энэ тухай юу ч мэдэхгүй. Энэ бүхнийг мэдвэл ямар их зовохыг нь төсөөлөөд үз дээ.
- Блэк хэцүү нэртийн талд орсон болохоор тэр үү? гэж хатагтай Розмерта шивнэлээ.
- Түүнээс ч дор, хонгор минь гээд Фажийн хоолой намсаад,
- Олонхи хүн тэр үед Хэцүү нэрт Поттерийн араас явж байсан гэдгийг мэдэхгүй. Дамблдор ямагт Хэцүү нэртийн эсрэг байсан болохоор нууц тандуулуудынх нь нэг нь Жеймс, Лили хоёрыг аюулд учирсан гэж хэлжээ. Дамблдор энэ тухай мэдэнгүүт тэдэнд нуугдахыг зөвлөсөн байна. Мэдээж Хэцүү нэртээс тийм ч амархан нуугдаж чадахгүй. Дамблдор тэдэнд хамгийн сайн арга бол Итгэлцлийн шившлэг гэж хэлжээ.
- Энэ чинь юу билээ? гээд хатагтай Розмерта амьсгаа даран чагналаа. Профессор Флитвик хоолой ханиалгаснаа нарийхан хоолойгоор,
- Итгэлцлийн шившлэг бол хүний зүрхний нууцыг агуулдаг болохоор хамгийн хэцүүд тооцогддог юм. Мэдээллийг нуухаар сонгогдсон Нууц хадгалагчийг тэгж нэрлэнэ. Энэ нууцыг хадгалагч өөрөө хэлэхээс нааш нээх боломжгүй. Тэр ч байтугай Хэцүү нэрт Лили, Жеймс хоёрын амьдарч байсан тосгонд очоод хайсан ч, өрөөнийх нь цонхонд хамраа наасан ч олохгүй! гэв.
- Тэгэхээр Блэк Поттерынхны нууцыг хадгалагч байсан хэрэг үү? гэж хатагтай Розмерта тааварлав.
- Тиймээ. Жеймс Поттер Дамблдорт түүнийг нууцыг задласнаас өөрөө үхэхийг илүүд үзэх хүн гэдгийг хэлжээ. Үүний дараа Блэк өөрийгөө нуухаар төлөвлөж байсан байна. Гэвч Дамблдорын санаа зовсоор байсан юм. Тэр өөрийгөө нууц хадгалагч болгохоор санал болгосон гэж профессор МакГонагалл хэлэв.

- Тэгэхээр, тэр Блэкийг сэжиглэж байсан хэрэг үү?
  - Сэжиглэсэндээ ч биш түүнд Поттерын найзуудын хэн нэг нь Хэцүү нэртийн талд орон тэдний үйл хөдлөлийг мэдээлж байна гэж хэлжээ. Үнэндээ тэр бидний дундаас хэн нэгэн урваж Хэцүү нэртэд маш их мэдээлэл дамжуулсныг мэдэж байсан гэж профессор МакГонагалл баргар царайлан хэллээ.
  - Гэхдээ Жеймс Поттер өөрийнхөө талд зогссон хэрэг үү?
  - Тиймээ, зогссон. Ойролцоогоор долоо хоног өнгөрсний дараа Итгэлцлийн шид эвдэгдсэн ... гэж Фаж санаа алдан өгүүлэв.
  - Блэк тэднээс урвасан хэрэг үү? гэж хатагтай Розмерта дуу алдав.
  - Тиймээ. Түүнд хоёр талд ажиллах нь маш хэцүү болсон болохоор Хэцүү нэртийн талд орсноо зарлахад бэлэн болж үүнийгээ Поттерынхны үхлийн үеэр хийхээр төлөвлөсөн байна. Харин цааш нь бол та нар мэднэ. Хэцүү нэрт бяцхан Харритай учраад доройтсон. Аймшигтай сулран доройтож хүчгүй болон зугтсан. Харин Блэк маш таагүй байдалд үлдсэн болохоор зугтахаас өөр сонголт үлдээгүй юм ...
  - Олиггүй өөдгүй урвагч! гэж Хагрид баараар дүүрэн ориллоо.
  - Чшш! гэж профессор МакГонагалл хэллээ.
  - Би тэр үед түүнтэй уулзсан. Сүүлчийн алагынх нь өмнөхөн! Намайг Харриг аврах гэж очих үед Лили, Жеймс хоёр хэдийн үхсэн байсан! Би түүнийг гарган авах үед хөөрхий жаахан амьтны духан дээр зүсэгдсэн шарх... Тэгтэл... Сириус Блэк мотоциклтэйгээ хүрч ирсэн. Би түүнийг нууц хадгалагч болсныг мэдээгүй. Туслахаар ирсэн юм байх гэж бодсон. Үхсэн юм шиг цонхийж хамаг бие нь чичрээд л. Намайг тэр үед яасныг мэдэх үү?! Би өөдгүй урвагчыг тайвшируулахыг хүртэл оролдсон гээч! гэж Хагрид архирав.
  - Хагрид минь, гуйя аяархан ярьж үзээч гэж МакГонагалл хэлэв.
  - Би түүнийг Лили, Жеймс хоёрын төлөө сэтгэлээр унаагүй гэдгийг хаанаас мэдэх билээ дээ. Тэр зөвхөн Хэцүү нэртийн төлөө санаа зовж байж. Бас тэр надад «Би Харрийн загалмайлсан эцэг болохоор түүнийг надад өгчих. Би түүнд санаа тавина гэдгээ ...» гэж хүртэл хэлсэн шүү. Ха! Гэвч Дамблдор надад түүнийг нагац эгч дээр нь хүргэхийг даалгасан болохоор би Харриг өгөөгүй. Блэк маргаж байгаад зөвшөөрсөн дөө. Тэгээд надад мотоциклээ өгч
- «Надад одоо хэрэггүй» гэж хэлсэн юм. Би үүнийг яагаад тааварласангүй вэ! Тэр яагаад хайртай мотоциклээ өгсөн юм бол? Түүнд яагаад хэрэггүй болсон байдаг билээ? Ай даа! Дамблдор Блэкийг Жеймсийн нууц хадгалагч болсон гэж мэдэж байсан. Харин Блэк ид шидийн яамныхныг ирэхээс өмнө шөнийн харанхуйгаар далимдуулан зугтан цаг хожих хэрэгтэй гэдгээ мэдэж байж. Хэрвээ би түүнд Харриг

өгсөн бол!... Тэр түүнийг мотоцикль дээрээ суулган тэнгист живүүлэх байсан биз. Сайн найзынхаа хүүг шүү! Гэвч хар хүчний талд орсон шидтэнд ямар ч ах дүүс ...

Хагридын түүхийн дараа удтал чимээгүй боллоо.

- Гэхдээ тэр хол зугтаж чадаагүй. Ид шидийн яам түүнийг маргааш нь л барьсан биз дээ! гэж хатагтай Розмерта сэтгэл хангалуун хэлэв.

- Халаг гэж! Харамсалтай нь бид түүнийг олоогүй. Түүнийг Поттерын өөр нэгэн найз болох Питер Петтигрю олсон юм. Уй гашуунаасаа болж галзууртлаа уурласан нь эргэлзээгүй. Блэк Поттерынхны нууцыг хадгалагч болсныг мэдээд өөрөө түүнийг хайж байжээ.

- Петтигрю, Петтигрю ... Хогвартсад Поттер, Блэк хоёрыг үргэлж дагалдаж байдаг байсан тарган хүү юу? гэж хатагтай Розмерта хэлэв.

- Тэр мөн гэж профессор МакГонагалл батлан өгүүлээд,

- Блэк, Поттер хоёрыг баатар шиг шүтэн биширдэг байсан юм. Харахад тийм ч авъяастай биш болохоор би түүнд дэндүү ширүүн ханддаг байлаа. Би одоо ямар их харамсаж... хэмээн МакГонагалл мэлмэрүүлэв.

- Болно, болно Минерва минь гэж Фаж мөрөн дээр нь алгадан хэлээд,

- Петтигрю баатрын ёсоор үхсэн. Бид дараа нь Магл гэрчүүдийн дурсамжаас Петтигрю Блэкийг хэрхэн буланд шахсаныг сонссон. Петтигрю «Сирус чи яаж чадаж байна аа! Лили Жеймс хоёр бидний найзууд шүү дээ!» гэж уйлан хэлээд шидэт саваагаа далайсан авч Блэк түүнээс хурдан байсан нь гарцаагүй. Петтигрюгээс бараг юу ч үлдээгүй дээ гэв.

Профессор МакГонагалл нусаа нийгээд хоолойгоор,

- Тэнэг, тэнэгхэн хүү ... Халз тулаан хэзээ ч түүнд аз авчирч байгаагүй! Яах гэж өөрийн биеэр ... Ид шидийн яамныханд үлдээх хэрэгтэй байсан юм ...

- Ай даа, Петтигрюгээс урьд Блэктэй уулзсан болоосой! Би түүнийг савааны ч шаардлагагүй нүцгэн гараараа хэдэн хэсэг болгож хаях байсан юм гэж Хагрид дэлбэрлээ.

- Та юуны тухай ярьж байгаагаа мэдэхгүй байна, Хагрид. Зөвхөн ид шидийн хуулийг албадан мөрдүүлэх тасгийн шидтэнгүүдээс өөр хэн ч Блэктэй тулалдаж чадахгүй. Би тэр үед онцгой тохиолдлын хэлтсийн орлогч захирал байсан болохоор үйл явдал болсон газар хамгийн түрүүнд хүрч очсон юм. Хэн ч мартахааргүй үзэгдлийг би тэнд зогсоод харсан билээ. Би энэ тухай заримдаа зүүдэлдэг юм. Гудамжны голд галт уулын тогоо шиг гүнзгий нүх үүсэж муу усны хоолой хагарсан байсан. Эргэн тойрон зэрэмдэглэгдсэн бие цогцосын хэсгүүд, Маглууд орилоод л харин Блэк инээсэн хэвээр зогсоод Петтигрюгээс үлдсэн хувцаснаас ямар нэгэн юм олох гэж байх шиг санагдсан шүү ...

Фаж чимээгүй болов. Бүгд нусны алчуураа гаргаж ирлээ.

- Тэгэхээр, чи бүгдийг мэддэг боллоо Розмерта. Блэк ид шидийн хуулийг албадан мөрдүүлэх тасгийн гишүүнийг үүрд аваад явсан юм. Харин Петтигрюд Мерлиний нэгдүгээр зэргийн одон нэхэн олгосон нь хөөрхий эхийг нь бага ч гэсэн тайвшируулсан даа. Харин Блэкийг Азкабанд хорьсон юм.

Хатагтай Розмерта чимээтэй санаа алдав.

- Тэр галзуу гэж үнэн үү, сайдаа?

- Минийхээр бол үгүй. Түүний галзуу эсэхийн талаар би ганц л үг хэлж чадна.

Эзнийх нь ялагдал түүнийг самууруулсан гэдэгт би итгэлтэй байна. Петтигрю болон Маглуудын алуурчин бол хэрцгий, ухаангүй мухардалд орсон хүн юм.

Би Азкабанд сүүлчийн удаа шалгалт хийхээр очихдоо түүнтэй уулзаж билээ. Тэндхийн хүмүүс ухаан солиорч, харанхуйд суун утга учиргүй зүйл бувтнаж байхад ... тэр жирийн хүн шиг харагдаж байсныг хараад би их гайхаж билээ. Тэр надтай яг л эрүүл хүн шиг ярилцаж байсан. Орь ганцаараа уйдсан бололтой миний уншиж байсан сониныг хараад өгөхийг гуйсан шүү. Дементорууд түүнд хичнээн бага нөлөөлснийг хараад би мэл гайхсан. Тэр хамгийн хатуу хамгаалалт хэсэгт хоригдож байсан болохоор Дементорууд үүдэн дээр нь өдөр шөнөгүй зогсож байсан.

- Гэхдээ түүнийг яагаад зугтсан гэж бодож байна, сайдаа? Хэцүү нэртийг хүчээ олохоор нь эргэж очих гэсэн юм болов уу? гэж хатагтай Розмерта сониучирхав.

- Би үүнийг ... хамгийн боломжтой төлөвлөгөө нь гэж баттай хэлж чадна хэмээн Фаж булзан хэлээд,

- Гэхдээ бид Блэкийг түүнээс урьд барина гэж найдаж байгаа. Хэцүү нэрт одоо ганцаараа байгаа болохоор ... түүнд зарцтайгаа нийлэх боломж өгч болохгүй

... Тэгвэл юу болохыг бодохоос ч аймшигтай юм ... гэв.

Модон тавцан дээр шил жингэнэх чимээ гарлаа. Хэн нэгэн аягаа ширээн дээр тавив бололтой.

- Бид шилтгээн рүүгээ буцах цаг болж, Корнелиус. Та захирлын оройн хоолноос хожимдохыг хүсээгүй биз дээ гэж профессор МакГонагалл хэлэв.

Сандал хөдлөх чимээ гаран, жанч намирах нь үзэгдээд, хатагтай Розмертагийн гялалзсан шаахай лангууны зүг явлаа. Гурван шүүрийн үүд ахин нээгдэхэд бааранд цасан хуй орж ирэхэд бүгд гарлаа.

- Харри!

Рон, Гермиона хоёр ширээн доогуур харахад бүгд бие биенээ чимээгүйхэн ширтжээ.

БҮЛЭГ 11: АЯНГА

Харри «Амтат ван»-гийн зоорин дорх хонгилоор шилтгээнд яаж хүрснээ бүдэг бадаг санаж байв. Түүнийг Гурван шүүрт байх хооронд хөшөө хэдийн байрандаа оржээ. Тэр бүх замын турш сонссон ярианыхаа тухай бодлогоширсоор явлаа.

Яагаад Дамблдор, Хагрид, ноён Уизли, Корнелиус Фаж нар гээд хэн ч түүнд юу ч хэлсэнгүй вэ? Тэд яагаад хамгийн сайн найз нь урвасан учраас Харрийн эцэг эх үрэгдсэн гэдгийг хэлээгүй юм бол?

Оройн хоолны үеэр Рон, Гермiona хоёр Харриг сэтгэл түгшин харж байсан ч дэргэд нь Перси байсан учир ярьж зүрхэлсэнгүй. Хоолны дараа андууд зочны өрөөнд ороход Фред, Жорж хоёр амралт эхэлснийг тохиолдуулан зургаан шивхэн бөмбөг дэлбэлжээ. Харри ихрүүдтэй Хогсмидэд очсон тухайгаа ярилцахыг хүсээгүй тул чимээгүйхэн зочны өрөөг өнгөрөөд хоосон унтлагын өрөөнд оров. Тэр унтлагын өрөөний шүүгээнээс номнуудаа гаргаад хоёр жилийн өмнө Хагрид түүнд бэлэглэсэн арьсан хавтастай гэрэл зургийн цомог гаргаж ирлээ. Тэнд зурган дээр аав, ээж нь байв. Харри орон дээрээ суугаад хуудсыг эргүүлэн зургуудыг харж байлаа ...

Хуримын зурган дээрээс аав нь гараа даллан инээмсэглэж толгой дээрх дуулгаваргүй үс нь хүүгийнхээ адил зүг бүр ёрдойх аж. Тэнд бас ээж нь жаргалтайгаар инээмсэглэн аавынх нь гараас барин зогсчээ. Харин тэдний хажууд ... гэрч ... Харри урьд өмнө түүнд анхаарал хандуулж явсангүй.

Хэрвээ түүнийг мөн гэж мэдээгүй байсан бол энэ хуучин гэрэл зурган дээрх хүн Блэк гэдгийг тааварлахын аргагүй аж. Гэрэл зургийн хуудсан дээр тэр хөгжилтэй сайхан харагдаж байгаа атал одоо туранхай цонхигор нүүртэй болчихсон байдаг. Тэр үед үнэхээр Волдемортын талд орчихсон байсан юм болов уу? Найзуудаа алах талаар бодож байсан гэж үү? Түүнийг арван хоёр жилийн турш Азкабанд хоригдох явдал хүлээж байгаа болон танигдахын аргагүй өөр болно гэдгээ ойлгож байсан болов уу.

«Гэхдээ Блэкт Дементорууд нөлөөлж чадаагүй шүү дээ!» гэж Харри бодох үед Блэкийн инээмсэглэсэн царай түүн лүү ширтэв. Тэд хэтэрхий ойр байсан болохоор ээжийнх нь хашгирахыг сонсоогүй байх ...

Харри зургийн цомгоо тасхийтэл хааж шүүгээнд хийгээд шилээ авч адар луу харан хэвтлээ.

Унтлагын өрөөний үүд нээгдэв.

- Харри, чи энд байна уу? гэж Рон асуулаа.

Харри унтаж байгаа дүр эсгэв. Тэрбээр Роны гарахыг сонсоод нүдээ том нээлээ.

Тэр амьдралдаа анх удаа үзэн ядалтыг мэдэрчээ. Блэкийн тухай төсөөлөл гэрэл зургийн цомгоос адар өөд нисэн гарч харанхуйд Харри руу инээж байв. Дараа нь яг л

киноны дэлгэц дээр гардаг шиг Блэк Питер Петтигрюг дэлбэлэн (Петтигрю яг л Невилл Долгопупс шиг жаахан тэмцжээ) мянга мянган өөдөс болгон хувиргав.

Тэгтэл Харригийн чихэнд аяархан хөөрч догдолсон хоолой (хэдийгээр тэр амьдралдаа хэзээ ч Блэкийн хоолойг сонсож үзээгүй ч гэлээ) «Болсон шүү, эзэнтээн

... Би Поттерынхны Нууц Хадгалагч болсон» гэж хэлэх нь сонсогдов. Түүний хамтаар өөр нэгэн хүйтэн хоолой инээхэд Харри энэ инээдийг Дементор ойртох үед сонссоноо саналаа.

Харри өглөө сэрээд унтлагын өрөө хоосорсоныг анзаарав. Тэр босож хувцаслаад эргүүлгэн шатаар доош бууж зочны өрөөнд орлоо. Зочны өрөө хоосон агаад зөвхөн Рон, Гермиона хоёр байв. Рон гэдсээ илэн гаатай бах хүлхэж, Гермиона гурван ширээн дээр нэг зэрэг дэлгэсэн гэрийн даалгавараа хийнэ.

- Бусад нь хаачаа вэ? гээд Харри ийш тийшээ харлаа.

- Явчихсан! Өнөөдөр амралтын эхний өдөр гэдгийг мартчихаа юу? Удахгүй хоол болохоор би чамайг сэрээх гэж байсан юм гэж Рон Харриг ширтэн хэллээ.

Харри зуухны хажуудах сандал дээр лагхийн суув. Цонхны гадаа цас бударна. Ханан зуухны өмнө шаргал зузаан хивсэн дээр Живоглот хэвтэж байлаа.

- Чи зүгээр үү? Нэг л онцгүй харагдаж байх чинь гээд Гермиона түгшсэн харцаар Харри руу хяламхийв.

- Би зүгээр дээ.

- Сонсооч Харри, чи үнэхээр өчигдөр сонссон зүйлдээ сэтгэлээр унаж байгаа байх л даа. Гэхдээ тэнэг зүйл бүү хийгээрэй гээд Гермиона Рон руу харлаа.

- Чи юуны тухай яриад байна? гэж Харри асуулаа.

- Блэкийн араас явах хэрэггүй гэж Рон огцом хэлэв.

Харри чимээгүй болов. Түүнийг унтаж байх хооронд яриа хөөрөө хэдийн бэлтгэгдсэн байх нь. Тэр юу ч хэлсэнгүй.

- Чи тэгэхгүй биз дээ, Харри? гэж Гермиона найдангуй асуув.

- Блэкийг алахаас нааш зогсоож чадахгүй гэж Рон нэмэрлэв. Харри тэр хоёр луу харлаа. Тэд яагаад ойлгохгүй байгаа юм бол?

- Дементорууд ойртох үед намайг юу сонсдог болохыг мэдэх үү? Рон, Гермиона хоёр айдаст автан толгойгоо сэгсэрлээ.

- Би ээжийнхээ үхэхийн өмнө Волдемортыг гуйн хашгирч байгааг сонсдог юм.

Хэрвээ та нар ээжийн минь сүүлчийн үгийг сонссон бол үргэлж санаж явах байсан даа. Тийм юмыг мартаж болдоггүй юм. Тэгтэл гэнэтхэн сайн найз нь тэднээс урван Хар Лордод барьж өгсөнийг мэдэх юм бол ...

- Чи бол сурагч харин Блэк бол насанд хүрсэн шидтэн! Түүнийг Дементорууд барьж Азкабанд хийсэн хойно тэнд шийтгэлээ хүртэх болно! гэж Гермиона дуу алдав.

- Чи Фажийн юу хэлэхийг сонссон биз дээ. Блэкэд Азкабан нөлөөлөөгүй жирийн хүн шиг байсан гэдгийг. Үүнийг яаж түүний хувьд шийтгэл гэж болох юм бэ!

- Чи үүгээрээ юу хэлэх гэсэн юм бэ? Түүнийг алахыг хүсээ юу? гээд Роны хоолой хатуурлаа.

- Тэнэг юм бүү ярь, Рон! Тэр хэн нэгнийг алахыг хүсээгүй, үнэн биз дээ Харри! гэж айсан Гермиона уулга алдав.

Харри ахиад л чимээгүй болов. Тэр юу хүсэж байгаагаа мэдэхээ больжээ. Ганц зүйл тодорхой байсан юм. Блэкийг эрх чөлөөтэй явж байх үед гар хумхин сууж болохгүй.

- Малфой энэ тухай бүгдийг мэдэж байжээ. Чи түүний уусмалын хичээл дээр хэлсэн үгийг санаж байна уу? «Чиний оронд байсан бол би түүнийг мөрдөж өшөө авахыг хүсэх байсан даа ...»

- Чи биднийг биш Малфойн үгийг сонсож байгаа юм уу? гэж Рон уурлаад,

- Петтигрюгийн ээж нь түүнийг Блэкийн гарт үхсэний дараа юу авсныг санахгүй байна уу? Мерлиний нэгдүгээр зэргийн одон болон чигчий хурууны өөдөс. Аав хэлэхдээ өөр юу ч олдоогүй гэсэн. Блэк солиотой бөгөөд их аюултай ...

- Малфойд аав нь хэлсэн байж таарна. Тэр Волдемортын хамсаатан шүү дээ ... гэж Харри үл тоомсорлон хэллээ.

- Түүнийг Хэцүү нэрт гэж дууд! гэж Рон дүрсхийлээ.

- ... тэгэхээр Малфой Блэкийг Волдемортын талын хүн гэдгийг мэддэг болохоор ...

- ... Хэрвээ Блэк чамайг Петтигрю шиг мянган хэсэг өөдөс болгочихвол Малфой баярласандаа дэвхцэх байлгүй! Малфой чамайг дараагийн тэмцээнээс холдуулахын тулд зөвхөн энэ л хэрэгтэй байгааг санаач!

- Харри, ухаар л даа. Алив, гуйж байна! гэж Гермиона нулимс мэлтэгнүүлэн хэлээд,

- Блэк аймшигтай хүн. Чи яагаад ийм зүйл орооцолдох ёстой гэж! Чи дорхноо түүний гарт орно. Тэр зөвхөн ингэхийг л хүлээж байгаа ... Чиний ээж аав хоёр чинь

бас Блэкийг хайхгүй байхыг гуйх байсан. Тэд чамайг амьд үлдэхийг хүсч байгаа! гэлээ.

- Би тэдний юу хүссэн болохыг хэзээ ч мэдэхгүй. Бас тэдэнтэй ярилцахгүй болсныхоо төлөө Блэкт хэзээ ч баярлалаа гэж хэлэхгүй!

Тэднийг чимээгүй болоход Живоглот урт хумстай хөлөө сарвалзуулав. Роны халаас чичирлээ.

- Сонсооч одоо чинь амралт шүү дээ! Удахгүй зул сар болно! Хагридынх руу явцгаая. Бид тэнд бараг зуун жил очсонгүй! гэж Рон сэдвийг өөрчлөх санаатай хэллээ.

- Болохгүй! Харри цамхагаас гарах ёсгүй гэж Гермiona эсэргүүцлээ.

- Явцгаая. Дашрамд түүнээс эцэг эхийн минь тухай ярихдаа яагаад Блэкийн талаар дурьдаагүйг асуух хэрэгтэй юм байна! гээд Харри сандлаасаа бослоо.

Блэкийн тухай яриа хөөрөө хүсээгүй тал руугаа эргэлээ.

- Шатар тоглосон нь дээр юм биш үү? Эсвэл чулуугаар наадах юм уу? Перси надад тоглоомын цуглуулгаа үлдээсэн ... гэж Рон яаран хэллээ.

- Үгүй, Хагрид руу явна гэж Харри хатуу хэлжээ.

Андууд жанчаа өмсөөд хөргөн гарцаар гарч (Зогсоод тулалд, түрэмгий нохой минь! гэж ноён Кэдоган хашгирчээ) хоосон шилтгээн дундуур явахад алхаа нь хонгилд цуурайтан сонсогдож байлаа. Царс модон хаалгыг онгойлгоход хүйтэн сэрүүн агаар угтав.

Тэд хунгарласан цасан дундуур нуга уруудан цасан дээр мөр гарган явлаа. Оймс болон жанчны доод тал норж хөлдөв. Мододын мөчир цан хүүрэгээр хучигдсаны улмаас Хориотой ой илбэдүүлсэн юм шиг үзэгдэж, Хагридын овоохой мөсөн бялуу шиг харагдана.

Рон үүд цохиход хэн ч хариулсангүй.

- Тэр гэртээ байхгүй байгаа юм болов уу? гэж Гермiona даарсандаа шүдээ тачигнуулан асуулаа.

Рон чихээ хаалганд наав.

- Ямар нэгэн хачирхалтай чимээ сонсогдоод байх чинь. Хэн нэгэн тэнд байна даа. Соёт юм болов уу?

Харри, Гермiona хоёр бас үүдэнд чихээ наав. Дотор бөглүү уухилах чимээ сонсогдох аж.

- Явж хэн нэгнийг дуудсан нь дээр юм биш үү? гэж Рон зовингуй хэлэв.

- Хагрид! Хагрид! гэж Харри үүдийг нь балбалаа.

Хүнд алхах чимээ гарч хаалга нээгдэв. Хагридын нүд улайн хавдаж, арьсан хантааз нь нулимсанд нэвтэрчээ.

- Та нар сонсчихоо юу! гэж Хагрид хэлээд Харриг тэвэрлээ.

Ойн сахиул хоёр эр хүний хэмжээтэй болохоор түүний тэврэлт тоглоомгүй хатуу байлаа. Хэрвээ Рон, Гермиона хоёр түүнийг ойн сахиулын гараас салгаж аваагүй байсан бол Харри гарцаагүй арагш унах байлаа. Андууд түүнийг овоохой руу оруулж ширээний ард суулгахад толгойгоо гар дээрээ тавиад улам чанга гингэнэлээ. Нүүр нь битүү нулимс болсон агаад сахал нь хүртэл норжээ.

- Юу болсон юм бэ, Хагрид? гэж айсан Гермиона асуув.

Харри ширээн дээр онгорхой хэвтэж байсан албан ёсны захидлыг ажиглажээ.

- Энэ юу вэ, Хагрид?

Хагрид эхэр татан захиаг Харри руу түлхэв. Харри захиаг нээн уншлаа.

Хүндэт ноён Хагрид!

Гиппогриф сурагч руу дайрнаар төгссөн хичээлийг мөрдөн шалгасны дагуу мэдэгдэж байна. Профессор Дамблдорын гаргасан баталгааны дагуу энэ харамсалтай үйл явдалд таныг буруугүй болохыг тогтоов.

- Энэ чинь сайн хэрэг байна шүү дээ! гээд Рон ойн сахиулын мөрөн дээр алгадав.

Гэвч Хагрид мэгшсэн хэвээр Харриг цааш нь унш гэж гараа дохив.

Гэвч дээр дурьдсан гиппогрифд сэтгэл зовоосон асуудал байгааг бид заавал хэлэх ёстой. Бид ноён Малфойн аюултай амьтдыг хор нөлөөгүй болгох Комисст гаргасан гомдлыг хүлээн авсан билээ. Хурал дөрвөн сарын хоринд болно. Таныг заагдсан өдөр Комиссын албан байранд гиппогрифийнхээ хамт ирэхийг хүсч байна. Хурал эхлэх хүртэл гиппогрифийг тусгаарлан уясан байвал зохино.

Таныг хүндэтгэсэн ...

- Гэхдээ Клювокрылыг сайн амьтан гэж хэлж болно шүү дээ, Хагрид.

Тайвширч үз, учир нь олдох ... гэж Рон хэллээ.

- Үгүй ээ, тийм биш! Би энэ хор хөнөөлгүй болгох Комиссын ороолонгуудыг сайн мэднэ! Тэдний шүдэнд хамгийн сонирхолтой амьтад өртдөг юм! гэж Хагрид ханцуйгаараа нулимсаа арчин хэллээ.

Буланд чанга тамшаалах чимээ гарав. Харри, Рон, Гермиона гурав эргэн харлаа. Шалан дээр Клювокрыл хэвтээд ямар нэгэн юм зажилж байв.

- Гадаа аймшигтай их цастай байхад түүнийг яаж гадаа уях билээ дээ! Одоо чинь зул сар болох гэж байхад тэр ганцаархнаа уяатай гэж Хагрид тайлбарлав.

Андууд бие бие лүүгээ харав. Тэд Хагридын нүдэнд хамгийн сонирхолтой болж харагддаг амьтдыг бусад хүмүүс аюултай мангас гэж нэрлэдгийг мэднэ. Клювокрыл үнэхээр гомдолтой харагдаж байв. Хагрид ердийнхөөрөө түүнийг сайхан амьтан гэж бодсоор аж.

- Чи түүнийг яаж хамгаалахаа сайн бодох хэрэгтэй. Комиссынхонд аюулгүй гэдгийг нь баталж болно шүү дээ гэж Гермiona хэлээд Хагридын дэргэд суун гарыг нь илэв.

- Юу ч бүтэхгүй! Комиссынхон Люциус Малфойн халаасанд байдаг юм! Бүгд түүнээс айдаг! Би Клювикын хэрэгт ялагдах ...

Хагрид хуруугаараа хоолой өөдөө зурснаа гэнэт цурхиран нүүрээ ширээнд наалаа.

- Дамблдор тусалж чадахгүй юм болов уу? гэж Харри хэлэв.

- Тэр надад хангалттай тусалсан. Түүний хувьд санаа тавих зүйл хэтэрхий их байна. Дементорууд, Сириус Блэк гээд л ...

Рон, Гермiona хоёр Харри руу Хагридыг Блэкийн тухай үнэнийг хэлээгүй явдалд буруутгахад тохиромжтой мөч биш гэж хэлэхийг хүссэн мэт харжээ.

- Хагрид бууж өгч болохгүй шүү. Гермionaгийн зөв яаж хамгаалахаа сайн бодох хэрэгтэй. Бид гэрчээр ...

- Би хаа нэгтээгээс гиппогрифыг шүүсэн тухай уншиж байсан юм байна.

Түүнийг бас дайрсан гэж буруутгасан юм билээ. Тэгэхэд гиппогриф цагаатгагдсан. Энэ тохиолдлыг заавал олох хэрэгтэй гэж Гермiona бодлогоширонгүй хэлэв.

Хагрид хариуд нь хэнгэнэтэл уйлав. Харри, Гермiona хоёр Рон руу аврахыг хүссэн харцаар харав.

- Би цай чаная. Харри нүдээ бүлтийлгэв.

- Ээж үргэлж хэн нэгэнд муу байх үед цай чанадаг юм гэж Рон мөрөө хавчин өгүүлэв.

Эцэст нь олон янзын амлалт тус болж уур савсуулсан халуун цай урдаа тавьсан

Хагрид нусны алчуурын оронд ширээний бүтээлэг рүү нусаа нийгээд,

- Бүгд зөв. Сэтгэлээр унах хэрэггүй ... биеэ барих хэрэгтэй гэв.

Том биетэй чоноч нохой Соёт ширээн доороос хулчгардуухан цухуйгаад толгойгоо

Хагридын өвдөг дээр тавив.

Хагрид Соёотын хошууг нь илж чиний арыг нь мажаад,

- Би сүүлийн үед ... Клювикт санаа зовж байсан болохоор миний хичээл хэнд ч таалагдаагүй гэж айж байна.

- Бид нарт их таалагдсан! гэж Гермиона худал хэлэв.

- Сайн хичээл байсан шүү! Ингэхэд флорбер өтнүүд юу болж байна даа? гэж

Рон урамшуулах санаатай хэлэв.

- Бүгдээрээ үхсэн. Шанцай их идээд гэж Хагрид гунигтай хэлэв.

- Хөөрхий амьтад ... гээд Рон инээдээ арайхийн барьж уруулаа жимийв.

- Бас энэ Дементорууд ... дотор хүйт оргиулаад гээд Хагрид давхийснээ,

- Би Гурван шүүр лүү хоолойгоо норгохоор явж байхдаа тэднийг харсан юм. Яг л Азкабанд буцаад очсон юм шиг л санагдсан гэж гэв.

Хагрид чимээгүй болж цай балгалаа. Харри, Рон, Гермиона гурав амьсгаа даран чагнаж байв. Тэд Хагрид Азкабанд байсан тухайгаа ярьж байхыг хэзээ ч сонсож байгаагүй билээ.

- Азкабанд аймшигтай юу? гэж Гермиона болгоомжтой асуулаа.

- Хэлэх ч юм биш. Тийм аймшигтай газар дэлхий дээр үгүй байх. Би ухаан солиорч байна гэж бодсон шүү. Толгойд янз бүрийн аймшигтай зүйлс эргэлдээд л ... намайг сургуулиас хэрхэн хөөсөн ... эцэг минь яаж үхсэн ... Норбертийг алдсан гээд бүгдийг санасан.

Түүний нүдэнд ахиад л нулимс мэлтэрчээ. Норберт бол Хагридын хөзрийн мөрийд хожсон лууны зулзага юм.

- Тэнд сууж байхдаа чи юуны төлөө амьдарч байгаага мартана. Би бүр үхэхийг мөрөөдөж байлаа ... Дараа нь намайг гаргасан. Тэгэхэд би ахин төрсөн юм шиг болж, эргэн тойрны юмс шинэчлэгдэн амьдралд минь тохиолдсон хамгийн сайхан өдөр болсон. Харин Дементорууд намайг гаргахыг хүсээгүй шүү.

- Гэхдээ чи буруугүй байсан шүү дээ! гэж Гермиона гайхан дуу алдав. Хагрид гашуун инээмсэглэв.

- Тэдний хувьд энэ чухал гэж үү? Тэдэнд хоёр зуун хоригдол хэрэгтэй. Харин буруутай эсэх нь чухал биш гээд тэр чимээгүй болж аягаа ширтлээ.

- Би Клювикийг тавихыг хүсч байна л даа ... суллаж тавиад нисгэхийг ... Гэвч хууль зөрчих нь аймшигтай ... гэвч ахиад л ... гээд Харри, Рон, Гермиона гурав луу нулимс дүүрэн нүдээр харснаа,

- Азкабан руу буцахыг хүсэхгүй байна гэлээ.

Хэдийгээр үдэш Хагридын хөгжилтэй бус байсан ч гэлээ Харригийн байдал дээрдсэн гэж Гермиона, Рон хоёр боджээ. Харри одоо Блэкийн тухай ховорхон санаж шүүхийн өмнө гиппогрифийг цагаатгахад бэлтгэж байв.

Маргааш өглөө найзууд номын сангаас тэвэр дүүрэн ном авчраад хоосон зочны ерөөний тавиур дээгүүр өржээ. Бүхий л өдрийн турш тэд асаж буй ханан зуухны өмнө суугаад тоостой ботиудын хуудсыг эргүүлэн адил тохиолдол олохыг хичээв. Үе үе хэн нэгэн,

- Энд нэг юм байх шиг байна. Мянга долоон зуун хорин хоёр онд тийм тохиолдол гарчээ ... үнэндээ гиппогрифыг буруутай гэж үзээд шийтгэсэн ...

- Энэ тусалж магадгүй юм. Мянга хоёр зуун ерөн зургаан онд зэрлэг хүн хэн нэгэн рүү дайрч түүнийг цагаатган сулласан байна ... өө, үгүй ээ бүгд түүнээс айж байсан учир суллажээ ...

Энэ үед цөөхөн сурагч үлдсэнийг үл харгалзан шилтгээн зул сарын гоёл чимгээ сүр жавхлантай зүүв. Хонгилд цэцгэн хэлхээнүүд өлгөж, рыцарын хуяг дуулгууд нууцлагаар гялалзан, Их танхимд ердийнхөөрөө арван хоёр аварга том гацуурт алтан одод гялалзаж байлаа. Шилтгээнд баярын зоогийн сайхан үнэр ханхалан тэр ч байтугай Скабберст сайхан үнэртсэн бололтой Роны халааснаас цухуйжээ.

Зул сарын баярын өглөө Рон Харриг дэрээр цохин сэрээв.

- Зул сарын баярын мэнд хүргэе! Бэлэгнүүдээ хараач.

Харри нүдээ анивчаад шилээ зүүн орны хажуугийн шалан дээр овоолсон хайрцгуудыг харлаа. Рон хэдийн бэлгээ задалж эхэлжээ.

- Ахиад нэг ноосон цамц ээжээс ... үргэлж хүрэн бор байх юм даа ... Чамд ч гэсэн илгээсэн байх ...

Харри эхний хайрцагыг задаллаа. Хатагтай Уизли түүнд энгэр дээрээ Гриффиндорын арслан бүхий хурц улаан цамц нэхэж, үзэмтэй бялуу болон самартай мөсөн чихэр илгээжээ. Энэ бүхнийг холдуулаад тэр шалан дээр урт боодолтой юмыг харлаа.

- Энэ юу вэ? гэж гартаа шинэ оймс барьсан Рон сониучирхан харав.

- Мэдэхгүй.

Харри бэлгийг нээгээд нүдэндээ итгэсэнгүй. Энэ бол гайхамшигтай сайхан шүүр байлаа. Рон оймсоо унагаад орноосоо харайн буув.

- Үгүй ерөө! хэмээн тэр гайхаж бахадсандаа сөөнгөтлөө.

Жирийн нэг шүүр ч биш Харригийн Тахир гудамжинд байхдаа өдөр болгон очиж сонирхдог байсан «Аянга» дүрээрээ байлаа. Тэр шүүрийг гартаа авлаа. Бариул нь

гялтагнаж үл мэдэг чичирхийлэхэд тавьтал суухыг урих мэт агаарт хөвлөө. Бариулын үзүүрт алтаар сийлсэн бүртгэлийн дугаартай, хус модны мөчрөөр хийсэн эгц шулуун сүрэлтэй ажээ.

- Хэн чамд явуулсан юм бол?

- Хайрцагт зурвас байна уу, үздээ? Рон «Аянга»-ын боодлыг урлаа.

- Юу ч алга! Гайхамшигтай! Хэн чамд ийм үнэтэй бэлэг бэлэглэдэг байна?

- Дурслийнхан биш гэж мөрийцөхөд ч бэлэн байна гэж Харри хэлээд бэлэгнээсээ хараа салгаж чадсангүй.

- Дамблдор байх. Тэр чамд үл үзэгдэх нөмрөг илгээж байсныг санаж байна уу? гээд Рон шүүрийг тал бүрээс нь харлаа.

- Үл үзэгдэх нөмрөг аавынх байсан. Тэр надад зүгээр л дамжуулж өгсөн юм.

Тэр миний төлөө зуун алтан зоос гарздахгүй гэж Харри эсэргүүцэв.

- Тиймээ тэгэх байх. Гэхдээ Малфой захирал болгонд өөрийн дуртай сурагч байдаг гэсэн! Хөөе, Харри гээд Рон байдгаараа инээд алдан,

- Чи Малфойг яахыг бодоод үз! Тэр атаархсандаа үхэх байх даа! Энэ чинь олон улсын зэрэглэлийн шүүр шүү дээ! гэв.

- Итгэж ч чадахгүй нь гээд Харри амьсгаа даран бариулыг нь илэхэд Рон Малфойг атаархсандаа хэрхэн уурлахыг төсөөлөн орон дээрээ өнхрөн хөхөрч байлаа.

- Хэнээс юм бол ...?

- Би хэн гэдгийг нь мэдэх юм байна. Люпин! гээд Рон инээхээ болив.

- Люпин гэнээ? гээд одоо Харрийн инээх ээлж ирлээ.

- Түүнд мөнгө байсан бол өөртөө шинэ хувцас худалдаж авах байсан байлгүй.

- Тийм л дээ, гэхдээ тэр чамд хайртай шүү дээ. Магадгүй хэн нэгнээс Нимбусын гэмтсэн тухай сонсоод Тахир гудамжинд очиж үүнийг худалдаж авсан байх.

- Тэр байхгүй байсан биз дээ? Намайг тэмцээнд орж байхад тэр өвдсөн байсан.

- Өвдсөн байж болох ч эмнэлэгийн орон дээр лав байгаагүй. Снегт намайг эмнэлгийн хөтөвч цэвэрлүүлэхээр шийтгэснийг санаж байна уу? Тэгэхэд Люпин тэнд байгаагүй.

Харри хөмсөг зангидав.

- Та нар яагаад инээлдээд байгаа юм бэ? гэх дуу сонсогдов.

Босгон дээр Гермiona гэрийн халаттай зогсоод гартаа шаргал муураа барьсан харагдана. Муурын хүзүүнд алтлаг утастай тууз зүүсэн байлаа. Живоглот ааш муутай хүржигнэж байв.

- Түүнийг эндээс холдуул! гээд Рон хөнжил дээр байсан Скабберсийг шүүрэн авч хүрэмнийхээ халаасанд хийлээ. Гэсэн ч Гермiona тоолгүй муураа Симусын орон дээр тавиад амаа ангайн «Аянга» руу харлаа.

- Харри, хэн чамд үүнийг бэлэглээ вэ?

- Мэдэх юм алга. Илгээмжинд баяр хүргэсэн ил захидал байгаагүй. Гермiona гэнэтхэн чухал төрхтэй бодлогоширон уруулаа хазлав.

- Чи яагаа вэ? гэж Рон гайхлаа.

- Хачирхалтай юм. Гэхдээ энэ их сайн шүүр тийм үү? гэж Гермiona хэлэв.

- Дэлхий дээрх хамгийн шилдэг шүүр! гээд Роны хөөрөлд хязгаар байсангүй.

- Тэгвэл их үнэтэй байх даа ...

- Хэлэх ч юм биш! Слизериний бүх шүүрийг нийлүүлснээс ч илүү үнэтэй гээд бодчих.

- Ийм үнэтэй зүйлийг хэн нэрээ хэлэхгүй Харрид бэлэглэдэг байна?

- Хэнд хамаатай юм гэж Рон тэсч ядан хэлээд,

- Харри би түүгээр нисч үзэж болох уу? гэлээ.

- Энэ шүүрээр нисэж болохгүй! хэмээн Гермiona ширүүн хэлэв. Рон, Харри хоёр гайхширан түүнийг харлаа.

- Тэгээд Харри түүгээр яах болж байна? Шал шүүрдэх хэрэг үү? гэж Рон хэллээ.

Гермiona амаа нээх агшинд Живоглот Симусын орноос Роны цээжин дээр үсрэн буулаа.

- Түүнийгээ эндээс зайлуул! гэж Рон орилов.

Муур түүний хүрэмд хумсаа шигтгэн зүүгдэхэд Скабберс халааснаас нь үсрэн гараад мөрөөр нь дамжин гүйлээ. Рон хархны сүүлнээс барьж аваад муурыг өшиглөх гэсэн ч Харрийн орон доогуур байсан чемоданыг өшиглөөд өвдсөндөө орь дуу тавин нэг хөл дээрээ үсэрлээ.

Тэгтэл Вернон ахын хуучин оймсонд байсан вредноскоп байран дээрээ эргэлдэн гэрэлтэж чанга исгэрэх чимээ гаргав. Живоглотын үс нь өрвийжээ.

- Түүнийг бүүр мартчихаж! Би энэ оймсыг өмсдөггүй юм гээд Харри вредноскопийг авлаа.

Вредноскоп алган дээр нь эргэлдэн исгэрэхэд муур нуруугаараа хэвтээд тургилав.

- Одоохон эндээс муураа гаргасан чинь дээр шүү, Гермiona гэж Рон уурсан хэлээд орон дээр сууж өвдсөн хөлөө үрчив.

Гермиона Живоглотыг тэврэн гарахад тэр шар нүдээрээ Рон руу хорсолтой харж байлаа.

- Энэ тоглоомоо нуугаач гэж Рон гуйлаа.

Харри вредноскопыг буцааж оймсон дотор хийгээд чемоданы хамгийн ёроолд хийн хаалаа. Өрөөнд нам гүм болж зөвхөн Рон өвдсөндөө ёолох дуу гарна. Скабберс түүний гарт байсан хэвээр байв. Түүнийг хараад Харрид өрөвдөх сэтгэл төржээ. Харх турж үс нь халцарсан байлаа.

- Тэр бүр турчихаж гэж Харри хэллээ.

- Стрессээс болж байгаа юм! Энэ тэнэг үстэй бөмбөлөг байхгүй байсан бол ингэж турахгүй л байсан даа.

Харри чимээгүй болов. Ердийн хархнууд зөвхөн гурван жил амьдардаг гэж шидэт амьтны дэлгүүрийн эзэн хэлсэн санаанд оров. Кростад шидэт хүч байхгүй болохоор түүнд удаан амьдрах хугацаа үлдсэнгүй. Харин Рон Скабберсыг ямар ч ашиггүй амьтан гэж гомдоллодог хэдий ч хайрладаг билээ.

Найзууд зочны өрөөнд орлоо. Энэ зул сарын баяр тийм ч хөгжилтэй болсонгүй. Гермiona муураа унтлагын өрөөндөө түгжихдээ Рон муурыг нь өшиглөх гэсэнд ичдэггүй юм гэж уурсан үглэсээр. Харин Рон Живоглот ахиад л түүний хархыг идчихсэнгүй явдалд дэлбэртлээ уурсчээ. Харри тэднийг эвлэрүүлэхийг оролдсон ч бүтсэнгүй тул унтлагын өрөөнөөс авчирсан бэлгээ үзлээ. Гермiona яагаад ч юм шүүрэнд таагүй хандан муурыг нь түүгээр цохьсон аятай итгэлгүйхэн харах аж.

Оройн хоолны цаг болоход андууд Их танхим руу буулаа. Танхимын ширээнүүдийг ахин хана руу холдуулж голд нь арван хоёр хүний том ширээ засчээ. Ширээнд хэдийн Дамблдор, МакГонагалл, Снегг, Стебль, Флитвик, сургуулийн харуул Филч хуучин загварын фрактай сууж байв. Бас ердийн хүрэн хүрэмтэй хоёр аймхай байрын нэгдүгээр дамжааны хүүхэд болон баргар төрхтэй Слизериний тавдугаар дамжааны сурагч сууж байв.

Харри, Рон, Гермiona гурав ширээ лүү очлоо.

- Зул сарын мэнд хүргэе! гэж Дамблдор тэднийг угтаад,

- Бид цөөхүүлээ байгаа болохоор янз бүрийн ширээнд суух нь тэнэг хэрэг гэж үзлээ. Сууцгаа та нарыг бид хүлээж байлаа гэв.

Найзууд ширээний хамгийн төгсгөлд суулаа.

- Цаасан буу! Северус минь аваарай гэж Дамблдор урам зоригтой хэлээд Снегт том мөнгөн хайрцаг өглөө.

Снег дургүйхэн гараа сунгав. Түүнийг оосроос татмагц цаасан буу дэлбэрч гар дээр нь тасын өдтэй шидтэний малгай бий болов.

Харри, Рон хоёр инээмсэглэн бие биеэ харав. Снег таагүй инээмсэглэл тодруулан малгайг Дамблдорт өгөхөд, тэр шидэт бүрхээ сольж өмсөв.

- За алив! Зооглоцгоо гэж Дамблдор хэлээд инээмсэглэн ширээнд суугсдыг харав.

Харриг шарсан төмс рүү гараа сунгах агшинд Их танхимын хаалга ахин нээгдэж профессор Трелони орж ирлээ. Тэр гялтганасан чимэг хатгамласан урт ногоон даашинз өмссөн нь том тэмээлзгэнэ шиг санагдана.

- Сивилла! Ямар гэнэтийн бэлэг вэ! гэж Дамблдор уулга алдаад босов.

- Би болор бөмбөлөгтөө харсан юм л даа, ноён захиралаа гэж Треллони бүүдгэр хоолойгоороо хэлээд,

- Би цорын ганц буйд газраа орхин та нар луу явж байгаагаа хараад гайхлаа.

Хувь заяаны дуудлагыг яаж тоохгүй байж болох билээ дээ? Тэгээд л би ийшээ яарлаа. Хоцорсон явдалд уучлал гуйя гэв.

- Мэдээж юуны тийм яриа байх вэ? Таньд сандал дөхүүлэхийг зөвшөөрнө үү гээд Дамблдорийн нүдэнд зальтай оч дүрсхийв.

Тэрбээр агаарт шидэт саваагаараа сандал дүрсэлтэл хэдхэн агшины дараа алгуурхан эргэлдсээр Снег, МакГонагалл хоёрын дунд пидхийн газардав. Профессор Трелони суулгүйгээр ширээнд байгаа хүмүүсийг том нүдээрээ гүйлгэн харснаа гэнэтхэн аяархан хоолойгоор дуу алдав.

- Профессор, би яаж зүрхлэх вэ! Хэрвээ би суувал бид арван гурвуулаа болох нь байна. Арван гурван хүн хоол хамт идвэл хамгийн түрүүнд боссон хүн үхэх болно.

- Алив Сивилла өнөөдөр энэ тухай мартаж үз гэж МакГонагалл тэвчээргүйхэн хэлээд,

- Түргэн сууж үз. Цацагт хяруул хөрчихлөө гэв.

Профессор Трелони тээнэгэлзсэнээ нүдээ анин уруулаа жимийгээд ширээ лүү одоохон «Аянга» ниргэх гэж байгаа аятай хоосон сандал дээр алгуурхан суулаа. Профессор МакГонагалл тавагтай шөлнөөс халбагаар хутгав.

- Шөл уухгүйсэн болов уу, Сивилла? гэж тэр асуулаа.

Трелони сонсоогүй юм шиг байв. Тэр нүдээ нээгээд суугсдыг ахин тойруулан харав.

- Ингэхэд профессор Люпин хаана байна?

- Түүнийг ахиад л өвдсөн гэж айж байна хэмээн Дамлбдор хэлээд бүгдийг зоогоо идэхийг урингаа,

- Хөөрхий Люпин зул сараар өвдөж л байдаг! гэв.

- Та мэдээж энэ тухай мэдээ биз дээ, Сивилла? гэж профессор МакГонагалл хөмсгөө өргөн асуулаа.

Трелони түүнийг хүйтэн харцаар ажиглав.

- Мэдээж мэдсэн, Минерва. Ерөнхийдөө би өөрийгөө гурав дахь нүд байхгүй мэт авч явдаг юм. Хүмүүсийн сэтгэл түгшээх ямар хэрэгтэй гэж?

- Энэ олон зүйлийг тайлбарлаж өглөө гэж МакГонагалл гашуунаар хэлэв. Профессор Трелонигийн хоолой гэнэтхэн хэвийн төрхөндөө ороод,

- Минерва, хөөрхий професоор Люпин бидэнтэй удаан байхгүй гэдгийг би хэлэх ёстой. Тэр ч гэсэн хугацаа бага үлдсэн гэдгийг ойлгож байгаа. Намайг болор бөмбөлөгтөө харах үед тэр зугтаж байсан ... гэв.

- Төсөөлж байна аа гэж МакГонагалл хөндий өгүүлэв.

- Профессор Люпинд ойрын хугацаанд ямар нэгэн аюул учирна гэдэгт би эргэлзэж байна хэмээн Дамблдор маргааныг таслахын тулд хөхүүн хэлээд,

- Северус та түүнд ахин уусмал чанаж өгсөн биз дээ? гэв.

- Тиймээ, ноён захирал аа.

- Ямар сайхан хэрэг вэ! Тэгвэл тэр удахгүй дээрдэх нь байна. Дерек, Гахайн зайдас идэхгүйсэн болов уу? Их сайхан эд дээ гэж Дамблдор хэллээ.

Нэгдүгээр дамжааны хүү улайгаад чичирсэн гараараа тавагтай зайдсыг ойртуулав. Эцсийн эцэст Трелони үдийн зоог дуусахаас өмнө хоёр цагийн өмнө биеэ арай дээр

авч явж эхэллээ. Цаасан буунаас гарсан баярын малгай өмссөн Харри, Рон хоёр

цадатлаа идээд ширээнээс зэрэг босоход профессор Трелони гэнэтхэн,

- Хонгорууд минь! Та нарын хэн чинь түрүүлж боссон бэ? гэж чангаар дуу алдав.

- Мэдэхгүй гээд Рон Харри руу харлаа.

- Минийхээр энэ юуны ч тэмдэг биш гэж профессор МакГонагалл хүйтнээр хэлээд,

- Хэрвээ хаалганы цаана хэн түрүүлж гарсан хүний толгойг авахад бэлэн галзуу сүхтэй амьтан зогсоогүй юм бол шүү дээ гэв.

Бүгд инээлдэв. Профессор Трелони ихэд доромжлогдсон төрхтэй харагдав.

- Чи явах уу? гэж Харри Гермионагаас асуулаа.

- Үгүй ээ. Би профессор МакГонагаллтай ярилцах хэрэгтэй байна гэж тэр бувтнав.

- Магадгүй ахиад хичээл нэмж авахыг хүссэн биз гээд Рон эвшээн танхимаас гарахаар явлаа.

Галзуурсан сүхтэй амьтан танхимын гадаа байсангүй. Тэд Гриффиндорын зочны өрөөнд орох хөргөн гарц руу очиход ноён Кэдоган зул сарын баярыг тарган одой мориныхоо хамтаар өмнөх захирлууд болон гэлэнгүүдтэй тэмдэглэж байв. Ноён Кэдоган дуулгаа аван мэндчилээд хүүхдүүдийг лонхтой ундаагаар зочлов.

- Зул сарын баярын мэнд хүргэе! Нууц үг?

- Жигшүүртэй хулчгар!

- Та нар ч гэсэн хулчгар! гэж ноён Кэдоган хашгираад нээгдэв.

Харри шатаар өгсөн унтлагын өрөөнд ороод «Аянга» болон Гермионагийн төрсөн өдрөөр нь бэлэглэсэн шүүр арчлах цуглуулгыг авлаа. Тэр доошоо уруудахдаа шүүрээ анхааралтай харахад нэг ч гэмтсэн сүрэлгүй агаад иш нь зүлгэх хэрэггүй мэт гялалзаж байв. Харри цуглуулгаа тавиад Роны хамтаар шүүрээ гайхан бахдаж сонирхлоо. Удалгүй үүд нээгдэн Гермиона орж ирэхэд араас нь профессор МакГонагалл дагалджээ.

МакГонагалл Гриффиндор тэнхимийн эрхлэгч хэдий ч зочны өрөөнд ховорхон орж ирдэг юм. Харри түүнийг таагүй мэдээ дуулгах гэж ирсэн үеэр л харсан билээ. Харри, Рон хоёр гартаа барьсан «Аянга»-ыг харж байсан болохоор түүнийг ирсэн явдалд гайхсангүй. Гермиона тэдний дэргэдүүр өнгөрөн ширээнд суугаад ойролцоох номыг авч нүүрээ нуув.

- Энэ нөгөө шүүр үү? гэж МакГонагалл асуугаад Аянгыг сэжигтэй харлаа.

- Хатагтай Грэйнджер надад сая Поттер таньд шүүр бэлэглэсэн гэж мэдэгдлээ.

Харри, Рон хоёр Гермиона руу эргэн харав. Тэр номоо дээр өргөн барьсан учир зөвхөн улайсан дух нь л харагдана.

- Надад зөвшөөрнө үү? гээд МакГонагалл хариу хүлээлгүй шүүрийг авч маш анхааралтай судлан харав.

- Хмм. Хэрвээ би зөв ойлгосон бол илгээмжинд ямар ч зурвас, ил захидал байгаагүй юм шив, Поттер?
- Тиймээ, байгаагүй гэж Харри толгой дохив.
- Поттер минь би түүнийг хурааж авах хэрэгтэй болох нь гэж айж байна.
- Юу гэнээ? Яагаад? гээд Харри суудлаасаа үсрэн бослоо.
- Хараал хийсэн эсэхийг нь шалгах хэрэгтэй. Би өөрөө ч учрыг нь олохгүй болохоор хатагтай Нугарагч, профессор Флитвик нарын хамт задалж үзэх ...
- Задлах гэнээ? хэмээн Рон профессор МакГонагаллыг ухаан солирсон гэж бодсон аятай хэллээ.
- Энэ ердөө л хэдхэн долоо хоног болно. Шүүрэнд шившлэг хийгээгүйд итгэлтэй болмогц бид таньд шууд буцааж өгөх болно.
- Шүүр зүгээр дээ, профессор ... Үнэн шүү... гээд Харригийн хоолой чичирлээ.
- Та хаанаас мэдэж байгаа юм, Поттер? гэж МакГонагалл сулхан эсэргүүцээд,
- Та түүгээр нисээгүй шүү дээ. Шүүрийг илбэдээгүй гэдэгт бид итгэлтэй биш байгаа болохоор таныг нисэж чадахгүй гэж айж байна. Бүх зүйл бэлэн болохоор би таньд мэдэгдэнэ гэв.

Профессор МакГонагалл «Аянга»-ыг авч өсгий дээрээ эргээд зочны өрөөнөөс гарч одлоо. Харри шүүрний иш өнгөлөгч барьсаар түүний араас дагуулан харав. Рон Гермиона руу эргэлээ.

- Хэн чамайг профессор МакГонагаллд Харригийн шинэ шүүрний тухай хэлээдэх гэж гуйсан юм бэ?

Гермиона номоо унагачихлаа. Царайных нь улаан өнгө гараагүй хэвээр байсан ч тэр босоод Роны нүд рүү зоригтой ширтэв.

- Яагаад гэвэл миний бодлыг профессор МакГонагалл бас зөвшөөрч байгаа юм.

Шүүрийг Харрид Сириус Блэк илгээсэн байж болох юм.

БҮЛЭГ 12: ПАТРОНУС

Мэдээж Гермiona сайн сайхныг хүссэн ч Харри уурласан хэвээр байлаа. Тэр хэдхэн цагийн өмнө гартаа энэ дэлхийн хамгийн сайхан шүүрийг барьж байсан атал одоо ахин харах эсэхээ ч мэдэхгүй байна. Бүгд Гермionaгаас боллоо. Харри «Аянга» зүгээр гэдэгт итгэлтэй байв. Гэтэл түүнийг бүх төрлийн хараалын эсрэг шившлэгээр шалгасны дараа ямар болохыг бодохоос аймшигтай юм!

Рон ч мөн адил уурссан хэвээр байв. Цоо шинэхэн «Аянга»-ыг задлана гэнэ ээ! Энэ бол жинхэнэ гэмт хэрэг! Харин Гермiona зөв алхам хийсэн гэдэгтээ итгэлтэй байсан ч зочны өрөөнд байхаа больжээ. Магадгүй номын санд суугаад Рон, Харри хоёртой найрамдахгүй байхыг бодож байгаа биз. Аз болоход амралт дуусаж шинэ жилийн дараа Гриффиндор цамхагт ахиад л чимээ шуугиан хүүхдүүд дүүрэв.

Шинэ улирал эхлэхээс өмнө Харри луу Вуд хүрч ирэв.

- Зул сар ямар өнгөрөв дөө? гэж тэр сониучирхаад хариу хүлээлгүй нам дуугаар,

- Би амралтаараа зарим зүйлийн тухай бодлоо, Харри. Сүүлчийн тэмцээний үеэр юу болсныг чи мэднэ. Дементорууд ахин тэмцээн дээр ирвэл ... Бид чамайг авч чадахгүй... гэж хэлэх гэсэн юм.

Вуд ичингүйрэн дуугүй боллоо.

- Би ч гэсэн энэ тухай бодсон гэж Харри түргэн хэлээд,

- Профессор Люпин намайг зул сарын дараа завтай болохоороо Дементоруудын эсрэг тэмцэж сургана гэсэн. Энэ долоо хоногоос хичээллэж эхлэнэ гэв.

- Сайн байна! Тэгвэл ч өөр хэрэг шүү. Би чам шиг сайн баригчаа алдахыг хүсэхгүй байна, Харри. Харин чи шинэ шүүр захиалсан уу?

- Үгүй гээд Харри толгой сэгсэрлээ.

- Үгүй гэнээ? хэмээн тэр гайхширан асууснаа,

- Хэдийн захиалах ёстой байсан юм! Когтевраны эсрэг тэмцээн дээр «Солир»-той юу ч хийж чадахгүй шүү! гэв.

- Түүнд зул сарын баяраар «Аянга» бэлэглэсэн гэж хажууд нь сууж байсан Рон мэдэгдэв.

- «Аянга» гэнээ? Байж боломгүй юм! Чи үнэнээсээ хэлж байна уу? Жинхэнэ ... жинхэнэ «Аянга» уу? гэж Вуд гайхлаа.

- Баярлах хэрэггүй, Оливер. Тэр одоо надад байхгүй. Хурааж аваад шившлэг хийсэн эсэхийг нь шалгаж байгаа гэж Харри баргар царайлан хэлэв.

Ингээд тэр Оливерт зул сарын баярын үдэш болсон зүйлийг тайлбарлаж өглөө.

- Илбэдсэн эсэхийг гэнээ? Гэхдээ хэн түүнийг илбэдэх вэ дээ? гэж Вуд итгэлгүйхэн асуулаа.

- Сириус Блэк. Түүнийг миний араас явж байгаа гэж ярьцгааж байгаа. Тэгээд

МакГонагалл тэр л энэ шүүрийг илгээсэн гэж бодсон гээд Харри санаа алдав.

Вудыг харваас баригчийг нь алдартай алуурчин гөрөөлж байгаа явдал зовоосонгүй боллоотой.

- Гэхдээ Блэк «Аянга»-ыг худалдаж авч чадахгүй шүү дээ! Тэр бүгдээс нуугдаж байгаа! Бүх орон даяар түүнийг хайж байна! Тэр зүгээр л квиддичийн дэлгүүрт ороод шүүр худалдан авах гэж үү?

- Би үүнийг ойлгож байна ... Харин МакГонагалл үгүй боллоотой. Тэр түүнийг хэсэг болгон задлахыг хүсч байгаа юм гээд Харри гараа савчив. Вуд цонхийн цайжээ.

- Би явж түүнтэй ярилцъя, Харри. Түүнд тайлбарлахыг оролдоод үзье ...

«Аянга» ... жинхэнэ «Аянга» манай багт шүү ... Тэр биднийг ялахыг надаас дутуугүй хүсч байгаа шүү дээ ... Тэр ойлгох ёстой ... «Аянга» ...

Дараагийн өдөр анхны хичээлийг Хагрид эхэллээ. Харри болон түүний ангийхан нэг сарын хүйтэн өглөө гадаа хоёр цагийн турш даарч зогсохыг хүсэхгүй байв. Гэхдээ хичээл гайхалтай хөгжилтэй боллоо. Хагрид галаар тургидаг саламандр авчирахаар шийджээ. Хүүхдүүд бүх хичээлийн турш галд хуурай мөчир навч нэмж галт гүрвэлүүд нааш цааш мурилзан унтарч байгаа түлээг цайртал асааж байлаа.

Дараагийн мэргэ төлгийн хичээл ч дутуугүй хөгжилтэй боллоо. Профессор Трелони гарын алганы хээгээр мэргэлэхийг сургав. Харригийн алгыг хараад тэр амьдралынх нь шугам богинохон байна гэж мэдэгджээ.

Харин хар урлагаас хамгаалах хичээлийг Харри Вудтай ярьсан ярианыхаа дараа тэсч ядан хүлээж байлаа. Тэр аль болох хурдан Люпинээс нэмэлт хичээл авахыг хүсч байв.

- Аан тийм л дээ, тийм гэж профессор хичээлийн эцэст Харри түүнд амлалтыг нь сануулахад толгой дохиод,

- Бодох хэрэгтэй ... Пүрэв гаригт эхлэвэл яаж байна? Оройн найман цагаас болох уу? Ид шидийн түүхийн танхим хангалттай том болохоор бидэнд тохирно гэж бодож байна. Бэлтгэл яаж хийхээ сайн бодох хэрэгтэй ... жинхэнэ Дементор шилтгээнд байхгүй болохоор ... гэв.

- Тэр бас л өвчтэй юм шиг харагдаж байна. Чи түүнийг нэг тиймэрхүү гэж бодож байна уу? гэж Рон хоолонд явах замдаа хэлжээ.

Тэдний ард чанга «түн» хийх чимээ хадав. Найзууд эргэж харлаа. Гермiona рыцарын хөл дээр суугаад сурах бичгээ буцаан цүнхлэхийг оролдож байв. Хааж болохооргүй олон ном ажээ.

- Чи сая юу дуугаргасан бэ? гэж Рон гомдоллов.

- Юу ч биш гэж Гермiona албархуу хэлээд цүнхээ мөрөндөө үүрлээ.

- Би сонссон шүү дээ. Надад Люпинд юу тохиолдсон нь сонирхолтой байхад чи

...

- Энэ тодорхой биш байна уу? гээд Гермionaгийн царай дээр давуу байдал илэрхий байсан болохоор Рон дүрсхийв.

- Хэрвээ чи бидэнд хэлэхийг хүсэхгүй байгаа бол, хэрэггүй!

- За яахав! гээд Гермiona түүний дэргэдүүр ихэмсгээр өнгөрөн хонгилоор цааш одлоо.

- Тэр юу ч мэдэхгүй. Зүгээр л дүр үзүүлж юм гэж Рон араас нь ууртай харан хэлжээ.

Пүрэв гаригийн орой найман цаг болоход Харри Гриффиндорын цамхагаас гараад ид шидийн түүхийн хичээлийн танхим руу явлаа. Тэнд хоосон харанхуй байсан болохоор саваагаа өргөн гэрэл асаав. Таван хормын дараа өрөөнд профессор Лпюпин орж ирээд профессор Бинсийн ширээн дээр том хайрцаг тавилаа.

- Энэ юу вэ? гэж Харри асуулаа.

- Ахин нэг боггарт гэж Люпин тайлбарлаад жанчаа тайлав.

- Би түүнийг хоёр өдрийн турш шилтгээн дотуур хайлаа. Аз болоход ноён Филчийн шүүгээнээс үүнийг олсон шүү. Бидэнд жинхэнэ Дементорыг орлох юм. Боггарт чамайг хараад шууд Дементор болон хувирахад бид түүгээр сургуулилах боломжтой. Харин хичээлийн хооронд миний өрөөнд байх болно. Тэнд надад ахиад нэг шүүгээ байгаа болохоор түүнд таалагдах байх. Харамсах зүйлгүй.

- Сайн байна гэж Харри бувтнаад сэтгэл зовсноо нуухыг хичээн жинхэнэ

Дементорыг орлох зүйл олсонд баярлаж буй дүр үзүүлэхийг оролдов.

- Тэгэхээр ... гээд профессор Люпин шидэт саваагаа гарган ирээд Харрид юу хийх ёстойг нь дохин үзүүлэв.

- Шившлэг хийхэд би чамайг сургах болно, Харри. Энэ бол ид шидийн сургуульд судалдаггүй төрөл юм. Түүнийг Патронусын шившлэг гэдэг.

- Тэр яаж ажилладаг юм? гэж Харри сэтгэл түгшин асуулаа.

- Хэрвээ бүгдийг зөв хийвэл Патронусын шившлэгийг дуудна. Патронус чиний Дементорын эсрэг тэмцэх бамбай болох юм. Ерөнхийдөө антидементор гэж болно.

Харри гэнэтхэн аварга том дүрсийг төсөөлөөд царсан ширээнээс барьж авлаа. Профессор Люпин цааш нь,

- Патронус бол Дементорын хоол болох найдвар, аз жаргал, амьд үлдэх хүсэл зэрэг эерэг талын хүч юм. Гэхдээ хүнээс ялгаатай нь Патронус цөхрөл гэдгийг мэдэхгүй учир Дементор түүнд муу зүйл хийж чадахгүй. Гэвч шившлэг чиний

хувьд хэтэрхий хүнд байж болно гэдгийг би анхааруулах ёстой. Түүнийг хийх чадвар ердийн шидтэнд ч байдаггүй юм.

- Патронус юутай төстэй юм бэ? гэж Харри сониучирхав.

- Шидтэн болгонд өөрийн Патронус бий гэж Люпин хэллээ.

- Та түүнийг яаж дууддаг юм бэ?

- Шившлэг хийхдээ өөрийнхөө цорын ганц аз жаргалтай дурсамжин дээр төвлөрөх хэрэгтэй гэж тэр тайлбарлалаа.

Харри ой ухаанаасаа хамгийн жаргалтай дурсамжыг эрлээ. Дурслийн гэр бүлийнхэн түүнд нэг ч аз жаргалтай мөч бэлэглэж байсангүй. Харин Хогвартсад хамгийн таатай юу боллоо? Мэдээж шүүрэн дээрх анхны нислэг!

- Оллоо гэж тэр хэлээд хийсвэр төсөөллөө бодохыг хичээлээ.

- Хари одоо энэ үгийг ... гээд Люпин ханиалгаснаа,

- Экспекто патронум! гэв.

- Экспето патронум. Экспекто патронум гэж Харри давтлаа.

- Чи аз жаргалтай дурсамжиндаа төвлөрөв үү? гэж Люпин асуув.

- Т-тийм ... гээд Харри аль болох хурдан шүүрэн дээрх нислэгийн бодолдоо эргэн ирээд,

- Экспето патроно ... үгүй, патронум ... уучлаарай ... экспекто патронум, экспекто патронум ...

Гэнэтхэн шидэт савааны үзүүрээс ямар нэгэн мөнгөлөг хийтэй төстэй зүйл гарлаа.

- Та харав уу? Харсан уу? Минийх болчихлоо! гэж Харри баярлав.

- Их сайн байна. За, чи Дементорт шившлэгээ туршиж үзэхэд бэлэн болов уу?

гэж Люпин хэлээд инээмсэглэв.

- Тийм гэж Харри хэлээд гар дахь шидэт саваагаа чанга атгалаа.

Тэр танхимын голд очоод шүүрэн дээрх нислэгт төвлөрөхийг хичээтэл нэг юм саад боллоо ... Тэр агшинд тэр ахиад ээжийнхээ хоолойг сонсож болох юм ... Түүнийг цаашид сонсохгүйн тулд энэ тухай бодож болохгүй, харин тэр үүнийг хүсэхгүй байдаг ... эсвэл хүсч байгаа юм болов уу?

Люпин хайрцагны тагийг онгойлгов.

Хайрцагаас Дементор алгуурхан гарч ирэхэд юүдэнтэй нүүрээ Харри руу эргүүлэн гялалзсан яртай гараа сунгалаа. Гэрэл агшин зуур бөхөв. Дементор сөөнгөтөн амьсгаадсаар түүн руу алгуур дөхөв. Тэгтэл Харри хүйтэн давалгаанд цохигдлоо.

- Экспекто патронум! гэж тэр орилоод,

- Экспекто патронум! Экспекто ...

Гэтэл анги болон Дементор хэдийн уусан алга болж танил цагаан өтгөн манан хуйлран эргэлдэв ... Толгойд нь ээжийнх нь хашгиралт урьдынхаас илүү чанга сонсогдов.

«Харриг л биш шүү! Харриг л биш шүү! Гуйя, би таны хүссэн бүхнийг хийе ...»

«Эндээс холд ... Холд охин минь ...»

- Харри! гэж хаа нэгтээгээс хоолой дуудав.

Харри бодит байдалдаа эргэн ирлээ. Тэр шалан дээр хэвтэж байв. Өрөөнд гэрэл асчээ. Түүнд юу болсон тухай асуух ч хэрэг байсангүй.

- Уучлаарай гэж тэр шивнээд өндийн суув. Духан дээр нь хөлс асгарч нүд рүү нь орж байлаа.

- Чи зүгээр үү? гэж Люпин түгшин асуулаа.

- Тийм ... гэж Харри хэлээд ойролцоох ширээнээс түшин хөл дээрээ босоод түүн рүү ойртов.

- Май үүнийг ид гээд Люпин түүнд шоколадан мэлхий өгөөд,

- Дараагийн оролдлогынхоо өмнө ид. Би эхний удаа болохгүй гэдгийг мэдэж байсан юм. Хэрвээ болсон бол би их гайхах байлаа гэв.

- Тэр үеийнхээс илүү муу байлаа гэж хэлээд Харри мэлхийн толгойг хазан,

- Тэр үеийнхээс хоолой илүү чанга сонсогдсон. Бас Волдемортын хоолой ... гэлээ.

Люпины царай мэдэгдэм цайрав.

- Харри, хэрвээ чи үргэлжлүүлэхийг хүсэхгүй байгаа бол ... Би ойлгох болно ...

- Хүсч байна! гэж Харри цөхөрсөндөө орилоод мэлхийний үлдсэн хэсгийг залгин,

- Би заавал хийх ёстой! Когтевраны эсрэг тэмцээн дээр гэнэтхэн Дементорууд гараад ирвэл яах юм бэ? Би ахиж шүүрнээсээ унаж болохгүй. Бид энэ тэмцээнд хожигдвол квиддичийн цомыг алдана! гэв.

- За яахав ... Тэгвэл чи илүү хүчтэй аз жаргалтай дурсамж сонгосон нь дээр байх ... Эхнийх чинь хангалттай хүчгүй юм шиг санагдсан ... гэж Люпин ойлгосон янзаар өгүүлэв.

Харри өнгөрсөн жил хичээлийн жилийн төгсгөлд зуун оноо авахад Гриффиндор тэнхим хоорондын тэмцээнд нэгдүгээр байранд орсон явдал хамгийн аз жаргалтай дурсамж байх гэж шийдлээ. Тэр ахин саваагаа өргөөд өрөөний голд очиж зогсов.

- Бэлэн үү? гэж Люпин асуугаад гараа хайрцагны таган дээр тавилаа.

- Бэлэн гэж Харри хэлээд бүх хүчээ гарган толгойгоо Гриффиндорын ялалтын тухай аз жаргалтай дурсамжаар дүүргэв. Хайрцаг онгойх үед юу ч тохиолдож болох шүү дээ.

- Эхлэе! гэж Люпин хашгираад хайрцагнаас холдлоо.

Өрөөнд ахин харанхуй хүйтэн болов. Дементор Харригийн зүг сөөнгөтөн амьсгаадсаар гараа сунгав.

- Экспекто патронум! Экспекто патронум! Экспекто пат ... гэж Харри хашгирлаа.

Нүдний өмнө ахиад өтгөн манан суунаглаж ... түүнийг тойроод балархай сүүдрүүд хөдлөн ... дараа нь эрэгтэй хүний сандралд орсон шинэ хоолой сонсогдлоо.

«Лили, Харриг аваад зугт! Тэр энэ байна! Зугт! Түргэл! Би түүнийг тогтоож ...» Харри хэн нэгэн өрөөнөөс зугтан гарахад хаалга чанга нээгдэж хүйтэн чанга инээд ...

- Харри! Харри! Сэргээрэй ...

Харри нүдээ нээгээд Люпин хацар дээр нь хүчтэй алгадаж буйг ойлгов. Энэ удаад тэр яагаад тоостой шалан дээр хэвтэж байгаагаа санахад бүтэн хором шаардагджээ.

- Би аавынхаа хоолойг сонслоо. Би түүнийг анх удаа л сонсож байна ... Тэр Волдемортыг тогтоож цаг хожихыг хичээж байсан... ээжид нуугдах боломж өгөхийн тулд ... гэж Харри бувтналаа.

Харри гэнэтхэн царайд нь хөлс биш нулимс байгааг мэдэрчээ. Тэр гутлын үдээсээ үдэх гэж буй дүр үзүүлэн нулимсыг ажиглагдахгүйгээр арчлаа.

- Чи Жеймсийг сонссоо юу? гэж Люпин хачирхалтай хоолойгоор асуулаа.

- Тийм ... гээд Харри толгойгоо өргөөд,

- Харин ... та миний эцгийг мэддэг юм уу? гэв.
- Би юу ... тиймээ, би түүнийг мэднэ. Бид Хогвартст сурч байхдаа найзалдаг байсан юм. Сонсооч, Харри өнөөдрийн хувьд хангалттай. Энэ шившлэг бол маш хэцүү ...
- Үгүй! гэж Харри дуу алдаад хөл дээрээ үсрэн бослоо.
- Би ахиад нэг оролдоод үзье! Магадгүй би хамгийн аз жаргалтай дурсамжаа бодож чадаагүй байснаас болсон байх ... Хүлээгээч ...

Тэр ахин бодлогоширов. Түүнд жинхэнэ аз жаргалтай дурсамж хэрэгтэй байв ... Хүчирхэг Патронусыг бүтээж чадах тийм л ...

Харри гэнэтхэн хөшөөд толгойгоо өргөн Люпин руу харав. Тэр эрснээ олжээ. Тэр бол түүнийг шидтэн гэдгээ мэдэн Дурслийнхнаас Хогвартс руу явсан өдөр байна шүү дээ! Хэрвээ үүнийг аз жаргалтай дурсамж гэж нэрлэж болохгүй бол түүний амьдралд өөр жаргалтай дурсамж байхгүй ... Харри бүх хүчээ цуглуулан дурсамжиндаа төвлөрөхдөө Улаан модон гудамжинд биш танхимын голд байгаагаа ойлгож байв.

- Бэлэн үү? гэж Люпин асуулаа. Тэр харваас Харриг ахин нэг оролдлого хийж үзэхийг зөвшөөрсөндөө харамссан байртай харагдана.

- Төвлөрөв үү? Тэгвэл, эхлэе!

Тэр гурав дахь удаагаа хайрцагны тагийг авахад Дементор гарч ирэхэд өрөөнд харанхуй хүйтэн ...

- Экспекто патронум! Экспекто патронум! Экспекто патронум! гэж Харри орилов.

Түүний толгойд ахин хашгиралт сонсогдсон нь ч радионы дүнгэнээн аятай муухан сонсогдлоо. Тэд аяархан болсноо чангарч ахин чимээгүй болоход Харри өмнөө байгаа Дементорыг олж харлаа. Юүдэнтэй дүрс хөшихөд ... Харригийн саваанаас гэнэт аварга том мөнгөлөг дүрс гарч Дементорыг чиглэв ... Харри хөл дээрээ чичирэн тэссэн ч хэр удаан тэсэхээ мэдсэнгүй ...

- Ридикулус! гэж Люпин хашгираад урагшаа үсрэв.

Чанга тасхийх чимээ гарч Патронус, Дементор хоёр алга болов. Харригийн хөл нугарахад тэр ойролцоох сандал дээр ойчлоо. Тэр удаан гүйлтийн тэмцээнд оролцсон юм шиг үхтлээ ядарчээ. Тэр нүднийхээ булангаар профессор Люпин саваагаа богарт руу чиглүүлж (үргэлж Люпинд харагддаг юм) мөнгөлөг бөмбөлөг болон хувирахад нь хайрцаг руу хөөн оруулахыг харлаа.

- Гайхалтай! Зүгээр л гайхалтай, Харри! Энэ бол эхлэл шүү дээ! гэж Люпин Харри руу ойртох зуураа хэлэв.

- Ахиад оролдож үзэж болох уу? Ердөө ганц удаа? гэж Харри амьсгаагаа даран асуулаа.

- Үгүй гэж Люпин хатуу хэлээд,

- Энэ оройны хувьд хангалттай. Май, үүнийг ав ... гэлээ. Люпин Харрид шоколадны том хэсэг өгчээ.

- Бүгдийг нь идэхгүй бол хатагтай Помфри намайг ална шүү. Долоо хоногийн дараа энэ цагтаа уулзах уу? гэж тэр инээмсэглэн хэлэв.

- За гэж Харри толгой дохиод шоколадыг хугалав.

Тэр шоколад идэн Люпин хэрхэн Дементорыг гарч ирсэний дараа унтарсан гэрэл асаахыг харан суув. Гэнэтхэн түүний толгойд нэг бодол төрөхөд биеэ барьж тэсэлгүй,

- Профессор Люпин. Хэрвээ та миний эцгийг мэддэг бол Сириус Блэкийг мэднэ биз дээ гэлээ.

Люпин түргэн эргэж хараад,

- Чи яагаад тэгж бодсон юм бэ? гэж ширүүн асуув.

- Юу ч биш ... зүгээр л ... Зүгээр л тэднийг сургуульд сурч байхдаа найзалдаг байсан гэдгийг мэднэ гэж Харри профессорын гэнэтийн үйл хөдлөлд гайхан хэллээ.

Люпины царай зөөлрөв.

- Тиймээ, би түүнийг мэднэ. Ер нь бол мэднэ гэж бодож байна. Чи унтлагын өрөөндөө эргэж очсон нь дээр байх, Харри. Орой болжээ.

Харри өрөөнөөс гараад хонгилоор явж булан тойров. Харин дараа нь рыцарын дэргэд ирээд шоколадаа идэхийн тулд суулаа. Шокалад багахан үлдсэн ч тэр өөрийгөө ядарч зүдэрсэн гэж мэдэрсэн хэвээр байв. Бас Блэкийн тухай сануулсан явдалдаа харамслаа. Профессор Люпинд энэ сэдэв таалагдсангүй гэдэг нь тодоос тод байв.

Гэвч хормын дараа Харригийн бодол эцэг эх дээрээ эргэн ирлээ. Нэг талаас тэдний үхлийн өмнөх хашгиралтыг сонсох нь аймшигтай ч нөгөө талаас энэ бол түүний хэзээ ч сонсож байгаагүй эцэг эхийнх нь хоолой байлаа. Тэгэхэд жаахан хүүхэд байсан болохоор энэ тухайгаа санадаггүй юм. Гэхдээ хэрвээ тэд амьдарч байсан бол, тэднийг сонсох ахин боломж олдсон бол, түүнд хэзээ ч Дементорыг ялах боломж олдохгүй байсан гэдгийг мэдэж байв ...

- Тэд үхсэн гэж Харри өөртөө хатуу хэлээд,

- Тэд үхсэн, тэр ч байтугай чи тэдний хоолойг сонсож байсан ч амьдралд буцаан авчирч чадахгүй. Хэрвээ сургуулийн квиддичийн цомыг авахыг хүсч байвал энэ бүхнийг эцэс болгох хэрэгтэй гэв.

Харри босоод сүүлчийн хэсэг шоколадыг залгингаа Гриффиндорын цамхагийн зүг буцлаа.

Долоо хоногийн дараа улирлын анхны тэмцээн эхэллээ. Слизерин Когтевраныг багахан зөрүүгээр хожжээ. Вудын бодлоор энэ үр дүн Гриффиндорынхонд ашигтай тусч байгаа юм. Одоо тэд Когтеврануудыг ялвал хоёрдугаар байранд орох болно. Вуд бэлтгэлийг долоо хоногт таван удаа хийлгэж байв. Люпины Дементорын эсрэг хичээл болон квиддичийн бэлтгэлд зургаан өдөр зориулаад Харрид гэрийн даалгавар хийх ганцхан орой үлдэв. Гэхдээ тэр Гермiona шиг ядраагүй юм. Тэрбээр өөрийгөө олон зүйлээр ачаалласан нь мэдрэл нь тэсэхгүй юм шиг санагдана. Тэр орой болгон зочны өрөөний буланд суугаад хэд хэдэн ширээн дээр сурах бичиг, тооны хичээлийн бүдүүвч зураг, лавлах бичиг, схемүүд дэлгэдэг байлаа. Тэр бараг хэнтэй ч ярилцахгүй бөгөөд ажлыг нь таслах гэсэн оролдлогыг сэтгэл хангалуун бүдүүлгээр няцаадаг байв.

- Тэр яаж энэ бүхнийг амжуулдаг юм бол? гэж Рон нэг орой Харригаас профессор Снеггийн өгсөн ул мөр үлдээдэггүй хорны тухай уйтгартай зохион бичлэгийг бичиж дуусах үедээ асуужээ.

Харри цаасаа хуйлав. Гермiona уул шиг овоолсон номныхоо араас бараг харагдахгүй байлаа.

- Юу хийж байгаа юм бол?

- Бүх хичээлээ хийж байгаа юм! Би түүнийг өнөө өглөө профессор Вектортой өчигдөрийн шидэт тооны хичээлийн тухай ярьж байхыг сонссон. Гэхдээ Гермiona түүн дээр байх боломжгүй юм. Тэр чинь бидэнтэй шидэт амьтдын хичээл дээр хамт байсан шүү дээ! Харин Эрни МакМиллан хэлэхдээ тэр Магл судлалын хичээлийг хэзээ ч алгасч байгаагүй гэсэн. Гэтэл энэ хичээлийн хагас нь мэрэг төлгийн хичээлтэй давхацдаг шүү дээ. Харин тэр мэрэг төлгийн хичээлийг огт алгасч байгаагүй байдаг!

Харрид Гермionaгийн хичээлийн нууцлаг хуваарийн тухай бодлогоширч байх цаг байсангүй. Тэр Снеггийн зохион бичлэгийг хийх хэрэгтэй байлаа. Хоёр хормын дараа түүнийг ахин саатуулахад энэ удаад Вуд байлаа.

- Муу мэдээ, Харри. Би профессор МакГонагаллтай чиний «Аянга»-ын тухай ярилцсан. Тэр надад их уурласан шүү. Намайг толгойгоо уруу харуулчихсан байна гэсэн. Тэр намайг чиний эрүүл мэндийг бодохоос илүү цомын төлөө санаа зовж байгаа гэж бодоод байгаа юм. Харин би түүнд «Бодоод үз дээ! Хамгийн гол нь снитч барих» гэж хэлсэн гээд Вуд гайхсандаа толгой сэгсэрлээ.

- Тэр над руу яаж хашгирсныг чи төсөөлөхгүй дээ. Яг л ямар нэг аймшигтай юм хэлсэн юм шиг. Би тэднийг хэр удаан «Аянга»-ыг судлах талаар асуусан чинь ... гээд Вуд хөмсгөө буулган профессорын ширүүн хоолойг дуурайн даажигнасан өнгөөр,

- «Хичнээн бол хичнээн удаан» гэсэн. Ингэж л хэлсэн ... Минийхээр бол Харри чамд шинэ шүүр захьсан нь дээр байх. «Өөртөө шүүр сонго» сэтгүүлийн сүүлчийн хуудсанд захиалгын хуудас байгаа. Чи Малфойнх шиг «Нимбус-

2001» захивал зүгээр юм гэв.

- Би хэзээ ч Малфойнх шиг шүүр худалдаж авахгүй гэж Харри хатуу эсэргүүцлээ.

Нэг сар ажиглагдамгүй хоёр сараар солигдож хүйтний эрч улам чангарлаа. Когтеврантай хийх тэмцээн ойртсоор байсан ч Харри шинэ шүүр захилгүй үнэ цэнэтэй «Аянга»-ыг нь буцаан өгнө гэж найдсаар байв. Хувиргалын хичээл бүрийн дараа тэр профессор МакГонагаллаас шүүр бэлэн болсон эсэхийг асуудаг байв. Рон найдангуй дэргэд нь зогсож харин Гермiona дэргэдүүр нь нүүр буруулан өнгөрнө.

- Үгүй ээ, Поттер бэлэн болоогүй гэж МакГонагалл хорь дахь удаагаа хэлээд Харриг амаа нээж амжаагүй байтал,

- Бид шүүрийг ердийн шившлэгүүдээр шалгахад хэвийн байсан. Гэхдээ профессор Флитвик илүү хүчирхэг шившлэгүүдээр шалгахыг хүсч байгаа юм. Бүх зүйл дуусахаар би таньд мэдэгдэнэ. Тэгэхээр намайг саатуулахаа болих биз гэж хэлжээ.

Гэхдээ хамгийн муу нь гэвэл Дементорын эсрэг Люпины хичээл Харригийн хүссэн шиг амжилттай өнгөрсөнгүй. Эцсийн эцэст тэр богарт-Дементорыг гарч ирэхэд тодхон биш мөнгөлөг дүрс гаргаж сурсан авч, түүний Патронус Дементорыг хөөж

чадахааргүй хэтэрхий сулхан байлаа. Тэр хагас тунгалаг үүлтэй адилхан дүрс Харриг тэмцэх болгонд хамаг энергийг нь барж байв. Харри ахиад эцэг эхийнхээ хоолойг сонсохыг хүсч байснаа больж чадахгүйдээ өөртөө уур нь хүрчээ.

- Чи өөрөөсөө хэтэрхий их зүйл шаардаад байна. Арван гурван настай шидтэн Патронусыг гаргаж байна гэдэг чинь гайхамшигтай амжилт. Чи ухаан алдахгүй байна шүү дээ! гэж Люпин дөрөв дэх долоо хоногийн хичээл дээр хэлэв.

- Би Патронус Дементорыг хөөж чадна гэж бодсон юм сан хэмээн Харри илэрхий сэтгэлээр унан хэллээ.

- Илүү хүчирхэг Патронус үүнийг хийж чадна гэж Люпин түүнийг урамшуулаад,

- Гэхдээ чи богинохон хугацаанд үнэхээр олон амжилт гаргалаа. Хэрвээ Дементорууд дараагийн тэмцээн дээр ирвэл чи биеэ барин аюулгүй газардаж чадна гэв.

- Гэхдээ та тэднийг олуулаа ирвэл тэмцэхэд хэцүү гэж хэлсэн шүү дээ.

- Би чамд итгэлтэй байна. Май энэ ундааг уу, чи үүнийг хүртэх гавъяатай.

Үүнийг Гурван шүүрээс авсан юм. Чи удахгүй өөрөө түүнийг худалдаж авах байх ... гэж Люпин инээмсэглэн хэлэв.

Тэрбээр цүнхнээсээ хоёр лонх гаргаж ирэв.

- Цөцгийтэй шар айраг! Би үүнд их дуртай гэж Харри юу ч бодолгүй дуу алдав. Люпин гайхсандаа хөмсөг нь өргөгдлөө.

- Рон, Гермiona хоёр надад Хогсмидээс авчирч өгсөн юм гэж Харри нүд цавчилгүй худал хэлэв.

- Аан гэж Люпин хэлсэн ч харц нь сэжигтэй хэвээр үлдэв.

- Тэгэхээр Гриффиндор Когтевраныг ялахын төлөө ууя! Гэхдээ мэдээж багш хүний хувьд би ямар нэгэн тэнхимийг дэмжих ёсгүй л дээ гэж тэр яаран нэмлээ.

Ундаагаа чимээгүй уухад Харрийн аманд нэг асуулт эргэлдэнэ.

- Дементор яагаад юдэнтэй байдаг юм бол? гэж эцэст нь тэсэлгүй асуув. Профессор Люпин шилээ тавиад хөмсөг зангидав.

- Хмм ... Үүнийг мэдсэн цөөхөн хүнд бидэнд хэлэх боломж байгаагүй юм.

Дементорууд юдэн дороо өөрийнхөө сүүлчийн хамгийн аймшигтай зэвсгийг нуудаг юм ...

- Ямар зэвсэг?

- Түүнийг Дементорын үнсэлт гэдэг юм. Дементорууд бүрэн устгахыг хүссэн үедээ тэгдэг юм. Юүдэн дор ам нь байх бөгөөд тэд золиосныхоо эрүүнээс

барьж амнаас нь сэтгэл санааг нь сорж авдаг юм гээд Люпин гашуунаар инээмсэглэв.

Харри хахаж цацан ханиалгав.

- Юу? Энэ тэднийг алах уу?

- Үгүй дээ, илүү аймшигтай. Чи сэтгэл санаагүй хүн амьдарч байна гэж төсөөлөөд үз дээ. Хэдийгээр түүний тархи, зүрх нь ажиллаж байсан ч гэсэн. Тэд юу ч мэдэрч, юу ч ойлгохгүй... Үүнийг засах боломжгүй. Хүн зүгээр л амьд сүг төдий

болно. Дун шиг л хоосон. Сэтгэл санаа биеэ үүрд орхин одно. Үүрд шүү гээд Люпин аягатайгаа хэд балгаад,

- Тийм хувь заяа Сириус Блэкийг хүлээж байгаа. Энэ тухай өнөөдрийн «Зөнч» сонинд бичсэн байсан. Ид шидийн яам хэрвээ түүнийг олох юм бол Дементоруудад үнсэх зөвшөөрлийг өгчээ гэв.

Харри сэтгэл санаа амаар нь гараад явчихсан хүмүүсийн тухай бодлоо. Тэгтэл Блэкийн тухай бодол зурсхийжээ.

- Тэр үүнийг хүртэх ёстой гэж тэр аяархан хэлэв.

- Чи тэгж бодож байна уу? гэж Люпин асуугаад,

- Чи үнэхээр хэн нэгэн тийм шийтгэл хүлээх ёстой гэж бодож байна уу? гэв.

- Тиймээ! Зарим онцгой тохиолдолд гэж Харри цөхөрсөндөө шийдэмгий дуу алдав.

Тэр түүнд Гурван шүүрт сонссон Блэкийн тухай яриаг хэлмээр санагджээ. Блэк урван эцэг эх хоёрыг нь барьж өгсөн тухай. Гэтэл тэр үед Хогсмид руу зөвшөөрөлгүй явсан болохоор энэ Люпинд таалагдахгүй нь ойлгомжтой байлаа. Ийм учраас цөцгийнний шар айргаа чимээгүйхэн дуусгаад Люпинд талархан ид шидийн түүхийн танхимыг орхин одлоо.

Харри Дементорын юүдэнгийн тухай асуусандаа өөрийгөө хараалаа. Хариулт амшигтай байсан болохоор толгойноос нь гарахгүй байлаа. Харри Дементорууд хэрхэн хүний сэтгэл санааг сорж байгааг төсөөлж байгаад шат уруудан ирж байсан профессор МакГонагаллыг мөргөчихөв.

- Поттер, хаашаа явж байгаагаа харах хэрэгтэй шүү! гэж профессор хэлэв.

- Уучлаарай, профессор МакГонагалл ...

- Харин би чамайг Гриффиндорын зочны өрөөнд эрж байлаа. Бид шалгалтаа дөнгөж сая дууссан. «Аянга»-д аюултай зүйл юу ч үгүй шиг санагдаж байна. Поттер, чамд хаа нэгтээ сайн найз чинь байдаг ...

Харри нүдэндээ итгэсэнгүй. Профессор МакГонагалл түүнд «Аянга»-ыг бүрэн бүтнээр нь өгөөд дулаахан инээмсэглэв.

- Би ... би түүнийг авч болох уу? Үнэн үү?

- Мэдээж болно. Тэмцээн дээр түүгээр нисэх болохоор амжсан нь сайн хэрэг.

Гуйя, Поттер бямба гаригт снитчийг барьж авахыг хичээгээрэй. Эс бөгөөс бид найм дахь жилдээ аварга бололгүй хоцорч, профессор Снегг надад үүнийг орой болгон сануулах хэрэг гарна.

Харри баяр хөөрт автан «Аянга»-ыг аваад зочины өрөө лүүгээ буцлаа. Булан тойроход нүүр дүүрэн инээмсэглэсэн Рон өөдөөс нь гүйн ирэв.

- Тэр чамд буцааж өгөө юу? Маш сайн байна! Би маргааш түүгээр нисч болох уу?

- Тиймээ, хүссэн үедээ болно гээд Харригийн сүүлчийн сарын турш дэвхэцсэн зүрх нь байрандаа орох шиг санагджээ.

- Рон, алив Гермионатай эвлэрцгээе. Тэр зөвхөн сайн сайхныг хүссэн байх ...

- Одоо найрамдчихья. Тэр зочны өрөөнд хичээлээ хийж байна лээ.

Андууд хонгилоор явтал зочны өрөө лүү орх гэж байгаа Невилл Долгопупсыг харав. Тэр ноён Кэдоганаас оруулахыг гуйхад цаадах нь хатуу эсэргүүцэж байлаа.

- Би нууц үгүүдээ цаасан дээр биччихсэн. Гэтэл хаа нэгтээ хаячихжээ! гээд

Невилл арай л уйлсангүй.

- Зохиож байна уу! гэж ноён Кэдоган орилоод Рон, Харри хоёрыг харж эелдэгээр инээмсэглэн,

- Үдшийн мэнд, залуу йоменууд минь! Энэ ажилгүй амьтныг төмрөөр гинжилж үз. Тэр хүчээр өрөөнд нэвтрэн орох гэж байна гэв.

- Амаа тат гэж Рон хэлээд Невиллтэй зэрэгцэн зогслоо.

- Би нууц үгтэй цаасаа хаячихжээ! Түүнээс энэ долоо хоногийн бүх нууц үгийг асуусан юм сан. Тэр тэднийг байнга солиод байсан юм. Одоо хаачсаныг нь мэдэх юм алга.

- Хурц хутга гэж Харри хэлэхэд ноён Кэдоган урам хугарсан төрхтэйгээр дургүйхэн холдож зочны өрөө лүү тэднийг орууллаа.

Тэгтэл гэнэтхэн хүн бүрийн толгой тэдний зүг чиглэн зочны өрөөгөөр дүүрэн шивнэлт дуулдаж Харрийг гайхан бахадсан хүмүүс хүрээлэв.

- Чи түүнийг хаанаас аваа вэ, Харри?

- Би түүгээр нисэж болох уу?

- Чи түүгээр нисээд үзчихсэн үү?

- Одоо Когтевраныхан хожих ямар ч боломжгүй боллоо. Тэд бүгдээрээ

«Зүлгэгч-7»-гоор нисдэг шүү дээ.

- Харри, би жаахан барьж үзэж болох уу?

Арван хормын дараа «Аянга»-ыг гараас гар дамжуулан гайхан бахдан үзэж байв. Эцэст нь бүгд суудалдаа суулаа. Гермiona ганцаараа тэдэн рүү хүрч ирсэнгүй. Тэр гэрийн даалгавар руугаа тонгойн суугаад тэдний зүг харахгүй байхыг хичээнэ. Харри, Рон хоёр түүний ширээний дэргэд зогсоход тэр дээшээ харлаа.

- Надад түүнийг буцааж өгсөн гээд Харри инээмсэглэн шүүрээ сунгав.
- Харж байна уу, Гермiona? Түүнд ямар ч муу зүйл алга! гэж Рон хэллээ.
- Байж болох л байсан шүү дээ! Ямар ч л гэсэн та нар аюулгүй гэдэгт нь итгэлтэй боллоо.
- Тэгэлгүй яахав. Явж унтлагын өрөөнд аваачиж тавья гэж Харри хэллээ.
- Би аваачиж тавья! Скабберсийн тамиржуулагчыг өгөх хэрэгтэй байна гэж Рон урам зоригтойгоор хэлэв.

Тэр «Аянга»-ыг болроор хийсэн аятай бариад хөвгүүдийн унтлагын өрөө лүү яаран өгслөө.

- Би чиний хажууд сууж болох уу?
- Мэдээж гэж Гермiona хэлээд бүтэн уулын хэмжээтэй хуйлаастай цаасыг холдуулав.

Харри ширээн дээр овоолсон ном, зохион бичлэгүүдийг ширтлээ. Тэнд юу байхгүй байсан гээч! Бэх нь хатаж амжаагүй тооны урт эссэнүүд, илүү урт хэмжээтэй Магл судлалын хичээлийн «Эгэлчүүдэд яагаад цахилгаан хэрэгтэй байдаг вэ» гэдэг зохион бичлэг, Гермionaгийн саяхан бичиж байсан талхидлагын орчуулга байлаа.

- Чи яаж энэ бүхнийг амждаг юм бэ? гэж Харри асуув.
- Би зүгээр л цагийн үнэ цэнийг мэддэг юм гэж Гермiona хариулав.

Одоо Харри түүнийг ойроос харахад профессор Люпин шиг зүдэнги царайтай болсон нь илт ажиглагдам байлаа.

- Чи яагаад хичээлээ багасгаж болдоггүй юм бэ? гэж Харри Гермionaг том судар дээрх толь бичгээс эртний талхидлагын орчуулгыг хайхад хэлэв.
- Мэдээж үгүй! гэж Гермiona толгой сэгсрэв.
- Минийхээр бол тооноос илүү аймшигтай зүйл байхгүй гээд Харри ярвигтай тоо бүхий бүдүүвч зургийг авахад,
- Харин миний хувьд үүнээс сонирхолтой зүйл байхгүй! Миний дуртай хичээл байгаа юм! гэж Гермiona хэлэв.

Гэхдээ Харри тооны хичээлийн юу нь тийм онцгой болохыг мэдсэнгүй. Энэ агшинд шатны дээрх хөвгүүдийн унтлагын өрөөнд боож алах гэж байгаа юм шиг орилох чимээ гарав. Хүүхдүүд айдаст автан чимээгүй болоод бүгд дээшээ харав. Тэгтэл түргэн алхах чимээ дуулдаж улам чангарсаар зочны өрөөнд Рон гартаа урагдсан орны даавуу барин орж ирэв.

- Хараач! гэж тэр орилоод Гермионагийн ширээ лүү очиж,
- Үүнийг хар! гээд даавууг нүүр лүү нь сэгсэрлээ.
- Рон, юу болоо ...?
- Скабберс! Хөөрхий Скабберс!

Гермиона юу ч ойлголгүй Рон луу харна. Харри орны даавууг авахад улаан өнгөтэй цустай адилхан толбо байлаа. Харрийн дотор агзасхийжээ.

- Энэ бол цус! гэж Рон чимээгүй болсон зочны өрөөгөөр дүүрэн хашгираад,
- Скабберс алга болчихож! Харин шалан дээр юу байсныг чи мэдэх үү? гэв.
- Ү-үгүй гэж Гермиона чичирсэн хоолойгоор хэлэв.

Рон талхидлагын орчуулга дээр ямар нэг зүйл хаялаа. Харри, Гермиона хоёр түүн лүү бөхийв. Хуудсан дээр ер бусын урт муурын шаргал үс байлаа.

БҮЛЭГ 13: ГРИФФИНДОР КОГТЕВРАНЫ ЭСРЭГ

Энэ удаа Рон, Гермиона хоёрын нөхөрлөл үүрд дууссан юм шиг санагдана. Тэд бие биендээ их уурласан болохоор Харриг тэднийг эвлэрүүлнэ гэж найдахаа больжээ.

Рон онцгойлон Гермионаг хэзээ ч Живоглотын Скабберсийг барих гэсэн оролдлогыг болиулах гэж байгаагүйд уурсан эгдүүцэж байв. Тэр ч байтугай тэр Живоглотыг буруугүй гээд Ронд хархаа унтлагын өрөөний орон доогуур сайтар хайхыг зөвлөжээ. Гермиона Ронд Живоглот хархыг барьсан гэх ямар ч баримт байхгүй гэж хатуу итгүүлж байлаа. Муурын шаргал үс тэнд зул сарын баярын амралтын үеэр үлдсэн байж болох шүү дээ. Рон зөвхөн амьтаны дэлгүүрт толгой руу нь Живоглот үсэрсэн явдлыг мартажгүй байгаа хэрэг.

Үнэнийг хэлэхэд Харри Живоглот хархыг идсэн гэдэгт огт эргэлзэхгүй байлаа. Тэр энэ тухай Гермионатай ярихыг оролдоход их гомдсон юм.

- За яахав, би чамайг яагаад Роны талд байгааг мэдэж байна. Эхлээд «Аянга», харин одоо Скабберс. Бүх зүйлд би ганцаараа буруутай! Зүгээр л намайг тайван орхиж үз, Харри! Надад хийх ажил их байна!

Рон Скабберсыг алга болсон явдалд хүндээр сэтгэл зовж байлаа.

- Алив л дээ, Рон. Чи үргэлж л Скабберсийг хөгшин уйтгартай амьтан гэдэггүй билүү. Бас түүний үс зүс нь халцарсан. Түүнийг Живоглот идсэн нь дээр ч байж магадгүй. Ганц үмхээд л дуусгасан даа. Тэр бараг юу ч мэдрээгүй байх гэж Фред хэлжээ.

- Фред! Чи ямар ичдэггүй юм бэ! гэж Жинни зэвүүцэв.

- Чи өөрөө л түүнийг унтаж идэхээс өөр юм хийдэггүй гэж хэлээ биз дээ гэж ихрээ Жорж дэмжлээ.

- Тэр Гойлыг яаж хазсаныг санаж байна уу? Бидэнд таатай зүйл хүссэндээ тэр гэж Рон хэлээд нүдэндээ нулимс мэлтэрүүлэв.

- Тийм, зүйл болсон шүү гэж Харри батлав.

- Скабберсийн ододын цаг. Гойлын хазагдсан хуруу үүрд түүний гэгээн дурсгал болог. Өө, алив л дээ Рон! Хогсмидэд очоод өөртөө шинэ харх худалдаж ав. Ингэж гонгинох ямар хэрэгтэй гэж!

Харри Роныг сэргээх сүүлчийн аргаа хэрэглэн багийнхаа бэлтгэлд хамт явъя гэж дуудав. Когтеврантай хийх тэмцээн хаяанд дөхөн иржээ. Бэлтгэлийн дараа түүнийг

«Аянга»-аар нисгэхээр амласан билээ. Энэ ч үр дүнгээ өгч Рон гашуудахаа зогсоогоод (Гайхамшигтай! Би түүгээр цагаригт хэдэн бөмбөг оруулж болох уу?) андууд маань квиддичийн талбайг чиглэлээ.

Хатагтай Нугарагч Харриг бэлтгэл дээр хүлээж байснаа «Аянга»-ыг хараад бусдын адил хөөрөн догдлов. Түүнийг гартаа аваад мэргэжилтний ёсоор шинжлээ.

- Зөвхөн энэ тэнцвэрийг нь хараад үз! Нимбуст сүүл тал руугаа хэлбийх зэрэг хэдэн дутагдалтай тал байсан юм. Хэдэн жилийн дараа сүрэл нь зүг бүр тийш арсайдаг байлаа. Тэд бариулыг нь эрс өөрчилж «Зүлгэгч»-ийнхээс илүү нарийн болгожээ. Хуучны «Мөнгөн сум»-ыг хийхээ больсон нь харамсалтай. Би «Мөнгөн сум» дээр нисч сурч байсан юм. Маш сайн гайхамшигтай шүүр ...

Хэрвээ Вуд хүрч ирээгүй бол хатагтай Нугарагч яриагаа зогсоохгүй байх шиг санагдана.

- Уучлаарай, хатагтай Нугарагч? Харри «Аянга»-аа авч болох уу? Бид жаахан бэлтгэл хийх хэрэгтэй байна ...

- Өө, тэгэлгүй яахав гээд тэр Харрид шүүрийг сунгаад,

- Би Уизлигийн хамт энд сууж байя гэв.

Рон тэр хоёрыг талбай дээгүүр явж байхад багийнхан нь Вудыг тойрон цугларч маргаашийн тэмцээний өмнөх сүүлчийн зааврыг сонсов.

- Би Харриг маргааш ямар баригчийн эсрэг тоглохоо мэдэх ёстой гэж бодлоо.

Түүнийг Чжоу Чанг гэдэг. Тэр дөрөвдүгээр дамжаанд сурдаг бөгөөд маш сайн тоглогч байгаа юм ... Би түүнийг гэмтлээс болж тоглохгүй байх гэж найдаж байлаа ... гээд Вуд Чжоу Чангийн эдгэрсэн явдалд унтууцсан харцаар ширтээд,

- Өөр өнцгөөс бол тэр «Сүүлт од-260»-оор нисдэг болохоор «Аянга»-тай харьцуулахад яст мэлхий л гэсэн үг гээд хөөрөн догдолсон харцаар Харригийн шүүрийг ажиглаад бэлтгэл эхлэхийг тушаав.

Харри удаан хугацааны эцэст өөрийнхөө шүүрийг уналаа. «Аянга»-ын нислэг хүлээж байсны дагуу явагдлаа. Шүүр түүнийг үл ялиг хөдөлгөөн бүрийг алдалгүй дагаж гараар биш бодлоор захирагдах мэт санагдана. «Аянга»-аар нисэх их хурдтай байсан болохоор цэнгэлдэх хүрээлэн саарал ногоон толбо болон хувирлаа. Харри Алисия Спиннетийг дуу алдтал огцом эргээд доошоо шумбан ногоон дээр хүрэхийн алдад ахиад гуч, дөч, тавин метрийн өндөрт хөөрч ...

- Харри анхааралтай. Снитчийг гаргалаа! гэх Вудийн хоолой сонсогдов.

Харри эргээд блажерийг хялбархан гүйцэж түрүүлээд Вудын ард байгаа снитчийг ажиглангуутаа хэдхэн секундэн дараа гартаа барилаа.

Багийнхан нь ухаангүй баярлажээ. Харри снитчийг тавин холдох боломж өгөөд дараа нь араас нь ухасхийж тоглогчдын дундуур сүлжин Кэти Беллийн өвдөгний дэргэд байхад гүйцэж хөнгөн эргээд ахиад л снитч түүний гар дээр байлаа.

Тийм амжилттай бэлтгэл хэзээ ч болж байсангүй. Багийнхан түүний «Аянга»-аар дээш хөөрөн хүндхэн хөдөлгөөнүүдийг ямар ч алдаагүй биелүүлэхийг урамшин ажиглаж байлаа. Эцэст нь газар дээр буух үед Вудэд хэлэх ямар ч шүүмжлэл байсангүй. «Сүүлчийн таван жилд анх удаа» гэж Жорж хэлжээ.

- Маргааш бидэнд юу ч саад болох ёсгүй. Бид заавал хожно! гэж Вуд хэлээд,
- Харри, чи дажгүй юу?... Дементоруудтай асуудал үүсэхгүй биз дээ? гэв.
- Бүх зүйл хэвийн гэж Харри хариулахдаа Патронус нь хүчтэй биш явдалд харамслаа.
- Дементорууд ийшээ ирэхгүй ээ, Оливер. Дамблдор үүнийг зөвшөөрөхгүй гэж Фред итгэлтэй хэлэв.
- Найдаж байна гэж Вуд зөвшөөрөөд,
- Өнөөдрийн хувьд боллоо. Сайн ажиллалаа, хүүхдүүдээ. Цамхаг руугаа түргэн буцаарай. Маргааш өглөө эрт босох хэрэгтэй ... гэв.
- Бид жаахан үлдмээр байна. Рон «Аянга»-аар нисэхийг хүсч байгаа юм гэж

Харри хэллээ.

Бүгд хувцас солих өрөө лүү яарахад Харри, Рон руу очихоор үзэгчийн суудал талбайг тусгаарласан хаалтан дээгүүр харайлаа. Хатагтай Нугарагч тэр үед сандал дээр бөх унтаж байв.

- Май аваарай гээд Харри шүүрээ сунгалаа.

Рон аз жаргалдаа автан «Аянга» дээр үсрэн суугаад дээшээ хөөрөхөд Харри талбайн зах руу явж түүний нислэгийг харлаа. Хатагтай Нугарагч цочин сэрэх үед хэдийн харанхуй болжээ. Тэр сэрээгээгүй явдалд тэднийг зэмлээд нэн даруй шилтгээн руу буцахыг зарлигдав.

Харри, Рон хоёр «Аянга»-аа мөрөн дээрээ тавиад харанхуй цэнгэлдэх хүрээлэн дундуур явах зуураа шүүрний гайхамшигтай давуу чанарыг ярилцаж байлаа. Гайхалтай нислэг, ер бусын хурд хурд, эргэлт бүр нь яг нарийн гээд л.

Шилтгээн хүрэх замын хагаст Харри зүүн тийш хартал зүрх нь палхийгээд явчихжээ. Түүн лүү харанхуйгаас гэрэлтсэн хоёр нүд харж байв. Харри хөшсөн юм шиг зогслоо.

- Чи яасан бэ? гэж Рон түгшив.

Харри зүүн тийш хуруугаараа заав. Рон халааснаасаа шидэт саваагаа гаргаж ирээд,

- Люмос гэж шивнэв.

Гэрлийн цацраг ногоон дээр унаж мододын үндэс, мөчрийг гэрэлтүүлэв. Тэнд навчин дунд шаргал Живоглот сууж байв.

- Эндээс зайл! гэж Рон хашгираад газар байсан чулуу шүүрсэн ч түүнийг шидэж амжихаас урьтаж Живоглот шаргал сүүлээ даллаад харанхуйд уусан алга болов.

- Чи харсан уу? гэж Рон ууртай асуугаад чулуугаа газар хаяв.

- Тэр ахиад л түүнийг суллагчид. Живоглот хүссэн газраа зугаалах юм.

Магадгүй Скабберсийг идэж дуусаад шувуу идэх гэж ...

Харри юу ч хэлсэнгүй. Айдас алга болоход гүнзгий санаа алдлаа. Түүнд гялалзсан нүдийг хараад Үл өршөөл бодогдсон болохоор жаахан ичгүүртэй байв. Тэр Ронд юу ч хэлэлгүй ийш тийшээ харалгүй явсаар хурц гэрэлтэй танхимын хаалгаар орлоо.

Маргааш өглөө нь Харри Их танхим руу дагалдагч нарын хамтаар явлаа. Гриффиндорынхон үүнийг «Аянга» зүй ёсоор хүртэх эрхтэй гэж үзжээ. Түүнийг Их танхимд ороход бүгдийн толгой түүний зүг хандан гайхаж бахадсан дуу алдалт сонсогдов. Слизериний багийнхан аянганд ниргүүлсэн мэт сууж байхыг хараад Харри сэтгэл хангалуун байв.

- Чи түүний царайг харав уу? Тэр итгэж ч чадахгүй байна! гэж Рон Малфой руу хяламхийн хараад баяртай хэлжээ.

Вуд ч мөн «Аянга»-ын алдрын дөлөнд баясан гийж байлаа.

- Алив шүүрээ ширээний голд тавь гэж тэр Харрид хэлээд болгоомжтойгоор нэрийг нь дээш харуулан тавив.

Удалгүй ширээнд Когтевран, Пуффендуйнхан ирж эхлэв. Седрик Диггори Харриг Нимбусын оронд өөр сүр жавхлантай шүүр эзэмших болсонд баяр хүргэж, харин Персигийн найз охин Когтевраны Пенелопа Кристал «Аянга»-ыг барьж үзэхийг гуйлаа. Тэр шүүрийг удтал анхааралтай харахад Перси,

- Одоо болно, Пенни гэмтээж болохгүй шүү! Бид хоёр тэмцээнд хэн ялахыг арван галлеоноор мөрийцсөн юм гэв.

Пенелопа шүүрийг байранд нь тавиад Харрид талархан ширээ лүүгээ явлаа.

- Харри хожихыг хичээгээрэй дээ! Надад арван галлеон байхгүй ... гэж Перси бараг гуйсан өнгөөр шивнээд,

- Тийм-тийм, Пенни! Би очиж байна гэлээ. Тэрбээр яаран ахлагч нарын ширээ лүү явлаа.

- Чи, шүүрээ залж чадна гэдэгтээ итгэлтэй байна уу, Поттер? гэх хүйтэн шоолонгуй хоолой сонсогдов.

Драко Малфой ойроос харахаар хүрэлцэн ирээд Крэб, Гойл хоёр ард нь зогсож байв.

- Тиймээ, тэгж бодож байна гэж Харри жирийнээр өгүүлэв.
- Шүүрэнд чинь шүхэр байхгүй нь харамсалтай байна. Гэнэтхэн хажууд чинь

Дементор хүрээд ирвэл яана! гэж Малфой нүдээ хорсолтой гялалзуулан хэлэв. Крэбб, Гойл хоёр зэрэг инээлдэв.

- Малфой чамд нэмэлт гар байхгүй нь харамсалтай. Дөрвөн гаргүй бол чи алтан бөмбөгийг барьж чадахгүй шүү дээ гэж Харри хэлэв.

Гриффиндорынхон чанга инээлдэв. Малфой ууртай нүдээ гялалзуулан яаран ширээ лүүгээ явлаа. Слизеринийхний харц түүн рүү хандан Харригийн «Аянга» жинхэнэ эсэхийг асууж байгаа бололтой.

Арван нэг хагаст Гриффиндорын багийнхан хувцасны өрөөнд цуглав. Сэрүүхэн хэдий ч нарлаг сэвшээ салхитай намар Пуффендуйныхны эсрэг тоглож байсны эсрэг өдөр байлаа. Харри баярлаж хөөрч байсан хэдий ч зөвхөн квиддичийн тэмцээний өмнө болдог догдлол түүнийг эзэмджээ. Гадаа чимээ шуугиан сонсогдож үзэгчийн суудал хүүхдүүдээр дүүрэв. Харри сургуулийн хар жанчаа тайлаад шидэт саваагаа майкан дотуураа хийж гадуур нь багийнхаа гал улаан дүрэмт хувцсыг өмслөө. Өнөөдөр шаардагдахгүй бол сайн хэрэг. Гэнэтхэн толгойд нь цэнгэлдэх хүрээлэнд профессор Люпин ирэх болов уу гэсэн бодол зурсхийв.

- Сүүлчийн үг гэж Вуд талбайд гарахын өмнө хэлээд,
- Хэрвээбид энэ тэмцээнд хожигдвол ялах найдлага байхгүй болно.

Өчигдөрийн бэлтгэл шиг тоглоно шүү. Бүх зүйл сайн байх болно гэв!

Тэднийг талбай дээр гарахад чих дүлийрэм алга ташилт нижигнэв. Когтевраныхан цэнхэр хувцастайгаа хэдийн талбайн голд зогсож байв. Тэдний баригч Чжоу Чанг багынхаа цорын ганц охин аж. Тэр Харригаас яльгүй намхан агаад Харри түүн рүү хартал гэнэтхэн догдлоод явчихжээ. Тэр их хөөрхөн охин байлаа. Багууд бие биенийхээ урдаас харан зогсоход Чжоу түүний зүг инээмсэглэхэд Харригийн зүрх хүчтэй цохил. Үгүй ээ, тэмцээний өмнө болохгүй энэ бол өөр зүйл шүү дээ.

- Вуд, Дэйвис нар гар барьцгаа гэж хатагтай Нугарагч шүүгчийн ширүүн хоолойгоор хэлэхэд ахмадууд гар барилцав.

- Шүүрэндээ суугаарай ... Шүгэл ... Гурав ... хоёр ...нэг!

Харри «Аянга»-аараа тэнгэр лүү бусдаас түргэн нислээ. Тэр талбай дээгүүр элин халин нисэж алтан снитчийг харуулдангаа ихрүүдийн найз Ли Жордан юу тайлбарлахыг сонслоо.

- Багууд нислээ. Гол нь энэхүү тэмцээнд Гриффиндорын баригч Харри Поттер

«Аянга»-аар нисэж байгаа юм. «Шидэт шүүр»-т бичихдээ энэ улирлын квиддичийн дэлхийн аваргын тэмцээний бүх багууд энэхүү загварыг авахыг эрхэмлэж байгаа юм байна ...

- Жордан, та бидэнд талбай дээр болж байгаа зүйлийг тайлбарлаж өгөхгүй юу гэж түүний яриаг профессор МакГонагалл таслав.

- Таны зөв, профессор оо. Бага зэрэг мэдээлэл үргэлж ашигтай байдаг юм. Дашрамд хэлэхэд «Аянга»-ын хувьд бол автомат тормостой бөгөөд ...

- Жордан!

- Одоохон, одоохон ... Тэмцээнийг Гриффиндорынхон тэргүүлж байна. Кэти Белл Когтевраны цагариг луу тэмүүлж ...

Харри Кэтигийн дэргэдүүр өнгөрөхдөө хаа нэгтээ алтан снитч гялалзаж буй эсэхийг харлаа. Чжоу түүнээс хоцролгүй ард нь ниснэ. Тэр эргэлзээгүй гайхамшигтай нисдэг аж. Тэр түүнийг амдахын тулд зүгээ өөрчлөн нислээ.

- Түүнд хурдаа үзүүл, Харри! гэж Фред хашгираад дэргэдүүр нь өнгөрч Алисия руу чиглэн буй блажер руу нислээ.

Харри Когтевраны хаалганы хажуугаар нисэхдээ хурдаа огцом нэмэхэд Чжоу мэдэгдэм хоцорлоо. Энэ үед Кэти цагаригт тэмцээний анхны бөмбөгийг оруулж үзэгчийн суудалд байсан Гриффиндорынхон хөөрөн хашгиралдах үед Харри снитчийг үзэгчдийн суудал талбай хоёрын хоорондох зайд байхыг харлаа.

Харри шумбан доошилоход Чжоу түүний хөдөлгөөнийг хараад дагалдав. Харри хурдаа нэмж снитч хүртэл ердөө гурван метрийн зай үлдээд байтал ... Хамар дор нь гэнэт эсрэг багийн довтлогчийн илгээсэн блажер ирэхэд эргэлдэн бултаад хэдэн үнэт мөчийг алдаад харамсан олзоо хайлаа.

Үзэгчдийн суудлаас Гриффиндорынхны харамсан дуу алдах чимээ гарахад, Когтевраныхан нөхөрсгөөр өөрийн довтлогчоо дэмжин алга нижигнүүлэв. Жорж Уизли хоёр дахь блажерийг гомдоогчийн зүг илгээхэд тэр зугтан агаарт гогцоо эргэлээ.

- Гриффиндор наяд тэгээр тэргүүлж байна. Харригийн «Аянга»-ыг хараач! Тэр түүний чадах бүх зүйлийг хийж байна! Чжоу Чангийн «Сүүлт Од», «Аянга»- тай адилгүй болохоор ... тэнцвэр болон хурдны хувьд удаан байгаа нь илт анзаарагдаж байна.

- Жордан! Таныг аянгыг рекламд гэсэн үү? Тэмцээн тайлбарла гэсэн үү?

Когтевраныхан довтолж эхлэхэд тэдний аз болоход гурван бөмбөг орж одоо багуудын хоорондын зөрөө ердөө тавин оноо болжээ. Хэрвээ Чжоу снитчийг барьж авбал Когтевраныхан хожих болно. Харри эсрэг талынхаа довтлогчидтой

тулгарахгүйн тулд дээшээ хөөрлөө. Тэр гялалзсан жижигхэн өрөвлөгтэй бөмбөгийг хайлаа. Аан, тэр байна! Гриффиндорынхны цагаригийн дэргэд алтан бөмбөлөг гялсхийв ...

Харри хурдаа нэмэх үедээ алтан толбоноос нүд салгасангүй. Чжоу хаа нэгтээгээс гарч ирээд түүнийг хаахаар ...

- Харри жентельмен байх цаг байхгүй шүү! Хэрэгтэй бол түүнийг шүүрнээс нь унага! гэж түүнийг мөргөлдөхөөс бултахад Вуд хашгирав.

Харри эргэж хараад Чжоуг харахад тэр зальтайгаар инээмсэглэв. Снитч ахиад л алга боллоо. Харри дээшээ хөөрсөөр шувуу нисэх өндрөөс тоглогчдыг харлаа. Нүдний буланд Чжоу түүнийг даган нисэх нь үзэгдэв. Харри түүний тактикийг таагаад снитчийг хайхаа болихоор шийдэв... За яахав, тэгвэл... тэр араас нь дагахыг хүсч байгаа юм бол хүссэн үр дүнг нь өгөх хэрэгтэй ...

Түүнийг ахин доош шумбахад Чжоу снитч ажиглалаа гэж бодоод хүрч ирэв. Харри оргилоос бууны сум шиг түргэн нисэв. Чжоу түүний унаж буй хөдөлгөөнийг давтаж амжсангүй. Тэр үед снитчийг гурав дахь удаагаа олж харлаа. Снитч өвсөн дээр Когтевранчуудын дор хөвж байв.

Харри галзуурсан хурд авлаа. Чжоу бас тийшээ нисэж байв. Гэхдээ түүнд барих боломж өгч болохгүй! Снитч хором бүр ойртсоор л байлаа ...

- А-а! гэж Чжоу гэнэт орилоод хуруугаараа заав. Харригийн анхаарал сарнин доошоо харлаа.

Гурван өндөр юүдэнтэй Дементорын хар дүрс түүний дороос ширтэж байв. Нэг ч хором удааширалгүй Харри гараа сунгаад шидэт саваагаа гарган авч,

- Экспекто патронум! гэж хашгирлаа.

Ямар нэгэн том мөнгөлөг цагаан зүйл түүний савааны үзүүрээс гарлаа. Тэр Дементорууд руу шууд чиглүүлсэн байтал түүнийг харахаа болихгүй байсанд гайхжээ. Харри урагшаа харахад снитч байрандаа байв. Тэр саваа барьсан гараа сунгахад хуруунууд нь жижигхэн снитчийг атган авлаа.

Хатагтай Нугарагчын шүгэл тасхийв. Харри агаарт эргэлдээд зургаан гал улаан дүрс түүн рүү ирэхийг харлаа. Дараагийн агшинд багийнхан нь түүнийг хүчтэй мөргөхдөө шүүрнээс нь золтой унагачихсагүй. Харин доор үзэгчдийн суудалд Гриффиндорынхон ура хашгирч байв.

- Сайн байна! гэж Вуд орилов.

Алисия, Анжелина, Кэти нар түүнийг үнсэж, харин Фред чанга тэврэхэд, Харри амьсгалж чадахгүй нь гэж айжээ. Тийм байдалтайгаар багийнхан газардлаа. Харри шүүрнээсээ үсрэн буухад талбай дээгүүр гүйлдэн ирж байгаа Гриффиндорынхны

магнайд Рон байлаа. Түүнийг ухаарч амжаагүй байтал хөөрсөн хүмүүсийн давалгаа бүчив.

- Тийм! Тийм! Тийм! гэж Рон Харригийн гарыг агаарт өргөөд хашгирав.
- Сайн ажиллалаа, Харри! гэж Перси сэтгэл хангалуун албархуу хэлээд,
- Арван галлеон минийх боллоо! Уучлаарай, би явж Пенелопаг хайх хэрэгтэй байна гэлээ.
- Харри, чи бол зүгээр л агуу! гэж Симус Финниган орилов.
- Цул гайхамшиг! гэж Хагрид Гриффиндорынхны толгой дээгүүр нүргэлүүлээ
- ...
- Энэ бол жинхэнэ Патронус байсан гэж хэн нэгэн Харригийн чихэнд шивнэв. Харри гайхсандаа эргэж харвал профессор Люпин аз жаргалтай зогсч харагдана.
- Би Дементороос огт айгаагүй шүү! Бараг юу ч мэдрээгүй! гэж Харри хэллээ.
- Учир нь тэд яагаад гэвэл ... тэд жинхэнэ биш байсан юм. Явж харцгаая.

Тэгээд профессор Люпин Харрийг талбайн төгсгөл рүү аваачив.

- Та ноён Малфойг хүчтэй айлгажээ гэж тэр хэлэв.

Харри ногоон дээр тийчлэх овооролдсон хар дүрсүүдийг харав. Энэ бол Малфой, Гойл, Крэбб бас Слизериний багийн ахлагч Маркус Флинт нар байлаа. Малфой Гойлын мөрөн дээр зогсож байсан бололтой. Тэд өмссөн урт хар юүдэнтэй жанчаасаа сугаран гарахыг хичээж байв. Дэргэд нь уур хилэн дүрэлзсэн профессор МакГонагалл зогсоод,

- Жигшүүртэй ов мэх! гэж хашгирлаа.
- Гриффиндорын баригчыг тоглоомоос гаргах хулчгар оролдлого байлаа! Та нар бүгд хүнд шийтгэгдэх болно. Слизеринээс тавин оноо хаслаа! Би та нарын тухай профессор Дамблдортой ярилцах болно. Дашрамд, тэр өөрөө ийшээ ирж байна!

Энэ бол Гриффиндорын ялалтын сүүлчийн зураас байлаа. Рон олон дунд Харритай тааралдахдаа Малфойг Гойлын дээрээс хар хувцаснаасаа сугаран гарахыг хичээж байгааг хараад инээдээ барьж тэссэнгүй.

- Түргэлээрэй, Харри! гэж ард нь явж байсан Жорж хашгираад,
- Баяр болох гэж байна! Бүгдээрээ манай зочны өрөө лүү! гэлээ.
- Сайхан санаа байна! гэж Харри магтлаа. Тэр амьдралдаа хэзээ ч ийм жаргалтай байсангүй.

Гриффиндорынхан гал улаан хувцастайгаа цэнгэлдэх хүрээлэнгээс гарч шилтгээний гол үүд рүү чиглэн хөдлөв.

Квиддичийн цом хожсон юм шиг баярлалдан шөнө дунд хүртэл хөгжилдөцгөөжээ. Фред, Жорж хоёр цаг хиртэй алга болоод эргэж ирэхдээ шилтэй цөцгийн шар айраг, хулууны шүүс, хэдэн цүнх дүүрэн «Амтат ван»-гийн амтатангуудтай эргэн иржээ. Аз жаргалд умбасан Жорж гаатай мэлхийг чихэр шиг тараав.

- Та нар энэ бүхнийг яаж авчраа вэ? гэж Анжелина Жонсон гайхав.
- Бидэнд Солиот, Тэнүүлч, Сүүлт, Шүдэт нар багагүй тусалсан гэж Фред Харригийн чихэнд шивнэлээ.

Зөвхөн Гермiona л бүгдийн хөгжөөн цэнгээнд оролцсонгүй. Тэр буландаа суугаад «Британий Маглуудын нийгмийн уламжлалт ёс заншил болон гэрийн амьдрал» гэсэн зузаан номыг уншиж байв. Харри ширээнээсээ босоод түүн рүү очиход Фред, Жорж хоёр шар айрагны лонхоор жонглёрдож эхлэв.

- Чи тэмцээн дээр байгаагүй хэрэг үү? гэж тэр асуулаа.
- Мэдээж байсан гэж Гермiona хачирхалтай нарийхан хоолойгоор хэлээд номноосоо харц салгасангүй.
- Бид хожсон явдалд би их баяртай байна. Чи их сайн тоглосон шүү. Гэхдээ би нэг дэх өдөр гэхэд энэ номнуудыг уншиж дуусгах хэрэгтэй байна.
- Алив л дээ, Гермiona. Жаахан юм ид гэж Харри түүнийг дуудаад Рон руу хяламхийв.
- Би үнэхээр чадахгүй, Харри. Ахиад дөрвөн зуун хорин хоёр хуудас унших хэрэгтэй байна! Тэгээд ч ... Рон надтай нэг ширээнд суухыг хүсэхгүй байх.

Үүнтэй хэн ч маргасангүй. Рон энэ үед чангаар,

- Хөөрхий Скабберс! Хэрвээ түүнийг идээгүй байсан бол одоо зөөлөн чихэр идэх байлаа. Тэр түүнд их дуртай юм гэв.

Гермiona цурхиран уйлав. Харриг амаа нээж амжаагүй байтал тэр номоо хаагаад шатаар гүйн охидын унтлагын өрөөнд ороод алга боллоо.

- Тайтгарах болоогүй юм уу, Рон? гэж Харри аяархан асуулаа.
- Үгүй. Тэр жаахан сэтгэлээр унаа л биз! Гэхдээ Гермiona хэзээ ч буруугаа хүлээж байгаагүй. Биеэ Скабберст юу ч тохиолдоогүй хаа нэгтээ зугаалж эсвэл амралтанд явсан юм шиг авч явж байгаа гэж Рон хатуу хэлэв.

Баяр шөнө дуусахад дөрвөлжин хээтэй гэрийн халаттай үсээ тороор боосон профессор МакГонагалл ирж бүгдийг унтахыг тушаав. Харри, Рон хоёр унтлагын

өрөө хүрэх замын туршид тэмцээний тухай ярихгүй байж чадсангүй. Тэгээд ороо хармагц Харри ямар их ядарснаа ойлгожээ. Түргэхэн хэвтээд сарны гэрэл тусгахгүйн тулд хөшгөө сайн хаагаад агшин зуур унтаж орхилоо.

Тэр маш хачирхалтай зүүд зүүдлэжээ. Тэр ой дундуур «Аянга»-аа мөрөн дээрээ тавин ямар нэгэн мөнгөлөг цагаан моддын дунд сүүмэлзэх зүйлийг гүйцэхийг хичээж байлаа. Мөчрийн цаанаас харагдахгүй байв. Тэр алхаагаа хурдасгаад гүйж эхлэхдээ урдаа байгаа зүйлийн туурайны чимээг сонсож байв. Дараагийн эргэлтэн дээр Харри ойн цоорхой дээр гартал гэнэт,

- А-а-а-а-а-а-а! Үг-ү-ү-ү-ү-ү-й!

Харри нүүрэн дээр нь цохьсон юм шиг гэнэт сэржээ. Сэрээд харанхуй байсан болохоор юу ч ойлгосонгүй. Унтлагын өрөөнд ямар нэг юм болсон нь тодорхой байсан болохоор Харри хөшиг онгойлгохоор тэмтчив.

- Юу болоо вэ? гэх Симус Финниганы дуу өрөөний нөгөө өнцгөөс сонсогдов. Унтлагын өрөөний хаалга чанга саван хаагдав. Эцэст нь Харри хөшигний үзүүрийг олж нээхэд агшинд Дин Томас ширээний чийдэн асаав.

Рон айдаст автсан царайтай орон дээрээ суугаад орны даавуу нь нэг өнцгөөсөө урагдсан байлаа.

- Блэк! Сириус Блэк! Хутгатай! гэж тэр амьсгаа авалгүй хашгирав.

- Юу?

- Энд байсан! Саяхан! Даавуу урсан! Намайг сэрээсэн!

- Чи зүүдэлсэн юм биш биз дээ, Рон? гэж Дин асуулаа.

- Даавууг минь хараач. Түүнийг энд байсан гэж хэлээд байгаа биз дээ!

Бүгд орноосоо бослоо. Харри хаалга руу түрүүлж гүйж очиход бүгд шат руу уруудав. Тэдний ард хаалга нээгдэн нойрмог хоолой сонсогдов.

- Хэн хашгирсан бэ?

- Юу болсон бэ?

Амралтын өрөөг унтарч буй ханан зуухны гэрэл гийгүүлж баярын дараа үлдсэн зүйлс харагдана. Амралтын өрөөнд хэн ч байсангүй.

- Чи зүүдлээгүй гэдэгтээ үнэхээр итгэлтэй байна уу, Рон?

- Би түүнийг харсан гэж хэлээд байна шүү дээ!

- Юун чимээ шуугиан бэ?

- Профессор МакГонагалл бүгдийг унт гэсэн шүү дээ!

Зочны өрөөнд эвшээж нойрмоглосон охидууд орж ирлээ. Хөвгүүд ч гэсэн гарч ирцгээв.

- Сайхан хэрэг! Баяраа үргэлжлүүлцгээе! гэж Фред Уизли өгүүлэв.
- Бүгд дээшээ! гэж зочны өрөөнд яаран орж ирсэн хүрмэн дээр ахлагчийн тэмдгээ зүүсэн Перси тушаалаа.
- Перси, энд Сириус Блэк байсан! Тэр манай унтлагын өрөөнд байсан! Хутгатай! Намайг сэрээсэн! гэж Рон хэлэв. Зочны өрөөнд нам гүм болов.
- Утгагүй юм! Чи хэтэрхий их идээд хар дарж зүүдэлсэн байлгүй дээ ... гэж Перси эмээнгүй харж хэлэв.
- Би чамд хэлээд ...
- Одоо болно, чимээгүй. Хангалттай!

Зочны өрөөнд профессор МакГонагалл эргэн орж ирлээ. Түүний ард ноён Кэдоганы хөрөг хаагдахад ууртайгаар,

- Би Гриффиндор тэмцээнд ялсан явдалд баяртай байна гэдгийг ойлгож байна л даа. Гэхдээ энэ чинь инээдтэй байна! Перси, би чамаас ийм зүйл хүлээгээгүй шүү!
- Би энд саяхан ирсэн, профессор. Би дөнгөж сая бүгдийг унтлагын өрөө лүүгээ яв гэж тушаагаад байна! Миний дүү Рон хар дарсан зүүд зүүдлэжээ ... гэж Перси эгдүүцсэн байртай хэлэв.
- Энэ бол хар дарсан зүүд биш! гэж Рон орилоод,
- Профессор, би сэрсэн чинь Сириус Блэк миний урд хутгатай зогсож байсан!. МакГонагалл Рон руу ширтлээ.
- Битгий инээдтэй юм яриад бай, Уизли. Тэр яаж хөргөн нүхээр нэвтрэхгүйгээр зочны өрөөнд орж ирж чадах юм бэ?
- Түүнээс асуу! гээд Рон хуруугаараа ноён Кэдоганы хөргийг заагаад,
- Түүнийг харсан эсэхийг асуудаа ...

Рон руу сэжигтэй харснаа профессор МакГонагалл хөргийг түлхэн гарлаа. Бүх зочны өрөөгөөрөө амьсгаа даран хүлээв.

- Ноён Кэдоган та хэнийг ч цамхаг руу оруулаагүй биз дээ?
- Яалаа гэж дээ, хатагтай минь оруулсан! гэж ноён Кэдоган хашгирав.
- Та ... оруулсан гэнээ? Харин ... нууц үг?
- Түүнд нууц үг байсан! гэж ноён Кэдоган бардам өгүүлээд,

- Бүх долоо хоногийнх байсан шүү, хатагтай. Хуудасны өөдөс дээр бүтэн жагсаалт байсан. Тэр түүнийгээ надад уншиж өгсөн юм! гэв.

Профессор МакГонагалл хөргөннүхээр эргэж зочны өрөөнд орж ирэв. Гриффиндорынхон чимээгүй болоход профессор шохой шиг цайжээ.

- Ямар гэж тэр чичирсэн хоолойгоор хэлээд,

- Ямар тэнэг нь цаасны өөдсөн дээр долоо хоногийн бүх нууц үгийг бичээд гэсэн бэ? гэв.

Тэгтэл нам гүм чимээгүйг эвдэн сулхан айсан дуу гарав. Невилл Долгопупс хөлөөсөө толгой хүртэл чичирсээр гараа удаанаар өргөв.

БҮЛЭГ 14: СНЕГГИЙН ӨС ХОНЗОН

Тэр шөнө Гриффиндорын цамхагт хэн ч унтсангүй. Бүгд шилтгээнийг ахин дээрээс нь доош хүртэл нэгжиж байгааг мэдэж байсан болохоор амралтын өрөөндөө цуглараад мэдээ хүлээв. Үүрээр амралтын өрөөнд профессор МакГонагалл орж ирэхдээ Блэк ахиад л зугтсан гэж хэлэв.

Маргааш өглөө нь бүх шилтгээн даяар илүү чанга хамгаалалт гарсан байлаа. Профессор Флитвик үүдний гол хаалган дээр Сириус Блэкийн том зургийг өлгөв. Филч хонгилын бүх өнцөг булангаар явж ханын ав цав, хулганы үүрийг хүртэл шалгав. Ноён Кэдоганыг үүргээс нь буулган долоон давхарын хоосон талбай руу нь буцаажээ. Үүдэн дээр ахиад л тарган хатагтай эргэж ирэв. Түүнийг сэргээн засварласан бөгөөд ихэд сэтгэлээр унасан байсан ч хангалттай хамгаалалт гаргасан тохиолдолд ажилдаа эргэж орохыг зөвшөөрсөн ажээ. Ширүүн төрхтэй хэдэн савдгуудыг түүний хамгаалагчаар томилов. Тэд хонгилоор заналхийлсэн төрхтэй холхилдон бороохойныхаа хэмжээг харьцуулан хуухитнах аж.

Харри гурван давхарт байгаа нэг нүдтэй шулмын хөшөөнд анхаарал хандуулахад хамгаалалтанд ороогүй байлаа. Фред, Жорж хоёрын зөв байв. Зөвхөн тэднээс гадна Рон, Харри, Гермiona гурав л нууц гарцыг мэддэг болжээ.

- Хэн нэгэнд хэлэх хэрэгтэй гэж бодож байна уу? гэж Харри Роноос асуулаа.
- Үгүй. Тэр ийшээ зөвхөн «Амтат ван»-гаар дамжиж орж ирнэ. Хэрвээ дэлгүүрийг шөнө эвдсэн байвал хичнээн их шуугиан болно гээч!

Харри Роныг түүнтэй адил бодолтой байгаад баярлаж байлаа. Хэрвээ ганц нүдэт шулмын хөшөө байгаагүй бол тэр хэзээ ч Хогсмид руу эргэн очихгүй билээ.

Рон нүд ирмэх зуур алдартай болов. Түүний амьдралд Харриг оролцуулахгүйгээр олны анхаарлын төвд байсан явдал байсангүй. Түүнд энэ таалагдаж байсныг хэлэх хэрэгтэй. Тэр өнгөрсөн шөнийн явдалд дагжин чичирсэн хэвээр байсан ч үйл явдлын тухай сонирхсон хүн болгонд нарийвчлан ярьж өгч байлаа.

«Би унтаж байтал гэнэтхэн ямар нэг зүйл урагдах чимээг сонссон юм. Би зүүдэлж байна гэж бодсон л доо. Тэгтэл юм цуурах шиг санагдав ... Сэрээд хартал даавууны нэг тал урагдсан байв. Би эргээд хартал тэр миний урд ... яг араг яс шиг зогсож байлаа. Үс нь сэгсийчихсэн. Нэг гартаа гуч юмуу дөчин см урт хутгатай. Тэр намайг хараад би түүнийг харлаа. Намайг орилонгуут тэр яг л салхинд хөөгдсөн юм шиг алга болчихсон.»

Энэхүү зүрх зүсэм аймшигт түүхийг сонсоод хоёр дамжааны охид ажилдаа эргэж оров. Харин Рон Харрид хандан,

- Түүнийг яагаад алга болсон гэж бодож байна? гэв.

Харрид үүнд ч тархиа гашилгаж байлаа. Блэк яагаад хашгирсан Роныг зүйл дуусгаад

Харриг эрсэнгүй вэ. Арван хоёр жилийн өмнө тэр хүйтэн цуст алуурчин хичнээн гэм зэмгүй хүнийг алсан билээ. Тэгтэл зэвсэггүй таван хүүгийн дөрөв нь бөх унтаж байсан шүү дээ.

- Магадгүй чамайг хашгиралтаараа бүх шилтгээнийг сэрсэн гэж бодоод яаран гарахаар явсан биз. Тэр жаахан алгуурласан бол Гриффиндорынхныг зочны ерөөнөөс гаргахгүйн тулд бүгдийг нь алах хэрэг гарах байсан. Бас замдаа тааралдсан багш нарыг ...

Харин Невилл бүр шившигтэй байдалд орж гүйцжээ. Профессор МакГонагалл уурласандаа түүнийг Хогсмид явахыг үүрд хориглоод нууц үг хэлэхгүй байх шийтгэл оноожээ. Хөөрхий Невилл үдэш бүр тарган хатагтайн хөргийн хажуугаар хэн нэгнийг өнгөрөхийг хүлээх хэрэгтэй болж, жижүүрлэж буй савдагууд түүнийг сэжигтэйгээр харцгаана. Мэдээж хамгийн хүнд шийтгэлийг Невилл эмээгээсээ хүртжээ. Бусад шийтгэл түүний хажууд юу ч биш байлаа. Блэкийг ирснээс хойш хоёр өдрийн дараа эмээ нь түүнд Аяндын мэдээ илгээжээ. Энэ Невиллийг өглөөний цайнд орж байхад ирэв.

Уулийн шуудангууд ердийнхөөрөө Их танхим дээгүүр хошуундаа захиа зуун нисэж байлаа. Невиллийн ширээн дээр хошуундаа том улаан дугтуй зуусан ууль газардав. Эсрэг талд нь сууж байсан Харри, Рон хоёр Аяндын мэдээг шууд танилаа. Рон өнгөрсөн жил тийм мэдээг хатагтай Уизлигаас авсан билээ.

- Түүнийг аваад эндээс хурдан гүйж гар! гэж Рон хашгирлаа.

Хоёр удаа хэлэх хэрэг байсангүй. Невилл захиаг өмнөө яг тэсрэх бөмбөг шиг бариад танхимаас нисэн гарлаа. Слизеринийхэн инээлдэв. Захиа үүдний хаалганы тэнд дэлбэрлээ. Эмээгийн хоолой шилтгээн дүүрэн орилж Долгопупсын гэр бүлийн бүх алдар гавъяаг гутаалаа.

Харри Невиллийн төлөө харамссандаа болоод түүнд захиа ирснийг анзаарсангүй. Хэдвиг бугуйг нь өвдтөл тоншиход сая ухаан орлоо.

- Ёо! Аан, Хэдвиг үү! гэж тэр огт санаандгүй байсандаа дуу алдав.

Тэр захиаг аван дугтуйг нээв. Хэдвиг тэр үед Невиллийн үлдээсэн эрдэнэ шишийн нэвсийг тоншиж байв. Зурвас Хагридаас иржээ.

Хүндэт Харри, Рон хоёр минь!

Би та хоёрыг өнөө орой зургаан цагаас ирж аяга цай уухыг урьж байна. Би та нарыг шилтгээнээс очиж авах болно. Намайг танхимд хүлээж байгаарай. Та нарт ганцаараа гарах хориотой шүү.

Хамраа унжуулах хэрэггүй.

Хагрид

- Тэр Блэкийн тухай мэдэхийг хүссэн нь гарцаагүй! гэж Рон шийдлээ.

Зургаан цагт найзууд Гриффиндорын амралтын өрөөнөөс гарч савдагтай хонгилоос гүйх шахам уруудав.

Хагрид хэдийн тэднийг хүлээж байв.

- Сайн уу, Хагрид! Чи лав бямба гаригийн шөнө юу болсныг мэдэхийг хүссэн байх даа? гэж Рон асуув.

- Би энэ тухай хэдийн сонссон гээд Хагрид хаалга онгойлгон тэднийг гадагш гаргалаа.

- Өө гэж урам хугарсан Рон дуу алдав.

Тэд Хагридын овоохойд оронгуутаа харсан хамгийн анхны зүйл гэвэл Клювокрыл байлаа. Тэр Хагридын нөхөөстэй хөнжлийг нөмрөөд далавчин дээрээ хэвтэн өмнөө байгаа том тавган дээрх өмхий хүрэнг идэж байлаа. Харри яаран эргэж хараад үүдний хаалган дээрх шүүгээнээс аварга том хүрэн өнгийн үслэг костюм, аймшигтай улбар шар өнгийн судалтай зангиаг харахад явахад бэлтгэж байгаа бололтой.

- Чи хаачих гэж байгаа юм бэ? Хагрид гэж Харри асуув.

- «Клювокрыл аюултай амьтдыг хор хөнөөлгүй болгох Комиссын эсрэг» хуралд явах гэж байна. Энэ баасан гаригт болно. Лондон руу Клювокрылтэй хамт явах юм. Би Шөнийн хөлөг баатарт хэдийн хоёр ор захиалчихсан.

Харрийн зүрх ичсэндээ ёгхийв. Тэр Клювокрылын шүүх хурлын тухай ийм хурдан мартлаа гэж үү. Рон ч гэсэн золгүй төрхтэй харагдана. Тэдний толгойноос Клювокрылыг хамгаалах амлалт нисэн оджээ. «Аянга»-ыг буцааж авах болон бусад асуудалд дарагдаад.

Хагрид тэдэнд цай аягалж хачиртай талх өгсөн ч идсэнгүй. Тэд Хагридын хоол хийх чадварыг хэтэрхий сайн мэдэх ажээ.

- Надад та хоёртой ярих ... э-э амаргүй зүйл байна гэж Хагрид ховорхон тохиолдох чухал өнгөөр хэллээ.

- Юуны тухай? гэж Харри асуулаа.

- Гермionaгийн тухай.

- Тэр яагаа вэ? гэж Рон асуулаа.

- Зул сарын амралтын дараа тэр үргэлж ийшээ ирж байсан. Ганцаараа шүү.

Эхлээд «Аянга»-аас болоод та нар түүнтэй ярихаа больсон. Одоо бас тэгтэл муур ...

- Тэр миний хархыг идсэн шүү! дээ гэж Рон уурсан сануулав.

- Бүх муурууд тэгдэг юм. Тэр үргэлж уйлаад л байсан. Түүнд амаргүй байгаа бололтой. Надад бууж өгөөд ... тэр үүнээс ... хэтэрхий том зүсэм идсэн. Одоо энэ бүх хичээлүүд ... Тэр надад болон Клювокрылд туслах гэж оролдож байгаа. Зөвөлгөө өгсөн. Одоо Клювокрылд найдлага байгаа ...

- Уучлаарай, Хагрид бид туслах ёстой байсан ... гэж Харри ичингүйрэн хэллээ.

- Чамайг хэн ч буруутгаагүй! гэж Хагрид түүний яриаг таслаад,

- Чамд ч гэсэн амаргүй байсан. Би бүгдийг харж байна. Чи өдөр шөнөгүй бэлтгэл хийж байгаа. Гэхдээ үнэнийг хэлэхэд та нарын харх, шүүрээс илүү найз чинь үнэтэй. Ингээд бүгд боллоо.

Харри Рон хоёр ичингүйрэн бие биенээ харав.

- Рон тэр чамайг Блэк алах шахсанд хичнээн их сэтгэлээр унасныг мэдэх үү.

Түүний зүрх өөрт нь хэрэгтэй. Харин та хоёр түүнтэй ярихгүй байгаа ...

- Хэрвээ тэр муураа зайлуулвал би ахиад түүнтэй ярилцах болно! Харин тэр юу ч сонсохыг хүсэхгүй байгаа! Энэ муур бол мангас л гэсэн үг! гэж Рон хэлэв.

- За яахав ... энэ ч ойлгомжтой байна. Хүмүүс заримдаа хайртай амьтныхаа төлөө биеэ тэнэг авч явдаг юм. Түүний нурууны ард Клювокрыл хэдэн яс дэрэн дээр нь тургилаан гаргалаа.

Үлдсэн оройны туршид Гриффиндорыг цомын төлөө тэмцэлд хожих тухай ярьцгаалаа. Есөн цагт Хагрид тэднийг шилтгээнд хүргэж өгөв.

Зочны өрөөний самбар дээр зарлал нааж Гриффиндорынхон тойрон бужигнаж байв.

- Дараагийн долоо хоногт Хогсмид явах юм байна гэж Рон уншаад толгойгоо хаялж,

- Чи энэ тухай юу бодож байна? гэж Харригаас асуулаа.

- Аз болоход Филч нууц хонгилын тухай мэдээгүй болохоор «Амтат ван» руу орох үүд нээлттэй гэж Харри аяархан хэлэв.

- Харри! гэж хэн нэгэн түүний чихэнд шивнэлээ. Харри огцом эргэж хараад Гермionaг хараад гайхжээ. Тэр тэдний ар дахь ширээн дээр суугаад өмнөө харагдахааргүй их ном овоолжээ.

- Хэрвээ чи ахин Хогсмид явах юм бол биш би профессор МакГонагаллд газрын зурагны тухай хэлэх болно.

- Хэн нэгэн ямар нэг юм хэлэх шиг санагдав уу, Харри? гээд Рон уурласандаа болоод Гермiona руу харсангүй.

- Чи яаж түүнийг өөртэйгээ хамт авч явж болох юм бэ, Рон? Сириус Блэкийг ирсний дараахан шүү дээ! Би заавал ...

- Тэгэхээр чи одоо Харриг сургуулиас хөөлгөхийг хүссэн бүх зүйлээ хий! Энэ жил чиний учруулсан гай зовлон хангалттай! гэж Рон уурсан шивнэлээ.

Гермиона ямар нэг юм хэлэхийг хүсэн ам нээсэн авч энэ агшинд өвдөг дээр нь Живоглот харайн гараад ирэв. Гермиона Роны царай луу айсан харц шидсэнээ муураа тэврэн унтлагын өрөө лүүгээ гүйлээ.

- Чи энэ тухай юу гэж бодож байна? Өнгөрсөн удаа чи тэнд бараг юу ч үзэж хараагүй байдаг. Ядаж Зонкогийн хүртэл ороогүй шүү дээ!

Харри эргэн тойронд Гермиона байгаа эсэхийг шалган харлаа.

- Тэгвэл, явцгаая. Энэ удаад би үл үзэгдэх нөмрөгөө авч явна.

Бямба гаригийн өглөө Харри цүнхэндээ үл үзэгдэх нөмрөгөө хийгээд, халаасандаа Тонуулчны газрын зургаа хийж өглөөний цайнд орохоор явлаа. Гермиона түүнийг сэжигтэйгээр харж байсан учир Харри түүний харцнаас зугтахыг хичээлээ. Бүгд танхимын үүд рүү гарах үед Харри унтлагын өрөө лүү явах гэж байгаа юм шиг гантиг шатаар гүйн гарав.

- Баяртай! Эргэж ирэхээр чинь уулзая! гэж тэр Рон луу хашгирав. Рон инээмсэглээд нүд ирмэв.

Харри гурван давхар луу яарлаа. Замдаа халааснаасаа газрын зургаа гарган авч нэг нүдтэй шулмын өвдөг дээр тэнийлгэв. Түүний зүг ямар нэгэн цэг хөдөлж байсан бөгөөд дэргэд нь «Невилл Долгопупс» гэж бичжээ.

Харри агшин зуур шидэт саваагаа гарган аваад Диссендиум! гэж шивнээд цүнхээ хөшөөний онгойсон хэсэг рүү хийлээ. Гэвч түүнийг авирч амжихаас урьтаж Невилл эргэлтэн дээр гарч ирээд Харриг хараад ихэд баярлан,

- Сайн уу, Харри! Би чамайг ч бас Хогсмид явахгүй гэдгийг мартчихаж гэв.

- Сайн уу, Невилл. Юу хийх гэж байна даа? гэж Харри хөшөөний ардаас түргэн гараад халаасандаа газрын зургийг нуув.

- Юу ч биш. Цаасан буу буудуулах уу? гээд Невилл мөрөө хавчлаа.

- Одоо чадахгүй нь, номын сан явах хэрэгтэй байна. Профессор Люпины цус сорогчийн тухай зохион бичлэгийг дуусгаагүй байгаа ...

- Би чамтай хамт явъя. Би эхлээ ч үгүй байгаа гэж Невилл баярлан хэллээ.

- Өө, би мартчихаж ... Өчигдөр орой дуусчихсан юм байна шүү дээ!

- Ямар сайн юм бэ! Тэгвэл чи надад туслаж чадах нь! Би сармисны учрыг олж чадахгүй байгаа. Тэднийг идэх хэрэгтэй юмуу эсвэл... гэснээ Невилл гэнэтхэн

хөшлөө. Түүн рүү профессор Снегг ойртон ирж байв. Хөөрхий амьтан Харрийн нурууны ард нуугдлаа.

- Та нар энд юу хийж байгаа юм бэ? Уулзахад хачирхалтай газар байна даа гэж Снегг зогсоод тэднийг нэг бүрчлэн харж хэлэв.

Хөшөөний зүүн, баруун талд шилтгээн рүү явдаг хаалга байлаа. Харри Снеггийг нэг нүдтэй шулмын зүг харахад айдаст автав.

- Бид уулзана гэж тохиролцоогүй санамсаргүй тааралдсан юм гэж Харри хэллээ.

- Үнэн үү? Поттер. Ямар ч шалтгаангүй атал санаанд оромгүй газар байх нь таньд бараг л зуршил болсон байх юм даа. Гриффиндорын цамхаг руу түргэн буцахыг зөвлөө. Одоо энд байх хэрэггүй болсон.

Харри, Невилл хоёр нэг ч үг солилгүй эргээд явлаа. Снегг ганцаар зогссон хэвээр үлдээд ганц нүдтэй шулмын толгойг тэмтэрч үзэв.

Харри Невиллээс тарган хатагтай хөргийн өмнө салах аз тохиожээ. Түүнд нууц үгийг хэлээд номын санд зохион бичлэгээ мартсан мэт дүр үзүүлэн ганцаар хоцорлоо. Харуулын савдагуудыг холдохыг хүлээж байгаад газрын зургийг авч анхааралтай судлангаа Северус Снеггийн нэртэй цэг өрөөндөө байхыг хараад санаа амрав.

Харри огт алгуурлалгүй гурван давхарт гарч бөхийг нээгээд шурган ороход цүнх нь хэвтэж байсанд авч газрын зургаа хийгээд газар доорх гарцаар гүйн одлоо.

Харри далдын хар жанчаа нөмрөөд «Амтат ван»-гаас гэрэлтэй гудамжинд гарч Роны нуруу руу тохойгоороо ёвров.

- Би байна гэж тэр шивнэлээ.

- Ямар их удсан бэ?

- Снегг жаахан саатуулаад ... Найзууд шууд төв гудамжинд гарлаа.

- Чи хаана байна? Хаашаа ч яваагүй биз дээ? Энэ бүх зүйл хачирхалтай ... гэж

Рон шивнэлээ.

Тэд шуудан руу орлоо. Рон Египетэд байгаа Билл рүү ууль илгээхэд ямар үнэтэй байдгийг сонирхох зуур Харри бүгдийг сайн харж авав. Тавиур дээр гурван зуун ууль суух бөгөөд бүгд өөрийн өнгө, хэлбэр хэмжээтэй ажээ. Аварга том саарал уулиас эхлээд алган дээр (Орон нутгийн хэрэгцээнд зориулан) багтах жижигхэн ууль хүртэл байлаа. Тэд бүгд Харриг хараад намуухан гууглана.

Дараа нь Зонкогийн оров. Мухлаг сургуулийн хүүхдүүдээр дүүрэн агаад Харри хэн нэгнийг хөл дээрээ гишгүүлчихгүйн тулд болгоомжтой байх хэрэг гарчээ.

Тэнд гайхалтай юу эс байсан гээч! Тавиур дээр Фред, Жорж хоёрын ухаангүй мөрөөдлөө биелүүлэхүйц олон янзын дүрсгүй тоглоом байлаа! Харри шивнэн юу худалдаж авахыг хэлж өгөөд Ронд хэдэн алтан зоос ажиглагдахгүй өглөө. Мухлагаас гарахдаа тэд халаасаа шивхэн бөмбөг, зогьсуулдаг чихэр, саван гаргадаг тоглоомон бах, хаздаг хамар гээд эсэн бусын зүйлсээр дүүргэсэн байв.

Сэвшээ салхитай цэлмэг өдөр байсан болохоор дотор суухыг хүссэнгүй. Тэд Гурван шүүрийн хажуугаар өнгөрөөд бүх Британийн хамгийн алдартай газар болох Орилоо овоохой руу явлаа. Овоохой тосгоны дэргэдэх багахан толгод дээр байх аж. Өдрийн цагаар ч гэсэн айдас хүрэм төрхтэй бөгөөд цонхны самбарууд хаалттай, өтгөн цэцэрлэг нь чийгтэй хүйтэн байлаа.

- Хогвартсын хий үзэгдлүүд хүртэл энд ирдэггүй юм гэж Рон хэлээд хашааны дээгүүр овоохой руу харангаа,

- Би бараг толгойгүй Никээс асуусан. Тэр хэлэхдээ энд их догшин сүнснүүд байдаг гэсэн. Хэн ч ийшээ орж чадахгүй. Фред, Жорж хоёр орохыг хичээсэн ч бүх үүд нь түгжээтэй байсан гэсэн гэв.

Уул руу авирсаны дараа Харри халууцсан учир таван хором нөмрөгөө сөхөхийг хүстэл гэнэт хажууд нь хоолой сонсогдов. Хэн нэгэн овоохойны эсрэг зүгээс ирж байлаа. Дараагийн хоромд тэд Малфойг дагалдагч болох Крэбб, Гойл хоёрынх нь хамтаар харцгаав. Тэрбээр,

- Аав уулиар мэдээ ирүүлсэн. Тэр шүүхийн гэрчүүдтэй уулзахаар явсан. Тэдэнд миний гарыг бүтэн гурван сар юу ч хийж чадхааргүй болсон гэж ярих юм ... гэв.

Крэбб, Гойл хоёр хөхрөлдөв.

- Би энэ усан тэнэг аварга биетийн шүүх дээр хэлэх үгийг сонсохыг ямар их хүснэ вэ «Үнэнийг хэлэхэд түүнд ямар ч аюултай зүйл байхгүй».

Малфой гэнэтхэн овоохойны хажууд байгаа Роныг харлаа. Түүний цонхигор царайд хорон инээмсэглэл тодорчээ.

- Чи энд юу хийж байгаа юм бэ, Уизли? гээд Малфой Роны ард байгаа эвдэрхий овоохойг харлаа.

- Магадгүй амьдарч болох газар эрж байна уу? Чи эртнээс өөрийн гэсэн унтлагын өрөөтэй болохыг мөрөөдөж байсан биз. Та нарыг бүгд нэг унтлагын өрөөнд унтдаг гэж ярьцгаадаг. Энэ үнэн үү?

Харри нударга зангидан дайсан руугаа зүтгэлэх Роныг шилэн хүзүүн дээрээс нь барин тогтоов.

- Түүнийг надад үлдээчих гэж тэр Роны чихэнд шивнэлээ.

Ийм аятайхан боломжыг алдаж болохгүй шүү дээ. Харри чимээгүйхэн Малфойн болон үнэнч бие хамгаалагчдынх нь араас дөхөөд зам дээрээс том нойтон шавар авлаа.

- Харин бид чиний найз Хагридын тухай ярьж байлаа. Тэр аюултай амьтдыг хор хөнөөлгүй болгох Комиссын өмнө юу ярьж байгааг төсөөлж байна. Түүний гиппогрифт шийтгэл оноох үеэр уйлсан байх даа ...

Плюх!

Малфойгийн толгойг шавар онож цайвар үсийг нь даган урсаж байлаа.

- Хэн бэ? ...

Рон элгээ хөштөл инээн унахгүйн тулд хашаа түшчээ.

Тэр гурав зүг бүр тийш тэнэг юм шиг эргэлдэн буруутныг олохыг хичээв. Малфой үснээсээ шаврыг унагахыг оролдов.

- Энэ юу байсан бэ? Хэн үүнийг хийв?

- Энэ газар аймшигтай хий үзэгдлүүд байдаг гэсэн гэж Рон цаг агаарын тухай ярьж байгаа аятай мэдэгдэв.

Крэбб, Гойл хоёр айж байгаа нь илт. Хүчирхэг булчин хий үзэгдлээс аврахгүй шүү дээ. Малфой айсан харцаар эргэн тойрныг ажив.

Харри чимээгүйхэн зам дээр байсан шалбаагнаас өмхий үнэртэй бохир шавхай авлаа. Плюх! Плюх! Плюх!

Энэ удаад гурвууланд нь оногдов. Гойл галзуурсан юм шиг байрандаа үсрэхэд тэнэгдүү нүдэнд нь цочролд орсон байдал үзэгдэнэ.

- Тэндээс шидсэн! гээд Малфой хоёр метрийн хэрийн зайд Харрийн харагдахааргүй зогсож байсан газар луу заав. Тэгээд гараараа шавар болсон нүүрээ арчив.

Крэбб гараа урагш зомби шиг сунгаад бүдэрч унав. Харри сэмхэн ард нь гараад саваагаар нуруу луу нь цохилоо. Крэбб хашгираад эргэлдэн хэн түүнийг цохисныг харахыг хичээлээ. Түүнийг хараад Харри чимээгүй инээд алдав. Роноос гадна өөр хүн тэнд байсангүйд Крэбб түүн рүү очлоо. Харри хөлийг нь дэгээдсэнд газар нисэн унав. Түүний аварга том хөлд цувны зах оногдоход Харрийн толгой гарав.

Хормын төдийд Малфой агаарт хөвж байгаа толгойг харчихлаа.

- А-а-а-а! гэж тэр орилоод Харрийн толгойны зүг хуруугаараа заав. Түүнийг эргэж хараад зугтахад Крэбб, Гойл хоёр ч үлдсэнгүй.

Харри юүдэнгээ буцааж хучсан хэдий ч хожимджээ.

- Харри! Одоохон эндээс зугт! Малфой энд юу харснаа хэлэх болно. Түргэн шилтгээн рүү буц! гэж Рон цөхрөн орилоод толгой харагдсан зүг рүү бүдчин гүйв.

- Дараа уулзая гэж Харри хэлээд доошоо уруудан Хогсмид рүү гүйлээ.

Малфой харсан зүйлдээ итгэх болов уу? Хэн нэгэн Малфойд итгэх болов уу? Дамблдороос гадна хэн ч үл үзэгдэх нөмрөгний талаар мэдэхгүй. Харрийн зүрх булгиллаа. Түүнд Малфой тохиолдсон явдлыг ярихад л энд үнэн хэрэгтээ хэн байсныг шууд мэдэх болно.

Түргэхэн «Амтат ван»-гийн зоорь руу орж, чулуун шатны гишгүүрээр уруудаад, тагтай үүд рүү орох хэрэгтэй! Харри жанчаа тайлаад гартаа барин газар дорхи хонгилоор гүйлээ ... Гэнэтхэн Малфой шилтгээнд түрүүлж хүрэх юм биш байгаа даа? Тэр хэн нэг багшийг хайж олох хүртэл хэр удах бол? Амьсгаа давхцан хажуугаар нь хатгуулж байсан ч Харри хурдаа хассангүй. Жанчаа энд орхих хэрэгтэй. Хэрвээ Малфой түүнийг сэжиглээгүй бол авч болох юм. Харри түүнийг харанхуй буланд нуугаад дээшээ яаран өгсөхөд хөлстэй гар нь муу усны хоолой дээр хальтирч байлаа. Бөгтөр дээр ирж Харри шидэт саваагаа хүргээд цухуйн харахад хэн ч байсангүй. Түүнийг гараад үсрэн холдох агшинд түргэн алхах хөлийн чимээ дуулав.

Энэ бол Северус Снегт байлаа. Тэр Харри руу хар жанчаа намируулан яаран хүрч ирээд урд нь зогсож хөлнөөс толгой хүртэл нь харав.

- Тэгэхээр? гэж Снегт ёслол төгөлдөр хэллээ.

Түүний царайд аугаа ялалтын баяр хөөр илэрч байв. Харри бүх хүчээ гарган гэмгүй царайлахыг хичээхдээ энэ бол тэнэг хэрэг гэдгийг ойлгож байв. Царай нь хөлөрч, гар нь шавар болжээ. Харри гараа түргэхэн халаасандаа хийлээ.

- Миний араас, Поттер гэж профессор Снегт тушаав.

Харри толгойгоо унжуулан түүнийг дагасаар шат уруудах зуураа гараа ажиглагдамгүй жанчиндаа үрэв. Газар дорхи хонгил руу уруудан Снегийн өрөөнд орлоо.

Харри өмнө нь ноцтой хэргийн улмаас энд ердөө ганц удаа л ирж байсан билээ. Тэр үеэс хойш нэг их дээрдсэнгүй. Хагас жилийн өмнөх шиг тавиур дээрх шилэн савнуудад бөөн юм хөвж, ханан зууханд асаж байгаа гал өрөөг улам баргар төрхтэй болгоно.

- Суу гэж Снегт хэллээ.

Харри суулаа. Профессор зогссон хэвээр үлдэв.

- Ноён Малфой саяхан надтай цуг байлаа. Тэр надад хачирхалтай түүх ярилаа, Поттер.

Харри чимээгүй байв.

- Малфойгийн үгээр бол тэр Орилоо овоохойн дэргэд зогсоод Уизлигтай ярьж байтал гэнэтхэн том нойтон шавар шилэн хүзүү рүү нь цохисон гэнэ. Энэ юу байж таарах вэ?

- Мэдэх юм алга гээд Харри царайдаа гайхсан төрх тодруулахыг хичээв.

Снеггийн нүд Харрийг өрөмдөнө. Гиппогриф л хэн нэгнийг ингэж хардаг байх даа. Харри цавчихгүй байхыг хичээв.

- Дараа нь ноён Малфой хачирхалтай хий үзэгдэл харжээ. Энэ юу байж болох талаар төсөөлж байна уу, Поттер?

- Үгүй гэж Харри гэмгүй сониучирхсан төрхөөр хэлэхийг хичээв.

- Энэ бол толгой байсан, Поттер. Таны толгой агаарт хөвж байсан. Удтал чимээгүй болов.

- Магадгүй тэр хатагтай Помфрид хандах хэрэгтэй юм болов уу? Тиймэрхүү юмнууд үзэгдээд байгаа юм бол ...

- Таны толгой Хогсмидэд юу хийж байдаг билээ, Поттер? Таны толгой тэнд үзэгдэх нь хориотой. Яг л биеийн бусад хэсгийн чинь адил.

- Би үүнийг мэднэ, профессор. Малфойд хий юм үзэгдсэн юм шиг байна гэж Харри хэлээд царайдаа айдсын өчүүхэн ч шинж тэмдэг тодруулахгүй байхыг хичээв.

- Малфой хий юм хараагүй! Хэрвээ таны толгой Хогсмидэд байсан бол бүхлээрээ байсан байж таарах нь гэж Снег зандраад алгаараа Харрийн сууж байсан сандлыг цохиход тэдний нүүр мөргөлдөх шахав.

- Би таны хэлсэн ёсоор энэ бүх хугацаанд Гриффиндорын цамхагт байсан.

- Хэн нэгэн үүнийг баталж чадах уу?

Харри юу ч хэлсэнгүй. Снеггийн уруул дээр ёжтой инээмсэглэл тодров.

- Тэгэхээр гээд тэр өндийн босож,

- Бүх шидтэний ертөнцөөс авахуулаад ид шидийн яамны сайд хүртэл алдарт Харри Поттерыг Сириус Блэкээс хамгаалах бүх зүйлийг хийж байгаа. Харин алдарт Харри Поттер өөрөө хууль зөрчлөө. Гэтэл жирийн хүмүүс түүний аюулгүй байдлын тухай сэтгэл зовниж байдаг! Алдарт Харри Поттер үр уршигийн талаар бодолгүйгээр хүссэн зүгтээ тэнэж байна.

Харри ам нээсэнгүй. Снег түүгээр үнэнийг хэлүүлэхийн тулд өдөөн хатгаж байна. Энэ бүтэхгүй. Снегт ямар ч баталгаа байхгүй.

- Та эцэгтэйгээ гойд адилхан юм, Поттер! гэж Снег гэнэтхэн хэлээд нүдээ гялалзуулан,

- Тэр бас ховорхон тохиолдох их зантай байсан юм. Квиддичийн талбай дээр жаахан амжилттай тоглодогтоо хичнээн ихэрхэг гээч! Сургууль дээгүүр найз нөхөд болон шүтэн бишрэгч нартайгаа бардам алхах дуртай байсан юм ... Тиймээ, гайхалтай адилхан юм гээч!

- Миний эцэг бардам алхдаггүй. Би ч гэсэн гэж Харри тэсэхээ болиод хэллээ.

- Сургуулийн дүрэм журам түүний хувьд байхгүйтэй адилхан байлаа. Бусад дүрэм журам ч гэсэн адил хэдий тийм ч сургуулийн цомыг авч чадаагүй юм даа. Биеэ өргөмжилсөөр байгаад толгой нь бүр эргэчихсэн байсан юм ...

- Амаа тат! гээд Харри хөл дээрээ үсрэн бослоо. Түүний уур хилэн Улаан модон гудамжнаас зугтаж байсан үеийнх шигээ хүрчээ. Снегийн нүүр хүйтэрч хар нүдэнд нь цахилгаан цахих шиг болов.

- Та юу гэж хэлэв, Поттер?

- Би таныг миний эцгийн тухай ярихаа боль гэж хэллээ! Би түүний тухай бүх үнэнийг мэднэ. Тэр таны амьдралыг аварсан! Дамблдор надад хэлсэн юм! Хэрвээ миний эцэг байгаагүй бол та энд зогсож байхгүй байсан!

Снегийн шарангуй царай гашилсан сүүний өнгөтэй боллоо.

- Сургуулийн захирал ямар нөхцөлд чиний эцэг миний амьдралыг аварсаныг хэлсэнгүй юу? Тэр өсвөр насны үйл явдал Поттерын эмзэгхэн чихэнд хэт аймаар сонсогдоно гэж бодсон юм байх даа.

Харри уруулаа хазлаа. Тэр өсвөр насных нь үйл явдлыг мэдэхгүйн дээр мэдэхийг ч хүссэнгүй. Гэвч Снег үүнийг шууд ойлгов.

- Би таньд эцгийнхээ тухай итгэмээргүй төсөөллөөс зугтах боломж өгөхгүй, Поттер гээд хорон мушийн инээмсэглээд,

- Та түүнийг алдартай баатар мэтээр төсөөлдөг хэрэг үү? Тэгвэл таныг залруулах хэрэгтэй болох нь. Таны үнэт эцэг болон найзууд нь надаар хөгжилтэй тоглоом хийхээр шийдсэн юм ... Хэрвээ таны эцэг сүүлчийн хоромд сэхээ ороогүй бол миний хамт дуусах байсан юм. Ердөө л өөрийн зоригтойгоо харуулах гэснээс өөр юу ч үгүй. Тэр өөрийн арьсаа надтай хамт аварсан. Тэдний тоглоом амжилттай болсон бол тэр Хогвартсаас хөөгдөх байлаа.

Снег жигд бус шар шүдээ ярзайлгав.

- Халаасан дахаа гарга, Поттер! гэж тэр гэнэтхэн тушаалаа. Харри хөдөлсөнгүй. Түүний чих рүү нь цохилт ирэх шиг болжээ.

- Одоохон халаасан дахаа гарга. Эс бөгөөс бид сургуулийн захирал руу очих болно шүү! Бүгдийг нь гарга, Поттер!

Харри айдаст автсаар халааснаасаа Зонкогийн дэлгүүрээс авсан хайрцаг тоглоом болон Тонуулчны газрын зургийг гарган тавив.

Снегг эхлээд хайрцгийг авлаа.

- Надад үүнийг Рон өгсөн. Тэр эднийг надад түрүүчийн явалтаараа авчирч өгсөн юм.

Рон түүнийг Снегг харна гэдгийг анхааруулсан нь сайн хэрэг боллоо.

- Үнэн үү? Та тэгээд эдгээр бэлгийг үргэлж халаасандаа хадгалж явдаг хэрэг үү? Ямар уярмаар юм бэ! Энэ чинь одоо юу вэ?

Снегг газрын зургийг авлаа. Харри бүх хүчээ гарган айсан төрх гаргахгүй байхыг хичээв.

- Ердөө л хуудас цаас гээд тэр мөрөө хавчлаа. Снегг Харригаас нүд салгалгүй ширтэнэ.

- Чамд энэ үнгэгдсэн цаасыг авч явах ямар хэрэг байдаг юм бэ? Би түүнийг гал руу хийчих үү? гээд Снегг гараа ханан зуух руу сунгалаа.

- Хэрэггүй! гэж Харри хэлэв.

- Тэгэхээр! гээд Снеггийн урт хамар чичирснээ,

- Энэ ноён Уизлигийн бас нэг үнэтэй бэлэг үү? Эсвэл үл үзэгдэх бэхээр бичсэн захиа юу? Эсвэл Дементоруудад баригдалгүйгээр Хогсмид руу орох заавар уу? гэв.

Харри нүдээ анивчлаа. Снеггийн нүдэнд гал дүрэлзэв.

- Харцгаая гэж тэр хэлээд шидэт саваагаа ширээн дээр тавьсан хуудас цаасанд хүргээд,

- Нууцаа үзүүл! гэж хэлээд тогшив.

Юу ч болсонгүй. Харри чичирэхгүйн тулд гараа атгажээ.

- Өөрийгөө үзүүл! гээд Снегг саваагаараа газрын зургийг тогшлоо.

Цаас цэвэрхэн хэвээрээ үлдэв. Харри тайвширахын тулд хэдэн удаа гүнзгий амьсгал авлаа.

- Тэнхимийн эрхлэгч профессор Северус Снегг чамайг бүх мэдээллээ гаргаж үзүүлэхийг тушааж байна! гээд Снегг бүх хүчээ гарган саваагаараа газрын зургийг цохилоо.

Газрын зургийн гөлгөр гадаргуун дээр үл үзэгдэх гараар бичигдэх мэт үг бий боллоо.

Ноён Солиот профессор Снеггийг мэндчилээд хүний хэрэгт урт хамраа дүрэхгүй байхыг гуйж байна.

Снегг хөшлөө. Харри илгээмж рүү мэгдэн харав. Гэвч газрын зураг ингээд зогссонгүй. Эхний мөрөн доогуур үг бичигдэв.

Ноён Шүдэт, ноён Солиотын хамтаар профессор Снеггийг үзэшгүй муухай амьтан гэж нэмж хэлэхийг хүсэж байна.

Үйл явдал тийм байсан хэдий ч инээхийн аргагүй байлаа. Тэгтэл цааш нь ...

Ноён Тэнүүлч ямар тэнэг нь ийм профессор болдог байна аа гэж гайхаж байна.

Харри айдаст автан нүдээ анилаа. Түүнийг нүдээ нээх үед газрын зурган дээр сүүлчийн үг бичигдэж байв.

Ноён Сүүлт профессор Снеггт өдрийг сайхан өнгөрүүлэхийг хүсээд зууралдсан үсээ угаахыг зөвлөж байна.

- Тэгэхээр. Бид үүний учрыг олно гэж Снегг аяархан хэлэв.

Ингэж хэлээд професор ханан зуух руу очиж тавиур дээр байсан савнаас гал руу чимх дарь хийгээд толгойгоо шургуулан,

- Люпин! Надад таньтай солих хэдэн үг байна! гэж дуудлаа.

Будилж гүйцсэн Харри гал руу ширтсээр байлаа. Дөл хуйлран эргэлдэж дүрс болон түргэн хувирлаа. Ердөө хэдхэн хормын дараа ханан зуухнаас профессор Люпин гарч ирээд ноорхой хувцасныхаа үнсийг сойздов.

- Та намайг дуудав уу, Северус? гэж тэр дөлгөөхөн асуулаа.

- Мэдээж дуудсан. Би Поттерыг халаасан дахь зүйлээ гарга гэж тушаасан юм.

Тэр үүнийг авч явсан гэж уурандаа нүүр нь мурийсан Снегг хэлээд ширээ лүүгээ эргэлээ.

Тэрбээр ноён Солиот, Тэнүүлч, Сүүлт, Шүдэт нарын үг бүхий цаас руу дохив. Люпины царай дээр хачирхалтай хувирал гарч иржээ.

- Тэгэхээр? гэж Снегг асуулаа.

Люпин газрын зургаас харцаа салгасангүй. Харрид тэр ямар нэгэн юм түргэн бодох шиг санагдав.

- Тэгэхээр? гэж Снегг давтаад,

- Энэ цаас хар шидээр дүүрэн бололтой. Таныхаар бол юу байж таарах вэ?

Поттер түүнийг хаанаас авсан гэж бодож байна? гэв. Люпин цааснаас харцаа салгаад Харри руу хальт харснаа,

- Хар шидээр дүүрэн гэнээ? Та үнэхээр тэгж бодож байна уу, Северус? Надад бол ердөө хуудас цаас шиг л санагдлаа. Тэр түүнийг уншихыг хүссэн хүн бүхнийг

доромжилдог юм. Тэгж илбэдсэн хэрэг. Хүүхдийн тоглоом хэдий ч аюулгүй. Харри түүнийг тоглоомын мухлагаас авсан биз гэв.

- Үнэхээр тийм гэж үү? хэмээн Снегг уурандаа чичирэн,

- Та ийм зүйлийг тоглоомын мухлагт зардаг гэж бодоо юу? Тэр энэ цаасыг зохиогчоос нь шууд авсан юм шиг санагдахгүй байна уу? гэв.

Харри Северус юу хэлэх гэснийг ойлгосонгүй. Люпин ч бас тэгсэн бололтой.

- Та ноён Сүүлт болон бусад хүмүүсийн тухай ярьж байна уу? Харри чи эдгээр хүмүүсийг мэдэх үү?

- Үгүй гэж Харри огт бодолгүй хариулав.

- Харж байна уу, Северус. Би үүнийг Зонкогийн дэлгүүрийн тоглоом гэдэгт итгэлтэй байна гээд Люпин ахин Снегг рүү эргэлээ.

Энэ агшинд өрөөнд Рон орж ирлээ. Гүйсэндээ амьсгаадсан тэрбээр профессорын ширээний урд зогсоод галзуурсан юм шиг цохилох зүрхээ тоолгүй,

- Үүнийг би Харрид өгсөн ... худалдаж ... Зонкогоос ... зуун жилийн өмнө ...

- Харав уу, Снегг гэж Люпин сэтгэл хангалуун алгаа хавсран хэлээд,

- Ажил хэрэг тодорхой болох шиг санагдаж байна! Би цаасыг Зонкод буцааж өгөхөөр авъя. Татгалзахгүй биз дээ? гээд газрын зургийг жанчныхаа халаасанд хийлээ.

- Харри, Рон явцгаая. Би та нарт цус сорогчийн тухай тайлбарлаж өгөхийг хүсч байна. Уучлаарай, Северус.

Харри профессор Снеггийн харц руу харахыг зүрхэлсэнгүй. Гурвуулаа чимээгүйхэн өрөөнөөс гарлаа. Люпин зөвхөн хонгилд очсон хойноо ярьж эхлэв. Тэр Харри руу эргээд ямар нэг юм хэлэх гэсэн авч Харри түүрүүлээд,

- Профессор, би ...

- Надад ямар ч тайлбар хэрэггүй гэж Люпин түүний үгийг таслав. Тэгээд хоосон хонгил руу харснаа намуухан хоолойгоор,

- Би энэ газрын зураг олон жилийн өмнө санамсаргүй тохиолдлоор Филчэд хураагдсан болохыг мэднэ. Тиймээ би газрын зургийг мэднэ гээд найзуудын гайхсан харц руу харж,

- Тэр та нарын гарт яаж орсныг мэдэхийг хүсэхгүй байна. Яагаад та нар түүнийг багш нарт хураалгаагүй юм бэ. Ялангуяа сүүлийн үед болсон сурагч нууц үг алдсан явдлын дараа. Ийм учраас Харри би чамд түүнийг буцааж өгөхгүй гэв.

Харри үүнийг хүлээж байсан учир эсэргүүцсэнгүй.

- Снегг яагаад би газрын зургийг зохиогчоос нь авсан гэж бодсон юм бол?
- Учир нь гээд Люпин тээнэгэлзсэнээ,
- Учир нь газрын зураг зохиогч чамайг шилтгээнээс урхидан гаргахыг хүсч байж мэднэ. Тэд үүнийг их зугаатай гэж бодож байсан гэв.
- Та тэднийг мэдэх үү? гэж Харри асуулаа.
- Бид уулзаж байсан гэж Люпин товчхон хэлээд Харри руу урьд өмнө байгаагүй ширүүн харж,
- Би чамайг ахин халхалж чадахгүй шүү, Харри. Сириус Блэк бол маш осолтой хүн. Тэгээд ч би чиний Дементорууд ойртон ирэх үеэр сонсдог зүйл бол сэтгэгдлийн үр дүнд гардаг гэж бодож байна. Эцэг эх чинь чамайг амьд үлдээхийн тулд өөрсдийн амьдралаа өгсөн юм шүү дээ, Харри. Чи тэдэнд яаж хариулж байна? Өөрсдийгөө золиослосны хариуд шидэт тоглоомоор аз туршаад л.

Люпин Харриг таагүй мэдрэмжтэй нь орхин явлаа. Снеггийн өрөөнд ч түүнд ийм хүнд байсангүй. Харри, Рон хоёр гантиг шатаар алгууран өгсөн ганц нүдтэй шулмын хажуугаар өнгөрлөө. Харри далдын хар жанчаа тэнд орхисноо санав. Тэр тэнд байсаар атал Харри авахаар явсангүй.

- Энэ бүхэнд би буруутай. Би чамайг Хогсмид явъя гэж ятгасан. Люпины зөв бид тэнэг алхам хийсэн байна. Үүнийг хийх хэрэггүй байж ... гээд Рон чимээгүй боллоо.

Хонгилд догшин савдагууд холхилдсон хэвээрээ, тэд урдаасаа ирж буй Гермionaг харлаа. Тэр болсон үйл явдлыг сонссон нь царайд нь илэрхий байв. Харрийн зүрх түгшлээ. Тэр профессор МакГонагаллд газрын зургийн тухай хэлэх болов уу? Гермiona дэргэд нь хүрч ирээд зогсов.

- Биднийг тавлахаар ирэв үү? Хов зөөгөөд амжсан уу? гэж Рон хэлэв.
- Үгүй гэж Гермiona хэлэв. Тэрбээр гартаа захиа барьсан агаад уруул нь чичирэн,
- Би зүгээр л та нарыг энэ тухай мэдэх хэрэгтэй гэж бодлоо ... Хагрид ялагджээ. Клювокрылыг цаазаар авах юм байна гэлээ.

БҮЛЭГ 15: ЭЦСИЙН ТЭМЦЭЭН

- Тэр над руу үүнийг явуулсан гэж Гермiona хэлээд захиаг сунгав.

Харри хуудас цаасыг авлаа. Цаас чийгтэй байсан бөгөөд том нулимсны дуслын улмаас бэх нь нүүгэлтэж зарим үг нь гаргагдахгүй болжээ. Харри уншлаа,

Хүндэт Гермiona!

Бид ялагдсан. Надад түүнийг буцааж Хогвартс руу авч явахыг зөвшөөрсөн. Цаазаар аваачих өдрийг тогтоосон. Клювикд Лондон их таалагдсан шүү. Та нарын надад тусалсныг хэзээ ч мартахагүй.

Хагрид

- Тэд ингэж зүрхлэхгүй. Клювокрыл аюултай биш гэж Харри хэлэв.

- Энэ бүхэн Малфойгийн эцгээс болж байгаа юм! Тэр Комиссынхныг айлгадаг болохоор эдгээр хөгшин тэнэгүүд түгшсэн хэрэг. Давж заалдаж болно л доо. Үргэлж тэгдэг юм. Гэхдээ би ямар ч найдлага олж харахгүй байна ... Юуг ч өөрчилж чадахгүй гэж Гермiona нулимсаа арчин хэлэв.

- Үгүй шүү! Чи ганцаараа энэ бүхнийг чадахгүй. Би чамд туслах болно, Гермiona гэж Рон хэлэв.

- Өө, Рон!

Гермiona арай л ухаан алдан уналгүй түүний хүзүүнээс зүүгдлээ.

Рон түүний толгойг эв хавгүйхэн өргөв. Эцэст нь Гермiona хүч орж Роны тэврэлтээс мултарангаа,

- Рон, Скабберсийн хувьд надад үнэхээр харамсалтай байна гэж мэгшлээ.

- За яахав гээд Рон түүнийг холдсон явдалд санаа амарсан бололтой,

- Скабберс хөгшин байсан шүү дээ. Ер нь түүнд амьдрах хугацаа үлдээгүй байсан. Ээж, аав хоёр одоо надад ууль авч өгөхийг байг гэхэв гэлээ.

Блэкийн хоёр дахь дайралтын дараа аюулгүй байхын тулд тэр гурав үдэш Хагридын очиж чадсангүй. Зөвхөн шидэт амьтдын хичээл дээр ярилцах ганц боломж үлджээ.

Ялын тогтоол Хагридад аянгын цохилт шиг тусчээ.

- Энэ бүхэн миний буруу. Хэл минь татсанаас болж байгаа юм. Тэд бүгдээрээ албархуу хар хувцастай сууж байсан. Би үүнийг хараад будилчихсан ... Цаас гараас мултраад ... Гермionaгийн хэлсэн тоонууд ... толгойноос нисээд алга болсон. Люциус Малфой босоод ... тэднийг шийдсэн гэж хэлсэн.

- За яахав, давж заалдах болно! Бууж өгөх хэрэггүй. Бид хэдийн энэ талаар судалж байгаа! гэж Рон хэлэв.

Хагрид тэдэнтэй хамт шилтгээн руу явлаа. Тэдний урд Малфой дагалдагч нартайгаа явах бөгөөд эргэж хараад тохуутай инээд алдана.

- Тус болох болов уу даа, Рон гээд Хагрид толгойгоо гунигтай сэгсэрлээ.

- Комиссынхон Малфойгийн атганд байдаг юм. Би Клювикийг сүүлчийн өдөр хүртэл жаргалтай байлгая гэж бодож байгаа. Миний энэ ...

Ингэж хэлээд Хагрид нүүрээ том нусны алчуураар даран овоохой руугаа буцлаа.

- Ха-ха-ха! Түүнийг уйлахыг хараач!

Малфой шилтгээний үүдний хаалганы шатан дээр зогсож байв.

- Та нар түүнийг ямар өрөвдөлтэй болсныг харсан уу? Энэ чинь манай багш шүү дээ! гэж тэр дуу алдав.

Харри, Рон хоёр Малфойн зүг уурсан ухасхийсэн ч Гермиона тэднээс түрүүлэв.

Тас! Тэр Малфойн хацар дээр бүх хүчээрээ алгадав. Малфой гуйвлаа. Харри, Рон, Крэбб, Гойл дөрөв мэл гайхан зогсож байв. Харин Гермиона ахин гараа далайгаад,

- Хагридын тухай ахиж ингэж яриад үзээрэй. Чи бол бохир заваан ... жигшүүртэй амьтан ... гэв.

- Гермиона! гэж Рон сулхан хэлээд далайсан гарыг нь буулгахыг хичээв.

- Бүү саад бол, Рон! гээд Гермиона шидэт саваагаа гаргалаа. Малфой алхам ухарлаа. Крэбб, Гойл хоёр будилсан хэвээр түүнийг харж зогсоно.

- Явцгаая гэж Малфой бувтнав. Тэд шилтгээнд орж шатаар уруудан газар дорхи хонгил руу буув.

- Гермиона! гэж Рон гайхан бахадсан өнгөөр давтлаа.

- Харри чи заавал эцсийн тэмцээнд ялах ёстой шүү! Хэрвээ бид ялахгүй бол би тэсэхгүй гэж тайвшираагүй хэвээр байгаа Гермиона хэлэв.

- Бид одоо шившлэгийн хичээлтэй шүү дээ гэж Рон санаад,

- Хурдхан явцгаая хоцрох нь гэлээ.

Тэд яаран гантиг шатаар өгсөөд профессор Флитвикийн ангид оров.

- Хөвгүүд минь, та нар хоцорлоо. Түргэн суугаад саваагаа гаргана уу. Бид өнөөдөр Хөгжилтэй шид хэрэглэж сурна. Хос болон хуваагдацгаа.

Тэр хоёр яаран ширээндээ суугаад цүнхээ онгойлгов.

- Гермиона хаана байна? гэж Рон асуугаад ангийг тойруулан харав.

Харри ч бас харлаа. Гермиона ангид байсангүй. Гэхдээ тэр сая хаалга онгойлгоход хажууд нь зогсч байсан шүү дээ!

- Ямар хачирхалтай юм. Магадгүй жорлон руу гүйсэн юм болов уу? гэж Харри Ронд хэллээ.

Гэсэн ч Гермиона хичээл дээр үзэгдсэнгүй.

- Хөгжилтэй шившлэг түүнд туслах байсан даа гэж Рон тоглоом хийсээр үдийн хоолонд явлаа.

Ангийнхан нь хоолонд орж ирэхэд бүгдийн нүүр дээр инээмсэглэл тодорчээ. Тэд

Хөгжилтэй шившлэг заасан явдалд сэтгэл хангалуун байлаа.

Гермиона үдийн хоолон дээр ирсэнгүй. Хоолны дараа алимтай бялуу өгч байх үед

Хөгжилтэй шившлэгийн нөлөө алга болж Харри, Рон хоёр түгшиж эхэллээ.

- Малфой түүнд ямар нэг зүйл хийгээгүй байгаа даа? гэж Рон Гриффиндорын цамхаг хүрэх замдаа хөмсөг зангидан асуулаа.

Тэд жижүүрийн савдгуудын хажуугаар өнгөрч тарган хатагтайд нууц үгээ хэлээд амралтын өрөө лүү оров.

Гермиона ширээнд суусан хэвээр толгой дээрээ шидэт тооны ухааны ном тавиад унтаж байв. Андууд хоёр талд нь суухад Харри хажуугаас нь нудрав.

- Аан? Юу? Явах болсон уу? Одоо ямар хичээл орох вэ? гэж Гермиона сэрээд юу ч ойлголгүй ийш тийшээ харж асуув.

- Мэргэ төлгийн хичээл хорин минутын дараа орно. Гермиона чи яагаад шившлэгийн хичээлийг алгасч байгаа юм бэ? гэж Харри асуув.

- Юу? Байж боломгүй юм! Би шившлэгийн хичээл рүү явахаа мартчихаж! гэж Гермиона уулга алдав.

- Яаж мартсан болж байна? Чи бидэнтэй цуг үүдэн дээр нь зогсож байсан биз дээ!

- Итгэж ч чадахгүй нь. Профессор Флитвик их уурласан уу? Энэ бүгд Малфойгоос болж байгаа юм! Би түүний тухай бодож байгаад ухаанаа бүр гээчихэж

- Мэдэж байна уу, Гермиона? гэж Рон хэлээд Гермионагийн дэр болгон ашиглаж байсан тооны хичээлийн зузаан ном руу харснаа,

- Минийхээр чи бага зэрэг ... Хэтэрхий олон зүйлээр өөрийгөө дараад байна гэв.

- Ямар ч тийм зүйл болоогүй! гэж Гермiona эсэргүүцээд цүнхээ нүдээрээ хайв.

- Би хичээлийн хуваариа мартчихаж! Явж профессор Флитвикийг хайж олоод уучлал гуйхаас ... Мэргэ төлгийн хичээл дээр уулзацгаая!

Хорин минутын дараа тэр андуудтайгаа шатны эхний гишгүүр дээр тааралдаад профессор Трелонигийн анги руу хамт явлаа. Тэр их ядарсан төрхтэй байв.

- Би Хөгжилтэй шившлэгийг яаж алгасч чаддаг байна аа! Гарцаагүй шалгалтанд ирнэ дээ. Профессор Флитвик сая надад тиймэрхүү утгатай үг хэлсэн.

Тэд хоёр давхар өгсөөд профессор Трелонигийн ангийн үүдэнд ирэв. Энд үргэлж байдаг шигээ бүгчим халуун агаад бүүдгэр байлаа. Ширээ болгон дээр цагаан манангаар дүүрэн болор бөмбөлөг гялалзана. Харри, Рон, Гермiona гурав яйжгий ширээний ард суулаа.

- Би дараагийн улиралд болор бөмбөлөг үзэх юм байх гэж бодлоо хэмээн Рон профессорыг болгоомжтой ширтэв.

- Гомдоллох хэрэггүй дээ. Энэ чинь бид алганы хээ уншиж сурахыг дуусгаж байна гэсэн үг. Түүнийг миний алгыг хараад цочих болгонд дотор муухайрч байлаа гэж Харри хариу шивнэв.

- Бүгдэд өдрийн мэнд хүргэе! гэх профессор Трелонигийн танил бүүдгэр хоолой харанхуйн хаа нэгтээгээс гарлаа.

Найз охид болох Парвати, Лаванда хоёр догдолсондоо чичрэхэд тэдний царайд болор бөмбөлөгийн сүүн цагаан гэрэл тусав.

- Би болор бөмбөлөгөөр төлөвлөж байснаасаа урьд хичээллэхээр шийдсэн юм гээд профессор Трелони нуруугаа гал руу харуулан суугаад,

- Хувь заяа надад болор бөмбөлөгийг зургаан сарын шалгалтанд орно гэж хэлсэн болохоор би та нарт бэлтгэх боломж олгох хэрэгтэй гэж үзлээ гэв.

Гермiona тургилав.

- Хувь заяа түүнд мэдэгдсэн юм гэнэ. Тэгээд хэн шалгалт авах болж байна? Тэр л биз дээ! Сайхан зөн байна даа! гэж хэлэхдээ Гермiona дуугаа намсгахыг ч оролдсонгүй. Харри, Рон хоёр хахаж цацан инээд алдав.

Профессорын царай сүүдэрт байсан болохоор Гермionaгийн үгийг сонссон эсэх нь мэдэгдсэнгүй.

- Болор бөмбөлөгөөр тааварлах бол цэвэр урлаг юм. Би та нарыг анхны удаадаа бөмбөлөгний гүнийг харж чадна гэж хүлээгээгүй билээ. Дасгалаа эхэлцгээе. Юуны урьд оюун ухаанаа тайвшируулж билгийн нүдээ ...

Рон инээдээ барьж чадалгүй түсхийв. Профессор Терлони цааш үргэлжлүүлэн,

- Тэр үед та нарын гурав дах мэлмий нээгдэн нууцыг ярьж өгөх болно.

Магадгүй та нарын аз болоход хичээл дуусахаас өмнө хэн нэг нь харж болох юм. Ингээд, эхэлцгээе.

Харри аймшигтай тэнэг байдалд байгаагаа мэдэрчээ. Тэрбээр болор бөмбөлөгийг ямар ч сонирхолгүй харж суухад оюун ухааны нэгээхэн хэсэгт нь “энэ чинь ердөө дэмий зүйл” гэсэн үг эргэлдэж байв. Рон писхийтэл инээд алдахад, Гермиона сэжигтэй тургилав.

- Та нар ямар нэг зүйл харж байна уу? гэж Харри ойролцоогоор арван таван минут орчим болор бөмбөлөгийг ширтсэний эцэст хэлэв.

- Тиймээ, ширээн дээр шатсан толбо байхыг харлаа. Хэн нэг нь энэ ширээн дээр лаа унагасан юм шиг байна гэж Рон хэллээ.

- Шал дэмий цаг үрж байна. Хичнээн ашигтай зүйл хийж болох байсан гээч!

Жишээлбэл Хөгжилтэй шившлэгийг уншиж болох байлаа гэж Гермиона ундууцав.

Дэргэдүүр нь профессор Терлони явж өнгөрөхдөө,

- Хэн нэгэнд болор бөмбөлөгний гүн дэх нууцлаг тэмдэгүүдийг тайлахад туслалцаа хэрэгтэй юу гэж бугуйвчаа шаржигнуулан хэллээ.

- Надад лав хэрэггүй. Юу гэдэг нь тодорхой байна. Өнөө орой манантай байх юм байна гэж Рон шивнэлээ.

Харри, Гермиона хоёр тэсгэлгүй инээд алдав.

- Гуйя, саад болох хэрэггүй гэж профессор Терлони хэлэхэд бүгдийн толгой тэдний зүг хандав. Парвати, Лаванда хоёр зэвүүцсэн байртай харцгаана.

Профессор ширээний дундуур явсаар тэдний дэргэд ирээд бөмбөлөгийг харав. Харрийн зүрх түгшчээ. Тэр одоо юу болохыг сайн мэдэж ...

- Энд ямар нэгэн зүйл байна! Юу вэ? гэж профессор шивнээд бөмбөлөгт нүүрээ ойртуулахад том нүдний шилийг нь хоёр дахин ойлгож харуулав.

Харри өөртөө байгаа бүх зүйл түүнчлэн «Аянга»-ыг оролцуулаад ч, профессор

Терлони сайн зүйл харахгүй гэж мөрийцөхөд бэлэн байлаа. Тэгтэл ч үнэхээр ...

- Хонгор минь гэж профессор дуу алдаад Харри руу харав.
- Тэр энд урьдынхаас илүү тод харагдаж байна ... Чиний зүг бүр ойртсон байна ... Үл ...

- Өө, бурхан минь! Ахиад л Үл өршөөл үү? Ямар инээдтэй юм бэ! гэж Гермиона уулга алдав.

Профессор Трелони том нүдээ өргөн Гермионаг харав. Парвати ямар нэг зүйл Лавандад шивнэхэд хоёул Гермионаг муухай харав. Профессорын харцанд уур хилэн илэрчээ.

- Ингэж хэлж байгаад минь уучлаарай хонгор минь, гэхдээ чи ангид анх орж ирсэн цагаасаа л далдыг харах урлагт шударга хандах хүн биш гэдэг нь надад тодорхой байсан юм. Үнэндээ надад тань шиг сурагч хэзээ ч байсангүй.

Хоромхон зуур ангид нам гүм боллоо.

- Сайн хэрэг! гээд Гермиона гэнэтхэн босч «Хэрхэн мананг нэвтлэн ирээдүйг харах вэ» гэдэг сурах бичгээ авч цүнхлээд,

- Сайн хэрэг! гэж ахин давтаад цүнхээ мөрлөхдөө Роныг сандлаас нь золтой л цохиод унагчихсангүй.

- Миний тэвчээр алдагдлаа! Би явлаа!

Бүгдийн гайхлыг төрүүлэн Гермиона тагтай үүд рүү очиж өшиглөн онгойлгоод шатаар доошоо бууж үзэгдэхгүй болов.

Хэдэн хормын дараа бүгд тайвширлаа. Харваас профессор Трелони Үл өршөөлийн тухай мартсан бололтой. Тэрбээр Харри, Рон хоёр руу эргэж харангаа хүндхэн амьсгаадсаар мөрнийхөө алчуурыг угзран авлаа.

- Профессор Трелони! гэж Лаванда гэнэтхэн бүгдийг цочтол дуу алдав.

- Өө, профессор Трелони! Би сая л саналаа! Та түүнийг явна гэж хэлсэн шүү дээ! Санаж байна уу, профессор оо? «Улаан өндөгний баяраар бидний хэн нэг үүрд явна!» Та их дээр үед хэлсэн дээ, профессор!

Профессор Трелони инээмсэглэв.

- Тиймээ, Лаванда би үнэхээр хатагтай Грэйнджер биднийг орхино гэдгийг мэдэж байсан. Гэхдээ ийм зүйл болохгүй гэж үргэлж найдаж байлаа. Гурав дахь мэлмий бол төвөгтэй хэцүү болохыг чи юу эс андах билээ ...

Парвати, Лаванда хоёр профессор руу хүндэтгэлтэй хараад дэргэд нь суухаар дөхөв.

- Гермiona ч үзүүлээд өглөө дөө? гэж Рон Харрид биширсэн төрхөөр шивнэлээ.

- Энэ ч тодорхой!

Харри болор бөмбөлөг руу харахад хуйлран буй цагаан манангаас ондоо өөр юу ч харагдсангүй. Професор Трелони үнэхээр ахиад Үл өршөөлийг харлаа гэж үү? Квиддичийн шувтаргын тэмцээн хаяанд ирээд байхад ахин нэг аюултай явдал тохиолдох нь дутаад байж гэнэ дээ!

Улаан өндөгний баяраар ямар ч амралт болсонгүй. Гуравдугаар дамжааныхан уул шиг овоолсон гэрийн даалгавараа хийсэн хэвээр. Невилл Долгопупс бүр сэтгэлээр унажээ. Тэр ганцаараа тийм байсангүй.

- Үүнийг амралт гэж яаж нэрлэж болдог юм бэ! гэж Симус Финниган амралтын гурав дахь өдөр өрөөгөөр дүүрэн орилоод,

- Шалгалт болох хүртэл бараг зуун жил байна! Тэд юуны тухай бодсон хэрэг вэ? гэв.

Гэхдээ хэн ч Гермionатай адилгүй байлаа. Мэргэ төлгийн хичээлгүйгээр ч түүнд бусдыг бодоход харьцуулахын аргагүй олон хичээл байлаа. Тэр орой болгон амралтын өрөөнөөс хамгийн сүүлд явах агаад өглөө хамгийн түрүүнд номын сан руу явна. Түүний нүдний дор Люпиных шиг хөх толбо бий болжээ.

Рон давж заалдахад бэлтгэж байв. Клювокрылыг аврах хэрэгтэй байлаа. Тэр хичээлээ хийж дуусаад «Гиппогрифын сэтгэл зүй, Тэжээвэр шувуу юу? махчин уу?», «Харгис хэрцгий гиппогрифыг сургах нь» зэрэг том зузаан ботиуд авчран үзэхдээ Живоглотыг үзэн яддагаа хүртэл мартах ажээ.

Харри гэрийн даалгавараас гадна өдөр болгон квиддичийн бэлтгэл хийж Вудын эцэст төгсгөлгүй арга хувилбаруудыг сонсож байлаа. Гриффиндор Слизериний эсрэг тоглох тэмцээн амралтын анхны бямба гаригт болох юм. Одоо Слизериний баг тэмцээнийг хоёр зуун оноогоор хошуучилж байлаа. Энэ бол Гриффиндорынхон цомыг зөвхөн илүү их оноо авсан тохиолдолд хожно гэсэн үг хэмээн Вуд эцэс төгсгөлгүй сануулж байлаа. Ялахын тулд Харри өөрийгөө олон зүйлээр ачаалжээ. Учир нь зөвхөн снитчийг барьсан тохиолдолд тэр багтаа шууд зуун тавин оноо авчрах билээ.

- Санаж ав, чамайг снитчийг барьсан нөхцөлд бид зуун тавин оноо авах болно.

Зуун тавиас бага оноотой бол, Харри бид тэмцээнд ялах хэдий ч цом манайх болохгүй. Чи үүнийг ойлгож байна уу? Снитийг заавал барих ёстой шүү ...

- Би ойлгож байна! гэж Харри хашгирлаа.

Болох гэж буй тэмцээн Гриффиндорынхны ухааныг эзэмджээ. Сүүлчийн удаа тэд цомыг долоон жилийн өмнө хожиж байсан бөгөөд тэр үед домогт Чарли Уизли

(Уизлигийн гэр бүлийн хоёр дахь хүү) баригч байсан юм. Гэхдээ Харри хэн ч тэр ч байтугай Вуд хүртэл түүн шиг ялахыг хүсэхгүй байгаа гэж мөрийцөхөд бэлхэн байлаа. Малфой тэр хоёрын дайсагнал хурцаджээ. Малфой шилэн хүзүү рүүгээ шавраар шидүүлсэнээ мартаагүйн дээр Харрийн шийтгэлгүй өнгөрсөн явдалд хорсон уурлаж байлаа. Харри ч бас Когтевраны эсрэг тэмцээн дээр Малфойн Дементор болж хувирсныг санаж байсан юм. Гэхдээ тэрбээр юунаас ч илүү Малфойг Ключокрылын төлөө бүх сургуулийн өмнө ялахыг хүсч байв.

Өөр ямар ч тэмцээн ийм хурцадсан уур амьсгалтай болж байсангүй. Амралтын сүүлээр багуудын хоорондын дайсагнал оргилдоо хүрлээ. Хонгилд Гриффиндорын дөрөвдүгээр дамжааныхан болон Слизериний зургадугаар дамжааныханы хооронд болсон хэрүүл зодооноор дууссан бөгөөд үр дүнд бүгд эмнэлэгт хүргэгджээ.

Бүхнээс илүү муу явдал Харрид тохиолдлоо. Тэр Слизериний сурагчдын дэргэдүүр явахаа больжээ. Тэд түүнийг дэгээдэж унагахыг оролдох аж. Крэбб, Гойл хоёр түүнийг дайрахыг оролдсон ч багийнхан нь хамт явахыг хараад яаж ч чадсангүй. Слизеринийхэн түүнийг тэмцээнээс гаргахыг хүсэж байгаа учраас хаашаа ч ганцаараа явж болохгүй гэж Вуд тушаажээ. Гриффиндорынхон аюултай байдалтай нүүр тулгарлаа. Одоо Харри үргэлж хүмүүсээр хүрээлүүлэх болжээ. Харри өөрөө ч

«Аянга»-ын аюулгүй байдлын төлөө санаа зовж эхэллээ. Бэлтгэл дууссаны дараа тэр шүүрээ чемоданд хийгээд цамхагт авчирдаг болсон учир түүнд юу ч тохиолдсонгүй.

Тэмцээний урд өдөр Гриффиндорын амралтын өрөөнд хэн ч ердийн зүйл хийсэнгүй. Гермиона хүртэл номоо хураажээ.

- Ажиллаж чадахгүй нь. Төвлөрч чадахгүй байна гэж тэр хэлжээ.

Зочны өрөө чимээ шуугиантай байлаа. Фред, Жорж хоёр үргэлж байдаг шигээ чангаар хөгжилдөж байв. Оливер Вуд буланд суугаад талбайн зураг руу ширтэн шидэт саваагаа тоглогчийн дүрс рүү чиглүүлэн ямар нэг юм бувтнана. Анжелина, Алисия, Кэти нар Фред, Жорж хоёртой инээлдэн ярилцана. Харри, Рон, Гермиона

хоёртой суугаад маргаашийн өдрийн тухай бодохгүй байхыг хичээж байв. Учир нь түүний тухай бодохоор айдаст автаж байлаа.

- Бид маргааш хожно гэж Гермиона ялагдашгүй төрхөөр хэллээ.

- Бидэнд «Аянга» байгаа юм чинь! гэж Рон түүнийг дэмжив.

- Тийм ... гэж Харри толгой дохиод сэтгэл түгшихийг мэдэрчээ. Бүгд сэтгэл амран санаа алдах үед Вуд босоод,

- Багийнхан орондоо! гэж тушаав.

Энэ шөнө Харри их муу унтлаа. Эхлээд Вуд түүнд «Чи хаана байсан юм бэ? Бидэнд Невилл Долгопупсыг авах хэрэг гарлаа!» гэж хашгичин хэлж байна гэж зүүдэлжээ. Дараа нь Харри Малфой болон Слизериний бусад тоглогчид тэмцээн дээр луугаар

нисэж байна гэж зүүдлэв. Харри талбай дээгүүр толгой эргэм хурдтай нисэж Малфойн лууны амнаас гарах дөлнөөс бултахыг хичээж байхдаа «Аянга»-аа унтлагын өрөөнд мартсанаа саналаа. Харри шүүрнээсээ гулгаад газар унахдаа цочин сэрэв.

Хэдэн хормын дараа Харри тэмцээн эхлээгүй унтлагын өрөөнд орондоо тайван унтаж байгаа бөгөөд Слизеринийхэн ямар ч тохиолдолд квиддичийн тэмцээний дүрмийг зөрчин луугаар нисээгүй гэдгийг ухаарчээ. Түүний ам их цангаж байлаа. Тэр орноосоо чимээгүйхэн босож цонхны дэргэд байсан устай мөнгөн хувин руу очлоо. Хундага дүүргэж уунгаа цонхоор ширтэв.

Гадаа нам гүм чимээгүй байв. Хориотой ойн моддын орой үл мэдэгхэн ганхаж, шажигнуур уд огтхон ч гэм зэмгүй харагдана. Квиддичийн тэмцээний үеэр цаг агаар сайхан байх нь.

Харри ус уугаад хундагыг ширээн дээр тавьж ор луугаа эргэх гэтэл ямар нэг зүйл анхаарлыг нь татав. Мөнгөлөг нуга дээр нэг амьтан гүйж байлаа.

Харри ор луугаа зүглэн шүүгээн дээрээс шилээ авч цонх руу яаран очлоо. Ойн захад

... Итгэмээргүй юм энэ чинь Үл өршөөл ... одоо л биш шүү ... хэдхэн цагийн дараа тэмцээн болох гэж байхад ...

Тэр шилэнд наалдан хэдэн хормын турш цөхөрсөн хайгуул хийсний эцэст эрсэн зүйлээ олж харлаа. Одоо энэ амьтан Хориотой ойн цоорхой руу гүйж байв ... гэхдээ энэ бол Үл өршөөл биш ... муур байлаа ... Хөвсгөр шаргал сүүлийг нь таниад Харрийн сэтгэл амрав. Энэ чинь ердөө л Живоглот байна шүү дээ.

Ердөө Живоглот гэж үү? Харри хамраа шилэнд наалаа. Муур зогсов. Тэр моддын сүүдэрт ямар нэг зүйл хөдлөхийг харлаа.

Дараагийн агшинд ойн цоорхойд аварга том хар нохой гарч ирлээ. Нохой нуга дундуур гүйхэд Живоглот дэргэд нь гүйв. Харри тэднийг нүдээ бүлтийлгэн харлаа. Хэрвээ энэ Үл өршөөл байсан бол Харрийн үхлийн зөнг, түүнээс өөр хэн ч харах ёсгүй. Гэтэл Живоглот бас Үл өршөөлийг харж байлаа.

- Рон! Рон! Сэр л дээ! гэж Харри унтаж байгаа анд руугаа очоод шивнэв.

- Яасан? гэж Рон нойрмог бувтнав.

- Би чамд харсан зүйлээ хэлэх гэсэн юм! гэж Харри шивнэлээ.

- Одоо чинь шөнө болж байна шүү дээ, Харри. Чи юуны тухай ярих гэсэн юм?

хэмээн Рон бувтналаа.

- Тэнд, доор гэж Харри хэлээд ахин цонхоор харахаар очлоо.

Живоглот, нохой хоёр алга болжээ. Харри цонхны тавцан дээр авиран гарсан ч тэд хаа ч байсангүй.

Ард нь чанга хурхирах дуу гарах нь Рон ахин унтсан нь бололтой.

Маргааш өглөө нь Харри Гриффиндорын шигшээгийн бусад тоглогчтой хамт Их танхимд ороход тэднийг нижигнэсэн алга ташилт угтав. Харри зөвхөн тэдний тэнхим ч биш Когтевран, Пуффендуйн сурагчид алга ташсаныг хараад нүүр дүүрэн инээвхийлэв. Тэднийг Слизериний ширээний дэргэдүүр өнгөрөх үед чанга шүгэлдэх чимээ гарав. Харри Малфойг ердийнхөөсөө илүү цонхийснийг олж харлаа.

Өглөөний хоолны үеэр Вуд бүх тоглогчидоо цадталаа идэхийг шаардсан ч өөрөө хоолонд ам хүрсэнгүй. Дараа нь тэдэнд дуусгах боломж өгөлгүй нэг ч хүн босоогүй байхад багийнхнаа танхимаас яаран гаргалаа. Вуд цаг агаарын байдал тоглоход хэр байгааг түрүүлэн мэдэхийг хүсчээ. Тэднийг гарах үед ахиад алга ташилт нүргэлэв.

- Амжилт хүсье, Харри! гэж Когтевраны шигшээгийн баригч Чжоу Чанг хашгирахад Харригийн царай улайжээ.

- Сайн байна ... ямар ч салхи байхгүй ... нар ялимгүй хурц ... нүд гялбаж магадгүй ... газар хангалттай хатуу ... бид хүчтэй түлхэн нисэж чадах нь ... гэж Вуд буйтнах зуураа талбай дээгүүр зүг бүр тийш холхиж байлаа.

Эцэст нь тэд алсад шилтгээний хаалгаар бүх сургуулийнхан гарч зүлгэн дээгүүр явахыг харлаа.

- Хувцас солих өрөөнд гэж Вуд хүчилсэн хоолойгоор тушаав.

Тэд чимээгүйхэн гал улаан бэлтгэлийн хувцасаа өмслөө. Харрид бусад нь өөрсдийгөө хэр байгааг мэдэрч байгаа нь сонирхолтой байв. Түүний идсэн хоол нь нааш цааш хөрвөж байх шиг санагджээ. Ердөө хэдхэн хормын дараа Вуд,

- Талбайд гарах цаг боллоо гэж хэлэв.

Тэднийг хувцас солих өрөөнөөс гарах үед үзэгчидийн суудлаас баяр хүргэсэн чимээ давалгаалав. Үзэгчдийн дөрөвний гурав нь Гриффиндорын сүлд тэмдэг болох арслан дүрсэлсэн «ГРИФФИНДОР УРАГШАА!», «ЦОМ АРСЛАНД!» зэрэг уриа лоозон бүхий гал улаан далбаагаар даллаж байлаа. Слизериний хаалганы ард суусан хөгжөөн дэмжигчид нь ногоон хувцас өмсөж Слизериний сүлд тэмдэг болох мөнгөн могой бүхий далбаа барьсан бөгөөд хамгийн эхний эгнээнд ногоон хувцас өмссөн профессор Снегг суугаад баргар царайлан инээмсэглэж байв.

- Гриффиндорын шигшээ гараад ирлээ! гэж Ли Жордан ердийнхөөрөө тайлбарлагчын үүргийг биелүүлэн орилоод,

- Поттер, Белл, Жонсон, Спиннет, Уизли, Уизли бас Вуд. Бүгд сүүлчийн хэдэн жилд байгаагүй Гриффиндорын хүчтэй шигшээ баг болохыг мэднэ ... гэв.

Чанга сэтгэл хангалуун бус хашгиралт Слизериний суудлаас гарахад тайлбарлагчийн хоолой дарж,

- Талбай дээр Слизериний баг гарч ирлээ гэхэд бүх цэнгэлдэх хүрээлэн даяар нам гүм болов.

- Түүнийг багийн ахлагч Маркус Флинт толгойлж байна. Тэр багийнхаа бүрэлдэхүүний хэдэн тоглогчыг солихдоо чадвараас илүү биеийн хэмжээг харж авсан юм шиг санагдаж байна ...

Слизериний суудлаас таагүй орилолдох чимээ гарав. Харри Жорданыг сайн харж байлаа. Малфой Слизериний багийн хамгийн жижигхэн тоглогч байсан бөгөөд аварга том тоглогчдын дунд өчүүхэн харагдана.

- Ахлагч нар гар гараа барьцгаа! гэж хатагтай Нугарагч хэлэв.

Вуд Флинт хоёр гар барилцав. Хөндлөнгийн зүгээс тэдний нэг нь нөгөөгийнхөө хурууг хугалах гэж байгаа мэт санагдана.

- Шүүрэндээ сууцгаа! гэж хатагтай Нугарагч тушаагаад,

- Нэг ... хоёр ... гурав! гэлээ.

Түүний шүгэл цэнгэлдэх хүрээлэн даяар жингэнэхэд арван дөрвөн тоглогч агаарт хөөрөв. Харри салхи духны үсийг нь илбэхийг мэдэрчээ. Тэнгэрт гарахад бухимдал ор мөргүй алга болов. Эргэн тойрноо хараад ардаа Малфой байгааг ажиглангуутаа снитчийг хайхаар огцом эргэлдлээ.

- Бөмбөг Гриффиндорын шигшээгийнхэнд байна. Алиса Спиннет квоффлыг гартаа атгаад Слизериний цагаригийн зүг тэмүүлэн нисэж байна. Алив, Алиса! Өө, үгүй квоффлыг Уоррингтон замаас нь барьж авлаа. Уоррингтон Гриффиндорын талбай руу нисэж байна ... Түн! Түүнийг блажер зогсоолоо. Сайн ажиллаа, Жорж Уизли! Уоррингтон квоффлыг унагахад ... тиймээ, Жонсон тосож авлаа. Бөмбөг ахиад л Гриффиндорынхонд шилжээ. Алив, Анжелина! Тэр Монтегюгээс гайхамшигтай сайхан бултаад ... болгоомжтой, Анжелина блажер байна шүү! Оноо! Арав-тэг Гриффиндорынхонд ашигтай байна!

Анжелина нударга зангидан ялсан хоолойгоор хашгираад Слизериний цагаригаас гал улаан тэнгис дээгүүр нисэхэд хөөрсөн дуу нүргэлэв ...

- Ёо!

Түүнийг гэнэтхэн Маркус Флинт мөргөсөн учир Анжелина золтой л шүүрнээсээ унасангүй.

- Уучлаарай! Би ажигласангүй! гэж Флинт бувтнаад доошоо нисэхэд цэнгэлдэх хүрээлэн даяар эгдүүцсэн дуу алдалт хадав.

Дараагийн агшинд Фред Уизли довтлогчийн цохиураар Флинтийг цохилоо. Флинт хамраа даран шүүрнийхээ бариул дээгүүр бөхийхөд талбай дээгүүр цус асгарав.

- Больцгоо! гэж хатагтай Нугарагч орилоод тэдний дэргэд ирэв.

- Ангуучыг шалтгаангүй дайрсан учир Гриффиндорын шигшээд торгуулийн цохилт өглөө! Ангуучид санаатай гэмтэл учруулсан учир Слизеринд торгуулийн цохилт өглөө!

- Больдоо, хатагтай! гэж Фред үглэв.

Хатагтай Нугарагч шүглээ тасхийтэл үлээхэд Алиса торгуулийн цохилт хийхээр Слизериний цагариг руу нислээ.

- Алив, Алиса! гэж талбайн нам гүмийг эвдэн Ли Жордон орилоод,

- Тиймээ! Тэр хаалгачыг хуурч байна! Оноо хорь-тэг боллоо.

Гриффиндорынхонд ашигтай байна! гэв.

Харри Флинтийг Гриффиндорын цагариг руу торгуулийн цохилт хийхээр зэхэхийг шүүрэн дээрээ огцом эргэн харав. Флинтийн хамар цус болжээ. Цагаригний өмнө Вуд хөөрнө. Тэр шүдээ зуусан харагдана.

- Вуд бол гайхамшигтай хамгаалагч! гэж Ли Жордан Флинтийг хатагтай

Нугарагчын шүглийг хүлээх зуур тайлбарлав.

- Зүгээр л гайхамшигтай! Түүнийг хуурах хэцүү, маш хэцүү шүү. Тиймээ!

Итгэж ч чадахгүй нь! Вуд хаалгаа аварлаа!

Харри санаа амраад снитчийг хайхаар хараачлан нисэх зуур тайлбарлагч Жорданы хоолойг сонсохыг хичээв. Тэр снитчийг барьж чадахгүй бол Гриффиндор Слизеринд тавин оноогоор хожигдохыг мэдэж байсан тул снитч үзэгдэхийг хором бүр хүлээж байлаа. Харри Малфойд снитчийг барихад саад хийх болно.

- Бөмбөг Гриффиндорт ... үгүй ээ, Слизеринд байна. Үгүй ээ, Гриффиндорт ахин шилжлээ. Квоффл Кэти Беллд байгаа бөгөөд тэр Слизериний цагариг руу чиглэж ... Энэ бол санаатай дүрэм зөрчсөн явдал боллоо!

Слизериний ангууч Монтегю Кэтигээс бөмбөгийг булаахын тулд толгой руу нь цохижээ. Кэти агаарт эргэлдсэн ч унасангүй квоффлыг алдлаа.

Хатагтай Нугарагч чих дөжрөм шүгэлдсэнээ Монтегюгийн зүг нисэн очоод ямар нэгэн юм хашгирч эхлэв. Хормын дараа Кэти, Слизериний хаалгачын эсрэг торгуулийн цохилт хийхээр зогсож байлаа.

- Гуч-тэг! За шударга бус бохир тоглоомынхоо хариуг хүртэв үү... гэж Жордан орилов.

- Жордан, та аль нэг талыг баримтлалгүй тайлбарлаж чадахгүй байна уу ... гэж түүнийг профессор МакГонагалл зогсоов. Тэр ямагт тайлбарлагчыг хянахын тулд дэргэд нь суудаг билээ.

- Би зөвхөн болсон үйл явдлыг зураглан хэлсэн юм, профессор! гэж Жордан эсэргүүцэв.

Харри сэтгэл хөөрөхөө мэдэрчээ. Тэр снитчийг Гриффиндорын цагаригийн ёроолд гялалзан хөвж байхыг ажиглажээ. Гэхдээ Малфойд ажиглагдахгүйгээр барих хэрэгтэй байдаг ...

Харри гэнэтхэн царайдаа зовнисон өнгө тодруулан «Аянга»-аа эргүүлээд Слизериний цагаригийн зүг хурдлав. Түүний мэх ажиллаа. Малфой Харри снитчийг харсан гэдэгт эргэлзэлгүй дагав ...

Харрийн баруун чихний хажуугаар Слизериний Дерек гэдэг аварга том довтлогчийн илгээсэн блажер сүнгэнэн өнгөрөв. Дараагийн агшинд хоёр дахь блажер тохой руу нь цохилоо. Слизериний хоёр дахь хамгаалагч Боул бас Харрийн зүг нисэн иржээ.

Харри нүднийхээ булангаар Дерек, Боул хоёр түүний зүг цохиураа далайн шахан ойртохыг хараад ...

Сүүлчийн хоромд «Аянга»-аа огцом дээш чиглүүлэхэд Боул, Дерек хоёр хоорондоо мөргөлдөв. Таагүй түсхийх чимээ гарав.

- Ха-ха! гэж Ли Жордан Слизериний довтлогчид хэрхэн толгойгоо барьсаар нисэн холдохыг хараад орилов.

- Хоцорч дээ, хүүхдүүдээ! Та нарт «Аянга»-ыг гүйцэх хүч байхгүй! Харин одоо бөмбөг ахин Гриффиндорт байгаа бөгөөд түүнийг Анжелина Жонсон авч нисэж байна. Түүний хажуугаас Флинт дайрлаа ... Нүд рүү нь чич, Анжелина! Профессор энэ бол ердөө л тоглоом шүү дээ ... Өө, үгүй ээ Флинт түүнээс бөмбөгийг булаан авч Гриффиндорын цагариг руу чиглэж байна ... Алив, Вуд түүнийг зогсоогоорой!

Гэвч Флинт квоффлыг цагаригт оруулахад Слизериний хөгжөөн дэмжигчидийн суудлын зүгээс чанга алга таших чимээ гарав. Харин Жордан тийм ч сайнгүй үг хэлсэн бололтой профессор МакГонагалл түүнээс шидэт микрофоныг булаан авахыг оролдож харагдана.

- Уучлаарай, профессор уучлаарай! Ахиж ийм явдал давтагдахгүй! Ингээд Гриффиндор гуч-арвын харьцаатай тэргүүлж байна. Бөмбөг Гриффиндорын ...

Энэ бол Харрийн оролцож байсан хамгийн бохир тэмцээн боллоо. Уурлаж хилэгнэсэн Гриффиндорын шигшээгийнхэн урагшаа давшилахад Слизеринийхэн бөмбөгийг дурын аргаар булаан авч байлаа. Боул Алисаг цохиураараа цохиод

хатагтай Нугарагчид блажер цохих гэж байгаад тэгсэн гэжээ. Жорж Уизли Боулын нүүр лүү тохойгоороо цохив. Хатагтай Нугарагч ахин хоёр багт торгуулийн цохилт хийлгэхээр шийтгэж Вуд ахин цагаригаа аврахад оноо дөч-арав боллоо.

Синтч ахин талбай дээр үзэгдсэнээ алга болчихлоо. Малфой урьдынх шигээ Харрийн араас ниссэн хэвээр, харин Харри талбай дээгүүр хөөрч зүг бүр тийш хараачилангаа Гриффиндорынхын хором дутамд Слизеринээс тавин оноогоор илүү тэргүүлж байна гэж итгүүлсээр ...

Кэти ахин нэг бөмбөг оруулахад оноо тавь-арав боллоо. Фред, Жорж Уизли хоёр цохиураа өргөн түүнийг тойрон эргэлдэж ямар ч тохиолдолд Слизериний хэн нэгэн довтолхыг хүсвэл няцааж байлаа. Боул, Дерек хоёр тэдний байхгүйг ашиглан блажераа Вудын зүг чиглүүлэв. Хүнд хар бөмбөг ар араасаа Гриффиндорын хаалгачын гэдэс рүү оноход Вуд амьсгалахаа болж шүүрэн дээрээсээ унав. Аз болоход гараа тавиагүй болохоор шүүрнээсээ зүүгдлээ.

Хатагтай Нугарагч уурласандаа өөрийгөө мэдэхээ байжээ.

- Хаалгач руу довтолж болохгүй. Хэрвээ квоффл торгуулийн талбайд ороогүй бол! гэж тэр Дерек, Боул хоёр луу орилов.

- Торгуулийн цохилт!

Анжелина амжилттай торгуулийн цохилт хийж оноо эцэст нь жар болов. Хэдэн хормын дараа Фред Уизли блажерыг Уоррингтоны зүг чиглүүлэн гарт нь байсан квоффлыг оноход Анжелина түүнийг тосон авч Слизериний цагаригт хийснээр оноо дал-арав боллоо.

Үзэгчид орилон шуугилдав. Одоо Гриффиндор жаран оноогоор тэргүүлж байсан учир хэрвээ Харри снитчийг барих юм бол квиддичийн сургуулийн цом тэдний гарт байлаа. Харри зуугаад нүд түүнийг дагуулан ширтэж байгааг гүн гүнзгий мэдрэв. Тэр талбай дээгүүр бусад тоглогчдыг хол орхин нисэхэд Малфой хоцрохгүйг хичээн даган нисч байлаа.

Тэгтэл эрсэн зүйлээ ажиглажээ. Түүний доор долоо найман метрийн өндөрт алтан снитч гялсхийв.

Харри огцом хурд авахад чихэнд нь салхи исгэрч бөмбөгийг барихаар гараа сунгатал гэнэт «Аянга» удааширав ...

Харри айдаст автан эргэж хараад юу болсныг шууд ойлгов. Түүний ард байсан Малфой Харригийн шүүрний сүрэлнээс татаж байлаа.

- Чи ... гээд Харри үзэн ядсандаа түгдчив.

Тэр ихэд уурласандаа болоод Малфойг цохих талаар огт бодсонгүй. Малфой хүндээр амьсгаадан бүх хүчээ гарган «Аянга»-ыг тогтоохыг хичээхэд хөлс нь асгарч нүд нь

ууртайгаар гялалзаж байлаа. Түүнийг хүссэн зүйлдээ хүрмэгц снитч ахин алга болжээ.

- Торгуулийн цохилт! Торгуулийн цохилт! Амьдралдаа ийм бохир тоглоом харж байсангүй! гэж хатагтай Нугарагч хашгираад «Нимбус-2001»-раа Малфойн дэргэд нисэн ирлээ.

- Бузар мэхлэгч! гэж Ли Жордон орилоод микрофоноо профессор

МакГонагаллын гараас холдуулан үсрэн босов.

- Бузар, бохир ...

Гэвч профессор МакГонагалл түүнийг анзаарахтай манатай байлаа. Тэр нударга зангидан Малфой руу уурсан харж ямар нэг юм хашгирч байсан бөгөөд шовгор оройтой бүрх нь газар унасныг ч харах сөхөөгүй ажээ.

Алиса ахин нэг торгуулийн цохилт хийх оролдого хийхдээ уурласандаа болоод оносонгүй. Болсон үйл явдалд Гриффиндорынхон ухаанаа алдсан бол, харин Слизериний тоглогчид Малфойгийн алхамд хөөрөн эсэргээрээ итгэлтэй боллоо.

- Бөмбөг Слизеринд байна. Слизеринийхэн дайрч байна. Монтегю бөмбөг оруулаа гэж Ли Жордон дуу алдаад,

- Оноо дал-хорь Гриффиндорынхон тэргүүлж байна гэв.

Одоо Харри Малфойгоос сугарах гэж оролдохоо больсон болохоор бараг өвдөг шүргэх шахам зэрэгцэн нисэж байв. Түүнд снитчийг барих боломж олгож болохгүй

...

- Замаас зайл Поттер! гэж Малфой эргэх гэж оролдоход Харри замыг нь хаахад уурсан хашгирлаа.

- Квоффл Анжелина Жонсонд байна. Алив, Анжелина, Алив! гэсэн Ли Жорданы хоолой Харрид сонсогдов.

Харри эргэн тойрноо харав. Слизериний бүх тоглогчид тэр ч байтугай Малфой болон хаалгач нь хүртэл Анжелинагийн зүг нисэн хориглохыг оролдов.

Харри «Аянга»-аа эргүүлээд шүүрнийхээ ишин дээрээ бөхийн бууны сум шиг Слизеринийхэн рүү ухасхийлээ.

- А-А-А-А! гэж айсан орилоон сонсогдов.

Слизериний шигшээгийнхэн зүг бүр тийш бутрахад Анжелина зам чөлөөлөгдсөн учир урагшаа сугарав.

- Тэр оруулчихлаа! Тэр оруулчихлаа! Гриффиндор оноогоор тэргүүлж байна.

Ная-хорь.

Харри үзэгчийн суудлыг арай мөргөчихсөнгүй сүүлчийн агшинд тооромсолж амжаад талбайн гол руу ахин нислээ. Тэгтэл зүрх түгшээсэн зүйл харав. Малфой баяр ёсолын байдалтай доошоо шунган тэмүүлж ногоон дээр метрийн зайд жижигхэн алтан бөмбөг гялсхийж байв.

Харри шүүрээ доош чиглүүлсэн ч Малфой хэтэрхий холджээ.

- Алив! Алив! Алив! гэж Харри шүүрээ шавдуулан ориллоо. Тэр Малфой руу алгуурхан ойртлоо. Харри шүүрэн дээрээ бөхийн Боулын илгээсэн блажераас бултав. Түүний толгойд шуурга болж Малфойтой зэрэгцээд ирлээ ...

Харри бүх биеэрээ огцом урагш бөхийгөөд хоёр гараа тавилаа. Тэр нэг гараараа бөмбөг рүү гараа сунгаж буй Малфойг цохиж, харин нөгөө гараараа ...

- Тиймээ!

Тэр өндөрт хөөрөн гараа өргөн нисэхэд цэнгэлдэх хүрээлэн даяар алга ташилт болон хашгиралтын чимээ нүргэлэв. Харри үзэгчдийн суудал дээгүүр нисэхэд алгандаа чанга атгасан жижигхэн алтан бөмбөлөгийн мөнгөн өрвөлөг хяхтнах хачирхалтай чимээ чихэнд нь сонсогдов.

Вуд нүднийхээ нулимсыг арчин Харри руу нисэж ирээд хүзүүгээр нь тэврэн мөр лүү нь цурхиран уйлав. Араас нь нисэж ирсэн Фред, Жорж хоёр нуруун дээр нь хүчтэй алгадаж, дараа нь Харри Анжелина, Алиса, Кэтти нарын «Цом манайх! Цом манайх!» гэсэн хашгирааныг согсов. Гриффиндорын шигшээгийнхэн хоорондоо тэврэлдэн сөөнгө хоолойгоор орилолдсоор газар дээр буув.

Тэгтэл талбай дээгүүр ар араасаа гал улаан хөгжөөн дэмжигчидийн урсгал хүрч ирлээ. Тэд зангидсан гараараа тоглогчдын мөр, нуруу руу балбана. Харри шууран буй тэнгисийн дунд хөвж байгаа юм шиг сэтгэгдэл төржээ. Дараа нь цугласан олон түүнийг болон бусад тоглогчдыг гар дээрээ өргөлөө.

Харри хүмүүсийн дээгүүр өргөгдөн явахдаа хөлөөсөө толгой хүртэл гал улаан хувцас өмссөн Хагридыг харав.

- Чи тэднийг ялсан, Харри! Чи тэднийг ялсан! Би энэ тухай Клювикд хэлнэ гэж аварга биет хүнгэнүүлэв.

Дараа нь Харри өөрийн албархуу ихэрхүү зангаа мартаад галзуу юм шиг дэвхэрч байгаа Персиг харав. Харин профессор МакГонагалл нүүрээ аварга том Гриффиндорын тугаар арчин чангаар цурхиран уйлж байлаа. Харри хүүхдүүдийн дундаас юу хэлэхээ мэдэхгүй инээмсэглэн буй Рон, Гермиона хоёрыг олж харав. Үзэгчдийн цуваа Харриг аварга том цом гартаа барин зогсч буй Дамблдор руу хүргэв.

Нулимс дуслуулсан ахлагч Харрид цомыг өгөхөд агаарт өргөхдөө энэ бол Патронусын хамгийн сайхан мөч гэж боджээ.

БҮЛЭГ 16: ПРОФЕССОР ТРЕЛОНИГИЙН ЗӨГНӨЛ

Цом авсан баяр хөөр Харрид долоо хоног хадгалагдав. Зургаан сар ойртон ирэхэд цаг агаар хүртэл баярлах мэт дулаахан цэлмэг болж байгаль эх нуга дээгүүр зугаалахыг урих мэт байлаа. Ийм үед хулууны хүйтэн шүүс аваад үүгээр түүгээр зугаацах юм уу, чулуугаар тоглож, эсвэл зүгээр л аварга том арваалж нууран дээгүүр залхуутайхан хөвөхийг харж болох байлаа.

Гэхдээ хэн ч тэгсэнгүй. Шалгалт хаяанд ирсэн болохоор сурагчид гадаа лазагнахын оронд шилтгээн дотор суугаад сурах бичигтээ төвлөрөхийг цөхрөн оролдож цонхны гадаах зуны сэвшээ салхийг анзаарахгүй байхыг хичээж байлаа. Тэр ч байтугай Фред, Жорж Уизли хоёр толгой өндийх завгүй С.И.Ш-ийн (сүпер ид шид) шалгалтанд бэлтгэх хэрэг гарчээ. Персигийн даалгавар илүү чухал байж тэр А.А.Г.Т.-д (!!!) бэлтгэж байв. Энэ бол Хогвартсыг төгсөх хамгийн өндөр босго юм. Перси ид шидийн яаманд ажилд орохыг хүсч байгаа болохоор өндөр оноо хэрэгтэй байлаа. Тэр улам бүр өсөн нэмэгдэх уцаартайгаар үдэш амралтын өрөөний нам гүмийг эвдсэн хэнд ч хатуу шийтгэл оноож байв. Үнэн хэрэгтээ Персигээс илүү Гермiona сэтгэл зовж байлаа.

Харри, Рон хоёр түүнийг яаж хэдэн хичээлд яаж зэрэг байж чаддаг тухай хэдийн асуусан билээ. Гэхдээ тэд шалгалтын хуваарийг нь хараад биеэ барьж дийлсэнгүй. Анхны багананд,

Даваа гариг

9.00 – Шидэт тооны ухаан

9.00 – Хувиргалын хичээл

Үдийн хоол

13.00 – Шившлэгийн хичээл

13.00 – Эртний талхидал гэж бичжээ.

- Гермiona гэж Рон болгоомжтойгоор сониучирхахдаа түүний анхаарлыг хичээлээс нь сарниулах гэж буйгаа ойлгож байв.

- Ммм ... Энд чиний хуваарь зөв бичигдсэн гэдэгт итгэлтэй байна уу?

- Юу? гээд Гермiona ууртайгаар хичээлийн хуваариа шүүрэн аваад гүйлгэн харж,

- Тиймээ, итгэлтэй байна гэлээ.

- Чи яаж хоёр шалгалтан дээр нэгэн зэрэг байх гэж байх юм бэ? гэж Харри гайхлаа.

- Мэдээж, үгүй гэж Гермiona товчхон хариулаад,

- Хэн нэгэн миний «Тооны ухаан ба дүрэм зүй»-г харсангүй юу? гэв.
- Өө, тийм л дээ. Би унтахын өмнө уншиж байсан гэж Рон сонсогдохооргүй бувтналаа.

Гермиона ширээн дээр овоолсон цаасан дундаас номоо эрж байх зуур цонхны цаана захиа зууж ирсэн Хэдвиг шаржигнасан чимээ гарав.

- Энэ Хагридаас байна гэж Харри хэлээд илгээмжийг авч,
- Давж заалдах өдөр зургаанд болох нь гэв.
- Энэ чинь шалгалтын сүүлчийн өдөр байна шүү дээ гэж Гермиона хэлээд номоо үргэлжлүүлэн хайсан хэвээр байлаа.

Харри цааш нь уншив.

«Энд явагдах болно. Ид шидийн яамнаас хэн нэгэн нь ... алуурчингийн хамтаар ирэх юм байна.»

Гермиона айсан байртай хараад,

- Тэд алуурчин авчирна гэнэ ээ? Тэгэхээр энэ чинь ... бүх юм шийдэгдсэн гэсэн үг үү! гэв.
- Тэгсэн юм шиг байна гэж Харри удаанаар хэлэв.
- Тэд тэгж зүрхлэхгүй ээ! гэж Рон орилоод,
- Би Хагридад ашигтай материал олох болно! Хичнээн их цаг авсан ч бай хамаагүй! Тэд үнэнээс зайлсхийж болохгүй шүү дээ! гэв.

Гэхдээ Харрид ноён Малфой аюултай амьтдыг хор хөнөөлгүй болгох Комиссынхонд дарамт үзүүлж хэдийн шийдвэр гаргуулсан гэсэн таагүй мэдрэмж төржээ. Драко Гриффиндорынхон квиддичийн цом авсан ялалтын дараа чимээгүй болсон ч сүүлийн өдрүүдэд ичгүүргүй араншиндаа эргэн оржээ. Гэхдээ Малфойн ёжтой байдлаас үзэхэд Клювокрылыг цаазаар авах явдал хүлээж байгаа нь Харрид эргэлзээгүй байлаа. Одоо Харрийн цорын ганц хийж чадах зүйл гэвэл Гермионагаар түүнийг сайн алгадуулахгүйн тулд бүх хүчээ гарган биеэ барих явдал байв. Гэхдээ хамгийн муу зүйл гэвэл андуудад Хагридын очих цаг хугацаа болон боломж байсангүй. Аюулгүй байдлыг хэн ч зөрчиж зүрхлэхгүй болохоор Харри үл үзэгдэх нөмрөгөө ганц нүдтэй шулмын арын хонгилоос авахаар явсангүй билээ.

Шилтгээнд шалгалтын үе эхэлж гайхалтай нам гүм байв. Даваа гаригт хоолны үед цонхийж цайсан гуравдугаар дамжааныхан хувиргалын хичээлээс гарч явах үедээ шаазан данхыг яст мэлхий болгон хувиргах ёстой байсан хүнд даалгаварын тухай гашуунаар шүүж ярилцав. Гермионагийн яст мэлхий ердийнхөөс илүү тэнгисийнхтэй төстэй болсонд уурсан бухимдаж харин бусад нь тохиолдсон бэрхшээлээ ярин инээлдэж явлаа.

- Миний данхны цоргоны оронд сүүл байсан ...
- Хэн нэгэн яст мэлхий уураар амьсгалдаг гэж сонссон уу?
- Данхан дээр хуягны цэнхэр хээ үлдсэн байсан. Энэ дүнгээс хасагдах болов уу?

Дараа нь амсхийх чөлөөгүй шившлэгийн хичээлийн шалгалт руу өгслөө. Гермионагийн зөв байв. Профессор Флитвик шалгалтанд Хөгжилтэй шидийг оруулахаар шийджээ. Харри догдолсондоо болоод шидийг Ронд хэтрүүлэн хэрэглэсний улмаас цаадах нь инээд алдан савж унаад хөөрхий амьтан бүтэн цагийн дараа амралтын өрөөнд тайвширчээ. Хоолны дараа сурагчид зочны өрөө лүү амрахаар биш дараагийн шалгалт болох шидэт амьтад, уусмалын хичээл, болон одон орон судлалд бэлтгэхээр яарцгаав.

Өглөө анхны шалгалт шидэт амьтных боллоо. Ойн сахиул сэтгэлээр унасан болохоор түүний бодол хаа нэгтээ алсад байв. Тэр ангид том хувингаар дүүрэн флоббер-өтнүүд авчираад шалгалтан дээр өтийг бүтэн цаг амьд байлгах даалгавар өгчээ. Эдгээр амьтдыг энх тунх байлгахад зөвхөн хүрэхгүй байхад хангалттай байсан болохоор шалгалт бүгдээс амархан болж Харри, Рон, Гермиона гуравт удтал хүлээсэн Хагридтай ярилцах боломж олджээ.

- Клювик гунигтай байгаа гэж ойн харуул нам дуугаар хэлээд Харригийн өтний биеийн байдлыг шалгахын тулд бөхийв.
- Үнэнийг хэлэхэд хэтэрхий удаан түгжээтэй сууж байна ... Харин тэнд ...

Маргааш юмуу эсвэл нөгөөдөр шийдвэр гарна ...

Тэднийг үдээс хойш уусмалын хичээлийн шалгалт хүлээж байлаа. Харри Самууруулагч хандыг бэлтгэж чадсангүйд Снегг сэтгэл хангалуунаар сэжиг бүхий тэгтэй төстэй дүн бичив.

Дараа нь одон орны хичээлийн шалгалт шөнө дунд хамгийн өндөр цамхаг дээр болов. Лхагва гаригийн өглөө ид шидийн түүхийн шалгалтыг өглөө. Зохион бичлэг бичихдээ Харри Флориана Фортескьюгээс дундад зууны үед шулмуудыг хэрхэн агнаж байсан тухай сонссон бүхнээ яаран санахдаа түүнийг зочилж байсан жимсний мөхөөлдөс идэхийг тэсгэлгүй хүслээ. Хоолны дараа ургамал судлалын шалгалтыг наранд шарагдсан хүлэмжинд өгөв. Тэгээд амралтын өрөөнд түлэгдсэн хүзүүтэй эргэж ирцгээхдээ бүх зүйл ард хоцрох маргаашийн өдрийг тэсэн ядан мөрөөдөж байв.

Пүрэв гаригийн өглөө хар урлагаас хамгаалах хичээлийн шалгалт боллоо. Профессор Люпин хамгийн ер бусын шалгалт авахаар шийджээ. Эхлээд гриндилоу бүхий гүнзгий цөөрмийг гаталж, улаан толгойтоор дүүргэсэн хэд хэдэн гууг гатлаад, намаг бүхий хэсэгхэн газрыг зальтай дэнлүүтэд хуурагдалгүй давсны эцэст хөгшин царсны хонгилд боггарт хүлээж байлаа.

- Сайн байна, Харри. Хамгийн өндөр оноо өглөө гэж Люпин баясгалантай хэлээд модны хонгил руу заав.

Амжилт дүүрэн Харри Рон, Гермиона хоёрыг хүлээж байлаа. Рон бүгдийг дажгүй давсан хэр нь дэнлүүтэд хуурагдан бүсэлхийгээ хүртэл живлээ. Гермиона боггарт бүхий хонгил хүртэл амжилттай өнгөрөв. Хормын дараа тэр хашгирсаар гүйж гарав.

- Гермиона! Юу болов? гэж Люпин хөмсгөө өргөв.

- Тэнд п-п-профессор МакГонагалл гээд тэр арай ядан амьсгал аван хонгил руу заагаад,

- Тэр намайг бүх шалгалтандаа унасан гэж байна гэв.

Гермиона шууд тайвширсангүй. Түүнийг тайвширахтай зэрэг андууд шилтгээн рүү буцав. Рон Гермионагийн боггартад элгээ хөштөл инээж байсан ч үүдний шатан дээр хүлээж байгаа зүйлийг харангуутаа инээд хөөр нь гараар арчигдсан мэт алга болжээ.

Шатан дээр судалтай жанчтай Корнелиус Фаж хөлсөө урсган эргэн тойрны байгалийг харан зогсож байв. Тэрбээр Харриг хараад,

- Чамайг харахад таатай байна, Харри! Шалгалт уу, би ойлгож байна? Бүгдийг нь хийсэн үү? гэв.

- Тиймээ, ноёнтоон гэж Харри хэллээ.

Гермиона, Рон хоёрт ид шидийн яамны сайдтай ярих зүйл юу ч байхгүй болохоор ард үлдэв.

- Сайхан өдөр байна. Харамсалтай нь, ямар харамсалтай ... гэж Фаж хэлээд нуур луу ширтлээ.

Тэр гашуудалтайгаар санаа алдаад Харри руу эргэн харав.

- Би энд таагүй хэргээр явна ... Аюултай амьтдыг хор хөнөөлгүй болгох Комиссынхонд гиппогрифыг цаазаар аваачих явдалд гэрч хэрэгтэй байгаа юм. Харин надад Хогвартст ирж Блэкийн үйл явдалтай холбоотой шалгалт хийх шаардлага гараад ...

- Тэгэхээр давж заалдахыг хэрэгсэхгүй болгосон гэсэн үг үү? гэж Рон асуув.

- Үгүй дээ, үгүй өнөөдөр үдээс хойш гүйцэтгэнэ гээд Фаж түүн рүү сонирхон харлаа.

- Тэгвэл таньд гэрчүүдийн шаардлага гарахгүй! Магадгүй гиппогрифыг шийтгэхгүй байх!

Сайдыг хариулж амжаагүй байтал шилтгээний үүд нээгдэж хоёр шидтэн гарч ирэв. Нэг нь нас дарсан хөгшин хоёр дахь нь өндөр биерхүү агаад нарийхан жирвээ сахалтай аж. Харри эднийг аюултай амьтдыг хор хөнөөлгүй болгох Комиссынхон

байх гэж тааварлав. Учир нь хөгшин шидтэн Хагридын овоохойны зүг харж сулхан хоолойгоор,

- Бурхан минь би ийм үйл явдалд хэтэрхий хөгшдөж байна ... Тэгэхээр хоёр цагаас гэж би зөв ойлгосон уу, Фаж? гэв.

Тэр үед Харрийн анхаарал хар сахалтай зэрлэг төрхтэй эрэгтэй рүү шилжихэд тэрбээр хуруугаа гялалзсан сүхэн дээгүүр гүйлгэв. Рон ямар нэг зүйл хэлэхийг хүссэн ч Гермiona түүнийг тохойгоороо ёвроод шилтгээний үүд рүү шийдэмгий заав.

- Чи яагаад намайг зогсоов? гэж Рон Их танхим руу хоолонд явж байхдаа дургүйцэв.

- Чи тэднийг харсан уу? Бүр сүхээ хүртэл бэлтгээд ирж! Энэ чинь шударга шүүх гэж үү!

- Рон аав чинь ид шидийн яаманд ажилладаг шүү дээ. Чи түүний даргатай ийм өнгөөр ярьж болохгүй! гэж Гермiona шүүмжлэнгүй хэлсэн ч ихэд сэтгэлээр унасан төрхтэй байлаа.

- Хэрвээ Хагрид энэ удаа тайван байдлаа хадгалж өөрийн үйлдлээ зөвтгөж чадвал тэд Клювокрылыг шийтгэхгүй байх ...

Гэхдээ Харри Гермiona өөрийн үгэндээ итгэхгүй байгааг харж байлаа. Хоолны ширээнд хөгжилтэй яриа хөөрөө дүүрэн байв. Өнөөдөр шалгалтын сүүлчийн өдөр шүү дээ! Гэвч Рон, Харри, Гермiona гурав Клювокрылд санаа зовсондоо болоод үүнд татагдан орж чадсангүй.

Харри, Рон хоёрын сүүлчийн шалгалт мэргэ төлгийн хичээл байсан бөгөөд, Гермionaгийн хувьд магл судлалын хичээл байжээ. Тэд хамтдаа гантиг шатаар өгсөхөд хоёрдугаар давхарт Гермiona андуудаас салж, харин Рон, Харри хоёр долоон давхар хүртэл замаа үргэлжлүүлэн эргүүлгэн шатаар гарахад ангийхан нь хэдийн профессор Трелонигийн үүдэнд сууцгааж байлаа. Зарим нэг нь сурах бичиг эргүүлж юм тогтоож авахыг оролдоно.

Рон, Харри хоёр Невиллийн дэргэд суулаа.

- Тэр биднийг нэг нэгээр нь дуудаж байгаа гэж Невилл гунигтайгаар мэдэгдэв. Түүний өвдөг дээр «Хэрхэн мананг нэвтлэн ирээдүйг харах вэ» гэдэг сурах бичиг дэлгээстэй хэвтэх агаад шидэт болор бөмбөлөгийн хуудас нээлттэй байлаа.

- Хэн нэг нь энэ болор бөмбөлөгт ямар нэгэн зүйл харсан уу? гэж тэрбээр золгүй төрхтэй асуув.

- Юу ч хараагүй гэж Рон баргар хариулаад цаг руу харав. Харри түүнийг Клювокрылын давж заалдах цаг болохыг хүлээж байгааг мэдэж байв.

Ангийн гаднах дараалал алгуур явлаа. Хэн нэгэн мөнгөлөг шатаар бууж ирэх үед бүгд түүн рүү зүтгэлэн «Чадсан уу? Тэр юу асууж байна?» хэмээн асууцгаах аж.

Гэвч хэн ч үүнд хариулсангүй.

- Тэр хэлэхдээ болор бөмбөлөгт харсан зүйлээ та нарт ярих юм бол надад аймшигтай золгүй явдал тохиолдоно гэсэн! хэмээн Невилл Харри, Рон хоёр луу харж буухдаа хэлэв.

- Ухаалаг бодож шүү! Би түүний тухайд Гермionaгийн зөв гэж бодож эхлээд байна гэж Рон хэлээд хуруугаараа толгой дээр байсан нүхээ заангаа,

- Тэр үнэхээр хөгшин заль этгээд юм гэв.

- Тийм шүү гэж Харри толгой дохиод цагаа харахад хэдийн хоёр болчихсон байв.

- Харамсалтай нь тэр ярахгүй бол ... Парвати шатаар бардам бууж ирлээ.

- Тэр намайг жинхэнэ үзмэрч гэж хэлсэн хэмээн Харри, Рон хоёрт мэдэгдээд,

- Би бүгдийг харсан ... Амжилт хүсье! гэв.

Тэрбээр эргүүлгэн шатаар яаран Лаванда руу гүйж очлоо.

- Рональд Уизли! гэх танил бүүдгэр хоолой дээрээс сонсогдов.

Рон Харри руу нүүрээ ярвайлгаад дээшээ өгсөн алга болов. Харри цор ганцаар үлдээд ээлжээ хүлээв. Тэр шалан дээр нуруугаараа хана налан суугаад цонхны цаана ялаа дүнгэнэхийг сонсож байв. Түүний бодол нуга дээгүүр Хагридын овоохой хүртэл алслан холджээ.

Хорин минутын дараа шатаар эхлээд Роны том хөл цухуйснаа бүх биеэрээ гарч ирэв. Харри угтан очлоо.

- За ямаршуу өнгөрөв дөө?

- Шал дэмий юм. Би юу ч хараагүй хэдий ч гурван сүлжмэл сав харсан хэлсэн

... Гэхдээ түүнийг надад итгэсэн гэж бодохгүй байна.

- За, амралтын өрөөнд уулзацгаая гэж Харри яаран хэллээ.

Энэ агшинд профессор Трелонигийн хоолой «Харри Поттер!» гэх нь дуулдав.

Өрөөнд их халуун байсан бөгөөд хөшигнүүд хаалттай ханан зууханд гал дүрэлзэн асаж байв. Харри дотор муухайрам үнэрт ханиалгаад ширээн дундуур бүдчин явсаар голын ширээнд хүрч суулаа. Профессор Трелони болор бөмбөлөгийн ард суугаад түүнийг хүлээж байв.

- Сайн уу, хонгор минь. Бөмбөлөгийн дотор тал руу харна уу ... анхааралтай байж бүү яараарай ... дараа нь надад юу харснаа хэлээрэй.

Харри шидэт бөмбөлөг рүү биеэ чангалан бөхийгөөд цагаан мананг нэвтлэн ямар нэг зүйл харахыг хичээв. Гэвч түүний зүтгэл эсрэгээрээ эргэлээ.

- За? Та юу харав даа? гэж профессор Трелони тэвчээргүйхэн эелдэгээр сонирхов.

Бүгчим халуун улам тэсэшгүй болж, ханан зуухны утаа хамарт үнэртэж байлаа. Харри Роны үгийг санаад дүр үзүүлэхээр шийдэв.

- Э-э ... харанхуйд ямар нэгэн дүрс байна ... М-м-м ...

- Тэр юутай адилхан байна? Бодоод, яаралгүй хариул гэж профессор Трелони шивнэлээ.

Харин Харри энэ үед Клювокрылын тухай бодож байлаа.

- Энэ бол гиппогриф байсан гэж тэр итгэлтэй хэлэв.

- Үнэн үү! гэж профессор Трелони шивнэсэн хэвээр уулга алдаад өвдөг дээрээ дэлгээстэй байсан цаасан дээр юм тэмдэглэв.

- Хүү минь чи үнэхээр хөөрхий Хагридын ид шидийн яамныхан ирсэн явдлыг харсан байх! Анхааралтай хар ... Энэ гиппогрифын... толгой нь байрандаа байна уу?

- Тийм гэж Харри хатуу хэлэв.

- Итгэлтэй байна уу? Чи үнэхээр итгэлтэй байгаа юм биз дээ, хонгор минь?

Түүний ард нь сүх далайсан баргар дүрс харсангүй юу? гэж профессор Трелони асуулаа.

- Үгүй! гэж Харри хэлэхдээ дотор нь муухайрч эхэлжээ.

- Ямар ч цус байхгүй юу? Хагрид уйлахгүй байна уу?

- Үгүй! гэж Харри ахин хэлэхдээ энэ бүгчим халуун өрөөг орхин гарахыг хүслээ.

- Гиппогриф сайн харагдаж байсан, тэр нисээд ... Профессор Трелони санаа алдав.

- За сайн байна, хонгор минь бид үүнийг орхисон нь дээр байх гэж бодож байна

... Би жаахан урам хугарсан ч гэлээ чамайг хүч хүрэх бүхнээ хийсэн гэдэгт итгэлтэй байна.

Харри санаа амран босож цүнхээ аваад эргэж хартал ард нь ширүүн чанга хоолой,

- ЭНЭ ЯВДАЛ ӨНӨӨ ШӨНӨ БОЛНО гэлээ.

Харри эргэж харлаа. Профессор Трелони нүд нь тодорхой харсан зүйлгүй эрүүгээ унжуулан суудалдаа хөшсөн аятай сууж байлаа.

- Ө-өршөөгөөрэй? гэж мэгдсэн Харри асуув.

Гэвч профессор Трелони түүнийг сонссонгүй. Нүд нь эргэлдэж эхлэв. Харрид зөнч эмэгтэй саа туссан юм шиг санагдсан учир айдаст автан хөшжээ. Тэр эмнэлэг рүү гүйх эсэхдээ эргэлзлээ. Тэгтэл профессор Трелони ахин ширүүн танил бус хоолойгоор ярьж эхэллээ,

- ХАР ЛОРД АНД НӨХӨДГҮЙ ГАНЦААР ХОЦОРНО. ТҮҮНИЙ
ДАГАЛДАГЧИД ОРХИГДОХ БОЛНО. ТҮҮНИЙ ЗАРЦ АРВАН ХОЁР ЖИЛИЙН
ДАРАА ХЭЛХЭЭ ХОЛБОО ТОГТООНО. ӨНӨӨДӨР ШӨНӨ ДУНДЫН
ӨМНӨХӨН ... ЗАРЦ ЧӨЛӨӨТЭЙ БОЛЖ ЭЗЭНТЭЙГЭЭ НЭГДЭХ ЗАМАА ОЛОХ
БОЛНО. ХАР ЛОРД ЗАРЦЫНХАА ТУСЛАМЖТАЙ АУГАА ИХ БОЛЖ ОЛОН
АЙМШИГТАЙ ЗҮЙЛИЙГ ХИЙХ БОЛНО. ӨНӨӨДӨР ... ШӨНӨ ДУНД БОЛОХЫН
ӨМНӨХӨН ... ЗАРЦ ... ЭЗЭНТЭЙГЭЭ НЭГДЭХ

... ЗАМАА ОЛНО.

Профессор Трелони толгойгоо цээж рүүгээ унжуулав. Тэгснээ унтаж байгаа юм шиг хурхирах чимээ гаргалаа. Харри түүнийг харсан хэвээр байлаа. Гэнэтхэн профессор Трелони толгойгоо огцом өргөв.

- Бурханы авралаар намайг уучлаарай, хүү минь. Өнөөдөр их халуун байлаа ...

Би хэсэгхэн зуур унтчихаж ...

Гэвч Харри хөшсөн юм шиг ширтэн зогссоор байлаа.

- Юу болов, хүү минь?

- Та ... Та сая Хар Лорд ахин эргэж ирнэ гэж хэллээ ... Түүний зарц буцаж очно гэж ...

Профессор Трелони их айсан бололтой.

- Хар Лорд гэнээ? Хэцүү нэрт үү? Хонгор минь үүгээр тоголдоггүй юм ...

Эргэж ирнэ гэнээ, үнэхээр ...

- Гэхдээ та тэгж хэлсэн шүү дээ! Хар Лорд гэж хэлсэн ...

- Чамайг ч гэсэн зүүрмэглэсэн байх гэж бодож байна шүү, хонгор минь хэмээн профессор Трелони түүний яриаг таслаад,

- Би хэзээ ч тиймэрхүү итгэмээргүй зүйлийг тааварлаж хэлэхгүй! гэв.

Мэгдсэн Харри ширээн дундуур явсаар нүхээр буув. Эргүүлгэн шатаар уруудаж байхдаа тэр үнэхээр сая жинхэнэ зөгнөлийг сонслоо гэж үү? хэмээн гайхлаа. Профессор Трелони үнэхээр далдыг харагч юм болов уу? Эсвэл шалгалтын төгсгөлд сэтгэл хөдөлгөсөн бодол төрсөн юм болов уу?

Таван хормын дараа тэр хамгаалалтын савдгуудын дэргэдүүр өнгөрөөд цамхагтаа гүйн ороход төлөгчийн хэлсэн үг толгойд нь сонсогдсон хэвээр байлаа. Түүний урдаас удаан хүлээлгэсэн амралтанд баясан шуугилдсан Гриффиндорынхон явж өнгөрөв. Харри тарган хатагтайд нууц үгээ хэлэн амралтын өрөө лүү орлоо. Тэнд Рон, Гермиона хоёроос өөр хэн ч байсангүй.

- Профессор Трелони сая надад ... гэж Харри амьсгаадан хэлсэн ч тэдний царайг хараад зогслоо.

- Клювокрыл өнгөрчээ. Хагрид юу илгээснийг хараач гэж Рон хэлэв.

Захидал дээр нулимс дуссан ч цаас хуурай байлаа. Гэвч ойн сахиулын гар чичрээд юу бичсэнийг бараг унших боломжгүй болгожээ.

Давж заалдахад ялагдсан. Тэд нар жаргахаар гүйцэтгэх тогтоол гаргасан. Та нар юу ч хийх боломж байхгүй. Битгий ирээрэй. Та нарыг үүнийг хараасай гэж хүсэхгүй байна.

Хагрид

- Бид заавал очих ёстой. Түүнийг ганцаараа суугаад цаазаар авахыг хүлээлгэж болохгүй! гэж Харри даруйхан шийдлээ.

- Нар жаргахад юм байна шүү дээ гээд Рон цонх руу харангаа,

- Биднийг очихыг зөвшөөрөхгүй дээ ... Онцгойлон чамд шүү, Харри гэв. Харри эрүүгээ тулан бодлогоширсноо,

- Хэрвээ бидэнд үл үзэгдэх нөмрөг байвал ...

- Тэр хаана байгаа юм бэ? гэж Гермиона асуулаа.

Харри түүнд ганц нүдтэй шулмын ардах хонгилд нууснаа хэлээд,

- ... Тэгэхээр Снегг намайг тэнд байхыг харвал таагүй явдал тохиолдох болно! гэж яриагаа төгсгөв.

- Тодорхой шүү дээ гэж Гермиона зөвшөөрөөд босож,

- Харин шулмын бөгтөрийг яаж онгойлгох юм бэ? гэв.

- Их амархан ... Шидэт саваагаараа цохиолд Диссендиум гэж хэлэх хэрэгтэй.

Гэхдээ ...

Гермиона үгийн төгсгөлийг хүлээсэнгүй. Амралтын өрөөнөөс түргэн алхлан гараад тарган хатагтайн нүхээр орж алга болов.

- Тэр цувны араас явчихав уу? гэж Рон гайхан асуув.

Тиймээ, үнэхээр тэгсэн байлаа. Арван таван минутын дараа Гермиона эргэж ирэхдээ жанчин доогуураа мөнгөлөг цувыг нямбайлан эвхэж хийжээ.

- Гермиона чамд сүүлийн үед юу тохиолдоод байгаа юм бэ? Малфойг цохиод, профессор Трелонитой маргалдаад л ... гэж Рон мэл гайхлаа.

Гермиона сэтгэл хангалуун төрхтэй харагдав.

Оройн хоолны дараа андууд цамхагтаа эргэж ирэлгүй үүдний танхим руу ярав. Харри жанчан дороо үл үзэгдэх цувыг хийж гараараа гаднаас нь даржээ. Тэр гурав хонгилд нуугдаж танхим хоосрохыг хүлээлээ. Сүүлчийн хүн яаран алхах чимээ алга болж танхимын үүд хаагдав ... Гермиона болгоомжтой шагайн харав.

- Тайван байна. Хэн ч алга. Цуваа өмсөө гэж тэр шивнэлээ.

Тэд агаарт хөвж байгаа гар хөл харагдуулахгүйн тулд бие биедээ шахан зогслоо. Тэгээд танхим дундуур явж чулуун шатаар ногоо руу буулаа. Нар жаргаж Хориотой ойн мододын орой алтадсан өнгөөр туяарна.

Овоохой хүрээд андууд хаалга цохилоо. Хагрид шууд тайлсангүй. Эцэст нь хаалга онгойж үүдэн дээр цонхийн цайж чичирсэн ойн сахиул гарч ирээд эргэн тойрноо харлаа.

- Бид байна. Үл үзэгдэх цувтай. Хэрвээ биднийг түргэн оруулвал үл үзэгдэх цуваа тайлж ... гэж Харри цуван дороос сонсогдох үгүйтэй хэлэв.

- Ээ, та нар ирэх хэрэггүй байсан юм! гэж аварга биет санаа алдаад тэднийг дотогш оруулав. Хагрид хаалга чанга хаахад Харри цуваа тайллаа.

Хагрид уйлсан ч үгүй андууд руу ухасхийсэн ч үгүй зүгээр л юу хийх ёстойгоо мэдэхгүй мэт харагдав. Түүнийг тийм байхыг харах нь уйлж байснаас нь илүү хэцүү ажээ.

- Цай уух уу? гэж тэр хэлэхэд гар нь чичирч хэзээ ч цай аягалж чадахааргүй төрхтэй байлаа.

- Клювокрыл хаана байгаа юм бэ? гэж Гермиона шийдэмгий бус асуув.

- Би түүнийг гадаа гаргасан гэж Хагрид бувтнаад хувинд сүү дүүргэхдээ талыг нь ширээн дээр асгачихлаа.

- Түүнийг хулууны талбайд уячихсан. Тэр цаазын өмнө ... мододыг харан ... цэвэр агаар амьсгалж ...

Хагридын гар цөхрөнгүй чичрэхэд хувин мултарч үлдсэн хэсэг нь шалаар нэг асгарав.

- Би одоохон цэвэрлэчихье, Хагрид гэж Гермiona хэлээд ухасхийв.
- Тэнд шүүгээнд бас нэг байгаа гэж Хагрид хэлээд духныхаа хөлсийг арчив. Харри Рон руу харахад харцанд нь ямар ч найдлага үгүй болсон байв.
- Үнэхээр хэн ч юу ч хийж чадахгүй гэж үү, Хагрид? Дамблдор хүртэл ... гэж Харри дэргэд нь суухдаа хашгирах шахам асуулаа.

Тэр хичээсэн. Гэвч Комиссынхныг няцаах хүч хүрээгүй ... Тэр тэдэнд Клювикийн бүх зүйл зүгээр гэсэн ... Гэвч тэд айсан л даа ... Люциус Малфойн яахыг мэдэж байгаа болохоор ... Харин энэ алуурчин Макнейр ... Малфойтой эртний найзууд юм. Бүгд хурдан ... цэвэр явагдах болно. Би түүний дэргэд байх болно ...

Хагрид чимээтэй шүлсээ залгиад овоохойг ямар нэгэн найдлага эрэх мэт тойруулан харлаа.

- Дамблдор өөрөө ирэхийг хүссэн ... үйл явдал болох үед ... өнөө өглөө захиа ирүүлсэн. Надтай байхыг хүсч байгаа гэсэн ... Дамблдор аугаа хүн шүү ...

Гермиона шүүгээнд өөр хувин хайсаар хэвээр онгичиж байв.

- Бид бас чамтай үлдэнэ, Хагрид гэж тэр хэлээд ширээнд олсон хувинтайгаа суулаа.
- Үгүй гээд ойн сахиул толгойгоо сэгсрэв.
- Та нар шилтгээн рүүгээ буц. Би та нарыг харах хэрэггүй гэж хэлсэн биз дээ.

Учир нь Фаж, Дамблдор хоёр ... зөвшөөрөлгүй гарсан гээд Харрид асуудал үүсэх болно.

Хагридын нүүрийг чимээгүй нулимс даган урсахад Гермiona цай аягалж өгөв. Лонхтой сүүнээс хувинд хийж байхдаа тэр гэнэтхэн,

- Рон! Хараач! Энэ Скабберс байна! гэлээ.
- Чи юуны тухай яриад байна? гээд Рон ойлгосонгүй түүн рүү харлаа.

Гермиона хувинг ширээн дээр тавиад эргүүлэв. Тэгтэл эгдүүцэн час час хийх чимээ гарч Скабберс ирмэг рүү авиран гарч ирээд ширээн дээр гулган буулаа.

- Скабберс! Чи энд юу хийж байгаа юм бэ? гэж Рон дуу алдав.

Тэр мултрах гэж эсэргүүцэх хархыг барьж аваад гэрэлд гаргав. Тэр аймшигтай харагдаж байлаа. Илүү их турж арьс нь том халцарсан тэрбээр Роны гарт ууртайгаар сарвалзан чөлөөлөгдөхийг хичээнэ.

- Бүх юм зүгээр, Скабберс! Энд муур байхгүй! Хэн ч чамд хүрэхгүй! гэж Рон хэллээ.

Хагрид гэнэтхэн үсрэн босч цонх руу харлаа. Түүний хүрэн улаан царай цаас шиг цонхийжээ.

- Тэд ирж байна ...

Харри, Рон, Гермиона гурав зэрэг эргэж харав. Алсад шилтгээний шатан дээрээс хэдэн хүн бууж ирж байв. Урд талд нь Альбус Дамблдор явах бөгөөд мөнгөлөг сахал нь жаргаж буй нарны гэрэлд гялалзах аж. Түүний араас Корнелиус Фаж болон алуурчин Макнейр тэргүүтэй Комиссын бусад төлөөлөгчид явж байлаа.

- Түргэн явцгаа гэж Хагрид хэлэхэд бүх бие нь чичирлээ.

- Тэд на нарын энд байгааг харах ёсгүй... явцгаа... одоохон шүү

Рон Скабберсийг халаасандаа хийхэд Гермиона цуваа авлаа. Хагрид хүндээр санаа алдан,

- Би та нарыг арын хаалгаараа гаргаж өгье гэв.

Бүгд хаалга руу явж байшингийн ар талын ногооны талбай руу гарав. Харри хэдхэн алхамын цаадах хулууны талбайд модноос уяатай байгаа Клювокрылыг хартал хачирхалтай мэдрэмж төржээ. Гиппогриф ямар нэгэн таагүй зүйл болох гэж байгааг тааварласан бололтой. Тэр аварга том хошуугаа зүг бүр тийш эргүүлж тайван бусаар газарт хумсаа шигтгэж байв.

- Зүгээр дээ, Клювик, бүх юм зүгээр гэж Хагрид энхрийлэн хэлээд дараа нь андууд руу эргэн харж,

- Явцгаа, хурдал гэлээ.

Гэвч тэдэнд байрнаасаа хөдлөх хүч байсангүй.

- Хагрид бид явахгүй ээ ...

- Бид тэдэнд болсон явдлыг үнэнээр нь хэлэх болно ...

- Тэд түүнийг алахгүй ...

- Явцгаа! Та нарын таагүй явдалгүйгээр гай зовлон хангалттай байна! гэж

Хагрид дэлбэрлээ.

Сонголт үлдсэнгүй. Гермиона жанчаараа Харри, Рон хоёрыг хучих үед овоохойны үүдэнд хоолой сонсогдов. Хагрид хоосон газар луу харж тэднийг алга болсныг нүдээрээ харлаа.

- Түргэн гүйгээрэй. Сонсох хэрэггүй гэж тэр сөөнгөтөн хэлэв. Тэднийг байшингаас холдох үед хэдийн хаалга цохиж байв.

Хар дарсан зүүд шиг удаанаар андууд Хагридын байшингаас холдоход үүдний хаалга чанга дуугарчээ.

- Гуйя, түргэл. Би үүнийг тэсч чадахгүй нь гэж Гермiona шивнэлээ.

Тэд шилтгээн рүү чиглэн зүлгэн дээгүүр явж байтал нар түргэн жаргаж тэнгэр нил ягаан саарал өнгөтэй боллоо.

Рон зогслоо.

- Рон, гуйя гэж Гермiona дуу алдав.

- Энэ Скабберс ... Мултрах гээд байна ... Алив чи ...

Рон Скабберсыг халаасандаа байлгахыг хичээсэн ч харх галзуурсан юм шиг зэрлэг аашилж мурилзан Роны гарыг хазахыг хичээнэ.

- Скабберс, тэнэг минь. Энэ чинь би байна шүү дээ, Рон гэж хүү хархыг хараалаа.

Овоохойны зүгээс хаалга нээгдэн хүмүүсийн хоолой сонсогдов.

- Рон, гуйя явцгаая л даа. Тэд одоохон гүйцэтгэх нь байна! гэж Гермiona гуйлаа.

- Одоохон ... Скабберс зүгээр бай!

Тэр гурав гүйж эхлэв. Ард хоолой сонсогдохоо больжээ. Гэвч Рон ахиад л зогсов.

- Би түүнийг барьж чадахгүй нь! Чимээгүй, Скабберс биднийг сонсож магадгүй!

Харх час часхийн дуугарахад Хагридын ногооны талбайд болж байгаа чимээ бүдэг бадаг дуулдав. Эхлээд эрэгтэй хүний хоолой сонсогдсоноо чимээгүй болж гэнэтхэн сүх исгэрэн буух бөглүү чимээ гарав.

Гермiona чичирлээ.

- Байж боломгүй юм! Тэд яаж зүрхлэв ээ гэж тэр дуу алдав.

БҮЛЭГ 17: ХАРХ, МУУР, НОХОЙ

Цочирдол хүчтэй байсан болохоор Харрид хоромхон зуур ухаан балартах шиг санагджээ. Бүгд айдаст автан үл үзэгдэх нөмрөг дор хөшин зогсов. Жаргаж буй нарны сүүлчийн туяа газар дэлхийг цусан улаан өнгөөр гийгүүлэхэд талбай дээгүүр урт хар сүүдэр бүрхэв. Гэнэтхэн тэдэнд зэрлэг орилоон сонсогдов.

- Энэ Хагрид байна гэж Харри шивнэлээ. Тэр юу хийхээ бодож амжилгүй эргэтэл Рон, Гермиона хоёр гараас нь зуурлаа.

- Болохгүй! Хэрвээ бид түүнийг харсан гэдгийг мэдэх юм бол илүү муу болно гэж цаас шиг цагаан болсон Рон хэллээ.

Гермионагийн царай ч гэсэн цав цагаан болжээ.

- Тэд ... яаж ... чаддаг байна? Тэд яаж чадав аа? гэж тэр давчдан асуулаа.

- Явцгаая гэж Рон шүдээ хавшуулан хэллээ.

Тэд ахин шилтгээн рүү буцахдаа нөмрөг дор байгаа учир удаан явцгаалаа. Түргэн харанхуй болов.

- Скабберс чимээгүй гэж Рон хэлээд энгэрийн халаасаа барьж үзэв. Гэвч харх галзуурсан аятай мурилзаж байлаа. Тэр Скабберсийг халаасныхаа гүн рүү чихэхийг оролдов.

- Тэнэг харх минь чи яагаа вэ? Чимээгүй суу! Ёо! Тэр намайг хазчихлаа!

- Рон чимээгүй. Энд саяхан Фаж байсан шүү дээ гэж Гермиона түүнд шивнэлээ.

- Гэхдээ тэр ... халаасанд байхыг хүсэхгүй байна ...

Скабберс ухаангүй айсан байлаа. Тэр галзуурсан юм шиг Роны гараас мултрахыг зүтгэж байв.

- Чи чинь яачихав аа?

Тэгтэл Харри харанхуйд ногоон дээрээс Живоглотын догшин шар нүд гялалзаж байхыг харлаа. Тэр энд юу хийж байгаа юм бол? Тэднийг үнэрлэсэн юм болов уу? Скабберсын час хийхийг сонссон хэрэг үү? Эсвэл өөр ямар нэг аргаар харсан эсэхийг Харри хэлж чадсангүй.

- Живоглот! Холд! Эндээс яв! гэж Гермиона айн дуу алдав. Гэвч муур хэдийн дэргэд нь иржээ.

- Скабберс! Зогсооч!

Хэтэрхий оройтжээ! Харх Роны гараас мултараад газар дээгүүр бүх чадлаараа жирийлгэв. Живоглот ганц харайгаад түүний араас ухасхийхэд Рон үл үзэгдэх цувыг мартаад араас нь гүйлээ.

- Рон! гэж Гермиона орилов.

Харри, Гермиона хоёр бүх чадлаараа тэдний ардаас гүйлээ. Гэвч ганц цувтай хол гүйх боломжгүй байсан учир тайлаад Роны далбаа аятай намирах нурууны араас ухасхийв. Урд нь түүний хашгиралт сонсогдоно.

- Живоглот, эндээс холд! Скабберс над руу! Хашгирах дуу падхийх чимээгээр өөрчлөгдөв.

- Скабберс! Чөтгөрийн муур минь эндээс зайл!

Харри, Гермиона хоёр Роны дэргэд зогсож чадалгүй арай хэтрэн зогслоо. Хүү газар дээр суугаад хархаа халаасандаа хийсэн авч айсандаа хоёр гараа зөрүүлэн чичирч байлаа.

- Рон түргэн жанчин дор ор ... Дамблдор ... Сайд ... Тэд хэдхэн минутын дараа энд хүрээд ирнэ гэж Гермиона хүндээр амьсгаадан хэлэв.

Гэвч андууд үл үзэгдэх цуван дор нуугдаж амжаагүй байтал том зөөлөн сарвууны хүнд алхаа сонсогдов. Тэдний өмнөх харанхуйгаас аварга том хар нохой харайн гарч ирээд гялалзсан нүдээрээ ширтэв.

Харри жанчин дорх саваа руугаа гар сунгасан хэдий ч хожимджээ. Нохой урагш үсрээд сарвуугаараа түүний цээж рүү цохилоо. Харри хойшоо саван унахад нүүрэнд нь амьтны өтгөн урт үс, халуун амьсгаа мэдрэгдэж нүдний өмнө урт соёо гялсхийв.

Түлхэлт хүчтэй байсан болохоор нохой Харригийн дээгүүр даван үсэрлээ. Толгой нь эргэж хажуу талд нь янгинан өвдөхийг (хавирга нь үнэхээр хугарсан гэж үү?) тоолгүй Харри босохыг оролдсон ч амьтан дэргэд нь хүрхэрч шинэ дайралтанд бэлдэв. Гэвч Рон хэдийн хөл дээрээ босож тэмцэлд бэлэн болжээ.

Нохой ахин түүн рүү ухасхийхэд Рон бүх хүчээ гарган найзыгаа цааш нь түлхэхэд аймшигт эрүү Харригийн хажуугаар өнгөрөөд Уизлигийн сунгасан гарыг зуув. Харри нохой руу ухасхийн хоёр гараараа үслэг арьснаас нь зуурсан авч араатан түүнийг түлхээд Роныг хүүхэлдэй шиг зуун одов.

Хаа нэгтээгээс Харрид ахин нэг цохилт ирэхэд нүүрээрээ газар харуулдан уналаа. Дэргэд нь Гермионагийн өвдсөндөө орь дуу тавих чимээ сонсогдоно. Нүдний өмнө урсах цусаа арчаад Харри шидэт саваагаа авлаа.

- Люмос! гэж тэр арайхийн хэлэв.

Савааны үзүүрийн гэрэлд харанхуй хүрэн мод харагдав. Скабберс зугтахдаа тэднийг шууд шажигнуур уд руу аваад ирсэн байлаа. Модны мөчрүүд хүчтэй салхинд өртсөн мэт найган ганхаж зүг бүр тийш ороолгож байв.

Тэр доворхог газар зогсож байхдаа хар нохой Роныг зуусаар үндсэн доогуурх том нүх рүү орохыг харлаа. Рон цөхрөн эсэргүүцсэн ч их бие нь хэдийн нүхэнд далд оржээ.

- Рон! гэж Харри хашгираад туслахаар зүтгэсэн авч хүнд мөчир агаарт исгэрэн түүнийг хойш нь түлхлээ.

Одоо зөвхөн нүхний гадна Роны хөл харагдаж тэр үндэснээс зууран доош чирэх нохойны эсрэг тэмцэхийг оролдож байв. Аймшигтай тас нясхийх чимээ гарснаас үзэхэд Роны хөл хугарсан бололтой. Хормын дараа хөл нь үзэгдэхээ болив.

- Харри! Явж тусламж дуудъя гэж Гермiona дуу алдав. Шажигнуур уд түүний мөр лүү цохисон учир жанч нь цус болжээ.

- Үгүй! Энэ аварга том араатан биднийг тусалж амжихаас өмнө Роныг идчихнэ

...

- Харри, бид тийшээ хүрч чадахгүй шүү дээ.

Ахин нэг мөчир агаарт исгэрэн тэдэнд хүрэхийг хичээв.

- Хэрвээ нохой орж чадсан бол бид орж чадах ёстой гэж Харри хэлээд зүг бүр тийш гүйн ууртай мөчрөөс бултсан авч үндсэнд алхам ч ойртож чадахгүй.

- Туслаарай, туслаарай. Хэн нэгэн байвал... гэж Гермiona цөхрөн шивнээд хөл дээрээ сэлгэн гишгэв.

Хачирхалтай нь Живоглот урагшаа ухасхийв. Тэр могой шиг ууртай мөчир доогуур шургалан урд сарвуугаа шажигнуур удын их биед наалаа.

Тэгтэл мод хөшсөн юм шиг чимээгүй болж нэг ч навч нь хөдөлсөнгүй.

- Живоглот! Чи яаж энэ бүхнийг мэддэг байна? гэж Гермiona гайхширан хэлээд Харрийн гараас өвдтөл атгалаа.

- Тэр нохойтой найз юм чинь. Би тэднийг хамт байхыг харсан. Явцгаая. Шидэт саваагаа бэлэн бариарай гэж Харри бувтналаа.

Дараагийн хоромд тэд уд модны хажууд байлаа. Живоглот үнэгнийх шиг өтгөн сүүлээ даллаад түрүүлэн шургалав. Харри түүний араас яаран нүхэнд толгойгоо шургуулаад доош гулган газар доорх намхан хонгилын шалан дээр газардав. Живоглот холгүйхэн хүлээж зогсоход нүд нь Харригийн савааны гэрэлд гялалзав. Ахин нэг хормын дараа Гемiona дэргэд нь гулгаж ирлээ.

- Рон хаа байна? гэж тэр айн шивнэлээ.

- Ийшээ! гэж Харри дуудаад Живоглотын араас явлаа.

- Энэ хонгил хаа хүргэдэг юм бол? гэж Гермiona аяархан хоолойгоор асуулаа.

- Мэдэхгүй ... Тэр Тонуулчны газрын зураг дээр байсан ч Фред, Жорж хоёр хэзээ ч тэнд хүрч байгаагүй гэсэн. Тэд газрын зургийг аваад бүхнээс түрүүнд Хогсмидэд хүрэхийг ...

Тэд их яарч байсан ч дөрвөн хөллөх шахам бөхийн урагшилж байв. Урд нь Живоглотын өтгөн сүүл сагсалзан алга болсноо ахин гарч ирж байлаа. Газар доорхи гарц эцэс төгсгөлгүй үргэлжилсээр Амтат ванд очдог хонгилоос дутуугүй урт санагдана. Гэвч Харри аймшигт нохой Роныг яасан бол гэдгээс өөр зүйл бодож чадсангүй. Тонгойж явахад хүнд байсан учраас найзууд амьсгаадаж хажуугаар нь хатгуулж эхэллээ.

Гэтэл хонгил өгсөж эхлэн тахиралдахад Живоглот хаа нэг тийш алга болов. Харри өмнөө ямар нэгэн нүхээр тусах сулхан гэрлийг олж харлаа. Тэр хоёр агшин зуур хөшсөнөө шидэт саваагаа өргөсөөр дотогш шагайлаа.

Энэ бол маш замбараагүй тоостой өрөө байлаа. Өрөөний хананы цаас ховхорч шал нь бохир байсан бөгөөд бүх тавилгануудыг нь хэн нэгэн зориуд эвдэлсэн мэт ажээ. Цонхны самбарууд нь хаалттай байлаа.

Харри Гермiona руу харахад тэр их айсан байдалтай харагдаж байсан хэдий ч зөвшөөрөн толгой дохив.

Харри нүхээр ороод эргэн тойрноо харав. Өрөө хоосон байсан бөгөөд баруун талд нээлттэй хаалгаар харанхуй хонгил одсон үзэгдэнэ. Гермiona ахиад Харригийн гараас чангаахад түүний нүд хаалттай цонх руу харж байлаа.

- Харри бид Орилоо овоохойд байгаа юм шиг байна.

Харри эргэн тойрноо харахад эвдэрхий модон буйдан, гурван хөлтэй сандлаас өөр зүйл байсангүй. Харри эргэлзэн толгой сэгсэрлээ.

Хий үзэгдлүүд ингээгүй байхаа.

Толгой дээр нь чахрах чимээ сонсогдон хоёр давхарт хэн нэгэн хөдөллөө. Андууд адар руу харахад Гермiona Харригийн гараас хүчтэй зуурч байсан учир хуруунууд нь бүр хөшжээ. Харри түүн рүү асуунгуй маягтай хөмсгөө өргөхөд Гермiona зөвшөөрөн толгой дохилоо.

Тэд нарийхан шатаар шажигнуулан өгслөө. Эргэн тойрны бүх зүйлийг зузаан тоос хучиж шалан дээр ямар нэг зүйлээр цохисон мэт том судал үүсжээ.

Харанхуй талбай дээр гарлаа.

- Нокс гэж тэд зэрэг аль болохоор чимээгүй шивнэхэд савааны үзүүрт гэрэл аслаа.

Тэдний өмнө хагас нээлттэй үүд байв. Тэд дотор ямар нэгэн юм хөдлөх чимээ сонсоод ёолох дуу болон хүржигнэлтийг сонслоо. Андууд сүүлчийн удаа харц солилцоод толгой дохив.

Харри шидэт саваагаа өргөсөөр хаалга өшиглөн онгойлголоо. Тоостой бүтээлэгтэй том орон дээр Живоглот байв. Муур тэднийг хараад чанга хүржигнэв. Харин орны хажуугийн шалан дээр Рон хөлөө бариад сууж байв.

Харри, Гермиона хоёр түүн рүү ухасхийлээ.

- Рон, чи зүгээр үү?
- Нохой хаа байна?
- Энэ чинь нохой биш, Харри. Энэ бол занга ... гэж Рон өвдсөндөө шүд зуун хэллээ.
- Юу?
- Энэ тэр байна ... Анимаг ...

Роны харц андынхаа мөрөн дээгүүр чиглэв. Харри огцом эргэж харлаа. Сүүдэрт хэн нэгэн хүн үзэгдээд хаалга чанга хаав.

Ширэлдсэн бохир үс мөрөн дээгүүр нь унжиж асан дүрэлзэж буй хар нүд нь түүнийг үхдэл шиг харагдуулна. Лаван арьс бүхий ясархаг царай нь гавал шиг ажээ. Тэрбээр шар шүдээ гарган инээвхийлэв. Энэ бол Сириус Блэк байв.

- Экспеллиармус! гэж тэр Роны шидэт савааг чиглүүлэн орилов.

Харри, Гермиона хоёрын гараас саваа нь мулт үсрэхэд Блэк барьж авлаа. Тэр

Харригаас нүд салгалгүй ойртон ирээд,

- Би чамайг найздаа туслахаар ирнэ гэдгийг мэдэж байсан юм гэж сөөнгөтөн хэлэв. Түүний хоолой удтал ярьж байгаагүй юм шиг хачирхалтай сонсогдох ажээ.
- Чиний эцэг адил зүйлийг надад хийсэн ... Залуу минь чи багш нар луу гүйсэнгүй зоригтой байлаа. Би энэ бүхнийг хөнгөвчилсөн явдалд ... баяртай байна.

Эцгийнх нь тухай доромжилсон өнгөөр хэлсэн дурсамж Харриг төмөр шиг хайрлаа. Үзэн ядалт түүний цээжинд буцлахад өчүүхэн төдий ч айдас үлдсэнгүй. Тэр амьдралдаа анх удаа шидэт саваагаа авч түүн рүү довтлон алахыг хүслээ. Харри удаан бодолгүй урагш алхахад хоёр барин гар зогсоов.

- Хэрэггүй, Харри! гэж Гермиона айсан хоолойгоор шивнэв.

Цонхийн цайсан Рон өвдөлтөө тоолгүй хөл дээрээ босон зогсоод Блэк руу харлаа.

- Хэрвээ чи Харриг алахыг хүсвэл биднийг цуг алах хэрэг гарч дээ! гэж тэр уурсан хэлээд сульдсандаа зүг бүр тийш найгав.

Блэкийн хар нүдэнд оч гялсхийв.

- Доошоо суу. Ахин хөлөө гэмтээхийг хүсээ юу гэж тайван хэллээ.

- Чи намайг сонсов уу? гэж Рон итгэлгүй хоолойгоор асуув. Тэр хөл дээрээ тогтохын тулд Харригийн мөрнөөс өвдтөл зуурлаа.
- Чамд биднийг бүгдийг нь алах хэрэг гарч дээ!
- Зөвхөн ганц нь энэ шөнө үхнэ ... гээд Блэк нүүр дүүрэн инээмсэглэв.
- Яагаад тэр вэ? гээд Харри Рон, Гермиона хоёрын гараас мултрахыг хичээлээ.
- Өнгөрсөн удаа чамайг уяхан сэтгэл зовоогоогүй биз дээ! Чи Петтегирюг хөнөөхдөө хичнээн маглыг алсан билээ ... Азкабан руу явмааргүй байна уу?
- Харри! Хэрэггүй! гэж Гермиона дуу алдав.
- Тэр миний эцэг эхийг алсан! гэж галзууртлаа уурласан Харри орилоод тэднээс сугаран Блэкийн зүг ухасхийлээ.

Тэр ердөө арван гурван настай харин Блэк бол насанд хүрсэн эр хүн гэдгийг мартсан байв. Цорын ганц түүний мэдэрч байсан зүйл гэвэл Блэкийг аль болох өвтгөн зовоож хариугаа авахыг хүсч байлаа.

Магадгүй Харри цочирдолд орсондоо тэнэг зүйл хийсэн байж болох ч Блэк ямар нэг шалтгаанаар шидэт саваа хэрэглэсэнгүй. Харригийн нэг гар Блэкийн бугуйнаас хүчтэй зуурч савааг нь унагахыг хичээхэд, нөгөө гар нь нударга зангидан дайсныхаа толгой дээр буулгаж хоёул хана руу нисэн унав.

Гермиона айсандаа дуу алдав. Блэкийн гарт байсан саваанаас оч нисэн гараад Харригийн нүүрний урд замхрав. Харри түүний шөрмслөг гар хуруунаас нь мултрахыг мэдрээд сүүлчийн хүчээ гарган нөгөө гараараа Блэкийг цохихыг хичээв.

Гэтэл Блэк Харригийн хоолойноос зуурлаа.

- Үгүй ээ. Би хэтэрхий удаан хүлээсэн гэж тэр шивнэв.

Ясархаг хуруу чангарахад Харрийн амьсгаа давхцан нүдний шил нь унав. Нүдний буланд нь Гермионагийн хөл зурсхийхэд Блэк түүнийг гэнэтхэн тавиад өвдсөндөө хашгирлаа. Рон Блэкийн гарт зүүгдэн шидэт савааг нь булаахыг хичээхэд шажигнасан чимээ гарав.

Харри босоод зууралдсан хүмүүс рүү харснаа гэнэтхэн алсын буланд унасан шидэт саваагаа харлаа. Тэр түүн рүү ухасхийтэл ...

- Мяу!

Тэмцэлд Живоглот нэгдэн орж урд сарвууныхаа хумсыг Харригийн гарт гүн шигтгэв. Хүү түүний холдуулахад муур шидэт савааны зүг ухасхийлээ.

- Тэгэхгүй шүү! гэж Харри орилоод Живоглотыг өшиглөхийг оролдсон ч муур харайгаад булгаж амжлаа. Харри саваагаа аваад эргэж харлаа.

- Замаас холд! гэж тэр Рон, Гермiona хоёрт тушаав.

Хоёр дахь удаагаа давтах хэрэг байсангүй. Гермiona амьсгаадан ухрахад уруулаас нь цус гоожиж байлаа. Тэр Роны болон өөрийнхөө савааг авахыг мартсангүй. Рон орлуу мөлхөж очоод хугарсан хөлөө барин суухад цонхигор царай нь ногоорсон харагдана.

Блэк нуруугаараа хана түшин суугаад туранхай цээж нь оволзон амьсгаадах бөгөөд түүн рүү алгуур ойртох Харриг нүд салгалгүй ширтэнэ. Харри саваагаа Блэкийн яг зүрх рүү чиглүүлэв.

- Харри, чи намайг алах нь уу? гэж тэр сөөнгөтөв.

Тэрбээр дайсныхаа өмнө зогсоод саваагаа Блэкийн цээжинд тулгалаа. Оргодлын зүүн нүд хөхөрч хамар нь цус болжээ.

- Чи миний эцэг эхийг алсан гэж Харри үл ялиг чичирсэн хоолойгоор хэлсэн ч шидэт саваагаа чанга атгаж байлаа.

Блэк түүн рүү хөнхөр нүдээр харна.

- Би үүнийг зогсоож чадаагүй. Гэхдээ хэрвээ чи бүх түүхийг эхнээс нь дуустал мэдье гэвэл ... гэж тэр шивнэн хэллээ.

- Бүх түүх гэнээ? гэж Харри уурсан давтахад чих нь шуугилаа.

- Чи тэднийг Волдемортод барьж өгсөн. Энэ бол миний мэдэх ёстой бүхий л зүйл!

- Чи намайг сонсох хэрэгтэй. Хэрвээ сонсохгүй бол ... харамсах болно шүү ...

- Би чиний бодож байгаагаас илүүг мэднэ гэж Харри чичирсэн хоолойгоор хэллээ.

- Чи хэзээ ч түүний хашгирч байсан хоолойг сонсоогүй биз дээ? Волдеморт намайг алахыг хүсэхэд ... Эж минь зогсоохыг оролдсон ... Харин чи энэ бүхэнд буруутай ... Энэ бүхний чинь төлөө ...

Энэ агшинд Харригийн урдуур шаргал өнгө цахилан Живоглот Блэкийн өвөр дээр үсрэн гараад суулаа. Блэк нүдээ анивчаад муур руу харав.

- Эндээс яв гэж тэр хэлээд муурыг холдуулахыг хичээв.

Гэвч муур сарвуугаараа Блэкийн жанчнаас зүүгдсэн байлаа. Тэр Харри руу үзэшгүй муухай царайгаа эргүүлэн том шар нүдээрээ ширтэв. Муурыг хараад Гермiona дуу алдав.

Харригийн хуруунууд савааг хүчтэй атгалаа. Одоо бас муурыг алах хэрэг үү? Тэр Блэкийн талд байгаа юм байна ... Түүний хамгаалахын тулд үхэхэд бэлэн байна.

Гэхдээ энэ Харрид хамаагүй ... Блэк муурыг аврахыг хүсч байна. Энэ түүний Харригийн эцэг эхийн адил найз нь байх ...

Харри саваагаа өргөлөө. Одоо л хийх хэрэгтэй байлаа. Яг одоо эцэг эхийнхээ өшөөг авах хэрэгтэй байлаа. Тэр Блэкийг ална. Түүнд ховорхон тохиолдох боломж ...

Цаг хугацаа удаанаар өнгөрнө. Харри саваагаа өргөн зогсоор, Блэк түүнийг ширтэж, Живоглот оргодлын тэвэрт байсаар. Рон орон дээр уурсан шуухитнаж, Гермиона амьсгаа даран хүлээв.

Гэнэт доор алхааны чимээ сонсогдлоо.

- Бид энд байна! Дээр! Бидэнтэй Сириус Блэк байна! Хурдлаарай! гэж

Гермиона гэнэтхэн хашгирлаа.

Блэк айсандаа татвалзахад Живоглот уначихсангүй арайхийн тэслээ. Харри саваагаа чанга атгав. «Одоо л хийх ёстой!» гэсэн бодол түүний толгойд харван орсон ч шатан дээр өгсөх хөлийн чимээг сонсоод хөдлөх хүч хүрсэнгүй.

Хаалга чанга саван нээгдэхэд улаан оч гялалзуулсаар профессор Люпин өрөөнд яаран орж ирлээ. Тэр цонхигор нүүрнийхээ урд шидэт саваагаа өргөжээ. Түүний харц орны дэргэдэх шалан дээр байгаа Рон болон хана налан зогсож байгаа Гермиона дээр туссанаа Блэкийг өмнө зогсож буй Харриг харав.

- Экспеллиармус! гэж Люпин хашгирлаа.

Харригийн шидэт саваа ахин үсэрлээ. Нөгөө хоёрынх нь ч гэсэн үсэрчээ. Люпин тэднийг шалмаг барьж аваад урагшлахдаа Блэкээс харц салгасангүй. Түүний цээжнээс Живоглот зүүгдсэн хэвээр байв.

Харри байрандаа зогссон хэвээр гэнэтхэн мэгдэн сандрахаа мэдэрчээ. Тэр түүнийг алсангүй. Блэк тэгэхээр одоо Дементоруудын гарт орох нь байна.

Профессор Люпин ер бусын хатуурсан хоолойгоор,

- Тэр хаа байна, Сириус? гэлээ.

Харри Люпин руу харав. Тэр юу хэлчихэв ээ? Цочирдсон юм болов уу? Хүү ахин

Блэк руу харлаа.

Хоригдлын царайд юу ч илэрсэнгүй. Тэрбээр хормын төдийд хөдөлгөөнгүй байснаа дараа нь Роны зүг алгуур заав. Харри асуунгүй байртай Рон руу эргэн харлаа.

- Гэхдээ тэгэхэд ... хэмээн Люпин бувтнаад Блэкийн бодлыг унших гэсэн мэт цоо ширтжээ.

- Тэр яагаад одоо хүртэл өөрийгөө нээн илрүүлсэнгүй вэ? хэмээн түүний нүд

Блэкээс өөр юу ч харахгүй байгаа аятай бүлтийлээ.

- Хэрвээ тэр байсан бол ... хэрвээ чи биш, тэр ... яагаад надад үүнийг хэлсэнгүй вэ?

Блэк Люпиныг дагуулан нүд цавчилгүй ширтсэнээ үл мэдэг толгой дохилоо.

- Профессор Люпин, энд юу болоод ... гэж Харри тэссэнгүй хэлэв. Тэр асуултаа дуусгаж чадсангүй үг нь хоолойд нь тээгэлчихлээ.

Люпин шидэт саваагаа буулгаад Блэк руу очиж босоход нь туслав. Живоглот шалан дээр үсрэн буулаа. Тэр хоёр яг л ах дүү шиг тэврэлдэв.

Харри гэдэс дотор хөрвөх шиг санагдлаа.

- Байж боломгүй юм! гэж Гермиона дуу алдав.

Люпин Блэкийг тавиад түүн рүү эргэв. Гермиона үсрэн босоод Люпиныг ууртай харцаар ажиглав.

- Та ... та ...

- Гермиона ...

- Та түүнтэй ...

- Гермиона, тайвшир ...

- Би хэнд ч юу ч хэлээгүй! Би үнэнийг таны төлөө нуусан! гэж Гермиона хашгирлаа.

- Гермиона, гуйя намайг сонссоч! Би одоохон бүхнийг тайлбарлая ... Харри уурласандаа бүх бие нь чичирээд,

- Би таньд итгэж байсан! Харин та энэ бүх хугацаанд түүний найз нь байж! гэж орилов.

- Тийм бишээ! Би түүнтэй арван хоёр жилийн турш уулзсангүй ... Гэхдээ одоо түүнтэй ахин учирлаа ... Надад тайлбарлах боломж өгөөч ...

- Түүнд битгий итгэ! Битгий итгэ, Харри. Тэр л Блэкийг шилтгээнд ороход тусалсан. Тэр ч бас чамайг алахыг хүсч байгаа. Тэр бол хүн чоно!

Нам гүм болов. Одоо бүгд Люпин рүү ширтэж байлаа. Харин тэр цонхийн цайсан хэдий ч гайхалтай тайван байлаа.

- Бүгдийг ердийнээр хэмжиж болдоггүй юм, Гермиона. Чи гурван зүйлээс ердөө ганцыг нь таалаа. Би Сириусыг шилтгээнд нэвтрэхэд туслаагүйн дээр бас Харригийн үхлийг хүсээгүй гээд хачирхалтай дагжин чичирснээ,

- Гэхдээ үнэхээр хүн чоно гэдэгтэй маргаж чадахгүй нь! гэв.

Рон ахин баатарлаг оролдлого хийн өндийн босоод ёолов. Люпин түүн рүү түгшсэн шинжтэй яаран ирсэн ч цаадах нь «Надаас холд, хүн чоно минь!» гэв.

Люпины царай чулуу шиг болов. Тэр хүч гарган Гермиона руу эргээд,

- Чи мэдээд удаж байна уу? гэв.

- Эртнээс. Профессор Снеггийн зохион бичлэгийг хийх үеэр ...

- Тэр үүнд хөөрөх байсан даа. Снегг энэ зохион бичлэгийг хийх даалгавар өгөхдөө хэн нэг нь миний өвдөлтийн шинж тэмдэгийг илрүүлээсэй гэж найдсан юм ... Чи сарны хуанлиг хараад намайг үргэлж тэргэл сартай үед өвдөж байгааг ажиглаа юу? Эсвэл боггарт сар болон хувирсанд анхаарлаа хандуулсан хэрэг үү?

- Хоёулаа гэж Гермиона чимээгүйхэн хэллээ. Люпин хөгжилтэй бус инээмсэглэв.

- Чи өөрийн насандаа хэтэрхий ухаантай шидтэн юм.

- Би ухаантай биш. Хэрвээ би ухаантай байсан бол бүгдэд таны хэн гэдгийг хэлэх байсан юм! гэж Гермиона уурсан хэлэв.

- Гэвч тэд бүгд мэднэ. Ер нь бол багш нар л даа.

- Дамблдор таныг хүн чоно гэдгийг мэдсээр байж урьсан хэрэг үү? Тэр галзуурсан юм болов уу? гэж Рон гайхширан хэллээ.

- Зарим багш нар тэгж бодож байсан гээд Люпин толгой дохилоо.

- Гэхдээ тэр багш нарт намайг аюулгүй гэж ятгах хүртэл!

- Тэгвэл түүний буруу байж! Энэ бүх хугацаанд та түүнд тусалж байсан байна! гэж Харри орилоод орон дээр чичирсэн гараараа нүүрээ таглан сууж буй Блэк руу заав.

Живоглот орон дээр үсрэн гараад өвдөг дээр нь хүржигнэж байв. Рон хөлөө зөөсөөр тэднээс холдов.

- Би Сириуст туслаагүй гэж Люпин давтаад,

- Хэрвээ та нар боломж олговол би бүгдийг тайлбарлая гэв.

Тэр саваа тус бүрийг эздийнх нь өмнө шидэв. Харри өөрийнхийгөө авлаа.

- За харав уу гээд Люпин саваагаа бүсэндээ хавчуулж,

- Та нар зэвсэгтэй байхад харин бид үгүй. Одоо та нар сонсох уу? гэлээ. Харри юу бодохоо мэдэхгүй байв. Энэ ямар нэгэн заль байвал яана?

- Хэрвээ та түүнд туслаагүй бол энд байгаа гэдгийг нь яаж мэдсэн юм бэ? гэж тэр асуугаад үзэн ядсан харцаар Блэк руу ширтлээ.

- Газрын зураг тусалсан юм. Тонуулчны газрын зураг. Би түүнийг өрөөндөө харж байсан юм ...

- Та түүнийг яаж ашиглахыг мэддэг юм уу? гэж Харри сэжигтэй асуув.

- Тиймээ би мэднэ гээд Люпин тэвчээргүйхэн гараа даллаад,

- Бичихэд нь тусалсан юм чинь. Солиот бол би. Намайг сургуульд байхад найзууд минь тэгж нэрлэдэг байсан юм гэв.

- Тэгэхээр, та түүний зохиогч нь ...?

- Одоо илүү чухал зүйл байна. Би бүх оройны турш түүнээс нүд салгахгүй ширтэж та гурвыг шилтгээнээс нууцаар гаран гиппогрифыг цаазаар авахын өмнөхөн Хагридын очсоныг харсан. Миний зөв биз, тийм үү?

Тэр өрөөн дотуур тоос хаман алхах зуураа андууд руу харлаа.

- Та нар Харригийн эцгийн үл үзэгдэх цувьг нөмөрсөн байсан ...

- Та үл үзэгдэх цувны тухай мэддэг хэрэг үү?

- Би түүнийг олон удаа харж байсан бөгөөд Жеймст хэрэглэхэд нь тусалж байсан. Гол учир гэвэл та нар үл үзэгдэх цуван дор нуугдсан ч Тонуулчны газрын зураг бүгдийг хардагт байгаа юм. Би та нарыг талбай дээгүүр явж

Хагридын овоохой руу орохыг харсан. Хорин минутын дараа та нар шилтгээн рүү буцсан. Гэтэл энэ удаа та нартай хэн нэгэн байлаа.

- Юу гэнээ? Хэн ч байгаагүй! гэж Харри эсэргүүцэв.

- Би нүдэндээ ч итгээгүй гэж Люпин өрөөний дундуур алхсаар Харригийн үгийг тоолгүй хэлээд,

- Би газрын зургийг буруу ажиллаж байна гэж бодсон. Тэр яаж та нартай хамт байсан юм бол?

- Бидэнтэй хэн ч байгаагүй!

- Би тэр үед ахин нэг цэгийг анзаарсан юм. Тэр та нар руу түргэн ойртоход Сириус Блэкийн нэр гарлаа ... Би мөргөлдөөнийг хараад тэр хоёртой чинь шажигнуур уд руу ...

- Биднийг нэгтэй! гэж Рон уурсан хэлэв.

- Үгүй, Рон. Хоёртой.

Люпин гэнэт зогссоноо Рон руу харлаа.

- Хэрвээ чи татгалзахгүй бол би хархыг чинь үзэж болох уу?

- Юу? Скабберс юу хийсэн гэж? хэмээн Рон өвдсөн хөлөө мартаад асуулаа.
- Юм бүхнийг гэж Люпин хэлээд,
- Гуйя, би түүнийг харж болох уу? гэв.

Рон эргэлзсэнээ жанчны дотор халаас руугаа гараа шургуулж уурсан сарвалзах Скабберсийг сүүлнээс нь өргөн гаргаж ирлээ. Живоглот Блэкийн өвдөг дээр босоод аяархан мяулав.

Люпин Рон руу очлоо. Тэр амьсгаа даран хархыг анхааралтай ажиглав.

- Яасан? Энд миний харх ямар хамаатай юм бэ? гэж Рон асуугаад Скабберсийг түүнд ойртуулав.
- Энэ бол харх биш гэж Сириус Блэк шүд зуун хэллээ.
- Та чинь юуны тухай яриад байна? Харх шүү дээ.
- Үгүй ээ, харх биш гэж Люпин батлан хэлээд,
- Чи шидтэний сүүлээс барьж байна гэв.
- Түүнийг Питтер Петтигрю гэдэг юм. Тэр бол анимаг гэж Блэк хэллээ.

БҮЛЭГ 18: СОЛИОТ, ТЭНҮҮЛЧ, ШҮДЭТ, СҮҮЛТ

Андууд энэ дэмий зүйлд шууд итгэсэнгүй. Хормын турш бүгд чимээгүй болов. Эцэст нь Рон чангаар Харригийн бодлыг гарган хэллээ.

- Та хоёр лав солиорсон байхаа.
- Дэмий яриа! гэж Гермiona сулхан хэлэв.
- Питер Питтегрю амьд биш. Тэр арван хоёр жилийн өмнө алагдсан! гэж Харри хэлээд Блэкийн татвалзсан царай луу заав.
- Би үнэхээр алахыг хүссэн юм гэж тэр шар шүдээ гарган архиран хэлээд,
- Тиймээ жижигхэн Питер надаас илүү зальтай байж ... Гэвч энэ удаад түүнд мултран гарах аз тохиохгүй! гэв.

Блэк Живоглотыг шалан дээр буулгаад харх руу ухасхийхдээ Роны хөлөн дээр гишгэсэн учир тэр орилов.

- Сириус, болгоомжтой! гэж Люпин түүнийг Рonoос татан холдуулаад,
- Хүлээж бай! Түүнийг шууд дуусгаж болохгүй. Тэдэнд ойлгуулахын тулд бид бүхнийг тайлбарлах ёстой! гэв.
- Дараа тайлбарлая! гэж Блэк сөөнгөтөөд Люпиныг түлхэв. Түүний хуруунууд агаарт сарвалзан Скабберст хүрэхийг оролдоход харх торойноос дутуугүй часхийн дуугараад Роны нүүрийг самардан мултрахыг хичээв.
- Тэд ... үнэнийг ... мэдэх ... ёстой! гээд Люпин Блэкээс зууран амьсгаадан хэлэв.
- Рон түүнийг тэжээмэл амьтан гэж бодож байгаа! Энэ бүх түүхийг би хүртэл ойлгохгүй байхад, Харри ... Чи Харрид үнэнийг заавал хэлэх ёстой, Сириус!

Блэк ноцолдохоо больсон ч хөнхөр нүдээрээ Роны хазаж, самардуулан цус болсон гарт атгаастай байгаа хархыг дагуулан харж байв.

- За яахав, чи эхэл. Хүссэнээ хэл. Гэхдээ түргэлээрэй, Римус. Би Азкабанд өчнөөн жил байсныхаа төлөө алуурчинг түргэн дуусгахыг хүсч байна.
- Та хоёр солиотой юм байна гэж Рон толгой сэгсрэн хэлээд Харри, Гермiona хоёр руу дэмжлэг эрэн харав.
- Миний хувьд хангалттай би та нарын тоглоомд орохгүй.

Тэр эрүүл хөл дээрээ өндийхийг оролдсон ч Люпин ахин шидэт саваагаа түүний харх руу чиглүүлэв.

- Чи миний үгийг дуустал нь сонсох хэрэгтэй, Рон. Сонсож байх үедээ

Питерийг чанга барьж байгаарай.

- Тэр Питер биш, миний Скабберс! гэж Рон орилоод хархаа халаасандаа буцаан хийх гэсэн ч Скабберс улангасан сарвалзлаа. Түүнийг тэнцвэр алдан найгахад Харри орон дээр түшин суулгаад Люпин рүү эргэв.

- Олон хүн Петтигрюг үхэхийг харсан. Бүтэн гудамж дүүрэн гэрчүүд байсан ...

- Тэд юу ч хараагүй! Тэд зөвхөн харсан гэж бодсон ... гэж Блэк хэлээд харх руу хэрцгий харав.

- Үнэндээ бүгд Сириус Блэк Питерийг алсан гэдэгт итгэлтэй байдаг юм. Би ч гэсэн энэ үдшийг хүртэл тэгж бодож байлаа. Миний нүдийг Тонуулчны газрын зураг нээж өглөө. Тэр хэзээ ч худал хэлж байгаагүй юм. Питер амьд. Рон түүнийг гартаа барьж байна, Харри.

Харри, Рон хоёр дуугүйхэн бие бие рүүгээ харав. Блэк, Люпин хоёр галзуу юм байна. Тэдний түүхэнд ямар ч утга алга. Энэ харх яаж Питер Питтегрю байж болох юм бэ? Блэк Азкабанд галзуурсан байж болох ч харин Люпин яагаад түүнийг дэмжиж байгаа юм бол?

Тэгтэл Гермиона чичирсэн хэдий ч тайван хоолойгоор,

- Гэхдээ профессор Люпин ... Скабберс Петтигрю байх боломжгүй ... Энэ боломжгүй гэдгийг та ойлгож байгаа шүү дээ гэв.

- Яагаад боломжгүй гэж? хэмээн Люпин тайвнаар ангидаа Гермионатай Гриндилоутай ажиллаж байгаа юм шиг асуулаа.

- Яагаад гэвэл ... хэрэв Питер Петтигрю анимаг байсан бол бүгд мэдэх ёстой.

Профессор МакГонагалл бидэнд анимагуудын тухай хичээл орох үед би гэрийн даалгавараа хийхдээ сурах бичиг дээрээс олон зүйл уншсан. Ид шидийн яамнаас бүх амьтан болон хувирдаг шидтэнгүүдийг хянаж байдаг гэсэн. Тэдний ямар амьтан болдогийг нь хүртэл ... Би профессор МакГонагаллаас асуухад сүүлчийн зуун жилд ердөө долоон анимаг байсан бөгөөд тэдний дунд Петтигрюгийн нэр байгаагүй.

Харри Гермионагийн хичнээн их юм мэдэгт гайхширлаа. Өдөр болгон шөнө болтол номны ард суудаг юм чинь аргагүй шүү дээ.

- Ахиад л чиний зөв, Гермиона! гэж Люпин инээн хэлээд,

- Гэвч ид шидийн яамнаас Хогвартсын шилтгээнд бүртгэгдээгүй гурван анимаг байсныг мэдээгүй л юм даа гэв.

- Чи тэдэнд бүх түүхийг ярих гэж байгаа бол яарах хэрэгтэй, Римус. Би бүтэн арван хоёр жилийн туршид үүнийг хүлээсэн болохоор илүү тэвчихгүй нь гэж Блэк хэлэхэд Скабберс найдлагагүйгээр мултрахыг оролдов.

- За яахав тэгвэл ... Сириус гэхдээ чи мэддэг зүйлээ нэмж хэлээрэй. Би зөвхөн бүгд яаж эхэлснийг л мэднэ.

Түүний ард чахрах чимээ гарч хаалга өөрөө онгойв. Бүгд хаалга рүү харахад Люпин очоод шагайж үзлээ.

- Хэн ч алга ...

- Энэ газрыг хий үзэгдэлтэй гэдэг юм! гэж Рон хэллээ. Люпин хариуд нь гараа дохиод хаалга руу тааварлангуй харангаа,

- Энд ямар ч хий үзэгдэл байхгүй. Тэд хэзээ ч Орилоо овоохойд байгаагүй.

Улилт, ёолох зэрэг оршин суугчдын сонссон дууг би гаргасан юм гэв. Тэр буурал үсээ хаялаад агшин зуур бодлогоширсноо,

- Энд л миний хүн чоно болж хувирах ... бүх зүйл эхэлсэн юм гэлээ.

Тэр их ядарсан харагдаж байлаа. Рон ямар нэг юм хэлэхийг хүссэн авч Гермiona түүнийг түлхээд «Чшш!» гэлээ. Тэр маш анхааралтай сонсож байв.

- Намайг бүр жаахан байхад хүн чоно хазсан юм. Эцэг эх минь намайг эдгээхийн тулд бүхнийг хийсэн боловч одооных шиг эм тан байгаагүй билээ. Тэрхүү уусмалыг профессор Снегг бэлтгэдэг юм. Тэр үед нээгдээгүй байсан юм л даа. Уусмал намайг эргэн тойрондоо аюулгүй байхад тусалдаг юм. Би түүнийг арван тавны сар гарахаас долоо хоногийн өмнө уудаг байлаа ... Дараа нь би хувирсан ч ухаанаа хадгалсан хэвээр байна. Би хор хөнөөлгүй өрөөндөө тайван хэвтэж сар буурахыг тайван хүлээж байдаг.

- Уусмал нээгдэхээс өмнө би жинхэнэ мангас болон хувирдаг байлаа.

Хогвартсын тухай мөрөөдөх ч юм биш. Эцэг эхчүүд хүүхдээ хүн чонотой хамт сургахыг зөвшөөрнө гэж үү.

- Гэвч тэр үед сургуулийн захирал Дамблдор байсан болохоор намайг өрөвдсөн байх. Тэр намайг болгоомжтой сурах ёстой гэж хэлсэн юм. Тэгээгүй бол би сургууль руу явж чадахааргүй байлаа гээд Люпин санаа алдан чичирснээ Харри руу харав.

- Би чамд шажигнуур удыг намайг Хогвартет орсон жил суулгасан гэж ярьсныг санаж байна уу. Учир нь түүнийг намайг Хогвартет элссэний төлөө суулгасан юм. Энэ байшин гээд Люпин өрөөг гашуудалтай харснаа,

- Хонгил байшин руу хөтөлдөг байлаа. Сард нэг удаа би хувирах үедээ шитгээнээс нууцаар гарч ийшээ ирдэг байв. Хонгилын үүдэн дээр шажигнуур удыг намайг аюултай байх үед хэнийг ч оруулахгүй байх зорилгоор зориуд тарьсан юм.

Харри яриа хаашаа хазайсныг ойлгоогүй ч маш анхааралтай сонсож байв. Өрөөнд зөвхөн Люпины хоолойноос гадна Скабберсийн айсандаа шогшрох чимээ сонсогдоно.

- Тэр үед миний хувиралт аймшигтай байлаа. Хүн чоно болж хувирахад маш их өвдөж шаналдаг байв. Тэр үедээ хэнийг ч хазаж болохоос гадна өөрийгөө ч хазаж маажиж байв. Тосгоны оршин суугчид энэ бүх чимээ шуугианыг сонссоод хий үзэгдэлтэй гэж бодсон хэрэг ... Дамблдор энэ яриаг дэмжсэн билээ ... Түүнээс хойш энэ байшин олон жилийн турш чимээгүй байгаа хэдий ч хүмүүс ойртохоос болгоомжилдог болсон юм даа.

- Гэхдээ хэн ч хувирдгийг минь мэдэхгүй байсан болохоор би амьдралдаа хэзээ ч байгаагүй аз жаргалтай байлаа. Надад анх удаа гурван үнэнч найз болох Сириус Блэк, Питер Петтигрю болон чиний эцэг Жеймс Поттер нар байсан юм.

- Эхэндээ миний найзууд сард нэг удаа намайг хаа нэг тийш алга болдгийг анзаараагүй. Би боломжтой бүхий л түүхийг зохион хэлдэг байлаа. Ээж өвдсөн учир түүнийг асрах хэрэгтэй гээд л ... Гэхдээ юунаас ч илүү тэдний намайг хаяхаас эмээж байсан юм. Гэвч эцсийн эцэст тэд Гермионагийн адилаар учир юунд байгааг ойлгосон доо.

- Гэхдээ найзууд минь намайг хаяагүй. Эсрэгээрээ миний хувиралт миний амьдралд тохиолдсон хамгийн аз жаргалтай өдөр болсон билээ. Тэд анимаг байсан юм.

- Миний эцэг ч гэсэн үү? гэж Харри гайхлаа.

- Тэгэлгүй яахав.

- Тэд бүхэл бүтэн гурван жилийг үрэн байж үүнд суралцсан. Чиний эцэг болон Сириус авъяаслаг сурагч байсан болохоор тэдэнд аз таарсан. Учир анимагуудын хувиралт заримдаа аймшигтай үр дүн авчирдаг билээ. Ийм л учраас ид шидийн яамнаас тэднийг мөрдөж хяналт тавихыг хичээдэг юм. Питер жижигхэн болохоор бүгдийн тусламж хэрэгтэй байлаа. Эцсийн эцэст тавдугаар дамжаандаа бүгд хүсч байснаараа амьтан болж хувирч чадсан юм даа.

- Энэ тэгээд таньд юугаар тусалсан хэрэг вэ? гэж Гермиона гайхширлаа.

- Их тус болсон. Тэд хүн байхдаа надаас хамгаалж чадахгүй ч амьтан байхдаа чадаж байсан. Хүн чононууд зөвхөн хүмүүсийн хувьд аюултай юм ... Сард нэг удаа тэд шилтгээнээс Жеймсийн үл үзэгдэх цувыг нөмрөн гарч ирээд хувирдаг байв. Питер хамгийн жижигхэн нь байсан болохоор шажигнуур удын мөчир доогуур шурган модыг нээдэг байв ... Тэд хонгилоор дамжин ирээд надтай цагийг хамт өнгөрүүлдэг байлаа. Тэдний нөлөөн дор би аюулгүй болдог байсан. Бие чоньх хэдий ч ухаан санаа минь хадгалагдан үлддэг байлаа.

- Алив түргэлээрэй, Римус гэж Блэк Скабберсаас хомхой нүдээ салгалгүй хэллээ.

- Одоохон, Сириус, одоохон ... Одоо бүгд амьтан болон хувирч чаддаг болсон болохоор итгэмээргүй боломж бидний урд нээгдсэн юм. Бид Орилоо

овоохойг орхин бүх шөнийн турш болон тосгоноор тэнэдэг байв. Сириус, Жеймс хоёр том амьтад байсан болохоор хүн чоныг хязгаарлаж чаддаг байсан

... Хогвартсын нэг ч сурагч сургуулийн нутаг дэвсгэрээс Хогсмид руу явдаг замыг биднээс илүү мэддэг гэдэгт эргэлзэж байна. Тэр үед бидний толгойд Тонуулчны газрын зургийг зохиох санаа орж ирсэн юм. Сириус бол Тэнүүлч, Питтер бол Сүүлт, Жеймс бол Шүдэт юм.

- Ямар төрлийн амьтан ...? гэж Харри эхэлсэн ч Гермiona түүний яриаг таслан,
- Гэхдээ энэ чинь аюултай шүү дээ! Тосгоноор болон шилтгээний эргэн тойронд хүн чоно хөлхөөд л ... Гэнэтхэн та хэн нэгнийг хазчихвал яах вэ? гэв.
- Энэ бодол намайг зовоодог байсан гэж Люпин санаа алдан хэлээд,
- Маш олон удаа ... үл ялиг л ... Гэвч дараа нь бид үүний тухай ярилцан инээлддэг байлаа. Бид залуухан байсан болохоор өөрсдийн авьяасдаа ухаангүй хөөрч байлаа. Заримдаа надад Дамблдорын итгэлийг алдан урвасан гэсэн гэмших сэтгэл төрдөг байв ... Тэр намайг Хогвартст оруулснаараа ямар ч захирлын хийхгүй зүйлийг хийсэн билээ. Хэрвээ намайг дүрэм зөрчиж байгаа мэдсэн бол өөрийн болон бусдын аюулгүй байдлын төлөө зогсоох байсан. Гэхдээ тэр хэзээ ч миний гурван найзыг хууль бус анимагууд гэж мэдээгүй ... Би гэмших хэдий ч дараагийн сарын аялалын үеэр үүнийгээ үргэлж мартдаг байлаа. Түүнээс хойш би өөрчлөгдөөгүй юм ...

Люпин хэмсөг зангидахад хоолой нь зэвүүцсэн өнгөтэй болоо.

- Энэ бүх жилүүдийн туршид би өөртөө нэг асуулт тавьж байлаа. Дамблдор Сириус Блэкийг анимаг гэж хэлэх үү? Тэгээд хэлээгүй юм. Яагаад гэж үү? Яагаад гэвэл би хэтэрхий хулчгар амьтан. Би итгэлийг нь эвдэн сургуулиас гарч байснаа хэлэхийг хүсээгүй юм. Тэр надад Хогвартст сурах боломж өгсөн. Мөн надад ямар ч цалинтай ажил олдохгүй байхад ажил өгсөн. Би өөртөө Сириус сургуульд байхдаа хар урлагыг талархагч байсан бол анимаг болж чадахгүй байсан итгүүлж байлаа. Харж байна уу миний тухайд Снеггийн хэлсэн нь зөв байж.
- Снегг гэнээ? хэмээн Блэк анх удаагаа хархнаас харцаа салган Люпин руу хараад,
- Снегг энд ямар хамаатай юм бэ? гэж огцом асуулаа.
- Тэр энд байгаа. Хогвартсын профессор болсон гэж Люпин хэлээд тэр гурав руу харав.
- Профессор Снегг бидэнтэй хамт сурч байсан юм. Тэр миний хар урлагаас хамгаалах хичээлийн багш болохыг хатуу эсэргүүцэж байсан. Бүтэн жилийн турш Дамблдорт надад итгэж болохгүй гэж итгүүлж байлаа. Түүнд тэгэх учир байсан юм. Сириус түүгээр нэг удаа тоглоом хийхдээ бараг алах шахаж билээ

...

Блэк даажигнан инээмсэглээд,

- Тэр үүнийг хүртэх ёстой. Бидний юу хийж байгааг тагнан үргэлжид эргэн тойронд гэтэж мярааж байдаг байлаа. Биднийг хөөлгөхийг хүсдэг байсан юм гэв.

- Северус намайг сар болгон хаа байдгийг их сонирхож байсан гэж Люпин тэдэнд хандан хэллээ.

- Бид нэг ангийхан хэдий ч ... бие биедээ дургүй байсан. Тэр онцгойлон Жеймсийг тэвчиж чаддагүй байсан юм. Жеймс квиддич гайхамшигтай сайхан тоглодог байсан учир атаархдаг байсан байх ... Снегг нэг удаа тэргэл сартайд

хатагтай Помфри намайг шажигнуур уд руу аваачиж байгааг харжээ. Тэгэхэд Сириус Снеггийг даажигнахын тулд урт саваагаар шажигнуур удны их биед хүрэх юм бол миний нууцыг нээнэ гэж хэлсэн юм. Мэдээж Снегг яг тэгж хийсэн. Тэгээд миний араас явсан юм. Түүнийг Орилоо овоохойд хүн чоныг хүлээж байна гэж төсөөлөөд үздээ. Гэхдээ чиний эцэг Сириусын бодлыг мэдээд араас нь дагаж амь насаа эрсдэлд тавин байж түүнийг газар доорхи хонгилоос гаргасан юм. Снегг намайг хонгилын төгсгөлд хальт харсан ч Дамблдор түүнд миний нууцыг хэлэхийг хатуу хориглосон. Гэхдээ тэр миний үнэндээ ...

- Тийм учраас л Снегг таньд дургүй юм байна гэж Харри удаанаар хэлээд,

- Тэр бас таныг тоглоомд оролцсон гэж бодсон юм байна гэв.

- Яг үнэн гэх хүйтэн шоолонгуй хоолой Люпины ард сонсогдлоо.

Энэ бол Северус Снегг байв. Тэрбээр үл үзэгдэх цувьг тайлан хаяад шидэт саваагаа

Люпины зүг чиглүүллээ.

БҮЛЭГ 19: ВОЛДЕМОРТЫН ЗАРЦ

Гермиона дуу алдахад, Блэк хөл дээрээ үсрэн бослоо. Харри цахилгаанаар цохилсан аятай давхийлээ.

- Би үүнийг шажигнуур удын дэргэдээс оллоо гэж Снегг хэлээд үл үзэгдэх цувьг хажуу тийш тавихдаа шидэт саваагаа Люпины цээж рүү чиглүүлсэн хэвээр байв.

- Их аятайхан эд байна, Поттер. Их баярлалаа.

Снеггийн үл мэдэг амьсгаадахад царайд нь аугаа ялалтын баяр хөөр тодорлоо. Тэрбээр нүдээ гэрэлтүүлэн,

- Намайг та нарыг энд байгааг яаж мэдсэнийг гайхаж байна уу? Би таны өрөөнд орсон юм, Люпин. Та өчигдөр орой уусмалаа авахаа мартчихсан болохоор би эмийг чинь аваачиж өгөхөөр очсон. Томоохон аз болоход би таны ширээн дээр байсан газрын зураг дэлгээстэй байхыг ажигласан юм. Нэг хараад л бүгдийг шууд ойлгосон доо. Та нар хонгилоор зугтан алга болсон нь надад ойлгомжтой байсан гэв.

- Северус ... гэж Люпин хэлсэн ч Снегг үл тоомсорлон,

- Би Дамблдорт хичнээн удаа чамайг хуучин найз Блэкээ шилтгээнд ороход тусалсан гэж хэлсэн билээ. Түүний баримт нь энэ байна. Гэхдээ чамайг оргодол шиг ийм хуучин газар нуугддаг гэж зүүдэнд ч орохгүй юм байна ...

- Северус, та алдаж байна. Та бүгдийг сонссоогүй бололтой ... Би одоохон тайлбарлаад өгье ... Сириус энд Харриг алахын тулд ирсэн юм биш ... гэж Люпин хэлэв.

- Энэ шөнө Азкабанд хоёроос илүү хоригдол нэмэгдэх нь байна хэмээн

Снеггийн нүдэнд оч гялсхийгээд,

- Дамблдорт таалагдах эсэх нь сонирхолтой ... Тэр чамайг аюулгүй гэдэгт итгэлтэй байсан, Люпин. Хүлцэнгүй хүн чоно минь ... гэв.

- Гэхдээ энэ чинь тэнэг хэрэг. Үнэхээр хуучин сургуулийн үеийн гомдлоос болоод гэм буруугүй хүнийг Азкабанд илгээх гэж үү? хэмээн Люпин аяархан хэлэв.

Тас! Могой шиг нарийхан олс Снеггийн шидэт саваанаас нисэн гараад Люпины ам, бугуй, шагайг нь хүлэв. Тэр хөдөлж чадахгүй болоод газар уналаа. Блэк уурсан дэлбэрч Снегг руу ухасхийсан ч тэр шидэт саваагаа дух руу нь чиглүүлээд,

- Надад зөвхөн шалтаг өг. Шалтгаан өгвөл би чамайг ална гэдгээ тангараглаж байна хэмээн шивнэлээ.

Блэк хөшихөд царайд нь үзэн ядалт хүчтэй илрэв.

Харри тэднийг хараад хэнд нь итгэхээ мэдэхээ больж хөшлөө. Тэр андууд руугаа харав. Рон Скабберийн зүтгэлэхийг болиулах гэж оролдсон хэвээр байх аж. Харин Гермiona итгэлгүйхэн Снегг руу алхаад аяархан хоолойгоор,

- Профессор Снегг ... сонсоход. .. ямар ч аймшигтай юм болохгүй байх ... тэд юу хэлэхийг ... хүссэн юм бол? гэв.

- Хатагтай Грэйнджер, та сургуулиас хөөгдсөн! Харин Поттер, Уизли нарын хувьд та нар бүх дүрмийг зөрчсөн болохоор алуурчин, хүн чоно хоёртой хамт явна. Дараагийн удаа хэлээ хазаж явсан чинь дээр шүү.

- Үгүй гэхдээ ... хэрвээ энэ алдаа ...

- Чимээгүй бай, тэнэг охин минь! Ойлгохгүй байгаа зүйлийнхээ талаар битгий ярьж бай! гэж Снегг уурсан хашгичив.

Түүний Блэкийн нүүрэнд тулгасан шидэт саваанаас хэдэн оч нисэн гарахад Гермiona дуугүй болов.

- Өшөөгөө авах чинь ямар сайхан юм бэ. Би чамайг барихыг хичнээн их хүслээ гэж Снегг Блэкт шивнэв.

- Чи ахиад л аймшигтай тоглоомд оролцож байна, Северус. Энэ хүүгийн хархыг шилтгээнд хүргэх хэрэгтэй. Би чимээгүй явах болно ... гээд тэр Роны зүг толгой дохив.

- Шилтгээнд гэнээ? Тэгж хол явах ямар хэрэг байгаа юм бэ? Шажигнуур удны дороос би Дементоруудыг шууд дуудна. Тэд чамайг хараад баяртай байх болно, Блэк. Их баяртай шүү ... Тэр ч байтугай үнсэж урамшуулна ...

Блэкийн царай үхсэн юм шиг цонхийгоод,

- Би ... ямар ч л гэсэн чамд бүгдийг сонсгох болно. Энэ харх бол ... Түүнийг сайн хардаа ... гэж сөөнгөтөн хэлэв.

Снеггийн нүдэнд Харрийн хэзээ ч харж байгаагүй ухаангүй оч гялсхийлээ. Тэрбээр ямар ч баримтыг авч хэлцэхгүй нь ойлгомжтой байлаа.

- Бүгд миний араас! гэж Снегг тушаав. Тэр хуруугаа инчдэхэд олсны үзүүрт байсан Люпин харайн босож ирлээ.

- Би хүн чоныг аваад явна. Дементорууд түүнийг бас үнсэнэ гэж найдъя. Харри юу хийж байгаагаа мэдэхээс өмнө гурав харайгаад хаалга хаан зогслоо.

- Замаас зайл, Поттер. Чамд хэдийн гай зовлон учрах байсан. Хэрвээ би ийшээ чиний арьсыг аврах гэж ирээгүй бол ... хэмээн Снегг хортойгоор шивнэлээ.

- Профессор Люпин энэ жил намайг зуун удаа алж болох байсан шүү дээ.

Түүнийг надад Дементоруудаас хамгаалах хичээл заах үеэр би түүнтэй олон удаа ганцаараа үлдэж байсан. Хэрвээ тэр Блэкт тусалж байсан бол яагаад намайг дуусгачихаагүй юм бэ?

- Би хүн чонын толгойд юу орсныг тааж байх хэрэг үү! Эндээс холд, Поттер!

- Та бол өрөвдөлтэй амьтан! Зүгээр л нэг сургуулийн үеийн тоглоомоос болоод одоо юу ч сонсохыг хүсэхгүй байна ... гэж Харри хашгирлаа.

- Чимээгүй! Надтай ийм өнгөөр бүү ярь! гэж Снегг галзууртлаа уурсан хашгираад,

- Яг л эцэгтэйгээ адил юм гээч! Би зөвхөн чиний амьдралыг аварч байна Поттер. Харин чи надад өвдөг дээрээ сөгдөн талархах ёстой! Тэр чамайг алж болох байлаа! Яг л эцэг шигээ Блэкэд хэтэрхий итгэлтэй байсныхаа төлөө үхэх байсан юм. Харин одоо замаас зайлахгүй бол, Поттер. Эсвэл би чамайг зайлуулаад өгөх үү!

Шийдвэр агшин зуур гарлаа. Снеггийг түүний зүг алхаж амжихаас өмнө Харри шидэт саваагаа өргөөд,

- Экспеллиармус! гэж хашгирахад зөвхөн ганц хоолой хашгирсангүй.

Гайхалтай нь Рон, Гермиона хоёр түүнийг хэлцсэн юм шиг дагалаа. Дэлбэрэх адил чимээ гарч хаалга нугасан дээрээ савлан ганхав. Снегг хана мөргөөд ухаан алдан унахад үсний дороос нь цус нэвчин урслаа.

Харри эргэн тойрноо харав. Снеггийн шидэт саваа нисээд Живоглотын сууж байсан орны дэргэд газарджээ.

- Чи үүнийг хийх ёсгүй байсан юм. Түүнийг надад үлдээх ... гэж Блэк хэлээд хөмсгөө өргөн Харриг харав.

Харри Блэкийн нүднээс харц буруулав. Тэр зөв зүйл хийсэн гэдэгтээ итгэлгүй байлаа.

- Бид багш руу дайрлаа ... Багш руу дайрлаа ... Биднийг ямар таагүй явдал хүлээж байгаа бол ... гэж Гермиона Снеггийн амьгүй болсон бие руу хараад айдаст автан шивнэв.

Люпин хүлээсээ суллахыг хичээв. Блэк яаран түүний хүлээсийг тайлахад тэгшрэн босож олсоо сэгсрээд,

- Баярлалаа, Харри гэж талархав.

- Би таньд итгэнэ гэж хэлээгүй шүү хэмээн Харри эсэргүүцэв.

- Тэгэхээр зарим баримтыг ил гарган тавих цаг болж. Хүү минь, надад

Питерийг өгдөө гэж Люпин хэлэв.

Гэвч Рон цээжиндээ Скабберсийг чанга тэвэрсэн байлаа.

- Хүлээгээрэй. Та Азкабанаас зөвхөн түүний хүзүүг мушгихын төлөө зугтсан болж байна уу? гэж Рон сул боловч шийдэмгий хоолойгоор хэлээд Харри, Гермiona хоёр луу дэмжлэг эрэн харлаа.

- За яахав, Петтигрю харх болж хувирсан байг. Гэхдээ харх үй түмээрээ бий шүү дээ. Тэр шоронд байхдаа Питер энд байгаа гэдгийг яаж мэдсэн юм бэ?

- Аан энэ чинь хууль ёсны асуулт байна, Сириус. Чи үнэн хэрэгтээ Питер хаана байгааг яаж мэдсэн юм бэ? гэж Люпин хөмсөг зангидан асуулаа.

Блэк урт хумстай гараараа жанчин дороосоо үнгэгдсэн сонины өөдөс гаргаж ирээд бүгдэд тэнийлгэн үзүүлэв.

Энэ бол Роны гэр бүлийн өнгөрсөн зун «Өдөр тутмын Зөнч» сонинд гарсан зураг байлаа. Роны мөрөн дээр Скабберс сууж байв.

- Чи яаж үүнийг авсан юм бэ? гэж Люпин гайхлаа.

- Фаж өгсөн юм. Тэр өнгөрсөн жил Азкабанд шалгалт хийхээр очихдоо надад сонингоо үлдээсэн юм. Харин сонины тэргүүн нүүрэн дээр би энэ хүүгийн мөрөн дээр Питер байхыг харсан юм. Би түүний хувирахыг олон удаа харж байсан болохоороо шууд л таньсан. Сонинд хүүг Хогвартст сурдаг гэсэн байсан. Гэтэл тэнд чинь Харри ...

- Бурхан минь. Урд талын сарвуу нь ... гэж Люпин уулга алдаад зурагнаас амьд Скабберс руу харав.

- Урд талын сарвуу нь яасан гэж? хэмээн Рон огцом асуув.

- Нэг хуруугүй гэж Блэк тайлбарлав.

- Мэдээж шүү дээ. Маш хялбар байж ... гайхалтай ... тэр түүнийгээ өөрөө тайрсан бил үү?

- Сүүлчийн удаа хувирахын өмнө гэж Блэк толгой дохив.

- Би түүнийг буланд шахах үед тэр бүх гудамжаар дүүрэн намайг Лили, Жеймс хоёроос урвасан гэж орилсон юм. Тэгээд намайг шившлэг хийхээс урьтаж нурууныхаа ард байсан савааг дэлбэлсэн. Эргэн тойрны хорин футын зайд байсан бүх хүн үхэхэд харин тэр харх болон хувираад муу усны хоолой руу зугтаачихсан ...

- Чи энэ тухай сонсож байгаагүй юм уу, Рон? Питерээс зөвхөн хурууг нь л олсон гэж.

- Гэхдээ Скабберс өөр хархтай зодолдож байгаад ч юм уу өөр зүйл болсон байж болно шүү дээ! Тэр манай гэр бүлийнхэнтэй бараг зуун жил амьдарч байгаа ...

- Тодруулж хэлбэл арван хоёр жил гэж Люпин нэмээд,
- Чи түүнийг ийм удаан амьдарч байгаад гайхаж байсангүй юу? гэв.
- Гэхдээ ... бид түүнд анхаарал сайн тавьж байсан!
- Одоо харх тийм ч сайн харагдахгүй байгаа биз дээ? Би түүнийг Сириус эрх чөлөөтэй болсныг мэдээд турж эхэлсэн гэж бодож байна ...
- Түүнийг энэ галзуу муур айлгасан! гэж Рон орон дээр хүржигнэн хэвтэж буй Живоглотын зүг толгой дохив.

Тийм биш шүү дээ гэж Харри гэнэтхэн бодлоо. Скабберс Живоглотыг гарч ирэхээс өмнө турж эхэлсэн ... Уизлигийн гэр бүлийнхэн Египетээс ирснээс хойш ... Блэкийг зугтсаны дараа ...

- Энэ муур галзуу биш гэж Блэк хэлээд шаргал хөвсгөр толгойг нь илэв.
- Ийм ухаантай муурыг хаанаас ч эрээд олдохгүй. Тэр агшин зуур энэ хархыг жинхэнэ биш гэдгийг таньсан. Тэгээд надтай уулзангуутаа нохой биш гэж шууд мэдсэн. Хоромхон зуур надад итгэсэн шүү ... Эцэст нь би түүнтэй ойлголцсоны эцэст тэр надад тусалж эхэлсэн ...
- Тэр яаж тусалсан юм бэ? гэж Гермiona аяархан асуулаа.
- Питерийг барьж надад авчирч өгөхийг хичээж байсан ч бүтээгүй л дээ. Тэр л надад Гриффиндорын цамхагын нууц үгийг авчирч өгсөн юм. Би түүнийг ямар нэг хүүгийн шүүгээн дээрээс авчирч дээ гэж ойлгосон ...
- Харрин сонссон зүйлдээ тархи нь орооцолдох шиг санагдав. Дэний яриа байж таарна ... бүгд шүү ...
- Гэхдээ Питер юу болох гэж байгааг үнэрлэсэн учир зугтсан ... Энэ муур ...

Живоглот гэж дууддаг бил үү? Надад Питер орны цагаан даавуун дээр цус үлдээсэн байсан гэж хэлсэн. Би түүнийг өөрийгөө хазсан байх гэж бодож байна. Нэг удаа амжилттай болсон хуурамч үхлийн аргаа хэрэглээд ...

Сүүлчийн үг нь Харриг ташуураар ороолгох шиг болов.

- Тэр яагаад хуурамчаар үхсэн болохыг мэдэх үү? Учир нь түүнийг миний эцэг эхийн адил ална гэдгийг мэдэж байсан болохоор! гэж тэр уурсан хэллээ.
- Үгүй дээ, Харри гэж Люпин хэлэв.
- Харин одоо та нар түүнийг дуусгахын тулд ирсэн байна!
- Тиймээ, би үнэхээр үүнийг хүсч байна! гээд Блэк харх руу үзэн ядсан харцаар харлаа.

- Би таныг Снегг барихад саад болох хэрэггүй байж! гэж Харри хашгирлаа.
- Харри! гэж Люпин яаран хэлээд,
- Чи ойлгохгүй байна уу? Бид энэ бүх хугацааны туршид Сириус чиний эцэг эхээс урваж Питер түүнийг илрүүлсэн гэж бодож байсан. Үнэн хэрэгтээ бүх зүйл эсрэгээрээ байж. Питер чиний эцэг эхээс урвасныг Сириус мэдэж байжээ.
- Энэ чинь худал! Тэр тэдний нууц хадгалагч байсан! Тэр мана хэллээ шүү дээ.

Тэр тэднийг алсан гэж хэлсэн! гэж Харри орилоод Блэкийн зүг заав. Гэвч Блэк толгойгоо алгуур сэгсрэхэд нүд нь хурцаар гялалзлаа.

- Харри ... Ер нь бол би л тэднийг алсан юм ... Сүүлчийн хоромд би Петерийг Нууц хадгалагч болгохоор Лили, Жеймс хоёрыг ятгасан. Энэ миний буруу байж ... Тэднийг үхдэг шөнө би Питерийн аюулгүй байгаа эсэхийг шалгахаар очсон юм. Гэвч намайг нуугдсан газар нь очиход тэр байгаагүй. Гэхдээ тэнд ямар ч тэмцлийн ул мөр байгаагүй л дээ. Би ямар нэгэн муу юм болсныг сэжиглээд шууд л чиний эцэг эх рүү явсан. Тэдний сүйрсэн гэр, биеийг нь

хараад бүгдийг ойлгосон юм. Питер тэднээс урвасан. Үүнд л миний буруу байгаа юм.

Блэкийн хоолойд юм тээглэхэд цаашаа харлаа.

- Энэ хангалттай гэж Люпин Харрийн хэзээ ч сонсч байгаагүй ширүүн өнгөөр хэлээд,
- Үнэн хэрэгтээ юу болсныг мэдэх цорын ганц арга л байна. Рон, надад хархаа өгдөө гэв.
- Та түүгээр яах гэж байгаа юм? хэмээн Рон болгоомжлон асуулаа.
- Үнэн төрхийг нь гаргана. Хэрвээ энэ жинхэнэ харх бол түүнд муу зүйл болохгүй.

Рон тээнэгэлзсэн ч эцэст нь Скабберсийг өгөхөд Люпин түүнийг авлаа. Скабберс часхийн дуугараа больж мурчилзан эргэлдэхэд жижигхэн хар нүд нь бүлтрэх шахсан харагдана.

- Бэлэн үү, Сириус? гэж Люпин асуулаа.

Блэк орон дээрээс Снеггийн шидэт савааг аваад хуучин найз руугаа очиж мултрах гэж оролдож буй хархыг галаар төөнөтөл ширтэв.

- Хамтдаа хийх үү? гэж тэр асуув.
- Би бас тэгж бодож байна гээд Люпин хархыг нэг гартаа чанга бариад нөгөөдөхөөрөө шидэт саваагаа авлаа.

- Гурав тоолоод эхлэе. Нэг, хоёр, гурав!

Хоёр шидэт савааны үзүүрээс зэрэг цагаан цэнхэр оч гялсхийж Скабберс агаарт хөшсөнөө жижигхэн саарал бие нь галзуурсан юм шиг чичигнэв. Рон орь дуу тавихад харх шалан дээр уналаа. Тэгтэл ахин нэг удаа гэрэл гялсхийлээ ...

Удаашруулсан кино хальсан дээр мод ургахыг харж байгаа мэт зүйл болов. Эхлээд толгой гарч ирснээ дээшээ өгсөж хөл гар ургалаа ... Дараагийн агшинд харх байсан газар айсандаа дальдичсан хүн зогсож байлаа. Живоглот орон дээрээс хүржигнэхэд түүний нурууны үс босжээ.

Харри, Гермiona хоёроос яльгүй өндөр намхан хүн байлаа. Өнгөгүй үс нь сэгсийсэн агаад орой дээрээ том халзарсан аж. Махлаг хүн хэдий ч айж дальдиснаасаа болоод туранхай юм шиг харагдана. Түүний арьс Скабберсийн үс шиг бохир заваан байлаа. Харх лугаа адил урт хумс, жижигхэн хамар, усархаг нүдтэй аж. Тэрбээр амьсгаадан ийш тийшээ харснаа хаалга руу түргэн харлаа.

- За сайн уу, Питер гэж Люпин Хогвартс сургуулийн хуучин найз нь гурван өдрийн өмнө харх болсон аятай мэндлээд,

- Удтал уулзсангүй шүү гэв.

- С-с-сириус ... Р-р-римус ... гэж Петтигрю шогшрон хэллээ. Тэрбээр ахин хаалга руу түргэн харав.

- Найзууд минь ... Хуучин нөхөд минь ...

Блэкийн гар дахь шидэт саваа хөдөлсөн ч Люпин бугуйнаас нь барин зогсоогоод

Петтигрю руу эргэн харж таагүй өнгөөр ярилаа.

- Бид Жеймс, Лили хоёрыг үрэгдсэн шөнө юу болсон тухай ярьж байлаа, Питер. Чи орны дэргэд шогширч байхдаа зарим зүйлийг нь сонсоогүй байх гэж айж байна ...

- Римус гэж Петтигрю амьсгаадан хөлсөө урсгаж хэлээд,

- Чи түүнд итгээгүй, тийм биз дээ? Тэр намайг алахыг оролдож байгаа, Римус ... гэв.

- Үүнийг бид хэдийн сонссон гэж Люпин хүйтнээр хэлээд,

- Хэрвээ чи татгалзахгүй бол би чиний тусламжтайгаар зарим нэг зүйлийг тодруулмаар байна гэлээ.

- Тэр ийшээ намайг зовоож алах гэж ирсэн! гэж Петтигрю шогшроод Блэк руу заахад Харри түүний дунд хуруу байхгүй болохыг харлаа.

- Тэр л Лили, Жеймс хоёрыг алсан. Харин одоо намайг алах гэж байна. Надад туслаач, Римус ...

Блэк Петтигрю руу хүйтэн харц шидэхэд царай нь гавалтай төстэй боллоо.

- Хэн ч чамайг зовоож алах гээгүй хэмээн Люпин сургуулийн андаа тайвшируулаад,

- Зарим нэг зүйлийн учрыг олохоос урьд шүү дээ гэв.

- Учрыг олох гэнээ? хэмээн Петтигрю хашгираад сэмхэн хаалттай цонх руу харц шидсэнээ цорын ганц үүд руу харав.

- Тэр миний араас ирнэ гэдгийг би мэдэж байсан юм! Түүнийг буцаж ирнэ гэдгийг нь мэдэж байсан юм! Би арван хоёр жилийн турш үүнийг хүлээлээ!

- Чи Сириус Азкабанаас зугтана гэдгийг мэдэж байсан хэрэг үү? Тэндээс өмнө нь хэн ч зугтаж байгаагүй юм! гэж Люпин духаа атируулан хэлэв.

- Түүнд бидний мөрөөдөж ч зүрхлэхгүй харын хүч байгаа! гэж Петтигрю муухай хашгираад,

- Тэгээгүй бол тэр яаж тэндээс мултрах билээ дээ? Хэцүү нэрт түүнийг зарим зүйлд сургасан байж таарна! гэв.

Блэкийн хөгжилтэй бус аймшигтай инээд өрөөгөөр дүүрэн хадав.

- Тэгэхээр Волдеморт намайг зарим нэг зүйлд сургасан хэрэг үү? Петтигрю ташуураар ороолгуулсан юм шиг давхийлээ.

- Яасан хуучин эзнийхээ нэрийг сонсоход аймшигтай байна уу? Энэ чиний буруу биш, Питер. Тэр чамд их сэтгэл хангалуун бус байгаа! Үнэн биз дээ?

- Чиний юу яриад байгааг ойлгохгүй байна, Сириус гэж Петтигрю хэлээд улам түргэн амьсгаадаж эхлэв. Түүний нүүр бүхэлдээ гялалзсан хөлс болжээ.

- Чи надаас болж арван хоёр жилийн турш нуугдаагүй шүү дээ гээд Блэк инээвхийлэв.

- Чи Волдемортын хамтрагч нараас нуугдаж байсан. Би Азкабанд байхдаа зарим нэг зүйл сонссон шүү, Питер ... Тэд бүгд чамайг үхсэн гэж бодож байгаа юм билээ. Тэгэхээр чамд тэдэнд хариу хэлэх хэрэг гарна ... Тэдний олонхи нь зүүдэндээ сонирхолтой юм ярьдаг байлаа. Энэ нь яг л бодолдоо урвагч, урвагч гэж бодож байгаа юм шиг сонсогддог байсан. Волдеморт Поттерынх руу чиний өгсөн мэдээллийн дагуу очсон. Түүнийг тэнд сүйрэл хүлээж байсан. Гэхдээ Волдемортын бүх талынхан Азкабанд дууссан хэрэг биш биз дээ? Тэд хангалттай олон болохоор түүнийг эргэж ирэхийг хүлээж байгаа ... Тэд чамайг амьд гэдгийг мэдэх юм бол, Питер ...

- Чамайг юуны тухай яриад байгааг ойлгохгүй байна гэж Петтигрю ахин давтлаа. Тэрбээр нүүрээ ханцуйгаараа арчаад Люпин руу харав.

- Чи энэ бүх дэмий зүйлд итгээгүй биз дээ, Римус?

- Үнэнийг хэлэхэд, Питер надад гэм буруугүй хүн яагаад арван хоёр жилийн турш хархын дүрд хувирч байсан нь ойлгомжгүй байна л даа.

- Гэм буруугүй хэдий ч үхтлээ айсан! гэж Петтигрю ахин шогшроод,

- Хэрвээ Волдемортын талынхан миний эсрэг байгаа бол. Учир нь би тэдний гол хүмүүсийн нэгийг Азкабан руу илгээсэн шүү дээ. Энэ Сириус Блэк бол тагнуул! гэв.

Блэкийн царай ярвайлаа.

- Чи яаж зүрхэлж байна! гэж тэр аварга том нохой адил хүрхэрлээ.

- Би Волдемортын тагнуул байсан хэрэг үү? Би хэзээ ч хүмүүсийн хооронд хов зөөж илүү хүчирхэг хүмүүсийг бараадаж явдаггүй! Харин чи, Питер бол тагнуул. Би яагаад тэр үед үүнийг тааварлаагүй болохоо ойлгохгүй байна. Чамд том хүчирхэг найзуудтай байх нь үргэлж таалагддаг байсан биз дээ? Яг л бидний адил ... Би, Римус ... Жеймс ...

Питер ахин нүүрээ арчаад бахардах шахан амьсгаадав.

- Би тагнуул гэнэ ээ ... чи лав галзуурсан байхаа ... чиний амнаас яаж ийм үг гардаг байна ... яаж ...

- Лили Жеймс хоёр намайг санал болгосон учраас чамайг Нууц хадгалагч болгосон гэж уурсан Блэк хэлэхэд Петтигрю алхам ухарлаа.

- Би үүнийг хуурах төгс төлөвлөгөө гэж бодож байсан юм. Волдемоорт миний араас мөрдөж байсан болохоор чамайг Нууц хадгалагч болгосон гэж хэзээ ч толгойд нь орохгүй байсан. Энэ өрөвдөлтэй амьдралын чинь хамгийн сайхан мөч болсон байтал чи Волдемортод хэлж Поттерынхныг барьж өгсөн.

Петтигрю уйман ямар нэгэн юм бувтналаа. Харри түүний үгээс «итгэмээргүй юм», «галзуу амьтан» зэргийг олж сонслоо. Гэхдээ түүний анхаарал Петтигрюгийн үхлийн цонхигор царай дээр тусахад тэр ахин цонх хаалга руу харлаа.

- Профессор Люпин? Би юм асууж болох уу? гэж Гермiona хулчгардуухан хэлэв.

- Бололгүй яахав, Гермiona гэж Люпин эелдэгээр зөвшөөрөв.

- Гэхдээ ... Скабберс ... би энэ хүн гэж хэлэх гэсэн юм л даа. Тэр Харригийн унтлагын өрөөнд гурван жил амьдарсан. Хэрвээ тэр Хэцүү нэртийн талд ажиллаж байсан бол Харрид хор учруулахыг оролдохгүй байсан гэж үү?

- Харав уу! гэж Петтигрю шогшроод Гермionaгийн зүг эрэмдэг хуруугаараа зааж,

- Баярлалаа чамд! Сонсов уу, Римус! Би Харригийн ширхэг үсийг ч гэмтээгээгүй! Чи үүнийг яаж тайлбарлах гэж байна? гэв.

- Би үүнийг тайлбарлая гэж түүний яриаг Блэк таслав.

- Учир нь чи хэзээ ч өөртөө ашиггүй зүйл хийхгүй. Волдеморт арван таван жилийн туршид хагас үхсэн байдалтай нуугдаж явна. Харин чи бүх хүчээ алдан сүйрсэн шидтэний төлөө Альбус Дамблдорын хамар дор аллага хийх байсан гэж үү? Хэрвээ чи үнэхээр Хар Лорд ахин тоглоомд оролцоно гэсэн итгэлтэй байсан бол өөр хэрэг болох байсан. Ахиад түүн рүү зугтах байсан биз, тийм үү? Ийм л учраас чи шидтэний гэр бүлийг сонгосон. Тэдний ертөнцөд юу болж байгааг мэдэхийн тулд тийм биз дээ, Питер? Гэнэт хуучин эзэн чинь эргэн хүчирхэгжсэн тохиолдолд чи түүн рүү тайван эргээд очиж болох юм ...

Петтигрю амаа хэдэн удаа ангайсан ч ярих чадалгүй болсон мэт харагдана.

- Э-э-э ... ноён Блэк ... Сириус ... гэж Гермiona хулчгархан хэлэв.

Энэ үгийг сонсмогц Блэк цочирдон охин руу анхааралтай харлаа. Харваас удтал ийм хүндэтгэл хүлээж байгаагүй нь илт.

- Азкабаны шоронгоос хар шидийн тусламжгүйгээр ... яаж зугтаж чадсаныг чинь ... танаас асууж болох уу?

- Баярлалаа! гэж Петтигрю хэлээд цөхрөн толгой дохилоо.

- Оноод хэлчихлээ! Үүнийг л би хүссэн юм ...

Гэвч Люпин харцаараа түүнийг дуугүй болгов. Блэк Гермiona руу хөмсгөө үл мэдэг зангидан харангаа хариултаа бодож байгаа бололтой.

- Би өөрөө ч яаж гэдгийг нь мэдэхгүй байна гэж тэр удаанаар хэлээд,

- Цорын ганц шалтгаан бол би ухаанаа алдчихаагүй болохоор буруугүй гэдгээ мэдэж байсан юм. Түүнийг аз жаргалтай бодол гэж хэлж чадахгүй болохоор Дементорууд сорж чадахгүй ... гэтэл тэр миний ой ухаанд хадгалагдан үлдсэн байлаа. Миний хүчээ хадгалахад тусалсан зүйл бол ... маш олон удаа ... би

өрөөндөө нохой болон хувирдаг байлаа. Та нар Дементорууд юу ч хардаггүй гэдгийг мэднэ дээ. Тэд зөвхөн хүмүүсийн сэтгэл хөдлөлийг сорж амьдардаг юм ... Тэд миний хүний мэдрэмж цөөрч байна гэсэн ... намайг нохой байх үед илүү цөөрч байлаа ... Гэвч тэд намайг бусад хоригдлын адил ухаан солиорч байна гэж бодсон юм. Энэ тэднийг түгшээгээгүй л дээ. Гэхдээ би суларч доройтон тэдний эсрэг шидэт саваагүй тэмцэх ямар ч найдлагагүй болж байлаа ...

- Тэр үед би зурган дээр байсан Питерийг харсан юм ... Би түүнийг Хогвартсад Харрийн дэргэд байгааг тааварласан. Хар Лорд хүчээ авч байгаа эсэхийг сонсоход тун тохиромжтой газар шүү ...

Петтигрю толгойгоо сэгсрээд амаа нээсэн ч ховсдуулсан мэт
Блэкээс нүд салгасангүй.

- Хэрэгтэй агшинд холбоотондоо цохилт өгөхөд бэлэн байсан гэдэгт би эргэлзэхгүй байна. Тэдэнд сүүлчийн Поттерийг гардуулж өгөх. Түүнийг Волдемортод Харриг өгөхөд хэн түүнийг урвасан гэж хэлэх юм бэ? Түүнийг шагнал угтах байсан биз ... Миний юу хийх ёстой байсныг харж байгаа биз дээ ... Би Питер амьд гэдэг цорын ганц зүйлийг мэдэж байсан юм ...

Харри ноён Уизлигийн эхнэртээ хэлсэн «Харгалзагч нар Блэк зүүдэндээ тэр

Хогвартсад байгаа гэсэн цорын ганц үг давтаад байсан гэсэн» хэмээх үгийг саналаа.

- Тэгтэл миний толгойд гэрэл орох шиг болсон. Дементорууд үүнийг устгаж чадаагүй. Энэ бол аз жаргалтай мэдрэмж биш хэдий ч надад хүч өгч ухаан оруулсан юм. Нэг удаа Дементорууд хоол авчрах үед би онгорхой хаалгаар нохой болон хувирч зугтсан ... Тэдэнд амьтны сэтгэл хөдлөлийг мэдэхэд хэцүү л дээ ... Би их туранхай байсан болохоороо ... торон дундуур шурган гарсан юм ... Нохойны дүрстэй эх газар луу сэлэн ... хойд зүг рүү аялаад Хогвартсын газар нутаг дээр нохой болон буусан юм ... Энэ бүх хугацаанд ойд амьдарч байлаа... Зөвхөн нэг удаа л квиддичийн тэмцээнийг харахаар гарсан ... Чи эцэг шигээ сайн нисэж байсан шүү, Харри.

Тэр Харри руу анх удаа харц салгалгүй харлаа.

- Надад итгэ гэж Блэк сөөнгөтөөд,

- Надад итгэ, Харри. Би Лили, Жеймс хоёроос урваагүй. Тэднээс урвасанд орохноо үхсэн нь дээр гэв.

Эцэст нь Харри итгэлээ. Хоолойд нь юм тээгэлсэн учир зөвхөн толгойгоо дохижээ.

- Үгүй! гээд Петтигрю Харригийн толгой дохихыг хараад өвдөг дээрээ унан

Блэкийн зүг ухасхийн гараа зөрүүлэн залбирч,

- Сириус ... би байна ... Питер ... чиний найз ... гэв. Блэк түүнийг өшиглөхөд Петтигрю огло үсрэн ухарлаа.

- Чамайг хүрсэн хүрээгүй миний жанч бохир байна!

- Римус! гэж Петтигрю шогшроод Люпин руу эргэн харж царайчлан гуйлаа.

- Чи түүнд итгээгүй биз дээ ... Сириус чамд тэд яагаад төлөвлөөгөө өөрчилсөнийг хэлээгүй биз дээ?

- Үгүй, хэлээгүй. Хэрвээ намайг тагнуул гэж бодоогүй бол. Магадгүй чи үнэхээр тэгж бодсон учир хэлээгүй юм биз дээ, Сириус? гэж Люпин Петтигрюгийн дээгүүр асуулаа.

- Намайг уучил, Римус гэж Блэк санаа алдав.

- Юуных нь тийм байхав дээ, Тэнүүлч хуучин найз минь? гэж Люпин хэлээд ханцуйгаа шууж,

- Харин би чамайг ийм олон жилийн турш урвагч гэж бодож явсныг минь уучил гэв.

- Юу гэж дээ ... хэмээн Блэк инээмсэглээд гараа дохив.

- Түүнийг хамтдаа алах уу?

- Тиймээ, хамтдаа гэж Люпин ширүүн хэлэв.

- Хэрэггүй, гуйж байна ... болохгүй гээд Петтигрю Рон руу ухасхийв.

- Рон ... Би чиний сайн найз байгаагүй гэж үү ... дуртай амьтан чинь байсан биз дээ? Чи намайг тэдэнд алуулахаар өгөхгүй, тийм үү? Чи миний талд байгаа байх!

Гэтэл Рон түүний жигшсэн төрхөөр харж,

- Би чамайг орон дээрээ унтахыг зөвшөөрсөн! гэв.

- Хонгор хүү минь ... сайхан сэтгэлт эзэн минь ... Чи тэдэнд үүнийг зөвшөөрч болохгүй ... Би чиний харх ... хайртай амьтан чинь гээд Петтигрю Рон руу мөлхлөө.

- Харх чам шиг хүнээс дээр гэж Блэк хэрцгий хэлэв.

Хугарсан хөлөнд нь Петтигрю хүрэхэд Роны царай өвдсөндөө цонхийн цайлаа. Петтигрю өвдөг дээрээ эргээд Гермiona руу ухасхийн жанчных нь үзүүрээс зуурлаа.

- Хонгор охин минь ... ухаантай охин ... Чи тэнд зөвшөөрч болохгүй ... Над туслаач ...

Гермиона жанчаа угз татан аваад хана руу ухарлаа.

Петтигрю өвдөг сөгдсөн чигээрээ чичирснээ Харри руу эргэлээ.

- Харри ... Харри ... чи эцэгтэйгээ адилхан ... яг л Жеймс гэсэн үг ...

- Чи яаж Харрид хандаж зүрхлэнэ вэ? Яаж түүний нүд рүү харж чадаж байна?

Эцгийнх нь тухай ярина гэнэ ээ? хэмээн Блэкийн нүдэнд галзуурсан оч дүрсхийлээ.

- Харри гэж Петтигрю шивнээд гараа үрчин чичигнэсээр ойртов,

- Харри, Жеймс намайг алахгүй байсан ... Тэр намайг ойлгох байсан, Харри ...

Намайг өршөөх байсан, Харри ...

Блэк Люпин хоёр урагш алхан Петтигрюгийн мөрнөөс татаж холдуулав. Тэр татвалзан шалан дээр унаад айдас дүүрэн нүдээр тэдэн рүү харав.

- Чи Лили, Жеймс хоёр Волдемортод барьж өгсөн. Үүнийгээ няцааж чадахгүй биз дээ? гээд Блэк мөн адил чичирлээ.

Петтигрю нулимс асгаруулан уйлав. Тэр шалан дээр дальдчин буй маш том биетэй халзан хүүхэд шиг аймшигтай харагдаж байв.

- Сириус, Сириус би яаж тэгж зүрхлэх вэ дээ? Хар Лорд... чи төсөөлөх ч үгүй байна. Түүнд нэг тийм ухаарахын аргагүй зэвсэг байдаг юм... Намайг айлгасан, Сириус. Би хэзээ ч Римус, Жеймс та нар шиг зоригтой байгаагүй... Би тийм юм болоосой гэж хүсээгүй ... Намайг Хэцүү нэрт шахсан.

- Бүү худал ярь! Чи Лили Жеймс хоёрыг үхэхээс өмнө түүнд мэдээлэл дамжуулж байсан биз дээ! Чи түүний тагнуул байсан! гэж Блэк архирлаа.

- Түүний сүр хүч хязгааргүй. Хэрвээ би түүнд татгалзсан бол юу хожих байсан гэж?

- Хамгийн аймшигтай шидтэний эсрэг тэмцсэн бол юу хожих байсан гэж үү?

Хичнээн гэм буруугүй хүмүүсийн амийг аварч болох байлаа, Питер! гэж Блэк багтартлаа уурласандаа хэржигнэн хэлэв.

- Чи ойлгохгүй байна, Сириус! Тэр намайг алах байсан гэж Петтигрю гонгинолоо.

- Тэгвэл үхэх хэрэгтэй байсан юм! Найзуудаасаа урвасан дор үхсэн нь дээр байсан юм. Бид чиний оронд байсан бол тэгж хийх байсан!

Блэк, Люпин хоёр мөр мөрөө түшин зогсоод шидэт саваагаа өргөлөө.

- Чи ойлгох хэрэгтэй. Хэрвээ чамайг Волдеморт алаагүй бол бид үүнийг хийнэ.

Баяртай, Питер гэж Люпин аяархан хэлэв. Гермiona нүүрээ даран цаашаа харлаа.

- Үгүй! гэж Харри гэнэт хашгирав. Тэр ухасхийн Петтигрюгийн урд зогсоод тэдэн рүү эргэж харлаа.

- Түүнийг алж болохгүй! Болохгүй! Блэк, Люпин хоёр гайхан мэгджээ.

- Энэ хортон шавьж л чамайг эцэг эхгүй болгосон шүү дээ, Харри. Энэ дальдчин байгаа бузар амьтан чамайг нүд цавчилгүй алах байсан. Чи түүний үгийг сонссон биз дээ. Чиний гэр бүлээс илүү өөрийн арьсаа хамгаалах нь хэрэгтэй байж гэж Блэк хэллээ.

- Би үүнийг мэднэ гэж Харри хүндээр амьсгаадан хэлээд,

- Бид түүнийг шилтгээн рүү аваачиж Дементорт тушаах хэрэгтэй. Тэд түүнийг Азкабан руу авч явна ... Түүнийг битгий ал гэв.

- Харри! гэж Петтигрю дуу алдаад түүний өвдгийг тэвэрлээ.

- Чи ... Баярлалаа чамд, Би үүнийг мартахгүй ... Баярлалаа ...

- Надаас холд! гэж Харри уурсан хэлээд Петтигрюгийн гарыг жигшин авч хаялаа.

- Би үүнийг чиний төлөө хийгээгүй. Миний эцэг сайн найзуудаа чиний адил алуурчин болгохыг хүсэхгүй байсан гэдгийг мэдэж байна.

Хэн ч хөдөлсөнгүй. Зөвхөн Петтигрю хэржигнэн амьсгаадах аж. Блэк, Люпин хоёр бие бие рүүгээ хараад саваагаа нэгэн зэрэг буулгав.

- Чи цорын ганцаараа зөв шийдвэр гарлалаа. Гэхдээ түүний хийсэн зүйлийг сайн бодоод үзэх хэрэгтэй ... гэж Блэк хэлэв.

- Түүнийг Азкабан руу явуулна гэж Харри давтаад,

- Тэр үүнийг хэнээс ч илүү хүртэх гавъяатай гэв. Ард нь Петтигрюгийн хэржигнэх сонсогдоно.

- Сайн байна гэж Люпин зөвшөөрөөд,

- Харри холд доо гэв. Гэхдээ Харри хөдөлсөнгүй.

- Би зөвхөн түүнийг хүлэх гэсэн юм. Өөр яах ч үгүй, тангараглая.

Харри холдлоо. Люпины шидэт саваанаас нарийн олс нисэн гарч агшин зуур

Петтигрю шалан дээр хүлээтэй хэвтэж байлаа.

- Гэхдээ чи хувирахыг оролдох юм бол, Питер гэж Блэк архираад шидэт саваагаараа түүн рүү зааж,

- Бид чамайг алах болно. Зөвшөөрч байна уу, Харри? гэв.

Харри шалан дээр байгаа өрөвдөлтэй дүрс рүү хараад толгой дохилоо.

- Зүйтэй гээд Люпин ажил хэрэгч өнгөөр,

- Рон чи хатагтай Помфри руу очиж хөлөө эмчлүүлсэн нь дээр байх. Бид чамайг эмнэлэгт аваачихын өмнө боосон дээр гэж бодож байна гэв.

Тэр Рон руу яаран очиж хугарсан хөлд нь шидэт саваагаа хүргээд аяархан хоолойгоор,

- Ферула! гэв.

Тэгтэл хугарсан хөл чиг барин ороогдов. Рон Люпины тусламжтай босоод богоомжтой гишгэж үзэнгээ,

- Хамаагүй дээр байна. Баярлалаа гэж хэлэв.
- Профессор Снеггийг яах вэ? гэж Гермiona асуугаад тэрийн унасан дүрс рүү харав.
- Түүнд ноцтой юм юу ч алга. Бага зэрэг ухаан алдсанаас өөр зүйлгүй ... М-м-м магадгүй бид түүнийг аюулгүй шилтгээн рүү буцаасан нь дээр байх. Бид түүнийг ... гэж Люпин судасны цохилтыг нь чагнаж үзэн хэлээд,
- Мобиликорпус! гэж шивнэлээ.

Үл үзэгдэх олснууд Снеггийн бугуй, хүзүү, өвдөгийг нь ороож босгоход толгойгоо унжуулсан аварга том хүүхэлдэйтэй төстэй харагдана. Тэр газраас хэдэн инчийн зайд хөвөх агаад хөл нь амьгүй юм шиг санжигнана. Люпин үл үзэгдэх цувийг авч халаасандаа нуув.

- Бидний хоёр нь үүнтэй холбоотой байх хэрэгтэй. Итгэлтэй байхын тулд гэж Блэк хэлээд Петтигрюгийн хөл рүү нударлаа.

- Би үүнийг хийе гэж Люпин хэлэв.
- Бас надад гэж Рон хэлээд урагш доголлон явлаа.

Блэк агаараас удирдан Петтигрю тэгш зогсоогоод зүүн гарыг нь Люпины баруун гартай гинжилж, баруун гарынхыг нь Роны зүүн гарт холбов. Роны царай Скабберс түүнийг доромжлоод гомдоочихсон мэт харагдана. Живоглот орон дээрээс хөнгөхөн харайгаад хаалган дээр газардахад сагсгар сүүл нь сэтгэл хангалуун хөдлөх аж.

БҮЛЭГ 20: ДЕМЕНТОРЫН ҮНСЭЛТ

Харри хэзээ ч ийм хачирхалтай цуваанд явж байсангүй. Живоглот түрүүлж уруудан араас нь Люпин, Петтигрю, Рон нар дагалдаж тэдний араас профессор Снегг хөлийн хуруугаараа шатны гишгүүр цохисоор яаралгүйхэн хөвөх аж. Түүнийг саваагаа гартаа барьсан Сириус залж явлаа. Харри, Гермiona хоёр архан талд нь явав.

Хонгилоор буцаж явах амаргүй байв. Люпин, Петтигрю, Рон гурав ар араасаа хажуулдан явах зуур Люпин ямагт Петтигрю руу шидэт саваагаа чиглүүлж байлаа. Сириус шидэт савааны тусламжтай Снеггийг агаарт босоо байдалд хөвүүлэхэд толгой нь намхан адарт тулан мөргөж байсан ч Харрид Блэк үүнийг огт тоохгүй байх шиг санагдав.

- Энэ юу болохыг ойлгож байна уу? Петтигрюг илчлэх нь? гэж Сириус Харригаас хонгилоор алгуурхан урагшлахдаа асуув.

- Чи эрх чөлөөтэй болно гэж Харри хэлэв.

- Тиймээ ... Гэхдээ би тийм утгаар нь хэлээгүй юм ... Би чиний загалмайлан эцэг гэдгийг мэдэх үү?

- Тиймээ, би үүнийг мэднэ.

- Хм-м ... Эцэг эх чинь намайг чиний халамжлан хүмүүжүүлэгчээр чинь томилсон юм. Хэрвээ тэдэнд ямар нэгэн юм тохиолдвол ... гэж Блэк хүндхэн хэллээ.

Харри чихэндээ итгэсэнгүй. Хэрвээ Сириус түүний мөрөөдөж явдаг зүйлийг санал болгож байгаа бол.

- Хэрвээ чи нагац ах, эгчтэйгээ үлдэхийг хүсч байгаа бол ... би ойлгох болно.

Гэхдээ ... ямар ч байсан бодоод үзээрэй. Миний сайн нэр сэргэвэл ... хэрвээ чи хүсвэл ... өөр гэрт ...

Харрийн дотор халуу оргив.

- Намайг чамтай хамт амьдрахыг хүсээ юу? Дурслийнхаас яваад уу? гэж тэр дуу алдахдаа толгойгоо адраас гарсан чулуунд цохичихлоо.

- Мэдээж чи хүсэхгүй байгаа бол гэж Блэк түргэхэн хэлээд,

- Би зүгээр л бодсон юм гэв.

- Юу гэнээ? Тиймээ. Би Дурслийнхаас салахыг мөрөөддөг юм! Харин чамд байшин байгаа юу? Тийшээ хэзээ явж болох вэ? гэж Харри догдолсондоо Блэкээс дутуугүй сөөнгөтөн хэлэв.

Блэк зогсоод Харри руу эргэн харав. Снеггийн толгой ахин адар мөргөсөн ч тэр тоосонгүй.

- Тэгэхээр, чи зөвшөөрч байгаа хэрэг үү? Тийм үү?

- Тэгэлгүй яахав!

Блэкийн эцэнхий царайд Харри анх удаагаа жинхэнэ инээмсэглэл тодрохыг харлаа. Гайхал төрөм ялгаатай байлаа. Зүдэнги эцэнхий царай дотроос арван насаар залуу хэн нэг нь ширтэж байгаа юм шиг л. Сириус агшин зуур эцэг эхийнх нь хуриман дээр хөгжилтэй инээмсэглэж байсантайгаа адил боллоо.

Хонгилын төгсгөл хүртэл тэд бараг ярьсангүй. Живоглот түрүүлэн үсэрч гарав. Магадгүй сарвуугаа шажигнуур уданд наасан биз. Тийм учраас Люпин, Петтигрю, Рон нарыг гарахад ууртай мөчир шажигнах чимээ сонсогдсонгүй.

Блэк Снеггийг нүхээр түлхээд Харри, Гермiona хоёрыг түрүүлж гаргалаа. Эцэст нь бүгд гадагшаа гарав.

Нуга харанхуйд умбаж алсад шилтгээний цонх гэрэлтэх аж. Юу ч ярилгүй цааш хөдөлцгөөв. Петтигрю өмнөх шигээ адил хэржигнэн амьсгаадна. Харрийн толгой дүнгэнэж байлаа. Тэр Дурслийнхнаас явж эцэг эхийнхээ сайн найз Сириус Блэктэй амьдрах нь байна. Хэрвээ Дурслийнханд зурагтаар харсан гэмт хэрэгтэнтэй цуг амьдрахаар явж байгаа гэвэл ухаан алдаж унах байх даа! ...

- Нэг л сэжигтэй хөдөлгөөн хийх юм бол, Питер ... гэж Люпин ширүүн хэлээд шидэт саваагаа Петтигрюд тулгалаа.

Цаашаа чимээгүйхэн явж цамхагын гэрэл алгуурхан ойртлоо. Снегг Блэкийн өмнө эрүү нь цээжээ цохилсоор ер бусын байдалтай хөвнө. Тэгтэл ...

Үүлс сарнихад газар дэлхий дээр бүүдгэр сүүдэр тусаж бүгд сарны гэрэлд гарлаа. Люпин, Петтигрю, Рон нар гэнэтхэн зогссон учир Снегг тэднийг мөргөлөө. Сириус

хөшиж Харри, Гермiona хоёрыг хөдлөхгүй байхыг анхааруулан дохив.

Харри Люпины дүрсийг харахад гар хөл нь чичирч эхэлжээ.

- Бурхан минь! Тэр өнөөдөр уусмал уугаагүй шүү дээ! Тэр аюултай! гэж

Гермiona дуу алдав.

- Гүйгээрэй! Одоохон гүйцгээ! гэж Блэк шивнэлээ.

Гэвч Харри гүйсэнгүй. Рон Петтигрю, Люпин хоёртой холбоотой хэвээр байлаа. Харри найз руугаа ухасхийсэн ч Блэк түүнийг тэврэн авч холдуулав.

- Үүнийг надад үлдээчих ... Зугт!

Аймшигтай хүрхрэх чимээ гарав. Люпины нүүр өөрчлөгдөж бие нь сунав. Мөр нь бөгтийж, гар нь урт хумстай сарвуу болон нүдэн дээр үс хялгастай боллоо. Живоглотын үс өрвийжээ ...

Хувиралт явагдаж дуусахад хүн чоно аймшигтай урт соёотой боллоо. Тэр агшинд Сириус алга болж түүний оронд үсрэхэд бэлэн баавгайтай төстэй нохой бий болов. Хүн чоно гинжээ тас татахад нохой түүний хүзүүнээс зуун авч Рон, Петтигрю хоёроос холдуулав. Амьтдын соёо тас нясхийж бие биесээ маажилцав.

Харри тулалдааныг алмайран харж байсан учир юу ч ажигласангүй. Түүний ард Гермиона хашгирахад ухаан ороод эргэж харав.

Петтигрю Люпины унагасан шидэт саваа руу ухасхийв. Рон боолттой хөл дээрээ ганхан зогсож байв. Пис пасхийх дуу гарч гэрэл цацрахад Рон хөдөлгөөнгүй болж газар уналаа. Ахин нэг дэлбэрэлт болоход Живоглот агаарт үсэрч хойшоо унав.

- Экспеллиармус! гэж Харри орилоод шидэт саваагаа Петтигрю руу чиглүүлэв.

Люпины саваа тэнгэр лүү хол үсэрчээ.

- Байрнаасаа бүү хөдөл! гэж тэр хашгираад урагшаа гүйлээ.

Гэвч хэтэрхий хожимджээ. Петтигрю хувирч амжив. Харри зөвхөн түүний халцархай урт сүүл Роны гартай холбоотой гинжин дээгүүр гялсхийхийг харж өвс шаржигнах чимээ сонслоо.

Нам гүмийг улилт болон нижигнэсэн хүрхрэлт эвдэв. Харри эргэж харвал хүн чоно тулалдахаа болиод Хориотой ой руу давхиж байв.

- Сириус Люпин ой руу зугтчихлаа. Петтигрю хувирчихсан! гэж Харри бүх хоолойгоороо орилов.

Блэкийн хошуу болон нурууны гүн шархнаас цус гоожиж байсан ч Харригийн үгийн дараа хүн чононы араас бүх хүчээ гарган ухасхийлээ. Агшин зуур түүний сарвууны чимээ сонсогдохгүй болов.

Харри, Гермиона хоёр Рон руу ухасхийлээ.

- Түүнийг одоо яах вэ? гэж Гермиона шивнэлээ.

Роны зовхи хагас аниастай ам нь нээлттэй байв. Тэр юу ч харахгүй мэдрэхгүй байлаа. Гэхдээ амьд байсан нь эргэлзээгүй найзууд түүний амьсгааг сонсож байв.

- Мэдэхгүй ...

Харри эргэн тойрноо цөхрөн харлаа. Блэк, Люпин хоёр алга болж тэдэнд зөвхөн

Снегг үлдсэн нь газар тэнгэрийн хооронд ухаангүй дүүжлээстэй байлаа.

- Бид тэднийг шилтгээнд хүргэхийн тулд тусламж дуудах хэрэгтэй гэж Харри хэлээд үсээ хойш нь хаялан тайван бодохыг хичээв.

- Явцгаая, Гермиона ...

Хаа нэгтээ харанхуйд нохойны өвдсөндөө гаслах чимээ гарлаа.

- Сириус гэж Харри шивнээд харанхуй руу харав.

Хормын турш тэр эргэлзлээ. Ронд тэд одоо юу ч хийж чадахгүй болоод байдаг. Харин Блэк зовлонд учраад байна ...

Харри гүйхэд Гермина араас нь дагалдав. Гаслах чимээ нуурын эргээс гарч байлаа. Тэднийг гүйх зуур Харри хүйтэн болохыг мэдэрсэн ч яагаад гэдгийг нь ойлгосонгүй.

Гаслалт гэнэтхэн чимээгүй болов. Эрэг рүү гүйн хүрээд тэд Сириусийг харлаа. Тэр ахин хүн болон хувираад дөрвөн хөллөн нүүрээ алгаараа даржээ.

- Үгүй! гэж тэр гуйлаа.

- Үгүй ээ! Хэрэггүй ...

Тэгтэл Харри тэднийг харлаа. Ойролцоогоор зуугаас доошгүй Дементорууд түүний зүг нуурын эрэг дагуу гулсан ойртож байв. Танил хүйтэн мэдрэмж дотор нэвт цохин нүдний өмнүүр манан суунаглав. Харанхуйгаас шинэ Дементорууд гарч ирж тэднийг тойрон нэмэгдлээ.

- Гермиона хамгийн сайхан зүйл бод! гээд Харри орилоод шидэт саваагаа өргөн тод харахын тулд уурсан цавчлаад толгойгоо сэгсрлээ. Түүнд танил хашгиралт сулхан сонсогдож эхэллээ.

«Би загалмайлан эцэгтэйгээ амьдрах болно. Би Дурслийнхнаас явна». Тэр Блэкийн тухай бодол дээр хүчлэн төвлөрөөд,

- Экспекто патронум! Экспекто патронум! гэж хашгирлаа.

Блэкийн бие эвхрэлдэн чичирснээ үхсэн юм шиг цонхийн хөдөлгөөнгүй боллоо.

«Бүх зүйл сайхан болно. Би тэднээс явж хамтдаа амьдрах болно».

- Экспекто патронум! Гермиона давтаарай! Экспекто патронум!

- Экспекто ... экспекто ... экспекто гэж Гермиона хэллээ.

Гэвч эргэн тойронд юу ч болсонгүй. Дементорууд ойртон гурван метрийн зайд тулж ирлээ. Тэд Харри, Гермиона хоёрыг цул хана мэт хүрээлэн ойртов.

- Экспекто патронум! Экспекто патронум! Экспекто патронум! гэж Харри орилоход чихэнд хашгиралт сонсогдож эхэлжээ.

Саваанаас нарийхан мөнгөлөг оч гарч агаарт суунаглав. Харри нүднийхээ булангаар Гермионагийн унахыг харлаа. Тэр ганцаар үлджээ ... цор ганцаараа ...

- Экспекто ... экспекто патронум ...

Хөл нь гуйван өвдөг нь нугарч хүйтэн ногоон дээр уналаа. Нүдний өмнө манан суунаглана. Аймшигтай хүч гаргаж байж тэр саналаа. Сириус буруугүй ... буруугүй

... Бүх зүйл сайхан болно ... Бид хамтдаа амьдрах болно ...

- Экспекто патронум! Түүнд амьсгалахад хүнд болж иржээ.

Сулхан Патронусын бүдэг гэрэлд тэр хоёр алхамын зайд зогсож буй Дементорыг харлаа. Тэр үхсэн хүнийх шиг ялзарсан гараа цувныхаа дороос гаргаад Патронуст хүрэн нэвтрэхийг хичээж байв.

- Зогс, зогс! Тэр буруугүй ... экспекто ... экспекто патронум!

Эргэн тойрон хортой сөөнгө амьсгал хааяагүй сонсогдоно. Ойролцоох Дементор Харриг яахаа бодож байгаа бололтой. Дараа нь тэр гараа сунган юүдэнгээ сөхөв.

Түүнд нүдний ухархай байсан ч нүд байсангүй. Түүний оронд тав бүхий нарийхан саарал арьстай байх аж. Гэвч ам байлаа ... хэлбэр дүрсгүй нүхнээс агаар сорох үхлийн сөөнгө чимээ гарлаа.

Харри айдаст автан хөдөлж чадахаа байж үг хэлэх чадваргүй болжээ. Түүний Патронус дүрсхийгээд бөхлөө.

Эргэн тойрон цагаан манан бүрхэв. Гэвч тэр тэмцээр байв ... экспекто патронум ... тэр юу ч харахаа болилоо ... алсад танил хашгираан сонсогдоно ... экспекто патронум ... гэвч сулхан оч ч гарсангүй ... тэр мананд Сириусыг хайж гарыг нь оллоо ... тэд түүнийг авч явж чадахгүй!

Гэнэтхэн хүчирхэг нойтон сарвуу Харригийн хүзүүнээс барилаа. Тэд түүний нүүрийг хүчээр дээш харуулах гэж байна ... Тэр Дементорын амьсгалыг мэдэрлээ ... Тэгэхээр тэд эхлээд түүнээс ангижрах гэж байгаа байх нь ... Тэр ялзарч муудсан амьсгалыг мэдэрлээ ... Чихэнд нь ээжийнх нь хашгиралт ахин сонсогдов ... Түүний хоолойг магадгүй амьдралдаа сүүлчийн удаа сонсож байгаа байх ...

Тэгтэл мананг нэвтрэн мөнгөлөг гэгээ татав. Гэрэл улам бүр хурц болж байлаа ... Тэр урагшаа ногоон дээр унахаа мэдрэв ... Харри нүүрээ арайхийн эргүүлэн дотор муухайран чичирсээр нүдээ нээлээ ... Дементор түүнийг орхисон байв. Нүд сохлом гэрэл эргэн тойрны өвс ногоог гэрэлтүүлнэ ... Хашгиралт намдаж хүйтэн мэдэгдэхүйц буурлаа ...

Ямар нэг зүйл Дементорыг хөөж тэднийг хамгааллаа ... Дементорууд явчихлаа ... Агаар ахин дулаан болов ...

Харри хүчлэн өндийгөөд ямар нэгэн амьтан гэрэл цацруулсаар нууран дээгүүр цааш давхиж байхыг харлаа ... Нүд хөлсөнд бүрэлзэхэд Харри юу болохыг нь мэдэхийг хичээв. Амьтан ганц эвэрт адил гэрэлтэж байв.

Харри ухаан алдахгүйг хичээн нууцлаг амьтныг дагуулан харлаа. Эрэгт хүрээд тэр зогсов. Тэр агшинд тодорхойгүй хэн нэгэн дөхөн ирээд ... гараа сунган илэв ... хэн хачин танил хүн ... гэвч байж боломгүй юм ...

Харри юу ч ойлгосонгүй. Тэр бодож чадахаа больж сүүлчийн хүч нь шавхагдахыг мэдрээд толгойгоороо газар уналаа.

БҮЛЭГ 21: ГЕРМИОНАГИЙН НУУЦ

- Гайхамшигтай ... Итгэмээргүй юм ... Хэн ч үхээгүй нь аз ... хэзээ ч ийм зүйл сонсож байсангүй ... Та тэнд байсан нь ямар аз вэ, Снегг ...

- Баярлалаа, ноён сайдаа.

- Мерлины хоёрдугаар зэргийн одонг би таньд амлаж байна. Нэгдүгээр зэргийнх болгож ч магадгүй!

- Их баярлалаа, ноён сайдаа.

- Ямар гүнзгий шарх вэ ... Блэкийн хийсэн ажил уу?

- Үгүй ээ, сайдаа. Энэ бол Поттер, Уизли, Грэйнджер нар.

- Байж боломжгүй юм!

- Блэк тэднийг илбэдсэнийг би шууд л ойлгосон. Самууруулах шившлэгийн нөлөөгөөр өөрийн талдаа оруулсан байсан. Тэд түүнийг ямар ч буруугүй гэж бодож байсан шүү. Тэд Блэкийг зугтахад нь туслах гэж оролдсон гэж бодоод үз дээ. Энэ нь түүнийг гадны тусламжгүй барих гэж байгаа юм шиг харагдаж байгаа биз. Гэхдээ тэдэнд уснаас хуурай гарах боломж өгвөл биеэ хэтэрхий их тооно гэж айж байна ... Мэдээж Поттерт ийм ер бусын аашлах эрхийг захирал олгосон нь эргэлзээгүй ...

- Харри Поттер шүү дээ, та ойлгож байгаа биз дээ ... Бид түүний сул дорой байдлыг анхаарах ёстой ...

- Тэр тусмаа түүнд онцгой анхаарал тавихгүй байх нь тустай. Би л хувьдаа түүнд бусад сурагчийн адил ханддаг. Ямар ч сурагчийг найзыгаа аюултай байдалд оруулсны төлөө хөөх ч багадна. Та анхааралдаа авч үзээрэй, сайдаа. Тэд түүний аюулгүй байдлын төлөө урьдчилан авсан сургуулийн бүх дүрэм журмыг зөрчин шөнийн цагаар хүн чоно, алуурчин хоёртой нийлж ... Бас надад түүнийг Хогсмид хууль бусаар явсан гэж авч үзэх шалтаг байна ...

- Гэхдээ, Снегг бид учрыг нь олно. Хүү эргэлзээгүй тэнэг зүйл хийсэн байна.

Харри энэ бүхнийг сонссон хэвээр нүдээ анин хэвтэж байв. Тэр итгэмээргүй сул дорой болжээ. Чихэнд сонсогдож байгаа үг удаанаар тархи руу нь нэвтрэхэд ойлгоход бэрх байлаа. Гар хөл нь тугалга цутгасан аятай хүндэрч, зовхи нь даагдахгүй байв. Энэ аятайхан орон дээр үүрд хэвтээд баймаар байв.

- Гэхдээ Дементоруудын гаргасан авир миний гайхлыг их төрүүлж байна л даа

... Таньд юу тэднийг ухраасан талаар таавар алга уу, Снегг?

- Мэдэхгүй байна, сайд аа. Намайг очих үед тэд хэдийн сургуулийн гарцан дээрх байр луугаа явсан байсан.

- Итгэмээргүй юм! Блэк, Харри, охин ...

- Тэднийг олох үед бүгд ухаан алдсан байсан. Би Блэкийг хүлээд дамнуурган дээр тавьж ийш нь шилтгээн рүү авчирсан юм.

Нам гүм боллоо. Харригийн тархи чадахаараа хурдан ажиллаж болсон үйл явдал сэтгэлийг нь зовоож эхэллээ ...

Тэр нүдээ нээв.

Бүх зүйл балархайтан харагдана. Хэн нэг нь түүнд нүдний шилийг нь тайлжээ. Тэр харанхуй эмнэлэгт хэвтэж байв. Өрөөний нөгөө өнцөгт хатагтай Помфри байхыг ялган харлаа. Тэр цаашаа харан зогсоод хэн нэгний ор луу бөхийж байв. Тэрбээр нүдээ онийлгон хатагтай Помфригийн гар доогуур Роны шаргал үсийг харлаа.

Харри толгойгоо дэрэн дээр тавив. Түүний баруун талын сарны гэрэлд гийгүүлэгдэх орон дээр Гермiona хэвтэж байв. Түүний нүд нээлтэй байлаа. Тэр айж мэгдсэн харагдах хэдий ч Харригийн сэрэхийг хараад хуруугаараа уруулаа даран эмнэлгийн хаалга руу заалаа. Онгорхой хаалганы завсраар хонгилд Снегг, Корнелиус Фаж хоёрын яриа сонсогдоно.

Хатагтай Помфри Харригийн ор луу яаран хүрч ирээд бөхийв. Тэр гартаа Харрийн амьдралдаа хараагүй том шоколад барьжээ.

- Ай даа, сэрэв үү! гээд хатагтай Помфри баярлав. Тэр шоколадаа орны хажуугийн ширээн дээр тавиад жижиг алхаар хэлтлэв.

- Рон яаж байна? гэж Харри, Гермiona хоёр зэрэг асуулаа.

- Амьд байгаа гэж хатагтай Помфри ширүүн хэлээд,

- Та хоёрын хувьд эндээ үлдсэн чинь дээр. Поттер, та чинь юу хийгээд байна? гэлээ.

Харри өндийн суугаад шилээ зүүж шидэт саваагаа авлаа.

- Би даруйхан захиралтай уулзах хэрэгтэй байна гэж хэлэв.

- Поттер, бүх юм зүгээр дээ. Блэк баригдсан. Тэр дээр түгжээтэй байгаа.

Дементорууд хэдэн хормын дараа түүнийг үнсэх болно.

- Юу?

Харри орноосоо үсрэн буухад Гермiona дагалдав. Хонгилд чанга дуу алдах чимээ сонсогдон Корнелиус Фаж, Снегг хоёр орж ирлээ.

- Харри, юу болоо вэ? гэж Фаж түгшин дуу алдаад,

- Одоохон орондоо хэвт! Та түүнд шоколад өгсөн үү? гэж хатагтай Помфрид хандан хэлэв.

- Сайдаа, намайг сонсооч! Сириус Блэк буруугүй! Питер Петтигрюгийн үхэл хуурамч байж. Бид түүнийг энэ шөнө харсан! Сириусыг тэгж шийтгэж болохгүй, тэр ...

Гэвч Фаж гунигтай инээмсэглэн толгой сэгсэрлээ.

- Харри, чиний толгой бүр эргэчихэж. Чи сая аймшигтай хүнд сорилтыг туулсан ... Буцаж хэвт одоо бүх аюул өнгөрсөн.

- Гэхдээ тийм биш шүү дээ! Та нар гэм буруугүй хүнийг барьсан байна! гэж

Харри хашгирлаа.

- Сайдаа, сонсооч хэмээн Гермiona яаран Харригийн дэргэд зогсож Фажыг гуйсан харцаар ширтээд,

- Би бас түүнийг харсан ... Тэр бол Роны харх байсан. Үнэн хэрэгтээ анимаг байсан юм билээ. Би Питер Петтигрюгийн тухай ярьж байна ... гэлээ.

- Харав уу, сайдаа гээд Снег мөрөө хавчин,

- Тэд хоёулаа илбэдүүлсэн байна ... Блэкийн шившлэг сайн үйлчилжээ ... гэв.

- Бид илбэдүүлээгүй! гэж Харри хашгирлаа.

- Сайдаа! Профессор! гэж хатагтай Помфри уурсан хэлээд,

- Би та нарыг одоохон эндээс явах хэрэгтэй гэж бодож байна! Поттер миний өвчтөн түүний санааг зовоож болохгүй! гэв.

- Миний санаа зовоогүй. Би үнэн хэрэгтээ юу болсныг хэлэх гэж байна! Намайг сонсооч! гэж Харри дүрсхийв.

Гэвч хатагтай Помфри түүний аманд шоколадны томоохон хэлтэрхий чихчихлээ. Харри хахаж цацахад тэр ор луу нь хүчтэй түлхэв.

- Харин одоо, сайдаа ... Хүүхдүүд тайван байх хэрэгтэй. Маргааш ирээрэй. Хаалга ахин нээгдэв. Энэ удаад Дамблдор орж ирлээ. Харри итгэмээргүй хүчээр шоколадыг залгиад ахин үсрэн бослоо.

- Профессор Дамблдор, Сириус Блэк ...

- Бурханд талархая! Энд эмнэлэг юм уу үгүй юм уу? Захиралаа би шаардаж байна ... гэж хатагтай Помфри орь дуу тавив.

- Өршөөнө үү, Поппи. Надад ноён Поттер, хатагтай Грэйнджер хоёрт хэлэх хэдэн үг байна. Би зөвхөн Сириус Блэкийн талаар ярилцах гэсэн юм гэж Дамблдор эелдэгээр хэлэв
  - Тааварлаж байна. Тэр таньд Поттерын толгойд оруулсан шидэт түүхээ ярьчихаа юу гэж Снегг тургилаад,
  - Ямар нэг харх болон Петтигрю амьд байгаа тухай ... гэв.
  - Тиймээ, тэр үнэхээр тэгж хэлсэн гэж Дамблдор толгой дохиод Снеггийг бараан шилнийхээ цаанаас харав.
  - Миний нотолгоо юу ч илэрхийлэхгүй байгаа хэрэг үү? Питер Петтигрю Орилоо овоохойд ч тэр, шилтгээний нутаг дэвсгэрт ч тэр байгаагүй. Ямар ч шинж тэмдэг байгаагүй!
  - Яагаад гэвэл та ухаан алдсан байсан, профессор! Та бүгдийг сонсоогүй гэж Гермиона хүчтэй эсэргүүцэв.
  - Хатагтай, Грэйнджер, Амаа тат!
  - Снегг та чинь яаж байна гэж Фаж цочирдон хэлээд,
  - Залуу хатагтайн сэтгэл санаа үймэрсэн байна. Бид үүнд хүлцэнгүй хандах ёстой гэв.
  - Би Харри, Гермиона хоёртой ганцаарчлан ярилцах хэрэгтэй байна гэж Дамблдор хатуу хэлээд,
  - Корнелиус, Северус, Поппи биднийг орхино уу гэв.
  - Гэхдээ захирал аа! Хүүхдүүд эмчлүүлж, амрах хэрэгтэй ... хэмээн хатагтай Помфри бувтналаа.
  - Хүлээж болохооргүй юм. Би шаардаж байна гээд Дамблдор хөмсөг зангидав. Хатагтай Помфри уруулаа жимийгээд хаалга хаан өрөөндөө орлоо. Фаж хантаазныхаа гадуур өлгөөтэй байгаа том алтан цагаа харснаа,
  - Дементорууд одоохон ирнэ. Би тэднийг угтах ёстой. Дамблдор минь, дээр уулзая гэв.
- Тэр үүд рүү очоод хаалга онгойлгон Снеггийг хүлээн зогслоо. Гэвч Снегг хөдөлсөнгүй.
- Би таныг Блэкийн нэг ч үгэнд итгээгүй гэж найдаж болох уу? гэж тэр хэлээд Дамблдорын царай луу ширтэв.

- Би Харри, Гермиона хоёртой ганцаарчилан ярилцмаар байна гэж Дамблдор давтлаа.

Снегг түүнд алхам ойртов.

- Сириус Блэк арван зургаан настай байхдаа ч алуурчны төрхтэй байсан. Та энэ тухай мартлаа гэж үү, захирал аа? Намайг алах шахсаныг мартлаа гэж үү?

- Миний ой ухаан хэзээнийхээс саруул байна, Северус гэж Дамблдор тайван хэлэв.

Снегг өсгий дээрээ эргээд өрөөнөөс гарахад Фаж хаалганаас барьсан хэвээр зогсож байлаа. Дамблдор хаалга хаагдмагц Харри, Гермиона хоёр руу эргэн харахад тэр хоёр зэрэг дуржигнуулав.

- Профессор, Блэк үнэнийг ярьж байгаа. Бид Петтигрюг өөрийн нүдээр харсан

...

- Тэр профессор Люпиныг хүн чоно болон хувирахад зугтчихсан ...

- Харх болоод ...

- Петтигрюгийн урд талын сарвуу бишээ гарын хуруу нь байхгүй байсан. Тэр түүнийг өөрөө тайрсан юм билээ ...

- Петтигрю Рон руу дайрсан болохоос Сириус биш ... Гэвч Дамблдор энэ бүх тайлбарыг гар өргөн зогсоолоо.

- Одоо та нарын сонсох ээлж тэгээд миний яриаг таслахгүй байхыг гуйж байна.

Учир нь бидэнд цаг их бага байна гэж тэр аяархан хэлэв.

- Та нарын Блэкийн тухай үгэнд ямар ч баталгаа байхгүй. Тэгээд ч хоёр арван гурван настай шидтэн хэнийг ч ятгаж чадахгүй. Гудамжаар дүүрэн гэрчүүд Сириус Петтигрюг алахыг харсан гэж баталж байна. Би өөрөө ч сайдад Сириус Поттерынхны Нууц хадгалагч байсан гэж гэрчилсэн билээ.

- Профессор Люпин баталж болох юм ... гэж Харри тэссэнгүй хэлэв.

- Профессор Люпин ойн гүнд хэн нэгэнд юм хэлж чадахааргүй ухаантай байгаа. Харин түүнийг ахин хүн болон хувирах үед хэдийн оройтсон байх болно. Сириусыг үхлээс дор зүйл хүлээж байна. Дээр нь нэмж хэлэхэд хүн чоно бага итгэл төрүүлдэг болохоор түүний баталгаа бараг тус болохгүй. Ялангуяа түүнийг Блэктэй эртний найзууд гэдгийг харгалзан үзвэл шүү дээ.

- Гэхдээ ...

- Намайг сонс, Харри. Ойлго, бидэнд цаг байхгүй. Профессор Снеггийн үг та нарынхаас илүү итгэл төрүүлэх болно.

- Тэр Сириусыг үзэн яддаг юм. Сириусын түүгээр тоглосон тэнэг тоглоомоос нь болоод ... гэж Гермiona цөхрөн хэлэв.

- Сириус өөрийгөө их сэжигтэй авч явж байсан гэдгийг хүлээн зөвшөөрөх хэрэгтэй. Гриффиндор цамхагын тарган хатагтайг хутгатай дайрсан. Харин энэ бүхэнд Петтигрю амьд үхсэн эсэх нь ямар ч хамаагүй. Та нарт түүний буруугүй гэдгийг нотлох өчүүхэн төдий ч боломж байхгүй.

- Гэхдээ та бидэнд итгэвэл.

- Тиймээ, итгэж байна. Гэхдээ би ид шидийн яамны шийдвэрийг цуцлахад хүч хүрэхгүй. Надад тийм эрх мэдэл алга.

Харри түүний гомдсон царай луу хараад газар цөмрөх шиг санагдав. Тэр эртнээс Дамблдорыг бүхнээс хүчирхэг, ганц даллаад л гайхалтай шийдвэр гаргах чадвартай гэж боддог байсан. Гэтэл үгүй байж ... тэдний сүүлчийн найдлага бөхлөө.

- Одоо ганцхан зүйл хэрэгтэй байна гэж Дамблдор алгуур хэлээд хурц цэнхэр нүдээрээ Харри, Гермiona хоёрыг ширтэж,

- Цаг хожих явдал гэв.

- Гэхдээ ... гэж Гермiona эхэлсэн ч нүд нь дүгрэглэв.

- Мэдээж тэгэлгүй яахав!

- Одоо анхааралтай бай гэж Дамблдор аяархан бөгөөд тод хоолойгоор хэллээ.

- Сириус долоон давхарт профессор Флитвикийн өрөөнд түгжээтэй байгаа.

Өрнөд цамхагын баруун талаасаа арван гурав дахь цонх. Хэрвээ та нарын аз таарвал өнөө шөнө хоёр гэмгүй амь аврагдана. Гэхдээ та нарыг хэн ч харах ёсгүй гэдгийг хоёулаа сайн санаж авцгаа. Хатагтай Грэйнджер үүнийг хичнээн эрсдэлтэй болохыг мэдэж байгаа биз дээ ... Та нарыг хэн ч харах ёсгүй шүү.

Харри юу болоод байгааг ойлгосонгүй. Дамблдор босоод хаалгаар гарахын өмнө эргэж харлаа.

- Би та нарыг энд цоожилно. Одоо гээд тэр цагаа харж,

- Арван хоёрт таван хором дутуу байна. Хатагтай Грэйнджер таньд гурав буцаахад хангалттай. Амжилт хүсье гэв.

- Амжилт хүсье гэнээ? хэмээн Харри Дамблдорыг гарангуут давтав.

- Гурав буцаах гэнэ ээ? Тэр юуны тухай яриад байна? Бид юу хийх ёстой юм бэ?

Гэтэл Гермiona хүзүүндээ зүүсэн маш урт алтан гинж гаргаж ирээд,

- Харри нааш ир. Түргэл! гэж тушаалаа.

Харри түүн рүү гайхширсаар очив. Гермиона гинжийг өмнөө бариад гялалзсан жижигхэн элсэн цаг руу харлаа.

- Илүү ойрхон зогс.

Тэр гинжийг бас түүний хүзүүнд өлгөв.

- Бэлэн үү? гэж тэр асуулаа.

- Чи юу хийгээд байна? гэж Харри мэгдсэн хэвээр хэлэв.

Гермиона элсэн цагийг гурван удаа эргүүлэв. Харанхуй өрөөнд гэрэл ороход Харрид хаа нэг тийшээ хурдан буцаж нисэх шиг санагдав. Дэргэдүүр нь бүүдгэр өнгөтэй дүрснүүд хурдлан өнгөрөхөд чих нь дүнгэнэж хашгирсан ч өөрийн хоолойгоо сонсохооргүй байлаа ...

Тэд хөлөн дээрээ ахин газардахад эргэн тойрны бүх зүйл энгийн хэлбэртээ оров.

Тэр Гермионагийн хамтаар хоосон танхимд зогсох агаад нээлттэй хаалгаар чулуун шалан дээгүүр нарны алтан цацраг тусна. Харри Гермиона руу мэгдэн харлаа.

- Гермиона, юу болсон бэ?

- Түргэл! гээд Гермиона гараас нь чирэн танхим дундуур гүйж шүүр, шалны мод, хувин хадгалагддаг пинд хүрээд дотогш түлхэн оруулж өөрөө хаалга хаалаа.

- Юу ... Яаж ... Гермиона би юу ч ойлгосонгүй!

- Бид цаг хугацаа руу ухраад ирсэн гэж Гермиона тайлбарлав. Тэгээд харанхуйд

Харригийн хүзүүнд зүүсэн гинжийг тайлан авахдаа,

- Гурван цагаар гэв.

Харри өвдгөө чанга чимхэж үзэхэд их өвдлөө. Тиймээ, энэ ч хачин этгээд зүүдтэй төстэй байна.

- Гэхдээ ...

- Чш-ш-ш-! Сонсооч! Хэн нэгэн ирж байна! Бид л байх даа! гээд Гермиона чихээ пингийн үүдэнд наалаа.

- Танхим дундуур явж байна.. Тиймээ, бид Хагрид руу явж байна!

- Чи биднийг энд хонгилд байхад бас гадаа байна гэж хэлэх гээ юу?

- Тийм гэж Гермиона чихээ хаалганд наалттай хэвээр толгой дохиод,

- Бид гэдэгт итгэлтэй байна.. Гурваас илүүгүй хүний чимээ байна ... үл үзэгдэх цувтай байгаа болохоор удаан явж байна ... гэв.

Тэр чимээгүй болж сонссон хэвээр байлаа.

- Бид үүдний шатаар уруудаж байна.

Тэрбээр буцан хувин дээр суугаад ихэд догдолсон шинжтэй байв. Гэхдээ Харри асуултынхаа хариултыг сонсохыг хүсэж байлаа.

- Чи энэ элсэн цагийг хаанаас авсан юм бэ?

- Түүнийг Цаг хугацааны эрчлүүр гэж нэрлэдэг юм хэмээн Гермiona хэлээд,

- Надад түүнийг профессор МакГонагалл зуны амралтын дараа Хогвартсад буцаж ирсэн анхны өдөр өгсөн юм. Энэ эрчлүүрийн тусламжтай би бүх хичээлдээ амжиж байсан юм. Професср МакГонагалл надад өгөхдөө хэнд ч хэлэхгүй гэсэн ам авсан. Тэр ид шидийн яаманд олон удаа захиа бичиж байж надад эрчлүүрийг ашиглах зөвшөөрөл авсан хэрэг. Тэр намайг гайхамшигтай сурагч гэж тэднийг итгүүлсэн ... Түүний тусламжтай би өмнөх цаг хугацаа руу буцан ирж нэг дор хэд хэдэн хичээлд сууж байсан юм. Гэхдээ ... Харри Дамблдор биднээс юу хүссэнийг ойлгосонгүй. Тэр яагаад гурван цаг буцаах хэрэгтэй гэж хэлсэн юм бол? Энэ нь Сириуст юугаар туслах юм бол?

Харри бодлогоширон түүний сүүдэрт нуугдсан царай луу харж байснаа,

- Минийхээр бол тэр биднийг тухайн үед болсон зарим зүйлийг өөрчилж чадна гэж үзсэн байх. Юу боллоо? Гурван цагийн өмнө бид Хагридын овоохойд байсан ...

- Одоо гурван цагийн өмнөх болохоор бид Хагридынх руу явж байна. Бид саяхан явахыг нь сонслоо шүү дээ ...

Харри толгойгоо ажиллуулахын тулд духаа үрчийлгэв.

- Дамблдор биднийг гэмгүй хоёр амийг аврах боломжтой гэж хэлсэн ...

Гермиона тэр бидэнд Клювокрылын тухай хэлсэн байна!

- Гэхдээ ... Сириус тэгээд яах болж байна?

- Дамблдор бидэнд Флитвикийн өрөөний цонхыг тодорхой зааж өгсөн шүү дээ!

Тэд тэнд Сириусыг хорьж байгаа! Бид цонх руу Клювокрылээр нисэн очиж

Сириусыг гаргаж авна. Тэд хоёулаа нисэж аврагдана! Гермionaгийн царайд айдас тодорлоо.

- Хэрвээ бидэнд аз тохиож хэн ч биднийг харахгүй бол гайхамшигтай хэрэг байна даа!

- Гэхдээ оролдоод үзэж болно биз дээ гээд Харри чихээ хаалганд наагаад,
- Хэн ч сонсогдохгүй байна ... Явцгаая! гэлээ.

Тэр хонгилын үүдийг нээв. Танхим хоосон байлаа. Чимээ гаргахгүйг хичээн андууд өрөөнөөс гарч түргэхэн чулуун шатаар уруудав. Хэдийн харанхуй болж Хориотой ойн дээгүүр нарны сүүлчийн цацраг тусаж байлаа.

- Гэнэтхэн хэн нэгэн цонхоор харчих юм биш биз ... гээд Гермиона шилтгээн руу харлаа.

- Шууд ой руу гүйх хэрэгтэй. Модны ард нуугдаж харцгаая гэж Харри шийдэмгий хэлэв.

- Зөвшөөрч байна хүлэмж тойроод гүйцгээе! Бид Хагридын хаалганаас харагдахгүйгээр ойртох хэрэгтэй байна!

Тэр юу хэлсийг ойлгоогүй ч Харри байрнаасаа хөдлөхөд Гермиона түүнийг дагалдав. Тэд ногооны хүлэмж дундуур түргэн гүйж шажигнуур удны хажуугаар өнгөрөөд яаран ойд нуугдав.

Аюулгүй модон дотор орсон хойноо Харри эргэн тойрноо харав. Хормын дараа ард нь Гермиона амьсгаадсаар ирэв.

- Сайн байна. Одоо Хагридын гэр лүү сэмхэн явцгаая. Болгоомжтой, Харри биднийг хэн нэгэн харчих вий дээ.

Тэд чимээ гаргахгүйг хичээн модон дундуур явсаар ойн цоорхойд гарч ирлээ. Навчисын засраар ойн сахиулын байшин руу зэрвэс харахад хаалга цохих чимээ сонсогдов. Тэд том царсны ард түргэн нуугдаад шагайн харлаа. Үүдэн дээр цонхийн цайж чичирсэн Хагрид гарч ирэв. Тэгтэл Харри өөрийнхөө хоолойг сонслоо.

- Бид байна. Үл үзэгдэх цувтай. Хэрвээ биднийг түргэн оруулвал үл үзэгдэх цуваа тайлмаар байна.

- Ээ, та нар ирэх хэрэггүй байсан юм! гэж Хагрид хэллээ. Тэр алхам ухраад хаалга яаран нээв.

- Энэ бидний хийж байсан хамгийн гайхамшигтай зүйл байна даа! гэж Харри бахдав.

- Овоохойд илүү ойртоё. Клювокрылын ойролцоо байх хэрэгтэй гэж Гермиона шивнэлээ.

Тэд модны цаагуур нуугдаад хулууны талбайн хашаанаас уяатай хэвтэж байгаа түгшсэн гиппогрифыг харлаа.

- Одоо хийх үү? гэж Харри шивнэлээ.

- Үгүй! Хэрвээ бид одоо түүнийг хулгайлвал аюултай амьтдыг хор хөнөөлгүй Комиссынхон Хагрид түүнийг сулласан гэж бодох болно! Тэд түүнийг уяатай байхыг харах хэрэгтэй байна!

- Гэхдээ тэр үед бидэнд арван зургаан секунд үлдэнэ шүү дээ. Энэ чинь бараг боломжгүй гээд Харри толгой сэгсэрлээ.

Энэ агшинд овоохойд шаазан хагарах чимээ гарлаа.

- Хагрид сүүний сав хагалж байна. Би одоо Скабберсийг олох болно гэж Гермiona шивнэлээ.

Үнэхээр ч хэдэн хормын дараа тэд Гермionaгийн гайхсан хоолойг сонслоо.

- Гермiona, хэрвээ ... Бид дотогш орж Петтигрюг баривал? гэж Харри гэнэтхэн санал болгов.

- Үгүй! Чи ойлгохгүй байна уу? Бид шидтэний чухал хуулийг зөрчинө! Цаг хугацаанд ямар ч өөрчлөлт оруулж болохгүй! Чи Дамблдорын хэрвээ биднийг харвал гэж хэлэхийг сонсоо биз дээ ...

- Хэн биднийг харна гэж? Бид Хагридын байна шүү дээ!

- Харри төсөөлөөд үз дээ. Чи овоохойд байгаа өөрийгөө харж байна гэж ...

- Би ... Би өөрийгөө галзуурчээ гэж бодох болно. Эсвэл ямар нэгэн хар шид ...

- Яг энэ л байхгүй юу! Чи өөр лүүгээ дайрч болзошгүй! Профессор МакГонагалл хэлэхдээ шидтэн үйл явдалд хөндлөнгөөс оролцох үед хар дарсан зүүд шиг явдал тохиолдож байсан гэсэн. Тэдний олонхи нь ирээдүйн өөрийгөө алсан байна!

- За яахав. Би зүгээр л бодсон юм гэж Харри хэллээ.

Гермiona түүнийг тохойгоороо нудраад шилтгээн рүү заав. Харри мөчрийн заврсаар юу ч харагдахгүй байсан учир толгойгоо үл ялиг өндийв. Шатаар Дамблдор, Фаж, Комиссын хөгшин гишүүн, алуурчин Макнейр нар бууж байв.

- Одоо бид овоохойгоос гарна гэж Гермiona хэллээ.

Хормын дараа арын хаалга нээгдэж Харри Рон, Гермiona хоёртой гарч ирж байгаа өөрийгөө харлаа. Модны цааны нуугдаад хулууны талбайд байгаа өөрийгөө харах нь амьдралдаа хэзээ ч мэдэрч байгаагүй хачин зүйл байлаа ...

- Зүгээр дээ, Кловик, бүх юм зүгээр гээд Хагрид Клювокрылыг илэн андууд руу эргээд,

- Эндээс түргэн явцгаа! гэв.

- Хагрид бид явахгүй ээ ...
- Бид тэдэнд болсон явдлыг үнэнээр нь хэлэх болно ...
- Тэд түүнийг алахгүй ...
- Явцгаа! Та нарын таагүй явдалгүйгээр гай зовлон хангалттай байна! гэж

Хагрид дэлбэрлээ.

Харри Гермионаг хэрхэн тэр хоёрт үл үзэгдэх цув нөмрүүлэхийг харав.

- Түргэн гүйгээрэй. Сонсож болохгүй шүү ...

Үүдний хаалга тогших чимээ сонсогдов. Цаазаар авах хэсгийнхэн хүрэлцэн иржээ. Хагрид эргэн тойрноо хараад гэртээ буцан орж арын хаалгаа ялимгүй нээлттэй орхилоо. Харри өөрсдийнхөө өвсөн дээгүүр явах чимээг сонслоо. Үл үзэгдэх Харри, Рон, Гермиона нар явсан ч Харри, Гермиона хоёр модны цаана нуугдсан хэвээр үлдээд хаалга онгорхой орхисон явдалд талархан дотор болж байгаа бүхнийг сонслоо.

- Араатан хаа байна? гэж Макнейр хүйтэн хоолойгоор асуув.
- Гадаа ... талбайд ... гэж Хагрид сөөнгөтөв.

Овоохойн цонхоор Макнейрын царай цухуйж Клювокрылыг харах үед Харри толгойгоо яаран нуулаа. Тэгтэл Фажын хоолой сонсогдов.

- Би одоо цаазаар авах ялын албан ёсны тогтоолыг унших ёстой, Хагрид. Энэ тийм ч их цаг авахгүй дараа нь Макнейр та хоёр гарын үсэг зурах хэрэгтэй. Хөөе, Макнейр та бас сонсох ёстой. Тийм хуультай юм ...

Макнейрын царай цонхоор алга болов. Шийдвэрлэх мөч ирлээ. Одоо эсвэл хэзээ ч үгүй ...

- Энд хүлээж бай. Би бүгдийг хийчихье гэж Харри Гермионад шивнэлээ.

Фажыг уншиж эхлэхэд Харри модны араас ухасхийн гарч хулууны талбайн хашаан дээгүүр харайгаад Клювокрыл руу очлоо.

- Аюултай амьтдыг хор хөнөөлгүй болгох Комиссын шийдвэрийн дагуу гиппогриф Клювокрылыг зургаан сарын зургааны нар жаргах үеэр болсон явдалд буруутгаж байна ... хэмээн Фаж нэгэн хэмээр бувтнав.

Харри цавчихгүйг хичээн гиппогрифын догшин шар нүд рүү ширтээд мэхийн ёслов. Клювокрыл хэвтэж байснаа хайрстай хөл дээрээ бослоо. Харри Клювокрылын хашаанд байсан уяаг түргэн тайлав.

- ... Комиссоос толгойг нь цаазаар авахаар тогтов. Гүйцэтгэлийг Валден

Макнейр ...

- Урагшаа, Клювик. Явцгаая бид чамд туслахыг хүсч байна ... Зөвхөн чимээгүй ... гэж Харри аяархан хэллээ.

- Гэрчүүдийн хяналтан дор явагдах болно. Хагрид тэнд гарын үсэг зур.

Харри бүх хүчээ гарган олсноос татсан ч гиппрогриф газраас ургасан мэт хөдөлсөнгүй.

- За, алив гарч энэ бүхнийг дуусгая. Хагрид та эндээ үлдсэн нь дээр байх ... гэх

Комиссын хөгшин гишүүний хоолой гарав.

- Үгүй, би ... түүнтэй ... хамт байх хэрэгтэй. Ганцааранг нь орхихыг хүсэхгүй байна.

Овоохойд хөлийн чимээ сонсогдов.

- Клювик яваарай! гэж Харри цөхрөн шивнээд уяанаас хүчтэй угзрахад гиппогриф эцэст нь байрнаасаа хөдөлж далавчаа таагүйхэн шилгээв. Арын хаалга ой хоёрын хооронд ойролцоогоор арван фут орчим зайтай аж.

- Нэг хором хүлээнэ үү, та бүхнээс гуйя, Макнейр. Та ч гэсэн гарын үсэг зурах хэрэгтэй байна гэх Дамблдорын хоолой сонсогдов.

Овоохойд сонсогдож байсан алхаа зогсов. Харри уяанаас хүчтэй татлаа. Клювокрыл хошуугаа тас няс хийлгээд алхаа нь хурдсав. Хамтдаа хашаан дээгүүр харайлган гарлаа.

Модны цаанаас Гермionaгийн цонхийсон царай үзэгдэнэ.

- Түргэл, Харри! гэж тэр шивнэлээ.

Харрид Дамблдорын хоолой дуулдсан хэвээр байлаа. Хүү олсноос ахин угзрахад

Клювокрыл дургүйхэн дагалдав. Тэд хэдийн анхны модыг өнгөрөөд байлаа.

- Түргэл, түргэл гэж Гермiona гуйлаа. Тэр угтан гүйж ирээд уяанаас бас таталцав. Харри мөрөн дээгүүрээ эргэж харахад Хагридын ногооны талбайд хэн ч гарч ирээгүй байлаа.

- Зогс! Биднийг сонсож болох юм! гэж тэр шивнэн тушаав.

Овоохойны арын хаалга нээгдэв. Харри, Гермiona, Клювокрыл гурав чимээгүй хөшлөө. Гиппрогриф хүртэл хүчлэн чагнаж байх шиг санагдана.

Тэгтэл нам гүмийг хөгшин Комиссын гишүүний хоолой эвдэв.

- Тэр хаа байна? Араатан хаа байна?

- Энд л уяатай байсан даа! Би түүнийг сая харсан! Яг энд! гэж алуурчин Макнейр орилов.

- Итгэмээргүй юм! гэж Дамблдор дуу алдахад зугаатай өнгө хоолойд нь илхэн байлаа.

- Клювик! гэж Хагрид сөөнгөтөв.

Удалгүй сүхний исгэрээн гарсан нь алуурчин уурандаа ногооны талбайд зоосон боллоотой. Тэгтэл Хагридын орь дуу тавин уйлах чимээ гарав.

- Зугтчихаж! Зугтчихаж! Клювик минь, сайн ухаантай хүү! Өөрийгөө чөлөөлчихөж!

Клювик уяагаа чангаан Хагрид руу буцах гэв. Харри, Гермиона хоёр өсгийгөөрөө чирэгдэн арайхийн тогтоож тэслээ.

- Хэн нэгэн түүнийг суллаж! Шилтгээний эргэн тойрны ойг самнаж үзэх хэрэгтэй! гэж алуурчин дуу алдав.

- Макнейр, хэрвээ үнэхээр Клювокрыл хулгайлагдсан бол хөл дээрээ явж байгаа гэж бодож байна уу? гэх Дамблдорын хоолойд шоолонгуй өнгө илрэв.

- Тэнгэрт л хайх хэрэгтэй байх даа ... Хагрид би аяга цайнаас татгалзахгүйсэн.

Эсвэл хундага шарз ч юм уу ...

- Өө, тэгэлгүй яахав, профессор. Орцгоо орцгоо гэж Хагрид санаанд багтамгүй жаргалтай хоолойгоор хэллээ.

Харри, Гермиона хоёр анхааралтай сонсож байв. Тэгтэл хөлийн холдох чимээ гарч, алуурчин чимээгүй хараах, хаалга хаагдах дуу гарснаа ахиад л нам гүм болов.

- Одоо яах вэ? гэж Харри шивнээд эргэн тойрноо харав.

- Бид энд үлдэх ёстой ... гэж Гермиона чичирсэн хэвээр хэлээд,

- Тэднийг шилтгээн рүүгээ буцаж явахыг хүлээх хэрэгтэй. Клювокрылыг Сириусын цонхонд аваачихын тулд аюулгүй байлгах ёстой ... Түүнийг тэнд хоёр цагийн дараа аваачна ... Энэ бүхэн ямар хэцүү байгаа ... гэлээ.

Тэр ийш тийшээ түгшин харлаа. Нар жаргав. Харри бодлогоширсноо хөмсөг зангидав.

- Бид эндээс явах хэрэгтэй. Явж шажигнуур удыг харъя. Тэгвэл бид тэнд юу болсныг мэдэх болно.

- За яахав. Гэхдээ биднийг хэн ч харах ёсгүй гэдгийг сана гэж Гермиона

Клювокрылын уяанаас атгасан хэвээр хэллээ.

Ойн цоорхойгоос явлаа. Эцэст нь шажигнуур уд харагдах аятайхан газар олов. Түргэн харанхуй боллоо.

- Энэ Рон байна! гэж Гермиона дуу алдав.

Нуга дээр бараан дүрс гарч ирэхэд алсад хашгиралт сонсогдож,

- Живоглот, эндээс зайл! Скабберс над дээр! гэх нь дуулдав.

Тэгтэл араас нь ахин хоёр дүрс гарч ирэв. Харри Роны араас гүйж байгаа өөрийгөө болон Гермионаг харлаа.

- Скабберс! Эндээс зай, чөтгөрийн муур минь!

- Тэр Сириус байна! гэж Харри зүрх булгилан хэллээ.

Шажигнуур удын ойролцоогоос том хар нохой гарч ирэв. Тэр найзуудын нүдэн дээр Харриг унагаж дараа нь Роныг ...

- Эндээс харах аймшигтай юм байна! гэж Харри хэлээд нохой Роныг үндэсний хоорондох нүх рүү чирэн оруулахыг харлаа.

- Ёо, чи хардаа! Шажигнуур уд намайг цохиж байна ... одоо чамайг ... Ямар ер бусын юм бэ!

Шажигнуур уд мөчрөө исгэрүүлэн шавхуурдаж байв. Харри, Гермиона хоёр өөрсдийгөө хэрхэн тойрч гүйхийг харж байтал мод гэнэтхэн хөшлөө.

- Живоглот сарвуугаа наасан байх гэж Гермиона хэлэв.

- Бид хонгил руу орж байна. Бүгд дотогшоо орчихлоо гэж Харри мэдэгдэв.

Тэднийг дөнгөж далд ормогц уд мод амь оров. Хэдхэн хормын дараа андууд Дамблдор, Макнейр, Фаж болон Комиссын гишүүний цамхаг руугаа буцах хөлийн чимээг сонсов.

- Биднийг хонгил руу орсны дараахан байна шүү дээ! Хэрвээ Дамблдор бидэн дээр ирсэн бол ... гэж Гермона дуу алдав.

- Макнейр, Фаж хоёр бас хамт байсан шүү дээ. Фаж Макнейрт Сириусыг газар дээр нь ал гэж тушаах байсан гэж мөрийцөхөд ч бэлэн байна ... гэж Харри гашуунаар хэллээ.

Дөрвөн хүн шилтгээний үүдний шатаар өгсөн алга болов. Хэдэн хормын дараа үйл явдал нам гүм болов. Тэгтэл ...

- Хараач, Люпин ирж байна! гэж Харри бас нэг дүрс чулуун шат уруудан шажигнуур удны зүг бүх хүчээрээ гүйхэд хэлэв. Тэрбээр тэнгэр лүү харахад сар үүлний цаагуур нуугджээ.

Люпин газраас хугарсан мөчир аваад модны их бие рүү хатгалаа. Мод чимээгүй болоход мөн л хонгил руу орон алга болов.

- Тэр үл үзэгдэх цувьг аваагүй нь ямар харамсалтай юм бэ ... Тэр хажууд нь хэвтэж байсан шүү дээ гэж Харри толгойгоо сэгсрэн хэлснээ Гермiona руу харж,
- Би одоо ухасхийгээд түүнийг авчихвал Снеггийн гарт орохгүй байх ... гэв.
- Харри, биднийг хэн ч харах ёсгүй!
- Чи зүгээр л бүхнийг харж зогсоод яаж чадаж байна? гэж Харри уурсаад,
- Би цув руу гүйчихээд ирье! гэв.
- Харри, үгүй ээ!

Гермиона түүний жанчны араас зуурав. Тэгтэл нуга дээгүүр чанга дуулах чимээ сонсогдов. Энэ бол Хагрид байв. Тэр шилтгээн рүү орох замаар найган дуулан явж байснаа лонхтойгоос том балгалаа.

- Харж байна уу? Юу тохиолдож болох байсныг харав уу? Бид хэний ч нүдэнд үзэгдэх ёсгүй! Үгүй ээ, Клювокрыл!

Гиппогриф ахин Хагридын зүг тэмүүлэхэд Харри, Гермiona хоёр бүх хүчээрээ барин тогтоов. Согтуу Хагрид хөлөө итгэлгүйхэн зөөсөөр мододын цаагуур орж алга боллоо. Клювокрыл толгойгоо гашуудалтай унжуулав.

Хоёр хором ч өнгөрөөгүй байтал шилтгээний үүд ахин нээгдэж шатан дээр Снегг үсрэн гарч ирээд шажигнуур удны зүг ухасхийв.

Модны хажууд очоод Снегг алхаагаа удаашруулан ийш тийшээ харахад Харри нударга зангидав. Үл үзэгдэх цувьг харангуутаа газраас авлаа.

- Түүнээс бузар гараа зайлуул! гэж Харри уурсан шивнэлээ.
- Чш-ш-ш!

Снегг Люпины адил мөчир авч модны их биед хүрээд цуваа нөмрөн үндсэн дорх нүхээр орон алга болов.

- За харав уу гэж Гермiona аяархан хэллээ.
- Бид одоо бүгд тэнд байгаа. Зөвхөн хүлээх л үлдлээ. Удахгүй бид гараад ирнэ. Тэр Клювокрылыг ойролцоох модноос бөх уяад хуурай газар суун өвдгөө тэвэрлээ.
- Харри, би нэг зүйлийг ойлгохгүй байна ... Дементорууд яагаад Сириусыг авч явсангүй вэ? Тэд их олуулаа ирснийг би санаж байгаа ч тэгээд л ухаан алдчихсан. Тэдэнд боломж байсан шүү дээ.

Харри бас суулаа. Тэгээд юу харснаа тайлбарлав. Дементор түүн рүү амаа ойртуулахад ямар нэгэн том мөнгөлөг зүйл нууран дээгүүр ирж тэднийг хөөсөн гэдгийг.

Гермиона Харригийн яриаг ам ангайн сонсов.

- Гэхдээ энэ юу байсан юм бол?
- Мэдэж болох цорын ганц арга байна ... Дементорыг жинхэнэ Патронус хөөсөн байж таарна. Маш хүчирхэг.
- Гэхдээ хэн түүнийг гаргасан юм бол?

Харри юу ч хэлсэнгүй. Тэр ой ухаандаа хэн нэгэн нуурын эрэг дээр байхыг харснаа бодож байв. Түүнд хэн болох талаар нэг санаа байлаа ... Гэхдээ, үгүй ээ байж боломгүй юм!

- Тэр хэнтэй адилхан байсан бэ? Хэн нэгэн багш юм болов уу? гэж Гермиона тэсч ядан асуулаа.
- Үгүй. Багш биш.
- Тэгвэл тэр их хүчтэй шидтэн байна. Ганцаараа бүх Дементоруудыг хөөдөг ...

Чи Патронус их хурц гэрэлтэй байсан гэж ярьсан биз дээ. Тэр түүнийг гэрэлтүүлээгүй юм уу? Чи үнэхээр түүнийг харсангүй гэж үү?

- Би түүнийг харсан ... гэж Харри удаанаар хэлээд,
- Гэхдээ магадгүй би төсөөлсөн ч байж болох юм... Би тэр үед ухаанаа алдчихсан байсан ... гэв.
- Чинийхээр бол хэн байсан гэж?
- Миний бодлоор гээд Харри хачирхалтай хариу хэлэхийн өмнө шүлсээ залгиад,
- Би үүнийг миний эцэг байсан гэж бодож байна гэлээ.

Гермиона түүнийг амаа ангайлган харлаа. Түүний царайд түгшсэн өрөвдсөн шинж холилдон харагдана.

- Гэхдээ Харри чиний эцэг ... үхсэн шүү дээ гэж тэр аяархан хэлэв.
- Би үүнийг мэднэ гэж Харри түргэхэн хэллээ.
- Чи түүний сүнсийг харсан гэж бодож байна уу?
- Мэдэхгүй ... Тэр амьд юм шиг байсан.
- Тэгвэл ...

- Магадгүй хий юм харагдсан байх. Гэхдээ зурган дээрхтэй яг адилхан байсан гээд Харри духаа арчив.

Гермиона үнэхээр түүний саруул ухаанд түгшсэн бололтой харагдана.

- Энэ ухаангүй юм шиг сонсогдож байгааг би мэднэ л дээ гээд Харри хошуугаараа газар малтан өт эрж буй Клювокрыл руу эргэж харлаа. Гэхдээ Харри үнэндээ түүнийг харсангүй.

Тэр эцгийнхээ тухай болон гурван хачирхалтай найзынх нь тухай бодож байв ... Солиот, Тэнүүлчин, Шүдэт, Сүүлт ... Үнэхээр энэ шөнө дөрвүүлээ байсан гэж үү? Бүгд Сүүлтийг үхсэн гэж боддог байтал тэр энэ үдэш гараад ирсэн. Магадгүй эцэг нь амьд юм болов уу? Эсвэл хий үзэгдэл байсан хэрэг үү? Нуурын эрэг дээр тод дүрс байсан гэдэгт Харри итгэлтэй байлаа ...

Модны навчис сэвшээ салхинд сэрчигнэн сар үүлний цаагуур халхлагдав. Гермиона чимээгүй суугаад шажигнуур уд руу харж байлаа.

Эцэст нь цаг өнгөрлөө ...

- Бид гараад ирлээ! гэж Гермиона шивнэв.

Хоёулаа хөл дээрээ үсрэн босоход Клювокрыл газраас толгойгоо өндийлгөв. Люпин, Рон, Петтигрю гурав эв хавгүйхэн модны үндэсний нүхнээс гарч ирэв. Тэдний араас Гермиона болон ухаан алдсан Снегг эцэст нь Харри, Блэк нар гарч ирлээ. Тэд бүгдээрээ шилтгээний зүг хөдөлцгөөв.

Харрийн зүрхний цохилт түргэсэв. Тэр тэнгэр лүү харахад дурын агшинд сарны гэрэл тусахаар байлаа.

- Харри хэмээн Гермиона түүний бодлыг таагаад анхааруулав.

- Байрандаа үлд биднийг хэн ч харах ёсгүй ... Бид юу ч хийж чадахгүй.

- Петтигрю ахин зугтаах гэж байгааг мэдэж байгаа биз дээ гэж Харри аяархан хэллээ.

- Чи харанхуйд яаж хархыг олох гээ вэ? гэж Гермиона эрүүл ухаанаар хэлээд,

- Бид Сириусыг л аврахын тулд цаг хугацаагаар аялсан. Зөвхөн үүний төлөө!

гэв.

- За яахав, ойлголоо ...

Үүлний цаанаас сар цухуйлаа. Алсад нуга дээр байсан дүрсүүд зогссоноо ямар нэгэн хөдөлгөөн гарч эхлэв.

- Энэ Люпин байна. Тэр хувирч байна гэж Гермиона шивнэлээ.

- Гермиона! Бид энд үлдэж болохгүй! Эндээс түргэн явах хэрэгтэй гэж Харри гэнэтхэн хэлэв.

- Чамд болохгүй гэж хэлээд байхад ...

- Би өөр зүйлийн тухай ярьж байна! Люпин бидний нуугдаж байгаа ой руу зугтсан биз дээ.

- Түргэл! гэж Гермиона дуу алдсанаа Клювокрылын уяаг тайлав.

- Түргэлцгээе! Хаана нуугдсан нь дээр юм бол? Дементорууд дуртай үедээ хүрээд ирж болзошгүй!

- Хагридынх руу буцацгаая! Тэнд одоо хэн ч байхгүй!

Тэд хар хурдаараа гүйлдэхэд Клювокрыл араас нь шогшуулав. Ард нь хүн чонын орилох чимээ сонсогдоно.

Овоохойд хүрээд ирлээ. Харри хаалганы өмнө зогсоод онгойлгож Гермиона, Клювокрыл хоёрыг оруулаад араас нь оров. Чоноч нохой Соёт чанга архирлаа.

- Чимээгүй, Соёт энэ бид байна гэж Гермиона хэлээд яаран чихний арыг нь маажин дуугүй болгоод,

- Гайхамшигтай аврагдлаа! гэв.

- Тиймээ ...

Харри цонхоор харлаа. Гадаа болж буй үйл явдлыг харахад бэрх байв. Клювокрыл Хагридын гэрт ирсэндээ жаргалтайгаар зуухны өмнө хэвтэж сэтгэл хангалуун далавчаа шилгээгээд унтахад бэлдэв.

- Би гадаа байсан нь дээр байхаа. Эндээс юу ч харж болохгүй нь. Хамгийн аймшигтай зүйл одоо болж байгаа.

Гермиона түүнийг сэжиглэнгүй харав.

- Би бусдын хэрэгт хөндлөнгөөс оролцох гээгүй байна. Гэхдээ гадаа юу болж байгааг мэдэхгүйгээр яаж Сириуст туслах цаг болсныг мэдэх юм бэ? гэж Харри яаран хэлэв.

- За яахав, тэгвэл. Би энд Клювокрылтэй хамт үлдэе ... Гэхдээ Харри, болгоомжтой байгаарай. Дэргэд чинь хүн чоно, Дементорууд ...

Харри гадаа гараад болгоомжтойгоор овоохойны эргэн тойронд явлаа. Алсад өрөвдөлтэй орилох дуу сонсогдов. Дементорууд Сириусыг бүсэлж байгаа байх нь. Тэр Гермионагийн хамтаар түүн рүү хормын дараа очно ...

Харри нуур луу нүд салгахгүй ширтэхэд зүрх нь хэнхдэгээсээ үсрэн гарах шахам цохилно. Хэн Патронусыг илгээснийг харах мөч удахгүй болно ...

Хагридын үүдэн дээр зогсоод Харри тээнэгэлзэв. Намайг хэн ч харах ёсгүй. Харин тэр харахыг хүсч байна ... Тодорхой мэдэхийн тулд ...

Харин Дементорууд тэнд байгаа шүү дээ. Тэд харанхуйд нуурын эрэг рүү зүг бүрээс гулсан хөвж байгаа ... Гэхдээ тэд Харригаас өөр зүгт байгаа. Тэр тэдэнд ойртохгүй байх болно ...

Харри гүйлээ. Одоо зөвхөн эцгийнхээ тухай бодож байв. Гэнэт энэ эцэг нь байвал яах вэ. Тэр одоохон бүхний тайлбарыг харна.

Нуур ойртсон ч амьд хүний шинж байсангүй. Эрэг дээгүүр мөнгөлөг сулхан гэрэл харагдаж түүний Патронусыг гаргах гэсэн сүүлчийн оролдлого болж байв.

Усны эрэг битүү буттай байлаа. Харри бутан дунд орж суугаад навчисын завсраар цөхрөн ширтлээ. Мөнгөлөг гэрэл гэнэтхэн бөхөв. Аймшигтай сэтгэлийн хөөрөл түүнийг эзэмдэн авлаа. Ахиад нэг хором ...

- Алив, ааваа! Та хаана байна? Гараад ирээч ... гэж тэр шивнээд эргэн тойрноо харав.

Гэтэл хэн ч ирсэнгүй. Харри бүслэн дугуйрсан Дементоруудыг харлаа. Тэдний нэг юүдэнгээ сөхөж байв. Одоохон аврагдах ёстой ... гэтэл тусламж хаа ч алга.

Тэгтэл түүнд нэг санаа орж ирэв. Тэр эцгийгээ биш өөрийгөө харсан юм байна шүү дээ.

Харри бутан дундаас үсрэн босож шидэт саваагаа аваад,

- Экспекто патронум! гэж хашгирлаа.

Тэгтэл савааны үзүүрээс дэлбэрэлт үүсэж хэлбэр дүрсгүй манан гарснаа гялалзсан мөнгөн амьтан болов. Харри сайн харахын тулд нүдээ анивчив. Амьтан морийг санагдуулна. Тэр харанхуй нуурын гадаргуун дээгүүр толгойгоо бөхийлгөн давхиж Дементоруудын дунд орлоо. Дементорууд холдон ухарч эхэлснээ сарниж ... эцэст нь нэг нь ч үлдсэнгүй.

Патронус эргэлээ. Тэрбээр толигор нуурын мандал дээгүүр Харри руу давхив. Энэ бол морь ч биш, ганц эвэрт ч байсангүй. Энэ бол буга байлаа. Тэр тэнгэрт байгаа сар шиг хурцаар гэрэлтэж байв ... Тэр Харри руу буцан ирлээ.

Эрэг дээр ирээд буга зогсов. Түүний туурай хүрсэн зөөлөн хөрсөн дээр мөр үлдсэнгүй. Тэр Харри руу том мөнгөн нүдээрээ ширтэв. Дараа нь алгуурхан эвэртэй толгойгоо бөхийлгөв. Харри гэнэтхэн ойлголоо ...

- Шүдэт ... гэж тэр шивнэлээ.

Түүнийг чичирсэн гараа үлгэрийн амьтан руу сунгах агшинд буга алга болов.

Харри гараа сунгасан хэвээр үлдлээ. Зүрх нь хавирга дэлдэн чанга цохилсоор гэнэтхэн алхааны чимээ сонсогдов. Харри эргэж харахад Гермиона, Клювокрылын хамтаар яаран ирж байв.

- Чи юу хийж байгаа юм бэ? Зөвхөн харна гээ биз дээ гэж тэр уурсан шивнэлээ.
- Би сая өөрсдийнхөө амь насыг аварлаа. Энэ бут руу хүрээд ир ... Би чамд бүгдийг тайлбарлая.

Гермиона гайхсандаа ахиад л амаа ангайлган сонслоо.

- Хэн нэгэн чамайг харсан болов уу?
- Чи юу ч ойлгоогүй хэрэг үү? Би өөрийгөө хараад аав минь байна гэж бодсон юм! Тэгэхээр бүх зүйл хэвийн!
- Харри, итгэж ч чадахгүй нээ. Чи Патронус гарган бүх Дементоруудыг хөөлөө гэж үү! Энэ чинь их хүчирхэг ид шид шүү дээ ...
- Би чадна гэдгээ мэдэж байсан юм. Учир нь тэр үед болсон шүү дээ. Одоо бүгд ойлгомжтой юу?
- Мэдэхгүй ... Харри Снеггийг хараач!

Харри бутны завсараар харлаа. Снегг эрэг рүү түүн рүү очиж байв. Тэрбээр шидэт дамнуурга гаргаад Харри, Гермиона болон Блэк нарын биеийг ачлаа. Дөрөв дэх дамнуурга дээр Рон хэвтэн холгүй агаарт хөвж байв. Снегг саваагаа өргөөд бүгдийг шилтгээн рүү хөдөлгөв.

- За яахав. Удахгүй цаг болох нь гээд Гермиона цагаа харав.
- Дамблдор биднийг эмнэлэгт түгжих хүртэл ердөө дөчин таван минут байна.

Харин бид Сириусыг авраад хэн нэг нь алга болсныг минь мэдэхээс өмнө буцах хэрэгтэй байдаг ...

Тэд ахиад жаахан хүлээхэд үүлсийн сүүдэр нууранд тусан навчис сэрчигнэх чимээ гарав. Клювокрыл уйдсандаа ахиад л өт ухааж байлаа.

- Түүнийг дээш нь аваачсан болов уу? гэж хэлээд Харри цагаа шалгангаа шилтгээний өрнөд цамхагын цонх руу харлаа.
- Хараач! Энэ хэн байж болох вэ? Хэн нэгэн шилтгээнээс гарч байна! гэж

Гермиона шивнэлээ.

Харри харанхуй руу харлаа. Ямар нэгэн эрэгтэй хүн түргэн алхаагаар нуга дундуур гүйн алга болоход бүс нь гялсхийв.

- Макнейр! Алуурчин! Тэр Дементоруудыг дуудахаар явж байна. Хөдлөх цаг болж, Гермиона ...

Гермиона гараа Клювокрылын нуруун дээр тавихад Харри түүнийг өргөж суулган дараа нь ойролцоох модны мөчир дээр авиран гараад үсрэн суухад гиппогриф бослоо. Түүний хүзүүн дээгүүр уяа нь унжжээ.

- Бэлэн үү? гэж тэр Гермионагаас чимээгүйхэн асуулаа.

- Сайн бариарай.

Харри өсгийгөөрөө Клювокрылын хажуу руу давирлаа.

Гиппогриф байрнаасаа харанхуй тэнгэрт хөөрөв. Хүчирхэг далавчны дэвэлт сонсогдоход Харри өвдгөөрөө чанга хавчжээ. Гермиона Харригийн бүсэлхийнээс чанга бариад айсан байртай,

- Өө, үгүй ээ. Надад энэ таалагдахгүй байна. Ерөөсөө таалагдахгүй байна гэлээ. Харри Клювокрылыг урагш нь чиглүүлэхэд гиппогриф чимээгүйхэн цамхагын дээд хэсгийн хананд хүрэв. Харри бүх хүчээ гарган зүүн тийш нь залахад Клювокрыл эргэлээ. Харри гялалзан өнгөрөх цонхнуудыг тоолж эхлэв.

- Зогс! гэж тэр дуу алдаад жолоогоо чадлаараа татлаа.

Клювокрыл огцом хурдаа хасаж зогсоход тэд далавчны алгуурхан дэвэлтээр агаарт дүүжигнэв.

- Тэр энд байна! гэж Харри хэлээд Сириусын цонх руу заав. Далавчны дэвэлт холдох үед гараа сунган шилийг болгоомжтой тогшлоо.

Блэк тэднийг хараад амаа ангайлаа. Оргодол сандлаас үсрэн босоод цонх руу яран ирж онгойлгохыг хичээсэн авч түгжээтэй байлаа.

- Холдоорой! гэж Гермиона хашгираад шидэт саваагаа авч нөгөө гараараа Харригаас сайтар зуураад,

- Алохомора! гэв. Цонх жингэнэн онгойлоо.

- Гэхдээ яаж? Яаж? гэж Блэк гайхсан хоолойгоор дуугараад гиппогрифыг ширтэв.

- Түргэлээрэй, бидэнд хугацаа бага байна. Чи одоохон эндээс зугатах хэрэгтэй байна. Дементорууд ирж байгаа. Макнейр тэднийг авчирахаар явсан гээд

Харри Клювокрылыг цонхны түвшинд барихын тулд гялалзсан хүзүүнээс нь чанга тэвэрлээ.

Блэк цонхны жаазнаас бариад гараа сунгаж аз жаргалтайгаар хэдхэн хормын дараа

Гермионагийн ард суусан байлаа.

- Сайн байна ... Клювокрыл одоо цамхагын дээшээ нис! гэж Харри тушаагаад жолооноос татлаа.

Ганц хүчирхэг дэвэлтээр тэд ахин нисэж баруун цамхагын оройд буулаа. Клювокрыл талбай дээр чанга газардахад хавтан тачигнах чимээ гарав. Харри, Гермиона хоёр гулган буулаа.

- Сириус, даруйхан нис. Тэд удахгүй Флитвикийн өрөөнд ирээд чамайг байхгүйг мэдэх болно гэж Харри амьсгаадан хэллээ.

Клювокрыл газар самардаад толгойгоо сэжив.

- Нөгөө хүү яасан? Рон? гэж Сириус асуулаа.

- Түүний бүх зүйл хэвийн. Хатагтай Помфри түүнийг эмчилж байгаа.

- Түргэхэн нис, Блэк!

Гэхдээ Сириус Харри руу харсан хэвээр байлаа.

- Би та нарт яаж талархахаа ч мэдэхгүй байна ...

- Нис! гэж Харри, Гермиона хоёр зэрэг орилов. Блэк Клювокрылын жолоог тэнгэр лүү эргүүллээ.

- Удахгүй уулзаяцгаая! Чи эцгийнхээ жинхэнэ хүү мөн шүү, Харри ...

Сириус өсгийгөөрөө Клювокрылын хажуу руу давирлаа. Аварга том далавч ахин дэлгэгдэхэд Харри, Гермиона хоёр үсрэн холдов. Гиппогриф агаарт хөөрлөө. Харри түүнийг удтал дагуулан харав. Аварга том шувуу улам бүр алслан холдсоор байлаа. Сар үүлийг хаав. Ингээд аврагдсан оргодол үзэгдэхээ болив.

БҮЛЭГ 22: АХИАД УУЛИЙН ШУУДАН

- Харри! Ойролцоогоор хорин минутын дараа Дамблдор хаалга түгжинэ. Бид хэнд ч ажиглагдахгүйгээр эргээд эмнэлэгт очих хэрэгтэй байна гэж Гермиона бугуйндаа зүүсэн цагаа харж хэлэв.

- Тийм-тийм. Явцгаая ... гэж Харри толгой дохиод тэнгэрээс харц салгав.

Тэд хаалгаар гүйн ороод эргүүлгэн шатаар доошоо уруудлаа. Хэдэн гишгүүр доошлоод андууд маань Фаж, Снегг хоёрын хоолойтой төстэй дуу сонслоо. Тэд шатны доод хонгил руу түргэн оров.

- ... зөвхөн Дамблдор байдлыг хэцүү болгохгүй байх гэж найдаж байна.

Үнсэхэд удахгүй биз дээ? гэж Снегг хэлэв.

- Макнейрыг Дементоруудтай эргэж ирмэгц шууд болно. Блэкийн энэ бүх түүх удаан үргэлжлэхгүй. Цаг ч хүрэхгүй хугацаанд «Өдөр тутмын Зөнч» сонинд оргодол баригдсан талаар мэдээ гарах болно ... Снегг тэд танаас ярилцлага авахыг хүсэх байх даа ... Залуу Поттерын ухаан удалгүй хэвийн болно гэж найдаж байна. Тэр «Зөнч» сонины хуудсан дээр бүх өсвөр үеийнхэнд таныг хэрхэн аварсан тухай ярина гэдэгт би итгэлтэй байгаа шүү ...

Харри шүдээ зуулаа. Тэр Снеггийн царай дээр тодорсон сэтгэл хангалуун инээмсэглэлийг харж амжлаа. Хөлийн алхаа холдов. Харри, Гермиона хоёр ямар ч атугай хэдэн хором хүлээснээ эсрэг талын чиглэл рүү гүйв. Шатаар уруудаж өөр хонгил руу оржээ. Гэнэтхэн урд нь баярлаж хөөрсөн гуугчих дуу сонсогдлоо.

- Пивз байна! Ийшээ! гэж Харри дуу алдаад Гермионагийн гараас татлаа.

Тэд зүүн талд нь байсан хоосон анги руу ухасхийн орлоо. Тэр агшинд дэргэдүүр нь

Пивз ухаангүй инээсээр өнгөрөв.

- Өө, аймшигтай юм. Тэр Сириусыг Дементор дуусгахаар ирж байгаа гэдэгт хөөрч байгаа нь эргэлзээгүй гээд Гермиона ахиад цагаа харснаа,

- Гурван минут үлдэж, Харри! гэлээ.

Эцэст нь бах нь ханасан хорон санаат Пивз алга болов. Тэд ангиас болгоомжтой гараад хонгилоор хурдлав.

- Гермиона, хэрвээ Дамблдор биднийг буцаж орохоос өмнө ... хаалга түгжчихвэл яах бол? гэж Харри гүйх зуураа асуулаа.

- Энэ тухай бодохоос ч айж байна! гээд Гермиона цагаа харснаа,

- Ганцхан минут! гэв.

Гэвч тэд эмнэлгийн жигүүр байрладаг хонгилд хэдийн иржээ. Дамблдорын хоолой сонсогдоно.

- Түргэлээрэй, Харри! гэж Гермиона сэтгэл түгшин хэллээ.

Тэд аль болох чимээ шуугиан гаргахгүйг хичээн эмнэлэгийн өрөө лүү очлоо. Өрөөний үүдэнд захирал цаашаа харан зогсож байв.

- Би та нарыг энд цоожилно. Арван хоёрт таван хором дутуу байна. Хатагтай Грэйнджер таньд гурав буцаахад хангалттай. Амжилт хүсье.

Дамблдор өрөөнөөс гарч ирээд хаалга түгжихээр шидэт саваагаа гаргаж ирснээ эргэж харлаа. Харри, Гермиона хоёр түүн рүү очив. Дамблдор тэднийг хараад нүүр дүүрэн инээмсэглэхэд мөнгөлөг урт сахал нь гялалзав.

- За? гэж тэр аяархан асуулаа.

- Бид чадсан! Сириус Клювокрылтэй нисээд явчихсан! гэж Харри амьсгаадан хэлэв.

Дамблдорын царай гийлээ.

- Маш сайн байна ... гээд тэр өрөөнөөс дуулдаж буй чимээг анхааралтай чагнаснаа,

- Та хоёр хэдийн явчихсан байх ... дотогш орцгоо ... би та нарыг түгжинэ гэв.

Харри, Гермиона хоёр өрөө лүү оров. Хэрвээ орон дээр хөдөлгөөнгүй хэвтэж байгаа Роныг эс тооцох юм бол өрөө хоосон байлаа. Ард нь түгжээ шархийх чимээ гарахад андууд ор луугаа очиж Гермиона Цаг хугацааны эрчлүүрээ жанчин доогуураа нуув. Өрөөний хаалга хормын дараа нээгдэн хатагтай Помфри орж ирэв.

- Би сонссонгүй шүү. Захирал явчихаа юу? Одоо би өвчтөнүүддээ санаа тавьж болох нь байна.

Тэр их ааш муутай байв. Одоо хамгийн чухал нь юу вэ гэвэл эмнэлэгийн шоколадыг түргэн идэх хэрэгтэй байлаа. Хатагтай Помфри тэдний урд ширүүн төрхтэй зогсоод идсэн эсэхийг нь шалгав. Гэвч Харригийн хоолойгоор шоколад давсангүй. Гермиона тэр хоёр сэтгэл түгшин чимээ болгоныг сонсож хүчлэн хүлээв ... Тэгтэл андуудыг дөрөв дэх хэсэг шоколадаа авах үед дээр галзуурсан юм шиг орилоон нүргэлэв.

- Юу болоод байна? гэж хатагтай Помфри түгшлээ.

Одоо уурссан хоолой илүү чанга болов. Хатагтай Помфри хаалга руу харав.

- Шийтгэл гэдэг чинь энэ дээ! Тэд бүгдийг баллачихлаа! Харри үг ялган сонсохыг оролдов. Хоолой бүр дэргэд нь иржээ.

- Тэр шилжсэн байх, Северус. Бид түүнтэй цуг хэн нэгнийг цуг үлдээх ёстой байж ... Энэ үйл явдал болох үед ...

- Тэр шилжээгүй! Шилтгээний ханан дотроос шилжиж чадахгүй! Энэ бүхэн Поттероос зайлахгүй! гэх Снеггийн хоолой хоёр алхамын зайд сонсогдов.

- Северус! Ухаантай байж үз! Харри энэ бүх хугацаанд түгжээтэй байсан! Түн!

Хаалга чанга саван нээгдлээ. Фаж, Снегг, Дамблдор нар өрөөнд орж ирэв. Дамблдор цор ганцаараа тайван байлаа. Түүний байдал сэтгэл хангалуун аж. Фаж уурласан нь эргэлзээгүй. Гэвч Снегг бүр галзууртлаа уурлажээ.

- Үнэнээ хэл, Поттер! Чи ингэсэн үү? гэж тэр дэлбэрэх шахам асуув.

- Профессор Снегг! Биеэ бариач! гэж хатагтай Помфри уулга алдлаа.

- Сонсооч, Снегг ухаалаг байж үз. Хаалга түгжээтэй байсныг бид сая харсан шүү дээ ... гэж Фаж тайвшируулах санаатай хэлэв.

- Тэд л түүнийг зугтахад тусалсан болохыг би мэдэж байна! гэж Снегг шүлсээ үсчүүлэн хашгираад Харри, Гермiona хоёрыг заав.

- Тайвширч үз дээ! Та дэмий юм яриад байна! гэж Фаж дуу алдлаа.

- Та Поттерыг мэдэхгүй байна! Түүнийг хийсэн болохыг би мэдэж байна! гэж Снегг хашгичлаа.

- Болно, Северус. Та юу ярьж байгаагаа бодоод үз дээ. Арван хормын өмнө би өөрийн биеэр энэ хаалгыг түгжсэн. Хатагтай Помфри таны өвчтөнгүүд орноосоо боссон уу? гэж Дамблдор нам дуугаар хэлэв.

- Огтхон ч үгүй! Би таныг явсан цагаас хойш тэднээс холдоогүй! гэж хатагтай Помфри уурсан хэлэв.

- Харж байна уу, Северус. Хэрвээ та Харри, Гермiona хоёрыг нэгэн зэрэг хоёр газар байж чадах авъяас эзэмшсэн гэж бодоогүй юм бол тэднийг түгшээх шалтгаан алга.

Снегг уурссан хэвээр зогсоод Фаж руу харахад Дамблдорын нүдэнд оч гялсхийлээ. Тэрбээр уурандаа жанчаа хийсгэн ухасхийн гарав.

- Тэр үнэхээр уурласан бололтой. Хэрвээ би таны оронд байсан бол, Дамблдор минь. Түүнийг харж байх байлаа гэж Фаж араас нь харж хэллээ.

- Түүний бүх зүйл хэвийн гэдэгт итгэлтэй байна. Зүгээр л урам нь хугарсан хэрэг гэж Дамблдор хэлэв.

- Зөвхөн түүнийх ч биш! «Өдөр тутмын Зөнч» сонинд тодорхой мэдээлэл өгөх боломжгүй боллоо! Блэкийг буланд шахан барьсан хэрнээ ахин алдана гэдэг чинь! Тиймээ бас энэ гиппогриф зугтсан байдаг. Би бүгдийн инээдэм болж дууслаа! За яахав... Би ид шидийн яам руу буцсан нь дээр байх ... Болсон үйл явдлын талаар мэдэгдэх хэрэгтэй ...

- Дементорууд яах вэ? Тэднийг сургуулийг орхино гэдэгт найдаж болох уу? гэж Дамблдор асуув.

- Өө тэгэлгүй яахав, бид тэднийг холдуулна гээд Фаж үсээ ууртайгаар үгтээснээ,

- Би тэдний толгой дахь бодлыг өөрчилж чадахгүй болохоор ямар нэгэн гэм зэмгүй хүүг үнсчих вий гэж айж байна ... Өнөө шөнө Азкабан руу буцаах болно. Сургуулийн үүдэн дээр луу тавих талаар бодож үздэг юм билүү? гэв.

- Хагридад энэ бодол таалагдах байсан даа гээд Дамблдор Харри, Гермиона хоёр луу инээмсэглэв.

Амгалан тайван байдлыг эвдэгчид өрөөнөөс гарахад хатагтай Помфри хаалга руу яаран очиж түгжээд өрөөндөө орохын урьд сэтгэл хангалуун бус ямар нэгэн юм бувтнав.

Эцэст нь өрөөнд аяархан ёолох дуу сонсогдон Рон ухаан орлоо. Тэр өндийн суугаад ийш тийшээ харав.

- Юу ... Юу болсон бэ? Харри? Бид яагаад энд байгаа юм бэ? Сириус хаана байна? Люпин хаана байна? Ямар нэгэн юм болоо юу? гэж тэр дуу алдав.

Харри, Гермиона хоёр бие биерүүгээ харлаа.

- Чи тайлбарла гэж Харри хэлээд дараагийн шоколадаа идлээ.

Маргааш нь өдөр дунд тэр гурав эмнэлэгээс гарлаа. Шилтгээн хоосон байв. Бүгчим халуунаас гадна шалгалт дууссан тул бүгд Хогсмид руу явж хөгжилдөж байв. Гэвч Рон, Гермиона хоёр Хогсмид руу явалгүй Харритай цуг үлдээд шилтгээний үүгээр түүгээр хэсэж өнгөрсөн шөнө болсон гайхалтай явдлын талаар хэлэлцэн Сириус, Клювокрыл хоёр одоо хаана байж болохыг тааж байлаа. Харри нуурын эрэг дээр суугаад аварга том арваалж залхуутай усан дороос тэмтрүүлээ сунгахыг харж байснаа нөгөө эрэг рүү харав. Түүний өнгөрсөн шөнө харагдсан буга зогсож байх шиг санагджээ.

Андууд орой болтол суугаад манантсан нүдтэй Хагридыг олж харав. Ойн сахиул аварга том ширээний бүтээлэгийн хэмжээтэй нусны алчуураар хөлсөө арчин баясан гийсээр тэдэн рүү ирэв.

- Өнгөрсөн шөнө болсон үйл явдалд ... баярлах зүйл юу ч байхгүй гэдгийг ... ойлгож байна л даа. Гэтэл Блэк ахиад л зугтчихаж. Өөр юу болсныг таа даа?

- Юу? гэж бүгд сониучирхан асуув.
- Ключик! Тэр зугтчихсан! Эрх чөлөөтэй болчихсон! Би үүнийг бүх шөнийн турш тэмдэглэлээ!
- Ямар гайхамшигтай юм бэ! гэж Гермиона дуу алдаад инээхэд бэлэн байгаа Рон руу сэжигтэй хяламхийв.
- Би түүнийг сайн уяагүй юм ... гээд Хагрид аз жаргал гийсэн харцаар нуга руу харж,
- Би зөвхөн өглөө санаа зовлоо л доо ... гэнэтхэн тэр профессор Люпинтэй уулзсан байвал яана гэж ... харин Люпин хэлэхдээ ... өнгөрсөн шөнө юу ч идээгүй гэсэн ...
- Юу гэнээ? гэж Харри дуу алдав.
- Та нар сонсоогүй юм уу? гэж Хагрид асуугаад инээмсэглэхээ больж эргэн тойрон хэн ч байхгүй байхад дуугаа намсгаад,
- Ээ ... Снегг өглөө бүх Слизеринийхэнд хэлсэн болохоор ... бүгд одоо мэддэг болсон ... Профессор Люпиныг хүн чоно гэдгийг ... Тэр өнгөрсөн шөнө ... талбай дээгүүр сул зугаалж байсан ... Тэгэхээр одоо бүх зүйл ойлгомжтой болсон болохоор тэр юмаа цуглуулж байгаа.
- Юмаа цуглуулж байгаа гэнэ ээ? Яагаад? гэж Харри түгшин асуулаа.
- Яагаад гэнээ? хэмээн Хагрид хачирхалтай асуултанд гайхширсанаа,
- Өглөө ажлаасаа халагдсан. Тэр хэнийг ч ахин эрсдэлд оруулахыг хүсэхгүй байна гэж хэлсэн шүү.

Харри хөл дээрээ үсрэн босоод,

- Би явж түүнтэй уулзлаа гэж андууддаа хэлэв.
- Гэхдээ тэр халагдсан юм бол ...
- ... бид юу ч хийж чадахгүй ...
- Би зүгээр л түүнийг харахыг хүссэн юм. Энд уулзацгаая.

Люпины өрөөний үүд нээлттэй байлаа. Тэр бараг бүх юмаа боож баглажээ. Гриндилогийн байсан хоосон шилэн саван дээр үнгэгдсэн чемодан тавиаастай байлаа. Чемодан онгорхой байсан бөгөөд барай зайгүй болжээ. Люпин ширээ рүү бөхийн юм харж байлаа.

- Би чиний ирж байгааг харсан гэж Люпин иээмсэглэн хэлээд харж байсан цаас руугаа заав. Энэ бол Тонуулчны газрын зураг байлаа.

- Бид сая Хагридтай ярилцсан. Тэр таныг явах гэж байгаа гэж хэллээ. Энэ худал биз дээ?

- Үнэн гэж айж байна хэмээн Люпин хэлээд ширээнийхээ шургуулганд байсан юмаа цуглуулан авлаа.

- Гэхдээ яагаад? Ид шидийн яам таныг Сириуст тусалсан гэж бодоогүй биз дээ? Люпин хаалга руу очин хаалаа.

- Үгүй дээ. Профессор Дамблдор Фажад намайг та нарын амьдралыг аврахыг оролдсон гэж итгүүлсэн. Гэхдээ Северусээс болсон хэрэг. Би түүнд Мерлиний одонг алдсан нь хүнд цохилт болсон гэж бодож байна. Тэр ... санамсаргүй мэтээр ... өглөөний цайны үеэр намайг хүн чоно гэж ярьсан.

- Гэхдээ та зөвхөн үүнээс болоод эндээс явж болохгүй! гэж Харри хэлэв.

Люпин гашуунаар инээмсэглэв.

- Маргааш л гэхэд эцэг эхчүүдээс ууль ирж эхлэнэ ... Тэд хүн чоно хүүхдүүдийг нь сургахыг хүсэхгүй, Харри. Өнгөрсөн шөнө би тэдний хараанд өртсөн. Би хэнийг ч хазаж болох байлаа ... ийм явдал давтагдах ёсгүй!

- Гэхдээ та гайхамшигтай хамгийн сайн хар урлагаас хамгаалах багш шүү дээ!

Битгий яв л даа!

Люпин толгой сэгсэрээд юу ч хэлсэнгүй. Харри түүнийг үлдээж болох үг олохыг хичээв. Гэтэл Люпин түүнийг зогсоогоод,

- Захирал өглөө хэлэхдээ чамайг өнгөрсөн шөнө хэдэн амь аварсан гэсэн, Харри. Хэрвээ би ямар нэг зүйлээр бахархах хэрэгтэй бол энэ нь чи байх болно. Чи үнэхээр олон зүйлийг сурчээ. Патронусынхаа тухай яриач гэв.

- Та энэ тухай хаанаас мэдээ вэ? гэж Харри гайхлаа.

- Дементоруудыг үүнээс өөр юу хөөнө гэж?

Харри түүнд болсон үйл явдлыг хэлэхэд Люпин ахин инээмсэглэв.

- Тиймээ, чиний эцэг чинь үргэлж том буга болон хувирдаг байлаа. Чи зөв таасан байна ... учир нь бид түүнийг Шүдэт гэж дууддаг байсан юм.

Люпин сүүлчийн номоо чемодандаа хийгээд шургуулгаа хаан Харри руу эргэлээ.

- Май үүнийг ав. Би үүнийг Орилоо овоохойн дэргэдээс өнгөрсөн шөнө оллоо гээд тэр Харрид үл үзэгдэх цувьг сунгав. Тэгээд мөчийн төдийд тээнэгэлзсэнээ Тонуулчны газрын зургийг өгөөд,

- Би чамд удаан багшлаагүй болохоор гэмших сэтгэл төрөхгүйн тулд үүнийг буцааж өгөхөөр шийдлээ. Энэ надад хэрэг болохоос илүү та гурав ашиглах аргыг нь олох биз.

Харри инээмсэглэн газрын зургийг авлаа.

- Та нэг удаа Солиот, Тэнүүлчин, Шүдэт, Сүүлт нар намайг сургуулиас гаргахыг хүсэж байгаа хэлэхдээ ... тэднийг хөгжилдсөн гэсэн ...

- Тиймээ, тэгсэн. Хэрвээ хүү нь шилтгээнээс гарах нэг ч нууц гарц олоогүй гэвэл Жеймс эргэлзээгүй сэтгэлээр унах байсан даа гээд Люпин ажлаа дуусан чемоданаа хаалаа.

Хаалга тогших чимээ сонсогдов. Харри яаран газрын зураг болон үл үзэгдэх цуваа халаасандаа хийлээ.

Энэ бол профессор Дамблдор байлаа. Тэр Харриг өрөөнд байхыг хараад өчүүхэн төдий ч гайхсангүй.

- Таны ачааг хашааны үүд рүү хүргэж өгөх болно, Римус.

- Баярлалаа, захиралаа.

Люпин гриндилоугийн шилэн сав дээр байсан хуучин чемоданаа аваад,

- За Харри, баяртай. Чамд хичээл зааж байсан явдалдаа сэтгэл хангалуун байна.

Бид дахин уулзана гэдэгт итгэлтэй байгаа шүү. Ноён захиралаа намайг хаалга руу хүргэх хэрэггүй, би өөрөө чадна ...

Харрид Люпин сургуулийг аль болох түргэн орхихыг хүсч байх шиг санагдав.

- Баяртай, Римус гэж Дамблдор тайван хэлэв.

Люпин шилэн саваа нөгөө гартаа бариад Дамблдортой гар барив. Харри инээмсэглэн салах ёс гүйцэтгэхэд Люпин түргэн гарч одлоо.

Харри хоосон буйдан дээр суугаад баргар царайлан шал руу ширтэв. Тэр хаалга хаагдахыг сонсоод толгойгоо өргөлөө. Дамблдор тэнд байсан хэвээр байх аж.

- Харри чи юунд сэтгэлээр унаа вэ? Өнгөрсөн шөнө болсон явдлын дараа чи өөрөөрөө их бахархах ёстой шүү.

- Ямар ялгаа байгаа юм? гэж Харри гашуунаар хэлээд,

- Петтигрю зугтчихсан шүү дээ ... гэв.

- Ялгаа байхгүй гэнэ ээ? Маш их ялгаа байна, Харри. Чи үнэнийг олоход тусалсан. Гэм буруугүй хүнийг аймшигтай хувь заяанаас аварсан ...

Аймшигтай гэнээ. Харригийн санаанд нэг зүйл орлоо. Урьд хожид байгаагүй аймшигтай ... Профессор Трелонигийн зөгнөл!

- Профессор Дамблдор ... Өчигдөр орой мэргэ төлгийн хичээлийн шалгалтын үеэр ... профессор Трелони ... тэр их хачирхалтай байсан ...

- Үнэхээр үү? М-м-м ... Чи ердийнхөөсөө илүү хачирхалтай байсан гэж хэлэхийг хүсээ юу? хэмээн Дамблдор гайхлаа.

- Тийм ... Хоолой нь өөрчлөгдөж нүд нь эргэлдээд тэр хэлэхдээ ... шөнө дундаас өмнө Волдемортын зарц эзэндээ буцаж очно гэж хэлсэн ... Зарц нь түүнд эргэж ирэх хүчийг олоход нь туслана гэж хэлсэн шүү гээд Харри Дамблдор руу харснаа,

- Дараа нь тэр гэнэт ухаан ороод ярьсан зүйлээсээ нэгийг ч санахгүй байсан.

Энэ ... тэр үнэхээр ирээдүйг харсан байж болох уу? гэв. Дамблдор энэ түүх онцгой сэтгэгдэл төрүүлээгүй бололтой.

- Харри, чи мэдэх үү гээд тэр бодлогоширон,

- Хэн энэ тухай бодох билээ дээ? Тэр хоёр л удаа жинхэнэ зөгнөлийг хэлсэн юм даа! Түүний цалинг нэмэгдүүлэх хэрэгтэй юм байна ...

- Гэхдээ ... гээд Харри балмагдан Дамблдор руу харлаа. Үүгээр тоглоом хийж болно гэж үү?

- Гэхдээ ... надаас болоод Сириус, профессор Люпин хоёр Петтигрюг алаагүй!

Хэрвээ Волдемоорт эргэн ирвэл үүнд би буруутай байх болно!

- Тийм биш. Харри үнэхээр цаг хугацааг буцаах явдал чамайг юунд ч сургасангүй гэж үү? Бидний үйл хөдлөлийн үр дүн үргэлж хэцүү үр дүн дагуулдаг тэгэхээр ирээдүйг зөгнөн хэлэх бол маш хүнд гэдэг нь эргэлзээгүй. Профессор Трелони бол ... бурхан түүнийг өршөөг ... түүний амьд баталгаа байна. Чиний Петтигрюгийн амийг аварсан явдал чинь гайхамшигтай алхам байсан!

- Харин тэр Волдемоортод ахин хүчээ олоход нь туславал яах вэ?

- Петтигрю аминыхаа төлөө чамд өртэй болсон. Чи Волдемоорт руу чамд өртэй хүнийг илгээж байна ... Нэг шидтэн нөгөөгийнхөө амийг аврахад тэдний хооронд холбоос үүсдэг юм ... эсвэл би эндүүрч байж болох ч Волдемоорт зарц нь Харри Поттерд өртэй байхыг хүсч байгаа.

- Гэхдээ би Петтигрютэй холбоотой байхыг хүсэхгүй байн! Тэр миний эцэг эхээс урвасан шүү дээ!

- Энэ бол нэвтэршгүй гүн ид шид юм, Харри. Гэхдээ надад итгэ ... цаг нь ирэхэд чи Питер Питтегрюгийн амийг аварсандаа баяртай байх болно.

Харри тийм зүйл болно гэж төсөөлсөнгүй. Дамблдор түүний бодлыг уншсан бололтой.

- Би чиний эцгийг сайн мэддэг байсан юм ... Хогвартсыг төгссөний дараа ч гэсэн, Харри. Тэр ч гэсэн Петтигрюг өршөөх байсан гэдэгт би итгэлтэй байна.

Харри Дамблдор руу харлаа. Тэгээд зүрхлээгүй ч гэсэн хэлэхээр шийдэв ...

- Би өнгөрсөн шөнө миний эцэг Патронусыг илгээсэн гэж бодсон юм ... Би нуурын эрэг дээрээс өөрийгөө хараад түүнийг харлаа гэж бодсон ...

- Үүнийг ойлгож болно. Чи энэ талаар олон удаа сонсож байсан байх. Чи Жеймстэй ер бусын адилхан. Ээжээсээ зөвхөн нүдийг нь өвлөж авсан гэж Дамблдор аяархан хэлэв.

Харри толгойгоо сэгсэрлээ.

- Гэхдээ энэ чинь тэнэг хэрэг шүү дээ. Түүний үхсэнийг би мэдэж байгаа.

- Чи бидний хайртай амь үрэгдсэн хүмүүс үүрд орхидог гэж боддог уу? Гэхдээ бид аюул учирсан үед тэднийг дууддаг юм. Чиний эцэг чамтай хамт байгаа, Харри. Тэр хэрэг болсон үед өөрийгөө харуулах болно. Түүнээс чи яаж Патронусыг гаргаж чадах билээ? Өнгөрсөн шөнө Шүдэт талбай дээр ахин байсан юм.

Харри Дамблдорын хэлсэн үгийг шууд ухаарсангүй.

- Сириус надад өчигдөр тэднийг анимаг байсан гэж хэлсэн. Гайхамшигтай амжилт шүү! Тэд үүнийгээ надаас нууж байсан юм билээ. Тэгэхэд л би чиний Патронус хачирхалтай харагдсаныг санасан юм. Санаж байна уу Гриффиндор Когтевраны эсрэг тэмцээн дээр чиний Малфой руу илгээсэн Патронус. Чи үнэхээр эцгийгээ өнгөрсөн шөнө харсан, Харри. Чи түүнийг зүрхнээсээ олжээ.

Тэрбээр ингэж хэлээд өрөөнөөс гарч Харриг будилсан хэвээр нь орхин одлоо.

Харри, Рон, Гермиона, профессор Дамблдор нараас гадна Хогвартсын хэн ч өнгөрсөн шөнө Сириус, Клювокрыл, Петтигрю нар алга болсон талаарх үнэнийг мэдсэнгүй. Амралтын сүүлчийн өдрүүдэд Харри юу болсон талаарх тоо тоомшгүй олон таавар сонслоо! Гэхдээ нэг нь ч үнэнд ойртсонгүй болно.

Малфой Клювокрылыг алга болсон явдалд уурлан хорсож байв. Тэр Хагрид гиппогрифыг нууцаар суллах арга олсон гэдэгт итгэлтэй байсан бөгөөд аавыг нь ойн сахиул мэхэлсэн явдалд уурсан бухимдаж байлаа. Харин Перси Уизли Сириус Блэкийн алга болсон талаар,

- Хэрвээ би ид шидийн яаманд ажилд орох юм бол шидтэний хуулийг албадан мөрдүүлэх талаар санал тавих болно гэж цорын ганц сонсогч болох найз охин Пенелопадаа хэлжээ.

Цаг агаар маш сайхан уур амьсгал хөгжилтэй байсан ч, андууд бараг боломжгүй зүйл хийн Сириусийг чөлөөтэй болгоход тусалсан ч Харри хичээлийн жилийн төгсгөл хүртэл баргар байлаа.

Тэр ганцаараа Люпины явалтанд харамссангүй. Бүх ангиараа профессорыг үлдээхийг хүсч байлаа.

- Ирэх жил тэд бидэнд хэнийг өгөх бол? гэж Симус Финниган дүнсгэр царайлан асуухад,

- Магадгүй цус сорогч гэж Дин Томас хэлжээ.

Зөвхөн Люпины явалт Харриг сэтгэлээр унагасангүй. Тэр профессор Трелонигийн зөгнөлийн талаар байнга бодоод байлаа. Петтигрю Волдемортын орогнож байгаа газар хүрэхийн тулд хаана нуугдаж байгаа бол. Гэхдээ Дурслийнханд эргэж очихгүй байх найдлага нь унтарсанд юунаас ч илүү сэтгэлээр унаж байлаа. Ердөө хагас цагийн турш! Гайхамшигтай хагас цагийн турш тэр эцэг эхийнхээ сайн найз Сириустэй хамт амьдарна гэдэгт итгэж байсан ... Эцэг нь амьд гэсэн бодол юутай ч зүйрлэшгүй сайхан байлаа. Блэкээс шинэ мэдээ байхгүй байгаа ч үүнд баярлаж байв. Тэр баригдаагүй гэсэн үг шүү дээ. Өөр гэрт амьдрах тухай бодол одоо хүршгүй мөрөөдөл болон хувирчээ.

Шалгалтын дүнг хичээлийн сүүлчийн өдөр хадсан байв. Харри, Рон, Гермиона гурав яаран очлоо. Харри уусмалын хичээл дээр унаагүйдээ их гайхсан ч Дамблдорос болсон байх гэж сэжиглэжээ.

Сүүлчийн долоо хоногуудад Снеггийн Харрид хандах байдал түгшүүртэй байсан юм. Харри өмнө нь Снегг түүнд дургүй гэж боддог байсан ч одоо бүх хил хязгаарыг давжээ. Тэр Харриг харах болгондоо уруулынх нь үзүүр нь ёжтой мушийж хоолойг нь багалзуурдахыг хүссэн мэт хуруунуудаа тахийлгадаг байв.

Перси шалгалтын хамгийн өндөр оноог авч, Фред, Жорж хоёр хэдхэн С.И.Ш авчээ. Гэхдээ Гриффиндор квиддичийн тэмцэнд гайхамшигтай амжилт үзүүлсэн болохоор болохоор гурав дахь жилдээ тэнхим хоорондын тэмцээнд түрүүлжээ. Үдэлтийн цайллага дээр эргэн тойрны бүх зүйл гал улаан өнгөөр хучигдаж Гриффиндорын ширээнд бүгдээс илүү хөгжилтэй байв. Харри хүртэл Дурслийнхны тухай мартаад идэж уун хөгжилдөж байлаа.

Маргааш өглөө нь «Хогвартс Экспресс»-ийн буудал руу явж байхдаа Гермиона найзууддаа гэнэтийн сонин дуулгажээ.

- Би өнөөдөр профессор МакГонагаллтай өглөөний цайны үеэр ярилцаад маглуудыг судлахаа болихоор шийдсэн.

- Чи шалгалтыг нь итгэмээргүй өндөр оноотой өгсөн биз дээ! гэж Рон чихэндээ итгэхгүй шахам хэлэв.

- Тиймээ. Гэхдээ ахиад нэг жил болвол тэсэхгүй нь. Энэ Цаг хугацааны эрчигнүүр намайг бүр солиоруулах нь байна. Товчхондоо, би бууж өглөө. Мэргэ төлгө, маглуудын хичээлгүйгээр би ахиад жирийн хуваариар суралцах юм.

- Чамайг бидэнд эрчигнүүрийн тухай хэлээгүй гэдэгт итгэж чадахгүй нь. Бид чиний сайн найзууд шүү дээ гэж Рон бувтналаа.

- Гэхдээ би хэнд ч хэлэхгүй гэж ам өгсөн шүү дээ гэж Гермиона хэлэв.

Харри Хогвартсын цамхаг уулсын цаагуур нуугдахыг харав. Түүнийг ахиад л бүтэн хоёр сарын дараа харах нь байна.

- Өө, сэргэ л дээ Харри! гэж Гермиона хэлээд түүн рүү харав.

- Би зүгээр гэж Харри яаран хэлээд,

- Зүгээр л амралтын тухай бодсон юм гэв.

- Би ч бас түүний тухай бодож байна. Харри чи бидэн дээр заавал зочлох ёстой шүү. Би ээж аав хоёртой яриад чамайг дуудъя. Би одоо фелетоныг яаж ашигладгыг мэддэг болсон гэж Рон хэлэв.

- Телефон утас гэж Гермиона засаад,

- Харин чамд дөрөвдүгээр дамжаандаа маглуудыг судлахад илүүдэхгүй шүү гэв.

Рон түүнийг үл тоомсорлов.

- Энэ зун квиддичийн дэлхийн аварга шалгаруулах тэмцээн болно! Юу хэлмээр байна даа, Харри? Бидэн дээр ирээд хамтдаа явцгаая! Аав ажлаасаа билет авах юм.

Энэ үг Харриг шууд сэтгэлээр унагав.

- Дурслийнхан намайг явахыг зөвшөөрөхгүй гэж мөрийцсөн ч болж байна.

Ялангуяа нагац эгч Маржийг хийлсний дараа шүү.

Анддууд нь цаасан буу буудуулсан ч Харри сэргэсэнгүй. Хоол зөөдөг түрдэг тэрэгтэй авгай ирэхэд тэр үдийн хоол авсан ч шоколаднаас өөр зүйл идсэнгүй.

Гэвч үдээс хойш Харригийн баргар бодлыг өөрчилсөн баярт үйл явдал болжээ.

- Харри чиний цонхон дээр юу байна? гэж Гермиона хэлээд мөрөн дээгүүр нь харав.

Харри эргэж харлаа. Цонхны гадаа жижигхэн саарал зүйл шил нүдэн нисэж байлаа. Тэр босоод харахад өөртөө томдсон захиа зуусан жижигхэн ууль байлаа. Тэр маш

жигжигхэн болохоор галт тэрэгний салхинд ийш тийшээ савчина. Харри түргэн жаазыг онгойлгон шувууг барьж авахад хөвсгөр снитч шиг санагдав. Хүү түүнийг болгоомжтой дотогш оруулав.

Ууль захиагаа Харрийн суудал дээр унагаад даалгавараа амжилттай гүйцэтгэсэн ёсоор өрөөн дотуур хөгжилтэй ниснэ. Хэдваг түүний өөрийгөө өргөмжилсөн явдалд дургүйцэн хошуугаа тас няс хийлгэв. Живоглот босоод зочноо махчны шар нүдээр ширтэнэ. Үүнийг ажиглангуутаа Рон уулийг болгоомжтой барьж авсан учир Живоглогод юу ч оногдсонгүй.

Харри захиаг авахад түүнд хаягласан байлаа. Тэр нээгээд дуу алдав.

- Сириусээс байна!

- Юу! Чанга унш! гэж Гермиона, Рон хоёр зэрэг дуу алдав.

Хүндэт Харри!

Чамайг энэ захиаг нагац эгч, ах хоёртойгоо уулзахаас өмнө авна гэдэгт найдаж байна. Тэд уулийн шууданд хэрхэн ханддагыг мэдэхгүй юм.

Клювокрыл бид хоёр найдвартай газар байгаа. Захиа тохиолдлоор хэн нэгний гарт орж болзошгүй учир хаана байгаагаа хэлмээргүй байна. Энэ ууль сайн шууданч биш хэдий ч би үүнээс өөр илүү зүйл олсонгүй. Тэр захиа зөөхийг тэсэн ядан хүлээж байсан.

Дементорууд намайг хайсаар байгаа гэдэг нь эргэлзээгүй ч ийшээ ирэх боломжгүй юм. Ойрын өдрүүдэд ганц хоёр маглд үзэгдэн Хогвартсаас аль болох хол явахаар төлөвлөж байна. Шилтгээний хамгаалалт ойрын үед сулрах байх.

Бидний богинохон уулзалтын үеэр би зарим зүйлийг хэлж амжаагүй юм. Энэ бол би чамд «Аянга»-ыг илгээсэн билээ ...

- Харав уу! Би түүнээс гэж хэлсэн биз дээ! хэмээн Гермиона баяртай дуу алдав.

- Түүнээс байна! Гэхдээ тэр шившлэг хийгээгүй! Ёо! гэж Рон эсэргүүцэв. Түүний гарт байсан жигжигхэн ууль хурууг нь хазаад баяртайгаар гууглав.

Живоглот надад уулийн шуудангийн захиалгыг авчирч өгсөн юм. Тэгээд би чиний нэрийг ашиглан Гринготсд байгаа хувийн шүүгээнээс алтаа авлаа. Энэ бэлгийг загалмайлан эцгийнхээ арван гурван насны төрсөн өдрийн бэлэг гэж бодоорой.

Жилийн өмнө чамайг нагац ахынхаасаа явдаг тэр шөнө айлгасан явдалд уучлал хүсье. Би хойд зүг рүү явах урт аялалынхаа өмнө чамайг ганц удаа хараад авахыг хүссэн юм. Гэхдээ миний үзэгдэлт чамайг айлгасан гэж айж байна.

Дугтуйд Хогвартст дараа жилдээ сурах үед чинь хэрэг болох өөр зүйл хавсаргав. Хэрвээ миний хэрэг гарвал захиа илгээгээрэй. Чиний ууль намайг яаж олохоо мэднэ.

Удахгүй ахин захиа бичнэ. Сириус.

Харри тэвчээргүйхэн дугтуйны дотор тал руу шагайв. Тэнд бас нэг хуудасны тасархай байв. Тэр түргэн гүйлгэн харахад аяга цөцгийтэй шар айраг уучих шиг болоод явчихжээ.

Харри Поттерын загалмайлан эцэг болох Сириус Блэк миний бие түүнд амралтын өдрүүдээр Хогсмид явах зөвшөөрлийг өгч байна.

- Энэ ч Дамблдорд энэ хууль ёсны зөвшөөрөл болно доо! Хүлээгээрэй энд бас нэг юм байна.

Жич: Чиний анд Рон энэ уулийг авахыг хүсч байгаа гэж бодож байна. Миний буруугаас болж тэр хархгүй болсон шүү дээ.

Роны нүд томоор нээгдэв. Ууль хөгжилтэйгээр гуугчина.

- Энэ уулийг авах гэнэ ээ? гэж тэр эргэлзэн давтав. Тэр агшин зуур уулийг ойртуулан харснаа Харри, Гермiona хоёрын гайхлыг төрүүлэн шувуугаа Живоглотын хамарт үнэртүүлэхээр тулгав.

- Чи үүнийг юу гэж бодож байна? Энэ жинхэнэ ууль мөн үү? гэж тэр муураас асуулаа.

Живоглот хүржигнэлээ.

- Би түүнд итгэж байна. Ууль минийх! гэж Рон сэтгэл ханамжтай толгой дохив. Харри Кингс Кросс буудал хүрэх бүх замын турш Сириусын захиаг уншиж явлаа.

Тэр Рон, Гермiona хоёртой есөн бүхэл дөрөвний гурав дугаар тавцангийн хаалтыг

давахдаа захиагаа гартаа барьсан хэвээр байв. Харри Вернон ахыгаа олж харлаа. Тэр ноён болон хатагтай Уизлигаас холхон зогсоод тэднийг сэжигтэй харах аж. Харриг хараад хатагтай Уизли баяртайгаар ухасхийн тэвэрсэн явдал сэжиглэлийг нь баталсан зүйл болов.

- Би чам руу аварга шалгаруулах тэмцээний үеэр ярь! гэж Рон Харригийн араас орилох үед тэр тэргэнцэр дээр чемодан, Хэдвигийн торыг тавин Вернон ах руу явж байв. Тэр түүнийг ердийнхөөрөө угтлаа.

- Бас юу вэ? Хэрвээ би ахиад ямар нэгэн юманд гарын үсэг зурах хэрэгтэй бол өөр хэн нэгнийг олоорой ... гэж тэр Харригийн гарт байгаа дугтуйг хараад уурсан бувтнажээ.

- Үгүй үгүй. Энэ бол загалмайлан эцгийн минь захиа байгаа юм! гэж Харри түүнийг тайвшируулав.

- Загалмайлан эцэг гэнээ? Гэхдээ чамд ямар ч загалмайлан эцэг байхгүй шүү дээ! Байх ч үгүй! гэж Вернон ах уурсав.

- Байгаа! Тэр эцэг эхийн минь сайн найз байсан юм. Түүнийг шидтэний шоронгоос оргосны төлөө алуурчин шиг мөрдөн хөөж байгаа болохоор одоо нуугдаж байгаа. Гэхдээ тэр надтай хэлхээ холбоотой байх болно ... Надад санаа зовж байгаа юм ... Намайг сайн байгаа эсэхийг шалгахын тулд ...

Ингээд Харри Вернон ахын царайд тодорсон айдсыг харж инээмсэглэсээр буудлаас гарах гарц руу явлаа. Хэдваг торон дотроос чанга гуугачих нь энэ зун таатай зүйлийг амлаж байгаа мэт санагдана.

ТӨГСӨВ